

GURU VACHAKA KOVAI

Korkeimman Totuuden Valo

Kääntäjän esipuhe

Käännöstyöni aikana totesin, että kolmesta alkuperäisteoksen kirjoittajasta ja kommentoijasta, Sadhu Om, Sri Muruganar ja Michael James, kaksi ensimmäistä ovat äidinkieleltään tamilinkielisiä. Kun he ovat kääntäneet ja kommentoineet alunperin tamilinkielistä tekstiä englannin kielelle, käännöksistä on alkuperäisen säkeen rakenteen ja kääntäjän puutteellisen englanninkielen taidon tähden tullut hyvin haastavia kääntää suomenkielelle, koska taas oma englanninkielentaitoni on hyvin vajavaista! En ole itse myöskään tahtonut, jos se mitenkään on ollut mahdollista, kirjoittaa säettä tai kommenttia kauniilla suomenkielellä, vaan yrittänyt pysyä alkuperäisessä ilmaisurakenteessa. Alkuperäisessä tekstissä on käytetty paljon hakasulkuja "[]", jotka olen jättänyt paikalleen, mutta joissakin kohdin olen suomenkielen rakenteen tähden käyttämään niitä hieman eri tavalla. Kaikki kaarisulut "()" ja niiden sisällä olevat sanat ovat omia lisäyksiäni tekstin ja lauserakenteen ymmärtämiseksi. Alkuperäistekstissä ei ole alaviittauksia, joten kaikki ne ovat omia kommenttejani, jotka olen välttämättä halunnut lisätä tekstiin. Alkuperäistekstissä on käytetty paljon sanaa "one" ilmaisemaan henkilöä, josta on puhe. Tämän "one"-sanan paikalla olen käyttänyt sanoja *ihminen, hän, eräs, joku* ja joskus myös tekijänimeä, esim. *'rukoilija'*. Tekstiin on jätetty myös useiden ilmausten tamilinkieliset, alkuperäiset sanat sekä paljaasti tekstiin että hakasulkuihin. Olen käyttänyt myös niissä suomalaisia -na, -ksi, yms. päätteitä! Koska useimmat sanat ovat suomalaisille ja yleensäkin vieraskielisille täysin tuntemattomia, en usko päätteistä olevan haittaa. Tehtävä on ollut haastava, mutta koska nämä säkeet on ilmaistu ja kirjoitettu ihmisille, minun eri paikoissa käyttämäni eri sanat eivät vie kauaksi eroon siitä, ketä on tarkoitettu! Toivon, ettette lukiessanne anna kritiikille liikaa valtaa, vaan hyväksytte kääntäjän puutteelliset taidot. Ehkä tähän käännökseen on jäänyt edes hitunen sitä tietoa, mitä alkuperäisteos sisältää! Ja ainahan tätä käännöstä voi verrata netissä alkuperäistekstiin "**Guru Vachaka Kovai**".

Jyväskylässä 21.01.2017

Om Namō Bhagavate Sri Arunachala Ramanaya

Korkeimman Totuuden Valo
eli

GURUN SANOJEN KOKOELMA

Alkusäkeet

Kunnianosoituksena Gurulle

1. Tämä Gurun Opetusten Valo [eli nämä säkeet], joka tuhoaa mielen perusluonteen, – 'minän' ja 'minun' – loistaa Itsenä, valaisten sydämemme, aina kun kaipaamme epätoivoisesti Armoa.
2. Ikuinen Yksi otti armollisesti Gurun [Ramanan] muodon ja vakuutti rakastavasti minut – joka olin harhan 'Minä olen keho' uhri – omakseen, uudistamalla minut tunteeseen 'En ole tämä saastainen tuntemiseen kykenemätön keho'. Levätköön päätäni Hyväntahtoisen, Armollisen, Äänettömän Gurun Jalkojen alla.
3. Täydellinen Jnana-Guru [Ramana] esittelee taitavasti ja tarkasti monien ristiriitaisten lausuntojen oikean merkityksen ja kulkee osuvalla tuomiolla eri keskustelujen tuolle puolen, paljastaen Yhden Korkeimman Totuuden, joka on sopusoinnussa niiden kanssa. Levätköön pääni hänen Jalkojensa alla.

1 Tämän Teoksen Nimi ja Alkuperä

4. Tätä Korkeimman Totuuden kirkasta valoa ei sytyttänyt minun viaton, pikkulapsen mieleni, joka ei ole nähnyt Totuutta. Sen sytytti Mestarini Sri Ramanan täysin kypsytetty Korkein Tietoisuus.
5. Monet ohjeet tietämättömyyden [eli Itsen tarkkaamattomuuden] kitkemiseksi oli antanut Rakkaani, Ikuinen, Seuralainen [Sri Ramana], jonka Todellinen Muoto on Se [Sat-Chit], joka on olemassa, loistaa ja paljastaa Itsensä 'Minänä'. Kertaan nyt joitakin niitä ohjeita, jotka mieleni on ymmärtänyt ja säilyttänyt.

6. Minä, ollen siellä missä Ramana syleili minua, kerron uudelleen hieman Korkeimman Totuuden luonteesta, jonka olen tullut tuntemaan eläessäni Jumalaisessa Yhteydessä Hänen, Mestarini kanssa.

Michael James: 'Siellä missä Ramana syleili minua' viittaa Korkeimpaan Tilaan, jossa ollaan lujasti vakiinnuttu Itseen.

'Korkein Totuus' viittaa koko teoksen otsikkoon, Korkeimman Totuuden Valoon.

7. Kirjoitan ja kokoan nyt yhteen kaiken Korkeimman Totuuden, jonka tulin tuntemaan sen Jumalaisen Silmäyksen kautta, jonka minulle soi Herrani Guru Ramana, joka tuhosi egotunteen aiheuttaman harhan, jättäen minut selkeyden tilaan.

2 Tämän Teoksen Hyöty tai Hedelmä

8. *Korkeimman Totuuden Valon* hyöty on ymmärrys, ettei ole pienintäkään tapahtumaa kuten 'saavuttaminen', koska Korkein Itse on Aina Saavutettu Yksi Kokonaisuus. Niinpä henkiset vaeltelut, joita aiheuttavat pyrkiminen *Dharmaan, Arthaan ja Kamaan* myös poistetaan.

Sadhu Om: Tähän saakka shastrat ovat määränneet, ihmiselämän laillisina tavoitteina, seuraavat neljä päämäärää:

Dharma: oikeamielisten sosiaalisten velvollisuuksien harjoitus.

Artha: vaurauden hankinta rehellisin keinoin.

Kama: halujen tyydytys vanhurskauden rajoissa.

Moksha: vapautuminen, Itsessä pysymisen luonnollinen tila.

Tämä teos, Korkeimman Totuuden Valo osoittaa meille nyt, että kolme ensimmäistä maallista tavoitetta ovat turhia ja ohimeneviä, ja siten se poistaa vaeltelevat henkiset ponnistuksemme niiden saavuttamiseksi. Voimme silti yhä ajatella, 'Eikö henkistä ponnistelua silti tarvita Mokshan saamiseksi?', mutta taas tämä Valo osoittaa meille Itsen 'saavuttamisen' merkityksettömyyden, Itsen, joka on aina saavutettu ja sen sijaan se suosittelee kaiken henkisen aktiivisuuden lopettamista, kiinnittäen meidät siten Itsen ikuiseen, liikkumattomaan ja aina saavutettuun Tilaan. Onko siis mitään Korkeinta Päämäärää muuta kuin se, joka annetaan tässä, tämän Korkeimman Totuuden Valon kautta? Katso säettä 1204.

9. Itse, joka on ihmisen oma todellinen luonne, on kasvualusta kaikelle tämän ja muiden maailmojen onnelle. Siksi vakiintua Itseen, ilman muita erilaisia polkuja [karmaa, joogaa jne] koskevia ajatuksia, jotka johtavat vain nautintoihin tässä ja muissa maailmoissa, on tämän teoksen hedelmä.

3 Kokoukseen Alistaminen

Michael James: Entisaikoina oli perinne, että kirjoittaja jätti teoksensa oppineiden miesten Kokoukselle. Siksi hänen oli kirjoitettava 'Alistamisen' säe, jossa pyytää Kokousta korjaamaan kaikki virheet, jotka hänen teoksestaan löytyivät.

10. Kun sitä tutkittiin, havaittiin, että näitä *Gurun Sanojen Kokoelman* suloisia säkeitä ei ole kirjoittanut minun tylsä ja harhainen ajatteleva mieleni, vaan niitä on innoittanut ajattelematta Jumalallinen Venkatavan [Sri Ramana].
11. Miksi minun tulisi tarjota 'Kokoukselle Alistamista' teokselle, jota ei ole tehty tekijätunteella, 'minällä'? Koko vastuu tästä työstä kuuluu Hänelle, Korkeimmalle Herralle [Sri Ramanalle], jonka jopa Ylevät voivat ymmärtää vain Mystisen Hiljaisuuden *Samadhin* kautta sydämissään.

4 Omistuskirjoitus

12. Koska äitini oli se, joka auttoi minua [antamalla minulle tämän syntymän] saavuttamaan Saavutuksen [*Jnanan*] hälventäen tietämättömyyden, minä ojennan kiitollisena tämän teoksen hänelle. 'Omistettakoon tämä hänen puhtaalle sydämelleen, joka ei tuntenut mitään vilppiä.'

5 Kirjoittaja

13. Kanna Murugan [Sri Muruganar], joka Armon silmäyksen kautta on nähnyt *Chitin*, kaiken runsauden loiston, joka on vain hänen Mestarinsa [Sri Ramanan] Jumalaiset Jalat, kiersi seppeleeksi joitakin Gurunsa sanoja ja on antanut sen [maailmalle] Korkeimpana Aarteena.

OSA YKSI

TOTUUDEN ANALYYSI

Siunaavat säkeet

14. Vastauksena valtameren vyöttämän Maaäidin suurelle ja soveliaalle katumukselle [*tapakselle*], nimetön ja muodoton Korkein *Brahman* Itse otti Sri Ramana *Sadgurun* loistavan nimen ja muodon. Olkoot nuo tahrattoman puhtaat Jalat – *Sat-Chit* [Olemassaolo-Tietoisuus] – sydämässämme.

Michael James: Maaäidin suorittama tapas on runollinen viittaus monien kypsyneiden etsijöiden intensiiviseen Totuuden kaipuuseen maapallolla. Tämä kaipuu tuo luonnollisesti Korkeimman esiin Sadgurun, esim. Sri Ramanan, muodossa.

15. Itse, tämä puhdas *Brahman*, joka Itsessään on Yksitavuinen, loistaa kaikkien olentojen ja asioiden sydämenä, on erinomainen ja ihana siunaus tälle *Gurun Sanojen Kokoelmalle*, joka poistaa tietämättömien harhan.

Sadhu Om: Tässä on syytä mainita yksi Sri Bhagavan Ramanan harhaileva säe: 'Yksi Tavu loistaa ikuisesti Sydämessä Itsenä; voiko joku kirjoittaa sen muistiin?' Yksi Tavu, joka mainittiin molemmissa tapauksissa, on 'Minä' [Aham] tai Itse, joka on muistiin merkitsemätön, ollen ajatuksen, sanan tai ilmauksen tuolla puolen.

16. Oman Olemassaolomme kokemus, joka (Olemassaolo) on Korkein Todellisuus, Jnana itse, loistaa Mystisenä Hiljaisuutena ja on Tosi Itse kuvitteellisen ensimmäisen persoonan 'minän' takana. Olkoon tämä Absoluuttinen Korkein Itse, [tunnetaan] Jalkoina, päidemme päällä.
17. Heille, jotka kääntyvät sisäänpäin, täydellinen voimavara on Guru Ramanan Armo, jonka todellinen muoto on uneton-uni [*Turiya*]; se on ihana Hedelmä, jonka mehu on äärimmäisen puhdasta Autuutta, joka luo etsijöihin iäti kasvavan maun, vastenmielisyydestä vapaan ja se on kaunis Lamppu, joka, ilman sytykettä, johtaa ihmisen Sydämeen.

Sadhu Om: Armo osoittautuu tässä samaksi kuin Turiya, Guru Ramanan todelliseksi muodoksi, joka loistaa ikuisesti 'Minä-Minä', itseloistavana Sydämenä ja sitä kutsutaan siksi lampuksi, joka ei edellytä sytykettä.

Seuraavasta säkeestä on olemassa kaksi mahdollista käännettä:

18. **a.** Mestarini Sri Ramana on ottanut minut hallintaansa, tuhoten kurjuudet, jotka aiheutuvat Itsen tarkkaamattomuudestani; Hänen kauneutensa on Hänen Ykseytensä *Jnanaan* ja hänen Todellinen Muotonsa lepää sekä kiintymyksen että välinpitämättömyyden tuolla puolen. Hänen Jalkansa ovat täydellinen esimerkki Totuuden kaikista ohjeista.
- b.** Mestarini Sri Ramana on ottanut minut hallintaansa, tuhoten kurjuudet, jotka aiheutuvat Itsen tarkkaamattomuudestani. Vaikka Hänellä on *Jnanan* ja luopumisen kauneus, Hänen Todellinen Muotonsa lepää sekä kiintymyksen että välinpitämättömyyden tuolla puolen ja Hänen Jalkansa ovat täydellinen esimerkki Totuuden kaikista ohjeista.

1 Totuus eli Maailman Todellisuus

19. Kun syy nähdään vain sen vaikutuksesta, ja koska Tietoisuus [*Brahman*], joka on syy, on yhtä selvästi totta kuin amalakan hedelmä omalla kämmenellä, tätä valtavaa maailmankaikkeutta, sen seurausta, jota kuvataan pyhissä kirjoituksissa pelkkinä niminä ja muotoina, voidaan myös kutsua todelliseksi.

Sadhu Om: *Brahmanilla on viisi aspektia, Sat-Chit-Ananda-Nama-Rupa [eli Oleminen, Tietoisuus, Autuus, nimi ja muoto]. Ensimmäiset kolme aspektia ovat todellisia, ollen ikuisesti Itse-loistavia, kun taas nimi ja muoto ovat epätodellisia aspekteja, koska ne vain näyttävät olevan olemassa, koska riippuvat Sat-Chit-Anandan valaistuksesta.*

Jos, kuitenkin, joku näkee syyn, Sat-Chit-Anandan, joka on todellinen, hän voi sanoa, välittämättä näennäisistä nimistä ja muodoista, että tämä maailmankaikkeus on myös todellinen.

20. Kun nähtiin ikuisesti itsestään olemassa olevan Syyn näkökulmasta, jopa kolme, seitsemän tai kaksikymmentäyksi maailmaa näyttävät olevan todellisia. Mutta kun joku näkee vain maailman nimet ja muodot

todellisina, silloin jopa Brahman, niiden syy, näyttää olevan täysin olematon tai tyhjiys [*sunya*].

Michael James: *Kolme seitsemän ja kaksikymmentäyksi maailmaa esiintyy erilaisissa perinteisissä, kosmologisissa luokituksissa.*

21. Näiden [tietämättömien] vuoksi, jotka pitävät maailmaa, joka näkyy heidän edessään, todellisena ja miellyttävänä [kävi välttämättömäksi sanoa kirjoituksissa, että] se on Jumalan luoma. Mutta niille, jotka ovat saaneet rajattoman Itsetuntemuksen, maailma näkyy pelkkänä orjuutta aiheuttavana henkisenä kuvitelmana.
22. Tämän tyhjien nimien ja muotojen maailman, jotka (nimet ja muodot) ovat viiden aistin kuvitelmaa ja esiintymistä puhtaassa Korkeimmassa Itsessä, tulisi ymmärtää olevan *Mayan*, mielen, mystistä leikkiä, joka (mieli) ilmestyy ikään kuin todellisena Itsestä, *Sat-Chitistä*.

Michael James: *Mayan, joka tarkoittaa 'se, jota ei ole', alkuperä on tuntematon; se ilmenee, toimien ihmisessä, mielenä ja päättelee Jumalan koko tämän maailmankaikkeuden toiminnan, ylläpidon ja hävittämisen kautta; se loppuu, kun sen havaitaan olevan olematon, kun Totuus tunnetaan. Näkijä, joka tunnetaan mielenä tai 'minänä' ja nähty, joka tunnetaan maailmana, ilmestyvät ja häviävät samanaikaisesti Itsessä. Jos Itse näkee Itsensä Itsen kautta, se on Itse; jos Se näkee Itsensä mielen eli 'näkijän' kautta, se ilmenee maailmana tai 'nähtynä'.*

23. Oivaltanut, joka ei pidä mitään minään muuna kuin Itsenä, joka on absoluuttinen Tietoisuus, ei sano, että maailma, jolla ei ole olemassaoloa Korkeimman Brahmanin näkökulmalta, on todellinen.

Michael James: *Tamilinkielisen sanan Iraivan ymmärretään yleensä tarkoittavan Jumalaa, tämän maailman Herraa, ja kuten Bhagavan on selittänyt muualla, sielun, maailman ja niiden Herran kolminaisuus esiintyvät aina yhtä aikaa Mayassa ja siten näennäinen maailma on olemassa sen näennäisen Herran, Jumalan mielessä. Näin ollen, nähdessään tämän säkeen, Bhagavan huomautti: 'Kuka sanoi, ettei maailmaa ole Jumalan mielestä?'. Mutta kun kirjoittaja, Sri Muruganar, selitti, että hän oli käyttänyt sanaa Korkeimman Brahmanin merkityksessä, Sri Bhagavan hyväksyi tämän merkityksen ja hyväksyi säkeen.*

24. Oi ihminen, kuin papukaija odottaen kärsimättömästi kapokkipuun hedelmän kypsymistä, olet itsepintaisesti kiinni omissa kärsimyksissäsi, uskoen, että tämän maailman ilmeneminen on todellista ja miellyttävää; jos maailma on todellinen yksinkertaisesti siksi, koska se näyttäytyy aisteillesi, silloin kangastus olisi vettä.

Michael James: Kapokkipuun hedelmä pysyy aina vihreänä eikä vaihda väriään edes kypsyessään; papukaija sitä vastoin odottaa innokkaana, toivoen syövänsä sen, kun se vaihtaa väriä, mutta pettyy lopulta, kun se murtuu ja varistaa karvaiset siemenensä.

25. Unohtamalla Itsen, joka antaa sinulle [näkijälle] valon nähdä, ja ollessasi hämillään, älä juokse tämän ilmentymän [maailman, jonka näet] perään. Ilmentymä katoaa eikä siten ole todellista, mutta Itse, sinun [näkijän] alkuperä, ei voi koskaan kadota, niinpä tiedä, että Se yksin on todellinen.
26. Onko sana 'Todellinen' sovelias tälle maailmalle, jonka havaitsee vain kuvitteellinen ja muuttuva mieli, muttei Itse, mielen lähde?

Michael James: Koska Itse tietää vain Itsensä olevan, minkäänlainen kuvittelu, kuten tämä maailma, on Sille täysin olematonta ja täten Se ei koskaan havaitse sitä.

27. Älä pelkää nähdessäsi tämän tyhjän maailman, joka ilmenee unena Itsensä unohtamisen unessa. Tämä kuvitteellinen ja sitova maailmakuva, [heijastettuna] tumman, pimeän mielen [taustalle], ei pysy Korkeimman Tiedon, *Sat-Chit-Anandan* valossa.
28. Oi etsijät, jotka piiloutuvat peläten tätä maailmaa, mitään sellaista kuin maailma ei ole olemassa! Pelätä tätä valhemaalmaa, joka näyttää olevan olemassa, on kuin pelkäisi epätodellista käärmettä, joka ilmenee köydessä.
29. Tämä maailma nähdään epäilemättä vain valve- ja unitilassa, jossa ajatukset ovat syntyneet ja leikkivät. Voidaanko sitä nähdä syväunessa, jossa ei ilmesty edes yhtä ajatusta? [Siksi] ajatukset yksin ovat tämän maailman kasvualusta.
30. Näin ollen, jos sanotaan, että tämä maailma on vain ajatusten leikkiä, miksi, vaikka mieli on hiljaa, ilmestyy maailmakulissi, kuin uni, yhtäkkiä edessämme? Se johtuu aiemmin varastoituneen mielikuvituksen voimasta!

31. Aivan kuten hämähäkki päästää [verkkonsa] lankaa suustaan ja vetää sen taas takaisin, samoin mieli heijastaa maailman ulos itsestään ja imee sen taas takaisin sisälleen.
32. Kun mieli kulkee läpi aivojen ja viiden aistin, [tämän maailman] nimet ja muodot heijastuvat sisältä ulos. Kun mieli pysyy Sydämessä, he palaavat ja lepäävät haudattuna sinne.
33. Tämä maailma, täynnä erilaisia nimiä ja muotoja, säilyy [erilaistumattomana] Brahmanina, kun nämä poistetaan. Tietämätön naamioi Korkeimman kuvitteellisilla nimillä ja muodoilla ja, ollessaan harhautunut, näkee Hänet maailmana.
34. Petollinen minä-olen-keho-ajatus yksin tekee maailman, joka on nimien ja muotojen ilmentymä, näyttää todelliselta, ja siten se heti sitoo itsensä haluilla [maailmaan].
35. Koska tämä tuplien (kaksinainen) ja triplojen (kolminainen) maailma näkyy vain mielessä, kuten näennäinen tulirengas muodostuu [pimeydessä] pyörittämällä ympäri hehkuvaa köydenpäättä, se on keinotekoinen eikä sitä ole olemassa Itsen kirkkaassa silmässä.
36. Oi maailmamielinen mies, joka ei kykene ymmärtämään Viisaiden järkevää päättelyä ja opetuksia Korkeimmasta Tiedosta, jos oikein tutkitaan, tämä suuri harhan universumi näyttää olevan vain *vasanoiden* [mentaalisten taipumusten] kuviteltua leikkiä sisälläsi .
37. Kuten keltatautisen silmä näkee kuvitteellista keltaista, koko maailma, jonka näet edessäsi, on oman mielesi tuotetta, joka (mieli) on täynnä petollisia paheita kuten halu [viha, himo jne.]. Todellisuudessa, kuitenkin, se on puhtaan *Jnanan* täyteys.
38. Aivan kuten 'keltainen' häviää auringonvalossa, tämän maailman ilmeneminen katoaa Itsetuntemuksen Valossa ja siksi se ei voi olla Korkeimman [Itsen] luomus. Se on ikään kuin kauniita värikuvioita, jotka näkyvät riikinkukon höyhenpeitteessä; toisin sanoen, se on vain *vasanoiden* heijastusta sisälläsi.

Michael James: 'Keltainen' viittaa Etelä-Intiassa kurkumaan, jonka tahra häviää auringonvalossa. Kauniit värikuviot, joita ei nähdä yksittäisissä riikinkukon sulissa, ilmestyvät sen höyhenpeitteeseen monien höyhenten yhdistelmästä ja sijoituksesta johtuen.

39. Tämä maailma on pelkkä illuusio, joka näkyy ulkopuolelle harhaantuneen egon silmissä, joka on yksinkertaisesti 'minä-olen-keho'-ajatus.

Itsetuntemuksen silmissä, kuitenkin, se on yhtä virheellistä kuin taivaan näennäinen sinisyys.

40. Miten tämä väärä ja kauhea valtava maailma, joka huijaa ja tuhoaa kaikkien ihmisten [paitsi viisaan] mielet, syntyy? Ei mistään muusta syystä kuin omasta virheestä luopua, kiinni pitämisen sijasta, Itsehuomiosta.
41. Tämä elämä, illuusio, joka perustuu [meidän] mieltymyksiin ja vieroksumiin, on tyhjä unelma, joka näyttää ikään kuin todelliselta [tietämättömyyden] unen aikana, mutta jonka todetaan olevan epätodellista, kun hän herää [Itsetietoon].
42. Kun mieli on pienin puhtaassa Korkeimmassa Itsetietoisuudessa, kaikki voimat, jotka näyttivät toimivan [mielen kautta], kuten '*Icheha*' [tahdonvoima], '*Kriya*' [toiminnanvoima] ja '*Jnana*' [tiedonvoima], lakkaavat, kun niiden todetaan olevan kuvitteellisia.
43. Tämä triplojen maailman heijastettu kuva on *Chit-Para-Shaktin* [eli Itsetietoisuuden voiman tai heijastuneen valon] leikkiä Korkeimman Tietoisuuden valkokankaalla.
44. Tämän kuvitteellisen maailman ilmestyminen, joka näyttää todelliselta, on aivan kuin käärmeen näkemistä köydessä, varkaan näkemistä puutolpassa tai veden näkemistä kangastuksessa.
45. Kullasta muotoillut erilaiset koristeet eivät ole muuta kuin kultaa ja vastaavasti tämän maailman liikkuvat ja liikkumattomat oliot, jotka ilmestyvät Itsestä, ei voi olla muuta kuin Itseä.
46. Itse on piilossa, kun maailma tulee näkyviin, mutta kun Itse loistaa, maailma katoaa. Koska ne ovat luonteeltaan erilaisia, kuten [näennäinen] koira [nähdään] kivessä, molempia ei voi nähdä yhtä aikaa.

Sadhu Om ja Michael James: *Itsen luonne, Brahmanin todellinen aspekti, ei ole nämä nimet ja muodot, kun taas maailman luonne, Brahmanin epätodellinen aspekti, ei ole Sat-Chit-Ananda, joten molempia ei voi nähdä samanaikaisesti. Katso myös säkeet 876, 877, 1216.*

47. Tämä maailma, joka ilmenee, piilottaessaan Itsen, on pelkkää unta, mutta kun se 'piiloutuu' Itsen toimesta, se pysyy ei minään muuna kuin Itsenä.
48. Koko tämä triplojen maailma, joka johtaa meidät harhaan, vaikuttaa olevan kiistämätön tosiasia, on vain Korkeimman Voiman [*Chit-Shaktin*] muoto, joka pysyy ikuisesti ei minään muuna kuin Korkeimpana Itsenä.
49. Niin kuin savu kätkee tulen loisteen, Tiedon Valon loisteen piilottavat tämän maailman nimet ja muodot. Kun Korkein Armo on tehnyt mielestä

kirkkaan, maailman luonteen havaitaan olevan todellinen [Itsenä] eikä se ilmene enää kuvitteellisina niminä ja muotoina.

50. Heille, jotka eivät koskaan menetä Todellista Itsetuntemusta, joka on kaiken aistitiedon perusta, myöskään maailma ei ole mitään muuta kuin Itsetuntemusta. Mutta, miten voi tavallinen ihminen, joka ei ole saavuttanut Itsetuntemusta, ymmärtää Pyhimysten toteamusta, jotka *Jnanan* läpi nähden sanovat, että maailma on todellinen?
51. He, jotka ovat luopuneet maallisesta [eli aisti-] tiedosta ja kiintymyksestä siihen ja jotka ovat tuhonneet mielen [eli *Mayan*] pahan voiman, näin saavuttaen Korkeimman Itsetietoisuuden, yksin voivat tietää lausuman, 'Maailma on Todellinen' oikean merkityksen.
52. Jos jonkun näkemys muuttuu *Jnanaksi* [Jumalalliseksi Viisaudeksi], nähden Sen läpi, koko maailmankaikkeus, joka koostuu viidestä elementistä, kuten eetteristä jne., todetaan todelliseksi, ollen Korkeinta Tietoa itseään. Näin sinun tulisi nähdä.
53. Jos jonkun näkemys muuttuu *Jnanaksi*, nähden Sen läpi, tämän saman maailman, joka aiemmin näytti helvetin kurjuudelta, huomataan olevan Autuuden taivas.
54. Kuten sanotaan 'Kauneus on katsojan silmissä', *Jnani*, jonka silmä [eli näkemys] on tullut *Sat-Chit-Anandaksi* kaiken mentaalisen toiminnan loppumisen johdosta, näkee tämän maailman myös *Sat-Chit-Anandana*.

Michael James: Katso säettä 343

55. Tämän maailman ilmentymä, kuten unen kuvitteellinen ilmentymä, on vain mentaalista ja sen totuus [siksi] voidaan tuntea oikein vain Korkeimmalla Tietoisuudella, joka ylittää *Mayan*, mielen.
56. Oi typerä, pettävä mieli, jota harhauttaa näkyvä päiväuni, joka ei ole mitään muuta kuin sinun [mielesi] omaa luonnetta, jos havaitset oman Itsesi todellisen luonteen, joka on *Sat-Chit-Ananda*, voiko tämä maailma olla mitään muuta kuin Sitä?
57. Tämä tyhjä maailma, hämmentäen moninaisuudellaan, on, alkuperäisessä tilassaan, ehjä yhtenäinen Autuus, aivan kuten monivärinen riikinkukko on, alkuperäisessä tilassaan, yksivärinen keltainen keltuainen. Pysy Itsenä ja tiedä tämä totuus.
58. He, jotka ovat saavuttaneet päämääränsä, *Jnanan*, eivät näe tätä maailmaa lukuisina erilaisuuksina, koska tämän maailman lukuisat erilaisuudet ovat *Chit-Shaktin*, yhden Kokonaisuuden sporttista leikkiä.

59. Jnanille, joka, vapaana 'minä-olen-kehon'-ajatuksesta, vakiintuu Itseen, tämä maailma loistaa Hänen omana Itsetuntemuksenaan; ja siksi meidän on virheellistä nähdä se jonakin toisenlaisena [eli useina niminä ja muotoina].
60. Kääntymällä kohti Itseäsi, sinä tuhoat harhasi, tämän maailman; se, mikä silloin jää jäljelle 'tämä on tyhjyyttä', on sinun, Itsesi tietämää; niinpä, tuhotaksesi myös tämän [näennäisen] tyhjyyden, upota se Itsetuntemuksen mereen.
61. Jos pysyt Sydämessä *Sat-Chitinä* ['Minä olen'], jonka toimesta koko universumi on olemassa ja loistaa, silloin tämä maailma tulee myös yhdeksi kanssasi, menettäen virheelliset, pelottavat kaksinaisuudet.
62. Hän, joka tuntee tämän maailmailmiön olevan hänen oma muotonsa, Korkein Tietoisuus, kokee saman Tietoisuuden jopa aistiensa kautta.

2 Maailman Epätodellisuus

63. Jotkut väittävät, 'Tämä silmiemme edessä oleva maailma, joka ei ole pysyvä, on tarpeeksi todellinen'. Kiellämme sen sanoen, 'Pysyvyys on yksi Todellisuuden merkeistä.'
64. Jotkut ihmiset väittävät, 'Vaikka jakaantunut, tämä maailma, jonka näemme, ei voi olla vailla Todellisuutta'. Me kumoamme heidät sanoen: 'Eheys on myös Todellisuuden merkki'.

Sadhu Om: *Ikuinen, Muuttumaton ja Itseloistava: nämä, Sri Bhagavan Ramanalla oli tapana julistaa, ovat Todellisuuden kolme keskeistä tekijää.*

65. Koska Todellisuuden luonne on Ehjä, Itsesäteilevä Olemassaolo, ylittäen ajan ja tilan, *Jnanit* eivät koskaan pidä tätä maailmaa todellisena, jonka Ajan Pyörä tuhoaa.
66. Yksi Korkein Autuus, '*Sadhasivam*' [eli Itse] on yksin hyväksytty [*Jnani*en toimesta] Yhtenäiseksi Todellisuudeksi. Tämä maailma, joka nähdään täynnä kurjuutta ja vikoja, tunnetaan ainoastaan mielellä, joka on epätodellinen ja jakanut erilaisuuksien mukaan.
67. On harhan minä-olen-rajallinen-keho seurausta, että maailma, joka ei ole mitään muuta kuin Tietoisuutta, tunnetaan toisena kokonaisuutena Todellisuudesta erillään.

68. Voiko se, joka koetaan tämän epätodellisen kehon aisteilla, olla todellinen tai epätodellinen? Oi mieli, joka murehtii ja väsyvä maallisista tavoistaan, harkitsee tätä perusteellisesti nyt ja vastaa.
69. Riippumatta siitä, mitä ego on havainnut, sen jälkeen kun se on pudonnut Itsen todellisesta tilasta ja hautautunut syvälle pimeään tietämättömyyteen, pitäen kehoa 'minänä', ei todellakaan ole todellinen ja on yksinkertaisesti olematon.
70. Vaikka maailman ulkonäkö näyttää olevan hyvin todellinen ja houkutteleva, se voi näyttäytyä vain 'Chittamissa', joka on 'Chit-Abhasa' [Itsetietoisuuden heijastus]. Puhtaassa Itsetietoisuudessa se on kuitenkin olematon.

Michael James: Aivan kuten elokuvafilmin kuva näkyy selvästi vain rajatussa valossa tummalle pohjalle ja se katoaa kirkkaassa auringonvalossa, samoin myös maailman ulkonäön voi nähdä selvästi vain mielen rajallisessa valossa ja se katoaa puhtaassa Itsetietoisuuden valossa. Mielen rajallinen tietoisuus on pelkkää Itsetietoisuuden heijastusta, ehdollistettuna 'Chittamiin', taipumusten varastoon, joka toimii kuten filmirulla elokuvavertauksessa. Katso myös säettä 244, jossa tätä ajatusta on edelleen selitetty ja selvennetty. Katso säettä 114.

3 Maailman Viehätysvoima

71. Aivan kuten vuohen parta heiluu ja vipattaa turhaan, ihmiset vaeltelevat iloisesti mutta turhaan, suorittaen Karmaa maallisten halujensa täyttämiseksi, samalla kun halveksivat harjoituksia [joita etsijät noudattavat], jotka johtavat ikuisen Mokshaan Itsessä. Aah, mikä surkea näytelmä on näiden maallinen ihmisten tila!
72. Kaihoten pientä ilon jyvää, ihmiset raatavat niin kovasti käyttäen mieltä kyntääkseen viiden aistin peltoa, mutteivät koskaan toivo Autuuden tulvaa, joka on hedelmä, joka tulee kyntämällä Sydäntä, mielen Lähdettä, [yksinkertaisella] Itsen huomioinnilla. Aah, mikä ihme!
73. Kuukaltaisen *jivan* [mielen], joka on ikuisesti vihitty auringonkaltaisen Itsen kanssa, pitäisi aina pysyä kotonaan, Sydämessä; hylätessään Itsen Autuuden ja mennessään harhaan maallisten ilojen tähden, on kuin vaimon hulluutta, joka pilaa kallisarvoisen siveytensä.

Michael James: Katso myös säettä 996

74. Vasta kun maailman viehätysvoima katoaa, tulee todellinen Vapautuminen mahdolliseksi [ja sen viehätysvoima ei voi kadota ellei sitä ole todettu epätodelliseksi]. Siksi, yrittää tyrkyttää todellisuutta tälle maailmalle, on aivan samaa kuin hullaantunut rakastaja, joka yrittää tyrkyttää siveyttä prostituoidulle.

Sadhu Om: *Rakastaja tyrkyttää siveyttä prostituoidulle vain, koska on ihastunut häneen ja aivan samoin jotkut koulukunnat väittävät ja yrittävät vaatia sääntöjä maailman todellisuudelle, vain koska heillä on valtava halu nauttia tästä maailmasta. Siksi Vapautuminen, joka on haluamattomuuden hedelmä, on heille täysin mahdotonta. Katso myös säettä 635.*

4 Maailman Hedelmättömyys

75. Vain hulluille ihmisille, jotka harhautuvat, erehtyen pitämään tätä kuvitteellista maailmaa tosiasiassa, eikä *Jnaneille*, onko mitään, mistä nauttia suuresti paitsi *Brahman*, joka on Tietoisuus.
76. Tahtovatko he, jotka juurtuvat Totuuden Tietoon, harhailta maallisiin suuntiin? Eikö se ole eläinten heikkoutta ja perusluonnetta, joka vajoaa tämän epätodellisen maailman aistinautintoihin?
77. Jos kysyt, 'Mitä hyötyä on uhrata lukemattomat aistinautinnot ja säilyttää pelkkä Tietoisuus?', [me vastaamme, että] *Jnanan* hedelmä on Itsen Autuuden ikuinen ja katkeamaton kokemus.

Sadhu Om: *Kaikki maallisen ilon kokemukset on pieniä ja keskeytyviä, kun taas Jnanalla saavutettu Itsen Autuus on ikuinen ja katkeamaton ja on sen vuoksi suurin hyöty.*

78. Totuudenmukaisesti yhdessäkään maallisessa kohteessa ei ole vähintäkään onnellisuutta, niinpä miten silloin tyhmä mieli harhautuu luulemaan, että onni tulee niistä?
79. Tyhmät ovat nyt niin ylpeitä ja onnellisia tämän maailman rikkaudesta ja ilosta, joka voi milloin tahansa jättää heidät pettymykseen ja kärsimykseen.
80. Kärsien kolminkertaisten halujen kuumuudesta, kaikki elävät olennot vaeltavat tämän unimaailman tyhjällä ja kuivalla autiomaalla, joka syntyy menneisyyden taipumusten pyörteestä. Bodhipuun varjo, joka voi täysin

viilentää tämän kuumuuden, on vain Itse, joka loistaa *Turiyana* [neljäntenä tilana].

Michael James: Kolminkertaiset halut ovat naiset, rikkaus ja maine.

5 Esittää Omaa Rooliaan Maailmassa

81. Oivaltaen Itsen totuuden sydämessäsi ja alati pysyen Korkeimpana, toimi sen ihmisroolin mukaan, jonka olet ottanut tässä maailmassa, ikään kuin maistelisit sen nautintoja ja kipuja.
82. Viisaan ei sovi käyttäytyä kohtuuttomasti, vaikka Hän on tiennyt kaiken, mitä tulee tietää ja saavuttanut kaiken, mitä tulee saavuttaa. Siksi, tarkkaile niitä käyttäytymissääntöjä, jotka soveltuvat ulkoiseen elämänmuotoosi.

Viimeinen rivi viittaa uskontoihin, kastiin, jne.

6 *Vivartha Siddhanta* (Samanaikaisen Luomisen Oppi)

83. Hänen alentuvista avaussanoistaan, 'Koska me näemme maailman', on ymmärrettävä, että suuri Mestari, Bhagavan Sri Ramana, joka antaa kaikkein käytännöllisintä apua etsijöille, kumoaa kaikki muut opit ja opettaa, että vain '*Vivarthan Oppia*' sopii pitää todellisena.

Sadhu Om: 'Koska me näemme maailman' ovat Ulladu Narpadun ensimmäisen säkeen ensimmäiset sanat, Bhagavanin neljäkymmentäsäkeisestä runosta, joka käsittelee todellisuuden luonnetta. Vaikka Hänen Totuuden kokemustaan voidaan riittävästi ilmaista 'Ajata-opilla', Bhagavan Sri Ramanalla oli tapana käyttää vain 'Vivarthan-Oppia' Hänen Opetuksiinsa.

Olettaessaan syyn ja sen vaikutuksen, uskonnot yleensä opettavat, että Jumala on luonut yksittäisiä sieluja ja maailman; jotkut opettavat 'Dwaita-oppia' [kaksinaisuutta], joka olettaa, että kaikki nämä kolme [Jumala, sielu ja maailma] tulevat ikuisesti pysymään erillisinä; toiset opettavat 'Vishishtadwaita-oppia' [rajallista ei-kaksinaisuutta], joka olettaa, että vaikka nyt vallitsee kaksinaisuus, sielut ja maailma sulautuvat joskus myöhemmin yhteen Jumalan kanssa; toiset taas opettavat 'Advaita-oppia' [ei-kaksinaisuutta], joka olettaa, että jo nyt, vaikka ne näytävät olevan erillisiä, nämä kolme ovat todellisuudessa pelkkiä

ilmentymiä, eivätkä ole mitään muuta kuin yksi Todellisuus; ja on myös monia muita oppeja, joita opetetaan eri uskontojen toimesta.

Etsijät voidaan luokitella neljään kypsyyden tasoon, tylsä [manda], puolikypsä [madhyama], kypsä [teevra] ja täysin kypsä [Ati teevra]; näistä kaksi ensimmäistä tasoa voivat helposti hyväksyä 'Dwaita-' tai 'Vishishtadwaita-opin'.

The 'Vivartha-oppi' neuvoa selittämään Advaitan näkökannalta eli selittämään, miten maailmailmiö, sen näkijä ja ilmiön näkemisen tapahtuma syntyvät kaikki samanaikaisesti ilman syytä ja seurausta. Kuitenkin, koska tämä hyväksyy maailmailmiön, sielut ja Jumalan, se on vain työskentelyolettamus auttamaan etsijöitä. 'Ajata-oppi', toisaalta, ei koskaan edes hyväksy tämän kolminaisuuden ilmenemistä, vaan julistaa, että Yksi Itsestään loistava Todellisuus yksin on olemassa ikuisesti ja ilman muutoksia; Ajata on näin ollen korkein kaikista opeista ja se sopii vain täysin kypsille etsijöille.

Bhagavan Sri Ramana tuli sen tähden alas alentuvasti ja, pannen syrjään 'Ajatan' ja kaksi alemmaa oppia, Hän suosittelee Hänen Neljäkymmenessä säikeessään Todellisuudesta (His Forty Verses on Reality) 'Vivartha-oppia', joka sopii kypsille etsijöille, jotka eivät usko alempiin oppeihin, mutta joilla ei ole kypsyyttä ymmärtää korkeinta, 'Ajataa'.

84. Kaikki, mikä havaitaan mielellä, oli jo sydämessä. Tiedä, että kaikki havainnot ovat menneisyyden taipumusten kopioita, jotka nyt heijastetaan ulkopuolelle [aistien kautta].
85. Itse nähdään [Mayasta johtuen] ilmenevän tämän universumin monina niminä ja muotoina, mutta Se ei toimi syynä tai tekijänä, luoden, ylläpitäen ja tuhoten tätä universumia.
86. Älä kysy, 'Miksi Itse, ikään kuin hämillään, ei tiedä Totuutta, että Se on Itse, joka nähdään maailmana?' Jos sen sijaan tiedustelet, 'Kenellä on tämä sekaannus?', voidaan havaita, ettei mitään sellaista sekaannusta koskaan ollut olemassa Itsellä!

Sadhu Om: *Itsetutkimuksen kautta hämmentynyt epäilijä, joka on ego, kadottaa identiteettinsä ja hukkuu Itseen; silloin huomataan, ettei kumpaakaan, tietämättömyyttä eikä sekaannusta koskaan ole ollut Itsellä, vaan vain olemattomalla egolla.*

87. Itsen ilmeneminen maailmana on aivan kuin köyden näkemistä käärmeenä; aivan kuten käärmeen huomataan, tarkasteltaessa, olevan aina olematon, samoin maailman havaitaan olevan aina olematon, jopa ilmiönä.

88. Itse asiassa, eikö se ole yksittäinen harhainen ajatus, joka luo käärmeen – joka, vaikka näyttääkin olevan erillinen, ei todella ole muuta kuin se ajatus itse – köydessä; ja se silloin ylläpitää tätä käärmettä oman kurjuutensa syynä; ja se lopulta tuhoaa tämän käärmeen [hankkimalla selkeän tiedon omasta todellisesta luonteestaan]?

Sadhu Om: Näin päätellään, ettei se ole Itse, vaan tietämättömyys, tutkimattomuudesta johtuen, joka on maailman luomisen, ylläpidon ja hävittämisen todellinen syy. Katso myös säettä 91.

89. Siemen ja sen verso näyttävät tekevän yhteistyötä, kummankin ollessa vuorollaan toisen syynä, ja kuitenkin jokainen seuraus myös tuhoaa sen syyn; itse asiassa vaikutusta ei oikeastaan ole tuottanut syy, koska molemmat tuottaa vain tietämättömän mielen mielikuviutus.
90. Jos köysi olisi itse tunteva olento, tarvittaisiinko mitään muuta olentoa havaitsemaan sitä käärmeenä? Samoin, kun Itse on Olemassaolo-Tietoisuus, maailma on vain tämän ainoan Tietoisuuden tuhoutumista.
91. Onko Itse muuttanut liikkumattoman Olemisen luonnettaan liikkuvaksi vai miten muuten tämä maailma on tullut olemassaoloon? Itse ei ole koskaan läpikäynyt muutoksia tai liikettä; tämä maailma näyttää olevan olemassa pelkästään väärän tiedon, tietämättömyyden vuoksi.

Michael James: Samaa ajatusta on edelleen havainnollistettu ja kehitetty seuraavissa kahdeksassa säkeessä.

92. Kun, yhden jakamattoman tilan näkemyksessä, edes ruukulla ei ole erillistä olemassaoloa, eikö ole typerää sanoa, että ruukun sisällä oleva tila liikkuu ruukun liikkumisen mukana?
93. Vastaavasti, kun Itsetietoisuuden täyteydessä keho ja maailma eivät voi edes olla olemassa, koska ne ovat ei-Itseä ja epätäydellisiä, on naurettavaa sanoa, että Itse liikkuu muuttuvien kehon ja maailman liikkumisen vuoksi.
94. Vaikka Itse, joka on, kokonaisuudestaan johtuen, iäti liikkumaton, tuntuu liikkuvan epävakaan peilin, mielen liikkeiden kanssa, todellinen Itse ei ole koskaan se, joka liikkuu, vaan vain sen heijastus, mieli.
95. Jos kysytään, 'Miten harhauttavat *upadhit* [ominaisuudet, kuten mieli, äly, *chittam* jne.] [näyttävät] syntyvän Korkeimmassa Itsessä, joka on Yksi ilman toista?', siihen on vastattava, että niiden katsotaan syntyvän vain

tietämättömän *jivan* näkemyksen mukaan ja että todellisuudessa yhtään ominaisuutta ei ole koskaan syntynyt Itselle. Näin sinun pitäisi tietää!

Sadhu Om: *Jnanassa ei ole upadhien kokemusta ja siksi ne näkyvät vain tietämättömille, eivätkä koskaan Jnanille. Kuultuaan tämän, tietämättömät silti kysyvät Jnanilta, miten heidän väärä näkemyksensä on ilmestynyt, mutta heidän tulisi ymmärtää, ettei Jnani voi koskaan myöntää, että upadhit ovat olemassa Itselle, ja että silloin on tietämättömien vastuulla selvittää itselleen miten ja kenelle upadhit näkyvät. Näin ollen, Bhagavan heitti usein vastakysymykseen opetuslapsilleen ja sanoi: 'Sinä väität, että upadhit ovat ilmestyneet ja ovat todellisia ja näin sinun yksin täytyy selvittää mitä he ovat ja miten, mistä ja kenelle ne näkyvät!'*

Tämä havainnollistaa miksi 'Vivartha-oppi' [eli samanaikainen luominen] sopii kysyjän näkökulmaan, joka vain myöntää 'Ajatan' [eli luomattomuuden]. Huomautus säkeeseen 83 voi myös viitata tähän.

96. Tulen kipinä voi lentää ulos vain rajallisen kokoisesta tulipallosta [eikä se voi tehdä niin tulesta, joka on rajaton ja kaikkialle leviävä]. Samoin *jivojen* ja maailman on mahdotonta syntyä pieninä erillisinä yksilöinä, 'minä' [ja 'tämä'] Korkeimmasta Itsestä, joka on rajaton Kokonaisuus.

Sadhu Om: *Tämä tarkoittaa sitä, että maailma, Jumala ja jivat näkyvät vain jivan näköpiirissä, joka on Itsen virheellistä heijastusta ja että Itsen korkeimmasta näkökulmasta, luomista (luomakuntaa) ei ole ollenkaan.*

97. Keho on olemassa vain mielen näkyvässä, jonka *Mayan* voima harhauttaa ja vetää ulospäin. Itsen selkeässä näkökulmassa, joka (Itse) on jakamaton valtava Tietoisuuden Tila, ei kehoa ole ollenkaan ja siksi Itseä on virheellistä kutsua 'Dehiksi' tai 'Kshetrajnaksi' [kehon omistajaksi tai tietäjäksi].

Sadhu Om: *Bhagavad Gitan kaltaisissa kirjoituksissa Jumalalliset Mestarit ovat alistuneet käyttämään sellaisia termejä kuin 'Dehi' ja 'Kshetrajna', koska heidän opetuslapsensa olivat kykenemättömiä ymmärtämään, jos totuus kerrottiin heille toisin.*

98. Ellei kehoa pidetä 'minänä', toiseutta – maailmaa liikkuvine ja liikkumattomine esineineen – ei voida nähdä. Siksi, koska toiseutta –

luotuja ja heidän Luojaansa – ei ole olemassa, on virheellistä kutsua Itseä Todistajaksi.

Sadhu Om: Kirjoitusten termejä 'Jiva sakshi' [eli jivan todistaja] ja 'Sarva sakshi' [eli kaiken todistaja] käytetään vain muodollisuutena, mutta ne eivät ole täysin oikein. Vasta kun on jotain nähtävää, voi siellä olla näkijä eli 'todistaja' näkemässä sen. Mutta ykseyden tilassa, jossa ei ole muita, kuka todistaa mitä? Siksi Itseä, joka on Yksi ilman toista, ei voida kutsua todistajaksi.

99. Maailmaa ei ole olemassa kehosta erillään; kehoa ei ole olemassa mielestä erillään; mieltä ei ole olemassa Tietoisuudesta erillään; ja Tietoisuutta ei ole olemassa Itsestä erillään, joka on Olemassaolo.

Sadhu Om: Näin ollen voidaan päätellä, että kaikki on Itseä ja että vain Itse on olemassa.

7 'Ajata'-oppi

100. Vaikka Guru Ramana opetti eri oppeja niiden ymmärrystason mukaan, jotka tulivat Hänen luokseen, me kuulimme Häneltä itseltään, että 'Ajata' yksin on todella Hänen oma kokemuksensa. Näin sinun pitäisi tietää.

Sadhu Om: 'Ajata' on tieto, että ei mitään – ei maailmaa, sielua eikä Jumalaa – koskaan tule olemassaoloon ja että 'Se, Mikä On' on aina olemassa sellaisena kuin SE on.

101. Se on tämä sama 'Ajata', jonka Krishna paljasti Arjunalle *Gitan* alkupuolen Kappaleessa [kaksi], ja tiedä, että koska jälkimmäinen hämmennyksestä ja kyvyttömyydestä johtuen ei ymmärtänyt Totuutta, muita oppeja sitten opetettiin loppuissa kuudessatoista luvussa.

8 Erilaisten Luomisteorioiden Tarkoitus

102. Miksi eri osissa Vedaa luomista kuvataan eri tavoin? Niiden ainoana tarkoituksena ei ole julistaa luomisen oikeaa teoriaa, vaan saada etsijä tutkimaan Totuutta, joka on luomisen Lähde.

Sadhu Om: Jos luominen olisi totta, kirjoitukset voisivat kuvata sitä vain yhdellä tavalla, mutta niiden vaihtelevat teoriat tekevät selväksi, että luominen ei ole totta. Jotta kypsät etsijät huomaisivat luomiskäsitteen valheellisuuden, Vedat opettavat tarkoituksellisesti ristiriitaisia teorioita. Silti tällaisia ristiriitoja löytyy vain luomisen kuvauksista eikä niitä koskaan esiinnyt, kun Vedat yrittävät kuvata Itsen, Korkeimman luonnetta. Käsitellessään Itseä, ne ovat kaikki samaa mieltä ja puhuvat yhteen ääneen, sanoen, 'Itse on Yksi, Täydellinen, Kokonainen, Kuolematon, Muuttumaton, Itsestään loistava, jne., jne.' Tästä meidän tulisi ymmärtää, että niin ristiriitaisten luomisteorioiden takana oleva syvä tarkoitus on epäsuorasti osoittaa etsijälle, että on tarpeen ottaa selvää Itsestä, joka on kaikkien luomisteorioiden Lähde.

9 Rooli, jota Jumala Leikki

103. Omalla Mayavoimallaan Muuttumaton Yksi [vaikka loistaa välittömämmin kuin mikään muu] piilottaa Itsensä näkymättömiin ja heittää kolmen tilan köyden mielen tilaan; pitäen sitä pystyssä. Sitten Hän tekee *jivan*, joka erehtyy pitämään kehoa 'minänä', tasapainoilee sillä ja näin Hän leikkii jumalallista leikkiään!

Sadhu Om: Kolme tilaa ovat valveillaolo, unennäkö ja syväuni.

Tässä käytetään vertauksena taikurin tempua, jota kylien viihdyttäjät suorittavat Intiassa. Taikuri, piiloutuen sermin taakse, heittää köyden ilmaan ja, saa sen näyttämään siltä, että se seisoi suorassa, hän määrää avustajansa kiipeämään siihen ja tasapainoilemaan sen päälle. Tässä, Jumala rinnastetaan taikuriin; Sydän on Hänen piilopaikkansa; kolmea tilaa verrataan köyteen; ja *jivaa* verrataan avustajaan. Mutta kaikki tämä on leikkiä, ilmeten vain katsojien näyssä ja siksi se on epätodellista. Samalla lailla luominen, ylläpito ja häviäminen, jotka näyttävät olevan Jumalan 'Lilaa' [eli jumalallista leikkiä] ovat kaikki epätodellista, koska ne näkee vain tietämätön.

104. Tietämättömän näkemyksessä saattaa joskus vaikuttaa siltä, että Korkein Herra, joka antoi käskyvallan Mayalle, olisi ikään kuin Itse sidottu petollisiin määräyksiinsä [harhautuneille *jivoille*].

Sadhu Om: Sen sanonnan merkitys, että Herra antaa käskyvallan Mayalle, on etsijän kokemus, joka (etsijä) samalla, kun pysyy Itsenä, tulee tarkkaamattomaksi ja sallii 'minä'-ajatuksen syntyä. Jos tämä 'minä'-ajatuksen synty on kerran

sallittua, ei ole sitten ihme, että jopa Jumala ja Jnani näyttävät myös olevan Mayavoiman sitomia; kuitenkin, tämä näkemys on virheellinen, ollen vain kuvitteellisen 'minä'-ajatuksen näkyvissä.

Jopa Bhagavan Sri Ramanan elämässä oli joitakin tapauksia, kun näytti ikään kuin siltä, että hän hyväksyi joitakin maallisesti ajattelevien ihmisten tyhmiä ideoita, ja Hän ikään kuin noudatti heidän asettamiaan tarpeettomia ehtoja. Kaikki nämä asiat, kuitenkin, vain näyttivät siltä tietämättömän käsityksessä.

105. Aivan kuten kaikki olennot, liikkuvat ja liikkumattomat, suorittavat omaa toimintaansa pelkän auringon läsnäolon vuoksi, joka nousee ilman aiempaa päätöstä, samoin sanotaan pyhissä kirjoituksissa, että kaikki toiminta tehdään Jumalan toimesta [joka totuuden mukaan ei toimi eikä sillä ole aikeita].
106. Pelkässä auringon läsnäolossa kupera linssi lähettää tulta, lootus kukkii, vesililja sulkeutuu ja kaikki luodut heräävät, työskentelevät ja lepäävät [luonteensa mukaisesti].
107. Viisinkertaisen ilmiö toimii pelkästään Jumalan vahvan läsnäolo vuoksi, juuri kuten neula väräjä magneetin lähellä, tai kuten kuun valossa kuukivi tippuu, lumme kukkii ja lootus sulkeutuu.

Michael James: Viisinkertaiset toiminnot ovat luominen, ylläpito, hajoaminen, naamiointi ja Armo.

Aurinko ei suunnite tai määrää sitä, miten elävien olentojen pitäisi toimia, vaan kukin, omalla tavallaan, käyttää hyödykseen auringon läsnäoloa tehdäkseen niin kuin haluaa. Niin myös, Jumalan (eli Itsen) Läsnäoloa käyttää jokaisen henkilön mieli omalla tavallaan, joko tehden karmoja ja ollen niiden sitoma tai tutkien Olemista ja vapautua. Aivan kuten luonnon toiminnat eivät voi jatkua ilman aurinkoa, samoin viisinkertaisen ilmiö ei voi toimia ilman Jumalan tai Itsen Armoa (eli Läsnäoloa).

108. Herran Läsnäolossa, jolla (Herralla) ei ole omaa tarkoitusta, *jivat* askaroivat itse ulkoisesti, astelevat toiminnan eri polkuja ja korjaavat sen johdosta hedelmiä, kunnes lopulta [ymmärtäessään toiminnan hyödyttömyyden] kääntyvät kohti Itseään ja saavuttavat Vapautuksen.

Sadhu Om: *Vaikka Herran läsnäolo on välttämätöntä sekä orjuuden että vapautumisen tapahtumiselle – omien toiveidemme mukaan – Hän ei ole vastuussa niistä.*

109. Aivan kuten [hyvät ja huonot] tapahtumat, joita tapahtuu maan päällä, eivät vaikuta aurinkoon, samoin neljän elementin ominaisuudet eivät vaikuta valtavaan eetteriin, aivan samoin myös *jivojen* teot [karmat] eivät koskaan vaikuta Jumalaan, joka on mielen tuolla puolen.

Michael James: *Neljän elementin ominaisuudet ovat:*

Maan – koko ja paino

Vesi – viileys ja nestemäisyys

Tuli – kuumuus

Tuuli – liike ja nopeus

10 Kolme Perusolemusta [Jumala, Maailma ja Sielu]

110. Jos joku tutkii loppuun saakka, "Kuka tämä *jiva*, 'minä' on?" selviää, että hän on olematon ja Shivan paljastetaan olevan ei mitään muuta kuin Tietoisuuden Korkein Tila. Näin, kun *jiva* – näkijä, joka suurella halulla näki tämän maailman – on kadonnut, on naurettavaa lukea todellisuutta maailmalle – nähdyille – kuuluvaksi.

Sadhu Om: *Koska näkijän ja nähdyn todellisuus ovat yksi ja sama, kun näkijän [eli jivan] on todettu olevan epätodellinen, tiedetään myös nähdyn olevan epätodellista. Itsen todellinen luonne, [jonka (Itsen) tähän asti ajateltiin, tässä kolminaisuudessa, olevan Jumala] on silloin todettu olevan ainoa todellisuus.*

111. Sen jälkeen kun edellä esitetyt kaksi perusolemusta [eli maailma ja *jiva*] ovat kadonneet, se, joka yksin jää loistamaan, on Shiva [eli Itse]. Mutta vaikka Tämä on ehdoton Totuus, miten voi jo kuollut *jiva* ajatella Sen olevan ei-kaksinainen?

Sadhu Om: *Koska Ei-kaksinaisuuden [Advaitan] Todellisuus on ajattelun tuolla puolen, Bhagavan Ramanalla oli tapana sanoa, että Advaitaa ei voi kutsua uskonnoksi, koska 'mata' [uskonto] on se, jonka 'mati' [mieli] on löytänyt. Katso säettä 993.*

112. Jos maailman ja *jivan* sanotaan olevan ikuisia ja todellisia, se merkitsisi silloin virhettä Korkeimman Herran Kokonaisuudessa. Ellemme hyväksy sitä, että Herra on epätäydellinen ja jakautunut, emme voi sanoa, että maailma ja *jiva* ovat todellisia.

Sadhu Om: Niiden koulukuntien, kuten Dwaita ja Vishishtadwaita, jotka sanovat, että maailma ja *jiva* ovat todellisia, pitäisi hyväksyä se, että he näin panevat Jumalan viralta osittaisena todellisuutena tai muuten heidän pitäisi luopua kaksinaisista ideoista.

113. Jos *jiva*, heijastunut Tietoisuus, on todella Korkeimmasta erillään oleva kokonaisuus, niin silloin Viisaan julistus, 'Shiva tekee kaiken, *jivat* eivät tee mitään', olisi pelkkää mielikuvitusta eikä se perustuisi heidän kokemukseensa.

Michael James: Koska olisi järjetöntä esittää, että Viisaat antavat kuviteltuja lausumia, jotka eivät perustu heidän pitkään kokemukseensa, ei voi olla oikein päätellä, että *jiva* on todellinen kokonaisuus Korkeimmasta erillään.

114. Kun rajallinen valo [jota käytetään heijastettaessa kuvia valkokankaalle] liukenee kirkkaaseen auringonvaloon [joka tulee elokuvateatteriin], myös kuvat häviävät välittömästi. Vastaavasti, kun mielen rajallinen tietoisuus [*chittam*] liukenee korkeimpaan Tietoisuuteen [*Chit*], näiden kolmen perusolemuksen [Jumalan, maailman ja sielun] elokuva myös katoaa.

Michael James: Katso säkeitä 10, 11 ja 70.

115. Näin ollen, kun kerran Lähteen Todellisuus on Yksi, miksi kaikki uskonnot [ja joskus jopa Viisaat] aloittavat opetuksensa myöntämällä aluksi, että nämä kolme perusolemusta ovat todellisia? Koska mieli, johon on heitetty objektiivista tietoa, ei suostuisi uskomaan Yhteen elleivät Pyhimykset alentui opettamaan Sitä kolmena.

Michael James: Katso Ulladu Narpadun säettä 2.

116. Tiedä että, kun *jiva* unohtaa kaikki lukemattomissa edellisissä elämässään muille aiheutetut ja muiden aiheuttamat ongelmat, tämä paksu verhoaminen johtuu Jumalan Armosta [omaan mielenrauhaan].
117. Kun jopa tässä elämässä sattuneen muutaman kurjan tapauksen muistaminen voi tehdä elämästämme helvetin, eikö kaikkien tulisi rakastaa unohtamista?

Sadhu Om: *Kahdessa edellä olevassa säkeessä Sri Bhagavan neuvoo meille, että on typerää yrittää tietää menneistä syntymistä. Sekä kipu että ilo ovat pelkkiä ajatuksia, jotka ovat peräisin juurena olevasta 'minä'-ajatuksesta, joka on kurjuus itse; siten, koska mitään todellista onnea ei voi tulla kurjuudesta, menneisyyden tuskien ja nautintojen unohtaminen yksin on autuutta.*

12 Yksilöllisyys

118. Persoonalliset Jumalat ja Jumalattaret ja heidän erityiset voimansa näyttävät todellisilta vain niiden mielten mielikuvituksissa, jotka ihastelevat niitä. Tällainen henkinen harha on koko ajan täysin olematonta Itselle, joka ylittää mielen.
119. Vain tietämättömien virheellisestä tunteeseen sidotusta tiedosta johtuu, että he sanovat, että *Muktilla*, jotka ovat oivaltaneet Totuuden, on yksilöllisyys [*vyakti*]. Totuuden mukaisesti, universaalisuus [*avyakti*] on *Jnanin* todellinen tila, jonka (*Jnanin*) luonto on Tietoisuuden Tila; opetuslasten Hänessä näkemä yksilöllisyys on heidän oman yksilöllisyytensä heijastusta.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä painotetaan, että ihmiset, jotka sanovat, 'Me emme ainoastaan tiedä, että Jnani on yksilö, vaan jopa Hän itse kokee yksilöllisyyttä' ovat täysin väärässä; se, mitä he näkevät Hänessä, on vain heidän oman luonteensa heijastusta.*

120. Se, mikä loistaa vilpittömän etsijän sydämessä Korkeimpana Todellisuutena, on ainoa *Jnana*. Miksi siis, kun ego on tuhottu, huomautetaan 'Tämä on suuri *Jnani* ja Tuo on toinen'? Ovatko he vain kehoja?

Michael James: Kirjan *The Path of Sri Ramana, (Sri Ramanan Polku) osassa 1, liitteessä 3 'Who is a Jnani?' (Kuka on Jnani?)* selitetään tarkemmin tätä ja seuraavia kahta säettä.

121. Suurella innolla ja ihmetyksellä sinä kiidät tapaamaan yhtä Mahatmaa täällä ja toista Mahatmaa siellä! Jos teet tutkimusta, saavutat ja tunnet Maha-Atman [eli Suuren Itsen] omassa sydämessäsi, silloin yksikään Mahatma ei ole mitään muuta kuin se Ainoa [sinussa].
122. Riippumatta niiden *tapastilojen* korkeudesta ja ihanuudesta, joita joku on ehkä saavuttanut, jos hän vielä samaistaa itsensä yksilöllisyyteen, hän ei voi olla *Sahaja-Jnani* [eli Hän, joka on Vaivattomuuden Tilassa]; hän on ehkä vain edistyneen tilan hakija.

Sadhu Om: *Kun Sri Bhagavan antaa meille ohjeita tässä säkeessä, hänen tarkoituksensa on, että meidän jokaisen pitäisi havaita itsestämme, onko meillä vai ei yksilöllisyyden käsitettä, välittämättä siitä, että muut voivat kutsua meitä Jnaniksi tai ajnaniksi, ja että meidän pitäisi yrittää, tällä periaatteella, asettaa itsellemme kohdalleen. Tämän säkeen tarkoituksena ei ole antaa meille mittapuuta, jolla mitata toisia Jnaneiksi tai ajnaneiksi.*

123. Heittää syrjään se todellinen Itsetietoisuus, joka on vailla pienintäkään yksilöllisyyden tunnetta ja esitellä lukemattomin määrin *siddhejä*, on silkkää haaskausta. Ketkä muut, kuin nuo tyhmit, jotka eivät kykene tuntemaan Itseä, halajavat näitä järjettömiä *siddhejä*?

Sadhu Om: *Jnani ei tunne olevansa minkään siddhien tekijä joiden, prarabdhan mukaisesti, tekijältä Hän saattaa näyttää; ne eivät sen vuoksi tee Hänestä ylpeää ja onnellista, ja niistä huolimatta, Hän pysyy aina, nauttien Itsessä. Katso tämän teoksen säettä B 2 (169), joka on myös säe 35 Ulladu Narpadun [Reality Revealed in Forty Verses] Täydennyksessä.*

124. *Jnani*, Muodoton Ainoa, joka aina pysyy Korkeimpana Itsenä, on kaikkien yksittäisten *siddhien* yhteinen kokonaisuus. Kaikki *siddhit*, jotka toimivat heidän kauttaan, ovat yksin Hänen, koska Hän on niiden todistaja. Tunne Hänet ainoastaan Herra Dakshinamurtina!

Sadhu Om: *Jnania kuvataan 'Muodottomaksi Ainoaksi'.*

Koska yksittäiset siddhat, vaikka he hallitsevat kaikkia kahdeksankertaisia siddhejä, eivät pysty esittämään niitä ylpeänä Jnanin edessä, jolla on hallussaan Atma-Siddhi [eli pysyminen Itsessä], joka on korkein kaikista siddheistä, niiden sanotaan sisältyvän Häneen. Koska Jnani on Jumalan Itse, jolta siddhat lainaavat voimansa, kaikkien siddhien täällä sanotaan olevan yksin Hänen.

Jnani ei nimittäin ole Trimurtien [eli Luomisen, Ylläpidon ja Hävittämisen kolmen Jumalan] Murti [eli yksittäisen Jumalan muoto] eikä edes Avatar eli Amsa [eli aspekti tai osa]. Koska Jnani, Guru-Murti, on Trimurthien yläpuolella, häntä kuvataan tässä Herra Dakshinamurtina, Alkuperäisenä Guruna.

13 Yhdistyminen Epätodelliseen

B1 Lakkaa ajattelemasta, että vastenmielinen keho on 'minä'. Tunne Itse, joka on iankaikkinen Autuus. Katoavaisen kehon vaaliminen samalla kun yrittää tuntea Itsen, on aivan samaa kuin käyttäisi krokotiilia lauttana joen ylitykseen.

Michael James: Bhagavan on itse kirjoittanut joitakin tämän teoksen säkeitä. Ne on numeroitu itsenäisesti tärkeimmiksi töiksi merkeillä B1, B2, B3, jne. B tarkoittaa Bhagavana. Tämä nimenomainen säe näkyy myös säkeenä kaksitoista Ulladu Narpadu Anubandhamissa.

Sadhu Om: Ilmaisua 'katoavaisen kehon vaalinen' uhkaa etsijöiden väärinymmärrys; Sri Bhagavan tahtoo vain antaa tämän säkeen kautta varoituksen niille etsijöille, jotka uskovat, että voidakseen oivaltaa Itsen, heidän on eletävä pitkä elämä terveessä ruumiissa. Joskus sellaiset ihmiset menevät äärimmäisyyksiin ja kutsuen itseään joogeiksi, tuhlaavat suurimman osan valveillaolostaan tekemällä tiettyjä joogaharjoituksia ja huolestuvat luulotaudin asteelle huolehtiessaan sattvisesta ruokavaliosta, fyysisestä puhtaudesta, kauniista ulkonäöstä, hyvästä terveydestä, jne. Sen seurauksena nämä typerät ihmiset ovat vain vaivana hyväntekijöilleen ja hyödyttömiä loisia yhteiskunnalle.

Kuitenkin, Bhagavan ei pyri kieltämään fyysisten tarpeiden kohtuullisen ja maltillisen huolenpidon tarpeellisuutta tai viisautta. Viisaan kauppiaan tavoitteena ei pitäisi olla pelkästään liikkeensä vuokran maksu, vaan hänen pitäisi ansaita suurta tuottoa vuokran päälle; samalla lailla, etsijän tavoitteena ei pitäisi olla pelkästään hankkia ruokaa, vaatteita ja suojaa [vuokraa] keholleen [liikkeelleen], hänen täytyy muistaa, että hänen yrityksensä tässä kehossa on Itsetutkimus ja hänen tavoitteenaan on tehdä Itsetuntemuksen arvoista voittoa.

Jos tälle keholle ei makseta vuokraa, yritys ei voi menestyä. Toisaalta, kuitenkin, vuokran maksun [eli näiden tarpeiden täyttämisen] ei pitäisi olla koko elämämme ainoa pyrkimys; pääosa meidän huomiostamme tulisi suunnata suoraan Itsetuntemuksen saavuttamiseen, samalla kun huolehtii pelkistä vähimmäistarvikkeita. Liiallinen huolestuneisuus elämän fyysisistä välttämättömyyksistä on kuin takertuisi krokotiili joka, sen sijaan, että toimisi lauttana auttaakseen meidät yli samsaran joen, nielee meidät, saaden kaikki turhat pyrkimyksemme raukeamaan.

125. He, jotka osoittavat suurta huolta ja rakkautta kehoaan kohtaa, vaikka sanovatkin, että he yrittävät tuntea Itsen, ovat kuin hän, joka yrittää ylittää joen, erehtyen pitämään krokotiilia tukkina.
126. Sen sijaan, että kohdistaisi huomionsa *Sat-Chit-Anandaan*, hienovaraisimpaan, joka on puheen ja mielen ulottumattomissa, viettäisi elämäänsä tarkkaillen vain karkean kehon hyvinvointia, on aivan samaa kuin ottaisi suurin vaivoin vettä kaivosta, jotta saisi kasteltua joitain hyödyttömiä heiniä [riisipellon sijasta].
127. He, jotka ovat valinneet mitättömän elämän, sekoittaen kehon 'minään', ovat menettäneet, niin sanotusti, hyvän, rajoittaman Autuuden elämän Sydämessä, joka on aina odottamassa heidän kokemistaan.
128. Tietämättä, että maailma heidän edessään tuo vain suurta vahinkoa, he, jotka uskovat sen olevan todellinen ja onnellisuuden lähde, hukkuvat syntymän ja kuoleman valtameren, kuten hän, joka tarttuu kelluvaan karhuun kuin lauttaan.

Sadhu Om: *Jos joku on tarttunut kelluvaan karhuun, tietämättä sen todellista luonnetta, mutta toivoen, että se toimisi lauttana, hänen on hyvin vaikea jättää sitä, vaikka on huomannut virheensä, koska myös karhu on tarttunut häneen; samoin, vaikka joku on kuullut Gurulta, että maailma on virheellinen ilmiö, hän huomaa sen hylkäämisen hyvin vaikeaksi, johtuen viehtymyksen taipumuksista, jotka luotiin hänen suuresta halustaan siihen, kun hän uskoi sen olevan todellinen. Sellainen on mielen riippuvuuden lujuus tähän maailmaan!*

129. Aivan kuten kulkuneuvon liikkeitä, jossa joku istuu, pidetään virheellisesti omina liikkeinä, samoin myös he, joilla ei ole Itsetuntemusta, kärsivät harhasta, jossa sekoittavat egon kokeman syntymän ja kuoleman [eli *samsaran*] heidän [Itsen] omaksi [syntymäksi ja kuolemaksi].

130. Jos tietämätön, joka on kiinni kehon ja maailman todellisuudessa, haluaa olla rauhassa, hänen pitäisi, luopuen väärästä käsityksestä, tarttua kuin *udumbu* Itseen sydämessään.

Michael James: Udumbu on Intiasta löytyvä jättimäinen lisko, joka kasvaa jopa kolme jalkaa pitkäksi; sen erikoisuus on, että se pystyy takertumaan muurin tasaiseen pintaan niin tiukasti, että mies, joka tarttuu siihen, pystyy nostamaan itsensä ilmaan.

131. Heidät, jotka elävät egoelämää, pyrkien kärkkäästi viihdyttämään itseään virheellisten aistiobjektien nautinnoilla, tuomitaan harhaluuloon. Ainoa elämisen arvoinen elämä on juhlinta Korkeimmassa Tietoisuudessa – eli olemalla Itse.

14 Pandit

132. Miksi monet teistä kutsuvat minua Panditiksi? Todellisen Panditin merkki on tieto, että kaikkien taiteiden ja tieteiden tuntija on olematon ja että kaikki, mitä hän on oppinut koko elinaikanaan, on siksi pelkkä tietämättömyyttä.

Sadhu Om: Tässä Sri Bhagavan vastustaa niitä, jotka kutsuvat Häntä suureksi Panditiksi, koska he näkevät Hänessä runollisen nerouden, kirjoitusten sujuvan tuntemuksen, muistin ihanan voiman, terävän älykkyyden, perustelutaidon, monien kielten tuntemuksen, lääketieteellisen tiedon, arkkitehtuurin taidon, jne. Hän kiistää sen, että hän, joka on oppinut kaikki taiteet ja tieteet, on todellinen Pandit. Ego, virheellinen tieto, että 'minä olen keho', on itsessään perustietämättömyys, niin miten sitten tällaisella tietämättömyydellä opittu olisi todellista tietoa? Kaiken muun kuin Itsen tunteminen on siis pelkkää tietämättömyyttä.

Kuitenkin Sri Bhagavan on itse todellinen Pandit, koska Hän tuntee Itsensä. Hän, joka kykenee erottamaan ja ymmärtämään tämän, on ainut, joka on kykenevä Itsetutkimukseen ja saavuttamaan Itsetuntemuksen, tehden näin itsensä kelmolliseksi olemaan todellinen Pandit.

133. Kysymällä, "Kuka on tämä 'minä', joka on oppinut kaikki nämä tieteet ja taiteet?" ja siten saavuttamalla Sydämen, ego katoaa yhdessä kaikkien oppineisuuksiensa kanssa. Hän, joka tuntee jäljellä jäävän

Itsetietoisuuden, on tosi Pandit; miten voivat muut, jotka eivät ole oivaltaneet sitä, olla Panditeja?

134. He, jotka ovat oppineet unohtamaan kaiken, minkä ovat oppineet ja pysymään sisäpuolella, ovat yksin Totuuden Tuntijoita (Kaikkietäviä). Muut, jotka muistavat kaiken, kärsivät levottomuudesta, ollen valheellisen *samsaran* harhauttamia.

Sadhu Om: *Kaikkien kuudenkymmenen neljän tieteen ja taiteen tunteminen on vain ajattelun hedelmää ja ajattelu ja unohtaminen ovat mielen ominaisuuksia, joka (mieli) katoaa Itsetuntemuksen Tilassa, jossa Ykseys vallitsee ja missä muistamista ja unohtamista ei tapahdu. Autuus yksin loistaa tässä Tilassa ja vain hän, joka on oppinut kokemaan tämän Autuuden, on todellinen Pandit.*

135. Oi tutkija, sinä, joka lasket häpeillen pääsi Jnanin edessä, kun Hän kysyy, 'Voi, sieluparka, kuka olet sinä, joka olet oppinut kaikki [nämä tiedot ja taidot]?', olkoon oma tietämätön mielesi kirottu.

Sadhu Om: *Sri Bhagavanin tässä käyttämä voimakas ilmaus – 'olkoon oma tietämätön mielesi kirottu' – pitäisi ymmärtää kirouksen sijaan siunaukseksi, koska etsijän tavoitteena on oman mielensä kadotus (eli täydellinen tuhoutuminen). Katso myös Upadesa Manjari¹ [Hengellinen Opas] Luku 1, Kysymys 4.*

136. Hän, joka on pysyvästi vakiintunut Itsetietoisuuteen – tuhottuaan harhan, joka on epäilyn ja väärinkäsityksen muodossa – on Korkein Pandit.
137. Tiedä, että hän, joka, tuhoamalla egon, tuntee Korkeimman Asian sellaisena kuin Se on – että on todellisena 'Minä olen'², joka on substantiivi 'minä', Itsen luonnollinen nimi, loistaen yhdessä verbin 'olla' kanssa – on todellinen tahraton Pandit.

1 Omana käännöksenäni sen nimenä on HENKINEN OPETUS ! Se poikkeaa hieman esitetyistä viittauksista!

2 Alkuperäistä tekstiä ”as the real 'I am'” on vaikea ilmaista suomenkielellä, sillä käännökseni ”todellisena 'Minä olen'” loppuosalla 'Minä olen' tulisi myös olla na-päätte!

15 Runoilija

138. Vastauksena sulavan sydämen entiseen kielensä väärinkäyttöön kehuessaan kurjaa ihmistä, eläköön runoilija loisteliaasti tehdessään uuden vallankumouksen, 'Minä en enää laula yhdenkään ihmisen ylistystä, vaan vain Jumalan kunniaa'.
139. He, jotka sen sijaan, että omistaisivat Jumalan Jaloille runollisen vuoksensa, jonka he saavuttivat Hänen Armostaan ja tuhlaavat sen kelvottomien ihmisten ylistykseksi, ovat, valitettavasti, kuin he, jotka pakottavat tyttärensä, kielen kaunopuheisuudelle, ryhtymään prostituutioon.

Michael James: Sanat 'tyttärensä, kielen kaunopuheisuudella' voidaan vaihtoehtoisesti kääntää 'Jumalattaren [Saraswatin] kaunopuheisuudella'.

140. Runouden jumalallinen virtaus voi vuotaa vain sydämestä, josta on tullut hiljainen, ollen täysin vapautunut Itsen huomioimisen kautta kaikista kiintymyksistä, jotka kohdistuvat viiteen tuppeen, jotka alkavat *Annamayamista* [ruuasta koostuvasta kehosta].

16 Oppimisen Turhuus

141. Sen jälkeen, kun tietää, että kaikkien kirjoitusten ydin tarkoittaa, että mieli tulisi vaimentaa Vapautumisen saavuttamiseksi, mitä hyötyä on niiden jatkuvalle tutkimiselle? Kuka minä olen?
142. Jos he, jotka ovat sopimattomia edes elämään uskonnollisen moraalin elämää, tekevät Vedantan kriittistä tutkimusta, se ei ole muuta kuin Vedantan puhtauden saastuttamista.

Sri Muruganar: Tämä säe korostaa, että heille, jotka alkavat tutkia Vedantaa, mielen ja sydämen puhtaus on välttämätön.

143. Heille, jotka ovat hyvin kiintyneitä saastaisiin kehoihinsa, kaikki Vedantan tutkiminen on yhtä hyödytöntä kuin vuohen mehevän parran vipatus ellei, Jumalallisen Armon tuella, heidän opiskelunsa johda heidät kukistamaan heidän egojaan.
144. Vapautua tietämättömyydestä pelkillä opiskelulla on yhtä mahdotonta kuin hevosen sarvet, ellei jollain keinoin mieltä tapeta ja

taipumuksia näin pyyhitä täysin pois Itsetuntemuksen kukkaan puhkeamisella.

Sadhu Om: *Lukijoiden tulisi muistaa, että Bhagavan Sri Ramana suositteli Itsetutkimusta ja itsensä luovuttamista, koska vain nämä ovat ne kaksi menetelmää, joilla Totuus voidaan tietää. Molempien menetelmien seurauksena on sekä mano-nasha [mielen kuolema] että vasana-kshaya [taipumusten hävittäminen].*

145. *Jivan* heikolla ja epävakaalla mielellä, joka on yhtä häilyvä kuin tuuli, ei ole muuta paikkaa nauttia autuudesta paitsi Sydän, Lähteensä; kirjoitusten tutkiminen on, sille, kuin meluisaa *shandaita* [karjamarkkinoita].

Sadhu Om: *Taidot ovat vain henkisten muutosten [mano-vrittien] taitavaa leikkiä; aivan kuten virtaavat joet karjuvat villisti kunnes saavuttavat niiden alkuperäisen lähteen, meren, missä ne tulevat rauhallisiksi ja hiljaisiksi, niin myöskään levottomasti liikkuva mieli ei löydä rauhaa ja hiljaisuutta ennen kuin, luopuen tällaisista vritteistä, se palaa ja pysyy Lähteessään. Katso myös säettä 8 Arunachala Ashtakamissa [Kahdeksan säikeistöä Arunachalalle].*

146. Hyödyttömien aistihaluja kitkeminen on mahdollista vain niille mestarietsijöille, jotka luopuvat valtavista *Vedoista* ja *Agamoista* ja tietävät, Itsetutkimuksen kautta, Totuuden Sydämessään.

Michael James: *Ilmaisu 'Vedat ja Agamat' viittaa siihen kirjoitusten osaan, joka opettaa rituaalisia toimia halutun päämäärän saavuttamiseksi.*

147. Vaikka joku oppii virheettömät *Jnanasastrat* täydellisesti ja suurella innolla, hänen on unohdettava ne, luovuttava ja oltava vapaa niitä, kun hän yrittää pysyä Itsenä.

Sadhu Om: *On välttämätöntä, että omaa suurta innostusta opiskeluun Sravanan [eli pyhien kirjoitusten ja Gurun kuuntelun] aikana, mutta tämä halu ja into kuihtuu Mananan [eli opetusten pohdiskelun] aikana, koska ideat menettävät uutuudenviehätyksensä, kun niistä vakuuttuu täydellisesti. Kuitenkin, Nididhyasanan [eli harjoituksen] aikana, kun kokelas yrittää kääntyä kohti Itseään, hän huomaa, että hänen oppimillaan kirjoituksilla on tapana nousta*

peittävinä ajatuksina, Sastravasanoiden voimasta johtuen. Täten, jopa jumalalliset kirjoitukset on heitettävä pois ja unohdettava, kun kokelas yrittää pysyä yksin ja sulautua Sydämeen.

17 Vedantan Suuruus

148. Maallinen ihmiset, joita ovat eksyttäneet aistinautinnot, jotka johtavat tuhoamiseen, eivät tiedä Totuuden olemassaolosta. He kutsuvat kokelaan kukkivan *Jnanan* hedelmällistä kunniaa, joka saavutettiin kiihkottomuudella aistinautintoja kohtaan, 'hedelmättömän maan filosofiaksi'.
149. Vedantan kokemus on mahdollista vain heille, jotka ovat täysin luopuneet kaikista haluista. Haluavalle se on kaukana, ja heidän pitäisi siksi pyrkiä eroon kaikista muista haluista halulla Jumalaan, joka on vapaana haluista.

Sadhu Om: *Termin Vedanta ymmärretään yleisesti tarkoittavan tiettyä filosofijärjestelmää, mutta sen todellinen merkitys on Jnanan kokemus, joka saavutetaan Vedojen johtopäätöksenä [anta].*

Haluta aistiesineitä, jotka ovat kaikki toisia tai kolmansia persoonia, vastustaa suoraan halua Jumalaan, ja niin on täysin selvää, että Jumala ei ole vain yksi monista toisista ja kolmansista henkilökohtaisista esineistä, vaan että Hänen on oltava ensimmäisen persoonan Todellisuus. Siksi meidän pitäisi ymmärtää, että heittämällä pois kaikki halut toisiin ja kolmansiin henkilökohtaisiin esineisiin ja rakastamalla Itseen yksin on todellista Jumalalle omistautumista. Säe B 13 [731] toteaa myös tämän saman asian.

18 Prarabdhan Toimintatavat

150. Viisaat, jotka tietävät, että kaikki maalliset kokemukset muodostuvat vain *prarabdhasta*, eivät koskaan murehdi elämänsä vaatimuksista. Tiedä, että kaikki ihmisen vaatimukset tulevat hänen *prarabdhansa* työntövoimasta, tahtooa hän niitä tai ei.
151. Jokainen *jiva* kokee omaa *prarabdhaansa*, jota katalysoi pelkkä Shivan läsnäolo Todistajana asuen jokaisen sydämessä. Joten *jiva*, joka ei petä itseään ajattelemalla, että hän on *prarabdhan* kokija, vaan tietää, että hän on pelkkä Olemassaolo-Tietoisuuden, ei ole kukaan muu kuin Shiva.

Michael James: Katso tässä säettä 1190.

19 Prarabdhan Voima

152. Aivan kuten tumma varjo lampun tyvessä pysyy aina liikkumatta, samoin joidenkin eksyttävät egot eivät mene hukkaan vaikka, kohtalonsa [*prarabdhan*] tähden, he elävät, vanhenevat ja kuolevat *Jnana*-Gurun, Rajattoman Teidonvalon Jaloissa; tämä johtuu ehkä heidän kypsymättömyydestään.

Michael James: Kypsymättömyys, johon tässä viitataan, on egosta luopumisen haluttomuutta, koska vapautumista ei koskaan voi saavuttaa ilman bhaktia, mikä on kokelaan vahva kaipuu hävittää egonsa. Näin tämä säe voisi paremmin sisältyä kappaleeseen 21 'Vasanoiden Voima'. Tai säkeen 605 yhteyteen Apaka Tiranissa.

153. Miksi on niin, että, vaikka joku toivoo, ei ole mahdollista saavuttaa kahdeksankertaisia *siddhejä* sekä Itsetuntemusta? Koska vaurautta ja viisautta, toisilleen vastaisina, ei yleensä saavuteta yhdessä tässä maailmassa.

Michael James: Jos siddhit ilmenevät yhdessä Jnanan kanssa, ne johtuvat Kamyä karmoista, joita tehtiin edellisessä elämässä, kun yksilö oli vielä tietämättömyyden pimeissä otteissa. Näin ollen, koska siddhit ovat prarabdhan [yksi kolmesta karmasta, jotka kaikki perustuvat egoon] mukaisia, ja koska Jnana tuhoaa egon, se vastustaa siddhejä. Lisäksi, koska Jnana pohjautuu Itseen eikä egoon, sitä ei sido mikään kolmesta karma.

Sri Muruganar: Tämän vuoksi ei ole välttämättä totta, kuten jotkut sanovat, että kaikkien *siddhojen* tulisi olla *Jnaneja* ja kaikilla *Jnaneilla* tulisi olla *siddhejä* tai, kuten jotkut toiset sanovat, että *siddhat* eivät voi olla *Jnaneja* ja *Jnaneilla* ei voi olla *siddhejä*.

20 Egon ja Itsen Luonne

154. Egon luonne on samanlainen kuin tontulla, ollen hyvin innostunut, nousten monille pahoille poluille lukemattomien kuvitelmiensa avulla,

ollen käyttäytymisessään arvaamaton, ja tietäen vain muita asioita kuin itsensä. Mutta Itsen luonne on pelkkää Olemassaolo-Tietoisuutta.

21 Vasanoiden Voima

155. Jotkut *jivat* kärsivät, kun heidät on usein heitetty takaisin *samsaran* virran pyörteisiin *vasanoidensa* tähden, jotka ovat kuin ilkikurisia poikia, jotka eivät salli heidän takertua kiinni Itseen, [*samsaran* virran] rantaan.

Sadhu Om: *Pieniä olentoja, yrittäessään kiivetä ylös vaarallisista pyörteistä, työnnetään joskus taas takaisin ilkikuristen poikien toimesta; tätä käytetään vertauksena niistä jivoista jotka, yrittäessään takertua Itsensä Huomiointiin, huomaavat, että heidät vedetään jatkuvasti vasanoidensa toimesta takaisin samsaraan, maallisten ajatusten pyörteilevään virtaan.*

22 Ego-Solmu

156. Syy meidän erehdyksemme nähdä kohteiden maailma edessämme on, että olemme nousseet erillisenä 'minänä', näkijänä, koska olemme lyöneet laimin tarkata Itsetietoisuuden suurta täydellisyyttä, joka on meidän Todellisuutemme.

Sadhu Om: *Kun meidän rajaton Olemassaolomme rajoittuu virheellisesti samaistumalla rajalliseen kehoon, oma Itsemme näkyy maailmana ja Jumalana, jotka näyttävät olevan 'minästä', näkijästä erillään olevia olevaisia. Kuitenkin, nämä erilliset objektit esiintyvät vain egon näkökulmassa, eikä Itsen näkökulmassa. Sama ajatus ilmaistaan myös säkeessä 158.*

157. Väärä, petollinen ja itsensä sokaissut egosolmu, uskoen kehon todelliseksi, himoitsee eri houkutuksia, jotka ovat kaikki kuviteltuja kuin taivaansini ja näin se sitoo itsensä.
158. Se on vain näkökyky, joka on sokea rajattomalle Itselle, joka on verhoutunut 'Minä olen keho'³, joka näkyy myös maailmana sen edessä.
159. Saastaisen egon elämä, joka (ego) erehtyy pitämään kehoa sekä 'minänä' että 'minun paikkanani', on pelkkää väärä mielikuvitusta, joka nähdään unena puhtaassa, todellisessa, Korkeimmassa Itsessä.

³ Taas vaikeasti suomennettava ”as 'I am body'”!

160. Tämä kuvitteellinen *jiva*, joka elää 'minä [olen keho⁴]', on myös yksi kuvista valkokankaalla.

Michael James: *Vertaa säkeeseen 1218.*

Sadhu Om: *Jiva, meidän väärä olemuksemme, on pelkkä heijastus meidän todellisen Olemisemme, Itsen valkokankaalla. Elokuvasa näkyy kohtaaminen kuninkaallisesta hovista, jossa kuningas näyttää katselevan hoviaan; aivan kuten hän näyttää olevan näkijä, vaikka itse asiassa hän on yksi tuntemaan kykenemättömistä kuvista [eli nähdyistä], niin myös jiva näyttää olevan näkijä, joka katselee maailmaa, vaikka itse asiassa myös hän on yksi tuntemaan kykenemättömistä kuvista heijastettuna Itsen valkokankaalle. Katso säettä 871 ja huomautusta.*

23 Egon Mahti

161. Vasta kun ego on tuhottu, ihmisestä tulee Palvoja; vasta kun ego on tuhottu, hänestä tulee Jnani; vasta kun ego on tuhottu, hänestä tulee Jumala; ja vain silloin, kun ego on tuhottu, Armo leimahtaa liekkiin.

Sadhu Om: *Koska egon ilmaantuminen on kaiken ylpeyden juuri, se on ainoa este sille, että me todella olisimme Jumalan nöyrä orja ja palvelija, ja siksi sen tuhoaminen on ainoa todellinen merkki todellisesta Bhaktasta [Palvojasta] tai Karmajoogista. Koska ego on itsessään tietämättömyyden juuri ja perusmuoto, sen tuhoaminen yksin on Korkein Jnana, koska ego [eli tunne 'minä olen keho'] on Jumalasta erillään olemisen tunteen syy, sen tuhoaminen yksin on todellista Joogaa [eli yhdistymistä Jumalaan]. Koska ego on kurjuuden juuri ja perusmuoto, sen tuhoaminen on ainoa todellinen osoitus pyhästä Armosta. Näin on osoitettu, että kaikkien neljän Joogan tavoite on egon tuhoaminen.*

162. Hän, joka on tuhonnut egon, yksin on todellinen *Sannyasin* ja todellinen Brahmin; mutta, todella vaikeaa on niistä *Sannyaseistä* syntyneen raskaan egokuorman täydellinen tuhoaminen, jotka tuntevat 'Kuulun korkeimpaan *ashramaan*' ja niistä brahmineista, jotka tuntevat 'Kuulun ylimpään kastiin'.

4 Sama kuin edellä!

Sadhu Om: *Todellinen Sannyasa on egosta luopumista ja todellinen Brahminuus on Brahmanin [eli Itsen] oivaltamista, jolloin sekä sanat Sannyasin että Brahmin tarkoittavat häntä, joka on tuhonnut egon. Mutta kuten ashramat [elämänvaiheet] ja varnat [kastit] kuuluvat vain kehoon, vain he, jotka samaistuvat kehoihinsa, voivat tuntea, että he kuuluvat korkeimpaan ashramiin [tunnetaan Sannyasana] tai korkeimpaan varnaan [tunnetaan Brahminuutena]. Tällaiset tunteet luovat luonnollisesti ylpeyttä ja vahvistavat egoa, ja siksi mitä korkeampi ashrama tai varna, sitä raskaampi on egon taakka ja sitä vaikeampaa on sen hävittäminen.*

163. Hänestä, joka näkee erilaisuuden ja moninaisuuden, ei voi tulla *Parppania* vain siksi, että hän on oppinut neljä *Vedaa*. Mutta hän, joka näkee oman [egonsa] kuoleman, on todellinen *Parppan*; toinen [eli kastiltaan Brahmin] on sisimmässään hävettävä, jota Viisas halveksii.

Michael James: *Parppan tarkoittaa kirjaimellisesti 'näkijää' eli häntä, joka tietää totuuden, mutta sitä käytetään yleisesti tarkoittamaan brahminkastia.*

164. Egon täydellinen hävittäminen on todellakin erittäin vaikeaa, kun jopa Kannappan tapauksessa, jonka rakkaus Herra Shivaan oli niin suurta, että hän kaivoi omat silmänsä ja asetti ne Herran kasvoille, siellä pysyi [siihen hetkeen asti] kehoon [eli egoon] kiintymisen häiväys, sillä hän oli ylpeä kauniista kirkkaista silmistään.

Sadhu Om: *Ajoittain Sri Bhagavanilla oli tapana paljastaa joitakin tietoja, joita ei annettu kirjoituksissa ja Puranoissa, kuten:*

a) *kuinka, Bhagavad Gitassa, Krishna aloitti opetuksensa Ajata- ja Advaita-oppien mukaisesti, mutta tuli sitten alentuvasti alas Dwaitan eri vaiheisiin, ja kuinka hän käytti huolellisesti sanoja, jotka kuitenkin sopivat Arjunan rajatun ymmärtämisen kykyyn, antaen myös tilaa hyvin kypsyeille kokelaille löytää, jo nyt, näiden sanojen takaisen motiivin.*

b) *kuinka Sri Dakshinamurthy, aluksi, vastasi opetuslastensa epäilyihin viisain ja vakuuttavin vastauksin ennen kuin hän otti opetusmenetelmäkseen Hiljaisuuden.*

c) *seuraava muunnelma Kannappan tarinasta: Kannappa oli ylpeä silmistään, jotka olivat hyvin kauniit, niinpä, jumalallisen sanonnan 'Minä riistan väkivalloin todelliselta palvojaltani hänen kaiken omaisuutensa, jotta hänen mielensä voi aina takertua minuun' mukaan, Herra Shiva testasi Kannappaa saamalla hänet tarjoamaan jopa hänen arvokkaimmat ja kadehdittavat silmänsä*

Herralle. Niinpä jopa hänen vähäinen kiintymyksensä kehoonsa poistettiin ja hän imeytyi Shivaan.

Koska tätä tietoa Kannappan kiintymyksestä kauniisiin silmiinsä ei paljastu Puranoista, vaan vain Sri Bhagavan Ramanan kautta, voimme päätellä, ettei Hän ole kukaan muu kuin Shiva, joka tuolloin kohtasi Kannappan.

Tämän tiedon Kannappasta, joka jatkuu myös seuraavassa säkeessä, kokosi Sri Murugunar. Tieto Krishnan opetuksesta tallennettiin tämän saman teoksen säkeeseen 101 ja myös kirjan 'Talks with Sri Ramana Maharshi' (Keskustelut) keskusteluihin 264, 364 ja 611. Tietoa Sri Dakshinamurtin sanallisesta opetuksesta ei ole kirjattu muualla, joten lukija voi kysyä Sri Bhagavanin varhaisilta palvoilta koko tarinaa.

Toimittajan huomautus: *Nämä sanat pantiin ylös yli kaksikymmentä vuotta sitten. Siitä lähtien Dakshinamurtin tarina on näkynyt The Mountain Path'ssa, 1982, s. 11-12. Se näkyy myös muutaman kuukauden Padamalaissa, luvussa 'The Guru'.*

165. Shiva *Bhaktin* todellinen kunnia on pelastaa palvoja siitä kadotuksesta, jonka aiheuttaa harha 'Minä olen tämä saastainen keho'. Tämä on se syy, miksi Shiva hyväksyi Kannappan silmät, kun hän tarjosi ne.

24 Egon Leikki

166. Kun oikein tarkkaa tutkitaan, Jumalan määräys merkitsee tätä: Jos ego ilmestyy, kaikki asiat ilmestyvät; jos se häviää, ne kaikki häviävät.

Sadhu Om: *Viittaa kirjan 'Kuka minä olen?' viimeiseen kappaleeseen.*

167. Harhaan sidottu egoelämä, joka ohjaa kaikkia luotuja kolmessa maailmassa, ei ole muuta kuin tanssia haamujen, jotka ottavat haltuunsa ruumiita polttohautausmaalla.
168. Kuuntele, tämä on suuri ihme; ihmiset, jotka eivät voi edes ajatella elleivät saa siihen valtuutusta Korkeimmalta Voimalta [*Chit-Shaktilta*], suorittavat karmoja suurella innolla ja intohimolla!
169. Tämä on paljolti samaa kuin sen ramman into, joka julisti: 'Jos joku vain nostaa minut pystyyn ja tukee minua, aion kohdata suuren vihollisjoukon yksin, panna ne matalaksi ja pinota ruumiskasan tähän'.

Michael James: Edellä olevat kaksi säettä Bhagavan tiivistää ja kiteyttää seuraavassa säkeessä.

B2 Nuo hullut, turhaan toimivat jotka, tajuamatta sitä, että heidät itsensä pannaan toimimaan Korkeimman Voiman toimesta, näkevät vaivaa ajatellen, 'Hankkikaamme kaikki *siddhit*', ovat kuin ramman [ponnisteluja] tarinassa, jossa hän kehui, 'Jos joku auttaa minut pystyyn, minkä väärsti on viholliseni edessäni?'

Michael James: Tämä säe esiintyy myös Ulladu Narpadu Anubandhamin viidentenätoista säkeenä.

170. Jos, omasta aloitteestaan, edes Tuulen Jumala ei voi liikauttaa eikä Tulen Jumala polttaa olkituppoa, miten voi tavallinen *jiva* tehdä mitään erillisellä egovoimallaan?

Michael James: Nämä vastaavuudet perustuvat sanontaan Kenopanishadissa.

171. Harhaluulon peittäessä Itsetuntemuksen, ollen sidottuna syntisten karmojen hedelmiin, ja kärsien, menetettyään Korkeimman näön, egon leikki on pelkkä irvikuva, kuten Korkeimman veistos, joka näyttää kannattelevan temppelin tornia.

172. Tulisiko matkustajien, jos olisivat viisaita, kantaa matkatavaroita päänsä päällä, kun matkustavat junassa, joka kiskoo, höyryvoimalla, raskaita kuormia kuin olkituppoja?

173. Samoin, koska, luonteensa mukaisesti, Korkein Voima yksin pitää yllä kaikkea, on ihmisten viisasta jättää elämänsä taakat [huolet ja ahdistukset] tälle Korkeimmalle Voimalle ja näin tuntea itsensä vapaasti.

Michael James: Viittaa myös kirjaan 'Kuka minä olen?' edellä olevissa kahdessa sanonnassa. Yllä olevat kolme säettä tiivistyvät Bhagavanin toimesta alla olevaan säkeeseen:

B3 Katso! Vaikka Jumala on vastuussa koko maailmasta, on valheellisen *jivan* pilkantekoa ajatella, että se heittää hartioilleen nämä vastuut, kuten veistos, joka näyttää kannattelevan temppelin tornia. Kenen vika se on, jos

matkustaja junassa, joka vetää raskasta kuormaa, kärsii pitämällä matkatavaroitaan päänsä päällä sen sijaan että laskisi ne telineeseen?

Michael James: Tämä säe esiintyy myös Ulladu Narpadu Anubandhamin seitsemäntenätoista säkeenä.

Eikö meidän joukossamme ole joitakin kokelaita jotka, nähdessään kärsimystä tässä maailmassa, pyri uudistamaan tai jopa taivaallistamaan sitä? Mutta tässä Sri Bhagavan paljastaa tällaisten etsijöiden hullutuksen ja neuvoa heitä luovuttamaan Jumalalle kaikki huolensa, sekä itsensä että maailman, ja pysymään hiljaa!

174. Ihmisen pelko ja hänen kehonsa vapina, kun hän on siirtymässä *samadhiin*, johtuu siitä, että egotietoisuutta on vielä hieman jäljellä. Mutta kun tämä kuolee täysin, jättämättä jälkeäkään, hän pysyy pelkän tietoisuuden avoimena tilana, jossa Autuus yksin vallitsee ja vapina loppuu.

Sadhu Om: Egon tuhoaminen yksin on Itseoivallus, joten kun etsijän kiintymys kehoonsa on tutkimuksen kautta poistettu, hänestä [eli egosta] tuntuu, että hän tulee kuolemaan, joten jotkut etsijät kokevat sadhanan aikana kuoleman pelkoa ja joskus jopa fyysistä vapinaa tai suurta lämpöä, ja niin tässä säkeessä Sri Bhagavan poistaa etsijän epäilyt ja selittää näitä ilmiöitä.

175. Ainoa arvokas työ on imeä ego täysin itseensä kääntymällä Itseen kohti ja, sallimatta sen nousta, näin pysyä hiljaa, kuin aalloton valtameri, Itsetietoisuudessa, tuhottuaan pettävän mielihaamun, joka vaelteli ympäriinsä esteettä.

176. Todella voimakas tapas on se tila jossa, hävitettyään tekijyyden tunteen ja tietäen hyvin, että kaikki on Hänen Tahtoaan, ihminen vapautuu typerän egon harhasta. Näin sinun tulisi tietää.

Michael James: Viimeinen lause saattaa myös tarkoittaa, 'Sen vuoksi, saavuta tällainen tapas.'

25 Itsepetos

177. Olla harhassa ja ilman Itsetuntemusta, ja siten nähdä kaikki maailmat ja *jivat* siinä itsestä erillään, on todella petoksen tekemistä Itseä,

sitä Tietoisuuden valtavaa Tilaa vastaan, jonka näkökulmassa mikään ei ole muuta kuin Itseä, ja joka imee kaiken Itseensä.

Sadhu Om: *Yksittäisen 'minän' [egon eli jivan] nouseminen on syy, miksi Itse nähdään monina asioina. Näin ollen, koska se näyttää pilaavan Itsen todellisen Ykseyden, egon nousua pidetään petoksena Itseä vastaan.*

26 Taivas ja Helvetti

178. Oi ihmiset, älkää väitelkö ja riidelkö keskenänne taivaan ja helvetin todellisuudesta. Niin kauan kuin ja siltä osin kuin tämä nykyinen maailma on todellinen, siihen asti ja siltä osin taivas ja helvetti ovat myös todellisia.

Sadhu Om: *Monet meistä osoittavat suurta kiinnostusta kiistellä muiden maailmojen, kuten taivaan ja helvetin todellisuudesta ja olemassaolosta, ja siitä, ovatko ne pelkkiä taruja luovia mielikuvituksia. Sri Bhagavan kuitenkin huomauttaa, että kaikki tällaiset väitteet perustuvat virheelliseen oletukseen eli oman olemassaolon todellisuuteen. 'Millainen on silmä, sellainen on näky'⁵: Näin, uskoen itsensä, näkijän, olevan todellinen, me päättelemme, että maailma, nähty, on myös todellinen. Mutta vain kun, Itsetuntemuksen kautta, huomaamme näkijän olevan epätodellinen, me voimme todella tietää, että tämä ja muut maailmat ovat myös epätodellisia. Siihen asti meillä ei ole todellista perustetta, johon verrata tämän tai muiden maailmojen todellisuutta, ja siksi on oikein myöntää samassa määrin todellisuutta kaikille maailmoille, nähdyille tai näkymättömille, kuin annamme niiden näkijälle.*

179. Jos nämä nerot, jotka väittävät, 'Kyllä, tämä maailma ja keho, jonka näemme, ovat todella olemassa', voisivat istua ja tutkia [tätä asiaa] kanssani, voisin varmasti huomauttaa heille: 'Kyllä, ei ainoastaan tämä maailma ole todella olemassa, vaan myös muut maailmat, kuten taivas ja helvetti!'

Sadhu Om: *Jopa tiedemiehet ovat nykyään alkaneet ymmärtää, että niiden asioiden, jotka me havaitsemme aisteillamme, ei voida sanoa olevan olemassa objektiivisesti samalla tavalla kuin ne ilmenevät meille, ja että, koska aistit eivät voi paljastaa asioita sellaisina kuin ne todella ovat, on väärin uskoa aisteihin ja päättää, että maailma on olemassa sellaisena kuin näemme sen.*

⁵ Kauneus on katsojan silmissä.

Tässä säkeessä, vaikka heitä, jotka puolustavat tämän maailman todellisuutta, Sri Bhagavan kutsuu ironisesti neroiksi, miksi, sen sijaan, että neuvoisi heille, että maailma on epätodellinen, liittyy heihin sanoen, että se on todellinen? On olemassa kaksi syytä, miksi jopa Jnanit, jotka ovat ymmärtäneet maailmailmiön olevan illusorisen, sanovat, että maailma on todellinen:

1) Jnani ei koskaan näe Itseään epätodellisena ja merkityksettömänä jivana, vaan vain todellisena, rajattomana ja puhtaana Tietoisuutena. Koska Hänen näkymänsä on Brahmanin näkymä, hän sanoo sanonnan 'Millainen on silmä, sellainen on näky' mukaisesti – että maailmankaikkeus on todellinen.

2) Jos sanottaisiin totuus, että tämä ja muut maailmat, kuten taivas ja helvetti, ovat kaikki epätodellisia, tietämättömät, jotka eivät tunne Absoluuttista Totuutta [heidän vasanoidensa voiman tähden, jotka ilmenevät maallisten halujen muodossa], menettäisivät kaiken pelon tehdä pahoja tekoja ja kaiken kiinnostuksen tehdä punya karmoja [ansiokkaita tekoja]. Niinpä, on tietämättömien edun mukaista, että heille kerrotaisiin, että tässä maailmassa tehdyt pahat teot vievät heidät helvettiin ja hyveelliset teot vievät heidät taivaaseen.

Näin ollen, vaikka moderni mieli pitää tämänhetkistä maailmaa ja täällä sattuvia tapahtumia todellisina, on ehdottomasti väärin kenenkään uskoa, että kaikki maailmat ja tapahtumat, jotka mainitaan Puranoissa, ovat epätodellisia, tai kenenkään sanoa, että me voimme pitää näitä asioita pelkkinä 'taruja luovina' mielikuvituksina.

Katso myös Bhagavad Gitasta, Luku 3, säe 26.

27 Helvetin Kahu

180. Vain he, jotka eivät tiedä kärsimyksen luonnetta, pelkäävät helvetin kauhuja. Mutta jos joku ymmärtää, mitä kärsimys on, hän tietää tien lopettaa sen ja saavuttaa varmasti oman luonnollisen Autuuden tilansa.

Michael James: Perusteellinen tutkimus paljastaa, että kärsimyksen olemuksena on 'minän', egon ilmestyminen, koska mitään kärsimystä ei koeta syväunessa, jossa ei ole egon ilmenemistä. Kärsimyksen hävittämisen tie onkin se, ettei salli

egon ilmestyä, joka (ego) voidaan estää vain valppaalla Itsensä huomioinnilla. Näin ollen, tutkimus 'Kuka minä olen?' on ainoa keino lopettaa kaikki kärsimys.

28 Helvetin [Narakan] Valloitus

181. *Puranat* sanovat, että Herra Narayana on tappanut [kärsimyksen] demonin, Naraka Asuran. Tämä demoni ei ole mikään muu kuin se, joka elää 'Minä olen tänä kehona, kärsimyksen aiheuttajana'. Hän, joka etsii Naraka Asuran [eli egon] lähdettä ja näin tuhoaa hänet, on todella Herra Narayana Itse.
182. Deepavalikylpy, jonka kaikki ihmiset ottavat kuun neljäntenätoista päivänä Narakan valloituksen muistoksi, merkitsee *Jnanakylpyä*, joka otetaan ego Naraka Asuran tuhoamisen jälkeen, etsimällä hänen lähteensä.

Michael James: Deepavali tai Naraka Chaturdasi on vuosittainen festivaali, jota vietetään Intiassa vähenevän kuun neljäntenätoista päivänä loka-marraskuussa. Tässä säkeessä Sri Bhagavan selittää öljykylvyn merkitystä, jonka ihmiset tavallisesti ottavat tämän päivä aamuna Naraka-Asuran valloituksen muistoksi, jonka Herra Narayana [Maha-Vishnu] teki.

Yllä olevat kaksi säettä Sri Bhagavan tiivistä seuraavan säkeeseen:

- B4** Hän, joka surmaa Narakasuran [egon] *Jnanan* Kiekolla [eli aseella], tutkimalla, "Missä on Narakasuran lähde, joka (Narakasura) hallitsee Narakalokaa, tätä kurjaa kehoa, 'minänä'?", on Herra Narayana; ja tämä [egon tuhon] päivä on vähenevän kuun otollinen neljästoista päivä.
183. Deepavali merkitsee suurta Itsesäteilyä, joka loistaa sen jälkeen kun on tuhonnut heijastuneen valon [eli egon], Narakasuran, joka hallitsi tätä saastaista kehoa, joka on helvetin muoto, 'minänä'.

Michael James: Deepavali tarkoittaa 'Valojen juhlaa'. Edellinen säe, joka selittää 'Valojen' [eli sähköisiä käytettiin kyseisenä päivänä] merkitystä, kirjoitettiin uudelleen seuraavasti Sri Bhagavanin toimesta vain pienin merkitysmuutoksin, mutta runomuodossa, joka oli selkeämpi ja paljon kauniimpi, joka johtui kunkin tavun tarkkuudesta.

- B5** Deepavali merkitsi Itsen säteilyä suurimman syntisen, Narakan [egon], tutkimisen kautta, tuhoamisen jälkeen, joka (ego) otti asuinsijakseen tämän saastaisen kehon, joka on helvetin muoto, 'minänä'.

29 *Aham-mukhan* (Itsensä Huomioimisen) Suurenmoisuus

184. Vaikka Itseen, egon Lähteeseen ja Todellisuuteen – joka (ego) voi tuntea esineitä muuna kuin itsenä vain aistiensa kautta – yksin tulisi takertua, kaikki etsijän ponnistukset keskittyä muihin kohteisiin [jotka kaikki ovat toisia ja kolmansia persoonia] ovat aivan samaa kun unohdetaan jotakin, kun yritetään tarttua sen varjoon.

Michael James: Seuraavaan säkeeseen on olemassa kaksi mahdollista käännöstä:

185. a) Ulospäin suuntautuneelle älylle – joka kärsii suuresti, tuntien aistien kautta vain esineiden muodon ja laadun edessään – keino pysyä Itsessä on aloittaa kysymällä sisäisesti, 'Kuka minä olen?' b) Ulospäin suuntautuneelle älylle, keino pysyä Itsessä on aloittaa kysymällä sisäisesti 'Kuka minä olen, joka kärsin suuresti, tuntien aistien kautta vain esineiden muodon ja laadun edessäni?'

186. Oi kurjat ja ulospäin suuntautuneet ihmiset, kykenemättä näkemään näkijää, te näette vain nähdyn! Liottaa kaksinaisuus kääntymällä sisäänpäin ulospäin kääntymisen sijasta, on yksin Autuasta.

Sadhu Om: Termejä 'sisäänpäin' ja 'ulospäin' voidaan käyttää ainoastaan viitatessa kehoon, mutta koska keho on itse pelkkää mielikuvitusta, sellaisia termejä ei tulisi ottaa kirjaimellisesti. Syy näiden sanojen käyttämiseen on se, että etsijä, tietämättömydessään, tuntee kehonsa olevan 'minä', joten, kun hänen käsketään 'kääntyä sisäänpäin', hänen tulisi ymmärtää, että hänen tulisi 'kääntyä kohti Itseä', toisin sanoen hänen pitäisi kääntää huomionsa kohti sitä, jonka hän tuntee 'minänä'. Todellisuudessa Itse ei ole kehon sisä- eikä ulkopuolella, koska se yksin on olemassa kaikkien rajoitusten, kuten aika ja tila tuolla puolen.

187. Oi mieli, ei ole viisasta voit tulla ulos [ajatusten muodossa]; on parasta mennä sisälle. Piiloudu syvälle Sydämeen ja pakene Mayan temppuja, joka yrittää järkyttää sinua piirtämällä sinut ulos.

Sadhu Om: Säkeen alku voidaan myös kääntää, 'Oi mieli, sinun ei ole viisasta asettaa itseäsi alttiiksi nimelle ja maineelle ...'

188. [Oi mieli,] älä tuhlaa elämäsi vaeltelemalla ulkopuolella, tavoitellen ihmeitä ja liehakoiden nautintoja; tuntee Itse Armon [Itsetutkimuksen] avulla, ja näin pysyä tiukasti Sydämessä, on yksin vaivan arvoista.
189. Koska se on vain kaksinaisuuden käsite, joka pilaa Autuuden ja aiheuttaa kärsimystä, välttää myöntymästä käsitteen houkutuksiin ja näin pidättyä kaikista *chitta vritteistä*, on yksin vaivan arvoista.
190. Oi ihmiset, tietämättä, että Shiva asuu sisällänne, te lennätte kuin linnut yhdestä pyhästä paikasta toiseen [hakien Hänen *Darshaniaan*]. Tietoisuus, kun pysyy hiljaa Sydämessä, on Korkein Shiva.

Sadhu Om: *Etsiä Shiva Darshania itsensä ulkopuolella vaatii liikettä, mutta tässä paljastuu, että olla hiljaa on ainoa todellinen keino etsiä sitä.*

191. Laiva tuhoutuisi myrskyssä, jos sen purjeet levitettäisiin auki, mutta se on turvassa, kun sen ankkuri uppoaa syvälle mereen. Samoin, jos mieli upotettaisiin syvälle Sydämeen sen sijaan, että levitetään ulkopuolelle, se olisi *Jnanaa*.
192. Pysäyttää mieli – joka yrittää rynnätä ulospäin – turvallisesti sisällä, on todella kypsän etsijän sankarillinen teko, joka haluaa nähdä Korkeimman Herran Sydämessä.

Sadhu Om: *Tämän säkeen loppu voidaan myös kääntää, 'nähdä Korkeimman, joka on Pyhimysten Herra.'*

193. Kun mieli [eli egon tarkkaavaisuus], joka vaeltaa ulkopuolella, tietäen vain muita kohteita [toisia ja kolmansia persoonia], alkaa tarkata omaa luontoaan, kaikki muut kohteet katoavat, ja silloin, kokemalla oman todellisen luonteensa [eli Itsen], myös vale-'minä' kuolee.

Sadhu Om: *Tämä säe opettaa selvästi, että jos mieli [eli ensimmäinen persoona, 'minä'] yrittää tarkata itseään, eivät vain toiset ja kolmannet persoonat katoa, vaan myös mieli itse kuolee. Näin meille tässä annetaan täydellinen kuvaus tutkimuksesta 'Kuka minä olen?', toisin sanoen, meille kerrotaan menetelmä, mitä tapahtuu harjoituksen aikana ja mikä tulos sillä saadaan.*

30 Jumalan Valtakunta

194. Jumala ei asu missään muualla kuin Sydämessä. Johtuu illuusiosta, jonka aiheuttaa ego, 'Minä olen keho'-ajatus, että Jumalan Valtakunnan kuvitellaan olevan muualla. Ole varma, että Sydän on Jumalan Valtakunta.

***Sadhu Om:** Koska me rajaamme Itsemme ja uskomme pienen, kelvottoman kehon olevan 'minä', on välttämättä ajateltava, että 'minästä' erillään on olemassa jokin loistava ja kaikkivaltias Jumala, asuen ihanassa ja kaukaisessa omassa Valtakunnassaan, joka luo tämän valtavan universumin. Todellisuudessa, kuitenkin, koska sielu, maailma ja Jumala kaikki versovat ja ilmestyvät 'Minästä', Lähteestä, sekä Jumalan että Hänen Valtakuntansa tulisi tietää olevan Itse. Katso myös Kristuksen sanoja, 'Jumalan valtakunta on sisällänne'. [Luukas 17:21]*

195. Tiedä, että sinä olet täydellinen, Loistava Valo, joka ei vain tee Jumalan Valtakunnan olemassaoloa mahdolliseksi, vaan myös sallii sen näkyvän ihanana taivaana. Tämän tietäminen yksin *Jnanaa*. Siksi, Jumalan Valtakunta on sisällänne.

***Sadhu Om:** Meille opetetaan täällä, että maailma on olemassa, koska 'me' olemme olemassa, ja että ne ovat tiedossa, koska 'me' tiedämme oman olemassaolomme sinä, mikä 'Minä olen'⁶. Lyhyesti sanottuna, meidän *Sat-Chitimme* [Olemassaolo-Tietoisuutemme] on syynä maailmojen olemassaoloon sekä tietoon niistä.*

196. *Turiyatitan* rajaton Avaruus, joka loistaa yhtäkkiä, kaikessa täyteydessään, erittäin kypsän etsijän Sydämen sisällä mielen täydellisen imeytymisen tilan aikana, ikään kuin raikas ja aiemmin tuntematon kokemus, saavutetaan harvoin ja on todellinen *Shiva-Loka* [eli Jumalan valtakunta], joka loistaa Itsen Valon johdosta.

31 Siva (Korkein)

197. Hävitettyään egon, joka vaelsi kuin haamu harhassa ja tuhottuaan tuntevan ja tuntemiseen kykenemättömän välisen kaksinaisuuden, sielu, joka on näin uponnut ja täysin lionnut puhtaan ja autuaan *Sahaja Samadhin* valoon, on Korkein Shiva .

6 Tämä on suomennos, joka yrittää jotenkin kuvata tässä kohdoin ilmausta, ”as ’I am’”!

198. Kun ego, tunne, että on erillinen yksilö, poistetaan, *chittam* jää jäljelle *Shivamina*, Korkeimpana *Chitinä*, on sulautunut Sydämen sisään [(tunteena), (tietona⁷)] 'Minä olen Itse Tietoisuus', ja on näin tuhonnut kaikki väärät ja sameat sielulliset käsitykset.

Sadhu Om: *Tavu tam chittamissa edustaa tietämättömyyttä [tamasta eli pimeyttä]; niinpä kun tämä tam poistetaan, puhdas chit yksin jää jäljelle. Katso myös säettä 244.*

199. Tämä ikuinen ja hienojakoisin Oleminen, joka läpäisee kaiken ja leviää kaikkialle, on Jumala, Korkein *Shivam*, joka oivalletaan, kun hajanainen mieli hajoaa Lähteeseensä, kun sen epäpuhtaudet on poistettu ja se on hyvin puhdistettu.

32 Haran ja Harin (Shivan ja Vishnun) Ykseys

200. Yleisesti sanotaan, että Hän, joka antaa *Jnanan jivoille*, on Hara, ja että Hän, joka antaa heille taivaallista iloa, on Hari. Mutta koska horjumaton *Jnana* on itse Jumala ja Korkein Autuus, tiedä, että Hara ja Hari eivät ole kaksi vaan Yksi.

33 Shiva ja Shakti

201. Alkuperäinen ja ainutlaatuinen Itse – Lähde ja Sydän, jota ilman *Para-Shaktilla*, joka toimii mielen muodossa, ei voi olla vähäisintäkään olemassaoloa – on puhdas Shiva, joka loistaa Chidambaramissa.
202. Iankaikkinen Autuus, jonka saavuttamisen jälkeen mieli lakkaa vaeltelemasta ulospäin, on Shiva, mielenlumooja [*mano-ranjitam*], joka on Sydän, joka antaa ikituoreen *Jnanan* kokemuksen.
203. Kypsyneiden etsijöiden *chittamit* ovat itse *gopikaita*, jotka ihastuivat rakkaudella. Tiedä, että Sydän, joka poistaa egon ylpeyden, aivan kuten liekki tuhoaa koin, on gopikan Rakastettu [Sri Krishna].

Michael James: *Gopikat ovat tyttöjä, jotka elivät ja leikkivät Krishnan kanssa Jamunan rannoilla.*

⁷ Nämä kaksi sanaa ovat omia lisäyksiäni kuvaamaan tekstiä ”as 'I am Consciousness Itself'”.

34 Shiva Puja (Shivan Palvonta)

204. Rauhallinen asenne, samalla kun mieli 'hiljalleen virtaa' kohti järkähtämätöntä pysymistä Itsessä, *Sat-Chitissä*, on parasta Shivan palvontaa.

Sadhu Om: Kun mieli harhailee ulospäin, pois päin Lähteestä, se todellisuudessa häpäisee Itsen, ja niin sen järkähtämättömän pysymisen Itsessä [sen 'hiljaisen virran'] sanotaan tässä olevan Itsen todellista palvontaa.

205. Pyhimys Markandeya pelastui kuolemalta voittamalla jopa Yaman ja eli hänelle tarkoitetun elinajan yli. Tiedä, siis, että kuolema voidaan voittaa palvomalla Shivaa, kuolemantappajaa.

Michael James: Pyhimys Markandeyan tarinassa Shiva tappoi Yaman, kuoleman Jumalan, ja siksi sanotaan, että palvomalla Shivaa kuolema voidaan voittaa. Todellinen Shivan palvonta on Itsessä pysymistä, kuten ilmoitettiin yllä olevassa säkeessä 204, ja koska Itse [Shiva] on syntymän ja kuoleman tuolla puolen, pysymällä Itsenä pysyjä voittaa kuoleman ja saavuttaa kuolemattomuuden.

206. Saatuaan ei-kaksinaisen näkemyksen, että kaikki maailmankaikkeuden kahdeksan muotoa, jotka ovat [pelkkiä] psyykkisiä mielikuvia, ovat Jumalan muotoja, palvoa niitä oikein on myös hyvää Shiva-pujaa.

Sadhu Om: Maailmankaikkeuden kahdeksan muotoa ovat avaruus, ilma, tuli, vesi, maa, aurinko, kuu ja jivat.

Ei-kaksinainen näkemys saadaan vasta Itsen ykseyden oivaltamisen jälkeen, ja siihen saakka etsijän on luotettava psyykkiseen mielikuvaansa yrittää ja nähdä ja palvoa kahdeksaa muotoa Jumalan muotoina. Tällaista palvontaa, luottaen mielikuvitukseen, voidaan pitää hyvänä Nishkama Karmana [eli halusta vapaana toimintana], joka auttaa puhdistamaan mieltä ja siten osoittaa tien vapautukseen, kuten Sri Bhagavan opetti Upadesa Saramin⁸ säkeissä 3 ja 5. Koska tämä palvonta on pelkkää henkistä aktiivisuutta, sitä ei lasketa korkeimmaksi ja todelliseksi Shiva-pujaksi, joka mainitaan edellisissä säkeissä 204 ja 205. Vain Jnani todella näkee, että kahdeksan muotoa eivät ole muuta kuin

8 Upadesa Undiyar!

Itseä [Jumalaa]. Niinpä, Hän yksin voi todella suorittaa Nishkama Karmoja tai Shiva-pujaa.

Katso Maharshi's Gospel, Osa I, luku 3, jossa Sri Bhagavan toteaa, 'Atma-Jnani yksin voi olla hyvä karma-joogi'.

35 Namaskaramin Totuus

207. Epätäydellisen *jivan Namaskaramin* [maahan heittäytymisen] tarkoitus, kun hän laskee ylpeän päänsä Gurun tai Jumalan jalkojen eteen, on että hänen egotunteensa, 'Minä olen keho', murskataan Itsetuntemuksella.

36 Epäjumalan Palvonta

208. Oi sinä, joka pilkkaat epäjumalan palvontaa, löytämättä sydämen sulattavan rakkauden kautta sen salaisuutta, miten on, että sinä [päivittäin] palvot kehosi saastaista epäjumalaa 'minänä'?

Sadhu Om: Yleisesti uskotaan, että epäjumalan palvonta on erehdystä luulla epäjumalaa Jumalaksi ja kohdella sitä sen mukaisesti, tarjoten sille kylpyä, vaatetta, ruokaa ja kaikkea vieraanvaraisuutta; mutta erehtyä luulemaan kehoa Itseksi ja kohdella sitä sen mukaisesti, on myös epäjumalan palvonnan muoto. Todellakin, hoitaa ja rakastaa kehoa 'minänä' on perusvirhe, joka johtaa kaikkiin muihin epäjumalan palvonnan muotoihin. On siis selvää, että me kaikki olemme epäjumalan palvojia, vaikka tulemme ylpeiksi pilkatessamme heitä, jotka palvovat temppelin epäjumalia. Niin kauan kuin pitää omaa kehoaan 'minänä', ei ole mitään vikaa palvoa myöskin epäjumalaa Jumalana ja ennen kuin jonkun mielestä on väärin kohdella omaa kehoaan 'minänä', ei pitäisi halveksia ja arvostella muita, jotka kohtelevat epäjumalaa Jumalana. Jos joku ensin juurii ylös ja tuhoaa 'minä olen keho'-käsityksen, hänellä on silloin mahdollisuus arvostella epäjumalan palvontaa, jos tällainen kritiikki on tarpeen [Jnanan valossa sellainen kritiikki nähdään tietenkin selvästi tarpeettomaksi].

37 Vibhuti (Pyhä Tuhka)

209. Kun kuvitteellinen ego, jolle on kertynyt taipumuksia aluttomasta menneisyydestä, palaa *Jnanan* Tulessa, se Todellisuus, joka yksin jää jäljelle sisälle, on Pyhää *Vibhutia*. Tämä sinun tulisi tietää.

Sadhu Om: *Vibhuti edustaa Itseä, joka yksin loistaa egon tuhoamisen jälkeen.*

210. Kun Korkein Herra otti Gurun muodon, Hän sytyttää *Jnanan* Valon Korkeimman Puheensa [*Para Vakin*] kautta, julistaen ilman sanoja Ainutta Tavua ja näin polttaa egon Hänen opetuslapsensa puhtaan sydämen sisällä. *Vibhuti*, jonka Hän antaa, on Itsen palauttaminen.

Sadhu Om: *Vibhuti valmistetaan polttamalla lehmän lantaa ilmatiiviissä uunissa. Saiva Siddhantassa jiva yleensä tunnetaan nimellä 'lehmä', niinpä lehmänlanta, jota tässä käytetään, symboloi jivan vasanoita, jotka, kun palavat tuhkakksi, jättävät jäljelle vain Itsen.*

211. He, jotka pukeutuvat tällaiseen *Vibhutiin*, ovat kaikissa suhteissa vertaansa vailla tässä maailmassa. Tällainen *Vibhuti*, joka on Todellisuus, ajattelusta vapaa ja ihana *Jnana*, on ikuista, jumalallista rikkautta.
212. He, jotka rakastavat ja palvovat tätä *Vibhutia*, joka on Todellisuus, tulevat itse täksi *Vibhutiksi*. Siksi, tuhottuasi egon, pysy aina tänä *Vibhutina*, joka on Itse.
213. Kun tuntemiseen kykenemätön ego kääntyy Itsensä huomioimisen kautta sisäänpäin ja kuolee, *Jnanan* Tuli palaa Sydämessä ja tuhoaa kaikki kolme maailmaa hehkuvan punaisella liekillään, jonka merkkinä on punaisen *kumkum*.

Michael James: *Kolme maailmaa ovat taivas, maa ja helvetit.*

38 Shivan Jumalallinen Härkä

214. Syy, miksi *Puranat*⁹ kuvaavat sitä, että Shiva on ottanut härän kulkuneuvokseen ja [muut Jumalat ovat ottaneet] saman kaltaisia olentoja, on pikku hiljaa herättää meissä tapa nähdä kaikki ilmenneet muodot Jumalana, niiden Kasvualustana.

⁹ Länsimaissa ei ole mitään perinnettä, joka puolustaisi tai suojelisi kaikkien olentojen elämää ja olemassaoloa. Kymmenessä käskyssä on; '*Älä tapa*', mutta senkin katsotaan koskevan vain ihmisen tappamista!

39 Shakti ja Shanti (Voima ja Rauha)

215. Mikään ei ole mahdotonta Itsen Voimalle, joka on Kaikkivaltiaan Armon voima. Jotkut ihmiset sanovat 'Se on mahdollista vain voimalla miekan ja kilven', joka johtuu *Mayan* likaisesta luonteesta, käsitteestä 'Minä olen saastainen keho'.

Sadhu Om: Tämä säe selittää väkivallattomuuden jumalallisella voimalla saavutettuja tuloksia Intian vapaustaistelun aikana.

216. He, jotka sanovat, että Voima ja Rauha ovat erilaisia, eivät tunne niitä oikein. Se, mikä vallitsee sisäisesti Rauhana, heijastuu ulkoisesti Voimana.

B6 Se, mikä koetaan Rauhana, kun [mieli on] sisäänpäin kääntynyt, koetaan Voimana, kun [se on] ulospäin kääntynyt. Vain *Jnanit*, jotka ovat syvästi tutkineet ja oivaltaneet [Itsen todellisen luonteen, joka vallitsee sekä sisään- että ulospäin kääntyneisyyden aikana] tietävät, että Rauha ja Voima ovat yksi ja sama.

Sadhu Om: On olemassa sanonta, 'Kumpi on vaikeampaa, rakentaa pato ja hallita tulvaa vai särkeä pato ja vapauttaa tulva?' Pidättää mieltä, joka tavan vuoksi vaeltelee ulkopuolella suurella voimalla ja pitää se rauhallisesti Sydämen sisällä, siihen tarvitaan Korkeinta Armoa; mutta vapauttaa mieli ja näin antaa sen luoda [eli ajatella] ja nähdä lukemattomia maailmoja ulkoisesti, vain pieni on avustus, joka Korkeimmalta Voimalta tarvitaan. Siksi, luomisen ja ylläpidon voimat ovat vain tämän sisäisen Rauhan Korkeimman Voiman pieni heijastus. Jos etsijä voi ymmärtää tämän, hän ei varmasti enää tunne mitään iloa tai ihmetystä hankkiakseen kahdeksankertaisia siddhejä ja voimaa luoda ja ylläpitää koko maailmankaikkeuksia.

217. Voima rangaista muita monin tavoin löytyy joka hänestä, joka on kehittänyt jalon luonteen ja hyveellisen käytöksen¹⁰; mutta hän, jolla on suurin kärsivällisyys, on ainoa todellinen merkki siitä, että hän on todella saavuttanut Jumaluuden.

10 Se, mikä vallitsee sisäisesti levottomuutena, heijastuu ulkoisesti väkivaltana!

Sadhu Om: *Sen sijaan, että omaa ulkoisia voimia rangaista toisia, todellinen ja suurin voima on olla sisäisesti Rauhassa ja näin pystyä sietämään toisia ja antamaan heille anteeksi. Näin tämä säe vahvistaa edellisen säkeen ajatukset.*

40 Mahat ja Anu (Suurin ja Pienin)

218. Kun suuren ja pienen magneetin vastakkaiset navat liitetään yhteen, pieni magneetti, saamalla suurelta suuremman voiman, tulee yhdeksi sen kanssa ja jakaa samat ominaisuudet.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä käytetään vertausta ilman, että sitä on selitetty. Suurta magneettia verrataan Mahatiin [eli Jumalaan tai Itseen], pientä verrataan Anuun [eli jivaan tai egoon] ja niiden vastakkaiset navat ovat Jumalan jalat ja jivan pää. Napojen liittäminen vastakkain tarkoittaa siten, että jiva kumartaa ja asettaa päänsä Jumalan Jalkojen alle ja menettää siten yksilöllisyytensä yhdistymällä Jumalaan ja tulee itse Jumalaksi. Toisin sanoen, kun mitätön ego sulautuu Itseen itsensä luovuttamisen kautta, se loistaa itse Korkeimpana Itsenä.*

41 Haluta Siddhejä

219. Kerjätä ahneesti mitättömiä *siddhejä* Jumalalta, joka on valmis antamaan Itsensä, Kaiken [Sarva], on aivan samaa kuin kerjätä väljähtynyttä velliä hyväntekijältä, jolla on sydän antaa kaikki, mitä pyydetään.
220. Hän, joka kaipaa *siddhejä* saavuttuaan *Atma-Siddhojen* maailmaan, Itsetietoisuuden rajattomaan Tilaan, on aivan kuin se, joka haluaa hapanta ja väljähtynyttä velliä päästyään Taivaaseen, joka tarjoaa jumalallista eliksiiriä, kuolemattomuuden ruokaa.

Sadhu Om: *Ilmaisua 'Atma-Siddha-Loka' [Atma-Siddhojen maailma] voidaan tulkita monin eri tavoin; sen pääasiallinen merkitys täytyy olla Itse, koska kaikki Atma-Siddhat ovat Itseä ja vain Itseä ja heidän näkymänään ei todellakaan ole muuta lokaa tai maailmaa kuin Itse.*

Se voi myös tarkoittaa Gurun eli Atma-Jnanin fyysistä läsnäoloa, jolloin tämä säe viittaa niihin onnettomiin sieluihin, jotka, vaikka ovat siunattu Bhagavan Ramanan seuralla, hylkäävät Hänet siddhien ahneutensa tähden. 'Saavuttuaan Atma-Siddha-Lokaan' voi vaihtoehtoisesti tarkoittaa, 'vaikka ego elää iäti saavutetun [Nitya-Siddhan] Itsen armon alla'.

221. Sydämessä, jossa Korkeimman Antaumuksen liekki säteilee, kaikki *siddhit* liittyvät yhteen. Mutta tällainen Palvoja, jonka mielestä on tyystin tullut Herran saalis, ei koskaan tunne kaipaavansa niitä.
222. Jos etsijä, kulkiessaan Vapautumisen polkua, kehittää *siddhien* kaipuuta, hänen egonsa kasvaa ja näin hänen siteensä tiukkenevat.
- B7** Mielen absoluuttinen hiljaisuus yksin on Vapautumisen saavutus. Koska asia on niin, kerro minulle miten he, jotka valjastavat mielensä *siddheihin*, joita ei voi saavuttaa ilman henkisiä ponnisteluja, hukkuvat Vapautuksen Autuuteen, joka on psyykkisen toiminnan täydellinen lakkaaminen?

Michael James: Katso myös kirjasta The Call Divine, Osa IV s. 401. Tämä säe on kirjassa Collected Works Ulladu Narpadu Anubandhamin säkeenä 16.

Sadhu Om: Tämä säe paljastaa, että ilman 'chitta-chalanaa' [eli henkistä toimintaa] ei ainoatakaan siddhiä voi suorittaa. Kuitenkin, siddhit, jotka Jnani selvästi suorittaa, jonka (Jnanin) mieli on kuollut, ovat erilaisia, koska ne johtuvat Jumalan tahdosta ja siksi Jnani ei tunne tekijyyttä [eli Hän ei tunne, että Hän itse tekee ne]. Näin ollen, meidän pitäisi tietää, että Jnani suorittaa siddhejä ilman mitään henkistä toimintaa ja että hän, joka toisaalta tuntee 'Minä teen, tahdon tehdä tai voin tehdä siddhejä', ei todellakaan ole Jnani.

223. Oi ihmiset, kaikkein ihmeellisin *siddhi* on, että te, jotka olette todella puhdas muodoton Itsetietoisuus, pidätte jalallista ja kädellistä kehoa 'minänä' ja lähдете tanssimaan ympäriinsä ikään kuin todellinen; [tähän verrattuna] edes kahdeksan erilaista *siddhiä* eivät ole todellisia ihmeitä.

Michael James: '... lähдете tanssimaan ympäriinsä ikään kuin todellinen ...' viittaa egoon, joka ajattelee, että se suorittaa karmoja ja käy läpi monia syntymiä ja kuolemia.

Sadhu Om: Viittaamalla ihmiseen 'puhtaana', on huomattava, ettei hän ole mikään epäpuhtaista ominaisuuksista kuten mieli; viittaamalla häneen 'muodottomana', on todettava, ettei hän ole mikään muoto kuten keho; viittaamalla häneen Itsetietoisuutena, on huomattava, ettei hän ole mitään elotonta materiaa kuten ruumiinkaltainen keho. Mutta koska Me pystymme

selvästi muuttamaan itsemme kaikiksi näiksi asioiksi [eli egoksi], jotka suoraan vastustavat meidän todellista luonnettamme, tämän Sri Bhagavan on sanonut olevan kaikista siddheistä ihmeellisin. Tämä siddhi tekee siitä vielä ihmeellisemmän, koska Me, liikkumaton Itse, tultuamme egoksi, sitten suoritamme tekoja ja käymme läpi monia syntyviä ja kuolemia. Niinpä Sri Bhagavan toteaa, että paljon ihmeellisempi kuin mikään kahdeksankertaisista siddheistä, on tämä siddhi, jonka kautta iäti virheetön Itse näyttää muuttuvan puutteelliseksi egoksi.

224. Itsen saavuttaminen, joka (Itse) on Alkuperäinen Olento ja Vapautumisen Tieto, yksin on todellinen *Jnana-Siddhi*. Kaikki muut kahdeksan sortin *siddhit* kuuluvat pelkästään heiluvaan mieleen ja sen mielikuvituksen voimaan.

42 Kuolemattomuus

225. Kuolemattomuus on varattu vain heille, jotka ovat kuolettaneet egonsa, saastaisen tyhjän tunteensa 'Minä olen keho', joka verhoaa heidän kuolemattoman *Sat-Chit-Anandansa*, ainoan rakkaan Olentonsa luonteen.

Sadhu Om: *Jotkut harhaan johdetut etsijät suorittavat erilaisia joogia estääkseen kehon kuoleman tai ainakin pidentääkseen sen elämää siinä väärässä uskomuksessa, että se on kuolemattomuutta. Tällaisia ihmisiä säälien Sri Bhagavan määrittelee tässä selvästi todellisen Kuolemattomuuden.*

226. Johtuu harhasta, "vieras keho on 'minä'", että syntymä ja kuolema näyttävät kohtaavat meitä. Siksi, kuolemattomuus, meidän todellinen luontemme, saavutetaan vain, kun tämä harha poistuu täysin.

Sadhu Om: *Syntymä ja kuolema koskettavat vain kehoa, mutta kun uskomme kehon olevan 'minä', meistä tuntuu, että 'minä olen syntynyt ja minä kuolen'. Jos haluamme tulla kuolemattomiksi, meidän, sen vuoksi, täytyy vain heittää pois tämä kuvitteellinen samaistuminen kehoon ja silloin me ymmärrämme, että olemme aina syntymätön ja kuolematon Itse.*

227. Kuolema ei ole muuta kuin harhaa, että 'Minä olen vieras keho' ja Kuolemattomuus ei ole muuta kuin Autuutta, joka saavutetaan, kun se harha kuolee tuntemalla ei-kaksinainen Itse.

228. Voidaanko kuolemattomuutta saavuttaa ellei hän, joka uskoo tämän kehon 'minänä' kuolevan Itsenä, jouduttuaan pelon valtaan tämän kehon kuoleman vuoksi ja ole sen tähden tutkinut, 'Kuka on tämä minä?' [Ei.]
229. Tiedä ja hyväksy, että Kuolemattomuus on vain todellisen Kirkkauden [eli puhtaan Tietoisuuden] loistetta, ilman henkisten muutosten harhaa. Kuolemaa ei voi voittaa millään muulla kuin tällä Puhtaalla Tietoisuudella.

Sadhu Om: Koska kuolema on tietämättömyyden seurausta, tässä säkeessä sanotaan, että se voidaan voittaa vain Tiedolla, Itsen Puhtaalla Tietoisuudella.

43 Kaya ja Kalpa

230. Nimetä ohimenevä ja näennäinen asia, joka on syntynyt kuolemaan, *Kayaksi* on yksinkertaisesti kohteliasta ivaa. Vain Itsetietoisuus, jonka on todettu olevan Lopullinen Totuus, on pysyvä [*Kaya*].

Michael James: Kaya tarkoittaa kirjaimellisesti pysyvää, mutta se on yleisessä käytössä alkanut tarkoittaa kehoa.

231. Todellinen, ainutlaatuinen Itsetuntemus, joka tislataan ja saadaan, kun toistuvasti nouseva ego sulautuu Lähteeseensä, on todellista *Kalpa* [lääkettä].

Michael James: Joogit käyttävät yleensä sanaa Kalpa tarkoittamaan eliksiiriä, joka pidentää kehon elämää, mutta Sri Bhagavan huomauttaa tässä säkeessä, että todellinen Kalpa on Itsetuntemusta.

44 Kehollisen Kuolemattomuuden Saavuttaminen

232. Vain he, jotka eivät tiedä, että keho on perussairaus, joka synnyttää kaikki muut sairaudet, tekevät *tapaksia* saavuttaakseen kehon kuolemattomuuden, sen sijaan että yrittäisivät kitkeä tätä tautia; tällaiset ihmiset ovat kuin hän, joka raataa kovaa kastellakseen pelkkiä rikkaruohoja.
233. Vain ne arvottomat ihmiset, joiden muoto on myrkyllinen ja olematon ego, joka on kaikkien hirveiden tautien perusta, tekevät

väsymättä *tapaksia* ikuistaakseen kehon, kuin hän, joka ottaa lääkettä pahentaakseen sairauttaan.

234. Pitkitettyjen, arvokkaiden ja kunnollisesti suoritettujen *tapaksien* seurauksena, joilla haluaa vakauttaa oman yksilöllisyytensä, sen sijaan, että pysyisi iäti Korkeimmassa Hiljaisuudessa, johtuu sankkaan tietämättömyyteen, kuin saavuttaisi köyhyyden suurella kaipuulla ja kamppailulla.
235. Heille, jotka näkevät täydellisen *Jnanan* kautta, tämä ruumiillinen elämä on epätodellista ja vain henkistä ja siksi he tietävät, että on vain kurjuutta ja hyödytöntä *jivan* pitkittää *jivansa* elinaikaa.

45 Vairagya (Välinpitämättömyys)

236. Tiedä, että ihmiset, jotka tarjoavat sinulle kiitosta ja *pujaa* maallisin tavoittein, saadakseen sydämesi turpoamaan ilosta, ovat vain *Mayan* tarjoama kultainen syötti houkuttelemassa sinua, joka teet *tapaksia* suurella *vairagyalla*.

Sadhu Om: *Jos muiden tarjoama ylistys tuottaa ihmiselle pienintäkään iloa, silloin, kuin syötti, se aiheuttaa hänen kaatumisensa. Tällainen ylistys ei tietenkään sido Jnana-Muktaa, joka on menettänyt yksilöllisyyden, ja niin Sri Bhagavan selvästi esittää tämän säkeen 'sinulle, joka teet tapaksia'.*

Monet etsijät, jopa ennen kuin saavuttavat Egottomuuden päämäärän, lumoutuvat ja harhautuvat toisten kehusta ja palvonnasta ja unohtaen päämäärän, he juoksevat nimen ja maineen perässä ja menen paikasta toiseen, he antavat opetuksia, siunauksia, jne. Pelastaakseen heidät tällaiselta itsetuholta, Sri Bhagavan antaa armollisesti nämä ohjeet. Aivan kuten syötti, vaikka kultainen, tappaa saaliinsa, samoin myös nimi ja maine, vaikka ilmeisen saavuttamisen arvoiset, pilaavat etsijän vahvistamalla hänen egoaan ja estävät häntä pääsemästä Päämäärään.

237. Korkein *Jnana* sarastaa helposti vain niille onnekkaille, joiden sydämessä välinpitämättömyys tämän ja seuraavan maailman nautinnoista ponnahtaa esiin luonnollisesti tässä syntymässä.

238. Tiedä kunnolla, että Autuuden kokemus on olemassa vain Itsessä eikä koskaan tässä harhan elämässä, ja siksi saavuta Itsetuntemus, joka on Armon Tila¹¹ ja Korkeimman Hiljaisuuden lopullinen tila.

Sadhu Om ja Michael James: *Koska tila on kaiken läpäisevä, valtava, runsas ja hienovarainen, Sri Bhagavan käyttää sanaa 'tila' – kuten 'Armon Tila', 'Tietoisuuden Tila', 'Autuuden Tila', jne. – ilmaisemaan ajatusta kaiken läpäisevästä valtavuudesta, runsaudesta ja hienovaraisuudesta, jotka kaikki ovat Itsen ominaispiirteitä.*

239. Oi ystäväni *Vairagya*, joka aina valaiset minua Tiedolla tuhoamalla halun sakean harhan, älä hylkää minua, joka aina hakee ystävyttäsi.

Sadhu Om: *Painottaakseen ohjetta, ettei meidän pitäisi koskaan luopua vairagyasta, se ilmaistaan tässä hienosti Vairagyalle osoitetun rukouksen muodossa, joka (Vairagya) henkilöityy ystäväksi. Rukouksessa pyydetään, ettei se koskaan hylkäisi meitä.*

240. Oi hyveellinen ystäväni *Vairagya*, kun sananlasku sanoo, 'Ystävyttä, edes ilkkurisen haamun kanssa, on vaikea katkaista, kun se on tehty', jos rikon ystävyteni teidän kanssanne, joka olette suojellut minua pahuudelta ja johdattanut minua kotiin kaikkien menneiden elämäni aikana, olisi se pahempaa kuin tavata minut koko maailman vihamielisyyden kanssa.

Sadhu Om: *Koska on vaikea murtaa ystävyttä, vaikka sen on todettu olevan haitallista, on lähes mahdotonta rikkoa sitä, jonka tiedetään olevan hyödyllistä. Jos kuitenkin hyödyllinen ystävyys rikottiin, erityisesti sellaisen ystävän kuin Vairagyan kanssa, olisi se pahin onnettomuus, joka voisi rikkojaa kohdata.*

241. Riippumatta ajatuksesta, joka herää, älä anna sen elää tai kasvaa, vaan tuhoa se silloin ja siellä, ilman pienintäkään velttoutta, sulauttamalla se takaisin lähteeseensä, on vahvaa ja intensiivistä *Vairagyaa*.

11 Suomen kielessä sanalla 'tila' on laaja merkityssisältö. Sillä voi ilmaista kokoa (avaruutta), tunnetta (iloa), joustoa (luopumista), ihmisen sen hetkistä tilaa (sairautta, työttömyyttä, kykenemättömyyttä, jne.), jne.

Sadhu Om: *Aiemmin meille opetettiin Kirjoituksissa, että Vairagyaa on tuntea vastenmielisyyttä toiveitamme kohtaan ja hylätä ne, mutta nyt Sri Bhagavan opettaa meille, että todellista Vairagyaa on ylläpitää valpasta Itsensä huomioimista, jolla jokainen ajatus, sen sijaan että sen sallitaan nousta ja kehittyä, käännetään takaisin ja sulautetaan Lähteeseensä.*

242. Jos, Itsetutkimuksen hienolla aseella, aiot jatkaa tuhoten, yksi kerrallaan, kaikki lukemattomat viholliset – *vasanat* nousemassa ajatuksen muodossa – jos ja kun kukin niistä tulee ulos linnakkeesta, – *chittamista* – vihollisen linnake on vihdoinkin hallussasi.

Sadhu Om: *Kaikilla vasanoilla, joilla on yhteisenä nimenä chittam, on asuntonsa Sydämessä [katso Ulladu Narpadu Anubandham, säe 19, Arunachala Ashtakam, säe 7 ja tämän teoksen säettä 249], joten vihollisen linnake, jonka me aiomme vallata, ei ole mitään muuta kuin oma kotimme, Sydän. Vihollisen tuhoaminen ei ole mitään muuta kuin Mano-Nashaa, oman mieleemme tuhoamista.*

Molemmat edellä olevat säkeet löytyvät proosan muodossa kirjasta 'Kuka minä olen?'

46 Jnana ja Vairagya

243. Jos maailman, joka nähdään, ei havaita olevan näkijästä erillään, se on *Jnanaa*. *Vairagya* on takertumista lujasti Itseen ja tämän maailman hylkäämistä näkemällä se pelkkänä tyhjiytenä.

Sadhu Om: *Vaikka sekä Jnani että ajnani näkevät maailman, Jnani ei näe sen olevan muuta kuin Hän itse. Jos, sen sijaan, joku näkee maailman olevan itsestään erillään, hän on ajnani ja hän on vain harjoituksen vaiheessa, jolloin hänen pitäisi nähdä maailma kuvitteellisena ilmiönä hylättäväksi. Tämä harjoitus on vairagyaa, joka on tarpeen Jnanan saavuttamiseksi. Katso myös kirjaa 'Kuka minä olen?'*

47 Chittamin Luonne

244. Aivan kuten kirkas prisma näyttää olevan punainen, kun se on lähellä punaista kukkaa, samoin Chit näyttää olevan chittam, kun se on lähellä [mutta ei todella liittynyt] likaisia maallisia taipumuksia. Chittam

jää jäljelle ja loistaa yksin Korkeimpana Chitinä, jos tavu '-tam', joka edustaa epäpuhtautta, Mayaa, poistetaan.

Sadhu Om: *Prisma pysyy aina värittömänä ja sen punainen väri on vain näennäistä. Punaisen värin poistamiseksi riittää, että kukka poistetaan, koska silloin prisman nähdään olevan yhtä väritön kuin ennenkin. Samalla lailla, Chit todella pysyy aina puhtaana ja Mayan epäpuhtaus on vain näennäistä. Tätä näennäistä alati puhtaan Chitin ja Mayan yhdistymistä kutsutaan 'chittamiksi', ja '-tamin' [eli Mayan], joka on vain huomion virheellistä kohdistamista toisiin ja kolmansiin persooniin, poistamiseksi riittää, jos huomio kohdistetaan ensimmäiseen persoonaan, koska silloin 'chittamin' tiedetään olevan aina loistava Chit, Shiva.*

48 Chitta Suddhi (Mielen Puhtaus)

245. Ulkoisten esineiden kauneus tuottaa iloa, mutta aiheuttaa suurta vahinkoa; sisäinen puhtaus ei kuitenkaan ole näin, joten se yksin on todellista kauneutta. [Tästä syystä] viisaat ihailevat Häntä, joka on sydämeltään puhdas ja sanovat ihastuksen vallassa, 'Tämä on Jumala ihmisen muodossa'.
246. He joutuvat suureen tuhoon, jotka, sen sijaan, että etsisivät sisäistä kauneutta, pyrkivät vain ulkoiseen kauneuteen. Tällainen [typeryys] on aivan kuin koi, joka rakastaa liekin kauneutta tai kobra, joka rakastaa naispuolista viriyankäärmettä.

Sadhu Om: *Viriyän on erittäin myrkyllinen käärme, joten jos uroskobra rakastaa naarasviriyania, hän kosiskelee omaa tuhoaan.*

49 Kuolema

247. Eksyä kuolemattomasta Itsestä, joka on Perusasia, kaiken Lähde, Rakkauden Koti, Autuuden muoto ja Korkeimman Jnanan Tila, on Kuolema.

Michael James: *'Eksyä kuolemattomasta Itsestä' tarkoittaa nousta egona.*

248. Lähestymällä Gurua ja palvelemalla Häntä uskollisesti, ihmisen tulisi oppia Hänen Armonsa avulla syntymänsä ja kärsimyksensä syy.

Tietäen silloin, että nämä johtuvat omasta Itsestä eksymisestä, on parasta pysyä tiukasti Itsenä [koska tämä on tie välttää tämä Kuolema].

50 Jivan Asuinsija

249. *Jiva* asuu Sydämessä, joka on mentaalisen käsityksen tuolla puolen, ja hänen *vasanansa* asuvat myös siellä. Jos *vasanat* sen sijaan asuisivat ylhäällä, aivoissa, eivätkö he tuhoutuisi, kun aivot [eli pää] leikataan irti?

Sadhu Om: *Kavyakantha Ganapati Sastri kiisteli kerran Sri Bhagavanin kanssa, sanomalla, että vasanat asuvat sahasrarassa [eli aivoissa], mutta Sri Bhagavan vastasi, että jos asia olisi niin, vasanat tuhoutuisivat ja moksha saavutettaisiin, kun henkilö mestattiin. Lisäksi, vasanoiden täytyy asua yhdessä niiden haltijan, jivan kanssa, jonka kodin, Sydämen, on oltava hänen kehonsa vartalon eikä pään sisällä, koska kun sotilaan pää irttoa taistelussa, hänen kehonsa voi osoittaa elämän merkkejä vielä jonkin aikaa. Näin Sri Bhagavan päätteli, että Elämänkeskus, joka on jivan ja tämän vasanoiden asuinpaikka, on Sydän eikä aivot.*

250. Koska *Kundalinin* liekki nousee ylöspäin [selkärangan tyvestä – *mooladharasta*] ja *Nektari* virtaa alaspäin aivoista [*sahasrarasta*], päämääränä on Sydän, Elämänkeskus.

Michael James: *Valvetilassa, kun maailma ja kehotietoisuus tuntuvat, minätietoisuus leviää koko kehoon, mutta kun harjoitetaan Itsensä huomiointia, minätietoisuus alkaa itse vetäytyä. Tämä vetäytyminen tapahtuu pitkin kanavaa, joka tunnetaan Sushumna Nadina, joka ulottuu selkärangan juuresta [mooladhara chakrasta] aivoihin [sahasrara chakraan]. Tämä minätietoisuuden nousu läpi Sushumna Nadin tunnetaan Kundalinin nousuna, jota (Kundalinia) kuvataan käärmeenä vain tyhmille aloittelijoille joogassa [katso Vichara Sangraham, The Compilation on Self-enquiry, luku 7]. Kun minätietoisuus perääntyy ja kerääntyy Sahasrarassa, se virtaa sitten alaspäin kohti Lähdeään, Sydäntä, ja Sahasraraan jää silloin jäljelle ajattelusta vapaa tyhjiö, joka koetaan autuutena. Joogit tuntevat tämän autuuden Nektarina ja se tuntuu virtaavan alaspäin, kun minätietoisuus laskeutuu kohti Sydäntä.*

251. Jos joku mietiskelee mitä tahansa keskusta, ikään kuin Itse asuisi siellä, tästä henkilöstä näyttää, mielen keskittymisen voiman tähden, että Itse koetaan siinä keskuksessa. Silti, Itsen todellinen keskus on vain Sydän, josta 'minä-ajatus' nousee ja johon se laskeutuu turvapaikkanaan.

Michael James: Ilmaisuu 'mihin tahansa keskukseen' voi sisältää minkä tahansa kuudesta kuvitteellisesta joogisesta keskuksesta tai jonkin muun pisteen kehossa, joka on valittu keskittyminen harjoittamiseksi.

252. Jättämällä sivuun Itsen, Sydämen, johon ihminen liittyy kaikissa [kolmessa] tilassa, jos hän keskittyy johonkin muuhun keskukseen [ikään kuin asuisi siellä], hän vain imeytyy pettävään *layaan* eikä voi siten tuntea Itseä ja pelastua.

51 Sydän

253. Sydämiä sanotaan olevan kahdenlaisia, toinen hylätään ja toinen huomioidaan. Se, joka havaitaan aisteilla ja joka on rinnan vasemmalla puolella, on eloton.

Sadhu Om: Koska tykytys, joka on elämän merkki, johtuu lihallisesta elimestä rinnan vasemmalla puolella, ihmiset yleensä päättelevät, että se on Sydän, joka on Elämänkeskus tai Itsen Istuin kehossa. Sri Bhagavan tässä kiistää tämän lausunnon ja opettaa todellisen Sydämen paikan.

254. Sydän, joka leviää kehon sisä- ja ulkopuolelle, loistaa, *Jnanien* kokemuksen mukaan, rinnan oikealla puolella. Tiedä, että johtuu vain hölmöistä, jotka erehtyvät pitämään kehoa Itsenä, että sydän on lihallisen elimen muodossa rinnan vasemmalla puolella.

Sadhu Om: Katso myös: 'Viisaan Sydän on hänen oikealla puolellaan, mutta tyhjän sydän on hänen vasemmalla puolellaan' [Saarnaaja 10:2].

He tietävät hyvin, jotka ymmärtävät Sri Bhagavana oikein, että vaikka Hän sanoi, että Sydän on rinnan oikealla puolella, Hän ei koskaan neuvonut ketään mietiskelemään kehon tätä osaa. Sen vuoksi on valitettavaa, että joillakin Sri Bhagavanin opetuslapsilla, jotka eivät ole miettineet säettä 22 Ulladu Narpadu Anubandhamissa – 'Se [Sydän] on sekä sisä- että ulkopuolella, silti se on olemassa [rajoitteiden] sisä- ja ulkopuolella tuolla puolen' – on tapana

mietiskellä rinnan oikeaa puolta ja he suosittelevat myös muita tekemään niin. Koska tämän teoksen säkeiden 261 ja 262 opetuksia ei ole tallennettu mihinkään Sri Bhagavanin muihin teoksiin ja koska näitä kahta säettä ei ole asianmukaisesti käännetty eikä ilmaistu muulla kielellä kuin tamililla, tällainen väärä tulkinta pysyy elossa nytkin ja ihmiset jatkavat vielä tätä virheellistä harjoitusta. Säkeeseen 3 teoksesta 'The Five Verses on the Oneness of Self', mikä näkyy myös tässä teoksessa säkeenä B8, on syytä viitata ja se tulisi ymmärtää täällä.

255. Jos Itse, sielun Herra, ei kiistatta sijaitse rinnan oikealla puolella, miksi kaikilla on tapana koskettaa vain sitä kohtaa [osoittaessaan itseään], kun he sanovat 'minä'?
256. Sanoinkuvaamaton Sydän on peili, jossa kaikki [eli koko maailmankaikkeus] ilmenee. Yksi Ainoa Tietoisuus, pelkän Olemisen Tila, yksin on Perimmäinen ja Korkein Olento, Äänetön Kokonaisuus.

Michael James: *'Tuo Yksi Ainoa Tietoisuus, pelkän Olemisen Tila' tarkoittaa seostamatonta ja yksinkertaista Tietoisuutta 'Minä olen' eikä 'Minä tunnen itseni', ja siksi sitä kutsutaan 'pelkäksi Olemiseksi'. Katso Upadesa Undiyarin säettä 26, 'Itsen tunteminen on Itsenä olemista'¹².*

257. Sydän, Lähde, on kaiken alku, keskikohta ja loppu. Sydän, Korkein Tila, ei ole koskaan muoto, Se on Totuuden Valo.
258. Itsetietoisuuden Valtamereen hukkuneen mielen kuolema on ikuista Hiljaisuutta. Todellinen 'Minä' on Korkein Sydän-Tila, joka on Autuuden suuri Valtameri.

Sadhu Om: *Tämä säe sanoo, että mieli hukkuu Itsetietoisuuden [Chitin] Valtamereen, joka on todellinen 'Minä' [Sat] ja Autuuden [Anandan] Valtameri. Näin ollen, se hienovarainen tyyli, jolla tämä säe ilmaisee, antaa vihjauksen, että ME olemme Sat-Chit-Anandan Valtameri.*

259. Sinä [mieli] et voi havaita Itseä, joka on täydellinen ehjä Olemassaolo ja Yksi ilman toista. Sydän, *Sat-Chit-Ananda*, joka on sama ajattelusta vapaa Itse, on Annamalai.

Sadhu Om: *Koska edes jumalat Brahma ja Vishnu eivät voineet tunnistaa Arunachalan [Itsetietoisuuden loistavan pylvään] ylä- tai alapäätä, se nimetään,*

12 Tämä kuulostaa paremmalta käännettynä toisin päin: 'Itsenä oleminen on Itsen tuntemista'.

tamilissa, Annamalaiksi, joka tarkoittaa 'Saavuttamaton Vuori'. Niinpä, kun edes jumalat eivät voi havaita Itseä, mielikään ei voi tehdä niin; toisin sanoen, eivät jumalat eikä mieli voi tuntea Lähdeään elleivät he ensin sulaudu siihen ja menetä yksilöllisyyksiään [eli elleivät, pysymällä Itsenä, he lakkaa olemasta jumalia tai mieli].

260. Hän, joka tietää, ettei Sydän koskaan tuhoudu; kadotettuaan orjuuden tunteen, Hänestä tulee Korkein. Hän on vapaa kaksinaisuuden ajatuksista ja Hän yksin nauttii, ilman harhaa, todellisesta Autuudesta.
261. Vaikka Sydämen sanotaan olevan sekä sisä- että ulkopuolella, todellisuudessa se ei ole olemassa sisä- eikä ulkopuolella, koska kehon ilmentymä, joka on erojen 'sisällä' ja 'ulkopuolella' perusta, on itsessään sielullinen käsitys.
262. Vaikka keho on [tosiasiassa] Itsessä, hän, joka ajattelee, että Itse [tai Sydän] on tuntemiseen kykenemättömän kehon sisällä, on kuin hän, joka ajattelee, että valkokangas – joka on tuon elokuvan kuvan alusta – sisältyy kuvaan.

Michael James: *B8:n käännös, joka näkyy tässä alkuperäisenä tamilitekstinä, on sama kuin säkeen 262 käännös edellä, mutta sen tamilin alkuperäisessä säkeessä Bhagavan on parantunut edellisen säkeen tyyliä. Tämä säe näkyy myös säkeenä 3 Ekatma Panchakamissa (The Five Verses on the Oneness of Self).*

Valkokangas on alusta, jolla kaikki kuvat näkyvät ja katoavat ja samalla tavalla Itse on alusta, johon koko tämä maailmankaikkeuden (keho mukaan lukien) kuva sisältyy. Sen vuoksi on virheellistä sanoa, että Itse on kehossa. Sri Bhagavan käyttää tätä vertausta ajaakseen perille sitä kohtaa, että samoin kuin valkokangas on todellinen, mutta kuvat epätodellisia, Itse on Todellisuus, mutta mielen, kehon ja maailmankaikkeuden kuvat ovat epätodellisia. Kuinka, siis, voi Todellisuus sisältyä epätodelliseen?

Oletetaan, että jäätä tehty ruukku upotettiin syvälle mereen. Eikö olisi väärin sanoa, että vettä olisi vain ruukun sisällä? Itse asiassa, vettä on sekä sisä- että ulkopuolella ja jopa ruukku itse on vain vettä. Vastaavasti, Oivaltanut tietää, että Itse yksin on olemassa, ja että ei voi herätä kysymystä, onko Se olemassa kehon sisä- tai ulkopuolella, koska keho ja koko maailmankaikkeus eivät ole mitään muuta kuin Itseä. Tämä puhdas totuus on olemassa jopa tietämättömyyden tilassa, vaikka tietämättömät eivät ole siitä tietoisia. 'Sisällä' ja 'ulkopuolella' ovat vain, kun viitataan kehoon, joten kun kehon todetaan olevan epätodellinen, miten

rajoituksia 'sisällä' tai 'ulkopuolella' sovelletaan? Siksi Itsen, Todellisuuden, ei tulisi uskoa mitenkään sisältyvän kehoon.

263. Siksi, vain *Jnani* – joka on nähnyt egon kuoleman, joka (ego) on käsitteen 'minä olen keho' muodossa – tulee terävällä, hienovaraisella ja jumalallisella näkymällään, joka on täysin vapaa harhasta, näkemään Sydämen kaikkialla ja saavuttaa suuruuden.
264. Sydän, jossa Jumalan Armon Korkein Hiljaisuus loistaa, on *Kaivalyamin* ainoa tila, jonka Läsnaolossa kaikkien taivaiden harvinaiset nautinnot paljastuvat tyhjyydeksi.

Michael James: *Kaivalyam on Korkeimman Ykseyden tila.*

Sadhu Om: *Sri Bhagavanilla oli tapana verrata kaikkia nautintoja, joita saatiin taivaallisissa maailmoissa, jopa Brahma Lokassa, pieniin kuunvalon täpliin, jotka putoavat maahan suuren puun tiuhan lehvistön läpi, kun taas Jnanin Autuudenkokemus on kuin täysikuun loiste aukiolla.*

265. Sydän, joka loistaa puhtaana häilyvien [taipumusten] ja pimentävien [harhojen] hävittämisen jälkeen ja joka jää jäljelle Ainoana Totuutena, on Korkein *Atma-Loka*, johon jopa taivaan jumalat kaipaavat.

Michael James: *Atma-Loka tarkoittaa yksinkertaisesti Itseä ja tässä sitä kutsutaan 'lokaksi' (eli maailmaksi), kun verrataan Itsen Autuutta taivaallisten lokien nautintoihin. Kun jopa jumalat taivaallisissa lokissa [kuten Swarga Lokassa ja Brahma Lokassa], vaikka he nauttivat suurimmista nautinnoista, kaipaavat edelleen Itsen Autuutta, nämä taivaalliset lokat ovat arvottomia.*

52 Guru

266. Itsetietoisuus, joka loistaa [juuri]-ajatuksen – samaistuminen mihinkään [kolmesta] kehosta 'minänä' – tuhoamisen jälkeen, on Kaikkivaltias Voima [*Akila Para Shakti*], joka asuu 'Minänä' kaikkien luotujen olentojen sydämissä.

Michael James: *Yleisesti oletetaan, että Kaikkivaltius [Akila Para Shakti] on Jumalan voima, joka luo ja ylläpitää koko maailmankaikkeuden ja siinä olevat yksilöt. Kuitenkin, tämä luomisen ja ylläpidon voima kykenee pelkästään*

rajoittamaan 'minän' tiettyyn kehoon, mutta koska todellisen Itsetietoisuuden kokema Jnani tuhoaa tämän rajoituksen, Se on suurempi Voima. Siksi Sri Bhagavan huomauttaa, että Jnanin Itsetietoisuus on todellinen Akila Para Shakti.

267. Tämä pelkän Olemassaolon luonnollinen Itsetietoisuus, ilman kaksinaisuuden tunnetta, on Korkeinta Hiljaisuutta, jota [kirjoitukset] ylistävät *Jnanan* täydellisyytenä, ja jota ei voi tietää egon, tyhmän demoniluonnon toimesta.

Sadhu Om: *Itsetietoisuus, johon tässä viitataan, tarkoittaa Sat-Chitiä, ja sitä kuvataan luonnolliseksi, koska se on aina käsillä eikä jotain on uutena saavutettua.*

Kahdeksankertaiset siddhit riippuvat egon toiminnasta, jonka (egon) tässä sanotaan olevan demoniluonne. Nämä siddhit ovat siis demonisia voimia eikä jumalallisia voimia niin kuin ihmiset yleensä uskovat.

Kahdessa yllä olevassa säkeessä ei suoraan mainita, että ne ovat gurun tekemiä, mutta ne annetaan tämän luvun alussa ohjaamaan etsijöitä, jotka ovat päättäväisiä löytääkseen todellisen Gurun. Nämä säkeet opettavat, että Gurun Kaikkivaltius [Akila Para Shakti] piilee Hänen Voimassaan tuhota ego, ja tämä Voima on yksinkertaisesti Hänen pelkkää Itsetietoisuuttaan eikä kykyä suorittaa ja esitellä ihmeellisiä siddhejä.

268. Tiedä ja huomaa, että vain Hän, jolla on tällainen *Akila Para Shakti* [eli Korkeimman Hiljaisuuden Voima, joka tuhoaa kaiken pysymällä pelkkänä Olemassaolo-Itsetietoisuutena], on Todellinen Guru, joka voi rajattomalla Armollaan sulauttaa jokaisen sielun, joka tulee Hänen luokseen, ei-kaksinaiseen Itseen, *Jnanaan* kaiken puheen tuolla puolen.

Sadhu Om: *Sanoja 'jokainen sielu' käytetään korostamaan sitä näkökulmaa, että jopa ei-ihmismäisille olennoille annetaan vapautus tällaisen voimakkaan Gurun toimesta, kuten esimerkiksi linnut ja eläimet saavuttivat vapautuksen Bhagavan Ramanan Armon kautta. Kun ottaa tämän huomioon, jopa kypsymättömät ihmisen täytyy saada vakuuttuneeksi ylentymisestään, jos he tulevat tällaisen Todellisen Gurun luo.*

269. Todella, täydellinen opetuslapseus – joka on vakaata, Korkeinta Antaumusta, joka leimahtaa esiin egon sulautuessa Korkeimman

Hiljaisuuden [eli Itsetietoisuuden] Valoon – yksin on oikeaa Guruutta. Näin sinun tulisi tietää.

270. Hän, joka kääntyy sinut kohti Itseä ja paljastaa sinulle Itsen tiedon, on Guru. Todellisuudessa hän on Itse ja Hän on Jumala. Takerru Häneen.

***Michael James:** Koska koko maailmankaikkeus, jonka näemme, on vain Itsen heijastus, Itse yksin on Jumala, maailmankaikkeuden todellinen luoja. Itse yksin on myös se, joka, kun opetuslapsi on monen syntymän kautta kypsynyt, ottaa Ihmisgurun muodon paljastaakseen hänelle Jnanan. Näin Jumala, Guru ja Itse ovat yksi ja sama.*

271. Se, joka antaa 'säännöt' heille, jotka tulevat hänen luokseen, on heille sekä *Yama* [Kuolema] että *Brahma* [Luoja]. Mutta todella jumalallinen *Guru* on se, joka todistaa heille, ettei heidän tarvitse saavuttaa mikään uutta.

***Sadhu Om:** 'Guruna esiintyvä', käskemällä heitä, jotka tulevat hänen luokseen, tekemään monia tekoja [Karmoja] kuten Japaa tai Dhyanaa, lastaa vain uusien tekojen suurempaa kuormaa etsijöille, jotka tulevat hänen luokseen saadakseen helpotusta, koska eivät pysty kantamaan niiden tekojen hedelmiä, joita heille on jo kertynyt aiemmin. Lievityksen sijaan keinotekoinen guru näyttölee Yaman [Kuoleman] osaa murskaamalla ja tappamalla heidät Karmojen suuremmalla taakalla.*

Koska yksilöiden täytyy korjata toimintansa hedelmiä lukemattomissa syntymissä, 'keinotekoinen guru' näyttölee Brahman [Luojan] osaa, panemalla heidät tekemään enemmän karmoja ja näin saaden heille aikaan lisää syntymiä, jotta korjaisivat näiden tekojen hedelmiä.

Kuitenkin, koska Sadguru tietää totuuden, että Itse yksin on olemassa ilman toista, Hän vakuuttaa heille, jotka lähestyvät Häntä, etteivät he ole mitään muuta kuin Itse. Kun, Hänen Hiljaisuutensa voiman kautta, he tulevat ymmärtämään tämän totuuden, he kokevat, ettei heillä ole mitään tekemistä, vaan heidän vain täytyy Olla. Sillä tekeminen yksin on toimintaa [karmaa] mutta Oleminen ei ole, ja koska vain karma tuo syntymän ja kuoleman, he vapautuvat sekä Brahmasta että Yamasta.

Toisin kuin muut Gurut, jotka opettavat oppilaitaan tekemään neljää joogaa [Karmaa, Rajaa, Bhaktia tai Jnanaa], Sri Bhagavan Ramana saa meidät luopumaan minkään tekemisestä, jotta saisimme selville, 'Kuka tekee näitä

joogia?', ja näin hän kääntää meidän huomiomme kohti 'minää', joka on oikea johtolanka pitää meidät ääneti. Tämä on Todellisen Gurun luonne.

272. Koska joku ei rakasta kuunnella Korkeimman Itsen opetusta, joka aina jatkuu Sydämessä, hän tulee ulos mukanaan suuri haltioituminen harhaan. Tämän vuoksi hän tarvitsee Gurun ulkopuolelle.
273. Tämä Itsetietoisuus [*Sat-Chit*], joka loistaa kaikissa, Kaikkina, on Guru.

Sadhu Om: *Guru on Se, joka on olemassa ja loistaa 'Minänä' kaikissa ja on yksi yhteinen tekijä kaikissa.*

274. He, jotka eivät ymmärrä, että *Jnana-Guru* on Muodoton Korkein Tila, vaikka Hän ilmenee ihmismuodossa, ovat päätekijöitä kaikkien halpamaisten syntisten ja rikollisten joukossa.

53 Gurun Armo

275. Heille, jotka kärsivät täällä *samsarassa*, jonka on luonut hyvät ja huonot karmat, jotka ovat synkän harhan seurausta, ainoa lääke parantaa heidän henkinen ahdistuksensa, on heidän suuri innostuksensa, jota he tuntevat Gurun Armoa kohtaan.
276. Guru on Joku, joka poistaa kärsimykset ja suo Vapauden Autuuden heille, joilta, kun he tulevat Hänen luokseen, pyyhkäistään eri karmojen voima pois, jotka (karmat) ovat syntyneet mieltymysten ja inhojen taipumuksesta.
277. Gurun armollinen katse, filosofien kivi, joka muuntaa jopa *jivan* epäpuhtaan luonteen, ruosteisen raudan, puhtaaksi *Jnanaksi*, kullaksi. Siksi varteenotettavin asia valita, etsiä ja takertua lujasti, on Gurun armollisen katseen *Darshan*.
278. *Jivoille*, jotka harhautuvat pitämään väärä totena, *Guru*, joka on Itse, kaikkien maailmankaikkeuden paljain silmin näkyvien valojen Valo, paljastaa niiden totuuden valheellisuuden.

Sadhu Om: *'Väärä' tässä säkeessä merkitsee koko maailmankaikkeutta, myös egoa, joka sen näkee. 'Niiden totuus' tarkoittaa sellaista, joka näyttää olevan totta heidän harhaisessa näkemyksessään.*

Maailmankaikkeuden silmin nähtävät valot [aurinko, kuu, tuli, jne.] nähdään silmillä, silmät tunnetaan mielellä ja mieli lainaa valon Itseltä; siksi, Gurun, joka on Itse, sanotaan olevan maailmankaikkeuden kaikkien silmin nähtävien valojen Valo. Katso myös Ulladu Narpadu Anubandham [The Supplement to the Forty Verses] säe 7.

279. Korkein *Jnana-guru*, Armon liikkumaton ja hienovaraisin Tila, tuhoaa '*Laghun*' – arvottoman ja häilyvän *jivan* karkean käsitteen, 'Minä olen keho' – ja suo hänelle todellisen ja täydellisen *Jnanan*.

Sadhu Om: *Substantiivit ja adjektiivit, joita tässä alkuperältään tamilinkielisessä säkeessä käytetään, osoittavat selvästi, että Korkein Jnana-Guru on arvottoman ja häilyväisen jivan äärimmäinen vastakohta; sana 'Guru' tarkoittaa suuruutta ja raskautta, kun taas sana 'laghu', jota käytetään kahdesti, tarkoittavat arvottomuutta ja keveyttä.*

280. Guru, *Jnanan* Herra, joka on Itsen rajattoman suuruuden voima, on Korkein Hiljaisuus, joka tekee täysin tyhjäksi niiden arvottomat perustelut, joita tahrii maallisten toiveiden harha.

Sadhu Om: *Jos joku voitetaan hänen vastustajiensa terävällä älyllä, tappio on vain väliaikaista, koska hän tuntee edelleen vihaa ja vihamielisyyttä häntä (vastustajaa) kohtaan. Kuitenkin, kun maallisten ihmisten perusteet kukistuvat Jnana-gurun Korkeimman Hiljaisuuden toimesta, heidän mielensä hukkuvat Tietoon ja Autuuteen, ja niinpä, unohtaen vihamielisyytensä, he tuntevat suurta rakkautta Guruun; näin, Hiljaisuudella hankittu voitto on ikuinen.*

281. Kehoa tappamatta, mutta tappamalla, silmiensä vilkaisulla, egon, joka poseeraa ikään kuin se todella olisi olemassa, Guru alta aikayksikön paljastaa koko kuvitelman [kehosta koko maailmankaikkeuteen] olemattomaksi ja paljastaa ainoan Korkeimman Itsen loisteen ainoana todellisena olemassaolona.

Sadhu Om: *Aivan kuten kirkas auringonvalo paljastaa käärmeen olemattomuuden, joka ilmestyi köyteen hämärässä, samoin Gurun kirkaassa Valossa Itsetuntemus paljastaa koko maailmankaikkeuden olemattomuuden, joka (maailma) ilmestyi jivan mielen hämärässä valossa.*

Kun joki sulautuu valtameren, kaikki sen ominaisuudet, kuten sen nopeus, virtaus ja muoto, tuhoutuvat, mutta tippaakaan sen aineesta, vedestä, ei katoa. Samalla tavalla, kun jiva, 'minä olen se ja se', kohtaa Gurun silmien vilkaisun, kaikki hänen ominaisuutensa, kuten 'se ja se', tuhoutuvat, mutta hänen olemuksensa, Itsetietoisuus [Sat-Chit] 'Minä olen', loistaa ennallaan ja yksin; siksi sanotaan, että Guru 'tappaa tappamatta'.

282. On mahdotonta nähdä Itsetuntemuksen [*Sphuranan*, 'Minä-Minän'] Jumalaista Tanssia Sydämessä, ennen kuin kapinallisen mielen tanssi tuhoutuu *Mei-Jnanan* [Oikean-Tiedon] Miekan Jumalallisella Voimalla, jota kantaa suuri sankari, *Sadguru*, joka on jo mestannut haamun, [Hänen oman] mielensä.

Sadhu Om: *Shivan sanotaan tanssivan 'smasanalla' [hautausmaalla], mutta on mahdotonta nähdä Hänen Jumalaista Tanssiaan ennen kuin monien levottomien aaveiden tanssi, jotka myös tanssivat siellä, päättyy. Samalla lailla, meille kerrotaan tässä säkeessä, että on mahdotonta nähdä Sphuranan, 'Minä-Minän' [joka on Natarajan Tanssin todellinen merkitys Chidabaramissa] Jumalaista Tanssia ennen kuin kapinallinen mielihaamu, joka tanssii 'minänä', mestataan Sadgurun Armolla, joka on tuhonnut oman mielensä.*

283. Aivan kuten unessa nähty leijona herättää elefantin unesta, niin myös *Sadgurun Darshan* heräävät opetuslapsen tästä nykyisen valvetilan unesta, joka on vain illuusio, *Jnanan* tilaan.

Sadhu Om: *Nykyinen valvetila on itsessään kuvitteellista unta; aivan kuten uni voi olla olemassa vain, kun unen edellytys [eli valvetilan kehotietoisuuden menetys] on olemassa, joten tämä nykyinen uni, meidän niin sanottu valvetilamme, voi olla olemassa vain, kun meidän Itsen unohtamisen [eli luonnollisen puhtaan Itsetietoisuuden näennäisen menetyksen] uni on olemassa.*

Tämä tietämättömyys [eli meidän Itsemuistamattomuutemme] on hyvin pitkäkestoinen uni, jossa lukemattomat unet [eli useat elämämme] tapahtuvat; viittaa Ekatma Panchakamiin [The Five Verses on the Oneness of Self] säe 1, jossa Sri Bhagavan tuo ilmi tätä ajatusta.

Sadguru ei tuhoa ainoastaan nykyisen valvetilan draamaa, vaan myös pitkittyneen Itsensä muistamattomuuden unen, joka on kaikkien näiden unien, monista syntymistä ja kuolemista, taustalla.

Aivan kuten elefantin unessa näkemä leijona on valheellinen, mutta siitä herääminen on totta, samoin Sadgurun nimi ja muoto ovat virheellisiä [absoluuttisesta näkökulmasta], mutta Herääminen [eli Itsetietoisuuden Aamunkoi], jonka Hän aiheuttaa, on hyvin todellinen. Kun elefanti herää unestaan, hän tietää, että hänen näkemänsä leijona ei ollut todellista, ja vastaavasti, Itsetietoisuuden Aamunkoin jälkeen tullaan tietoiseksi, etteivät edes Sadgurun nimi ja muoto ole todellisia [eli käsitys, että Sadguru on joku muu kuin Itse, 'Minä', tullaan havaitsemaan virheelliseksi].

284. Aivan kuten kauris jää kiinni tiikerin hampaisiin [eikä voi paeta], samoin heitä, jotka jäävät *Sadgurun* Armon silmäykseen, ei koskaan hyljätä, vaan, kun heidän egonsa ja *vasanansa* on täysin tuhottu, he oivaltavat ei-kaksinaisen Totuuden.

Michael James: Tätä hyvin tunnettua vertausta, jota Sri Bhagavan käytti ensimmäisen kerran kirjassa *Kuka minä olen?*, kannattaa pohtia huolellisesti. Kun kauris joutuu tiikerin hampaisiin, sitä yleensä pidetään sääliänsä, koska se varmasti tapetaan, mutta Sri Bhagavan käyttää tätä vertausta lohduttaakseen opetuslapsia ja vakuuttaa heille, etteivät he koskaan voi paeta Sadgurulta ja pelastuvat varmasti Hänen toimestaan. Tämän vertauksen merkitystä tehdään hieman selveämmäksi tässä säkeessä kuin kirjassa *Kuka minä olen?*, kun tässä sanotaan, että Sadguru tuhoaa täysin opetuslastensa egon ja *vasanat*, mikä merkitsee, että Hän on mahtava Tiikeri, joka syö egon, kaiken kurjuuden juuren. Joten, tämän erikoisen vertauksen avulla Sri Bhagavan jälleen kerran korostaa, että ainoa todellinen pelastus on egon eli yksilöllisyyden täydellinen tuho; täten 'tuhottu' on 'pelastettu'!

285. Opetuslapsen mieleen, joka on liennut *Jnanan* Valoon – *Sadgurun* Jalkoihin – jotka ovat yltäkyläiset kuin auringon [valo], ei koskaan voi painua kolminkertaiset erot, jotka näyttävät olevan olemassa, ikään kuin todellisina, Itsessä, Puhtaassa Tietoisuudessa.

Sadhu Om: 'Kolminkertaiset erot' sisältävät kolmikot [esim. näkijä, nähty ja näkeminen], kolme tilaa [valveillaolo, uni ja syväuni], kolme *gunaa* [sattva, rajas ja tamas] jne.

*Kun filmiä valotetaan auringonvalolla, se menettää ikuisesti kykynsä kehittyä kuvaksi. Samoin, kun opetuslapsen mieli altistuu *Jnana-Gurun* Armon*

Valolle, sitä eivät koskaan voi eksyttää maallinen halut, yms. Katso myös Sri Arunachala Ashtakam, säe 5.

Michael James: *Seuraavasta säkeestä on olemassa kaksi mahdollista versiota:*

286. **a)** Mitä hyötyä on käyttää sanoja, kun *Sadgurun* silmät – joka (*Sadguru*) suo *Jnanan* Hiljaisuutensa kautta ja joka paljastaa Itsen Valon, joka lopulta pelastaa – ja opetuslapsen silmät kohtaavat? **b)** Mitä hyötyä on käyttää sanoja, kun *Sadgurun* silmät – joka (*Sadguru*) suo *Jnanan* Hiljaisuutensa kautta – ja opetuslapsen silmät kohtaavat, koska tämä [heidän silmiensä kohtaaminen] tulee itse paljastamaan Itsen Valon, joka lopulta pelastaa?

Michael James: *Tämän säkeen kaksi viimeistä riviä on otettu Tirukkuralin säkeestä 1100. Ilmaisui 'joka suo jnanan hiljaisuutensa kautta' voidaan kääntää myös 'joka hiljaa suo jnanan', tai 'joka lahjoittaa hiljaisuuden, jnanan'.*

287. Täydelliset *Jnanit* ovat aina sanoneet ja tulevat aina sanomaan, 'Pelkällä *Sadgurun* Armolla, Todellinen Olemus – lopullinen *Brahma-Jnana*, joka loistaa puhtaassa Hiljaisuudessa, harvoin saavutettavissa oleva Vedanta – sarastaa itsestään sydämessä 'Minä-Minänä'.

54 Joitain Vakuutuksia

288. Ajatella Gurun Armoa oikealla tavalla, joka (Armo) on sanoin kuvaamaton, ja Olemalla Hiljaa, pysymällä irrallaan virheellisestä [maailmasta], joka ilmenee edessämme, on yksin Autuutta.

Sadhu Om: *Sri Bhagavanilla oli usein tapana sanoa 'Armo on Itse, joka loistaa kaikissa 'Minä-Minänä'. Siksi, 'ajatella Gurun Armoa oikealla tavalla' ei ole mitään muuta kuin keskittymistä keskeytyksettä Itseen. Osoittaakseen, ettei tämä Itsensä huomiointi ole mitään muuta kuin välttää toisen ja kolmannen persoonan huomioimista, sitä kuvataan tässä 'pysymällä irrallaan virheellisestä maailmasta, joka ilmenee edessämme'. Pysymällä Itsensä huomioinnissa 'Olemalla Hiljaa' ei ole laiskuuden tila eikä se ole pysymistä kuin kivi kashta-samadhissa tai layassa; se on tila, jossa tehdään keskeytymätöntä ponnistusta kohti Itsensä huomioimista. Kun tämä tila ymmärretään ja koetaan omaksi luonnolliseksi tilaksi, silloin Itsensä huomioinnista (tarkkailusta) tulee vaivatonta ja se on Sahaja Samadhi.*

289. Tuhoa viekas ego, joka on ajatus 'Minä olen keho' joko kysymällä 'Kuka minä olen?' tai sulamalla olemattomiin ajattelemalla aina rakkaudella Jumalan jalkoja. Se, mikä sen jälkeen jää jäljelle, on *Jnanan* Valo.

Sadhu Om: *Tämä säe osoittaa selvästi, että ego voidaan hävittää ainoastaan Itsetutkimuksella tai itseantaumuksella. Ihmisen pitäisi tuhota ego jommallakummalla näistä kahdesta menetelmästä, joka tuntuu hänestä paremmalta ja sopivammalta. Kuitenkin, vain egon tuhoamista pidetään välttämättömänä.*

290. *Shantia* [eli Rauhaa tai Autuutta], joka on kaikkien rakastamaa, ei voi lainkaan saavuttaa kukaan, missä tahansa, milloin hyvänsä tai millään keinolla ellei mieli kukistu *Sadgurun* Armosta. Siksi, käänny kohti Hänen Armoaan yksipisteisellä antaumuksella.
291. Jos joku haluaa pelastua, hänelle annetaan seuraava todellinen ja keskeinen neuvo: aivan kuten kilpikonna vetää kaikki viisi raajaansa kuorensa sisään, samoin ihmisen tulisi vetää viisi aistia sisään ja kääntää mielensä kohti Itseä. Tämä yksin on onnea.

Michael James: *Viimeinen lause saattaa tarkoittaa myös, 'Tämä yksin on onnellinen lopputulos.'*

Sadhu Om: *Tätä tärkeää neuvoa, vetää mieli pois viidestä aistista ja kääntää se kohti Itseä, ei anneta kaikille; se annetaan avuksi vain heille, jotka haluavat pelastaa itsensä eikä heille, jotka vielä turhaan toivovat pelastavansa maailman. Sellaiset ihmiset, jotka haluavat pelastaa maailman, eivät tunne mitään kiinnostusta Itsehuomiointiin ja siten he eivät ole vielä sopivia edes pelastamaan itseään, saati sitten maailmaa; ellei joku ole oppinut ensin uimaan, on turhaa ja hyödytöntä hypätä veteen pelastamaan muita.*

292. Ole varma, että Se, mikä aina loistaa [kaikille], on varmasti Itsen todellinen Olemassaolo, 'Minä olen'. Kun Todellinen Jumala näin oivalletaan omaksi Itsenä, ilman epäilyä tai väärinkäsitystä, Korkein Autuus pursuu yli.
293. Tietäessäsi varmasti, että kaikki mikä nähdään, poikkeuksetta, on vain unta, ja että se [nähty] ei ole olemassa ilman näkijää, käänny vain

kohti Itseä – *Sat-Chit-Anandaa* – keskittymättä nimien ja muotojen maailmaan, joka on vain henkinen käsitys.

Sadhu Om: *Kun sanotaan '... nähtyä ei ole olemassa ilman näkijää ...', meidän on muistettava, että näkijä on myös epätodellinen uni, kuten nähty.*

Ohjeen: '... käänny vain kohti Itseä – Sat-Chit-Anandaa – keskittymättä nimien ja muotojen maailmaan ...', pitäisi muistuttaa meitä siitä, että Brahmanilla on viisi aspektia, Sat, Chit, Ananda, nimi ja muoto, joista Sat, Chit ja Ananda ovat todellisia ja nimi ja muoto ovat epätodellisia; jos sen sijaan, että keskitymme maailman epätodellisiin nimiin ja muotoihin, me keskitymme Sat-Chit-Anandaan [eli Itseen], silloin maailma tunnetaan Sat-Chit-Anandana eikä niminä ja muotoina.

294. Kiinnittämällä huomion omaan Itseen, joka loistaa aina 'minänä', ainoana jakamattomana ja puhtaana Todellisuutena, on ainoa lautta, jolla *jiva*, joka harhautuu ajattelemaan 'Minä olen keho', voi ylittää loppumattomien syntymien valtameren.
295. *Jivan* virheellinen harha ei voi koskaan hävitä ellei Itse – puhdas *Sat-Chit*, joka on ainut Todellisuus aina loistaen sisällä, ilman toista – oivalletaan.
296. Tuhottuasi pettävän mielen, joka aina pyörittelee maallisia asioita, tapettuasi levottoman egon ja pyyhittyäsi täysin pois maalliset *vasanat*, loista Shivana, puhtaana Tietoisuutena.

Michael James: *Egoa kutsutaan levottomaksi, koska se aina ilmestyy, asettuu tai vaeltelee.*

297. Älä vaella ulkopuolella, syöden maallisten ilojen paahtavaa hiekkaa, jotka ovat ei-Itseä; tule kotiin Sydämeen, jossa Rauha loistaa laajana, ikuisena, viileänä katveena ja nauti Itsen Autuuden juhlasta.
298. Oi kokelas, joka olet tullut Herran jalkoihin turvaan suurella antaumuksella ja itsensä luovuttamisen hengessä, luovu kokonaan halusta okkulttisiin voimiin ja *siddheihin* ja pyri vain saavuttamaan ja nauttimaan Vapautuksen Autuudesta, joka on itsessään *Sada-Shivam* [Korkein Herra].

Sadhu Om: *Tämä säe on varoitus ei vain heille, jotka haluavat saavuttaa siddhejä, vaan myös niille kokelaille, jotka haluavat käyttää siddhejä, jotka he ovat saavuttaneet prarabdhasa mukana. Naiset, rikkaus ja maine ovat ainoat*

asiat, jotka voidaan saada okkultisilla voimilla ja siddheillä, niinpä, neuvomalla meitä olemaan haluamatta näitä voimia, Sri Bhagavan neuvoo epäsuorasti meitä luopumaan näistä kolminkertaisista haluista.

Tästä säkeestä me opimme, että Shiva ja Vapautuminen ovat yksi ja sama; Atma-Vidyassa [Itsetiedon Laulussa], säe 5, Sri Bhagavan käyttää myös Nimeä 'Annamalai' tarkoittamaan Itseä, joten meidän tulisi ymmärtää, että monissa paikoissa, joissa sellaisia sanoja kuin Hara, Shiva, Shivan Jalat, Gurun Jalat, jne., käytetään tässä teoksessa, ne tarkoittavat Itseä eikä henkilökohtaista Jumalaa. Katso myös säettä 1101.

299. Tultuasi Armon voiman alle, juhli aina tiheässä, paahtavassa Korkeimman Tiedon, Herra Haran Jalkojen, tuhoutumattoman Todellisuuden Massassa, antamatta tilaa ajattelun ja unohtamisen henkisille toiminnoille.
300. Ihminen, harhautunut egomieli, ei voi vapautua [syntymän ja kuoleman] hämmennyksestä ja pelosta ellei hän alista itseään turvautumalla Armon suojelukseen; sillä, [muilla keinoin] menneisyyden karmojen [eli *vasanoiden*] voima on voittamaton.

55 Gurun *Uchishtam*

Michael James: Kun ruokaa tarjotaan Gurulle, jos jäljelle jäävä osa annetaan opetuslapselle, sitä pidetään erittäin pyhänä ja Gurun Siunausten ja Armon merkinä; tätä ruuan jäljelle jäävää osaa kutsutaan 'uchishtamiksi'.

301. Gurun opetuslapselle antama *uchishtam* on opetuksen valaisemia sanoja, jotka tulevat Hänen omasta Itseoivalluksestaan; opetuslapselle oikea tapa nauttia Hänen *uchishtamiaan* on pysyä ääneti Itsessä, heti kun hän kuulee niistä.
302. Tarjottuaan egon – kiintymyksen kehoon 'minänä' – ruuaksi Korkeimmalle Kokonaisuudelle – Äänettömälle Gurulle – opetuslapsen saavuttamalle Itselle, joka jää jäljelle loistaen sydämessä, on Gurun *uchishtamin* syömistä.

Sadhu Om: Tunne 'minä olen se ja se' on ego, mutta kun tästä luovutaan tai tarjotaan Gurulle, vain osa 'se ja se' [eli kiintymys kehoon] poistuu. Se, mikä silloin jää jäljelle, on vain Sat-Chit, 'Minä olen', jota ei koskaan voi tarjota tai

ottaa. Tämä 'Minä olen' on Itse, jota kuvataan tässä Sinä 'joka jää jäljelle loistaen Sydämessä'.

303. [Viisaat] sanovat, että pelkkä suuren *jnanin*, joka aina nauttii *Satissa* [eli Itsessä], elämä maan päällä on itsessään Jumalan äärimmäisen puhdasta *uchishtamia*, joka poistaa kaikki maailman synnit.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä korostetaan, että edes Jnanin sanat, opetukset ja kirjoitukset eivät ole tarpeen, koska hänen pelkkä olemassaolonsa maan päällä riittää poistamaan kaikki maailman synnit.*

56 Guru Puja (Gurun Palvonta)

304. Sen tavan, jolla opetuslapset palvovat Guruaan, joka on ottanut heidät omakseen, jos pohditaan tarkkaan, huomataan olevan vain ulkoista muodollisuutta, aivan kuten vaimon on tapana osoittaa ulospäin oikeaa kunnioitusta miestänsä kohtaan, kun ollaan yhdessä.

Michael James: *Intiassa kotiäidillä on tapana osoittaa muodollista kunnioitusta miehelleen monissa toimissa, kuten istua aina alemmalla tasolla kuin tämä. Todellisuudessa molemmat kuitenkin tietävät, että nämä toimet ovat pelkkiä muodollisuuksia, ja että koska he ovat yhtä elämässä, nainen ei oikeastaan ole vähäpätöisempi tai ala-arvoisempi kuin mies. Samalla tavoin, jopa Itseoivaltaan opetuslapsi noudattaa ulospäin kunnioittavia muodollisuuksia Gurulleen, vaikka molemmat tietävät, että he ovat, todellisuudessa, yksi Jnanassa.*

305. Heille, jotka aina ajattelevat ja takertuvat *Sadgurun* Jalkoihin, joka (Sadguru) on puhtaan *Jnanan* paahtava liekki siitä *Armosta*, joka on saatu tällaisesta *Guru-bhaktista*, heidän mielensä kirkastuu ja he saavuttavat *Mei-Jnanan* [eli todellisen Tiedon].
306. Heissä, jotka ovat riittävän onnekkaita jättäytyäkseen *Sadgurun* Jalkoihin, *Para-Bhakti* [eli Korkein Rakkaus] kasvaa. Tällainen *Para-Bhakti* tulee itsestään kasvamaan *Mei-Jnanaksi*, joka polttaa täysin pois kaikki muut arvottomat halut.
307. Kun Sri Krishna, Armon Valtameri – ottamalla Arjunan Itsensä ja meidän väliin – kertoo meille 'Tiedä varmasti, että minä vapautan teidät kahdenlaisten karmojen orjuudesta jos tulette minun luokseni', Hän neuvoo meitä saavuttamaan Itsen.

Michael James: '*... ottamalla Arjunan Itsensä ja meidän väliin...*' tarkoittaa, että Krishna antaa meille kaikille ohjeita Arjunan kautta, kuten puhuja puhuu mikrofoniin, vaikka hän todellisuudessa osoittaa puheensa kuulijoilleen.

Kahdenlaiset karmat ovat punya karmat (ansioikkaat teot) ja papa karmat (haitalliset teot).

308. Gurun Jalkojen palvonta [eli niille antautuminen], Guru-*bhaktilla*, on todellinen *mantra*, joka tuhoaa kaikki nousevat *vasanat* ja suo *Jnanan*, jossa ei ole mitään pelkoa *Mayan* harhasta. Näin sinun tulisi tietää.
309. Vaikka joku suorittaa kaikenlaista palvontaa Gurulle, joka ei ole kukaan muu kuin Korkein Shiva kävelyllä maan päällä, hävittää 'minä', ego ja sulautua [eli yhtyä] Häneen, oman sielun Herraan, on parasta palvontaa [kaikista].

Sadhu Om: *Kaikissa muissa tavoissa palvoa Gurua käytetään kehoa, puhetta tai mieltä, ja siksi, – toisin kuin egon sulautumisessa Itseen [eli Jiva-Brahma-Aikya] – ne ovat sellaisia, ettei niitä voi suorittaa aina ja tauotta. Siten Jiva-Brahma-Aikya on paras tapa palvoa Gurua. Katso myös Upadesa Undiyar säe 30: 'Tuntien SEN, joka selviää 'minän' tuhoutumisesta, yksin on todellista Tapasta! ...'*

310. Suurimman harhan aiheuttaa tietämättömän egon luoma erillisyyden tunne, joka kuvittelee eroja, kuten Guru-oppilas, Shiva-*jiva*, jne. Ihmisen saavuttaessa Hiljaisuuden Tilan, jossa tällainen erillisyyden tunne ei koskaan nouse, on mielekästä *Namaskaramia* [eli nöyrää kumarrusta], joka pitäisi tehdä kohti omaa Gurua.
311. Tuhoamalla kaksinaisen tunteen 'Minä olen opetuslapsi' *Jnana-Gurun*, Herran, Opetusten suurella Tulella, Korkeimman Hiljaisuuden Tilan loisteella, joka on vailla kaikkia *vasanoita*, on todellinen tapa palvoa *Sadgurua*. Näin sinun tulisi tietää.
312. Vakiintumalla Korkeimpaan Tietoon [*Guru-Bodham*] – joka on täydellinen kokemus, joka saavutettiin sisäisellä kyselyllä "Kuka on tämä 'minä', joka hyväksytään [tietämättömyyden vuoksi]?" – kuvitteellinen tunne 'Minä olen opetuslapsi' [*sishya-bodham*] tuhoutuu täysin. Tämä on oikeaa *Sadgurun* palvontaa kunnollisen opetuslapsen suoritettavaksi.

Michael James: '*Täydellinen kokemus*' tarkoittaa sitä, joka on perinpohjainen, jatkuva ja vailla epäilyksiä.

Sadhu Om: Tunnetta 'Minä olen jiva' kutsutaan jiva-bodhamiksi ja sen tuhoaminen tunnetaan yleisesti Shiva-Bodhamina. Samalla tavoin, sishya-bodhamin [tunteen 'Minä olen opetuslapsi'] tuhoutumista kutsutaan, tässä ja muissa säkeissä, Guru-Bodhamiksi. Täten Guru-Bodham tarkoittaa yksinkertaisesti Atma-Jnanaa, Itsetuntemuksen Tilaa.

Tässä tilassa, sekä ensimmäisen persoonan yksilöllistä tunnetta, 'Minä olen se ja se', että toiseuden tunnetta [toisista ja kolmansista persoonista, kuten Guru] ei koeta. Siksi tunteella 'Minä olen opetuslapsi' ei ole todellista olemassaoloa, ja näin, tässä säkeessä, sitä kutsutaan kuvitteelliseksi.

313. Koska Se, mikä on tullut *Sadgurun* Muodossa, ei ole mitään muuta kuin kaiken läpäisevää – kuten auringonvalo – valtavaa Korkeimman *Jnanan* Tilaa, jalo asenne, joka ei anna sijaa [kyseisessä valtavassa Tilassa] yksittäisen mielen ['minän'] nousta, on arvokasta *Sadgurulle* tehtävää palvontaa. Näin sinun tulisi tietää.

314. Varteenotettavalle opetuslapselle Gurun oikeaa palvontaa on ottaa luja *Jnana-Guru-Bodhamin* asenne, jonka kautta opetuslapsi näkee koko maailmankaikkeuden – joka ei ole mitään muuta kuin 'minän' ja 'tämän' muotoja, joista jokaista sitoo halu toiseen – Gurunsa Muotona. Näin sinun tulisi tietää.

Michael James: 'Minä' ja 'tämä' tarkoittaa näkijää ja nähtyä.

Jnana-Guru-Bodhamin merkityksestä, katso huomausta säkeeseen 312.

315. Jään – egon, 'Minä olen keho' – sulaminen *Guru-Bodhamin* meressä, joka loistaa yhtenä autuaana Itsenä, on oikeaa Gurun palvontaa. Näin sinun tulisi tietää.

316. Antamatta koskaan luonnostaan sijaa egon syntiselle näkymälle – joka jakaa ehjän, yksittäisen, kaiken läpäisevän Gurun luonnon moniksi – on parasta Gurun palvontaa, joka (Guru) aina loistaa esteettä.

Michael James: Tämä säe opettaa meille selkeästi Gurun todellisen luonteen; Häntä ei rajoita ihmisen muoto. Hän on ehjä, yksittäinen, kaiken läpäisevä Tietoisuus.

Egon näkymän sanotaan olevan syntisen suurimman synnin vuoksi, johon se sitoutuu jakamalla ja näkemällä yhden todellisen Sat-Chit-Anandan maailmankaikkeuden monina epätodellisina niminä ja muotoina.

317. Luovutettuaan kehonsa [hyvinvointinsa ja sielunsa] Sadgurulle, *dattapaharan* – [toisin sanoen] sekoittaa uudestaan keho, ym. 'minäksi' ja 'minun omaksi' – rikoksen välttäminen on *Sadgurun* puhdasta palvontaa. Näin sinun tulisi tietää.

Sadhu Om: *Dattapahara on rikos, jossa otetaan takaisin se, mistä on jo luovuttu.*

Niin kauan kuin opetuslapsi tuntee 'Minä olen keho' ja 'tämä on minun kehoni', hänen ei voida katsoa olevan se, joka on luovuttanut itsensä Gurulle. Sen sijaan häntä on pidettävä sinä, joka on varastanut tavaroita, jotka hän on jo luovuttanut toiselle. Lyhyesti, egon tuho on täydellistä itsensä luovuttamista, ja tämä yksin on oikeaa Guru-pujaa [Gurun palvontaa].

318. Mielen vallattomuudesta – jättämällä sen *Sadgurun* Jalat, joka on ottanut ihmisen omakseen taltuttamalla aikoinaan kolminkertaisen tulen, ja harhautumalla aistinautintojen tuliseen autiomaahan – luopuminen ja sen yhdistäminen [Itseen], on arvokasta palvontaa, jota tehdään Gurun Lootusjaloille.

Michael James: *'Kolminkertainen tuli' on kolmenlaista halua, eli naisiin, rikkauteen ja maineeseen.*

Kun kypsä sielu tapaa ensimmäisen kerran Sadgurun, hän tuntee heti, jopa ilman mitään ponnistusta omalta puoleltaan, suurta rauhaa sydämessään ja kaikkien maallisten halujen poistumisen; tämä johtuu Armon voimasta, joka vallitsee Sadgurun läsnäolossa. Tämä kokemus on oikea merkki, josta ihminen voi tietää, että Sadguru on ottanut hänet omakseen. Tämä rauhan tunne voi jäädä häneen joko pysyvästi tai tilapäisesti, oman kypsyyden määrän mukaan, mutta tapahtuipa kumpi hyvänsä, tämä on epäilemättä merkki siitä, että hänet on tuotu Gurun Armon turvaan. Vähemmän kypsien sielujen sydämissä, välinpitämättömyys ja rauha, jotka Gurun Armo on kerran saanut aikaan, tuntuvat katoavan jonkin ajan kuluttua ja hänen mielensä tuntuu haluavan maallisia asioita [katso Maharshi's Gospel Book I, luku 3, s. 18], mutta opetuslapsen ei tarvitse lannistua, ajatellen, että Guru on hylännyt hänet. Aivan kuten kauris ei voi koskaan paeta, kun se on joutunut tiikerin leukoihin, samoin myös heitä, jotka Guru on ottanut omakseen, ei koskaan hylätä, vaan he ovat varmasti turvassa. Vain Armosta johtuu, että kaikki opetuslapsen sydämessä olevat piilotetut maalliset vasanat nyt jauhaantuvat ja tulevat hänen mielensä pintaan, jotta ne tuhoaa arvostelukyvyn voima, jonka Guru hänelle suo, koska

vain silloin hän voi ymmärtää, että katkeamaton Rauha ansaitaan omalta Itseltä. Tällä tavoin Guru tekee rauhasta opetuslapsen oman, koska vasta kun sen on näin todettu olevan hänen omaa luontoaan, opetuslapsi voi kokea sitä pysyvästi. Siksi vähemmän kypsiä sieluja varoitetaan, että, vaikka hänen kolminkertaiset halunsa ovat kerran vaimentuneet Sadgurun Armosta, hänen ei pitäisi harhailla takaisin aistinautintojen tuliseen autiomaahan. Tätä hänen ponnistustaan kuvataan tässä arvokkaaksi Guru-pujaksi.

Katso myös kirjasta 'Kuka minä olen?', jossa sama ajatus esitetään seuraavin sanoin: '... he, jotka Gurun Armon silmäys on vanginnut, ovat varmasti turvassa eikä heitä hylätä. **VIELÄ, IHMISEN TULISI PYSÄHTYMÄTTÄ SEURATA GURUN OSOITTAMAA POLKUA!**'

319. Ihmisen sulautuminen Sydämeen – tekemällä tutkimus egon luonteeseen, joka (ego) on harhaa mielen muodossa – on oikeaa korkeimman Mouna-Gurun Lootus-Jalkojen palvontaa, joka (Mouna-Guru) on mielen tuolla puolen.

Michael James: Koska Guru ei ole mitään muuta kuin korkeinta Mounaa [Hiljaisuutta], joka on mielen tuolla puolen, mikään mielen tekemä palvonta ei sopivaa. Sulauttamalla mieli Sydämeen, Hiljaisuus yksin jää jäljelle ja se on oikea keino, jonka avulla Häntä voi soveliaasti palvoa.

320. Gurun Lootus-Jalkojen oikeaa palvontaa, joka (Guru) loistaa laajana Korkeimpana Tilana, on egon virheellisen näkemyksen tumman pilven nousemisen ja leviämisen torjuminen, joka (ego), vaikka esiintyykin kehona, teeskentelee olevansa *Sat-Chit* [Olemassaolo-Tietoisuus – eli Itse].

Michael James: Egon väärä näkemys, jota tässä on kuvattu tummana pilvenä, on nähdä lukuisia nimiä ja muotoja, jotka kaikki ovat epätodellisia. Siten tämä tumma pilvi piilottaa nimettömän ja muodottoman Todellisuuden, joka on Gurun todellinen luonne, ja siksi oikeaa Guru-pujaa on egon ilmestymisen ehkäisy.

57 Gurun Suurenmoisuus

321. Vaikka joku on ravistanut pois kaikki paheet, turvannut kaikki hyveet, luopunut kaikista sukulaisista ja noudattanut kaikkia *Shastrojen*

määräämiä askeettisuuksia, voiko hän päästä Ikuiseen Autuuteen ellei hän kohtaa *Jnana-Gurua*? [Ei, hän ei voi!]

322. On täysin mahdotonta, että joku saavuttaa ja nauttii Vapautuksen Korkeinmasta Autuudesta, lopullisesta Hyödystä ellei hän saa *Sadgurun* Armoa, joka (*Sadguru*) loistaa yhtenä Kokonaisuutena, joka lopettaa [kaksikoiden ja] kolmikoiden erot.
323. *Sadguru* – yksi rajaton Kokonaisuus, joka läpäisee tämän ja kaikki muut maailmat ja kaiken ajan ja tilan ja joka loistaa 'minänä' sisäpuolella ja kaikkena ulkopuolella – on Hän, joka asuu läheisten opetuslastensa sydämissä Tiedon Valon Pilarina, jumalallisena Lamppuna, jota ei tarvitse sytyttää.
324. Tulemalla lähellä *Sadgurua* ja riippumalla täysin Hänen Armostaan, suurella *Guru-bhaktilla*, ihmisellä ei ole kärsimystä tässä maailmassa ja hän elää kuin Indra.

Michael James: *Indra on devojen kuningas ja hänellä on kaikki taivaan nautinnot jalkojensa juuressa.*

325. Istuen rakkaiden opetuslastensa sydämen valtaistuimella, *Sadgurun* Durbarissa – joka (*Sadguru*) on tuhonnut kaikki opetuslapsen pahuudet – (Hänellä) on vuoren kaltaista mahtavuutta. He, jotka ovat kokeneet Sen [yksilöllisyytensä menettämisen kautta] eivät voi ilmaista Sitä, ja he, jotka puhuivat Siitä, eivät ole koskaan kokeneet Sitä; tämä on *Vedojen* tuomio, jonka ovat antaneet todelliset Palvojat [eli *Jnanit*].
326. Loistelias, luonnollinen ja suloinen *Sadgurun* Itsessä pysyminen [*Sahaja-Atma-Nishta*], joka (*Sadguru*) on vailla egotunnetta, on mahtava miekka, joka voi leikata syvälle ja poistaa Hänen rakkaiden opetuslastensa sydänsolmun [*hridaya-granthin*].

Sri Muruganar: *Tämä säe kuvaa Sadguru Itsessä pysymisen voimaa. Vaikka Hän ulkoisesti istuu hiljaa, kenenkään ei pitäisi luulla, ettei Hän suo Armoaan tälle, sillä Hänen luonnollinen Itsessä pysymisensä on itsessään Armoa. Jos joku istuu hiljaa Hänen edessään, tämä totuus paljastuu itselle automaattisesti.*

327. Paneutumalla Itsetutkimukseen – asianmukaisen opiskelun ja ymmärtämisen seurauksena – harhautumatta pois pikkumaisten aistien kautta ja vakiintuen Sydämeen pelkkänä Itsesäteilynä, on todellista *Sadgurun Upadesan* noudattamista.

58 Seurustelu *Sadhujen* Kanssa

328. Viisaat ihmiset eivät koskaan seurustele niiden kanssa, jotka ovat turhaan riitaisia ja jotka, sen sijaan, että sisäisesti nujertaisivat itseään oikeamielisen käytöstavan tiedolla, mussuttavat tyhjiä suitaan, koska heillä ei ole mitään arvokasta päämäärää.

Michael James: 'He, jotka mussuttavat tyhjiä suitaan' on tamilinkielinen sanonta, joka tarkoittaa heitä, jotka puhuvat paljon, mutta tyhjänpäiväisistä asioista.

329. Monenlainen paha voi kohdata häntä, joka seurustelee niiden hullujen ihmisten kanssa, joiden kauniit suut ainoastaan pulisevat, mutta joiden mielet pysyvät sekavina. Parasta seurustelua, jonka saa, on vain heidän kanssaan, jotka asuvat Korkeimmassa Hiljaisuudessa, kun ovat tuhonneet mielensä.
330. Oi mieli, luovu heti ja katkaise yhteytesi noihin jumalattomiin ihmisiin, jotka kulkevat väärää tietä, väittäen aina epäreiluuden puolesta; seurustele sen sijaan *Jnani*en kanssa, jotka pysyvät aina Rauhan Tilassa, vailla epäselvyyttä.
331. Koska kaikki paheet syntyvät vain kuvitteellisesta innostuksesta, mikä johtuu Itsensä tarkkaamisen [*pramadan*] menetyksestä, *Mei-Jnanan* [Todellisen Tiedon] Autuaallisessa Tilassa, jossa ego – joka on itse tätä tietämätöntä innostusta – tuhoutuu, on kaikki hyveet.
332. Tahrattomat *Jnanit* yksin ovat todella hyveellisiä; muut [*ajnanit*] ovat huonoluonteisia. Siksi, pelastuaksemme, meidän tulisi lähestyä vain noita Hyveellisiä, jotka aina pysyvät Totuudessa, päästyään eroon valheellisesta maallisesta harhasta.

59 Palvojien Suuruus

333. Selittämätöntä on heidän suuruutensa, jotka ovat ansainneet etuoikeuden tulla *Sadgurun* Armon silmäyksen saaliiksi, joka (*Sadguru*) on kypsynyt kuin Hedelmä – Korkein Itse – voittamattoman Itsetuntemuksen saavuttamisen vuoksi.
334. Piilottaen oman Muotonsa, ottaen toisen muodon ihmisenä, Lord Shiva saapuu valaistuneiden palvojiensa joukkoon, joilla on vankkumaton kiintymys Häneen, ikään kuin Hän olisi yksi heistä, iloiten valtavasti heidän pyhässä seurassaan.

Sri Muruganar: Näin Sri Bhagavan kertoo epäsuorasti meille, ettei Sadguru ole kukaan muu kuin Shiva.

335. Palvojien suuruus on rajatonta. Palvojat ovat suurempia kuin Brahma ja Vishnu, jotka palvelevat usein palvojia kuin he olisivat näiden orjia. Se on vain Palvojien suuruutta, jota *Vedat* julistavat.

60 Brahma Vidya

336. Harvoin nähdyn Totuuden näkijät sanovat, '*Brahma-Vidya*, joka kokelaiden kannattavaa oppia, on nähdä sen näkijän [totuus], joka näkee maailman, sen sijaan, että näkee maailman, joka nähdään'.
337. *Brahma Vidya* ei ole mitään muuta kuin nähdä Se, mikä pysyy, kun kaikki nämä kolme – kangastuksen kaltainen maailma, tämän maa ilman näkijä ja kirkkain silmin näkeminen – palavat jäljettömiin.

Michael James: 'Kaikki nämä kolme', joihin viitataan tässä säkeessä, ovat kolmikko [eli triputi] nähty, näkijä ja näkeminen.

61 Totuus Kaikissa Uskonnoissa

338. 'Kuka minä olen?' – oman Itsen todellisuuden välttämätön tutkimus – on läpi elämän kulkeva perusta kaikissa uskonnoissa, jotka ovat tulleet pelastamaan meidät. Näin sinun tulisi tietää.

Michael James: *Oman Itsen todellisuuden sanotaan olevan välttämätöntä, koska kaikki muut asiat riippuvat siitä ja ilman sitä ne eivät voi loistaa eivätkä olla olemassa.*

339. Aivan kuten lanka, joka pujotetaan jokainen helmen läpi, on vain yksi eikä monta, samoin Korkein Herra on olemassa ja loistaa yhtenä Valona jokaisessa uskonnossa ja niin myös Hän on olemassa ja loistaa, ei toisena, vaan ainoana Itsenä ['Minä olen'] kaikissa lukemattomissa olennoissa.

Sadhu Om: *Katso myös Sri Arunachala Ashtakam säettä 5.*

340. Aivan kuten yksi liekki näyttää olevan useita valoja, kun se palaa monissa lampuissa, samoin se on vain yksi Itse, joka näyttää olevan monia eri yksilöitä [*jivoja*], kun Se näkyy monien eri ominaisuuksien [*upadhien*] avulla.
341. Jos jossakin uskonnossa ei olisi edes yhtä sanaa, joka voisi paljastaa transsendentaalisen Korkeimman Olennon Sydämessä niin selvästi kuin vuoren tasangolla, niin kaikki tutkimukset ja väitteet, jotka löytyvät uskonnon kirjoituksista, tulisivat pelkäksi karjamarkkinoiden hälinäksi.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä väitetään, että vähintään yksi sana tai sanonta [Mahavakya], joka helposti paljastaa, että Itse on Korkein Todellisuus, löytyy jokaisesta todellisesta uskonnosta, jotka ovat olemassa maapallolla. Sri Bhagavan ilmaisee näistä joitakin:*

*hindulaisuudessa, 'Tat twam asi', 'Aham Brahmasmi', jne.
islamissa, 'Ana'l Haqq'; [katso säettä 962]
juutalaisuudessa ja kristinuskossa, 'MINÄ OLEN SE, JOKA MINÄ
OLEN'.*

Nämä sanat osoittavat selvästi, että Jumala on ensimmäisen persoonan, 'minän' Todellisuus.

342. Eri uskontojen opetusten erilaiset peruseriaatteet ovat syntyneet sen vuoksi, että ne sopisivat eri kypsyystasoilla olevien ihmisten mieliin.

Siksi on viisainta pitää näitä uskontoja tasa-arvoisina, johon tulisi kannustaa [eikä tuomita].

62 Rajattomuuden Näkemys

343. Hänellä, joka on saanut Itsetiedon Silmän sukeltamalla syvälle Itseen, ei ole muuta asiaa nähdä tai tietää. Miksi? Koska, menetettyään virheellisen tiedon, että on kehomuoto, hän on oikein tiennyt olevansa Muodoton.

Sadhu Om: Ajatelman, 'Millainen silmä, sellainen näky' [katso Ulladu Narpadun säettä 4] mukaan, niin kauan kuin me pidämme itsestämme kehon nimenä ja muotona, näemme maailman ja Jumalan nimenä ja muotoina ja silloin ne näyttävät myös olevan meistä erillään. Mutta kun ymmärrämme, ettemme ole kehomuoto, silloin maailma ja Jumala, joka aiemmin esiintyivät pelkkinä nimenä ja muotoina, katoavat ja Itse yksin loistaa Muodottomana ja Rajattomana Yhtenä. Heille, jotka ovat tässä Itsetuntemuksen Tilassa, mitään ei jää jäljelle nähtäväksi tai tiedettäväksi.

Katso myös tämän teoksen säettä 54.

344. He, jotka ovat etsineet Jumalaa liikkuvan temppelin, tämä kehon, sisältä ja nähneet Hänet täällä selkeästi ja ilman sekaannusta, tulevat varmasti näkemään Hänen loistavan jopa suurimmassa temppelissä, tässä ihmeellisessä maailmankaikkeudessa.

Sadhu Om: Alkuperäinen tamilinkielinen antaa myös tämän säkeen viimeiselle riville mahdollisuuden tulkita: '... tulee varmasti näkemään Hänet epäjumalissa, jotka asetettiin kaikkiin temppelisiin, joita on ihanasti rakennettu tähän maailmaan.'

345. Heille, jotka ovat tienneet ilman harhaa Jumalan todellisuuden – kuinka Hän asuu ja loistaa sisällä, Sieluna sielulle – jopa madon läsnäolo, jonka muut yleensä hylkäävät, tulee loistamaan Korkeimman Herran rakkaana Läsnäolona.

Michael James: 'Sielu sielulle' tarkoittaa Itseä [Atmania], joka on yksittäisen sielun [jivan] Lähde ja Elämä.

346. Heistä, jotka loistavat Itsenä, joka on Armo – koska heidän mielensä, joka on tietämättömyyden muoto, on kuollut – kaikki ja jokainen paikka tuntuu olevan äärimmäisen Autuasta heidän jumalaisessa näkymässään, joka paljastui Itse-Olemassaolona.

347. Heille, jotka näkevät fyysisillä silmillään, Jumala näyttää olevan kiiltävä muoto; suurien joogien silmissä, Hän näyttää heidän Sydäntensä Lootukselta; brahmineille, jotka suorittavat *yajnoja*, Hän näyttää *yajnan* tulelta; mutta vain *Jnaneille*, joilla on Rajattomuuden Silmä, Hän ilmestyy kaikkialle.

Sadhu Om: *He, jotka näkevät Jumalan kiiltävänä muotona, sydänlootuksena tai tulena, näkevät vain mielikuvan ja näin heille Jumala on esillä vain noissa erityisissä rajallisissa paikoissa. Mutta koska Jnanin mieli, jota aika ja paikka rajoittivat, on tuhottu, Hän yksin saavuttaa Jumalan Todellisen Näkemisen ja siksi Hän näkee Jumalan kaikkialla. Täten tässä säkeessä painotetaan, että vain Jnani pystyy todella näkemään kaiken Jumalana, ja että muut voivat vain yrittää kuvitella Jumalan olemassaolon kaikessa.*

348. Pelkkä pysyminen Silmänä [eli Itsenä], joka on Tietoisuuden Ainut Tila, kun on saatu tuhottua ajatus 'Minä olen kehomuoto' ja menetetty kaikki ilkkurisen mielen käsitykset, on oikeaa ja täydellistä Jumalan näkemistä.

Michael James: *Katso myös Ulladu Narpadun säettä 8, kuten selitettiin kirjassa The Path of Sri Ramana osa II, lisäys 4b, s. 232-234.*

349. Kun juonikkaat aistit hallitaan, kun psyykkiset käsitykset poistetaan ja kun ihminen horjumatta vakiintuu Itsenä Sydämessä, silloin Tietoisuus, joka loistaa tässä vakaan Itsessä Pysymisen Tilassa, on Todellinen Jumala [*Shiva*].

350. Tällainen Aito Näkeminen, joka on vailla harhaa ja petosta, on Tila, jossa ihminen loistaa Autuuden Valtamerenä. Vain Korkeimmassa Hiljaisuudessa, joka näin saavutetaan Itsessä Pysymisessä, ei sielulla voi koskaan olla luhistumista.

63 Yksilöllisyyden Menetys

351. Kun tutkitaan, onko olemassa mitään sellaista asiaa kuin ego, häirikkö, paitsi pelkkä nimi ['minä']? Varmasti ei! Jos on ollenkaan olemassa jotain [nimellä 'minä'], se on todellisuudessa Itse, aivan kuten olio, joka on olemassa väärällä [nimellä] käärme, on todellisuudessa köysi.

Michael James: 'Minän', egon, epätodellisuutta painotetaan tässä säkeessä. Katso myös Upadesa Undiyarin säkeitä 19, 20 ja 21.

352. Kun ego kuolee, sen perusta, ylin Itse, loistaa kaikessa täyteydessään. Sinulle, Itselle ei tule mitään harmia, kun ego kuolee. Siksi, älä pelkää.

Michael James: Viimeinen lause voi tarkoittaa myös 'Siksi, älä ole huolissasi'.

353. He, jotka ovat uhranneet mielensä uhrilahjana Shivalle korkeimman *Jnana-Tapaksen* [eli Itsetutkimuksen] paahtavaan tuleen, ovat Shiva Itse. Näin tietäen, meidän tulisi myös suorittaa tämä Uhri ja saavuttaa muodottoman Shivan Tila.

Michael James: Toinen lause voidaan kääntää myös 'Tietäen heidän [Jnanien] olevan Shiva Itse, meidän tulisi palvella heitä ja siten saavuttaa muodottoman Shivan Tila.

354. Älä epäile, pelolla, mitä tapahtuu, kun menetät täysin yksilöllisyytesi [*jiva-bodhan*]. Itsen todellinen Tila tulee silloin itsestään olemaan sinun, aivan niin kuin joku jää pysyvästi tukevalle maalle, kun hän menettää otteensa puun oksasta.

Sadhu Om: Epäkypsät opetuslapset kysyivät usein Sri Bhagavanilta, 'Se on vain tämä yksittäinen jiva, joka kaipaa kaikenlaisia saavutuksia, kuten mokshaa, joten jos tämä yksilöllisyys tuhoutuu vicharalla, kuinka Moksha saavutetaan ja kenen toimesta?' Siksi, tässä säkeessä, Sri Bhagavan vakuuttaa tällaisille ihmisille sanomalla, 'Älä pelkää, kun ego tai yksilöllisyys tuhoutuu, Tila, joka jää jäljelle, paljastuu itsestään Itsen todelliseksi Tilaksi, jossa kaikki tapahtuu'.

On olemassa vanha tamilinkielinen sanonta, joka sanoo, että jos joku menettää otteensa oksasta, hän tuhoutuu, ja näin ollen on melko outoa ja

kaunista, että Sri Bhagavan käyttää samaa vertausta vakuuttaessaan meille, että yksilöllisyyden menetyks on korkein saavutus ja ettei sitä pidä pelätä. Tämän vertauksen merkityksen voi parhaiten ymmärtää seuraavasta tarinasta: Miehen nähtiin kerran seisovan puun alla, mutta takertuneena päänsä yläpuolella olevaan oksaan ikään kuin henkensä edestä. Kun hänen ystävänsä kysyivät häneltä, miksi hän takertui niin suurella pelolla oksaan, hän vastasi, että jos hän päästää irti, hän putoaa maahan. Ihmetellen hänen hulluuttaan, hänen ystävänsä muistuttivat hänelle, että hän jo seiso maassa ja näin ollen hänellä ei ollut mitään pelättävää; kun he suurin vaivoin suostuttelivat hänet päästämään irti oksasta, hän huomasi heidän vakuuttelujensa totuuden. He, jotka pelkäävät yksilöllisyytensä menettämistä, ovat aivan kuin tämä mies; mutta takertumalla yksilöllisyytensä he eivät saavuta mitään, ja jos he kerran päästävät siitä irti, he tietävät itse, että he ovat aina Ikiautuas Itse, ja ettei heillä koskaan ollut mitään pelättävää.

355. Koska nukkuessa, jossa maailma menettää todellisuutensa, jokainen todella tietää olemassaolonsa ja 'Minä olen tämä' [eli yksilöllisyytensä] ei-olemassaolon, kaikkien on hyväksyttävä tuhoutumattoman Itsen Todellisuus.

Michael James: Katso Upadesa Undiyarin säettä 21.

356. Tila, jossa ajatus 'minä' [eli ego] ei nouse hiukkaakaan, on Tila 'Minä olen Brahman'. Onko kenestäkään tullut olematonta nukkuessa, jossa ajatusta 'minä' ei nouse?

Sadhu Om: *Tässä säkeessä tehdään selväksi, että aivan kuten emme koe menettävämme Itse-Olemassaoloamme nukkuessa, jossa yksilöllisyys laantuu, samoin jopa Jnanassa, jossa yksilöllisyys tuhoutuu pysyvästi, ei ole menetystä MEILLE, Itse-Olemassaololle. Siksi meidän ei ole tarvetta pelätä yksilöllisyyden menetystä.*

Tämän säkeen ensimmäisessä lauseessa oleva ajatus on ilmaistu myös Ulladu Narpadun säkeessä 27.

357. Jos me tutkimme kunnolla, 'minättömyyden' tila on meidän Todellisen Tietoisuutemme Tila, jossa lihaisan kehon elottomuus täysin poistuu. Eikö ihminen selviä yksilöllisyyden menetyksestä [nukkuessa]

ilman vaikutusta? Tiedä tämä totuus pysymällä Valveillaolo-Syväunen [eli *Turiyan* eli *Jnanan*] Tilassa.

358. Pysyminen ilman 'minää' on *Jnanan* Tila – Itse; todella, se on autuas ja rauhallinen Tila 'Minä olen Shiva'. Tiedä, että tämä sama on *Brahma-Nirvanan Kaivalyan* [eli Ei-kaksinaisuuden] Tila, jota palvotaan syntymän ja kuoleman ylittävänä Tilana.

Sadhu Om: Katso Ulladu Narpadu Anubandhamin säettä 13, jossa Egottomuuden yksin sanotaan olevan kaiken suuruuden Tila.

64 Puhdas 'Minä' (*Suddhahankara*)

359. Kun ego, 'minä olen keho', tuhoutuu, rajaton ja ehjä 'Minä' [Itse] loistaa esiin. Tämän 'Minän' esiin loistaminen ei ole kuvitteellista kuten ego, joka syntyy saastaisessa kehossa maan päälle ja kärsii orjuudessa.

Sadhu Om: Tunne 'minä olen keho' on ego. Tässä sekoitetussa tietoisuudessa määrite 'keho' yksin on epäpuhtautta. Kun tämä epäpuhtaus, kehosamaistus, poistetaan, Se, mikä jää jäljelle (sinä mikä)¹³ 'Minä olen', on Itse, jota kutsutaan myös puhtaaksi 'Minäksi' eli *Suddhahankaraksi*.

360. Tiedä, että luonnollinen, ehjä ja alati olemassa oleva Sydän, 'Minä', joka loistaa ilman harhaa, on *Suddhahankara* [puhdas 'Minä'], joka nähdään *Jivanmuktissa*, koska sillä ei ole tekijyyden tunnetta missään toiminnassa.
361. He, jotka elävät *Mei-Jnanan* täydellistä elämää, joka saavutettiin tuhoamalla epäpuhdas ego – 'minä olen tämä lihainen keho' – juhliivat Itsessä, kehosta välittämättä, suurella Rauhallalla vailla halua.

65 Itsen Loistaminen Näkyviin

362. Vasta kun ihmisen oma Lähde, Sydän, tunnetaan tutkimuksella, tulee virheellinen ensimmäisen persoona, 'minä', putoamaan; ja vain silloin, kun tämä virheellinen ensimmäinen persoona hämillään kaatuu, tulee todellinen Ensimmäinen Oleno, Itse, ponnahtamaan näkyviin koko Komeudessaan.

13 Yrittää taas ilmaista käännöstä alkuperäiselle tekstille: "as 'I am'!"

363. Kun epätodellinen haamu, ego – joka nousee tietämättömyyden pimeydestä ja jonka tanssia on koko tämä maailmankaikkeus – tutkitaan, se katoaa kuin sulhasen ystävä [tarinassa], ja kun se katoaa, Itse, Aurinko, nousee repien pois tietämättömyyden pimeyden, *Mayan*.

Sadhu Om: *Muukalainen saapui kerran vihkitaloon ja oli olevinaan morsiamen läheisille sulhasen paras ystävä; ja sulhasen läheisille hän oli olevinaan ikään kuin morsiamen perheen jäsen. Näin hän vietti viisi päivää onnellisena, söi hyvin ja pomotti palvelijoita, mutta viimeisenä päivänä, jolloin hänestä alettiin kysellä, hän katosi. Samalla lailla, ego nousee ja on olevinaan sekä Chit [Tietoisuus – Itsen luonne] että jada [kykenemättömyys – kehon luonne], vaikkei se todellisuudessa kuulu Itseen eikä kehoon. Näin se nauttii erityisestä asemastaan, kunnes sitä tutkitaan, jolloin se katoaa.*

364. Egon päätyminen, hukuttautumalla Hiljaisuuden Tilaan, on meidän elämämme [todellista elämää] *Jnanan* Tilana. Siksi, kun ego katoaa, kuin valheellinen uni, Lähteeseensä, Aito¹⁴ 'Minä' [Itse] tulee loistamaan näkyviin spontaanisti.
365. Tämä keho on risti. Ego – samaistuminen 'minä olen keho' – on Jeesus. Egon tappaminen Itsetutkimuksella on Jeesuksen ristiinnaulitseminen. Itsen selviytyminen egon kuolemasta, ja sen loistaminen näkyviin Korkeimpana Olentona on Hänen Ylösnousemuksensa.

Michael James: *Katso säettä 973.*

366. Egon kuolema rajattomassa Hiljaisuudessa – ei-kaksinaisessa Todellisuudessa – ja Itsen loistaminen näkyviin, on *Kaivalya-Siddhi* [eli Ykseyden saavuttaminen]. Tässä *Jnanan* Tilassa, puhdas Autuus tulee loistokkaasti leimahtamaan esiin ihmisen omana [todellisena] Luontona.

66 Kärsimyksistä Eroon Pääseminen

367. Jos *jiva*, joka alati harhailee ja kärsii aina epätäydellisyyden tunteesta, haluaa päästä eroon kaikista kärsimyksistään ja olla onnellinen, hänen tarvitsee vain tietää Korkeimman Olennon, hänen Herransa, olevan hänen oma Itsensä.

14 Aito on sama kuin Todellinen. Piraatti ei ole aito niin kuin alkuperäinen!

368. Edes pieninkään määrä omista kärsimyksistä ei lakkaa ellei tiedetä Tätä, unohtamalla Kumpi harhautuu mahtavan agentin – maallisen *Mayan* toimesta.
369. Itkeköön hän, joka itkee vaimonsa ja lastensa kuolemaa, ensin egonsa – 'minä olen keho' – kuolemaa ja kiinnittäköön huomionsa omaan Itseen, silloin kaikki hänen kärsimyksensä kuolevat täydellisesti.
370. Jos rakastat toisia vain heidän kehoinaan tai sieluinaan [eli heidän egoinaan], kärsit surusta, kun heidän kehonsa kuolevat ja heidän sielunsa lähtevät. Siksi, ollaksesi vapaa tällaisesta surusta, osoita todellista Rakkautta Itseäsi kohtaan, joka on sielun todellinen Elämä.

Michael James: Henkilön sielu ei ole mitään muuta kuin hänen egonsa, samaistaminen 'minä olen keho'. Todellinen Elämä on Itse eikä sielu tai ego.

67 Välinpitämättömyys (*Nirasa*)

371. Halu saa jopa atomin näyttämään yhtä suurelta kuin Mount Meru ennen kuin se saavutetaan ja päinvastaiselta sen jälkeen, kun se saavutetaan, ja näin [halu] tekee ihmisestä aina köyhän. Sen vuoksi emme ole koskaan nähneet yhtään pohjatonta kuilua, joka olisi yhtä mahdoton täyttää kuin halu, joka ei koskaan voi olla tyytyväinen.
372. Oi hyväsydämiset kokelaat, jotka haluatte täydellisyyttä, sen sijaan, että yritätte välttää köyhyyttä – joka on mielen luomaa puutetta – hankkimalla hyvinvointia, on parempi hankkia *shantia*, mielenrauhaa.

Muruganar: Köyhyyttä ei todellakaan luo hyvinvoinnin puute vaan vaeltelevan ja haluavan mielen puute. Sen vuoksi köyhyys ei poistu hankkimalla hyvinvointia, se poistuu vain tynnyttämällä mieli.

373. Aikooko mieli, joka hukkuu Herran Jalkojen rakkauteen, alkaa tanssia ekstaasissa, hyppäämällä, niin kuin ennen, avioelämän ja seksuaalisten nautintojen harhaan?
374. Viisaat, Totuuden Tietäjät, ilmoittavat, että kaikkien psyykkisten toimintojen [*chitta-vrittien*] tuhoaminen yksin on suurinta Onnea. Näin ollen haluamattomuus [eli välinpitämättömyyden asenne], joka on vailla sekä mieltymyksiä että inhoja, on paras keino.
375. He, joilla on halu, kärsivät viheliäisestä vihasta, kun heidän halunsa estyy ja näin on varmaa, että halu on olennaisena osana vihassa. Sen

vuoksi, kun kaikki [kuusi] pahetta ovat kuolemassa, halu kuolee viimeisenä.

Michael James: *Kuusi pahetta ovat halu, viha, kitsaus, hämmennys (eli kyvyttömyys nähdä totuutta), ylpeys ja kateus.*

376. Kun sanotaan, että jos on halu jopa korkeimman Hiljaisuuden Tilaan, epäonnistuu havainnoida suurta *Sat-Acharaa*, onko se *Acharaa* saada halu ja arvottomaan kehoon ja muihin maallisiin asioihin?

Sadhu Om: *Achara tarkoittaa suurten periaatteiden noudattamista elämässä ja kaikenlaisten halujen omistaminen on anacharaa. Suurin kaikista periaatteista on Sat-Achara [tai Brahmachara], joka ei ole mitään muuta kuin pysymistä Satina [eli Itsenä].*

Sille, joka noudattaa Sat-Acharaa, joka on Rakkauden täydellinen tila, jopa halu vapautumiseen olisi katsottava vääräksi, koska halu merkitsee mielen liikettä kohti toista tai kolmatta persoonaa, kun taas Rakkaudella on ehjän ja liikkumattoman Olemassaolon muoto. Tämä on muinaisen sanonnan merkitys, 'Leikkaa halu jopa Jumalaan'.

Vaikka Acharan merkitys tulisi ymmärtää tällä tavalla, löydämme keskuudestamme ihmisiä, jotka ylpeilevät sillä, että he noudattavat acharoita ja että he siksi varmasti ovat elämässä muiden yläpuolella. He pitävät yllä koskemattomuutta, he piilottavat itsensä syödessään, he huolehtivat hyvin tarkasti jotta pukeutuvat tietyllä tavalla, jne, mutta samaan aikaan he erehtyvät pitämään likaista kehoa itsenään ja heillä on lukemattomia rumia haluja. Voidaanko heidän käyttäytymistään pitää Acharana? Varmasti ei. Näin ollen, ellei ihminen saavuta Atma-Nishtaa [eli täydellistä Itsessä Pysymistä], kaikki ihmisen kehu acharoiden noudattamisesta on merkityksetöntä.

377. Hän, joka ei koskaan ajattele, 'Haluan tämän; Minulla ei ole sitä', tulee aina tyytymään vain niihin asioihin, jotka tulevat hänelle hänen *prarabdhansa* mukaan. Voiko tällainen henkilö jättää tyytyväisyytensä tilaa ja huolehtia typerästi?

378. Lukuun ottamatta häntä, joka on täysin leikannut halujen siteen, virheellinen ulkoasu [että hän on kärsivä *jiva*] ei pääty. Sen vuoksi, epäröimättä, ihmisen tulisi leikata jopa halu suureen Jumalaiseen Onnellisuuteen.

Michael James: Katso uudelleen säettä 376 ja sen huomautusta.

379. Oi typerä mieli, joka kärsit halusta tämän ja seuraavan maailman pikkumaisiin nautintoihin, jos pysyt vaiti [eli ilman halua], sinä varmasti saavutat tämän Autuuden Tilan, joka varmasti ylittää niiden kahden nautinnot.

68 Orjuus ja Vapaus

380. Yksilön vapauttaa harhaluulon tuhoaminen, on Itsen kivuttoman Vapauden päämäärä. Tämä on ainut korkein Tieto, joka esiintyy yhtäläisesti kaikissa uskonnoissa, joilla on niin paljon oksia.

Sadhu Om: Koska Dharma [eli vanhurskaus]¹⁵ on kaikkien uskontojen juuri ja koska Egottomuus yksin on kaikkien dharmojen olemus, tässä näkyy, että egottomuus on ainoa Totuus, ollen olemassa yhtäläisesti kaikissa uskonnoissa.

381. [Toistuvat] syntymät, jotka johtuvat Itsen tuntemattomuudesta [joka on tietämättömyyttä], eivät lakkaa millään muulla tavalla [kuin tuntemalla Itse]. Vain todellinen Itsetuntemus, joka loistaa sankan harhan – egon, 'minä olen keho' – tuhoamisen jälkeen, katkaisee orjuuden.
382. Suuri *Jnanit*, jotka eivät koskaan näe mitään orjuutena, paitsi lukemattomien *chitta-vrittien* nousun, eivät myöskään näe mitään Vapautena, paitsi kaikkien *chitta-vrittien* kuoleman. Tämä on Totuus!
383. [Epäpuhdas] mieli, joka harhautuu ikään kuin se olisi rajallinen, on *jivatman* [eli yksilösielu], joka kärsii ikään kuin hän olisi sidottu. Jos se pysyy ääneti, ilman mieltymyksiä, inhoja tai ihmettelyä, se [puhdas] mieli on itsessään *Paramatman* [eli Itse].

Michael James: Tamilinkielinen lause käännettiin tässä 'ikään kuin se olisi rajallinen', se voi tarkoittaa myös '... ikään kuin se olisi juoppo, ...'.

69 Itsetutkimus

384. Luopumalla yhä enemmän ulospäin suuntautuvasta asenteesta kyselyllä 'Kuka sinä olet? Kuka hän on?', on parasta aina sisältä päin tiedustella suurella mielenkiinnolla itsestä, 'Kuka minä olen?'

15 Oikeamielisyys, oikeudenmukaisuus, velvollisuus, jne.

385. Jos joku kiinnittää huomionsa omaan keskukseensa innokkaalla mielellä tunteakseen 'Kuka minä olen?', samaistus 'minä olen keho' tulee kuolemaan ja Todellisuus loistaa näkyviin 'Minä-Minänä'. Silloin kaikki kuvitteelliset erot, jotka ovat kuin taivaalla näkyvä sinisyys, katoavat.

386. Kaikki epäilykset ja kysymykset, jotka liittyvät kaksinaisuuteen ja toiseuteen, tuhotaan kysymyksellä 'Kuka minä olen?' Tämä kysymys, "Kuka on tämä 'minä', joka epäilee ja kysyy muita asioita?", tulee itse osoittautumaan *Brahmashtaksi* ja tulee tuhoamaan kaiken toiseuden esiintymisen, joka ei ole mitään muuta kuin pimeää tietämättömyyttä.

Michael James: *Brahmashtra on suurin ja tehokain Jumalallinen Ase.*

387. Hävittämällä ilkikurinen ja vallaton ego tutkimalla, "Kuka on tämä 'minä', joka näkee ulkomaailman petollisilla aisteilla?", ja näin pysyä pysyvästi *Mei-Jnana-Para-Nishtassa*, on ihmiselle todellinen menetelmä saavuttaa Vapautuminen.

Michael James: *Mei-Jnana-Para-Nishta tarkoittaa korkeinta pysymistä todellisena tietona.*

388. Henkilö, joka kysyy todellista luonnettaan, 'Kuka minä olen?', tulee kuolemaan 'minättömäksi' Itseksi.

Sadhu Om: *Tämä on samaa kuin sanoisi, 'Joki kuolee mereksi'; eli ego kuolee kyselyllä ja Se, mikä selviää sen kuolemasta, on 'minätön' Itse.*

389. Hillitä mieltä menemästä [aistien kautta] ulkopuolelle ja kiinnittää se aina Lähteeseensä, Itseen, joka tunnetaan Sydämenä, niin ettei turhamainen 'minä'-ajatus nouse uudestaan, on *Atma-Vicharaa* [Itsetutkimusta].

Sadhu Om: *Katso kirjasta Kuka minä olen? jossa sanotaan: '... Pidä mieli aina kohdistettuna Itseen – se yksin on Atma-Vicharaa ...'*

390. Jos haluat tuntea Korkeimman Olennon, joka loistaa sydämessä Olemassaolo-Tietoisuutena, on turha etsiä Sitä [Jumalana] innokkaasti ulkopuolelta, sen sijaan että hitaasti ja vakaasti keskittäisi huomionsa Siihen [sellaisena kuin Se on] pysymällä yksinäisyydessä. [Etsiä Sitä

ulkopuolella on] aivan samaa kuin yrittäisi sukeltaa veteen paljas lamppu kädessään, jotta löytäisi henkilön, joka on uponnut tulvaan.

Michael James: *Paljas lamppu sammuu joutuessaan kosketuksiin veden kanssa eikä näin ollen auta löytämään kadonnutta henkilöä. Samalla tavoin, jos ihmisen huomio kohdistuu toisiin ja kolmansiin persooniin, se ei auta häntä löytämään Korkeinta Olentoa, joka on ensimmäinen persoonan Todellisuus.*

Katso myös Sri Arunachala Ashtakamin säettä 4; etsitään Jumalaa ulkopuolelta kun samalla hylätään Arunachala, joka loistaa Olemassaolo-Tietoisuutena (eli Itsenä), on verrattavissa siihen, kun otetaan lamppu etsittäessä pimeydestä.

391. Itseen, joka loistaa viiden tupen sisällä, olisi Sydämessä keskitettävä huomio. Sen sijaan että tekisi näin, tutkia Sitä kirjoituksista on vain kirjoitusten tutkimista – miten se voisi olla Itsetutkimusta?

Sadhu Om: *Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa sanotaan, '... Itse on viiden tupen sisällä; mutta pyhät kirjoitukset ovat viiden tupen ulkopuolella. Sen vuoksi, Itsen etsiminen kirjoituksista, kun Se on löydettävä sisältä kieltämällä viisi tuppea, on turhaa ...'*

392. Kun *mano-laya* saavutetaan hillitsemällä hengitystä, ihmisen tulisi kiihkeästi tutkia, käyttämällä tätä rauhallista mieltä, joka nyt keskittyy viidestä hajallaan olevasta [aistitiedosta] yhdeksi 'minä'-tietoisuudeksi, ja tuntea tämä *Sat-Chit*, joka ei ole keho.

Michael James: *Katso myös säettä 516.*

Sadhu Om: *Mano-laya on tila, jossa mieli ei ole tietoinen esineistä ja sitä on kahdenlaisia – uni ja kevala-nirvikalpa-samadhi. Unitilassa mieli ei saa valoa Itseltä ja kevala-nirvikalpa-samadhissa, vaikka mieli saa valoa Itseltä, se pysyy pelkästään 'minä'-ajatuksena eikä vasanoiden sallita toimintoa eivätkä ne tuhoudu. Kun joku herää jommastakummasta mano-layasta, vasanat alkavat toimia kuten ennenkin, joten layassa ei tapahdu mitään kehitystä, kestävä se kuinka kauan tahansa. Siksi sanotaan, ettei riitä, että pysähdytään mano-layaan, vaikka se on kevala-nirvikalpa-samadhia.*

Laya toimii, koska mieli estyy oleskelemasta ulkoisissa aistiesineissä, mutta vaikka mieli ei vaeltele ja on siksi rauhallinen tässä tilassa, ihminen ei voi

edetä pidemmälle. Aina kun mieli herää layasta, se on hiljainen ja rauhallinen [eli se ei vaeltele kohti objekteja] ja siksi hänen tulisi hyödyntää tällaista rauhallista mieltä kohdistamalla se Itsen huomioimiseen; koska vain Itsen huomioon kautta voidaan mano-nasha [eli mielen tuhoaminen] saavuttaa.

Tämä säe osoittaa selvästi sen, mitä Sri Bhagavan tarkoitti Upadesa Undiyarin säkeessä 14, jossa Hän kirjoitti, että mieli, joka on tyyntynyt hengityksen hallinnalla, tuhoutuu, jos se sitoutuu 'yhteen polkuun' ['vazhi' tamilin kielellä, 'eka chintana' sanskritin kielellä]. Tämä 'yksi polku' ei ole mitään muuta kuin Itsetutkimusta, kuten tämä säe tekee selväksi, ja niin voimme varmasti päätellä, että kaikki muut tulkinnat, jotka tallennetaan muihin kirjoihin, eivät ole oikeita.

393. He, jotka aloittavat Itsetutkimuksen puhtaan polun, eivät koskaan suistu raiteiltaan, koska kuten aurinko, tämä äärimmäisen suora polku itse paljastaa heille oman muuttumattoman selkeytensä ja ainutlaatuisuutensa.

Sri Muruganar: *Toisin kuin karma, bhakti, jooga, jne., joita arvioitiin kriittisesti, ovat tuottaneet muita polkuja muuttamalla kurssiaan ja taipumalla hieman, Itsetutkimuksen ei koskaan tarvitse tuottaa ja muuttaa kurssiaan, koska Itse on ainutlaatuinen. Siksi Sri Bhagavan kutsuu Itsetutkimuksen polkua puhtaaksi ja suoraksi poluksi. Sitä paitsi, koska ihmisen on harjoitettava ainakin vähän Itsen huomiointia päästäkseen lopulliseen Päämäärään, vaikka hän on voinut edetä jotakin muuta polku, Sri Bhagavan kutsuu tätä polkua korkeimmaksi poluksi.*

Koska tätä polkua verrataan aurinkoon, meidän tulisi pitää Itseä aurinkona ja Itsetutkimusta sen säteenä.

394. Koska kuolema ei ole mitään muuta kuin *pramada*, he, jotka haluavat voittaa kuoleman, tulee aina torjua *pramadaa*; ja koska tämä yksin on olennaista, ei ole olemassa sääntöä, joka määrittelisi aikaa tai paikkaa tutkia Itseä.

Michael James: *Pramada merkitsee huolimattomuutta eli luopumista matkasta, johon on ryhtynyt; tässä pramada tarkoittaa velttoutta Itsen huomioinnissa.*

Niin kuin kuolema, pramada voi tapahtua milloin tahansa tai missä tahansa ja siksi Itsen huomiointi tulisi valppaasti säilyttää kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa.

395. Koska ajalla, paikalla, jne., jotka näyttävät olevan olemassa, ei voi olla omaa todellista olemassaoloa jakamattomasta ja täydellisestä *Brahmanista* erillään, mikään niistä ei voi olla sopimaton harjoittaa Itsetutkimusta.

Sadhu Om: *Tamilinkielisellä sanalla 'sopimaton' [vilakku] voi tarkoittaa myös 'oikeata', ja niinpä seuraavaa vaihtoehtoista merkitystä voidaan myös ajatella: '... mikään ei sido niiden [eli ajan, paikan, jne.] ottamista oikeaksi meditaatioon.*

Kun katsoo tätä vaihtoehtoista merkitystä, 'aika, paikka jne., jotka näyttävät olevan olemassa', sen tulisi ymmärtää tarkoittavan koko tämän universumin nimiä ja muotojen [jotka kaikki ovat toisia ja kolmansia persoonia]. Siksi meille kerrotaan tässä säkeessä, että meidän ei pitäisi ottaa mietiskelyn kohteiksi mitään toista tai kolmatta persoonaa, kuten: (a) sydämen paikkaa rinnan oikealla puolella; (b) mitään chakraa tai keskusta kehossa; (c) Jumalan tai Jumalattaren nimeä tai muotoa; (d) mitään jumalallista valoa tai ääntä; jne. Katso myös säettä 184, jossa esitetään samaa ajatusta.

396. Ihmisen lakkaamaton ponnistus kääntää mieli – joka on aina ulospäin suuntautunut tottumuksen [joita on harjoitettu edellisissä syntymissä] voimasta johtuen – kohti Itseä Itsetutkimuksella 'Kuka minä olen?' on sen suursodan [merkitys], jota käytiin *devojen* ja *asuroiden* kesken [jota kuvataan *Puranoissa*].

Sadhu Om: *Intiassa tallennetaan monia tarinoita kirjoihin, joita kutsutaan Puranoiksi, jotka kertovat sodista, joita käydään devojen [jumalien] ja asuroiden [demonien] välillä. Näitä sotia ei tulisi pitää ainoastaan myytteinä tai tapahtumina, jotka tapahtuivat vain kaukaisessa menneisyydessä, ne jatkuvat vielä tänään. Ne ovat jatkuvaa taistelua, jota aina käydään sadhakan elämässä, kun hän haluaa kiinnittää huomionsa vain Itseen, jota vastustavat hänen mielensä piintyneet ulospäin suuntautuvat taipumukset.*

397. Aina, kun ajatus syntyy, sen sijaan, että yritetään edes hieman joko jatkaa tai toteuttaa sitä, olisi parempi ensin kysyä, 'Kenelle tämä ajatus syntyi?'

Sadhu Om: *Säkeissä 397, 398 ja 399 esitetyt ajatukset ilmaistaan myös proosamuodossa kirjassa Kuka minä olen?*

398. Kun ihminen tutkii sisäisesti, 'Eikö se ole minä, jolle tämä ajatus on ilmestynyt – kuka minä silloin olen?', mieli palaa tyyntyen Lähteeseensä ja jo ilmestynyt ajatus myös katoaa.
399. Kun hän päivittäinen harjoittelee tällä tavalla, kunnes epäpuhtaudet on poistettu mielestä, siitä tulee puhtaampi ja puhtaampi siinä määrin, että harjoituksesta tulee niin helppoa, että mieli saavuttaa Sydämen heti, kun tutkimus aloitetaan.
400. Aivan kuten eläimet, jotka tulevat pois pensaista pelastaakseen elämänsä, kykenemättä sietämään villin metsäpalon kuumuutta, jossa palaisivat varmasti kuoliaaksi, samoin kaikki Sydämessä piilossa olevat *vasanat* tuhoutuvat, koska ne eivät pysty sietämään Itsetutkimuksen vahvaa lisääntyvää ja porottavaa tulta.
401. Ajatus 'Kuka minä olen?', sen jälkeen kun kaikki muut ajatukset tuhoutuvat, tulee itse lopulta kuolemaan aivan kuten seiväs, jota käytetään sekoitettaessa hautausroviota, ja silloin Korkein Hiljaisuus vallitsee ikuisesti.

Sadhu Om: *Katso myös kirjaa Kuka minä olen?*

402. Kun harha, joka on verhonnut Itsen, rajattoman Autuuden Tietoisuuden Valon [*Sat-Chit-Anandan*], tuhoutuu selkeällä tutkimuksella 'Kuka minä olen?', ihmisen oma Luonto loistaa näkyviin *Atmakashana* [eli Itsen Tilana].
403. Aivan kuten rautakuula, joka kuumennetaan tulella, loistaa hehkuvana, kun epäpuhdas *jiva* palaa Itsetutkimuksen tulella, se itse loistaa Itsenä.
404. Tutkimalla, 'Kuka minä olen, harhaan johdettu, joka kärsii niin paljon?', harha liukenee, Todellisuus saavutetaan, *Jnana* sarastaa, *Mouna* virtaa esiin ja Rauhan Autuus vallitsee.
405. Johtuu vain harhaluulosta, jonka aiheuttaa Itsen Totuuden oppimattomuus, että *jivat* kärsivät. Sen vuoksi, suorita aina *Jnanan* harjoitusta – sisäistä tutkimusta 'Kuka minä olen, joka kärsii?'
406. Koskettamalla viisasten kiveä – asianmukaista ja taukoamatonta tutkimusta – aavemainen *jiva* menettää henkisten epäpuhtauksien ruosteen ja muuttuu korkeimmaksi *Shivaksi*.

Sri Muruganar ja Michael James: *Koska tutkimusta kuvataan viisasten kivenä ja henkisiä epäpuhtauksia henkisenä ruosteena, jivaa olisi pidettävä perusmateriaalina ja Shivaa kultana.*

407. Jos Jumalan poika, *jiva*, joka on unohtanut todellisen Luontonsa [eli Itsen], innokkaasti tutkii sisällä, 'Kuka minä olen, joka surkuttelee elämän kurjuutta?', hän ymmärtää suuruutensa, nimittäin, että hän on todella Yksi Isänsä – Itsen – kanssa.

Michael James: *Tämä säe annettiin kristinuskon oppien mukaisesti.*

70 Oikea Tapas

Michael James: *Sri Bhagavan selitti tässä, että Tapas tarkoittaa itsensä kieltämistä ja todellinen itsensä kieltäminen (egon kieltäminen) ei ole mitään muuta kuin Itsessä pysymistä (Atma-Nishtaa).*

408. *Tapaksen päämääränä on tietää, että korkein Atma-Jnana [Itsetuntemus] loistaa armollisesti ja luonnollisesti aina kaikissa luoduissa ja kokea Se olemalla Se; tapas ei ole uudestaan luoda tai saavuttaa Jnanaa.*
409. 'Kiinnittää tyhmä ja egoistinen mieli Yhdeksi puhtaan *Shivan* [eli Itsen] kanssa, taltuttamalla se Sydämen sisään, niin ettei se voi vaeltaa ulos aistielinten kautta, on yksin parasta *tapasta*', sanovat todelliset *Tapasvinit*.
410. Pitää keskeytyksettä yllä *Atmakara-vrittiä* [eli Itsensä tarkkaamisen virtaa], joka nielee itseensä maailmankaikkeuden ilmentymän kaikkine erilaisuuksineen, on, kun sitä pohdittiin, ainoa merkki ainutlaatuisesta *Tapaksesta*.
411. Voi!, koska ollaan harhassa, jonka aiheuttaa se, ettei tunneta sitä *tapasta*, joka on ihmisen luonnollinen velvollisuus, jota tulisi tehdä rakkaudella, ihmiset kiduttavat itseään kurjien *tapasten* tulella huolimatta siitä tosiseikasta, että Autuuden Valtameri [*tapaksen* todellisen Päämäärä] aina pursuaa.

Sadhu Om: *Tapas tarkoittaa kirjaimellisesti polttavia, tai läpikäytäviä, itselle aiheutettuja kärsimyksiä, mutta koska nämä merkitykset näyttävät olevan sopimattomia, Sri Bhagavan on antanut meille tästä sanasta uuden määritelmän Upadesa Undiyarin säkeessä 30. Siinä säkeessä meille kerrotaan, että Atma-Nishta [eli Itsessä pysyminen – joka on Autuuden Valtameri] on oikeaa Tapasta.*

On joitakin ihmisiä, jotka, tapaksen nimissä, kiduttavat kehojaan harjoittamalla askeettisuuksia kuten panchatapagnia [eli istuvat mietiskelyssä ympärillään viisi tulta – yksi yläpuolella ja neljällä sivuilla], jne. Näitä toimia voidaan kutsua tapakseksi sen sanatarkassa muodossa, mutta niitä suoritetaan vain halujen täyttämiseksi joko tässä maailmassa tai seuraavassa. Vaikka nämä halut voivat olla itsekkäitä [eli omaksi henkilökohtaiseksi hyödyksi] tai epäitsekkäitä [eli koko maailman hyödyksi], ne ovat mahdollisia vain niin kauan kuin ego pysyy hengissä. Todellisen tapaksen päämäärä, toisaalta, on Autuus, joka voidaan saavuttaa vain silloin, kun ego tuhoutuu.

Sen vuoksi erittäin arvostelukykyisten ihmisten pitäisi suorittaa egon tuhoavaa todellista tapasta. Ainoa polku tai tapas, joka tuhoaa egon, on Itsen tarkkaaminen, [jota kutsutaan usein Itsetutkimukseksi]. Onko tämä Itsen tarkkaaminen itselle aiheutettua kidutusta tai polttavaa kokemusta? Jumalallisen sanonnan 'Minä olen Polku ja Päämäärä' mukaisesti, polun on oltava yhtä autuasta kuin Päämäärä ja koska kaikki tietävät omasta kokemuksestaan nukkuessa, että egottomuuden tila on autuasta, on selvää, että kiinnittämällä huomio Itseen, joka on meille kaikille lähin ja rakkain, on myös autuasta eikä se ole kidutuksen tai kurjuuden kokemusta. Täten, koska Itsen tarkkaamista toteutetaan tällaisella rakkaudella ja ilolla, miksi sen pitäisi katsoa olevan tapasta sanatarkassa muodossa? Sen vuoksi Sri Bhagavan ilmoittaa, että kun ajattelee tapaksen olevan kurjaa kokemusta, se johtuu harhasta ja tietämättömyydestä ja näin Hän esittelee vallankumouksellinen ajatuksen tapaksesta.

Onnellisuus on meidän todellinen Luontemme, mutta tarkkaamattomuudesta syntyneen tietämättömyyden vuoksi me jätämme sen, tulemme ulos ja kärsimme. Sen vuoksi meidän luonnollinen ja onnellinen velvollisuutemme on rakkaudella palauttaa Itsen tarkkaaminen ja näin pysyä todellisessa Luonnossamme.

412. Hiljaisuus – joka on *Shivan*, korkeimman *Chitin* [*jnanan*] kokemus – on todellista *tapasta*, jolla *Brahman* [*Tat* eli *Sat*] saavutetaan.
413. Aivan samoin kuin on mahdotonta etsiä sitä polkua, jota pitkin lintu lensi taivaalla ja kala ui vedessä, on mahdotonta etsiä sitä polkua, jolla *Jnanit* ovat saavuttaneet Itsen.

Michael James: *Polku, jonka kautta Jnanit saavuttavat Itsen, on Itsetutkimus, joka on todellista Jnana-Margaa, mutta koska ego itse häviää tällä polulla, ei polusta jää jälkeäkään, eikä ketään, joka sen löytää.*

Kun sanotaan, että 'on mahdotonta etsiä polkua', se tarkoittaa, että polkua ei voida edes tuntea tai ilmaista, koska, vaikka meille annetaan vihjeitä kuten Itsen tarkkaaminen, kun ego yrittää harjoituksen kautta tietää, mitä Itsen tarkkaaminen tarkalleen on, ego itse katoaa. Katso myös säettä 999 ja huomautusta.

414. Yhdistyminen Herran Jalkoihin Rakkauden [*Bhaktin*] muotona, jossa egon kaikki toimintaa kuolee, on *Siddhantan* Polku. Egon kadotus pysymällä Itsessä [*Atma-Nishtassa*], joka on korkeinta *Jnanaa* ja Autuutta, on *Vedantan* Polku.

Sadhu Om: *Koska egon tuhoamista painotetaan molemmilla poluilla, Siddhanta marga [eli Bhakti-marga] ja Vedanta marga [eli Jnana marga] eivät ole erilaisia, vaan yksi ja sama.*

415. Tuntee *Para* [eli Itse – Korkein] Itsetutkimuksella, tekemällä ero *Paran* ja *aparan* [eli ei-Itsen] välille, saavuttamalla sisäinen himottomuus *aparaan* ja pysymällä siellä, missä käsitteet 'minä' ja 'minun' häviävät täysin, on *Jnanien* elämäntapa.
416. Tiedä, että seuraaminen on oikea tie, jolla kärsivä jiva voi nauttia Shivasta: hylkää Jumala, maailma ja sielu virheellisinä esiintyminä Brahmanissa, kuten hopean ulkonäkö kotilossa.

71 Tutkia Todellista Tietoa

Michael James: *Tamilinkielinen sana tiedolle on 'arivu', mikä ei tarkoita vain todellista tietoa eli puhdasta tietoisuutta [chit], vaan voi tarkoittaa myös mieltä, aistiesineiden tietoa, taiteiden ja tieteiden tietoa, jne.; siksi tässä teoksessa sitä käännetään aina kulloisenkin aistin mukaan, missä sitä käytetään.*

417. Shiva loistaa Tiedon [eli Tietoisuuden] kultaisessa Sydäntemppelissä Tietona. Vain he, jotka tuntevat Hänet Tiedon puhtaalla Silmällä, ovat todella Totuuden palvojia, koska Tieto itsessään on aito Korkein Olento.
418. Korkein *Jnana*, joka on täydellisen Todellisuuden tuntemista, on Tiedon tuntemista Itsellään. Kunnes Tieto näin tunnetaan Tiedolla Itsellään, mielellä ei ole rauhaa.

419. Aivan kuten koristeita tiedetään olevan useita ja erilaisia, mutta kulta tunnetaan yhdeksi, samoin aistikohteita tiedetään olevan useita ja erilaisia. Tässä kulta merkitsee yhtä absoluuttista Olemistietoa, joka johtuu *chittamin* [eli *vasanavaraston*] tuhoamisesta ja joka on vailla valikoivia ja omakohtaisia¹⁶ aistitietoja.
420. Se, että pitää aistikohteita todellisina tuntematta näkemistiedon [eli näkijän] totuutta, johtuu tietämättömyydestä syntyneestä virheellisestä harhasta. Todellinen Tieto ei ole kaikkien niiden taitojen oppimista, jotka haluat tietää, vaan menettää kuvitteellinen, suhteellinen tieto Itsetuntemuksessa.

Sadhu Om: *Katso Ulladu Narpadun säettä 12: 'Tieto, joka tietää [kohteet] ei voi olla Todellista Tietoa ...'*

421. Vain puhdas *Sat-Chitin* [eli Tietoisuuden 'Minä olen'] Tieto on todella olemassa. Kaikki muut [aistin tai mielen] tiedot, jotka toimivat Siinä ikään kuin todellisina, eivät ole mitään muuta kuin pimeää ja kuvitteellista tietämättömyyttä; [joten] on vaarallista uskoa niihin.

Sadhu Om: *Tavallinen ja yksinkertainen Tieto 'Minä olen', jonka kaikki kokevat syväunessa, on täydellinen Tieto. Katso Maharshi's Gospel, osa I, luku I; 'Unitila ei ole tietämättömyyttä, se on ihmisen puhdas tila; valveillaolo ei ole Tietoa, se on tietämättömyyttä. Unessa on täysi tietoisuus [eli tieto] ja valveillaolossa on täydellinen tietämättömyys ...' [8. painos, 1969, s. 11].*

422. Kaikki muut tiedot ovat epätäydellisiä ja merkityksettömiä; Hiljaisuuden [eli Itsetuntemuksen] kokemus yksin on Täydellistä Tietoa. Erilaiset omakohtaiset tiedot vain asetetaan Itsen, Puhtaan Tiedon päälle ja siksi ne eivät ole totta.
423. Tahtovatko nuo Suuret Olennot, joilla on puhdas *Jnana-drishti* [eli *Jnananäkymä*] pitää merkityksettömän egon omakohtaista näkemystä Tietona ollenkaan? Tietoa on vain Se, joka tietää Puhtaan Tiedon, eikä se, joka tietää muita asioita.

Sadhu Om: *'... Se, joka tietää Puhtaan Tiedon ...' on Itsetuntemusta, joka loistaa sinä mikä 'Minä olen'. (Katso alaviitettä 13!)*

¹⁶ Itse koettuja, henkilökohtaisia!

424. Vaikka joku on tiennyt monia hienovaraisia, harvinaisia ja ihmeellisiä asioita, voiko hän olla *jnani* ennen kuin hänelle selviää niiden tietäjä? Tiedä, että hän ei voi olla.

Sadhu Om: *Katso Atma-Vidyan säettä 3: 'Ennen kuin tuntee oman Itsensä, mitä hyötyä on silloin tietää mitään muuta, onko mitään muuta tiedettävää sen jälkeen, kun tuntee Itsen?'*

425. Kerro minulle, Oi mieli, joka mielettömästi ryntää ulospäin, voiko olla mitään muuta lähdettä, josta koko tämä maailmankaikkeus ilmestyy näkyviin, kuin tämä Tieto, joka ei koskaan ole syntynyt toisesta?
426. Miksi tiedon usein sanotaan olevan ainoa perusta jollekin ja kaikelle? Koska Tieto, joka on perusta kaikelle, joka nousee [eli joka tulee olemassaolo], pysyy ainoana pohjana jopa Sen omalle olemassaololle.

Michael James: *Lue säe 428 yhdessä tämän säkeen kanssa. Katso myös Upadesa Undiyarin säettä 23; '... ei ole muuta Tietoisuutta [Chitiä] kuin Olemassaolo [Sat] Itse tietää Olemassaolo ...'.*

427. Kannatinta [eli pohjaa] tarvitsee vain eloton asia, joka on *asat* [eli joka ei ole todellista olemassaoloa]. Miksi sitten syntyy tarve, että MEIDÄN, *Sat-Chitin*, pitäisi tarvita jotakin muuta *Chitiä* tueksemme? Se johtuu siitä harhasta, jossa uskomme, että olemme epäpuhdas *chittam* [mieli].

Michael James: *Säkeestä 428 on olemassa kaksi mahdollista versiota:*

428. a) Koska meidän todellinen Luontomme on *Sat* [Olemassaolo], toisin kuin muilla asioilla, jotka ovat *asat*, tiedä, että perustana alati olemassa olevalle Tietoisuudelle on tämä sama Itsestään olemassa olevan Tietoisuus. b) Koska 'Minä', meidän todellinen luontomme, alati loistaa Olemassaolona [*Satina*], toisin kuin muut asiat, jotka ovat olemattomia [*asat*: eli jotka näyttävät olevan välillä olemassa ja välillä eivät], tiedä, että 'Minä' [Itse], joka loistaa itsestään [eli ilman muuta tukea], on perustana alati olemassa olevalle Tietoisuudelle [*Chitille*].
429. Niinpä, koska se Tietoisuus, Todellisuus itsessään, olet sinä, tuntematta tällä Tietoisuudella, että sinä olet Tietoisuus itse ja pysymättä

sellaisena kuin Se on, sinä tiedät maailman, joka syntyy sinusta, Tietoisuudesta ja kärsivät erittäin paljon. Voi!, mitä minä voin sanoa tästä!

Michael James: *Vaikka maailma nähdään ulkopuolella, se on vain näennäinen ilmentymä, joka nousee sisäpuolelta.*

430. He, jotka eivät tiedä Itsetutkimuksella, mikä on heidän luonnollisen tilansa [Itsen] totuus, erehtyvät pitämään vierasperäistä kehoa 'minänä' ja näkevät maailman itsestään erillään ja siten kärsivät harhassa. Kaikki muut asiat paitsi tämä ['minä'], joka loistaa yhtenä harhattomana Olemassaolo-Tietoisuus-Autuutena [*Sat-Chit-Anandana*], nähdään *mayan* petollisen leikin johdosta.
431. Hänelle, jonka huomio kohdistuu vain niihin, jotka tunnetaan [viitenä aistikohteena], muttei vähimmäskään määrin tuntijaan – sellaiselle mutamökykylle [lihaiselle keholle] ihmisen muodossa, voiko mikään kirjoitus opettaa todellista tietoa [*Jnanaa*]?
432. Koska sinä olet tieto [eli tietoisuus] itse, eikö siitä johdu, että sinä pystyt tietämään maailman? Jos [maailman tietämisen sijasta] käännät huomiosi, ottaen tämän Tietoisuuden yksin päämääräksesi, Se tulee Itse Guruna paljastamaan Totuuden [eli Todellisuuden].

Sri Muruganar: *'Käännä huomiosi pitämällä tätä Tietoisuutta yksin ihmisen päämääränä': Tämä on tila, jossa ihminen tietoisesti pysyy, tietämättä muita asioita ja unohtamatta itseään. Koska läpi valveillaolo- ja unitilojen mielellä oli tapana keskittyä muihin asioihin, toisiin persooniin [eli maailmaan, joka on henkinen käsite], se voi vain ajatella jopa Jumalan, joka on todellisuudessa henkisen käsityksen tuolla puolen, olevan havaitsemisen kohde. Mutta nyt, kun mieli keskittyy Itseen, Itse tuhoaa tämä kuvitteellisen mielen tavan ja saa sen tuntemaan: 'Minua ei ole olemassa, vain Itse, todellinen Jumala, on todella olemassa'. Näin Tietoisuus, hänen päämääränsä, itse Guruna paljastaa totuuden.*

Mielen kaipuu nähdä Jumala kohteen [eli toisen persoonan] muotona, johtuu sen todellisen luonteen – Olemassaolo-Tietoisuuden – unohtamisesta ja sen toimimisesta tekijyyden¹⁷ kanssa yksilönä. Mutta kun, luopumalla tavoitteellisesta huomiosta, se pysyy Tietoisuutena, edellä mainitut tekijyys ja unohtaminen häviävät ja mieli ymmärtää nyt, että Itse yksin on todellinen Jumala ja näin saavuttaa ikuisen rauhan.

17 Pitää itseään tekijänä eikä välikappaleena!

433. Vain Itsen totuus on tutkimisen ja tuntemisen arvoista. Kun Se yksin asetetaan tavoitteeksi, ihmisen tulisi innokkaasti keskittyä siihen ja tuntea Se sydämessä [eli sisällä]. Se voidaan tietää vain hiljaisuudella ja selkeällä mielellä, joka on vapaana levottomuudesta ja toiminnasta.

434. Erilaiset tiedot [jopa kaikkien taiteiden ja tieteiden tieto] tulee täysin sulautumaan Hiljaisuuteen – puhtaaseen Itsen tietoon. Kaikki muut tilat [sekä tiedot] näyttävät olevan olemassa vain *Chit-Saktin* [tietämisen voiman eli mielen] leikin johdosta, joka on olemassa Itsessä, Autuuden korkeimmassa ja luonnollisessa tilassa.

Michael James: 'Kaikki muut tilat' tarkoittaa kaikkia muita tiedon [tajunnan] tiloja paitsi Hiljaisuutta.

435. Olemassaolon [Minä olen] luonnollinen tietoisuus, joka ei nouse tuntemaan muita asioita, on Sydän. Koska Itsen totuuden tuntee selvästi vain tällä toimimattomalla Tietoisuudella, joka [pelkästään] pysyy Itsenä, tämä [eli Sydän] yksin on korkeinta Tietoa.

Michael James: Toimimaton Tietoisuus on Tietoisuus, jolla ei ole nousevaa ja muita asioita tietävää toimintaa.

Sri Muruganar: Sana 'Sydän' tarkoittaa Itseä eikä paikkaa. Itsenä Oleminen [Atma Nishta] on Itsen tuntemista [Atma Jnanaa]. Tietoisuus [Chit] tietää olemassaolon [Satin], koska olemassaolo ei ole mitään muuta kuin tietoisuutta.

436. Kaiken, mitä tiedetään, tulisi tietää olevan pelkästään tuon tietoa [joka tietää ne] ja tulisi sulauttaa Tietoon – Itseen. Ihmisen aito todellisuus, joka loistaa tällaisessa Itsessä pysymisen kiihkossa, hävittäen kerta kaikkiaan kaikki erilaisuudet, on Vapautuminen – vertaansa vailla oleva tila.

Michael James: 'tuon tietoa [joka tietää ne]' on mieli.

437. Koska Todellisuuden luonto on ei-kaksinainen [eli ei kahta], muun (toisen) tietäminen ei voi olla todellista Tietoa. Sen vuoksi, kun mieli on täysin vapaana harhasta [eli ei tiedä muuta] ja pysyy horjumatta onnessa – se on todellista Tietoa.

Sadhu Om: *Koska todellinen Oleno [Sat] on yksi eikä monta, todellisen Tiedon [Chitin] on myös oltava yksi: ihmisen oman olemassaolon tieto, eikä se voi olla monien asioiden tietämistä. Siten Itsessä pysyminen 'Minä olen'-muodossa, pelkän ensimmäisen persoonan ainutlaatuinen tunne, jossa mieli, vääristynyt Tieto noista monista asioista, joita kaikilla on nyt, on lopetettu ja sen liikkuva luonne eli muiden asioiden tietäminen on pysäytetty, yksin on todellista Tietoa.*

438. Tiedä, että Tieto on kiintymättömyyttä, Tieto on puhtautta, Tieto on liittoa Jumalan kanssa, että unohtumaton Tieto on pelottomuutta [*abhayam*], Tieto on kuolemattomuuden eliksiiriä, Tieto yksin on kaikkea.

Michael James: *Tässä ja kahdessa seuraavassa säkeessä Tietoa käytetään merkitsemään puhdasta tietoisuutta.*

Abhayam voi vaihtoehtoisesti merkitä: 'suojapaikkaa'.

439. Tiedon leveyden ja pituuden, pohjan ja huipun – syvyyden ja korkeuden – tunteminen ei ole mitään muuta kuin mielen autuasta hiljaisuutta; jopa jumalien on mahdotonta tuntea tätä Tiedon tilaa.

Sri Muruganar: *Koska Tieto ylittää kaikki rajoitteet ja mitat, se on käsittämätöntä. Mielitiedon sulauttaminen ei-kaksinaiseen Tietoon [Kevala Arivuun] ja pysyminen siellä Autuudessa yksin on Tiedon tuntemista.*

440. Ilman Tietoa [Itseä] ei ole maailmaa; ilman Tietoa ei ole sielua; ilman Tietoa ei ole Jumalaa. Sen vuoksi, Tiedon tunteminen [niin kuin edellisessä säkeessä täsmennettiin] on perimmäinen Päämäärä.

72 Nirvana

Michael James: *'Nirvana' tarkoittaa paljastusta eli viiden tupen irtoamista. Katso myös Sri Arunachala Aksharamanalanin säettä 30.*

441. Aivan kuten käärme irrottaa nahan ilman kärsimystä, on meidän arvokas velvollisuutemme irrottaa viisi tuppea, jotka aiheuttavat kurjuutta, koska niihin on lujasti kiinnytty.

442. *Jiva-nirvana* on tila, jossa riippuvuus viidestä tupesta poistuu, jotta voi täysin nauttia hiljaisesta Autuudesta, joka on syntynyt Herran, Itsen Armosta, joka (Itse) on Tietoisuustila.

Sadhu Om: Tämä säe voidaan myös tulkita seuraavalla metaforisella ja mystisellä tavalla: Morsiamen [jivan], voidakseen taata täyden nautinnon sulhaselleen [Itselle], on irrotettava ujoutensa, joka ilmenee kiintymyksenä viiteen kotelomekkoon.

73 Itsen Saavuttaminen

443. Koska yhteinen kokemuksemme [joka ikisellä] on, että me pysymme kehotta ja loistamme yksin jopa tyhjyyden [eli syväunen] tilassa, missä maailmaa ei ole olemassa, menettäen pysyvästi samaistumisemme 'minänä' viiteen tuppeen, on todellakin Itsen saavuttamista [tai Itseoivallusta]. Näin sinun tulisi olla varma!

Michael James: Useimpien etsijöiden ymmärryksessä 'Itseoivallus' on jonkin saavuttamista – Itsen, jonka he eivät usko heillä vielä olevan, vaikka tosiasiasa 'Itseoivallus' on jonkin menettämistä – egon, joka on jo siellä. '... Tehtäessä tilaa riittää, että puutavara poistetaan; tilaa ei ole tuoda muualta', kertoo Sri Bhagavan kirjassa Maharshi's Gospel, osa I, luku 4 [katso myös kirjasta Maha Yoga, 7. painos, sivu 121].

444. Sen jälkeen, kun ego tuhoutuu, Itseaurinko loistaa ainoana Todellisuutena, pannen pisteen tälle unelle, joka on virheellinen ja saaden aikaan todellisen heräämisen – pelkkä egon tuhoaminen Itsetutkimuksella, on Itsen saavuttamista [eli Itseoivallusta]. Näin sinun tulisi tietää!

Michael James: 'Uni, joka on virheellinen' on tämä nykyinen valvetila. 'Todellinen herääminen' on Turiyan tai Jnanan tila.

445. Kun 'minä' ja 'minun' tuhoutuvat selkeällä todellisella Tiedolla, joka on vapaa kyseenalaisesta tiedosta ['Minä olen keho'], vaikka ihminen elääkin tässä kuvitteellisessa maailmassa, se on tila, jossa hän pysyy Sinä.

Michael James: 'vapaa kyseenalaisesta tiedosta' voidaan myös kääntää 'vapaa viidestä aistitiedosta ...'

Kahden edellisen säkeen tarkoituksena on kuvata Itsen saavuttamisen todellista luonnetta; koska Mahavakya 'Minä olen Se' merkitsee tätä Itsen

saavuttamisen (Itseoivalluksen) tilaa, egon tuhoaminen on myös 'Minä olen Se':n saavuttamista, kuten kuvataan tässä säkeessä.

446. Koska todellisuus, ['minän', egon] lähde, loistaa niin hyvin hienovaraisena sydämessä, siitä tullaan tietoiseksi vain hyvin hienovaraisella huomioinnilla, heidän, joiden mieli on yhtä paksu ja tylppä kuin survimen pään, on mahdotonta saavuttaa tavoite!

Sadhu Om: Katso Vichara Sangrahamin lukua 8: '... Aivan samoin kun on mahdotonta erottaa silkkikankaan kuituja paksulla sorkkaraudalla ja samoin kun on mahdotonta selvittää pikkiriikkisten asioiden luonnetta tuulessa välkkyvän lampun avulla, Itsen kokemusta ei voida saavuttaa mielellä, joka on paksu ja huokuva typeryydestä [tamo-gunasta] ja aktiivisuudesta [rajo-gunasta] johtuen; koska Se [Itse] loistaa hyvin hienovaraisena ja liikkumatta ...'

74 'Ratkaisevan Tiedon Hankinta' tai 'Toteennäytetty Tieto'

Michael James: Tämän luvun otsikolla on kaksi merkitystä:

- 1) 'Ratkaisevan tiedon hankinta [harkitsemalla]' ja
- 2) 'Toteennäytetty tieto [Jnanin Jnana]'.

Tämän luvun neljästä säkeestä kolme ensimmäistä käsittelee päätelmää, johon meidän on päästävä lukemalla ja harkitsemalla ja neljäs säe kuvaa Jnanin horjumattoman Itsetietoisuuden tilaa.

447. Koska täydellisessä Olennessa – Hiljaisuudessa [Itsessä] ei ainoakaan ajatus nouse, koska paikka on vain ajatus ja koska kaksi muuta paikkaa [toiset ja kolmannet persoonat] nousevat vasta 'minän' nousun jälkeen, 'minä' [ensimmäinen persoona] on ensimmäinen paikka.

Sadhu Om: Tamin kieliopissa, (1) 'minää', ensimmäistä persoonaa, (2) 'sinua', toista persoonaa ja (3) 'häntä, sitä tai heitä', kolmatta persoonaa, kutsutaan vastaavasti ensimmäiseksi paikaksi, toiseksi paikaksi ja kolmanneksi paikaksi, toisin kuin useimmilla muilla kielillä. He, jotka tekevät syvää harkintaa [mananaa] eli syvälliset ajattelijat, voivat saada selville, että tämä on hyvä vihje hengelliseen etsintään. Miten? Aika ja paikka [tila] ovat kaksi ensimmäistä mayasta syntynyttä käsitystä [harhaluuloa]. Tässä säkeessä annetaan opetusta

'paikan' luonteesta, kun taas tämän teoksen säkeissä 747 ja 748 ja Ulladu Narpadun säkeissä 15 ja 16 kuvataan selvästi 'ajan' luonnetta.

Koska Itse on pelkkää Olemista, jolla ei ole nousua, on tiedettävä, ettei edes ensimmäistä persoonaa, jolla on kohoaminen, ole olemassa. Katso myös Ulladu Narpadun säettä 14, jossa sanotaan: '... Kun ensimmäinen persoona lakkaa olemasta tutkimalla tämän ensimmäisen persoonan totuutta...'

Egon ajatellaan samaistuvan 'minänä' kehoon, jota sitovat aika ja paikka. Sen vuoksi, aika ja paikka, vaikkei sitä huomaa, sitovat jokaista ajatusta, joka nousee egosta. Tosin aluksi voi tuntua ihmeeltä kuulla, ettei kukaan voi ajatella mitään ilman aikaa ja paikkaa, mutta vähäisen harkinnan jälkeen todetaan, että se on kiistaton totuus. Katsokaamme nyt tätä säettä uudelleen tämän selityksen valossa.

Koska kolmesta paikasta, ensimmäisestä, toisesta ja kolmannesta, 'minä' on se, joka nousee ensin, Sri Bhagavan huomauttaa, että 'minä' on kaikkein tärkein paikkakäsitysten joukossa. Lisäksi on korostettava, että koska paikka on pelkkä ajatus, jopa 'minä', ensimmäinen paikka, on pelkästään ajatus. Lisäksi, toteamalla loogisella päättelyllä: 'Yhtään ajatusta ei voi nousta Itsessä, koska Itsen, täydellisen olennon, muoto on Hiljaisuus', Sri Bhagavan päättelee, ettei edes 'minän', egon vähäisin nousu ole mahdollista siellä.

Aivan kuten 'minä', joka kolmen paikan [ensimmäisen, toisen ja kolmannen paikan] joukosta otetaan hengelliseen tutkimukseen, seisoo ensimmäisenä ja kaikkien paikkojen lähteenä, niin myös 'nykyisyys', joka näiden kolmen aikamuodon [menneen, nykyisen ja tulevan] joukosta otetaan hengelliseen tutkimukseen, seisoo ensimmäisenä ja kaikkien muiden aikojen lähteenä. Aivan kuten 'minä', ensimmäinen paikka katoaa, kun tutkitaan, 'nykyisyys', ensimmäinen aika myös katoaa tutkimalla, paljastaen korkeimman, Itsen ajattoman ja paikattoman [tilattoman] luonteen. Koska jopa ensimmäinen aika eli 'nykyisyys', on pelkästään ajatus, aivan kuten ensimmäisellä persoonalla, silläkään ei voi olla nousua Itsessä. Näin, koska Itse ylittää ajan ja paikan, Ajatan (katso huomautusta säkeeseen 100) täytyy tietää olevan oikeaa ratkaisevan tiedon hankintaa, ja tämän on ymmärrettävä olevan tämän säkeen tavoitteena.

Lopuksi, tässä säkeessä annetun kolmen perustelun johdosta meidän täytyy tehdä kuusi johtopäätöstä:

- 1) Itse ei ole paikka
- 2) paikkaa ei ole olemassa Itsessä
- 3) 'minä' on ajatus
- 4) 'minä' on ensimmäinen paikka

- 5) *Itsellä ei ole nousua*
 6) *Itse ei ole ensimmäinen paikka.*

448. Se, mikä nousee 'minänä' kehossa, on mieli. Kun yritetään selvittää mistä tämä ajatus 'minä' nousee kehossa, se ['minä'-ajatus eli mieli, joka näin etsii] saavuttaa Sydämen, siksi, se on todellakin Sydän [Itse], josta mieli nousee.

Sadhu Om: *Nämä ovat Sri Bhagavanin sanoja kirjasta Kuka minä olen? Kun me heräämme, 'minä'-tunne nousee yhdestä paikasta kehossa ja leviää sitten ympäri kehoa; se, mitä kuvataan tässä säkeessä 'ensimmäisenä', on se paikka. Kuitenkin, Sri Bhagavan antaa tässä meille vihjeen, että näin jäljitettäessä 'minä'-ajatusta, paikkaa ei löydy, mutta jäljittämisen voima, hän, joka seuraa jälkiä, liukenee Itseen.*

449. Jumala, maailma tai sielu eivät ole muuta kuin ajatuksia. Kaikissa ajatuksissa, ajatus 'minä' leviää. Tämä 'minä'-ajatus on kaikista ajatuksista ensimmäinen. Lähde, josta 'minä'-ajatus nousee, on Sydän.

Michael James: *Kun tässä ja edellisessä säkeessä Sydämen sanotaan olevan lähde, josta mieli nousee, Sydäntä ei tulisi pitää paikkana. Sen täytyy ymmärtää olevan asia, josta mieli syntyy. Syy väittää niin annetaan seuraavassa säkeessä.*

450. He, jotka asuvat tiukasti Itsessä, eivät koskaan tunne mitään muuta asiaa perustana [eli paikkana] paitsi Itseä. He, todella [Sat] loistava [Chit] Yksi, tarjoten paikan kaikille asioille – kuten tekee valkokangas [elokuvaesityksessä] – saavat ne loistamaan [ikään kuin todellisen].

Michael James: *Ajnani kokee, että hän on vain keho ja siksi hän kokee maailmankaikkeuden olevan itsensä ulkopuolella. Eli hän luulee, että kaikki asiat ovat olemassa tai jossain avaruudessa; hänen mukaansa maa tai avaruus ovat kaiken perusta. Jnani, toisaalta, ei rajoita Itseään kehoksi ja sen vuoksi Hän tietää, ettei Hän ole maailmankaikkeudessa, vaan että se on Hänessä. Toisin sanoen, Hän kokee, että Hänen olemassaolonsa on perusta, jolla tai paikka, jossa kaikki muut asiat, kuten maa ja avaruus, ovat olemassa. Hän tietää, että koska Hän on, kaikki näyttää olevan olemassa, ja näin ollen ne ovat Hänessä ja Hän yksin on niiden perusta.*

75 Onnellisuuden Kokemus

451. Mitä enemmän ihminen sukeltaa Sydämen sisään, sitä enemmän hän kokee sitä onnellisuutta jota, vaikka se todella loistaa Itsen ehjänä luonteena, koetaan keskeytyksettä niin monella eri tavalla [aistiesineiden avulla].
452. Jos asetat mielesi tiukasti Sydämeen, todellinen tieto sarastaa. Hukkuen silloin *Sada Sivan* iloisen rauhan kokemukseen, sinä tulet loistamaan todellisen tiedon aurinkona tuhannen nousevan auringon loisteella.

Michael James: Sada Shiva on ikuinen korkein hyvyys eli Itse.

453. Aina kun ajatukset [halut] tyydytetään, mieli saavuttaa lähteensä [Sydämen] ja kokee vain Itsen onnea. Tämä todellakin tapahtuu tässä elämässä, kun pidetyt hankitaan, kun inhotut poistetaan ja sinä aikana kun pysytään Itsessä [*samadhissa*] sekä pyörtyneenä ja unessa.

Sadhu Om: Katso kirjasta Kuka minä olen?

454. Tässä egoistisen harhan typerässä elämässä, jonka sikisi pikkumainen kavala mieli, joka on *chittamin* sidottu muoto, onko olemassa ketään, joka kokee seesteisen selkeyden todellista onnea, joka loistaa esiin, kun *chittam* pysyy ilman vähintäkään ajattelua!

Michael James: Chittam on edellisissä syntymissä kertyneen tiedon ja siitä kertyneiden taipumusten [vasananoiden] varasto.

76 Uni

455. Vaikka ihmiset nauttivat korkeimmasta onnesta syväunessa, jossa ei ole olemassa muita asioita, sen sijaan, että ymmärtäisivät, että se on todellista onnea ja yrittävät saavuttaa sen elämässä [t.s. etsimättä keinoa – Itsetutkimusta – kokeakseen sen keskeytyksettä jopa valvetilassa], himoitsevat saadakseen muita asioita, aistiesineitä, ikään kuin ne olisivat parannuskeinoja kärsimyksiin, joita tapahtuu, on täyttä typeryyttä.

456. Vain tietämättömyys tuntee mielenkiintoa muihin asioihin, joita hullu ego tietää kahdessa muussa tilassa kuin syväunessa ja pyörtyneenä [eli valveilla ja unessa], mutta Itse ei.

Michael James: 'muut asiat' ovat muita asioita kuin Itse.

457. Syväunen nimittäminen 'tupeksi' [*koshaksi*] johtuu vain Itsensä unohtamisen hulluudesta, jossa valvetilaa pidetään tiedon [*prajnan*] tilana. Jos käsitys, että valvetila on tiedon [*prajnan*] arvokas ja todellinen tila, katoaa, silloin syväuni loistaa yhtenä, ei-kaksinaisena Todellisuutena.

Sadhu Om: Koska ihminen pitää egotietoisuutta ['minä olen keho'-tunnetta], joka on olemassa valveilla ja unessa, oman olemassaolon todellisena tietoisuutena, [hän on] tiedostamattomuuden ja tietämättömyyden tilassa . Mutta jos, tutkimalla, hän oivaltaa oman todellisen tilansa puhtaana itsestään olemassa olevana tietoisuutena, vailla kiinnitystä kehoon, egotietoisuuteen, joka koettiin valveilla ja unessa omaksi olemassaoloksi, jonka todettiin olevan epätodellinen, ja tieto, että se tila, joka aiemmin pidettiin unena, on täydellinen, todellinen Itsetietoisuus, tulee valkenemaan. Tämän selvittämiseksi Sri Bhagavan sanoi kirjassa Maharshi's Gospel: 'Syväuni ei ole tietämättömyyttä, se on ihmisen puhdas tila; valveillaolo ei ole tietoa, se on tietämättömyyttä. Syväunessa on täysi tietoisuus ja täydellinen tietämättömyys valvetilassa ...'

458. Hän, joka ei tiedä omaa todellista suuruuttaan, harhautuu luulemaan, ettei hän voinut nähdä [tai tietää] mitään unen aikana, on vain täyteen lihotettu ego, juuri, joka pitää itseään edellä mainittujen kahden tilan [valveillaolon ja unen] aikana näkijänä, [etkä se ole Sinä, Itse]!

Sadhu Om: Itsellä, joka loisti syväunen aikana, ei ollut tällaista tiedon ja tietämättömyyden harhaa. Kaikki nämä ovat vain egolla. Se on vain ego, joka oli poissa syväunen aikana, joka sanoo ylösnousun jälkeen valvetilassa, ettei hän tiennyt muita asioita tai edes itseään.

459. Kun kolmikot [näkiä-nähty-näkeminen, tietäjä-tiedetty-tietäminen] katoavat pohjan, typerän egon tuhoutumisen jälkeen, ja kun moninaisuus [valveillaolon ja unen tilat] näin täysin tuhoutuvat, puhdas, kirkas Päivänvalo [Itse], joka silloin loistaa kuin sata aurinkoa, on Sivan Yö [Sivarathri].

Sadhu Om: *Sivarathri on hyväenteinen yö, kun kaikki jivat kuten myös Brahma ja Vishnu, palvovat Herra Sivaa. Kauneus, josta tässä huomautetaan, on, että tällaisen yön selitetään olevan puhdasta kirkasta päivänvaloa. Miksi? Koska mitään muuta asiaa ei tiedetä siellä, se on yötä; ja koska puhdas tietoisuus loistaa siellä, se on kirkkaasta päivänvaloa.*

460. Kun aluttomat, epäpuhtaat taipumukset, jotka olivat valveillaolon ja unen syynä, tuhotaan, silloin syväunen, jonka [katsottiin] johtavan huonoihin tuloksiin [eli *tamasiin*] ja jonka sanottiin olevan tyhjä ja pilkattiin tietämättömyydeksi, huomattiin olevan *Turiyatitam*.

461. *Anandamayan* sanotaan olevan tuppi [*kosha*], koska ihmisellä on suuri halu valvetilaan, jonka samaistaa *vijnanamayakoshaksi*. Mutta kun voimakkaan egon samaistuminen *vijnanamayaan* tuhoutuu, *anandamaya*, joka säilyy, menettää tupen [*koshan*] luonteen ja pysyy korkeimpana Autuutena.

Sadhu Om: *Vain koska meillä on haluja hienovaraisten taipumusten muodossa jättää syväuni usein ja nousta ja tehdä pravrittejä vijnanamayakoshassa [älyssä – buddhissa], sastrat kuvaavat syväunen autuasta tilaa tupeksi. Se on vain ihmisen kiintymys, halu olla aktiivinen vijnanamayassa, joka vetää hänet ulos anandamayakoshasta [unesta]. Jos tämä kiintymys menetetään, poistumista autuasta syväunesta ei tapahdu. Silloin, keskeytymätön autuuden tila [nukkuessa], sen sijaan, että olisi pelkkä tuppi, loistaa meidän luonnollisena, päättymättömänä, todellisena Autuuden tilana.*

462. Jos joku toteuttaa järkkymättömän Itsensä tarkkaamisen tilaa – oman Olemassaolo-Tietoisuutensa – siihen saakka kunnes uni valtaa hänet, hänen ei tarvitse olla murheellinen, tuntien, 'Voi, tietämättömän unen harha, muistamattomuus, on vallannut minut!' [eli uni ei koskaan tule].

Sadhu Om: *Koska tietoisuuden 'minä olen' tunteminen jatkuu sielläkin, se ei tule olemaan unta, vaan se koetaan Itsen loistamisen tilana.*

77 Todellinen Asia¹⁸

463. Köysi, todellinen tieto [Itse], joka katoaa ihanaksi käärmeeksi, mieliharhaksi – joka on olemassa niin kauan kuin siihen ei kohdisteta tutkimusta ja huomata tutkimalla olemattomaksi – yksin on todellinen Asia.

Michael James: Koko universumi, joka näyttää olevan olemassa ihanan illuusion, mielen vuoksi, ei ole todellinen Olento. Todellinen Olento on vain Itsetuntemus, Se, johon koko maailmankaikkeus katoaa, kun mieli, sen juuri, sulautuu. Koska tutkimattomuus yksin on mielen näennäisen olemassaolon syy, Itsetutkimus on ainoa tapa saada selville todellinen Olento.

464. Korkeimman Autuuden tieto, joka loistaa luonnollisesti [sinä mikä 'Minä olen'] (**Katso alaviitettä 13!**), ilman mitään halua ja erilaisuuksien tuolla puolen, vakiintuneessa Itsessä pysymisessä [*samadhissa*], on todellinen Olemus.
465. Koska kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa päivänselvä Itse ['Minä olen'] yksin loistaa ikuisesti ainoana Olentona, Sitä lukuun ottamatta, kaikki muut asiat kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa on hylättävä virheellisinä.

Michael James: Nimitykset 'aika ja paikka' ovat itsessään virheellisiä.

78 Tekijyyden Menetys

466. Puhdas rauhan autuus loistaa vain heidän sisällään, jotka ovat menettäneet tekijyyden tunteen. Sillä tämä typerä tekijyyden tunne yksin on myrkyllinen siemen, josta kasvavat kaikki pahat hedelmät.
467. Sen sijaan, että levottomien ajatusten ajamana suorittaisi tekoja kuten 'minun pitäisi tehdä tätä, minun pitäisi luopua siitä' ikään kuin ne olisivat kelvollisia tehtäväksi, toimii sen mukaan miten Jumalan, sielumme Herran, Armo johtaa meitä, on Hänen todellisen palvontansa oikea muoto.
468. Muinaisina aikoina siveältä naiselta [Draupadilta] pelastettiin kunnia ja hänen sariaan pidennettiin Herra Krishnan Armosta vasta sen jälkeen, kun hän päästi otteensa irti saristaan ja kohotti molemmat kätensä

¹⁸ Olen käyttänyt myös ilmauksia Todellinen Olento tai Olemus!

täydellisenä antautumisena Hänelle; ja vahva pahantapainen [Duchasana], joka oli riisumassa häntä, tuupertui hämillään.

Sadhu Om: *Niin kauan kuin Draupadi yritti pitää saristaan kiinni omin käsin, jottei sitä riisuttaisi häneltä ja pyysi Sri Krishnalta apua, Hänen Armonsa ei alkanut toimia. Mutta heti kun hän, saatuaan täydellisen uskon Hänen armolliseen suojelukseensa, lakkasi puristamasta vaatteitaan omin käsin ja nosti ne päänsä päälle, hänen luovuttamisestaan tuli täydellinen ja silloin Hänen armonsa alkoi toimia saaden hänen sarinsa kasvamaan päättymättömäksi ja saaden jumalattoman Duchasanan, joka oli riisumassa häntä, kaatumaan pyörtyneenä. Tämä tapaus ilmaistaan siellä, jotta se opettaisi meille, että meidän pitäisi luopua tekijyyden tunteesta ja meidän tulisi näin antautua Jumalalle täysin ja varauksetta.*

469. He, jotka, kuin lapsi, joka ei pyri tietämään mikä on sille hyvää [vaan luottaa vanhempiinsa], ovat täysin riippuvaisia Äidistä, *Chit-Saktista*, Herran Armosta, saavuttavat Hänen jalkansa ja pysyvät luonnollisesti Hänen palvelussaan [eli pysyvät Itsessä], menetettyään kaikki tekijyydellä tehdyt työt, jotka aiheuttaa virheellinen harha [*maya*] 'minä olen keho'.

Sadhu Om: *Mieluummin kuin omasta ponnistuksestaan [joka on vain tekijyyden tunnetta], opetuslapset tai etsijät ovat aina riippuvaisia Korkeimman Armon voimasta. Tämä voima henkilöityy tässä äidiksi. Häntä kuvataan 'Chit-Saktiksi', koska Armo loistaa jokaisessa Itsetietoisuuden – sphuranan, 'Minä-Minän' muodossa. Koska tämä tapahtuu puhtaasti Herran käsittämättömän armonsa johdosta, Hänen tällaista armoaan kuvataan tässä Äidiksi.*

Oikea tapa ymmärtää Sri Bhagavanin ohjeita tässä on se, että etsijöiden tulisi täysin epäilyksettä takertua Itsetietoisuuteen 'Minä-Minään'. Niin kuin lapsi, joka ei edes yritä tietää mikä on itselle hyvää, on riippuvainen vain äidistään, jos etsijä, yrittämättä edes tuntea mitään kirjoituksia, yrittämättä tehdä mitään joogaa tai odottamatta mitään ulkopuolista apua, yksinkertaisesti takertuu 'minä'-tietoisuuteen, se yksin riittää ja hän tulee helposti ja varmasti pelastumaan kaikesta harhasta ja sudenkuopista.

Koska takertuminen 'minä'-tietoisuuteen on pelkkää 'olemista' eikä 'tekemistä' eikä se tarvitse tekijyyttä eikä se osoittaudu edes toiminnaksi [karmaksi]. Näin etsijä luonnollisesti pysyy aina Itsessä. Sri Bhagavan neuvo,

että tämä Itsessä pysyminen yksin on tila, jossa ihminen pysyy Herran palveluksessa.

470. Herra, joka on ruokkinut sinut tänään, tulee aina tekemään yhtä hyvin. Sen vuoksi, elä huoletta, asettamalla kaikki taakkasi Hänen jalkoihinsa, äläkä ajattele huomista tai tulevaisuutta.
471. Tiedä todella, että jopa *tapaksen* ja joogan harjoittaminen tarkoituksella 'Minusta pitäisi tulla työväline Herra Sivan käsiin' on tahrata täydelliseen itsensä luovuttamiseen, joka on korkein Hänen palveluksessaan olemisen muoto.

Sadhu Om: *Koska jopa ajattelu 'olen välikappale Herran kädessä' on keino, jolla ego säilyttää yksilöllisyytensä, se suoraan vastustaa täydellisen itsensä luovuttamisen, 'minättömyyden' henkeä. Eikö ole olemassa paljon hyväluonteisia ihmisiä, jotka sitovat itsensä rukouksiin, palvontaan, joogaan ja sellaisiin hyveellisiin käytöksiin, joiden tavoitteena on saavuttaa voimaa Jumalalta ja tehdä hyvää maailmassa yhtenä jumalallisena valtuutuksena? Tässä paljastuu, että jopa tällaiset pyrkimykset ovat itsekkäitä ja siten ristiriidassa itsensä luovuttamisen kanssa.*

472. Ihmisen näin tultua orjaksi Herralle ja hänen pysymisensä hiljaa ja ääneti, jopa ilman egoistista ajatusta 'Olen Hänen orjansa', on Itsessä pysymistä, ja tämä on korkein Tieto.

Sadhu Om: *Kuinka sama korkein tieto, joka saavutetaan Jnanan [Itsetutkimuksen] polulla, saavutetaan jopa Bhaktin [itsensä luovuttamisen] polulla, esitetään tässä säkeessä.*

473. Istuen jokaisen Sydämessä Sydämenä, Herra säättää kaiken hänen¹⁹ kohtalonsa [*prarabdhan*] mukaisesti. Sen vuoksi, jos me järkkymättä pysymme Itsessä, lähteessämme, kaikki tapahtuu erehtymättömästi.
474. He, joilla on vahva usko, 'Hänen, joka on istuttanut tämän puun, tulee kastella sitä', eivät koskaan ahdistu. Jos hän [joka istutti sen] näkee puun kuivuvan, olkoon jopa tämä säälittävä näky vain hänen taakkansa.

¹⁹ Läpi koko teoksen käytetään paljon viitesanaa 'one', joka vastaa sanoja: eräs, joku, tämä, hän, ihminen, jne. Olen käyttänyt näitä sanoja sen mukaan, mikä niistä on milloinkin tuntunut sopivalta!

Michael James: Opetuslapset, joilla on vahva usko Jumalaan, eivät koskaan tunne huolta elämänsä tarpeista, koska ne ovat niin varmoja, että Jumala ei koskaan jätä heitä. Jopa silloin, kun sellaista tapahtuu, ettei heille niitä tarjota, he eivät tunne, että heitä koetellaan; he yksinkertaisesti kestävät sen kärsivällisesti, tuntien, että se on ainoastaan Jumala, jonka on kärsittävä näkemällä heidät vaikeuksissa. Siksi kaikissa tilanteissa he ovat onnellisia. Näin tämä säe varmistaa, ettei tällaisilla opetuslapsilla ole kärsimystä lainkaan elämässä.

475. Koska Jumala yksin on juuri, kaikki, mikä tarjotaan Hänelle, menee koko banyanpuulle, maailmalle ja sieluille, jotka itävät Hänestä, juuresta.

Sadhu Om: Nöyrytyminen Jumalalle on kuin kastelisi banyanpuun juurta. Jos, hyläten tämän itsensä luovuttamisen, joka ei ole mitään muuta kuin todellisen tiedon tila, joku sitoo itsensä maailmaan ajatellen, että hän tekee palvelua maailmalle, se on aivan kuin ruiskuttaisi vettä banyanpuun lehdille ja oksille. Toisaalta, jos luovuttaa itsensä Jumalalle, totuudenmukaisesti tämä yksin on todellista palvelua koko maailmalle ja kaikille sieluille.

Tässä joku saattaa epäillä, että tämä ohje näyttää olevan ristiriidassa Upadesa Undiyarin säkeen 5 kanssa. Mutta todellisuudessa näin ei ole. Miksei? Säe 5 Upadesa Undiyarissa huomauttaa, että palvomalla maailmankaikkeutta kuvittelemalla, että se on Jumala, on vain ajatusprosessi [enni vazhipadal], ja että sen hedelmä on myös vain oman mielen puhdistamista [karuttai tirutti – kuten osoitettiin säkeessä 3]; tällainen palvonta ei hyödytä maailmankaikkeutta. Mutta luovuttamalla itsensä Jumalalle, ajattelu tai mielikuvitus pysähtyy ja ihminen saavuttaa täydellisen tiedon tilan. Tämän korkeimman tiedon saavuttaminen yksin on todellista maailman auttamista tai palvelemista. Näin ollen, Upadesa Undiyarin säkeessä 5 annettu opetus on niille sadhakoille, jotka haluavat saada mielen puhdistuksen [Chitta-suddhin], kun taas opetus, joka annetaan nykyisessä säkeessä, on niille sadhakoille, jotka haluavat todella palvella koko maailmaa. Sen vuoksi, jos me tarkastelemme tällä tavalla, on selvää, etteivät nämä kaksi ohjetta ole ristiriidassa keskenään.

Kuinka todellinen tieto yksin on parasta palvelua maailmalle? Katsokaamme. Oleta, että joku näkee nukkuessaan unta, että hänen ystävänsä haavoittuu tiikerin kynsissä. Sen sijaan hän toimittaa lääkettä uniystävillään, eikä hänen herättämisensä unestaan ole todellisen avun tekemistä heille? Mitkään muut ponnistukset unessa eivät ole todellista palvelua heille. Niin myös, Itsen

oivaltaminen, joka yksin on todellista heräämistä, on ainoa oikea tapa palvella koko maailmankaikkeutta.

Koska hyppääminen maailman palvelemiseen tekijyyden tunteella lisää etsijän itsekkyyttä, sen sijaan että antaa hänelle chitta-suddhin, karmajoogin todellisen hyödyn, Sri Bhagavan, jonka tarkoituksena on säästää etsijöitä tällaiselta tappiolta, antaa heille tässä säkeessä asianmukaista opetusta.

79 Toimimattomuuden Saavuttaminen

476. Suorittipa ihminen tekoja tai ei, jos yksilöllisyyden harha – ego, 'minä olen tekojen tekijä' – täysin tuhoutuu, se on toimimattomuuden saavuttamista.

Sadhu Om: *Ihmiset ajattelevat yleisesti, että toimimattomuuden saavuttaminen on tila, jossa ihmisen pitäisi pysyä hiljaa, luopumalla kaikesta aktiivisuudesta. Mutta tämä on väärin. Sri Bhagavan Ramana julistaa, että tekijyyden häviäminen yksin on oikeanlaista toimimattomuutta ja tämä yksin on nishkamya karmaa – toimintaa ilman tuloksen halua.*

80 Itsensä Luovuttaminen

477. Hänelle, joka luovuttaa itsensä ['minän' ja 'minun'] Herralle, Herra antaa Itsensä tässä ja nyt. Vain sellainen, joka on näin uppoutunut [Jumalaan] ja saavuttanut *Brahmanin* tiedon, pysyy aina Sivan puhtaan korkeimman Autuuden kokemuksessa.

Sri Muruganar ja Michael James: *Itsensä luovuttaminen Jumalalle tarkoittaa luopumista käsitteistä 'minä' ja 'minun'. Herran Itsensä antaminen tarkoittaa että, menetettyään 'minän' ja 'minun', Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus yksin jää jäljelle. Ilmaistessaan luonteensa loistavan esiin Olemassaolo-Tietoisuus-Autuutena, Sri Bhagavan sanoo, että 'tällainen ihminen saavuttaa tiedon [chit] ja hukkuu Autuuteen [anandaan]'. Koska Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus, joka on ihmisen omaa luontoa, ei tarvitse aikaa loistaakseen esiin heti kun 'minä' ja 'minun' katoavat, sanotaan tässä säkeessä, että Herra antaa Itsensä 'tässä ja nyt'.*

478. Kun oikein tarkkaan tutkitaan, mitä seuraa kaikista ponnisteluista, joita tehtiin *Bhakti-Margassa*, on se, että ihmisen egomuoto liukenee

intensiivisen mietiskelyn lujuudella Herran Jaloissa ja yksilöllisyys katoaa Hänen Jalkoihinsa itsensä luovuttamisella.

Michael James: *Kuinka egomuoto liukenee intensiivisen mietiskelyn lujuudella Herran Jaloissa? Intensiivinen mietiskely Hänen jaloissaan on mahdollista vain silloin, kun on intensiivistä rakkautta Häntä kohtaan. Kun hänellä on sellaista intensiivistä rakkautta Häneen, etsijä ei välitä omasta kehostaan eikä sen tarpeista. Näin hän menettää kiinnostuksensa omaan yksilöllisyyteensä ja siten hänen egomuotonsa sulaa. Kuitenkin on huomattava, että pelkkä keskittyminen ilman rakkautta ei voi synnyttää egottomuutta.*

479. Hankaa pois yksilöllisyys, jolla ei voi olla paikkaa erillään Herrasta, joka loistaa kaikkena. Korkeimman luopumisen, jossa vallitsee autuas rauha, oikean merkityksen määritelmä on ilkeästä, oikullisesta egoitsestä luopuminen.

480. 'Tarjoa itse Herralle', he sanovat. Toisaalta, kenenkä muun se on jo kuin Hänen? Sen vuoksi, on ihmisen velvollisuus tehdä parannus, kun on varastanut Hänen omaisuutensa ['minänä' ja 'minun omana'] ja palauttaa se takaisin Hänen Lootusjalkoihinsa.

Sri Muruganar: *Heillä, jotka sanovat 'Meidän pitäisi luovuttaa itsestämme Herralle', ei ole tarkkaa käsitystä antaumuksesta [pra-bhaktista]. Itsestä luopumisesta tulisi pyrkimys [tapas] vain, jos jivalle olisi erillinen vapaus tehdä niin; eikö totta? Mutta koska niin sanottu jivatma on Herran omaisuutta, jolla ei ole omaa vapautta, hänen tärkein velvollisuutensa on, että hän häpeää varastamisen tekoaan noustuaan itsenäiseksi kokonaisuudeksi, 'minäksi'. Hänen tulisi sulautua takaisin Häneen kerta kaikkiaan ja tulla olemattomaksi.*

481. Onko hänellä mitään syytä pelkoon, jonka mieli pysyy Herran tahdossa rukoilemalla: 'Herra, älä anna minkään tapahtua minun toiveeni mukaan; tapahtukoon vain Sinun tahtosi'.

482. Antamatta pienintäkään sijaa sydämessään – joka on saanut suuren rakkauden kiinnittää huomionsa Itseen, Jumalan todelliseen muotoon – millekään *vasanoiden* synnyttämälle ajatukselle, on oikea tapa tarjota itsensä Herralle.

Sadhu Om: *Nämä ovat Armon sanoja, joita Sri Bhagavan antaa kirjassa Kuka minä olen?: 'Antamatta lainkaan sijaa muille nouseville ajatuksille paitsi Itsen*

ajatukselle [Atma-chintanaille – eli Itsen huomioonille] ja ollen lujasti vakiintunut Itseen, on itsensä luovuttamista Herralle'. Katso myös säettä 1189.

483. Luopumalla kaikista toiveistaan asenteella 'Sinun tahtosi yksin on minun' on täydellisen luopumisen tila, jossa viekas ego, alkuperäinen naamiointi, ensimmäisenä nouseva, tuhoutuu. Näin sinun tulisi tietää.
484. Kun sisäisesti tutkii, missä voi varas olla olemassa, joka on kiintymyksellä ja halulla tarttunut 'minänä' ja 'minun omana' korkeimman äärettömän Herran omaisuuteen [sieluun, kehoon, maailmaan, jne.]?

Sadhu Om: *Koska mieli, keho ja maailma nousevat Itsestä [Jumalasta], niitä kuvataan Jumalan omaisuudeksi.*

Tämä ja seuraava säe selittävät kuinka Itsetutkimus ja itsensä luovuttaminen tuottavat saman tuloksen, joka on egottomuus.

485. Kun ego, menettäen kaiken ilkkurisuutensa, kuolee Itsessä pysymisessä [nishthassa] olemalla saalis Sivan voimalle [Siva-Saktille] ja muuttumalla elottomaksi kuin tukki, koska siellä koetaan, että Autuus lopettaa kaiken kärsimyksen, vain silloin on itsensä luovuttaminen todellista.
486. Tarjota itseään suurella hartaudella Herralle, joka loistaa puhtaana Itsenä, on aivan samaa kuin murtaa varvas irti Ganapathin patsaasta, joka on tehty makeasta sokerista ja tarjota sitä samalle patsaalle.

Michael James: *Katso alaviitettä kirjassa The Path of Sri Ramana osa II, osa 93, sokerisen Ganapathin tarinasta.*

Sri Muruganar ja Sadhu Om: *Kun jopa itsensä luovuttaminen, jota niin paljon ylistetään dualismissa korkeimpana ja lopullisena Jumalaan sitoutumisen muotona, näin paljastuu Sri Bhagavanin toimesta tässä Upadesassa merkityksettömäksi, meidän pitäisi harkita, mitä hyötyä on kaikista muista palvontamuodoista! Sen vuoksi, pysyen tyynenä, pysyen Itsessä, antamatta mahdollisuutta 'minän' nousulle, joka ('minä') on Jumalan omaisuuden anastamisen synty, on kaikkein parasta palvontaa.*

487. Aseta ehdoita mielesi Herran Jalkoihin, jolla on Sakti Hänen vasemmalla puolellaan. Silloin, koska juonikkaat 'minä' ja 'minun' ovat kuolleet, loistava, autuas Korkein Itse loistaa voitonriemuisesti.

Michael James: 'Herra, jolla on Sakti Hänen vasemmalla puolellaan' on perinteinen tapa viitata Herra Sivaan.

81 Vihamiehiin Suhtautuminen

488. Hyvien ihmisten [etsijöiden] ei tulisi osoittaa vähintäkään vihaa vihollisia kohtaan, olivatpa he kuinka pahoja tahansa. Vihaa, kuten halua, sopii ikuisesti vihata.

Sadhu Om: Tämä säe antaa saman upadesan, jonka Sri Bhagavan antaa kirjassa Kuka minä olen?: 'Ihmisen ei pidä inhota muita, riippumatta siitä kuinka pahoja he ovat. Sekä mieltymyksiä että inhoamisia on vieroksuttava.'

489. Koska se, [tämä keho ja ego, jonka muotona on 'minä olen keho'], jonka etsijä hylkää 'ei-minänä', on sama kuin se, jota hänen vihollisensa pilkkaavat, etsijälle, joka haluaa tuhota egon [itsensä], erilaiset loukkaukset hänen vihollisiltaan ovat aivan kuin alasin kultasepälle.

Sadhu Om: Etsijä tarkoittaa häntä, joka todella haluaa tuhota egotunteensa. Hän ja hänen egotunteensa ovat yksi ja sama. Sekä itsensä luovuttamisen että Itsetutkimuksen polulla se, minkä hän hylkää tai mitä vihaa, on ego eli hän itse. Koska he [hänen vihollisensa], jotka vihaavat tai moittivat häntä, tekevät myös samaa, he osoittautuvat tässä suurenmoisiksi apulaisiksi hänen projektilleen. Tämä selittää esimerkkiä kultasepistä ja hänen alasimestaan. Koska alasin vastustaa alapuolelta jokaista hänen vasaraniskuaan, kultaseppä voi muotoilla metalliaan kunnolla. Jos alasin on pehmeä, kaikki kultasepän ponnistelut ovat turhia. Samalla lailla, mitä enemmän arvostusta etsijä saa, sitä vähäisempää on hänen egonsa heikkeneminen. Niinpä, päinvastoin kuin hänen arvostajansa, hänen vihollisensa auttavat etsijää hänen sadhanassaan.

490. Vain se väkevä, jolla on suurta urheutta voittaa viha rakkaudella, on todellinen Viisas [muni].

Sri Muruganar: 'Viha ei voi lopettaa vihaa' oli Buddhan opetus. Silti jopa jotkut henkiset etsijät, nähdessään julmuuksia ja ajatellessaan, että heidän velvollisuutensa on käydä käsiksi väärintekijöihin, hyppäävät asiaan vihalla. Osoittaakseen heille, ettei heidän ole sopivaa tehdä niin, tämä ohje annettiin.

82 Elämän Yksinkertaisuus

491. Jos muutamat suuren rikkauden omistavat ihmiset luopuisivat vapaaehtoisesti joistakin ylellisistä elämänmuodoistaan, miljoonat surkeasti kärsivät köyhät voisivat elää.
492. Koska armollinen Herra tuottaa kaikille olennoille tarpeellista ruokaa vain tarvittavan määrän, jos ihminen kuluttaa enemmän kuin mitä tarvitaan elämän ylläpitämiseen, on synti varastaa väkivalloin muiden ruokaa. Näin sinun tulisi tietää.

Sri Muruganar: Vaikka tämä säe mainitsee vain ruuan, sitä voidaan soveltaa kaikkiin välttämättömyystarvikkeisiin. Mitä hyvänsä joku kokoaa paljon enemmän kuin on tarpeen, se ei ole mitään muuta kuin syntien kasaamista. Tämä vahvistetaan kunnolla seuraavassa säkeessä.

83 Luku, joka käsittelee Kohtuuttomuuden Rikosta

493. Kohtuuttomuuden rikoksen tähden jopa nektarista tulee myrkkyä. Kohtuuttomuuden rikoksen tähden monet ovat syntisiä. Sen vuoksi ihmisen pitäisi tajuta kohtuuttomuuden rikollisuus ja luopua siitä.

Sri Muruganar: Vaikka sanotaan, että paasto ja nukkumattomuus ovat tavallaan apuväline hengelliseen kehitykseen, kohtuuttomuus niissä on varmasti haitallista. Bhagavad Gita toteaa: 'Hän, joka nukkuu enemmän tai pidättyy täysin nukkumasta ja hän, joka syö enemmän tai paastooa enemmän, ei menesty joogassa.' Sri Bhagavanilla oli myös tapana sanoa, että enemmän kuin paasto, satvinen ruoka kohtuullisin määrin on sopiva apu sadhanaan.

84 Nöyryys

494. Ihmisen suuruus kasvaa siinä määrin kuin hänestä tulee nöyrä. Syy siihen, miksi Jumala on Korkein siinä määrin, että koko maailmankaikkeus kumartaa häntä, on Hänen nöyryyden ylevä tilansa, jossa harhainen ego ei koskaan nouse tietämättään.
495. Viisaan etsijän, joka pyrkii saavuttamaan todellisen suuruuden, on parasta osoittaa kunnioitustaan [*namaskarameja*] toisille kunnes saavuttaa

täydellisen egottomuuden. Toisaalta, hänelle on todellakin vaarallista vastaanottaa kunnianosoitusta muilta.

Sadhu Om: *Tässä mainittu viisas etsijä on vain hän, joka tähtää Itseoivallukseen. Koska ego laantuu vain tekemällä namaskarameja muille, sen todetaan olevan 'parasta', ja koska ego kasvaa hyväksymällä namaskarameja muilta, sen korostetaan olevan 'todella vaarallista'.*

496. Eikö se johdu Hänen nöyrästä käyttäytymistään, kun hän vapaaehtoisesti aina palvelee kaikkia luotuja, että Jumala seisoo kaikkien loistelioiden palvontojen arvoisena, joita kaikki maailmat suorittavat jatkuvasti?

497. Näkemällä Itsensä kaikissa, olemalla nöyrä jopa opetuslapsilleen, jotka kumartavat kaikkia, ja Hänen luonnollisella pysymisellään sellaisella hiljaisuuden huipulla, ettei mikään voi olla nöyrempi kuin Hän, Korkeimpana olemisen tila on tullut Herraan.

Sadhu Om: *Säkeiden 494, 496 ja 497 kautta Sri Bhagavan paljastaa ainutlaatuisen ja yllättävän totuuden, nimittäin, Hän selittää kuinka Jumala seisoo kaikkien maailmojen palvontojen arvoisena. Sri Bhagavan toteaa tässä, että se johtuu siitä, että Jumala on luonnollisesti ja rakastavasti nöyrä kaikille kaikkialla Hänen luomakunnassaan. Seuraava tapaus todistaa, että Bhagavan Sri Ramana, tästä samasta syystä, ei ole kukaan muu kuin Jumala Itse.*

Opetuslapsi kysyi Sri Bhagavanilta, 'Miltä tietä tuntuu, kun sadat ihmiset tulevat ja tekevät pranameja teille?' Hetkeäkään epäröimättä Sri Bhagavan vastasi: 'Ensin teen namaskarameja jokaiselle heistä heti kun ne tulevat tähän huoneeseen ja sitten vain he tekevät niin. Oman egonsa tynnyttäminen on oikea ja todellinen namaskaramien tekemismuoto. Eikö minulla ole joka päivä enemmän mahdollisuuksia tehdä tällaisia namaskarameja kuin kellään, joka tulee tänne?'

Tämä Hänen vastauksensa sisältää paljon salaista ja syvällistä merkitystä mitä pohdiskella. Ohjeen ydinmehuna tässä on se, että ollen aina nöyrä, ilman että sallii egon nousta, on ainoa tapa saavuttaa suuruus.

498. Koska mieli itsessään on sekä pienin [*anu*] ja suurin [*mahat*], Itse, Todellisuus, joka on mielen tuolla puolen, on transsendenttinen [*atitam*]. Sitä paitsi, Itse on suurempi kuin kaikki, jotka tunnetaan suurimpana ja pienempi kuin kaikki, jotka kutsutaan pienimpänä.

Sadhu Om: *Katso viidettä säkeistöä laulusta Atma Vidya Kirtanam [The Song on Science of Self], jossa Sri Bhagavan sanoo, että Itse on Tila, joka sisältää mielitilan [joka puolestaan sisältää fyysisen tilan].*

499. Ontot ja hauraat oljet kelluvat ylhäällä meren pinnalla, kun taas raskas helmi makaa alhaalla meren pohjassa. Samoin, vaikka arvoton ihminen asettuu yläpuolelle, hän on oikeasti alhainen ja vaikka suuri ihminen asettuu alapuolelle, hän ei ole koskaan alhainen.

Sadhu Om: *Tämän säkeen kaksi viimeistä riviä ovat Thirukkuralain säe 973, 3. säe luvusta, jolle on annettu nimeksi 'Suurenmoisuus'.*

Eräänä päivänä jotkut opetuslapset onnistuivat poistamaan Sri Bhagavanin läheisyydestä henkilön, joka järkähtämättömästi halusi istua yhtä korkealla kuin Sri Bhagavan. Arvattuaan, mitä oli tapahtunut, Sri Bhagavan huomautti kerran, osoittamalla sormellaan päänsä yläpuolelle, 'Voi, olette hyvin onnellisia, kun ajoitte hänet pois, mutta mitä aiotte tehdä tämän kanssa?' Juuri Sri Bhagavanin pään yläpuolella oli apina, joka istui puun oksalla venytellen häntäänsä kohti häntä! Opetuslapset tunsivat katumusta virheensä tähden. Eikö tämä tapaus ole tämän säkeen suora ja käytännöllinen selitys?

85 Mikä on Kelvollista Tekemistä

500. Kelvollista tehtävää on Itsetutkimus; kelvollista saavutettavaa on Itsen ylistys; kelvollista hylättävää on egotunne; sulautumiseen kelvollista on oma lähde, niin että huolet ja pelot kuolevat.

501. Kelvollista saavutettavaa on todellinen tieto; kelvollista mielen pohdiskelua ovat Herran Jalat; varmasti kelvollista liittyä on Viisaiden seura [*satsang*]; kelvollista saada kumpuamaan sydämessä on Autuus.

Michael James: *Säe 1144 on myös luettava tässä.*

OSA KAKSI

TOTUUDEN HARJOITUS (*Tattuvam Anusantana Viyal*)

1 Luku, joka Käsittelee Opetuksen Suuruutta (*Upadesa Matchit Tiran*)

502. Tiedä, että Hänen [*Sadgurun*] viisaat sanansa, joka on kunnolla vakiintunut Sydämeen, ovat parasta opetusta opetuslasten hämmentyneille ja harhaisille mielille vapauttaa itsensä juoksemasta pahanilkisten aistien perässä ja saavuttaa sisäisesti päämääräänsä.
503. Todellinen tieto [*jnana*] ei sarasta ilman, että tutkii sisäisesti opetuksen 'Se Sinä Olet' ydintä, jota lakkaamatta lausui katseensa puheen kautta *Sadguru*, Itse, Sivan muoto [maan päällä], asuen hänen opetuslastensa sydämissä .
504. Itsen keskeytymätön loiste, elämän elämä, luonnollisena tietoisuutena 'Minä-Minä' sydämessä on Jumalan luonto, joka antaa keskeytymätöntä *upadesaa* varteenotettavalle opetuslapselle.

Sadhu Om: Tämä säe selittää lisää opetuksessa paljastuneita ideoita: 'Muutamille erittäin kypsille sieluille käy niin, että Herra paljastaa Todellisuuden sisältäpäin olemalla heidän tietonsa Tieto', joka annettiin vastaukseksi kahdeksanteen kysymykseen: 'Mistä johtuu, että jotkut Suuret saavuttavat korkeimman tiedon jopa ilman Gurua?', luvussa 'Upadesa' kirjassa *Upadesa Manjari*, jonka *Sri Bhagavan* esitti. Tämä säe kertoo, kuinka Itse, olemalla sisäinen Guru, opettaa todellisen tiedon täysin kypsälle sielulle jopa ottamatta ihmisen muotoa ulkopuolelle. 'Minä-Minän', 'olen'-tietoisuuden ytimen, loiste on sisäisen Gurun, Itsen, hiljaista opetusta. Koska korkein, ei-kaksinainen tieto ei ole mitään muuta kuin Itsetietoisuutta 'Minä olen', sen loiste 'Minä-Minänä' itsessään on Gurun hiljaista sisäistä opetusta taivuttaen opetuslasta [mieltä] pysymään aina Siinä. Näin Itse toimii Guruna sisäpuolella.

2 Luku, joka käsittelee Mahavakyoja (Mahavakkiyat Tiran)

505. Monet sanonnat syytävät ulos, että tietämättömyyden poistamiseksi, joita sisältyy neljään Vedaan, yksi olennainen lause ilmaisee absoluuttisen totuuden, Hiljaisuuden, joka on 'yksilösielun ja Korkeimman ykseys' [*jiva-brahma-aikya*].

Michael James: Mahavakya 'Se Sinä Olet' [tattvamasī] ilmaisee myös tätä.

506. Erittäin kypsille sieluille, jotka etsivät korkeinta *sat-chit-ananda*a vapautuakseen syntymän [ja kuoleman] paahtavasta kuumuudesta, se on vain sanan 'Sinä' tutkiminen, joka [kolmesta sanasta 'Se', 'Sinä' ja 'Olet'] ilmaisee yksilöllisen sielun luonnetta, jolla Vapautumisen ihanuus saavutetaan.

Sadhu Om: Meidän pitäisi tässä muistaa Sri Bhagavanin opastusta Ulladu Narpadun säkeessä 32, siitä, mitä todellisen ja vilpittömän opetuslapsen pitäisi tehdä, kun hän kuulee Mahavakyan 'Se Sinä Olet' Gurulta. Heti kun hän kuulee ilmaisun 'Se Sinä Olet', opetuslapsen huomion pitäisi kääntyä tuntemaan, 'Mikä olen minä?' Tämä on todellinen tavoite, miksi Mahavakya ilmestyi. Ainut tärkeä sana, joka seisoo edellä olevassa Mahavakyyassa kääntääkseen opetuslapsen mielen Itsen huomioimiseen, on 'Sinä'. Siksi tämä säe väittää ehdottomasti, että kolmesta sanasta 'Sinä' yksin olisi kypsän opetuslapsen otettava tutkittavaksi. Seuraavat kaksi säettä korostavat myös samaa ajatusta.

507. Vain vähemmän kypsien etsijöiden mielten kääntämiseksi sisäänpäin, joille sopii edellä mainittu tutkimus, [Vedat] lisäsivät kaksi muuta sanaa 'Se' [*tat*] ja 'Olet' [*asi*] sanaan 'Sinä' [*tvam*], muodostaen siten Mahavakyan 'Se Sinä Olet' [*tat tvam asi*]. Näin sinun tulisi tietää.

508. Totisesti, itsessä tehty tutkimus, jotta tuntisi sanaa 'Sinä' tarkoittavan todellisen merkityksen, 'Mikä se on?' ['Kuka minä olen?'] on oikea keino tietää myös kahden muun sanan oikea merkitys.

3 Luku, joka käsittelee Upanishadien Suuruutta (Upanisha Matchit Tiran)

509. Armo on Jumalan muoto, jolla ei koskaan ole ollut tietämättömyyttä [*ajnanaa*]. *Brahmanin* todellinen tieto [*brahma-jnana*] on koroike, jolle Jumalan Lootusjalat lasketaan. *Upanishadeja* ovat näiden Jalkojen kultaiset sandaalit. Mitättömälle egolle [modernille ihmiselle], jota hallitsee tieteellisen tiedon [*vijnanan*] hulluus, ainoa varteenotettava velvollisuus on pitää päänsä päällä *Upanishad*-sandaaleja.

Sadhu Om: *Tämän säkeen välittämä opetus on, että modernin mielen, joka on täynnä tieteellistä tietoa, ensimmäinen ja välitön velvollisuus on, sen sijaan, että tuntisi ylpeyttä mitättömästä tiedostaan, luopuu ylpeydestään ja seuraa Upanishadien osoittamaa Itsetuntemuksen polkua. Koska yleisesti tunnetaan se tosiasia, että maallisen tieteen tieto, vaikka on kehittynyt yhä enemmän, ei ole vielä koskaan päässyt lopputulokseen, tämä säe neuvoo, että jos se haluaa saavuttaa täydellisen tiedon, ihmisen älyn, joka sitoutuu tieteeseen, joka ei koskaan tarjoa mitään muuta kuin epätäydellistä tietoa, on mentävä Upanishadien armon alle turvaan, joka yksin opettaa Itsetuntemusta, lopullista ja täydellistä tietoa. Tämä on ainoa tapa, jolla se voi vapautua, ja tämä on sen tärkein velvollisuus.*

4 Luku, joka käsittelee Upasanaa (Upasana Tiran)

Michael James: *Upasana tarkoittaa palvontaa eli takertumista Jumalaan keholla [tekemällä pujaa], puheella [tekemällä japaa tai lausumalla stotria] tai mielellä [tekemällä dhyanaa].*

510. Ne onnekkaat etsijät, jotka ovat nähneet Jumalan Lootusjalat, joka (Jumala) loistaa äärimmäisen puhtaana heidän sydämissään, tulevat hävittämään kaikki pahat ja pahaenteiset taipumuksensa ja säteilemään Tiedon Valoa.

511. Pirulliset ominaisuudet [*asura sambat*] tuovat teille vain perikadon. Tietäen tämän selvästi, kehittäkää vain jumalallisia ominaisuuksia [*deyva sambat*]. *Upasana*, joka kasvattaa jumalallisia ominaisuuksia sydämessä, yksin pelastaa sielun.

Sadhu Om: *Tässä upasanan tulisi ymmärtää tarkoittavan takertumista Itseen eli Itsen huomioimiseen, joka on Itsetutkimusta. Sillä Itsetutkimus yksin suo kaikki jumalalliset ominaisuudet [deyva sambat]. Sana 'sambat' tarkoittaa 'sitä, joka hankitaan'. Koska kaikki asiat, jotka hankitaan ulkoisesti, tuovat vain kurjuutta jivalle, 'deyva sambat' yksin on hankkimisen arvoista ja kehittyy yksinomaan Itsetutkimuksella.*

512. Vaikka ei-kaksinaisuuden tietoa [*advaita jnanaa*] on vaikea saavuttaa, se tulee helpoksi saavuttaa, kun todellinen rakkaus, *bhakti* Herran [Sivan] Jalkoihin kasvaa voimakkaaksi, koska Hänen Armonsä, paljastava Valo, joka karkottaa tietämättömyyden, alkaa silloin virrata.
513. Kiinnittymällä rakkaudella lujasti Herran Jalkoihin Sydämessä, ihminen voi leikata irti harhaluulon orjuuden ja niin katkaisten orjuuden; ihminen voi katsoa korkeimman tiedon todellista Valoa, hänen Sydänlootuksensa puhjettua kukkaan.

Michael James: *Lukijoiden tulisi tässä muistaa Sri Bhagavanin opetusta, että termeillä 'Jumalan Jalat', 'Armo', jne. ilmaistaan vain Itseä.*

514. Jos *jivan* pää kiinnittyy Sivan Jalkoihin, *jiva* tulee itse loistamaan Sivana. Sillä mitätön ego, menettäessään liikkuvan luonteensa, pysyy hiljaa Itsen todellisessa tilassa, joka on liikkumaton.

Michael James: *Aallon luonteena on liikkua. Valtameren luonteena on pysyä liikkumatta. Jos vaeltava aalto rakastaa merta eli jos se rakastaa meren luonnetta, nimittäin, pysyä hiljaa, se menettää aaltomuotonsa, laantuu, hukkuu mereen ja tulee sen kautta itse mereksi eli siitä tulee liikkumaton. Samalla lailla, jos *jiva*, vaeltava mieli, rakastaa Sivaa, Itseä, hän menettää *jivaluonteensa* eli liikkuvan ja omana kokonaisuutena seisovan luonteensa, sulaa Sivaan ja tulee itse Sivaksi.*

515. Katkaistaksesi vahvan, pitkäaikaisen ja virheellisen orjuuden ja pelastuaksesi, hukkaamatta yhtään aikaa, mietiskele aina roihuavalla ja intensiivisellä rakkaudella Herran kultaisia Lootusjalkoja.

Sadhu Om: *'Harjoita aina Itsen mietiskelyä [atma-dhyanaa] ja saavuta Vapautumisen korkein autuus', kertoo Sri Bhagavan Vichara Sangrahamin*

päättävässä säkeessä. Näin meidän tulisi ymmärtää, että Itsen mietiskely on se, mitä tässä säkeessä suositellaan.

516. Jumalan [Itsen] todellista muotoa [luonnetta] ei voi ymmärtää muuten kuin mielellä, joka seisoo tukevasti hiljaa *nishtassa* [Itsessä pysymisessä eli *samadhissa*]. Sen vuoksi, ilman, että sallii mielen joko vaeltaa kuin kulkuri [eli käydä läpi valvetta ja unta – *sakalaa*] tai pudota *layaan* [eli pudota syväuneen – *kevalaan*] väsymyksestä johtuen, treenaa mieltä olemaan tietoinen ja hiljaa yhdessä kohteessa [Itsessä].

Michael James: *Tästä säkeestä ilmenee, että tekemällä mielestä hiljaisen eli antamatta sakalan [moneuden tilan] ja kevalan [tyhjyyden tilan] vaikuttaa siihen, on se, mitä kutsutaan nishthaksi tai samadhiksi.*

517. Luovu kaikista kiintymyksistäsi mitättömiin aistikohteisiin [*vishayoihin*], jotka aiheuttaa harha 'Minä olen tämä lihainen keho'. Hiljainen mieli [näin liikkumatta hylkäämällä aistikohteet] on puhdas *mani-lingam* [*Siva-lingamin* ylempi muoto]. Jos tätä palvotaan [eli jos tämä henkinen hiljaisuus säilyy suurella rakkaudella, joka on sen todellista palvontaa], se suo päättymättömän autuuden.
518. Kaikki päivät, kaikki planeetat, kaikki *joogat* ja kaikki *orait* ovat otollisia päiviä, otolliset planeetat, otolliset joogat ja otolliset *orait* etsijöille tehdä tätä *upasanaa* [henkistä harjoitusta].

Michael James: *Joogat ja orait ovat tiettyjä, astrologiassa laskettuja päivän ajanjaksoja.*

Sri Muruganar: *Koska ajat, planeetat, joogat ja orait ovat mielen käsityksiä, jotkut niistä saattavat olla pahaenteisiä, mutta vain maalliseen toimintaan. Mikään niistä ei voi aiheuttaa mitään paha etsijälle, joka haluaa tehdä Itsensä huomiointia [atma-dhyana], joka on todellista Jumalan palvontaa, koska se koskee Itseä, joka on mielen tuolla puolen. Kymmenen Sri Jnanasambandharin laulamaa säettä planeettojen vaikutusten voittamiseksi ja myös jotkin muut tamilipyhimysten laulut vakuuttavat meille, ettei mikään näistä aikatekijöistä voi luoda estettä etsijälle, joka tulee Jumalan Armon voiman alle.*

519. On erittäin harvinaista päästä täydelliseen uskoon Yhteen [Jumalaan tai Guruun]. Jos sellainen usko puhkeaa kukkaan sydämessä

[menneistä ansioista johtuen], todella suojaa ja ravitse sitä, koska se on samanlainen kuin vastasyntynyt vauva, äläkä pilaa sitä antamalla tilaa joillekin peloille tai epäilyille, aivan kuin, jos joku omistaisi *Kamadenu*, hän kasvattaisi sitä suurella huolenpidolla ja rakkaudella.

Michael James: Kamadenu on jumalallinen lehmä, joka antaa ihmiselle kaiken, mitä hän haluaa. Samalla lailla, täydellinen usko Jumalaan tai Guruun suo mitä tahansa ja kaiken etsijälle. Tällainen on uskon ihmeellinen voima.

5 Luku, joka käsittelee Upasanaa Hiljaisuudella (*Maunopasanait Tiran*)

520. Herran asettaminen sydämen valtaistuimelle ja mielen kiinnittäminen keskeytyksettä Itseen siten, että se tulee yhdeksi Sen kanssa, on todellista ja luonnollista palvontaa Hiljaisuudella [*maunopasana*].
521. Puhdas tila, jossa ollaan erittäin suuresti kiintyneenä Itseen eikä olla kiintyneenä muihin asioihin, on totisesti ihmisen Hiljaisuuden tila. Oppia pysymään tietoisena²⁰, että 'Minä olen se Hiljaisuus' ja aina säilyä sinä mikä Se on (**Vastaa alaviitteen 13 selitystä!**), on todellista henkistä palvontaa [*manasika pujaa*].

Sadhu Om: Nykyään monet meistä kuvittelevat, että henkisen palvonnan [manasika pujan] tekeminen tarkoittaa kuvitelmaa, että ihminen kokoaa kaikki tarvittavat asiat kuten kukat, santelitähnan, hedelmät, köynnökset jne. ja että hän tarjoaa niitä Jumalalle.

Kuitenkin, tämä on vain henkistä toimintaa [pravrittia]. Tämä säe opettaa meille, ettei tämä ole oikeaa manasika pujaa, ja että Itsessä pysyminen, 'palvonta Hiljaisuudella' [maunopasana], joka mainittiin edellä, yksin on todellista manasika pujaa.

6 Luku, joka käsittelee Väittelyn Harhaa (*Vada Mayal Tiran*)

522. Vain tietämättömät, jotka eivät tunne hiukkaakaan heidän omaa [egon] nousun ja asettumisen luonnetta, sitoutuvat kuumaan sanasotaan: 'Kohtalo on paljon voimakkaampi kuin vapaa tahto [mielen ponnistus]';

20 Tässä on vielä vaikeammin ilmastava lauserakenne: ”as ’I am that Silence’”!

'Ei, vapaa tahto on paljon voimakkaampi kuin kohtalo'; 'Kohtalo on vapaan tahdon yläpuolella'; 'Ei, vapaa tahto on kohtalon yläpuolella'.

Michael James: Katso tässä Ulladu Narpadun säettä 19.

523. Sen sijaan, että tutkimalla ja tuntemalla käytännöllisen kokemuksen kautta todella olemassa olevan Olennon, ja sen kautta saavuttaen korkeimman Hiljaisuuden selkeän tilan, jotkut hyppäävät pystyyn egoismilla, omaten fanaattisuutta tiettyyn uskontoon ja vihaa muita uskontoja kohtaan ja saavat aikaan turhia ja meluisia väittelyitä ja arvosteluja.

Michael James: Katso säettä 991.

524. Väittelyn todellisena luonteena on naamioida totuus. Koska se ei ole mitään muuta kuin illuusion ja mielikuvituksen taidetta, se pettää ja hämmentää mielen. Sen vuoksi, kukaan, joka on pudonnut väittelyn pimeään reikään, ei näe Auringonvaloa, Itsetuntemusta.

525. Sanat [ja ajatukset] eivät paljasta Itseä. Päinvastoin, ne naamioivat sen täysin. Sen vuoksi, hallitse valppaasti sekä puhetta että ajattelua niin, että Itse, joka on niiden piilossa, loistaa omasta halustaan.

Sri Muruganar: 'Me', Itse, yksin olemme todellisia. Jopa ajatukset [mieli] ja puhe, joka on vain ajatusten karkea muoto, ovat meille toisia ja siksi epätodellisia. Joten, Itsen huomioinnin harjoitus, mikä tynnyttää ajatukset ja puheen, on arvokasta sitoutumista.

526. Älä lainaa älyäsi [*buddhia*] orjaksi kaunopuheisuuden voimisteluun [puheen ja runouden muodossa] äläkä väittelyjen silmänkääntötemppeun. Tiedä totuus, Itse, kääntämällä puhdas, satvinen mieli sisäänpäin ja sen kautta tuhoa toiseuden illuusio.

7 Luku, joka käsittelee Mittojen Hyödyttömyyttä (*Alavai Yavalat Tiran*)

527. Mittaaja, mittari [eli standardi tai mitta-asteikko], mitattu ja mittaus – kaikki nämä näyttävät olevan olemassa ja loistavan, koska olemassaolo-

tietoisuus [*sat-chit*] loistaa sydämessä. Millä mitalla siellä mitataan Sitä [Itseä, olemassaolo-tietoisuutta]?

Sadhu Om: *Kaikki mitataan mielellä, jolla on ajan ja tilan kuvitteelliset mittarit [ulottuvuudet tai mittastandardit]. Ne asiat, jotka näin mitataan [myös aika ja tila], niiden mittaamisen tapahtuma ja mittaaja [mieli] – kaikki nämä näyttävät olevan olemassa vain Itsen, olemassaolo-tietoisuuden vuoksi ja läsnä ollessa. Muilla kuin tällä ei ole omaa todellista olemassaoloa. Sen vuoksi, kuinka Itseä voi mitata millään näistä – mielellä, ajalla, tilavuudella jne?*

528. Vain niin kauan kuin mittaaja [mieli] on olemassa, näyttävät mitta ja mitattu myös olevan olemassa todellisina. Mutta kun mittaaja [mieli] näkee Itsen, todella olemassa olevan Olennon ja sen kautta katoaa Siihen, kaikki muut asiat, kuten mitta, mitattu ja mittaus tulevat automaattisesti epätodellisiksi.

8 Luku, joka käsittelee Epäsuoraa Tietoa (*Paroksha Jnana Iran*)

529. *Jivojen* halujen tulet sammuvat vain puhtaan Itsetuntemuksen suoralla [*aparoksha*] kokemuksella, jossa tietämättömän mielen kaikki *vasanat* kuolevat. Jos fyysisen kehon jano ja lämpö voitaisiin sammuttaa ja jäähdyttää kangastuksella, silloin hengellinen jano [halu autuuteen – *mokshaan*] voitaisiin sammuttaa epäsuoralla tiedolla [*paroksha jnanalla*].

Michael James: *Paroksha jnana tarkoittaa välitettyä tai epäsuoraa tietoa, toisin sanoen tietoa Itsestä, jota on kerätty kirjoista [sravanalla ja mananalla] vastakohtana välittömälle eli suoralle tiedolle [aparoksha jnanalle], joka on Itsen suora kokemus [saavutettu nididhyasanan kautta].*

530. Kun siis puhtaan Korkeimman Itsen välitön [*aparoksha*] kokemus yksin on todellista, ei-kaksinaista tietoa [*jnanaa*], kutsua jopa sitä, mikä on epäsuoraa [*parokshaa*], tiedoksi [*jnanaksi*], on aivan samaa kuin kutsuisi demoneja [*rakshasoita*] 'ansiokkaiksi persooniksi' [*punya janoiksi*].

Michael James: *Kun kirjallisuudessa viitataan johonkin arvottomaan asiaan, siinä on tapana käyttää kunnianarvoisaa nimeä pilkatakseen sitä epäsuorasti. Tällä tavalla rakshasoita, joiden hyvin tiedetään olevan ilkeitä synnintekijöitä,*

joskus nimitetään 'ansiokkaiksi henkilöiksi' [punya janoiksi]. Sri Bhagavan huomauttaa tässä säkeessä, että epäsuoraa tietoa [paroksha jnanaa] kutsutaan 'tiedoksi' [jnanaksi] vain tässä hengessä, sillä se ei ole todellisuudessa mitään muuta kuin pelkkää tietämättömyyttä [ajnananaa].

531. Korkein *Jnana* [Itsetuntemus], joka tuhoaa petollisen harhan, syntyy vain todellisesta tutkimuksesta, jossa mielenkiinto kohdistuu Siihen, joka on olemassa Todellisuutena ['Minä olen'] sydämessä. Mutta tiedä, että pelkkä kirjatieto tutkimisesta, vaikka sen oppii selkeistä kirjoituksista, on kuin paperille piirretty kurpitsan kuva, joka on hyödytön ruoanlaittoon.
532. Onko mahdollista lepyttää omaa nälkäänsä syömällä ruokaa, jota on keitetty tauluun maalatun loimuavan liekin päällä? Samalla lailla, elämän kurjuuden lopettamista ja Itsen autuuden nauttimista ei voi saavuttaa pelkällä sanallisella tiedolla, vaan ainoastaan Itsen tosiasiallisella tiedolla, joka saavutetaan sammuttamalla ego sydämessä. Näin sinun tulisi tietää.
533. Korkeimman Itsen *sphuranan* autuutta ei voi saavuttaa älyllisillä perusteluilla, vaan vain tiedolla, joka loistaa sydämessä Jumalaisen Herran muotona, joka (Herra) lainaa valoa mielelle.

9 Luku, joka käsittelee *Jivan* Ykseyttä (*Eka Jivat Tiran*)

534. Hyväksykööt erittäin kypsät ja rohkeat etsijät, joilla on kirkas ja terävä äly, tiukasti, että sielu [*jiva*] on vain yksi [*eka*] ja siten vakiintukoot syvällä sydämessä [kysymällä 'Kuka minä olen, tämä yksi *jiva*?']. Vain jotta miellyttäisivät kypsymättömiä mieliä, kirjoitukset yleisesti sanovat, että sieluja [*jivoja*] on monia [*nana*].

Sadhu Om:

Jos ego tulee olemassaoloon, kaikki tulee olemassaoloon; jos ego ei ole, mitään ei ole; [sen vuoksi] totisesti ego on kaikki. – Ulladu Narpadu säe 26.

Jos 'minä' nousee, kaikki nousee – Kuka minä olen?

Jos ajatusta 'minä' ei ole olemassa, mitään toista ei ole olemassa – Sri Arunachala Ashtakam, säe 7.

Koska Sri Bhagavanin kolmesta edellisestä upadesasta selviää, että egon, tunteen 'Minä olen se ja se' nousu yksin on syynä maailmankaikkeuden lukemattomien jivojen, jotka siinä asuvat, nousuun ja ulkomuotoon, meidän pitäisi siitä päätellä ilman mitään epäilyä, että se on vain ja ainoastaan egon, yhden 'minän', yhden jivan tietämätöntä näkemystä, ja että tuhoamalla tämän yhden 'minän', kysymällä 'Kuka minä olen?', kaikkien muiden jivojen olemassaolo loppuu. Tämä on upadesan merkitys koottuna tähän säkeeseen.

535. Onko olemassa ketään, joka syntyy tai onko olemassa ketään, joka on katkaissut syntymän ja [kuoleman] orjuuden? Sinä aikana, jolloin 'minä'-ajatus [ego] ei nouse [eli syväunessa], onko olemassa ketään, joka sitoutuu kehoon [eli joka samaistuu kehoon] tai joka vapautuu siitä? Tutki kunnolla, nyt ja kerro!

Sadhu Om: *'Minän', yhden jivan poissa ollessa [joko nukkuessa, jossa 'minä'-ajatus on vajonnut tai Jnanassa, joissa se on tuhoutunut] ei ole toista jivaa olemassa joko sidottuna [bandha] tai vapautuneena [mukta]. Näin jivan ykseyttä edelleen korostetaan tässä säkeessä.*

10 Luku, joka käsittelee Tietämistä ja Tietämättömyyttä (Arivu-ariyamait Tiran)

536. Oi maalliset ihmiset, jotka yhä enemmän tutkivat asioita toinen toisensa perään ja juoksevat jokaisen perään ajatellen, että se on arvokkaampi kuin toinen! Sen yhden Asian [Itsen] tutkiminen, tutkimalla sitä, joka enemmän kuin mikään muu pysyy [tutkittavana], yksin on [todellista] tietoa.

Sadhu Om: *Tässä käytetty tamilinkielinen sana on 'nadum', joka voi tarkoittaa joko 'tutkia' tai 'haluta'. Kuitenkin, tässä on sopivampaa käyttää merkitystä 'tutkia', koska säkeen toisella puoliskolla tamilinkielistä sanaa 'aydal', joka tarkoittaa yksinomaan 'tutkia', käytetään kahdesti. Sitä paitsi säe on 'Luvussa, joka käsittelee Tietämistä ja Tietämättömyyttä'.*

537. Heille, jotka voivat tutkia [koettaa ottaa selvää] ja tuntea hienovaraisimman asian [Itsen], mitä hyötyä on karkeiden esineiden tutkimisesta ja tuntemisesta? Arvokkaampaa kuin tutkimus, joka tehdään [mielellä] silmän läpi, jne., on rikkoutumaton tutkimus, jota tehdään sisällä [eli Itsetutkimus tai Itsen huomiointi].

Sadhu Om: *Tämän säkeen ilmoitus on, että Itsetutkimus, jolla Itse tunnetaan, on paljon parempaa kuin tieteelliset tutkimukset.*

538. a) Tuntea Itse selvästi, hylkäämällä kaikki ulkopuoliset asiat [maailmankaikkeuden] pelkkinä merkityksettömyyksiä [sunya], on korkeinta tietoa [jnanaa], joka ylittää ajan ja tilan, toisin kuin se, joka ei ole kelvollista [tai parempaa] tietoa. b) Tuntea Itse selvästi, hylkäämällä kaikki ulkopuoliset asiat [maailmankaikkeuden] pelkkinä merkityksettömyyksiä [sunya], on korkeinta tietoa [jnanaa]. Tuntea kaikki ajat ja paikat tai toisten mielet ei ole kelvollista tietoa.

539. Totuus on, että mikä tahansa *Saktin* leikkisä peli [eli jokainen loisto, joka nähdään tässä universumissa] ei voi olla muuta kuin *Saktaa*, Itseä [*Saktin* haltijaa]. Sen vuoksi, pitäen yllä näkemystä, että maailma, joka on [tosiasiassa pelkkää] tietoisuutta [*chitiä*], on siitä [tietoisuudesta, 'meistä'] erillään ja olla [maailman miellyttävien ja epämiellyttävien asioiden] harhauttama, on virheellistä *mayaa*, joka aiheuttaa vian [eli kaikki esteet ja kärsimykset].

540. Tuntemus 'minä olen keho' on petollista ja tuhoisaa tietämättömyyttä. Oikea tieto [*Brahmanin* tunteminen], joka on saavuttamisen arvoista, on tietoa, että jopa edellä mainittua tietämättömyyttä, joka on virheellistä, ei ole olemassa Itsestä, väistämättömästä todellisuudesta erillään.

Sadhu Om: *Vaikka käärme, joka näkyy köydessä, on virheellinen, sellaista näkymää ei voi olla olemassa ilman köyden olemassaoloa. Samalla lailla, vaikka tietämättömyys 'minä olen keho' on virheellistä tietoa, edes sitä ei voi näyttää olevan olemassa ilman todellisen Itsen olemassaoloa. Tässä säkeessä annettu opetus on samaa, mitä Ulladu Narpadun säkeessä 13 annetaan.*

541. Aivan kuten, pelkästä mielikuvituksesta johtuen, yhtä ehjää tilaa kutsutaan eri nimillä [kuten '*ghatakasa*', kokonaisuus, kaiken läpäisevä tila], samoin yksi, kokonainen, ehjä Itse nähdään epäkypsien ihmisten

toimesta monina [eli erilaisina sieluina ja esineinä]. Tämän tuottaa ihana *maya*.

542. Nähdä yksi Itse, todellisuus, joka on virheetön, useana ja erilaisina, on sitä, mikä on tietämättömyyttä. Sen vuoksi, ilmestyypä joku asia jossakin nimessä ja muodossa, nähdä se sen todellisessa luonteessa [Itsenä], on sitä, mikä on tietoa.

Sadhu Om: Tämän säkeen kaksi viimeistä riviä ovat Tirukkuralin säe 355. Lukiessaan Sri Muruganarin tamilinkielistä säettä, he, jotka tuntevat Tirukkuralin, voivat ymmärtää miten taitavasti hän on käyttänyt tätä Tirukkuralin säettä selittäessään Sri Bhagavanin ajatusta.

543. Vaikka ulkopuolisiin maailmoihin sisältyy lukemattomia erilaisuuksia [eli erilaisia nimiä ja muotoja], kaikkien niiden sisäisenä todellisuutena on yksi Itse, juuri kuten, vaikka isoon kieppuvaan öljykakkuun laitettuja seesaminsiemeniä on lukemattomia, yhteinen aines niissä on öljy.
544. Tietää todella selkeästi [*chit*] tilassa, jossa valtava autuus [*ananda*] ja ei-kaksinainen Itse-olemassaolo [*sat*] loistavat yhtenä, ettei tällaista tietämisen ja ei-tietämisen kaksinaisuutta koskaan ollut olemassakaan, on todellista tietoa.
545. Tieto ja tietämättömyys voivat olla olemassa vain liittyneenä ulkoisiin, toisen persoonan kohteisiin. Mutta, koska ne [tieto ja tietämättömyys] eivät ole olemassa todellisessa tilassa, jossa Itse yksin loistaa, todellista tietoa on se tieto, jossa tiedon ja tietämättömyyden kaksinaisuutta ei ole olemassa.

Sadhu Om: Katso Ulladu Narpadun säettä 12 ja Upadesa Undiyarin säettä 27.

546. Jotkut sanovat, 'Tunne itsesi', [mutta] onko olemassa ketään, joka ei tunne itseään? Kerro minulle, eikö ole yhtä tietämätöntä sanoa 'Olen oivaltanut Itsen' kuin on sanoa 'En ole oivaltanut Itseä'?

Sadhu Om: Tässä kohtaa kannattaa lukea Ulladu Narpadun säe 33. Jnanit, jotka ovat saavuttaneet Itsetietoisuuden, eivät koskaan sano 'Olen oivaltanut Itseni' tai 'En ole oivaltanut Itseäni'. Katso Sri Bhagavanin sanontaa Sri Arunachala Ashtakamin 2. säkeen toiselta riviltä, "'Minä' ei nouse sanomaan 'minä olen

nähty'; kuinka sitten 'minä' voi nousta sanomaan 'minä en ole nähnyt?'" Tila, jossa ego ei nouse, on tila tietämisen ja ei-tietämisen tuolla puolen.

547. Jos joku pysyy pelkkänä tietoisuutena [eli sinä mikä 'minä olen', **(Katso alaviitettä 13!)** toisin sanoen, Itsessä pysymisessä, *atmanishthassa*], tietämättömyyttä [joka on toinen tietämättömyyden ja tietämisen parista] ei ole olemassa. Täten tietämättömyys on virheellistä; Itsetietoisuus yksin on todellista. Kun asia on oikeasti selvillä, on tietämättömyyttä sanoa, että tietämättömyyttä on olemassa. Totisesti, puhdas tietoisuus on meidän luontomme. Näin sinun tulisi tietää.

11 Luku, joka käsittelee Harhaluuloa (*Marul Tiran*)

548. Vain niin kauan kuin ajattelee 'minä tiedän muita asioita', tämä harhaluulo 'en tunne itseäni' säilyy. Kun tällainen ajatus poistetaan Itsetuntemuksen aina olemassa olevalla kokemuksella, tästä harhaluulosta tulee virheellistä [eli siitä tulee olematon].

Sadhu Om: *Koska aina kun jotain tiedetään, huomiointimme voima ottaa ajatuksen [vrittin] 'minä tiedän muita asioita' muodon, jolloin vallitsee virheellinen harhaluulo 'en tunne itseäni'. Mutta kun arvostelukyky [viveka] 'Aina kun tiedän mitään muuta asiaa, se tiedetään, koska minä olen olemassa siellä ja siksi jokainen tieto omasta olemassaolostani on jo olemassa' loistaa enemmän ja enemmän tutkimuksen [vicharan] kautta, totuus 'ei ole hetkeäkään, jolloin en tunne itseäni' sarastaa. Tämä on ikuinen, aina läsnä oleva Itsetuntemuksen tila.*

549. Koska Itsen luonto on täydellinen kokonaisuus, kaikki ja yksi ilman toista, kaikkien muiden asioiden tietäminen, sen sijaan, että tutkii sisällä 'Mikä on minun todellinen luontoni?' [toisin sanoen, 'Kuka minä olen?'] on pelkkää harhaa.
550. Samalla tavalla kuin, kun uni ilmestyy mielitilassa pelkän sielullisen mielikuvituksen toimesta, tämän maailmakuvan [oman elämämme] valkokangas näkyy tässä valvetilassa. Sen vuoksi, pysyminen Itsessä lujasti näin tietämällä, tuhoamalla kaikki objektiivinen tieto [toisen ja kolmannen persoonan tieto tässä valvetilassa] ja tuhoamalla kaikki typerät halut tavoitteellisiin tapahtumiin täällä, yksin on varteenotettavaa.

551. Vain he tietämättömät, jotka eivät tutki ja tunne Sydäntä, korkeinta Olentoa, pelkäävät ja harhautuvat petollisen *mayan* vaikutuksesta. Mutta loistavat *Jnanit*, jotka ovat kokeneet korkeimman Itsen, autuuden valtameren, eivät pelkää sitä [*mayaa*].
552. Hullut ihmiset, jotka eivät tunne ei-kaksinaista Todellisuutta [Itseä], joka on olemassa ja loistaa yhtenä, ja jotka tietämättömyyden keltatautisilla silmillä näkevät Itsen monena, ovat aivan kuin he, jotka näkevät monia kangastuksia autiomaassa.

Sri Muruganar: *Tällä säkeellä Sri Bhagavan ilmaisee, että on varmaa, että he, joilla on kaksinainen näkyvä, pettyvät ja kärsivät paljon tässä elämässä.*

12 Luku, joka käsittelee Valveillaoloa ja Unta

(*Nana Kana Tiran*)

553. He, joilla on *Jnanan* silmä [eli *Jnanit*] vakuuttavat, että valvetila ja uni ovat samaa täydessä virheettömyydessä. Koska, eikö jopa valvetila, suuren kiintymyksen tila, katoa aivan kuin uni?
554. Kaikki karmat, jotka ihminen on nähnyt, että hän on tehnyt unessa, eivät kannu hedelmää valvetilassa. Samalla lailla, kaikki karmat, jotka harhautunut egotunne on tehnyt tässä valvetilassa, eivät kannu hedelmää Itseheräämisen tilassa.

Sadhu Om: *Tämä säe korostaa, ettei Jnanille yksikään kolmesta karmasta [agamyä, sanchita tai prarabdha] jää jäljelle koettavaksi.*

555. *Jnanit* sanovat, että uni ja valve ovat harhautuneen mielen luomuksia. Koska, molemmissa niistä, ajatukset ja nimet-ja-muodot ovat olemassa samalla tavalla.

Michael James: *Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan sanoo, 'Sekä valveilla että unessa ajatukset ja nimet-ja-muodot [esineet] syntyvät samanaikaisesti'.*

556. Kun ego on puoliksi puhjennut, uni ilmenee. Kun ego on täydessä kukassa, hereillä, maailmailmiö, joka on tietämättömyyden täyttä kukintaa, tulee olemassaoloon.

Michael James: *Katso Sri Adi Sankaran teoksen Drik Drisya Viveka säettä 10, jonka (koko teoksen) Sri Bhagavan käänsi tamilinkieliseksi proosaksi, jossa (säkeessä) sanotaan: 'Syväunessa, jossa keho pysyy tiedottomana [jada], ego on täysin vajonnut [layaan]. Sen puolittainen kukinta on unta; sen täysi kukinta on valveillaoloa'.*

557. Kun valvetilan aiheuttaneiden karmojen hedelmien kokemus päättyy ja kun karmojen hedelmiä koetaan unen alkaessa, mieli, samalla lailla kuin se oli ottanut kehon 'minänä' valvetilassa, samaistaa ja ottaa toisen kehon 'minänä' unessa.

Michael James: *Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan sanoo: 'Unessa mieli [vain] ottaa toisen kehon'.*

558. Jos kysytään, '[Kun unikeho ja valvekeho ovat näin eri,] miten valvekehon siemenneste purkautuu, kun ihminen näkee unessa, että unikeho on ollut yhteydessä naiseen?', vastaus on, että se johtuu kiinnityksen nopeudesta, jolla hän loikkaa unikehosta valvekehoon.

559. Kun unen on näin todettu olevan ilmiö, jonka aiheuttaa häilyvä mieli, valveillaolo on myös samaa. Valvetilan tapahtumat ovat yhtä todellisia kuin unessa nähdyt tapahtumat.

Michael James: *Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan sanoo, 'Samassa määrin kaikki tapahtumat, jotka tapahtuvat unessa, näyttävät tuolloin todellisilta'.*

560. Vastaus 'Valvetila on pitkä ja uni on lyhyt' annettiin pelkkänä [lohduttavana] vastauksena kysyjälle. [Todellisuudessa, kuitenkin, tällaista eroa ei ole olemassa, koska aika itse on henkinen käsitys,] käsitteet aikaeroista [kuten 'pitkä' ja 'lyhyt'] näyttävät olevan todellisia vain *mayan*, mielen petollisen leikin johdosta.

Sadhu Om: *Sri Bhagavan viittaa tässä seuraavaan vastaukseen, jonka Hän antoi kirjassa Kuka minä olen?, 'Sen lisäksi, että valveillaolo on pitkä ja uni on lyhyt, [näiden kahden välillä] ei ole eroa.*

561. Ylistää *mayaa*, mieltä, joka ilmaisee kaikki asiat tietämättömyyden ja harhojen virheellisen pimeyden mukaisesti, valehtelee näyttämällä ja sekoittamalla yhden sekunnin aeonina [*kalpana*] ja aeonin sekuntina.

Sadhu Om: *Vain pimeässä huoneessa ja rajatulla valolla on mahdollista heijastaa ja nähdä elokuvia. Sitä on mahdotonta tehdä paikassa, jossa loistaa kirkas auringonvalo. Samalla lailla, vain Itsensä unohtamisen pimeässä tietämättömyydessä ja vain mielivalolla on mahdollista heijastaa valveillaolon ja unen tilat ja nähdä siinä maailmakuvi. On mahdotonta heijastaa ja kokea valveillaoloa ja unta, kun [jnana-samadhissa] Itse loistaa kaikessa loistossaan. Näin ollen, tähän säkeeseen sisältyvä opetus on, että vain mayasta, mielivalosta johtuu, että aikaa ja tilaa koskevat erot nähdään valveilla ja unessa.*

562. Keskittymällä aina Itseen, perusolemassaoloon, täydelliseen kokonaisuuteen, valontiedon silmään, aja pois kaksi unta [valveillaolo ja uni], jotka kokee ego ja jotka ovat pelkkiä erojen näennäisiä kuvitteluja, jotka esiintyvät [Itsen unohtamisen] pimeydessä.
563. Jos mieli, joka on täynnä tietämättömyyttä harhaa ja joka näkee maailmat unissa [kahdessa unessa eli valveilla ja unessa], mutta joka ei näe omaa totuuttaan, kysyy kuka se itse on [toisin sanoen, 'Kuka minä olen?'] ja sen kautta menettää mieliluonteensa, silloin se loistaa todellisen tiedon [*jnanan*] Aurinkona, pysyen Herran Jaloissa.
564. Itsen oikea tunteminen on aivan samaa kuin hänellä, joka unesta herätessään tietää, että kaikista kärsimysten pyörteistä, joita koettiin tässä unessa, on tullut epätodellista ja että hän on todella sama muuttumaton itsensä, joka aiemmin makasi turvassa pehmeällä vuoteella.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä vain esimerkkiä [upamanamaa] kuvataan selkeästi, kun taas 'valaistua' [upameyama, eli sitä, mitä havainnollistetaan tällä esimerkillä], nimittäin Itsen muuttumatonta tilaa, jätetään lukijoille tarkennettavaksi ja ymmärrettäväksi.*

Jivaa, joka on unohtanut todellisen luonteensa, verrataan häneen, joka nukkui vuoteellaan. Jivan kokemia kärsimyksiä, jotka johtuvat hänen lukemattomissa syntymissä ja kuolemissa tehtyjen karmojen hedelmistä, jotka näkyvät ja katoavat kuin unet edellä mainitussa Itsen unohduksen unessa, verrataan kärsimysten pyörteisiin, joita koetaan hänen nukkumisensa aikaisessa unessa. Sitten, kaikkien jivan syntymien ja kuolemien ilmestymisten loppumista virheellisinä todellisen Itsenä heräämisen kautta, verrataan kaikkien unien

päättymiseen virheellisinä hänen herätessään unesta. Vaikka Itse, ei-kaksinainen olento, näyttää tulevan jivaksi ja kärsivän monissa syntymissä ja kuolemissa, todellisuudessa Itseen eivät vaikuta nämä virheelliset ilmestymiset. Tätä havainnollistetaan esimerkillä nukkujasta, joka aina pysyy todella samana, muuttumattomana henkilönä, joka aiemmin lepäsi turvassa pehmeällä vuoteellaan.

Sri Muruganar: *Kun ihminen tulee Itseheräämisen kautta tietoiseksi, että kaikki kaksikot ja kolmikot ovat virheellisiä, ne kaikki katoavat vailla pohjaa [egoa], jolla loistaa. Autuas tietoisuus, joka silloin yksinkertaisesti nukkuu [tai: Tietoisuus, joka silloin yksinkertaisesti nukkuu autuaana] liittymättä kaksikoihin ja kolmikoihin, on Itsen oikein tuntemisen tila.*

565. Kun joku saavuttaa vapautumisen sen jälkeen, kun on käynyt läpi suuria kärsimyksiä *samsarassa* [arkipäiväisen toiminnan tilassa], se on aivan samaa, kun joku herää nukkumasta, jossa on, harhasta johtuen, nähnyt unta, jossa eksyneenä tieltään, vaeltelee autiomaassa, kärsii paljon ja pääse sitten omaan kaupunkiinsa.

Sri Muruganar: *Tämä säe on Sri Bhagavanin syvälinen ilmaus, että jopa vapautuminen on pelkkä henkinen käsitys [eli se on virheellinen]. Totuus on, että iäti vapaa Itse yksin on olemassa.*

B9 Unohtaen Itsen, sekoittaen kehon Itseen, ottaen lukemattomia syntyymiä ja viimein tuntien Itsen ja ollen Itse, on aivan samaa kuin herääminen unesta, jossa on vaeltanut kaikkialla maailmassa. Tiedä näin.

Michael James: *Tämä, Sri Bhagavanin luoma säe, on Ekatma Panchakamin säe 1.*

13 Luku, joka käsittelee Erilaisia Tiloja (*Avasta Beda Tiran*)

566. Jos neljän muun elementin [eli maan, veden, tulen ja ilman] on mahdollista olla todella olemassa erillään laajasta avaruudesta [viidennestä elementistä], silloin kolme tilaa kuten valve [nimittäin valve, uni ja syväuni] voivat myös olla todella olemassa erillään virheettömästä *turiyasta* [Itsen tilasta].

Michael James: Ohjeena on, että valve, uni ja syväuni ovat epätodellisia.

567. a) Ero kolmen ensimmäisen tiheän tilan [valveen, unen ja syväunen] ja neljännen ja viidennen tilan [turiyan ja turiyatitan] välillä on [hyväksytään *sastroissa*] vain heille, jotka eivät pysty repimään syväunen pimeää tietämättömyyttä ja upota ja pysyä tiukasti säteilevässä *turiyassa* [Itsen tilassa]. b) Ero kolmen ensimmäisen tiheän tilan ja neljännen ja viidennen tilan välillä on vain heille, jotka eivät pysty uppoamaan ja pysymään tiukasti *turiyassa*, joka loistaa tunkeutuen läpi syväunen pimeään tietämättömyyden.

Sadhu Om: Tämän säkeen tarkoitus on, että kehittyneiden etsijöiden tulisi tietää, että kaikki tilat, lukuun ottamatta turiyaa, jotka mainitaan kirjoituksissa [eli syväuni, valve, uni ja turiyatita] ovat epätodellisia. Ymmärtääkseen näitä kahta säettä, 566 ja 567, selvemmin, katsokoon lukija Ulladu Narpadu - Anubandhamin säettä 32 ja myös kirjan The Path of Sri Ramana - I osa - kahdeksannen luvun viimeisiä sivuja.

568. Vain niin kauan kuin hän, joka kiinnittyy tiloihin [avasta-abhimani eli hän, joka samaistuu kehoon ja siten tuntee 'Olen nyt valvetilassa; Näin unta'], on olemassa, tuntuvat [edellä mainitut viisi] erilaista tilaa ikään kuin olevan olemassa. Mutta kun tämä kiinnitin [abhimani], joka on noussut egotietoisuuden muodossa, häviää Itsetutkimuksella, kaikki erilaisuudet, jotka liittyvät tiloihin, myös loppuvat.

Sadhu Om: Tamilinkielisen sanan 'arivay' voidaan katsoa tarkoittavan 'tunne se' 'egotietoisuuden muodossa' sijasta.

569. Hän [Jnani], jolla on korkeimman kiintymyksen [eli täydellisen itsestään luopumisen] kautta saavuttanut korkeimman tilan [para-avastan eli Itsen] valtakunnan, luonnollisen korkeimman tilansa vuoksi hän ei koskaan näe, että mitään muuta tilaa kuin se, on todella olemassa.

Sadhu Om: Aivan kuten yhdestä suuresta avoimesta tilasta tulee kolme osaa, kun kaksi väliseinää pystytetään uutena sen keskelle, joten kun kahdenlaiset kehosamaistukset, nimittäin samaistumiset valve- ja unikehoon, kuvitellusti nousevat, meidän yksi ehjä Itsetietoisuus itse näyttää muuttuvan kolmeksi tilaksi

eli valveeksi, uneksi ja syväuneksi. Me, jotka koemme ja nimeämme alkuperäisen tilamme valvetilaksi, kun keho valveilla samaistetaan 'minäksi' ja unitilaksi, kun keho unessa samaistetaan 'minäksi', me myös koemme ja nimeämme alkuperäisen, puhtaasti Itsetietoisuuden ominaisuudettoman tilamme, joka jää silloin jäljelle ikään kuin kolmantena tilanamme, syväuneksi.

Kun valveillaolon ja nukkumisen kaksi seinää, kahden kehosamaistuksen muodossa, tuhoutuvat Itsetutkimuksella, meidän rajaton, luonnollinen ja ainoa Itsetietoisuutemme koetaan yhtenä ominaisuudettomana kirkkaana tilana, kuin yhtenä suurena avoimena avaruutena. Koska tämä koetaan uutena tilana, täysin erilaisena kuin nuo kolme tilaa [valveillaolo, uni ja syväuni], jotka koettiin siihen asti, sitä nimitetään kirjoituksissa 'neljänneksi' [turiyaksi]. Mutta kun tieto 'Tämä ei ole mitään muuta kuin meidän ikuinen, luonnollinen tilamme' sarastaa Itsen luonnollisen tilan [sahaja atma sthitan] vakiintuneella kokemuksella ja kun valveillaolo, uni ja syväuni sen kautta tiedetään epätodellisiksi, nimestä 'turiya', neljäs, tulee myös merkityksetön, koska tämä tila näin menettää uutuutensa. Sen vuoksi, koska tätä luonnollista, ei-kaksinaista, ikuista Itsetietoisuutta ei näin voida kutsua 'turiyaksi' [neljänneksi tilaksi], kirjoitukset nimeävät sen uudestaan 'turiyatitaksi' [tilaksi, joka ylittää turiyan, viidenneksi tilaksi]! Mutta kaikki nämä tilojen luokitukset ja erilaisuudet ovat vain sanallisia ja todellisuudessa niitä ei ole olemassakaan. Nämä viisi erilaista tilaa luokitellaan ja kerrotaan etsijöille heidän tietämättömyytensä aikana ja heidän henkiseksi tyydytykseksensä. Inanin kokemus on Itse-olemassaolon yksi ainoa tietoisuus, joka ylittää kaikki tilat.

14 Luku, joka käsittelee Kahta Karmaa – Hyvää ja Huonoa

(Iru Vinai Tiran)

570. Niin kauan kuin joku ajattelee 'Minä, yksilö, olen olemassa', on asianmukaista hyväksyä teoria, että – egoismin, kehoon kiintymyksen vuoksi – hänen on pakko tehdä [tekijyyden tunteella] kahdenlaista karmaa [hyvää ja huonoa] ja kokea niiden hedelmiä.

Sadhu Om: *Kukaan ei voi kieltää karman teoriaa – teoriaa, jonka mukaan jokaisen on tehtävä tekoja [karmoja] ja korjattava [koettava] niiden hedelmiä – niin kauan kuin on olemassa tekijyyttä, joka on egon varsinainen luonne. Katso myös Ulladu Narpadun säettä 38, jossa Sri Bhagavan sanoo: 'Vain jos olemme tekojen tekijä, meidän täytyy kokea siitä seuraava hedelmä ...'.*

571. Jumala, sielun Herra, on määrännyt aaveen, egon, omituisena vanginvartijana [tai vartiomiehenä] suojaamaan kehoa ja pidentämään sen elinaikaa kunnes sielu kokee, hukkaamatta muruakaan, kaikki karman hedelmät, jotka sille on varattu *prarabdhas*sa.
572. Ne ovat vain ihmisen omien, aiemmin tehtyjen, hyvien ja huonojen tekojen [karmojen] seurauksia, jotka tulevat hänen nykyiseen elämäänsä hänen nautintoinaan ja kipuinaan, ja myös hänen ystäviään ja väkeviä vihollisiaan, jotka ovat vaikuttava syy niihin [hänen iloihinsa ja kipuihinsa].
573. Älä suorita mitään hyvää toimintaa [karmaa] huonoilla keinoilla, ajatellen 'Riittää, kun se kantaa hyvää hedelmää'. Koska, jos keino on huono, jopa hyvä toiminta osoittautuu huonoksi. Sen vuoksi, jopa hyvän työn tekemisen keinojen tulisi olla puhtaita.

Michael James: Tästä säkeestä meidän on ymmärrettävä, että suosittua sanontaa 'Tarkoitus pyhittää keinot' ei tulisi pitää seuraamisen arvoisena periaatteena.

574. Ne yksin ovat hyviä tekoja [karmoja], jotka tehdään rakastavasti ja rauhallisella ja puhtaalla mielellä. Kaikkia niitä tekoja, joita tehdään levottomalla, innokkaalla ja epäpuhtaalla mielellä, on luonnehdittava vain pahoiksi teoiksi.

15 Luku, joka käsittelee Pareja ja Kolmikoita (*Irattai Muppudi Tiran*)

Michael James: Parit (dwandwa sanskritiksi tai irattai tamiliksi) tarkoittaa vastakohtapareja, kuten hyvä ja huono, mielihyvä ja tuska, tieto ja tietämättömyys, jne. Kolmikot (triputi sanskritiksi tai muppudi tamiliksi) tarkoittaa kolmea objektiivisen tiedon tekijää kuten tietäjä, tietäminen ja tiedetty, kokija, kokeminen ja koettu, näkijä, näkeminen ja nähty, jne.

575. Ei-Itsen luonteena on pysyä parien kuvitteellisen käsityksen pohjana aistien avulla mielellä, joka on pudonnut pois Itsen todellisesta tilasta. Tällaisille pareille [tai kolmikoille] ei ole sijaa Itsessä.

Michael James: Itsen luonteena on ykseys; ei-Itsen luonteena on omata pareja ja kolmikoita.

Tämä säe tekee selväksi, että sana 'yksi' (ondru), jota Sri Bhagavan käytti Ulladu Narpadun säkeessä 9, jossa hän sanoo, 'Parien ja kolmikoiden olemassaolo riippuu aina yhdestä [ondru] ...', ei tarkoita Itseä, vaan vain egoa, joka on ei-Itse. Katso kirjan The Path of Sri Ramana – toisen osan liitettä 4c.

576. 'Näin asia on' – rajallisuutta ilmaisemalla osoitetaan, että asia tunnetaan. Vain tällaisen maininnan [vain koska tällainen ilmaus on mahdollinen, toisin sanoen, vain koska on mahdollista ilmaista rajoitus asialle] vuoksi on tullut mahdolliseksi määritellä asia. Täten asian määrittelemisen on mahdollista vain siksi, että se on rajoituksen sisällä²¹. Mutta Itsellä, joka ylittää kaiken, ei ole rajoitusta [ja siksi sitä ei voi tuntea eikä määritellä].

Sadhu Om: *Koska Itse ei ole, kuten parit ja kolmikot, tiedon kohde, sitä ei voi ilmaista rajojen sisällä tai määritellä sellaisena-ja-sellaisena.*

577. Koska Itsen luonteena on loistaa yhtenä ilman toista, muiden asioiden huomiointi on mahdotonta. Kun näkijän [egon] luonnetta haetaan ja löydetään, 'Kuka on se, joka näkee kaikki nämä [parit ja kolmikot]?', mielisolmu katkeaa ja sen seurauksena parit ja kolmikot lakkaavat olemasta.

Michael James: *Katso Ulladu Narpadun säettä 9.*

578. Hyväksy iäti loistavan Itsetuntemuksen olevan ainoa todellisuus. Hylkää kaikki kolmikot, päättelemällä niiden olevan kuvitteellista unta.
579. Koska Itse on ikuinen, ei-kaksinainen Olento ja koska ei ole muita keinoja tavoittaa Sitä kuin Itsen huomiointi, tiedä, että Itse itsessään on polku, Itse itsessään on päämäärä ja että ne [polku ja päämäärä] eivät ole erilaisia.

²¹ Mieli eli ego, joka on rajallinen kyky, yrittää määritellä esim. maailmankaikkeutta, joka on rajaton, laittamalla sille aikaa (Big Bang ja maailmanloppu) ja kokoa (laajeneva ilmapallo) ilmaisevat rajat. Kuten tämä kirja ilmaisee, kaikki mielen luomat mitat ovat sen itsensä tietämättömydessä luomia rajoja ja siten ne ovat kuvitteellisia eli virheellisiä!

Sadhu Om: Viisaiden sanontaa, 'Minä olen polku ja minä olen päämäärä'²², on muistettava tässä.

580. Kun pettävä mieli, joka näkee eroja, hukkuu ja kuolee Itsen, ainoan olemassaolotietoisuuden [*sat-chitin*] tilassa, kaikki harhauttavat erot eivät osoittaudu miksikään muuksi kuin vain olemassaolon [*satin*], *Brahmanin* [Itsen] tietoisuudeksi.
581. He, jotka tuntevat vierasta viittä aistitietoa, sanovat, että tiedot ovat erilaisia. He ovat tietämättömiä ihmisiä, jotka eivät voi repiä itsestään erojen harhaa. Kun luja todellinen tieto saadaan, oppimalla vetämään mieli pois viidestä aistista, jotka aiheuttavat [halun, pelon, jne.] hulluutta, erot lakkaavat olemasta.

16 Luku, joka käsittelee Aisti-iloista Nauttimista (*Vidaya Bhaga Tiran*)

582. Viisas Dadhyangatharvana, joka oli kokenut Itsen [autuuden], sanoi kerran, 'Se mielihyvä, josta Indra nauttii vaimonsa Ayiranin kanssa, ei ole parempaa kuin se, josta koira nauttii narttunsa kanssa'.

Sri Muruganar: Indra, taivaiden kuningas, oli ylpeänä ajatellut, että ne nautinnot, joita hän nautti taivaassa, olivat kaikkein korkeimpia. Dadhyangatharvana, suuri Viisas, neuvoi kerran Indraa kuten edellä, jotta tämä voisi saavuttaa haluamattomuuden [vairagyan].

583. Voimakkaaseen näläntunteeseen, jopa velli rikkoutuneista riiseistä tai puuro villiriisijauhosta, on kaikkein herkullisinta ruokaa. [Tästä syystä] tässä maailmassa, nautinnon syy ei piile aistikohteiden luonteessa, vaan vain halun voimakkuudessa sitä kohtaan.

Sadhu Om: *Idea selitetään hyvin kirjassa The Path of Sri Ramana – osa 1, luku 2.*

584. Se, mikä on olemassa [*sat*], itsessään on tietoisuutta [*chitiä*]. Tietoisuus itsessään on autuutta [*anandaa*]. Nautinnon johtuminen muista asioista on pelkkää harhaa [eli se luulo, että nautinto on peräisin muista

²² Joh. 14: 6. 'Minä olen tie, totuus ja elämä.' Tätä ei rajata yhteen henkilöön, sanomalla: 'Minä yksin olen...!' Ja koska viisaat eivät halua koskaan korostaa itseään, tämä sanonta olisi lähempänä todellisuutta muodossa: 'Minä on tie, totuus ja elämä.'

asioista, on kuvitteellista, virheellistä]. Kerro minulle, voiko sitä todellista onnellisuutta olla kuvitteellisissa aistikohteissa, mitä on selkeässä ja todellisessa Itse-olemassaolossa?

585. Typerä koira murskaa kuivaa luuta hampaillaan ja saa suuhunsa verisiä haavoja ja nauttii omasta verestä, ylistäen, 'Mikään ei ole niin maukasta kuin tämä luu'.

Sadhu Om: Aivan kuin koira, joka ei tiedä, että sen suussa maistuva veri tulee vain sen omasta suusta, tietämättömät ihmiset, jotka eivät tiedä, että onnellisuus tulee vain omasta Itsestä, etsivät ja kokoavat aistiesineitä, ajatellen, että onni tulee niistä. Katso myös kirjasta The Path of Sri Ramana – osa 1, luku 2 [ensimmäinen painos, sivut 20-21; toinen painos, sivu 39].

586. Nuo todisteista kiinnostuneet [pelkät kirjanoppineet], jotka eivät ole kokeneet tietoisuuden [Itsen autuuden] onnellisuutta, jotka arvostavat vain nautintoja – jotka ovat muuta kuin Itseä – jotka ovat peräisin objekteista kuten naisista ja jotka hämmentyvät, lopulta kuolevat kaipaamalla niitä [aistinautintoja] jopa kuolinhetkellään.
587. Tietämättömien ihmisten mielet, jotka (ihmiset) ovat unohtaneet jumalallisen elämän, joka kukoistaa sydämessä ja joka [yksin] on tuntemisen ja nauttimisen arvoista, hellien kaipaavat aistinautintojen makua, jotka (aistinautinnot) ovat merkityksettömiä sirpaleita.
588. Mitättömät ihmiset, jotka ovat pilkan kohteita, sukeltavat vain kuoppaan, seksin likaiseen lähteeseen; he eivät koskaan hylkää sitä ja ota rakastavasti kylpyä uppoamalla korkeimman Sivan autuuden valtamereen.
589. Niille etsijöille, joilla on suuri ja voimakas kiihko nauttia rajattoman korkeimman autuuden kypsistä hedelmistä, mielinautinnot, joita pitävät arvokkaina ja joista nauttivat vain sokeat ihmiset [tietämättömyyden sokaisemat ihmiset], jotka eivät tiedä kuinka pelastaa itsensä turmiolta, ovat alimmat ja sopivat vain hylättäviksi.
590. Kun joku todellakin on olemassa ruokana [eli tyytyväisyytenä siihen, mitä koetaan syödessä], tuntematta tätä, jos joku ajattelee, että hän syö [saadakseen tyytyväisyyttä ja näin kehittää halua syödä enemmän ja enemmän], ruoka [halu ruokaan] kuluttaa häntä ja tekee hänestä orjan kyltymättömälle, suurelle nälälle [se on: kyltymättömälle, suurelle tyytymättömyydelle].

Sadhu Om: Tässä sana 'ruoka' [annam] ei merkitse ainoastaan ruokaa, jota otetaan suun kautta [ja maistetaan kielellä], vaan myös kaikkia muita neljää aistinautintoa, joita otetaan silmillä, korvilla, nenällä ja iholla. Me ajattelemme, että ruoka antaa meille konkreettisen olemassaolon, kun taas todellisuudessa me itse olemme aines [vastu] tai olemassaolo [sat]. Me emme tiedä, että meidän todellinen luontomme on olemassaolo [sat]. Koska me itse olemme onnellisuus tai tyytyväisyys, meidän on typerää odottaa tyytyväisyyden johtuvan ruuasta [aistikohteista]. Jos me, olemassaolo [sat], tyytyväisyyden [anandan] täyteys, haluamme saavuttaa aistikohteita tyydytykseksemme, meidän tyytyväisyyden täyteen luontomme tehdään tällä halulla puutteellisuuden luonteeksi; näin se [halu] nielee meidät [tappaa meidät] luomalla kyltymättömän halun tulen.

591. He, jotka eivät tiedä, että aina kun he syövät, ruoka itse nakertaa heidän elämäänsä, ajatellen, että he syövät nautintoja [bhoga], ahnehtivat niitä ja juoksevat niiden perässä.

Sadhu Om: Koska ruoka ja vastaavat nautinnonkohteet saavat jivat haluamaan niitä enemmän ja enemmän, koska niistä nautitaan enemmän ja enemmän, ne vievät jivat kauaksi halusta Itseen. Koska kuolema ei ole mitään muuta kuin olla erossa elämästä [toisin sanoen, olla erillään Itsestä], ruuan ja muiden nautinnonkohteiden, jotka erottavat meidät Itsestä, sanotaan täällä nakertavan elämämme tai tappavan meitä [jivoja], kun me nautimme niistä enemmän ja enemmän.

592. Aivan kuten [syöttämällä sitä] gheellä, tuli leimahtaa esiin eikä sammu, samoin tyydyttämällä haluja, himon tuli ei koskaan häviä.

Michael James: Tässä tamilinkielinen sana on 'kama', joka tarkoittaa halua yleensä ja erityisesti himoa.

Säe kuuluu:

*Ei sammuta, tulisella roihulla
Liekki gheellä vain
leimahtaa esiin;
Himon tuli ei koskaan häviä
Mitä enemmän sitä
tyydytetään.*

593. 'Voi, tapahtuuko se vain koskettamalla [tai puremalla]?' Tutkimalla [vastaus on], 'Ei, jopa näkemällä tai pelkällä sen ajatuksella, viiden aistihalun käärme tappaa sielun! 'Sen vuoksi, emme ole koskaan nähneet myrkyllisempää käärmettä kuin aistihalu.

17 Luku, joka käsittelee Mieltä, Mayaa (*Mana Mayai Tiran*)

594. *Maya* hymyilee ylpeänä omaa voittoaan, pettämällä täysin jopa kaikkein älykkäimpiä ihmisiä siten, että heistä tuntuu, että se, mikä on todellisuudessa epätodellista [eli ego, maailma, jne.], on ainoa todellisuus.

Sadhu Om: *Se on mayan leikki, joka luo tunteen 'Minä olen se ja se' [Olen jiva, yksittäinen sielu], kun tosiasiallisesti egoa ei ole olemassa. Jopa he, jotka ovat oppineita ja joilla on terävä äly, ajatellen, että he ovat keho [toisin sanoen, että he ovat yksittäisiä sieluja] haluavat saavuttaa okkulttisia voimia [siddhejä] ja tehdä ihmeitä ja siten saavuttaa kunniaa itselleen, niin sanotuille yksilöille. Sen vuoksi, Sri Bhagavan huomauttaa, että maya on harhauttanut, vallannut ja saattanut jopa heidät mahtavan, säälimättömän valtansa alle.*

595. Kun Itsetuntemuksen ['Minä olen'] valo koetaan sisällä, mitä sillä on väliä, jos pimeyden [maailmailmiön] vedenpaisumus vallitsee ulkopuolella? Tämä sankka pimeys ei koskaan voi peittää Itse-valoa ['Minä olen'].

Sadhu Om: *Olipa ihmisen varjo maassa kuinka pitkä, tumma ja tiheä tahansa, se ei voi peittää aurinkoa taivaalla. Samalla lailla, olipa ulkopuolella kuinka lukematon määrä maailmoja tahansa, jotka tulevat olemassaoloon vain Itse-olemassaolon vuoksi, niiden näennäinen olemassaolo ei voi peittää Itse-olemassaoloa, 'Minä olen'.*

596. Sanoa, että häviävä, olematon [*asat*] ja eloton [*jada*] *maya* oli kerran sitonut valtansa alle Itsen, tiedon Valon [joka on ainoa *sat* ja ainoa *chit* eli ainoa todellinen, tunteva ja tuhoutumaton Olento], on typerämpää ja naurettavampaa kuin sanoa, että pieni hyttynen oli niellyt valtavan taivaan ja sitten oksentanut sen.

Sadhu Om: Sanskritin sana 'maya' tarkoittaa 'se, mikä ei ole' [ya = se, ma = ei ole].

597. Kun [Viisaiden kokemuksella ja kirjoitusten sanoilla] vahvistuu, että Sydän [Itse], täydellisen tiedon [jnanan] muoto, on ainoa olemassa oleva ja todellinen Olento, eikö tämä [niin kutsuttu] suuri maya ole pelkkä myytti? Silloin, miten outo on lausunto [joidenkin hallussa], että Itse [tai Brahmanin] harhautuu tämän käärmeen, *mielimayan* puremasta!

Sadhu Om: Koska kaikesta, mitä sanotaan edellä olevassa säkeessä, varmistuu, että 'mayaa' ei ole olemassa, eikö ole selvää, että viisi toimintaa [pancha-kriyaa] eli luominen, ylläpito, tuhoaminen, peittäminen ja Armo, joiden sanotaan olevan mayan leikkiä, ovat epätodellisia ja että ajata on ainut oikea johtopäätös [siddhant]?

18 Luku, joka käsittelee Tietämättömyyttä

(Pedaimai Tiran)

598. Tietämättömät ihmiset, jotka samaistavat kehon 'minäksi', nähdessään *Jnaneja*, jotka kokevat *Brahmanin* 'minänä', huomauttavat, ikään kuin määritelläkseen *Jnanan* korkeimman tilan: 'Katso, jos nämä ihmiset ovat *advaitan* tilassa, kuinka he sitten ottavat ruokaa, tekevät tekoja, jne?' Näin sanoen he paljastavat oman tietämättömyytensä – erehdyksensä pitää elotonta kehoa 'minänä'.

Sadhu Om: Koska tietämättömät ihmiset kokevat vain tunteen 'Minä olen keho', he voivat nähdä jopa *Jnanit*, jotka päinvastoin kokevat Korkeimman Itsen olevan 'Minä', vain pelkinä kehoina. Tämä vastaa sääntöä, 'Millainen silmä [näkiä], sellainen on näky [nähty asia]'. Katso Ulladu Narpadun säettä 4, 'Voiko näky olla toisin kuin silmä?'. Sen vuoksi *Sri Bhagavan* pilkkaa tällaisia tietämättömiä ihmisiä, jotka puhuvat, pitäen kehon, ei-Itsen toimintoja *Jnanin*, Itsen toimintoina. Ja sanomalla niin, he sen kautta paljastavat oman tietämättömyytensä – tietämättömyyden, jossa pitävät kehoa Itsenä.

599. Tyttö, joka ei ole saavuttanut puberteetti-ikää, tuntee suurta onnea ajatellessaan vihkimisensä juhlien loiston olevan avioliitto. Samalla tavalla, oppineet, jotka eivät ole tutkineet sisällä ja tunteneet Itseä, tuntevat

suurta ylpeyttä ja onnea sanallisesta Vedantasta, josta he jaarittelevat, ajatellen sen olevan ei-kaksinaista tietoa [*advaita jnanaa*].

Michael James: *Vertauskuva, jota tässä säkeessä käytettiin, viittaa muinaiseen käytäntöön järjestää lapsiavioliittoja.*²³

600. He, jotka ovat oppineet Itsen korkeimman tieteen [*atma-paramattvan*] vain lukemalla ja kuulemalla kirjoituksia, jotka pitävät itseään suuressa arvossa älynsä voiman tähden, mutta jotka eivät ole testanneet itseään [tutkineet itseään], kirjanoppineet, sen kautta menettäen yksilöllisyytensä ja hukkuen autuuteen, testaavat [kirjoitetun tietonsa mittapuulla] *Jnaneja*, jotka ovat Hiljaisuudessa. Voi kertokaa minulla, mitä suurta typeryyttä tämä on!
601. He, joilla ei ole kykyä tuntea edes omaa Itseään, mutta tekevät suuria ponnisteluja [*tapaksella*, joogalla, tieteellisellä tai historiallisella tutkimuksella, astrologialla, jne.] tietääkseen miten oli ennen ja miten on tulevaisuudessa, ovat aivan kuin pieni lapsi, joka hyppää saadakseen kiinni oman varjonsa.

Michael James: *Miten oli ennen ja miten on tulevaisuudessa? Eli miten maailma oli aikaisemmin ja miten se on tulevaisuudessa, kuinka me olimme edellisissä elämässämme ja ketä me olemme tulevissa elämässämme, mikä on tulevaisuutemme tässä nykyisessä elämässä, ja niin edelleen ja niin edelleen?*

602. He, jotka, horjuvan mielensä vuoksi, eivät voi tuntea tilaa, jossa ne ovat tällä hetkellä, mietiskelevät syvällisesti saadakseen selville tilansa kaukaisessa menneisyydessä ja kaukaisessa tulevaisuudessa.
603. He, joilla ei ole edes pientä mieltymystä tietää 'Kuinka me olemme tänään?' ['Mikä on todellinen olemassaolomme tänään?'], ajattelevat ja huolehtivat paljon totuudestaan [tilastaan] ennen nykyistä syntymää ja kuolemansa jälkeen. Kuinka outoa on heidän asenteensa!
604. 'Onko Sivan mentävä sinne, jotta mieli [*chittam*] puhdistuu tai onko mieli puhdistettava, jotta Siva siirtyy sinne?' Koska he, jotka kysyvät näin, ovat niin tietämättömiä, että pitävät yhtä, ei-erilaista toimintaa kahtena eri toimintana, meillä ei ole vastausta, mitä antaa heille.

²³ Avioliitto oli avioliitto vasta kun tyttö saavutti puberteetti-ään!

Sadhu Om: *Eikö ole selvää, että he, jotka esittävät tämän kysymyksen, ajattelevat, että Sivan meneminen chittamiin ja chittamin puhdistaminen ovat kaksi eri tapahtumaa? Jolleivät ne todella ole kaksi eri tapahtumaa, emme voi sanoa, että toinen on syy ja toinen on vaikutus. Todellisuudessa kuitenkin, ne eivät ole kaksi, vaan yksi ja sama. Toisin sanoen, chittamin puhdas tila on itsessään Siva, ja Siva ei ole muuta kuin puhdas chittam eli chit [katso säkeitä 70 ja 244]. Koska kysymys näin perustuu virheelliseen oletukseen, sitä ei voida pitää mielekkäänä eikä näin ollen siihen voida myöskään antaa mielekästä vastausta. Siksi Sri Bhagavan sanoo, 'Me emme voi antaa heille vastausta.'*

19 Luku, joka käsittelee Kypsymättömyyttä (Apakva Tiran)

605. Miksi nämä kypsymättömän mielen omaavat ihmiset, jotka sulavat ja itkevät kaipuusta saada helposti viisiä aistinautintoja, tulevat ja liittyvät *Sadhujen* seuraan, jotka elävät aina tavoitteenaan valloittaa ja tuhota täysin viisi aistinautintoa?

Sadhu Om ja Michael James: *Eivätkö ihmiset, jotka, vaikka heillä voi olla oppiarvoja tai korkeita ja voimakkaita asemia yhteiskunnassa, ovat kypsymättömiä, lähestyvät Sadhuja maallisin lahjoin ja odottavat heidän pyhän läsnäolonsa täyttävän heidän halunsa? Tämä ei ole vain typerää, vaan myös sopimatonta. Koska tällaiset maalliset ihmiset ovat hulluja viiden aistinautinnon perään, kun taas Sadhut ovat täysin tuhonneet halun viiteen aistinautintoon tapastensa voimalla, heillä ei ole liiketoimintaa Sadhujen kanssa. Seuraavat tapaus heittää enemmän valoa tähän kohtaan:*

Eräänä iltana kello neljän aikaan, kun Sri Bhagavan asui Virupakshaluolassa, vanha brahmin tuli sinne tyttärensä kanssa ja tarjosi ison lautasellisen kalliita makeisia. Sri Bhagavan otti siitä vähän ja loput jaettiin kaikille paikalla olleille kannattajille, jotka olivat suunnattoman onnellisia, sillä niinä päivinä he eivät saaneet edes tarpeeksi tavallista ruokaan tarpeidensa tyydyttämiseksi. Kannattajat olivat hyvin tyytyväisiä, mutta Sri Bhagavan ei näyttänyt olevan niin mielissään. Kolmantena päivänä, kun nainen tuli tavanomaisen lautasensa kanssa, vaikka kaikki kannattajat olivat erittäin tyytyväisiä, Sri Bhagavan kertoi hänelle tyytymättömyyttä katseessaan, 'Mitä tämä on? Miksi tuot tänäänkin? Minulle oli ihan sama, kun toit sen kerran tai kahdesti, mutta miksi tuot päivittäin tällaisia kalliita tavaroita? Jos näiden tarjoamisten takana on jonkin odotus, se

on väärin. Tämä ei ole oikea paikka maallisten toiveiden täyttämiseksi. Jos sinulla on jokin tällainen halu, älä tuo näitä lahjoja huomisesta lähtien'.

Seuraavana päivänä, monien kannattajien suureksi pettymykseksi, nainen ei tullut. Jälkeenpäin eräs kannattajista kysyi tytön isältä ja sai tietää, että huolimatta siitä, että tyttö oli ohittanut normaali-ian, hän ei ollut vielä saavuttanut sukukypsyyttä avioliittoaan varte, ja että joku oli neuvonut hänen isäänsä, että jos tällaisia lahjoituksia tehtäisiin Sri Bhagavanille, heidän toiveensa täytyisivät.

20 Luku, joka käsittelee Pramadaa (Pramada Tiran)

Michael James: *Pramada merkitsee huolimattomuutta eli luopumista toiminnasta, joka on alkanut. Henkisellä pohulla se tarkoittaa valppaudettomuutta Itsen huomioinnissa, toisin sanoen, luisumista alas Itsessä pysymisestä.*

606. *Jivaa kutsutaan vyavaharikaksi [sieluksi valvetilassa], joka tulee olemassaoloon [pramadasta johtuen] ihanasta, luonnollisesti olemassa olevasta Itsetietoisuudesta, joka pysyy valvetilassa kokien omien hyvien ja huonojen tekojensa [karmojen] seuraukset, ja joka vajoaa, on myös swapnakalpita [sielu unitilassa].*

Michael James: *Tämä säe sopisi hyvin lukuun, joka käsittelee jivan ykseyttä [Eka Jiva Tiranin – Toinen osa, luku 9]. Liittämällä se tähän nykyisen luvun otsikkoon, kuitenkin, sanat 'pramadasta johtuen' lisätään suluissa.*

Kirjoituksissa sielulla [jivalla] kuvataan olevan kolme muotoa, nimittäin (1) kutastha [sielu on syväunessa], (2) vyavaharika [sielu on valvetilassa] ja (3) swapnakalpita [sielu kuvitellaan unitilassa], joille annetaan painoarvo niiden todellisuuden mukaan. Kirjoitusten mukaan kutastha on todellisempaa kuin vyavaharika ja vyavaharika on todellisempaa kuin swapnakalpita, koska swapnakalpita on kuvitteellinen olento eli hän on se, joka mielikuvituksen kautta tulee olemassaoloon unessa. Mutta tässä säkeessä Sri Bhagavan ilmoittaa, että ei ainoastaan swapnakalpita, vaan myös vyavaharika on kuvitteellinen, että vyavaharikalla ei näin ollen ole suurempaa todellisuutta kuin swapnakalpilla, ja että vyavaharika on vain toisenlainen swapnakalpita, koska vyavaharikan todellisuus on sama kuin maailman todellisuus, jossa hän asuu ja toimii. Koska tämä maailma valvetilassa on vain kuvitteellinen, unenomaisen asia, Sri Bhagavan vakuuttaa, että jopa vyavaharika on swapnakalpita.

607. Koska he ovat liukuneet pois Itsen pelottomasta tilasta, sielut, tuntiessaan olevansa alhaisia ja ilkeitä, käyvät läpi syntymän [ja kuoleman] kärsimyksiä. 'Ihmiset, jotka liukuvat pois asemastaan, ovat kuin hiukset, joka ovat pudonneet päästä'.

Sadhu Om: *Tamiliksi tämän säkeen kaksi viimeistä riviä, koska ovat tässä lainausmerkeissä, ovat Tirukkuralin säe 964. Koska luvun otsikon, eli 'Perheen Arvovalta', jonka alla tämä säe näkyy Tirukkuralissa, tulkitaan tarkoittavan, että jos joku korkeasyntyinen käyttäytyy sopimattomasti, hän menettää välittömästi kaiken arvonsa, kuten hiukset, jotka putoavat päästä. Kuitenkin, lisäämällä tämän Tirukkuralin säkeen alkuun kaksi riviä, Sri Muruganar on antanut sille paljon syvemmän merkityksen, nimittäin että putoamalla Itsen tilasta [toisin sanoen nousten jivana] me menetämme todellisen kunniamme ja tulemme ilkeiksi ja arvottomiksi otuksiksi.*

608. Tuntematta Itsen tilaa, joka on ikuisesti selkeä kuin vuori avoimella tasangolla ja pysymättä tiukasti siinä, hän, joka vaeltaa pois [jivana], on kuin hän [kymmenes mies], joka laskee vain toiset yhdeksän ja unohtaa laskea mukaan itsensä.

Michael James: *Katso kymmenennen miehen tarinaa²⁴, joka on kirjassa Maharshi's Gospel, Kirja kaksi, luku yksi.*

609. Sen sijaan, että kyselisi innokkaasti sisällä Sydämessä 'Kuka minä olen?' – nousemalla ajattelun tilaan, jossa (ajattelussa) jumalallinen Olento, Siva, loistaa vailla ajattelua – ja tuntemalla Se [jumalallinen Olento], sulautumalla Siihen ja tulemalla yhdeksi Sen kanssa (tuntemalla, että) 'Minä olen Se', on tyhmää liukua alas Itsestä.

610. Jos me aina pysymme täydellisenä ja tärkeimpänä Olentona [Itsenä], Mahtavana, kuinka voi muista johtuva alentuminen tapahtua [koska Itse-täydellisyyden tilassa ei ole muita]? 'Ihmiset, jotka liukuvat alas asemastaan, ovat kuin hiukset, jotka ovat pudonneet päästä.'

24 Tämä tarina löytyy ainakin kirjastani 'KAIKKIALLINEN HENKI'. Se on myös säkeen 882 huomautuksessa!

Michael James: *Toisin sanoen, vasta, kun joku liukuu alas Itsestä, hänestä tulee ilkeä ja viheliäinen jiva, kuten hiukset menettävät arvonsa vasta, kun ne putoavat päästä.*

611. Hän, joka – uskoen mentaalisten olioiden, jotka ilmenevät hänen edessään harhan vuoksi, olevan todellisia – liukuu alas Itsestä [eli luopuu pysymästä Itsenä], ihmeellisestä, tärkeimmästä ja puhtaimmasta tiedosta, on mieletön typerys.
612. Harhautumatta mihinkään [pareihin ja kolmikoihin], jotka ilmestyvät tai katoavat edessäsi, tarkkaa aina valppaana Itseä. Sillä vaikka valppaudettomuus [*pramada*], joka häiritsee Itsen huomiointia, on hyvin pientä, se paha, joka siitä seuraa, on erittäin suurta.

Sri Muruganar: *Ollen aina valppaana hereillä omassa tilassaan, Itsessä, antamatta minkään pariien ja kolmikoiden ilmentymien lumota itseään, on Jnana-samadhi. Se on myös Vapautuminen. Jos toisaalta joku unohtaa Itsen, tietoisuuden ja ajattelee edes hiukan, että on olemassa kohteita, joita tietää, se pramada – riippumatta siitä, miten vähäistä se saattaa olla – aiheuttaa suuren onnettomuuden, juuri kuten jopa pikku tippa myrkkyä tekee suurta vahinkoa.*

21 Luku, joka käsittelee Samsaraa (Samsara Tiran)

Michael James: *Samsara tarkoittaa kirjaimellisesti 'se, joka on hyvin liikkuva', ja merkitsee egon arkipäiväisen toiminnan tilaa, jossa se käy läpi lukemattomia syntyjä ja kuolemia.*

613. Epäpuhdas mieli, joka toimii ajatellen ja unohdellen, on *samsara*, syntymien ja kuolemien sarja. Puhdas Itsetietoisuus, jossa ajatteleva ja unohteleva mieli on kuollut, on täydellinen vapautuminen [*mukti*], ilman syntymää ja kuolemaa.

Sri Muruganar: *Ajatuksen syntyminen [ensimmäisen ajatuksen, 'minä olen se-ja-se' syntyminen] on syntymä ja Itsen unohtaminen on kuolema. Tällaista mielen ajattelun ja unohtelun ilmiötä kutsutaan samsaraksi. Kun mieli, vapaana ajattelun ja unohtamisen epäpuhtaasta tilastaan, seisoo aina pitäen Itsestä kiinni, sitä kutsutaan mielen tuhoutumiseksi [*mano-nasaksi*], joka on vapautuminen.*

614. Iso, pettävä *samsara* on [ei mitään muuta kuin] mieli, joka jättää todellisen luonteensa loistaa olemassaolona [Itsenä], joka erehtyy pitämään lihaista kehoa Itsenään ja joka on siten täynnä tietämättömyyden sakeaa pimeyttä ja sen harhautuneen näkemyksen kautta näkee aistiesineet ikään kuin todellisina, kuin sinisyyden taivaalla.
615. Totuuden nimessä on sanottava, ettei mitään muuta ole olemassa kuin Itse. Silti, hyläten valtavan, kuolemattomuuden ei-kaksinaisen autuuden, sisäinen harhaluulo, ajatus 'minä olen keho' [joka on muodoltaan *chit-jada-granthi*, solmu tuntevan Itsen ja elottoman kehon välissä] läpikäy syntymien ja kuolemien sarjaa [tunnetaan *samsarana*].
616. Ihmisen oma *chittam* [taipumusten, *vasananoiden* varasto] on *samsara*. Vaikka nämä [*jivan-muktat*], jotka elävät ilman *samsaraa* [toisin sanoen ilman *chittamia* ja sen *vasanoita*], ovat [näennäisesti] joskus kehon karmasta [*prarabdha karmasta*] johtuen *samsarassa* [eli sekaantuneena arkipäiväiseen toimintaan], he todellisuudessa aina samoavat todellisen tiedon [*mey-jnanan*] tilassa.

22 Luku, joka käsittelee Esteitä (*Pratibandha Tiran*)

617. Monet ahdingot, jotka esiintyvät kuin salamaniskujen ankaruudella suurten opetuslasten elämässä, ovat vain vahvistamassa heidän puhtaita mieliään yhä tiukemmin [*tapaksiin* eli Itsessä pysymiseen], eivätkä ravista heitä alas [siitä].
618. Huomaten ja tietäen kunnolla, että kaikki kärsimykset, jotka tulevat *prarabdhan* mukaisesti hänen elämäänsä, lähettää hänelle Jumalan Armo vahvistaakseen hänen mieltänsä ja sen kautta pelastaakseen hänet, kantakoon etsijä niitä mukanaan kärsivällisesti *tapaksena* ilman että huolestuu vähimmässäkään määrin.
619. Aivan kuten kaivoksesta otetussa helmessä ei ole täyttä kiiltoa, jos sitä ei kiilloteta hiomakivellä, samoin todellinen *tapas*, *sadhana*, jota ihminen tekee, ei loista kunnolla, jos sen mukana polulle ei tule koettelemuksia ja kärsimyksiä.
620. Jotta isot temppelivaunut kulkisivat pitkin katuja ja saapuisivat turvallisesti päämääräänsä, ei ainoastaan vahvat rengassokat, vaan myös estävät pölkyt, jotka ehkäisevät sitä iskeytymästä mihinkään törmäämällä katujen reunuksiin, ovat välttämättömiä.

Sri Muruganar ja Sadhu Om: *Koko tässä säkeistössä annetaan vain esimerkki [upamana] ja 'valaistu' [upameya] jää lukijan pääteltäväksi. Se olisi ymmärrettävä seuraavasti: 'Siksi etsijälle, menestyäkseen tapaksessaan tai sadhanassaan, ei ainoastaan virheetön luonne ja elämäntapa, vaan myös esteet, jotka tulevat prarabdhan kautta, ovat välttämättömiä. Sen vuoksi, etsijän tulisi hyväksyä esteet kärsivällisesti, katsella niiden johtuvan Armosta'. Esimerkiksi työkeät sanat, 'Miksi kaikki nämä hänelle, joka on tällainen?', lausui nuoren Venkataramanin vanhempi veli, kun (Venkataraman sen) kärsivällisesti hyväksyi, se sai aikaan yhden suuren Bhagavan Sri Ramana Maharshin maailmaan. Ei vain tahattomilla sanoilla kuten nämä, vaan jopa tarkoituksellisilla ongelmilla, jotka johtuvat jumalattomista ihmisistä, on suuri hyvä vaikutus etsijän elämään.*

23 Luku, joka käsittelee Mayan Ihmettä

(Maya Vichitra Tiran)

621. Vaikka se, joka on aina olemassa, on todellisuudessa vain yksi [nimittäin Itse] ja vaikka Sen luontona on muuttumattomuus, mikä ihme on se, että se näyttää tulevan moniksi *jivoiksi*, tekevän monia hyviä ja huonoja karmoja ja niittävän niiden seurauksia ja sen kautta, ikimuistoisista ajoista tähän päivään asti, käyvän läpi neljällä tavalla lukemattomia seitsemän tyyppisiä syntyymiä ja lopulta onnistuu saavuttamaan Vapautumisen.

Sadhu Om: *Neljä erilaista syntymätapaa ovat siemenet, hikoilu, munat ja kohtu, ja seitsemän erityyppistä syntymää ovat deevat, ihmiset, eläimet, linnut, jalattomat olennot, vedessä elävät olennot ja kasvit.*

622. Kun harkiten punnitaan, mikään ei ole ihmeellisempää ja naurettavampaa kuin ihmisen kova puurtaminen läpi jonkin *sadhanan* saavuttaakseen Itsen samalla tavalla kuin hän puurtaa saavuttaakseen muita esineitä, vaikka hän todella aina pysyy ei-kaksinaisena Itsenä.

24 Luku, joka käsittelee Maineen Vahingollisuutta

(Puhazhchi Navai Tiran)

Michael James: *Tamilinkielinen sana 'puhazhchi' tarkoittaa sekä mainetta että ylistystä.*

623. Koska se tuo ihmisen suuren onnettomuuden tilaan luovuttamalla hänet valppaudettomuuteen [*pramadaan*], jonka kautta hän alkaa ajatella, että hän on arvoton ja halpamainen keho, kun taas itse asiassa hän on korkein Brahman, maine [tai ylistys] on hylättävä suurella halveksunnalla eikä siihen ole viisaiden ihmisten mielestä lainkaan pyrittävä.

Sadhu Om: Eikö se ole jiva [ego], jolla on nimi ja muoto 'minä olen se-ja-se', joka saavuttaa mainetta tai saa kehuja? Sen vuoksi on mahdollista pyrkiä maineeseen tai ylistykseen vasta kun otamme päällemme egon tilan, kurjan ja sorretun tilan, jonka pramada aiheuttaa. Siksi on suositeltavaa, että niiden viisaiden ihmisten, jotka tavoittelevat Itsetuntemusta, olisi ehdottomasti hylättävä mahdollisuus saavuttaa nimeä ja mainetta. Tällaisten etsijöiden [mumukshien] olisi erittäin sopimatonta juosta mielettömästi nimen ja maineen perässä. Tirukkuralin säkeessä 263 todetaan: 'Syntyä elämään kuuluisuudessa; heille, jotka eivät saavuta mainetta, on parempi olla syntymättä.'. Tiruvalluvar [Tirukkuralin kirjoittaja] on sanonut aivan oikein, että maine on tärkeää vain heille, jotka haluavat syntyä jivana [egona]. Mutta koska mumukshut ovat heitä, jotka eivät halua syntyä, mutta jotka haluavat vain lopettaa jivaisuutensa ja oivaltaa Itsen, maine, jota Tiruvalluvar suositteli, on heille este ja suuri onnettomuus. Siksi Sri Bhagavan sanoo, että viisaiden ihmisten tulisi hylätä se halveksunnalla.

624. Kun joku haluaa, että toiset ylistävät häntä, hän tarpeettomasti poistaa suojansa ja luo esteitä *sadhanaan*, johon hän on ryhtynyt.

Sadhu Om: Halu egon tuhoamiseen on atma-sadhanan oikea merkki. Mutta maine ja ylistys ovat asioita, joita voidaan saavuttaa vain egolla. Sen vuoksi, jos ihmisellä on halua maineeseen, se tarkoittaa, ettei hän halua tuhota egoa. Siksi Sri Bhagavan sanoo, että hän, jolla on halua maineeseen, luo itse esteitä sadhanaansa. Näin ollen, jos atma-sadhanan on edettävä esteettä ja hyvin suojattuna, etsijän on parempi elää tuntemattoman nimen ja asuinpaikan elämää.

25 Luku, joka käsittelee Ylimielisyyden Vahingollisuutta (*Anava Navai Tiran*)

625. Olla taipuvainen ylimielisyyteen, helvetin valtaan, on suurta, vastenmielisen väärää. Ketkä muut kuin arvottomat ihmiset epäonnistuvat

vihaamaan tämän *kalipurushan* [tämän pahan, ylimielisyyden] kasvoja, jota ei koskaan nähdä hyvillä ihmisillä?

626. Tulla ja istua selkä ja niska suorana [ikään kuin suuret joogit] *Jnanien* pyhässä läsnäolossa, jotka (*Jnanit*) ovat Itsessä pysymisessä [*atma-nishthassa*], mutta [sitten] haukotella, nukkua ja kuorsata – tämä maallisten ihmisten käytös on hyvin sopimatonta ja huonoa.

Sri Muruganar ja Sadhu Om: *On aivan totta, että tällaisia tapahtumia, joita kuvattiin tässä säkeessä, todella tapahtui Sri Bhagavanin läheisyydessä. Tämä säe käsittelee joidenkin maailmanmielisten ihmisten sopimatonta ja ylimielistä käytös, kun he tulevat Jivan-muktien läsnäoloon ja ovat olevinaan suuria joogea. Sri Bhagavan Ramananin kaltaisten Jnanien pyhä läsnäolo on maan päällä hyvin harvinaista. Siksi tällaiset harvinaiset tapaukset, kun se on saatavilla, sen sijaan, että niitä käytetään poistamaan tietämättömyyden [ajnanan] unta, teeskennellään, että ollaan joogassa, mutta todellisuudessa tamaksesta johtuen haukotellaan, nukutaan ja kuorsataan, on erittäin sopimaton ihmisten puolelta.*

26 Luku, joka käsittelee Kurjuuden Syntymää

(Dukha Utpatti Tiran)

627. Vaikka Itsen luonne on aina olemassa autuutena, ihminen kärventyy syntymän ja [kuoleman] kurjuuden polttavassa auringon paahteessa yksinomaan egon syntymän vuoksi ja sen toimiessa ilkkurisesti sankan harhan hulluudella.
628. Ego, viheliäinen kiintymys kehoon [luulona 'minä olen tämä']²⁵, on kaikkien demonisten ominaisuuksien [*asura sampat*] perusta. Heidän, joiden näennäinen ego [*maya-ahankara*] tarttuu yhteydellä sitovaan 'omistajuuteen'²⁶ (tämä on minun) [*mamakara*], on todellakin mahdotonta saavuttaa rauhaa.

27 Luku, joka käsittelee Sielua

(Jiva Bodha Tiran)

629. Mitättömän sielun vaellus [läpi viiden aistin], hänen kärsimyksensä maailmassa, hänen taas kääntäessä huomionsa sisälle ja hänen lepäämisensä rauhallisesti sydämessä hetken, on aivan kuin hän, joka

²⁵ Tässä on taas vaikeasti käännettävä ilmaus ”as ’I am this’!

²⁶ Tämä on toinen vaikea ’mine-ness’! ’Mine’ on minun ja ’-ness’ on sen jatkuvuus, -uus tai -yys!

vaeltelee kuumassa auringossa, joka tulee takaisin puun viileään varjoon ja laskeutuu omaan lämpöönsä [hetkeksi].

630. Arvostelukykyinen henkilö [viveki], joka on kerran kärsinyt kuumasta auringosta, ei halua mennä uudestaan varjosta auringonpaisteeseen. Samoin heidän, jotka ovat kärsineet [rikkauden, naisten ja maineen halun] kominkertaisesta lämmöstä, joka kärventää tässä maailmassa, ei pitäisi jälleen kääntyä kohti maailmaa, jättäen Sydämen [Itsen].

Michael James: Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa on Sri Bhagavanin antama vertaus vaeltelusta auringon paahtavassa lämmössä, jota käytetään kahdessa edellisessä säkeessä.

631. Ruumiillistuneet sielut [jivat], jotka ovat [näennäisesti] nousseet Todellisesta Olenosta [Itsestä tai *Brahmanista*], eivät voi, ennen kuin sulautuvat Todelliseen Olentoon [lähteeseensä], seistä [tai pysähtyä] minnekään esteiden [kipujen ja nautintojen muodossa, toisin sanoen, he eivät voi lakata ponnistelemasta, eivätkä levätä tyytyneenä mihinkään määrään nautintoja tai lannistua mihinkään määrään kipuja, joita koettiin lukemattomissa erilaisissa syntymissä missä tahansa maailmassa] määrästä tai lajista huolimatta, juuri kuten lintu, joka lentää maasta avaralle taivaalle, ei voi seistä missään muualla, ennen kuin se palaa maan päälle.
632. Kun sielut [kyselemällä 'Mistä minä olen?' tai 'Kuka minä olen? '] kääntyvät ja palaavat lähteelleen pitkin sitä tietä, mitä tulivat, silloin he yhdistyvät omaan Itseen ja koska he kokevat Itsen autuuden siellä niin selvästi, he seisovat hiljaa, ollen hyvin vakiintuneita iäti Itseen.

Sadhu Om: Säkeet 631 ja 632 ilmaisevat samat ajatukset, jotka Sri Bhagavan esitti Sri Arunachala Ashtakamin säkeessä 8. Katso myös kirjan The Path of Sri Ramana toisen osan seitsemää ensimmäistä sivua, jossa samaa ajatusta selitetään taidokkaasti.

633. Sen sijaan, että pelastuu Jumalan Armolla sitä [Armoa] ajattelemalla ajattelematta [eli pysymällä hiljaa tietoisuudessa 'Minä olen'], kuka voi ja miten tehdä mitään nousemalla (tunteella) 'minä olen se-jasse'?²⁷ Sen vuoksi, kiinnittämällä huomio Itseen ja siten sallimatta

27 Tässä alkuperäinen teksti on ”as 'I am so-and-so'”!

aavemaisen ego nousta ja pitää huolta muista asioista, pysy korkeimmassa Hiljaisuudessa, missä sinä olet Se.

28 Luku, joka käsittelee Sielun Voimattomuutta

(Jiva Asakta Tiran)

634. Millään muulla kuin Jumalan Armon puhtaalla valolla, kukaan, joka elää tässä tietämättömyyden maailmassa, ei voi nauttia korkeimman *Jnanan*, Itsen autuudesta, joka loistaa jopa läpi harhan pimeyden [eli joka loistaa tiedon valona tehden ihmiselle mahdolliseksi tietää jopa pimeyden tai tietämättömyyden olemassaolon].

Michael James: Katso myös säettä 648.

29 Luku, joka käsittelee Havaittujen Kohteiden Todellisuutta

(Drisya Unmai Tiran)

635. Kun hän, joka ei huomaa totuutta itsestään, näkijästä, joka on näkemisen vuoksi välttämätön, näkee maailman todellisena, maailma, jonka hän itse näkee, pilkkaa häntä ja nauraa hänelle itsessään, tuoden hänelle häpeää.

Sadhu Om: Tällä säkeellä, joka julistaa, että maailma nauraa itsessään ja pilkkaa sitä, joka näkee sen todellisena, on ainutlaatuinen kauneus. Saatamme ihmetellä kuinka tiedostamaton asia nimeltä 'maailma' voi nauraa. Se on tämän säkeen kauneus. Meidän olisi ymmärrettävä tämä säe pitämällä mielessä ajatusta, joka opetetaan tämän teoksen säkeessä 74. Tuleeko siveetön ja luontainen prostituoitu nauramaan itseksensä, kun hän kuulee arvostavat sanat häneen hullaantuneelta uudelta rakastajalta, joka sanoo ystävälleen, 'Voi, tämä nainen, rakastajattareni, on kaikkein sivein nainen maailmassa'. Samalla tavalla, maailma nauraa itsessään heille, jotka ajattelevat, että se on todellinen. Näin tämä säe henkilöi maailman hienosti. Sri Bhagavan antaa lisää painoarvoa sille tosiseikalle, että maailma on epätodellinen, paljastamalla tässä säkeessä, ettei mitään muuta tukea tai todistetta tarvita osoittamaan maailman epätodellisuutta, sillä maailma itse tietää, että se on epätodellinen. Tämä on hauskuuden huipentuma tässä säkeessä.

Tämä säe sisältää samat ohjeet, jotka Sri Bhagavan antoi kirjassa Maharshi's Gospel, Osa II, luku 3 [kahdeksas painos, sivu 63], 'No niin, se

maailma, jonka sanot olevan todellinen, todella pilkkaa sinua, kun yrität osoittaa sen todellisuutta samalla kun itse olet tietämätön omasta todellisuudestasi.'

636. Vain niiden, jotka tulevat valon piiriin, eikä niiden, jotka ovat valon piirin ulkopuolella, voidaan [tietää] olevan olemassa. Samalla tavalla, vain niillä asioilla [maailmankaikkeudella], jotka tulevat mielen [Itsen heijastuneen valon] alueelle, jonka (mielen) toiminta on ajattelua ja unohtamista, tiedetään olevan olemassaolo.

Michael James: *Maailmaa ei voi ilmetä siellä, mistä mielivalo puuttuu. Toisin sanoen, Itsen todellisessa valossa maailmankaikkeutta, joka koostuu objekteista, jotka luodaan [ajattelemalla], jatkuvat [jatkuvalla ajattelulla] ja tuhoutuvat [unohtamalla], ei ole lainkaan olemassa. Toisaalta, koska Itse [eli Jumala], todella olemassa oleva Olento, on mielivalon piirin ulkopuolella, mielelle Se on olematon. Syy siihen, miksi Itsen sanotaan olevan mielivalon piirin ulkopuolella, jonka (mielivalon) toiminta on ajattelua ja unohtamista, on, että Se on Olento, jota ei voi ajatella eikä unohtaa, ja joka Itsekkään ei voi ajatella eikä unohtaa.*

637. Kun asia tiedetään [sinun] edessäsi, se vain vahvistaa, että jotakin on olemassa, mutta se ei vahvista, että muoto, joka saadaan ilmestymään aistikosketuksesta sen kanssa, on tämän asian todellisuus tai todellinen luonne.

Michael James: *Asian nimi-ja-muoto, jonka tiedämme, luodaan vain viiden aistin yhteydellä sen asian kanssa. Koska nimi-ja-muoto on vain mielen kuvitelmaa, kaiken, mitä me tiedämme maailmassa [tai maailmana], todellinen luonto ei itse asiassa ole mitään muuta kuin Itseä.*

638. Jos, sen sijaan, että näet mitään [sinun] edessäsi mielellä, sinä näet mielellä hänet, joka näkee, kaiken huomataan olevan itseä, näkijää; silloin kaikkien tavoitteellisten tietojen huomataan olevan typerää.
639. Jos näkijä [drik, ego] ja nähty [drisya, maailma] olisivat erillään niiden todellisuudessa [satissa], näkemisen tapahtuma ei olisi koskaan mahdollista. Mutta koska näkeminen on mahdollista, tiedä, että ne [näkijä ja nähty] ovat yhtä ja samaa todellisuutta.

Sadhu Om: *Jos me nyt katselemme säettä 636 sen ajatuksen valossa, joka annettiin tässä säkeessä, ymmärrämme selvästi, että syy, miksi siellä sanottiin,*

että vain niiden asioiden, jotka tulevat mielen alueelle, tiedetään olevan olemassa, on, että 'näkeminen' on mahdollista vain silloin, kun näkijä ja nähty ovat samassa todellisuuden [satin] tasossa.

Tässä säkeessä meille opetetaan ainutlaatuinen oivallus! Eivätkö monet meistä sano, 'Muita asioita on helppo havaita, koska ne ovat erillään meistä, näkijästä, mutta meidän on vaikea havaita Itseä, koska se ei ole meistä erillään?' Jos me kuitenkin tutkimme asiaa tämän säkeen mukaisesti, tulemme huomaamaan, että luonnon laki näkijästä, nähdystä ja näkemisestä on täysin vastoin tätä. Tässä epäsuorasti, mutta pitävästi opetetaan, että Itsen tunteminen on helpointa, koska näkijän [egon] todellisuus [sat] on todella Itse, ainut todellisuus, jonka me haluamme nähdä tai tuntea.

Lisäksi tässä tulisi ottaa huomioon se tosiasia, että unen näkeminen on mahdollista vain, koska kaikilla esineillä, jotka nähdään tässä unessa, on sama todellisuus [sat] kuin uneksijalla, joka näkee unen.

Tässä kohdin on vielä ymmärrettävä yksi näkökohta. Koska tuntijan, egon todellisuus tai luonne on sama kuin kaikkien tunnettujen kohteiden todellisuus tai luonne [ei ainoastaan kaikkien silmillä tunnistettujen eli nähtyjen esineiden, vaan myös kaikkien kohteiden, jotka havaitaan neljällä muulla aistilla eli kuultujen, haistettujen, maistettujen ja kosketettujen kohteiden], asian maailmana tiedetään olevan olemassa, mikä ei ole mitään muuta kuin tietoa, jota saatiin viidellä aistilla. Ja sen jälkeen, koska se nousee ja laskee, egon luonne on virheellinen, nimien ja muotojen maailman, jolla myös on nousemisen ja laskemisen luonne, sanotaan myös olevan virheellisen. Mutta kun egon, joka elää vain pitämällä yllä nimiä ja muotoja, jotka nousevat ja laskevat, todellista luonnetta tarkastellaan [tutkitaan] ja sen huomataan olevan Itse tai Brahman, todellinen todellisuus [sat], jolla ei ole nousemisen ja laskemisen virheellistä luonnetta, silloin maailman todellisuuden todetaan myös olevan Itse. Katso tässä Ulladu Narpadun säettä 4, jossa Sri Bhagavan kysyy, 'Voiko näkeminen olla muuta kuin silmä [näkijä]?!'. Ainoastaan silloin tulee absoluuttinen totuus, nimittäin että jopa maailma on todellinen – että se on Brahman itse – asianmukaisesti ymmärrettyä [viitataan tässä tämän teoksen säkeisiin 50 ja 52]. Siihen asti, etsijöiden on välttämätöntä [ja koska se auttaa häntä saavuttamaan absoluuttisen todellisuuden, se on myös erittäin suositeltavaa] pitää näkijän, egon todellisuutta [satia] epätodellisena eli asatina, ja myös päätellä, että koska maailmalla on sama todellisuus [sat] kuin näkiällä, se on epätodellinen.

30 Luku, joka käsittelee Tavoitteellista Huomiointia (Suttu Unarvu Tiran)

640. Koska jumalallinen autuus on sellainen, että se loistaa itsestään, jos ihminen vain pysyy hiljaa [pysyy omana olemassaolo-tietoisuutenaan], sen sijaan, tutkii itseään ja tietää, että hän ei oikeastaan ole mitään muuta kuin korkein Itse, joka on vailla tulemista ja menemistä ja sen kautta nauttii siitä autuudesta, se on, valitettavasti, sääli, että hän tarpeettomasti vaeltelee [huolehtien toisista ja kolmansista persoonista, eli että hän tarpeettomasti uurastaa paljon *pujan*, *dhyanan* yms. polkuja].

Michael James: Tässä säkeessä sanotaan pilkallisesti, että on turha uurastaa ja vaelttaa saavuttaakseen autuutta, joka on aina käytettävissä, jos me yksinkertaisesti pysymme hiljaa, tekemättä mitään!

Tällä säkeellä voidaan myös tulkita olevan toinen merkitys seuraavasti: 'Autuuteen, joka loistaa, kun ihminen pysyy ääneti, vaeltelu [sadhanassa], jossa ylpeänä tuntee itsensä suurena Itsenä, jolla ei ole tulemista, on saavuttaa se autuus'. Kuitenkin, koska tämä toinen merkitys ei ole johdonmukainen lause ja koska siinä olevat perustelut eivät ole johdonmukaisia, se ei ole merkitykseltään sopiva. Lisäksi, kun tässä luvussa luetaan myöhempiä säkeitä, selviää, että tämän luvun tavoitteena on paljastaa tavoitteellisen huomioinnin turhuus [eli paljastaa, että Itseä ei voida saavuttaa huomioimalla toisen ja kolmannen persoonan kohteita], ja näin ollen vain ensimmäinen, edellä annettu merkitys, todetaan sopivaksi.

641. Vaikka todellisuudessa ihminen aina pysyy Itsenä, hänen ponnistuksensa etsiä Itseä ikään kuin hän olisi jotain muuta ja saavuttaa Itse, on tyyntä lopulta tuntemalla, että Itse ['Minä'] loistaen jokaisessa, vaikka se nyt näyttää olevan erillään itsestä, ei ole erillään itsestä.

642. Ihmisen ajattelu, että Itse, joka [todellisuudessa] ei ole muuta kuin hän itse, on toinen ja uurastaa kovasti saavuttaakseen Sen omalla ponnistuksellaan [*sadhanoilla*], on aivan kuin hänen juoksunsa oman varjonsa perässä saadakseen sen kiinni.

643. Koska olemassaolo loistaa selvästi tietoisuutena 'Minä-Minä' sydämessä, se todellisuus, virheetön silmä [tai tieto], eivätkä nuo esineet [*vishayat*], jotka nähdään fyysisellä silmällä, yksin on *sakshat* [mitä nähdään suoraan]. Sen vuoksi, etsi ja tunne se.

644. He, jotka eivät innolla tarkkaile ja tunne olemassaolo-tietoisuutta, joka loistaa aina istuttamatta sydämessä, putoavat *mayaan* tavoitteellisella huomiointilla, jonka aiheuttaa ego, joka nousee ja ryntää sakean harhan kera.

31 Luku, joka käsittelee Tavoitteellisesta Huomiointista Irrrottautumista
(*Suttu Aruttal Tiran*)

645. Kun kirjoituksissa sanotaan 'Tiedä totuus itsestäsi', sen todellinen tarkoitus ei ole mikään muu kuin saada ihminen luopumaan tavoitteellisesta huomiointista, väärästä tiedosta. Miksi? Koska totuus itsestä loistaa aina jokaisessa sinä mikä 'Minä olen' (**Katso alaviitettä 13!**), kuin aurinko.

Michael James: Koska totuus itsestä aina loistaa jokaisessa sinä mikä 'Minä olen', se ei ole asia, joka tunnetaan uudestaan. Siksi, kun kirjoitukset sanovat 'Tiedä totuus itsestäsi', niiden todellinen tarkoitus on yksinkertaisesti saada meidät kääntämään huomionme kohti alati tunnettua 'Minä olen', siten luopumaan mielenkiinnosta toisen ja kolmannen persoonan kohteisiin, sillä sellainen tavoitteellinen huomiointi yksin on väärää tietoa eli ajnanaa. Siten kirjoitusten tarkoituksena ei ole tehdä meistä mitään uutta, vaan ainoastaan saada meidät luopumaan väärästä tiedosta. Toisin sanoen, jos me vain luovumme tavoitteellisesta huomiointista, se itsessään tekee meille selväksi, että me aina tunnemme Itsen.

646. Itse, Armon säteily, joka ei paljasta itseään, kun sitä etsitään mielellä, joka on pelkkää tavoitteellista huomiointia [eli huomion kohdistamista toisiin ja kolmansiin persooniin], paljastuu, kun tämä tavoitteellinen huomiointi [mieli] lakkaa toimimasta. 'Kun katson häntä, uusi morsian katsoo vain alas kohti maata, mutta kun en katso häntä, tulee rakkautta osoittava katse kohti minua ja lempeä hymy sisäisellä ilolla.'

Michael James: Tämän säkeen kaksi viimeistä riviä on lainattu Tirukkuralin säkeestä 1094. Tässä on huomioitava epätavallinen tapa verrata Itseä morsiamen ja egoa ylkään.

Kun ihminen haluaa tuntea Itsen kohteena ulospäin suuntautuneella mielellä, se ei paljastu. Mutta koska ulospäin suuntautumisen lakkaaminen on

sulkeutuneisuutta eli Itseen kohdistuneisuutta [ahamukhamia], Itse automaattisesti loistaa esiin, kun ulospäin suuntautuminen lakkaa.

Tässä lukijoita varoitetaan tulkitsemaasta vertausta seuraavalla väärällä tavalla: 'Morsian katsoo sulhasta vain kun sulhanen ei katso häntä. Sen vuoksi, Itse paljastaa itsensä vain, kun emme tarkkaile Sitä, toisin sanoen, vain silloin, kun tarkkailemme ulkoista maailmaa'. Tätä vertausta ei annettu tässä merkityksessä. Oikea tulkinta tulisi olla: 'Itseä ei voida tuntea mielellä, mutta se tulee automaattisesti loistamaan esiin silloin ja vain silloin, kun mielen luonne [eli huomion kiinnittäminen tai tietäminen ainoastaan toisien ja kolmansien persoonien kohteisiin] tuhoutuu'.

647. Älä katso tätä, älä katso sitä. Jos yksinkertaisesti pysyt katsomatta mitään, silloin sillä voimakkaalla katseella [omaa] olemiseen [eli tällä voimakkaalla huomiolla Itseen, 'Minä olen'], sinä voit tulla korkeimmaksi todellisuudeksi, jolla on tietoisuuden rajattoman tilan näkymä [*chit-akasa*].

648. Muuten kuin Herran Armolla, joka alkaa toimia, kun ihminen luovuttaa itsensä täysin Hänen Jalkoihinsa vilpittömällä hartaudella, sitä [todellisuutta] ei voida tietää pelkästään *jivan* mielen taidolla. Niin hienovaraista on todellisuus.

Michael James: Katso myös säettä 634.

649. Älä etsi ja vaeltele saavuttamatta mitään [arvokasta] tilaa, vaikka olet oppinut kaikki taiteet ja kuullut kaikki [filosofiat], jotka ovat kuultavissa. Yksinkertaisesti pysyä rakkautena Hänessä [Herrassa], joka loistaa rakkautena, on tila korkein!

Michael James: Säkeet 983 ja 1023 voidaan myös lukea tämän luvun ohessa.

32 Luku, joka käsittelee Rakkauden Totuutta

(Anbu Unmai Tiran)

650. He, jotka eivät tunne rakkauden makua, joka ei ole millään tavoin huonompi kuin kuusi muuta makua, pitävät rakkautta seitsemäntenä makuna. [Mutta tiedä, että] rakkaus on perusmaku, joka antaa elämän kaikille muille kuudelle eri maulle, jotka luokiteltiin [aiemmin].

Michael James: *Kuusi makua ovat imelä, karvas, suolainen, hapan, pistävä ja supistava, ja rakkaus luokitellaan joskus näiden kanssa seitsemänneksi mauksi.*

651. Vain he, jotka eivät tunne rakkauden sanoinkuvaamatonta makua, laskevat maun seitsemänneksi [ikään kuin rakkaus olisi maku niin kuin kuusi muuta makua]. Mutta koska me tunnemme hyvin rakkauden maun, todellisen maun, me ilmoitamme, että rakkaus on ainoa hyvä maku [ja ettei yksikään näistä muista ole maku ollenkaan].
652. Vasta kun Itse, rakkauden totuus, tunnetaan, voi elämämme kaikkien vakavien ongelmien solmu katketa. Vasta kun rakkauden huippu [korkein rakkauden eli *para-bhakti*] saavutetaan, voidaan jopa vapautumisen sanoa saavutetun. Rakkaus on totisesti kaikkien uskontojen sydän.

Sadhu Om: *Kun rakkauden todellinen luonne oivalletaan, se lakkaa täysin ottamasta halun muotoa, joka on sen 'vritti rupa' [eli mitä rakkaus on vrittin eli liikkeen muodossa]. Kun halu näin poistuu, kaikki sen viisi rönsyä eli viha, kitsaus, harha, ylpeys ja kateus myös lakkaavat olemasta [katso säettä 375]. Koska kaikki elämän ongelmat perustuvat vain näihin kuuteen paheeseen, sanotaan, että elämän kaikkien ongelmien solmu tulee katkeamaan oivaltamalla rakkauden todellinen luonne. Rakkauden totuus ei ole mitään muuta kuin Itse. Miten? Koska Itsen todellinen luonne on asti-bhati-priya eli sat-chit-ananda, rakkaus [priya] eli ananda ei voi olla Itsestä erillään. Siksi Pyhimykset julistavat, että rakkaus on Jumala.*

653. Totuus viisaiden miesten sanojen, 'Kun joku menee tapaamaan Pyhimyksiä, jotka ovat todellisen ja selkeän tiedon [*jnanan*] aarteita, hänen pitäisi ottaa mukaansa jotain tarjottavaa eikä mennä tyhjin käsin,' takana on, että hänen pitäisi mennä sydän täynnä todellista rakkautta heitä kohtaan [eli hänen ei pitäisi mennä pelkälle sightseeingille tai testatakseen heitä].

Sri Muruganar: *Koska muunlaiset tarjoukset eivät välttämättä ole kaikkien käytettävissä eikä kaikkina aikoina, koska jopa ne tarjoukset ovat arvottomia, jos rakkautta ei ole sydämessä ja koska jos pelkkä rakkaus on paikalla, se täyttää kaikkien muiden tarjousten puutteen, rakkautta suositellaan tässä korkeimmaksi tarjoukseksi.*

654. Ei rakkautta ole vain estetty, vaan rakkauteen on myös virheellisesti pakottauduttu, on kaikissa elävissä olennoissa kiinni ja heitä syöneet monet kärsimykset elämässä.

Sadhu Om: Paha, joka tapahtuu asioista, joista me pidämme, on se, mitä täällä mainitaan nimellä 'rakkautta on estetty', kun asioita, joista emme pidä, pakotetaan meille, se on sitä, mitä mainitaan tässä nimellä 'rakkauteen on virheellistä pakottautua'. Niinpä kun rakkauden sallitaan toimia liikkeen muodossa [pravritti rupa], eli pikkumaisina haluina – mieltymykset ja inhot – jivojen on käytävä läpi lukemattomia kärsimyksiä elämässä. Sen vuoksi, pitämällä rakkaus puhtaassa muodossaan, sallimatta sen ottaa vrittimuotoa mieltymyksinä ja inhoina, on molempia (a) ei salli rakkauden estyä, ja (b) ei salli rakkauteen väärin pakottautua. Siksi Sri Bhagavan sanoi kirjassa Kuka minä olen?, 'Mieltymykset ja inhot ovat kumpikin paheksuttavia'.

655. Itsen kokemus, joka (Itse) ei ole mitään muuta kuin rakkauden [korkein] muoto, on sitä, jossa silmät näkevät vain rakkautta, kieli maistaa vain rakkautta ja kosketus tuntee vain rakkautta, joka on autuutta.

Michael James: Tämä säe kuvaa, että Itsen kokemuksen luonne on rakkauden ainut ehjä ydin [ekarasa], eli se kertoo, että tämä maailma, joka on vain viiden aistin kokemus, muuntuu ja koetaan Itsenä, kun Itsetuntemuksen sarastus tapahtuu. Tämän teoksen säe 62 on luettava vielä kerran tässä.

Sri Muruganar: Itse-rakkaus, joka loistaa luonnollisesti kaikessa, kun kaikki tunnetaan Itsenä, eroaa täysin virheellisestä ja pettävästä mielihyvästä, joka ilmenee mentaalisten aistikokemusten kautta. Tämä jumalallinen ekstaasi, joka tunnetaan nimellä 'prema' tai 'bhakti', on se, mitä Manikkavachagar ilmaisee Thiruvandappahutissaan hienona kokemuksenaan.

33 Luku, joka käsittelee Muotoa (Sakala Tiran)

656. He, jotka sanovat, että todellisuudella ei ole muotoa, ovat niitä, jotka eivät tunne todellisuutta. Sillä Viisaan [sahaja nishthan] muoto, joka (Viisas) oikein tuntee ja pysyy todellisuudessa, Itsessä, jonka luonne on kuin tilan [kaiken läpäisevä] luonne, on totisesti todellisuuden muoto. Tiedä tämä.

Sri Muruganar: *Tämän säkeen kautta Sri Bhagavan kumoaa sanonnan, 'Todellisuudella ei ole muotoa'. Miten? Koska Viisas [sahaja nishtha], joka on tuntenut todellisuuden sellaisena kuin se on, ei ole mikään muuta kuin todellisuus, Hän itse on tämän todellisuuden tosi muoto. Tätä tarkoitetaan sanomalla, 'Jnani itse on Itse'.*

Michael James: *Sri Muruganar viittaa tässä Bhagavad Gitan lukuun 7, säkeeseen 18, jossa Sri Krishna sanoo, että Jnani on Atma.*

657. Muodottoman palvonta on mahdollista vain heille, jotka ovat menettäneet käsitteen 'Minä olen tämä muoto [keho]'. Kaikenlainen palvonta [eli jokainen ponnistus muodottomaan meditaatioon] heidän tekemänään, joilla on käsite 'Minä olen tämä muoto [keho]', ei ole mitään muuta kuin muodon palvontaa. Tiedä tämä.

Michael James: *Katso tässä tämän teoksen säettä 208.*

658. Palvoa muodotonta todellisuutta ajattelusta vapaalla ajattelulla [eli keskittymällä ajattelusta vapaaseen Itsetietoisuuteen, 'Minä olen'] on parasta. Jos joku kykenee tekemään tätä Jumalan muodotonta palvontaa, palvoa Jumalaa muodossa on asianmukaista.

659. Antaa heidän, joista on tullut toiminnan [karman] harhan saalis, eivätkä pysty seuraamaan Itsen, olemassaolo-tietoisuuden, valon alkuperäistä polkua, palvoa rakkaan Jumalansa muotoa. Silloin he menettävät asteittain harhansa [kohti nimiä ja muotoja ja toimintaa] ja lopulta [Jumalan tai Gurun Armolla] saavuttavat Korkeimman Itsen.

Sri Muruganar: *Itsen huomiointi yksin on polku, jota kuvataan tässä säkeessä 'alkuperäisenä polkuna'. Mutta valitkoon he, joita kannustetaan toimintaan [karmaan], jotka ovat tietämättömyyden [avidyan] vallan alla ja jotka eivät siten kykene seuraamaan alkuperäistä polkua, ainakin Jumalan muodossa palvomisen keinotekoisien polun; tämä aikanaan johtaa heidät lopulta vapautumiseen.*

660. Oi mieli, suorittamalla Herra Sivan palvontaa [pujaa] muodossa suurella Siva-*bhaktilla* sekä sisäisesti että ulkoisesti, tee se tietoisesti, unohtamatta, että Jumala on olemassa kaikkialla täydellisen tietoisuuden muodossa.

Sadhu Om: Aina kun tässä teoksessa käytetään sanaa 'Siva', 'Hara' tai niin edelleen, se viittaa Jumalaan yleensä eikä sillä tarkoiteta vain tiettyä persoonallista Jumalan muotoa nimeltä Siva. Katso tämän teoksen säettä 1101.

661. Jos joku päivittäin palvoo Sivajoogia [Viisasta, joka on tullut yhdeksi Sivan, Itsen kanssa], mielestä tulee yksipisteinen, Itsetutkimus nousee sisällä, jonka kautta hän [luopumalla tavoitteellisesta huomioinnista] vakiintuu Itseen, ainoaan tietoisuuteen ['Minä olen'], ja näin syntymän [ja kuoleman] harhan sairaus lentää pois.
662. Jos Vedoissa määrätyt seremoniat eivät täysin anna sinulle todellista ja yksipisteistä antaumusta Jumalan Jaloille, tiedä, että kaikki sinun tekemäsi rasittavat ponnistelut noudattaaksesi niitä tiukasti ja erehtymättömästi ovat täysin turhia.
663. He, jotka aina palvovat Allahin [Jumalan] pyhiä Jalkoja, saavuttavat kaikki edut ja onnet samanaikaisesti, saaden sammutettua kuvitellun mentaalisen elämän kärsimyksen koko tulen, johon heidät johti ilkeät ja syntiset teot [karmat].

Sadhu Om: Koska tämä neuvo annettiin eräille muslimeille, Sri Bhagavan käytti Jumalan sijasta sanaa 'Allah'.

664. Unohtaen kaiken, mitä on hankittava joko tässä tai seuraavassa maailmassa, kestäen täydellisesti ja kärsivällisesti kaikki esteet, jotka tulevat, ja lannistumatta mistään määrästä köyhyyttä, jota tulee, elä niin kuin Jumalan armo sinua johdattaa.
665. Niille ensiluokan *sadhuille*, jotka haluavat vain päästä Herra Sivan [Jumalan] Jalkoihin, on parempi elää sääliä oliona maallisten ihmisten silmissä ennemmin kuin kadehdittavana.

34 Luku, joka käsittelee Jumalan Viittä Toimintaa (*Pancha Kritya Tiran*)

666. Tiedä, että Hänen tahtonsa, lakinsa ja suunnitelmansa mukaan, joka päivän jokaisena hetkenä viisi Jumalan toimintaa [luominen, ylläpito, tuhoaminen, verhoaminen ja Armo] jatkuu täydellisesti ja lakkaamatta maailmankaikkeudessa, joka on täynnä liikkuvia ja liikkumattomia esineitä.

667. Joka hetki [eli useita miljoonia kertoja sekunnissa] jokainen atomi [maailmankaikkeudessa] tuhoutuu ja luodaan uudestaan. Koska tätä tapahtuu lakkaamatta, näyttää siltä, että ikään kuin ne [maailmankaikkeuden esineet] ovat olemassa samoina [esineinä] jatkuvasti. Tiedä näin.

Sadhu Om: *Vaikka elokuvan jokainen kuva, joka heijastetaan valkokankaalle, koostuu vain yhdestä liikkumattomasta kuvasta, sen jälkeen kun useita tällaisia kuvia heijastetaan sekunnissa ja kun niiden esityksen nopeus on nopeampi kuin silmiemme käsityskyky, meistä tuntuu ikään kuin elokuva sisältäisi yhden jatkuvasti liikkuvan kuvan. Samalla tavalla, koska kaikkea tässä maailmankaikkeudessa, joka on Jumalan viiden toiminnan vallan alla, luodaan ja tuhotaan Jumalan sanoin kuvaamattomalla voimalla monia kymmeniä miljoonia kertoja sekunnissa, ja koska nopeus, jolla ne luodaan ja tuhotaan, on nopeampaa kuin mieleemme vastaanottokyky [eli koska mielemme ei pysty ymmärtämään jokaisen tuhon ja sitä seuraavan uuden luomisen väliä], meistä näyttää siltä, että maailmankaikkeus on ikään kuin olemassa jatkuvasti.*

Tässä on hyödyllistä huomata mitä tässä säkeessä itse asiassa tarkoitetaan maailmankaikkeuden jokaisen atomin luomisella ja tuhoamisella. Ulladu Narpadun säkeessä 6 Sri Bhagavan kysyy, 'Voiko maailma olla mielestä erillään?', ja kirjassa Kuka minä olen? Hän sanoo, 'Muina kuin ajatuksina, sellaista asiaa kuin maailma ei ole olemassa'. Näin ollen, koska maailmankaikkeus on vain ajatuksia, ajatusten herääminen on maailmankaikkeuden luomista ja ajatusten asettuminen on sen tuhoutumista. Kaikki ajatukset, jotka eivät ole mitään muuta kuin toisia ja kolmansia persoonia, nousevat ja laskeutuvat vain mieleen, joka ei ole mitään muuta kuin ensimmäinen ajatus, 'Minä olen keho.' Näin ollen, koska kaikki muut ajatukset voivat nousta vasta kun mieli nousee, ja koska niiden on asetuttava, kun mieli uppoaa, niiden nousemisen ja asettumisen täytyy välttämättä olla vieläkin nopeampaa kuin mielen, ajatuksen 'minä', nousemisen ja uppoamisen, joka (mieli) Jumalan sanoin kuvaamattoman ja ihmeellisen voiman kautta itse nousee ja uppoaa monia kymmeniä miljoonia kertoja sekunnissa. Mutta koska mieli on niin ailahteleva, ettei se kykene ymmärtämään tai huomaamaan edes omaa nousuaan ja uppoamistaan, miten se voi käsittää muiden ajatusten nousun ja asettumisen? Se johtuu siitä, että mieli on niin kykenemätön ymmärtämään nopeutta, jolla muut ajatukset nousevat ja asettuvat, että mielestä näyttää, että jotakin on ikään kuin aina olemassa maailmankaikkeutena. Vasta kun mieli tutkii itseään, ensimmäistä persoonaa, innokkaalla ja hienovaraisella huomioinnilla, ja vasta kun se tämän kautta kykenee käsittämään oman nousunsa

ja uppoamisensa, se lakkaa nousemasta ja tulee sen sijaan liikkumattomaksi [achala]. Ja vain tässä liikkumattomuuden tilassa, jossa mieli ei ole enää mieli vaan Itse, se voi ymmärtää maailman, toisien ja kolmansien persoonien ajatusten, nousemisen ja asettamisen, ja sillä on korkein voima, joka ei salli yhdenkään ajatuksen nousta. Siitä johtuu, että kun Bhagavan Ramana on sellainen Ihminen, joka aina pysyy lujasti asettuneena Itseen Itsenä, Hän kykeni löytämään ja näin paljastamaan totuuden luomisesta, ylläpidosta, tuhoutumisesta, jne.

35 Luku, joka käsittelee Sielun ja Jumalan Tekoja (*Jiveswara Seyal Tiran*)

668. Jos oletetaan, että kaikki sielun [*jivan*] teot ovat Jumalan [Sivan] tekoja, niin voiko *jiva* olla olemassa yksittäisenä, itsenäisenä kokonaisuutena Sivasta erillään? Mutta jos *jiva* kokee, että hän on Sivasta erillään, silloin *jivan* teot eivät voi olla Sivan tekoja ja *jiva* on näin myös Sivasta riippumaton.

Sadhu Om: *Tuntematta Viisaiden muinaisten pyhien sanojen, 'Kaikki ovat Jumalan tekoja; atomikaan ei voi liikkua ilman Jumalan tahtoa', oikeaa tulkintaa, monet ihmiset sanovat aina, kun tulee kärsimyksiä, 'Kaikki nämä ovat Jumalan tekojen tulosta', mutta kun he saavat hieman nautintoja elämässä, he sanovat ylpeänä, 'Nämä ovat entisten ansiokkaiden tekojeni [punya karmoijen] tulosta'. Korjatakseen tämän ihmisten virheellisen näkemyksen, Sri Bhagavan antaa tämän upadesan.*

Sri Muruganar: *Tämä on hyvin hienovarainen näkökohta. Jos *jivan* teot hyväksytään Sivan teoiksi, silloin *jivan* ei pitäisi pysyä Sivasta erillään. Siinä tilassa *jiva* menettää koko yksilöllisen olemassaolonsa ja Siva yksin on itsenäinen. Kun *jiva* on näin antautunut, hänessä ei ole enää egoa [ahankaraa]. Antautumisen tila on egon täydellisen tuhoutumisen tila. Jos joku toimii egoismilla, mutta samalla sanoo, 'Kaikki ovat Sivan tekoja', silloin se on ymmärrettävä niin, että hän ei ole luovuttanut itseään Sivalle.*

36 Luku, joka käsittelee Sielun ja Jumalan Luomakuntaa (Jiveswara Srishti Tiran)

669. Jumalan luomakunta ei sido: vain *jivan* luomus, joka on mentaalinen käsitys, sitoo. Tätä kuvaa tarina siitä, miten kuolleen pojan isä on hyvillään, samalla kun elävän pojan isä valitti.

Sadhu Om: *Tarina, joka mainitaan tässä säkeessä, on seuraavanlainen: Kaksi naapurina nimeltä Rama ja Krishna, jotka asuivat pienessä kylässä Etelä-Intiassa, lähtivät pyhiinvaellukselle Kasiin. Matkalla Rama kuoli kuumeeseen ja Krishna jatkoi yksin pyhiinvaellusmatkaansa. Kun Krishna lähestyi Kasia, hän tapasi toisen pyhiinvaeltajan, joka oli palaamassa etelään ja pyysi häntä välittämään uutisen Raman kuolemasta tämän vanhemmille. Pyhiinvaeltaja tuli asianmukaisesti tähän kylään, mutta kun hän kertoi uutisen, hän sanoi, huonomuistisuudesta johtuen, että Krishna oli kuollut ja että Rama kulki kohti Kasia. Krishnan vanhemmat itkivät ja surivat poikansa menetystä, joka tosiasiallisesti oli elossa, kun taas Raman vanhemmat riemuitsivat poikansa hyvinvoinnista, joka tosiasiallisesti oli kuollut. Nyt, eikö vanhempien väärä tieto ollut heidän kurjuutensa ja onnensa syynä? Samalla tavalla, jivojen kokemien syntymän ja kuoleman kurjuuden syynä on vain väärä tieto, väärä mentaalinen käsitys, että hän on keho. Näin ollen, käsitys 'Minä olen keho', joka on vain mielen eli *jivan* luomus, on orjuuden ainoa syy. Siksi Sri Bhagavan sanoo tässä säkeessä, 'Vain *jivan* luomus, joka on henkinen käsitys, sitoo'.*

Kaikkien kypsyyden mukaisesti, eikö Jumala suo jivoille heille osoitetun prarabdhan – hyvistä ja huonoista karmoista valitut ja järjestetyt hedelmät – heidän omaksi kohottamiseksi? Kaikki mitä me näemme elämämme kehossa ja maailmana, jossa elämme, on vain meidän prarabdhaamme. Emmekö me usko, että tällainen maailma, joka järjestyy meidän karmojemme ja vasanoidemme mukaisesti, on Jumalan luoma? Näin maailman, jonka näemme, luomisen tai ilmestymisen erityisenä tarkoituksena on opettaa meille vairagyaa saamalla meidät kokemaan kipuja ja nautintoja ja sen kautta kääntämään mieleemme kohti Itseä. Tila, jossa mieli aina kääntyy kohti Itseä, on vapautuminen tai mokša. Siksi maailman tärkein tarkoitus, jonka (maailman) sanotaan olevan Jumalan luoma, ei ole sitoa meitä, vaan vain vapauttaa meidät. Siksi tässä säkeessä sanotaan, 'Jumalan luomakunta ei sido'.

670. Jumalan valtava luomakunta tarjoaa *Jnana-Gurun*, Jumalan ihmisen muodossa ja antaa ihmiselle mahdollisuuden saavuttaa *Jnana-nishthan*, tilan vailla *vasanoita* ja näin ollen se on aina auttaa *jivoja* saavuttamaan vapautumisen.

Sadhu Om: *Jumalan luomakunta johtuu Hänen rajattomasta Armostaan, ja sen perimmäinen tarkoitus on antaa jivoille mahdollisuus saavuttaa vapautuminen [mukti]. Katso lukua kolme, 'Karma' kirjasta The Path of Sri Ramana – Toinen osa, jossa taidokkaasti selitetään, miten Jumala, hyväntahtoisesta Armostaan, jakaa ja järjestää prarabdhan siten, että se auttaa jivoja – jotka kärsivät paljon sen asiantilan vuoksi, että he tekevät agamya karmoja jokaisena elinaikanaan – saavuttamaan vapautumisen.*

37 Luku, joka käsittelee Kieltämistä (*Neti Seyal Tiran*)

671. Lihallinen keho, *prana*, *indriyat* [aisti- ja toimintaelimet], mieli, äly ja ego [*ahankara*] eivät ole 'minä'. Edes [syväunen] tietämättömyys, jossa vain piilevät taipumukset [*vishaya-vasanat*] säilyvät ja jossa ei ole aistitietoja eikä tekoja, ei ole 'minä'.

Sadhu Om: *Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan ilmaisee tämän säkeen ideat proosan muodossa.*

672. Koska kaikki nämä [edellä mainitut vieraat kohteet] menettävät olemassaolonsa, jos ne eivät liity minuun, Todellisuuteen, ja koska mikään niistä ei voi olla olemassa eikä tietoinen Todellisuudesta erillään, kaikki nämä, joita on halveksittava olemattomina [*asat*] ja tiedostamattomina [*jada*], eivät ole 'minä'.

Michael James: *Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Sen jälkeen kun kiellät 'ei minä, ei minä' kaiken mitä edellä mainittiin, tieto, joka yksin jää jäljelle, itsessään on 'Minä'".*

673. **Toimittajan huomautus:** Tämä säe jäi pois käsikirjoituksesta, jonka kanssa työskentelin ja se johtuu todennäköisesti erehdyksestä joskus 1980-luvulla, kun alkuperäistä kirjoitettiin uudelleen.

674. Mikä tahansa asia [edellä mainittujen vieraiden asioiden joukosta, jotka eivät ole 'minä'] toimii millä tahansa tavalla, pysy erillään niistä toiminnoista [eli käsityksestä, että se olen 'minä', joka toimii] ja ole yksinkertaisesti niiden todistaja.

Sadhu Om: Ohjeet 'ole yksinkertaisesti niiden todistaja', jonka Sri Bhagavan antaa tässä säkeessä, tulisi ymmärtää oikein. Sanaa 'todistaja' [sakshi]²⁸ käytetään vedantalaisissa kirjoituksissa erityisessä merkityksessä ja se tulisi ymmärtää sen mukaisesti. Kirjoitukset selittävät, että Itse tai Brahman on todistaja kaikille tapahtumille aivan kuten aurinko on todistaja kaikelle mikä tapahtuu maan päällä, toisin sanoen, kaikki toiminta tapahtuu Itsen pelkässä läsnäolossa ja sen (läsnäolon) vuoksi, aivan samoin kuin kaikki mitä tapahtuu maan päällä, tapahtuu auringon pelkässä läsnäolossa ja sen (läsnäolon) vuoksi. Kuitenkin, aivan kuten aurinko on välinpitämätön [eli ei osallistu] kaikesta mikä tapahtuu maan päällä, samoin Itse on välinpitämätön [eli ei osallistu] kaikesta toiminnasta, joka tapahtuu Sen läsnä ollessa. Katso tätä kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan on selkeästi selittänyt tämän vertauksen auringosta, johon ei vaikuta ja joka on välinpitämätön kaikesta mikä tapahtuu maan päällä.

Siksi, kun Sri Bhagavan sanoo tässä säkeessä, että meidän pitäisi yksinkertaisesti olla kaikkien asioiden todistaja, Hän ei tarkoita, että meidän pitäisi pysyä kuin aurinko, irrallaan ja välinpitämättömänä siitä, mitä tapahtuu tai ei tapahdu meidän läheisyydessämme. Siksi Hän sanoo myös tässä säkeessä 'pysyä erillään niistä' hänelle, joka on todella erillään jostain eikä ole vähimmässäkään määrin huolissaan siitä asiasta eikä kiinny siihen. Niin kauan kuin hän kiinnittää huomionsa johonkin, se tarkoittaa, että hän on huolestunut siitä asiasta, toisin sanoen, sellainen on kiinni siinä. Siksi kirjassa Kuka minä olen? Sri Bhagavan määrittelee kiintymättömyyden, ei-Itsestä erillään pysymisen tilan näin, 'Huolehtimatta mistään mikä-on-muu [anya] on kiintymättömyyttä [vairagyaa] tai välinpitämättömyyttä [nirasaa]'

Kuitenkin, valitettavasti nykyään monet kirjailijat ja luennoitsijat, jotka ovat pelkästään lukeneet vedantalaisia kirjoituksia, mutteivät ole koskaan ymmärtäneet oikeaa harjoitusta, jolla voi erottaa itsensä ei-Itsestä, suosittelevat ihmisille, että heidän pitäisi todistaa tai tarkkailla [eli huolehtia] kaikkea mitä tapahtuu. Niinpä he ovat luoneet väärän uskomuksen monien etsijöiden mieliin, että todistaa tai tarkkailla asioita on Jnana-sadhanaa, ja että näin todistamalla asioita niistä voi irrottautua. Todellisuudessa, kuitenkin, tällainen tavoitteellinen

²⁸ Kääntämässäni kirjassa 'Keskustelut' Maharshi ilmoittaa: "sana sakshi täytyy ymmärtää sannidhina (läsnäolona)"

huomiointi on vain keino tulla kytketyksi kohteisiin eikä voi koskaan olla keino irrottautua niistä. Siksi Sri Bhagavan on opettanut, että Itsetutkimus, joka on huomion kääntämistä ensimmäiseen persoonaan eli subjektiin [eli eivaltavoitteelliseen huomiointiin], on ainoa Itsen tuntemisen keino ja siten irrottaa itsensä ei-Itsestä.

38 Luku, joka käsittelee Taipumuksettomuuden Tilaa

(Nirvasanai Tiran)

675. Sen sijaan, että ajelee taipumusten [vasanoiden] hiukset säännöllisesti, ajelee ne pysyvästi ikuisella Itsessä pysymisellä [atmanishthalla], siten sallimatta niiden versoa ajatusten muodossa aivoissa, on mundanamin suuruus [eli tarkoitus].
676. Aivan kuten se piikki, jota käytetään poistamaan toinen piikki, joka on pistetty syvälle ja tuottaa kipua, jopa nuo hyvät taipumukset [subha vasanat], poistettuaan huonot taipumukset [asubha vasanat] sydämessä, pitäisi myös hävittää [koska myös ne ovat orjuutta].

Sadhu Om: *Nuo vasanat, joita meidän täällä neuvotaan poistamaan, ovat vain subha ja asubha vasanat eikä Sat-vasana. Sat-vasana on mieltymyksen voima, joka antaa ihmiselle mahdollisuuden pysyä yhä tiukemmin Satissa, toisin sanoen Brahma-nishthassa. Sri Arunachala Aksharamanmalain säe 69 ja kolmas luku ja kaksi ensimmäistä liitettä kirjasta The Path of Sri Ramana – Toinen osa, heittää enemmän valoa tähän aiheeseen.*

677. Hyvistä taipumuksista [subha vasanoista] on apua vain siihen asti, kunnes kaikki saastaiset huonot taipumukset [asubha vasanat] on tuhottu. Mutta puhdas tila vailla taipumuksia [parisuddha nirvasana sthita], jossa lukemattomat molempien [hyvien ja huonojen] kaltaiset taipumukset ovat sammuneet, on meidän korkein päämäärämme.

Sadhu Om: *Ei ainoastaan huonot taipumukset [asubha vasanat], vaan myös hyvät taipumukset [subha vasanat] on hävitettävä. Mutta lukijan ei tulisi sekoittaa sanaa subha vasana sanaan Sat-vasana. Sat-vasana on erilainen kuin subha vasana ja koska se on välttämätön Itsessä pysymiseksi [atmanishtha], siihen olisi pyrittävä. Se on tämä Sat-vasana, jota Sri Bhagavan rukoilee Aksharamanmalain säkeessä 69.*

39 Luku, joka käsittelee Paastoamisen Totuutta (Upavasa Unmai Tiran)

Michael James: Sanalla 'upavasa' on kaksi merkitystä, nimittäin (1) sen kirjaimellinen merkitys, 'elää lähellä' [upa=lähellä; vasa=eläminen], toisin sanoen, elää lähellä Jumalaa tai Itseä, ja (2) se merkitys, jota siihen yleensä liitetään, 'paasto'. Tässä säkeessä Sri Bhagavan kuitenkin käyttää upavasaa sen kirjaimellisessa merkityksessä, ja hän käyttää toista sanaa, unna-vratam, paastoon.

678. Viisaat ihmiset, tietäen, että suostumattomuus viiden aistinautinnon makuun on paastoamisen totuutta ja että pysyminen lakkaamatta Itsessä on upavasan [eläminen lähellä Jumalaa] totuutta, noudattavat aina [sekä paastoa että upavasaa] suurella rakkaudella.

Sadhu Om: Todellinen paasto ei pidättäydy ruokkimasta vatsaa, vaan pidättäytyy ruokkimasta viittä aistia [hankkimatta niillä nautinnon kohteita]. Koska sana 'upavasa' tarkoittaa kirjaimellisesti 'elää lähellä', todellinen upavasa on pysymistä aina Itsessä poistumatta siitä.

40 Luku, joka käsittelee Ravinnon Sääntelyä (Ahara Niyama Tiran)

679. Koska ravinnon sääntely kehittää sattvista mielenlaatua, se auttaa pitkälti Itsetutkimusta. Siksi, mitä tarvetta on ihmisen, sekaannuksesta johtuen, kaivata mitään muita säädöksiä [niyama]? Ravinnon sääntely yksin riittää.

Sadhu Om: Ravinnon sääntely [ahara-niyama] tarkoittaa sitä, että otetaan vain sattvista ruokaa kohtuullisin määrin.

Sri Muruganar: Itsetutkimuksen polulla olevat etsijät noudattavat usein monia muita säädöksiä [niyameja], jotka voivat auttaa heidän sadhanaansa. Mutta ravinnon sääntely yksinään riittää, koska se on korkein kaikista sääntelyistä.

41 Luku, joka käsittelee Acharoita eli Puhtautta
(*Tuytanmai Tiran*)

680. Syy siihen, miksi kirjoitukset suosittelevat kehon puhtautta [*achareja*], on vain saada ihminen täysin luopumaan kiintymyksestä kehoon *vairagyalla*, kun hän saa käytännössä tietoonsa, että vaikka likaista ja lihaista kehoa toistuvasti puhdistetaan, se uudestaan ja uudestaan saastuu.

Sadhu Om: *Tarina, joka havainnollistaa tässä säkeessä olevaa ideaa, annetaan kirjassa The Path of Sri Ramana – Toinen osa, liite kolme, sivuilla 224-28.*

681. Kun *Vedat* määräävät 'nai tyttö', eikö niiden sisäisenä motiivina ole, että ihmisen pitäisi luopua halusta yhdynnän merkityksettömiin nautintoihin? Samalla tavalla, kun *Vedat* määräävät ihmisiä tekemään *yagoja*, sano, eikö niiden kätkeytyä motiivina ole, että ihmisen pitäisi luopua kaikesta halusta taivaallisiin nautintoihin [jotka tulevat *yagojen* tekemisen seurauksena]?

Sadhu Om: *Kun äiti haluaa antaa lääkettä lapselleen, hän kutsuu tämän sisälle taloon näyttämällä hänelle makeisia, sillä hän tietää, ettei tämä pidä lääkkeestä, mutta makeiset vetävät häntä puoleensa. Samoin tietäen, että kypsymättömät ihmiset eivät ole mielissään Jnanan ajatuksesta, vaan heitä houkuttaa, jos heille tarjotaan aistinautintoja, Vedoissa aluksi [Karma Kandassa] esitellään erilaisia tapoja saada erilaisia nautintoja. Kuitenkin, aivan kuten äidin salaisena tavoitteena on antaa lääkettä pojalleen, kun tämä tulee taloon, samoin Vedojen salaisena tavoitteena on valmistaa ja kypsyttää ihmisiä Jnana Kandaan tuomalla heidät ensin oikeamielisyyden (vanhurskauden) polulle. Samat ideat ilmenevät myös Sri Sivaprakasam Pillain kirjan Sri Ramana Pada Malai säkeessä 31 ja myös Kaivalya Navanitamin toisen luvun säkeissä 75 ja 76.*

682. He, jotka onnellisina pitävät 'minänä' lihallista ja saastaista kehoaan, joka muuntaa jopa puhdasta ruokaa mädäksi saastaksi pian sen jälkeen se syödään, ovat pahempia kuin sika, joka syö saastaa.

B10 He, jotka pitävät 'minänä' kehoaan, joka ottaa sisäänsä puhdasta ruokaa ja muuntaa sen saastaksi, ovat pahempia kuin sika, joka ottaa sisäänsä saasta ja muuntaa sen saastaksi.

Sadhu Om: *Aivan kuten ihminen samaistaa kehonsa 'minäksi', samoin sika samaistaa kehonsa 'minäksi'. Vaikka molemmat ovat yhtä väärässä samaistaessaan kehonsa 'minäksi', Sri Bhagavan osoittaa, kuinka sian keho on parempi kuin ihmisen! Eli sian keho syö vain saastaa ja erittää sen taas saastana, kun taas ihmisen keho syö hyvää, puhdasta ruokaa ja erittää sen saastana. Siksi Sri Bhagavanin toteamus on, että he, jotka samaistavat ihmiskehon 'minäksi', ovat huonompia kuin siat!*

42 Luku, joka käsittelee Motiivittomuutta (Nishkamyä Tiran)

683. Palvoa Jumalaa jonkin hyödyn vuoksi, ei ole mitään muuta kuin palvoa tätä hyötyä. Siksi heille, jotka haluavat saavuttaa Sivan tilan [ykseyden tilan Jumalan kanssa], jopa yhden pienen hyödyn ajatuksen täydellinen tuhoaminen on välttämätöntä.
684. Hyvät ihmiset eivät koskaan tuhlaa ylevää *tapastaan*, jonka tarkoituksena on pelastaa heidän sielunsa, pettävien maallisten nautintojen saavuttamiseksi [joko tässä tai seuraavassa maailmassa]. Tiedä, että heidän tekonsa, jotka tekevät *kamyä tapasta* tavoitteenaan taivaan nautintojen saavuttaminen, on samaa kuin vaihtaisivat erittäin arvokkaan helmen huonoon kauravelliin.

Sadhu Om: *Tapaksen tavoitteena tulisi olla Itseoivallus eikä mikään muu. Koska monien asuroiden tapasta tehtiin vain tavoitteena valloittaa taivaalliset maailmat ja nauttia niiden nautintoja siellä, se ei johtanut heidän pelastukseensa. Samalla lailla, kaikki ihmisten tekemä tapas, jolla pyritään muuhun kuin Itsen saavuttamiseen [atma-siddhiin] ei johda heidän pelastukseensa. Tällaiset ihmiset ovat tietämättömiä eivätkä tiedä mitä tapas todella on.*

43 Luku, joka käsittelee Tietämisen Välineitä (Karana Tanda Tiran)

685. Jos tietämisen sisäiset välineet [neljän *antahkaranaa* eli mieli, äly, *chittam* ja ego] ja tietämisen ulkoiset välineet [viisi *bahihkaranaa* eli silmät, korvat, nenä, kieli ja iho] on saatu hallintaan päivin ja öin [eli aina], korkein Todellisuus, joka loistaa sanoin kuvaamattomassa *turiyatilassa*, sarastaa.

Sri Muruganar: *Kaikkien tietämisen välineiden [karanoiden] tyyntyminen [eli hallinta] luonnollisesti joka hetki, on mahdollista vain silloin, kun ego tyyntyy pysyvästi. Sen vuoksi, etsijöiden tulisi pyrkiä vain tuhoamaan ego. Yrittää hallita kutakin edellä mainittua välinettä erikseen, ei ole suora polku.*

686. Sen sijaan, että estää mieltä virtaamasta ulospäin ja pitää sitä tiukasti sisällä, murtaa lukon [eli kulkee vastoin Viisaiden mielen hallintaa varten säätämiä rajoituksia] ja sallii mielen juosta ulos viiden aistin kautta, on yhtä syntinen teko kuin kaupungin tuhoaminen särkemällä kaupungin muurit ja murtamalla vesialtaiden penkereet.

687. Vain tätä havainnollistettiin muinaisella tarinalla Brahmasta ja Vishnusta jotka, olemalla tarpeettomasti eri mieltä, väittäen ja keskenään riitaantuen, yrittivät testata Valopylvästä [Arunachalaa] hämmentyneillä mielillään ja epäonnistuivat.

Sadhu Om: *Koska me koemme erillisen yksilöllisen olemassaolon vain, kun Itsen olemassaolo-tietoisuus suuntautuu ulospäin viiden aistin kautta, on parasta tyynnyttää tämä yksilöllisyys yhdeksi Itsessä, hallitsemalla viittä aistia.*

44 Luku, joka käsittelee Karanoiden Valloitusta (Karana Jaya Tiran)

688. Tappamalla ego – samaistuminen kehoon, joka koostuu viidestä elementistä – hylkäämällä välinpitämättömyydellä virheet, jotka aiheuttaa viisi elementtiä [maa, vesi, ilma, tuli ja tila], jotka eivät liity Itseen, on elementtien valloitus [bhuta-jayam].

Sadhu Om: *Tälle säkeelle pitäisi pikemminkin kuulua erillinen luku otsikolla 'Elementtien Valloitus'.*

Monet uskovat, että viiden elementin valloitus [bhuta-jayam] tarkoittaa kykyä hankkia joitakin siddhoja hallitsemaan ja käsittelemään näitä elementtejä, esimerkiksi kyky kävellä veden, tulen tai ilman päällä. Kuitenkin, Sri Bhagavan ilmoittaa tässä säkeessä, että viiden elementin todellinen valloitus ei ole mitään muuta kuin ettei samaista 'minäksi' kehoa, joka koostuu näistä elementeistä.

689. Kun ajatus 'Minä olen mieli [chittam]' on hävinnyt, ja siten älyn [buddhin] hämmennys on loppunut ja orjuuden ja vapautumisen käsitteet

ovat hävinneet, saavuttaa lujassa Itsetuntemuksessa pysymisen *siddhi*, on mielen valloitus [*chittam-jayam*].

Sadhu Om: *Monilla ihmisillä on luulo, jolla he uskovat, että mielen valloitus [chitta-jayam] tarkoittaa, että hän hankkii voiman saavuttaa mitä ikinä hän haluaa, voiman lumota toisten mielet tai voiman ohjata toisten mieliä omien itsekkäiden motiiviansa mukaan, joka on väärä. Sri Bhagavan julistaa tässä säkeessä, että Jnanan voima, joka tuhoaa ihmisen oman chittamin [mielen eli taipumusten varaston] on todellinen chittam-jayam.*

45 Luku, joka käsittelee Asanaa eli Asentoa

(*Asana Tiran*)

690. Pysyä vakaana liukastumatta alas tiedosta, että koko maailmankaikkeudella on vain Itse, *Jnanan* korkein tila, perustanaan [*asanana*], on luja ja horjumaton asento [*asana*] hyvälle *samadhille* [t.s. *sahaja samadhille*].

Sadhu Om: *Nykypäivän ihmisille, jotka ovat saaneet karkean käsityksen, että taittaa jalat, suoristaa selkä, kohdistaa silmät kohti nenänpäätä ja pysyä kuin pölkkyy, on jooga-asento [jooga asana], Sri Bhagavan opettaa tässä säkeessä oikean asennon joogaan [jooga-asanan] jnana-joogaan.*

46 Luku, joka käsittelee Joogan Voimaa

(*Jooga Vali Tiran*)

691. Saatuaan kaipuun havaita petollisten aistien kautta laantumaan ja saatuaan siten lopetettua mielen, pomppaavan egon, ilkkurisen tavoitteellisen tietämisen, tuntea valoton valo [*prajna* eli Itsetietoisuus] ja äänetön ääni [*Atma-sphurana* 'Minä olen'] sydämessä, on todellinen joogan voima [*jooga-sakti*].

692. Koska se on vain ihmisen ponnistusta, joka pantiin liikkeelle aiemmissa syntymissä, joista tämän jälkeen, kypsymällä, tulee [nykyisen ja tulevien syntymien] *prarabdhaa*, tiedä, että se on myös mahdollista hänelle, joka oli aiemmin pannut liikkeelle sen ponnistuksen, muuttaa *prarabdhaa* harvinaisella ponnistuksella [kääntymällä kohti Itseä].

Michael James: Sanojen 'harvinainen ponnistus', joita Sri Bhagavan käyttää tässä, on ymmärrettävä tarkoittavan vain ponnistusta kääntää mieli kohti Itseä, sillä tätä ponnistusta jivat harvoin tekevät ja siten se on harvinaisin kaikkia ponnistuksista. Sanojen 'muuttaa prarabdhaa' on ymmärrettävä tarkoittavan 'ylittää prarabdha', sillä Itsen huomioinnin ponnistuksella ihminen menettää yksilöllisyytensä [yhdessä tekijyyden ja kokijuuden tunteen kanssa, jotka ovat luontaisia yksilöllisyydelle] ja siten hän ei voi enää kokea prarabdhaa. Tätä ajatusta vahvistetaan seuraavassa säkeessä.

693. Välittämättä siitä, mikä hyvä karma tuottaa mitäkin nautintoa tai mikä huono karma tuottaa mitäkin kipuja tuloksinaan, voita kummankin mahti hukuttamalla mieli omaan Itseesi, korkeimpaan Todellisuuteen.

Sadhu Om ja Michael James: Kun mieli hukkuu Itseen, tekijyyden ja kokijuuden tunne häviää. Silloin, koska tällöin jäljellä ei ole ketään, joka kokee prarabdhaa, sanotaan, että prarabdha on voitettu. Katso myös Ulladu Narpadun säettä 38 ja Ulladu Narpadu – Anubandhamin säettä 33.

694. Kun jopa maallisissa asioissa menestyminen on mahdotonta ilman kunnollista intoa [*shraddha*] ihmisen pyrkimyksessä, hänen ei pitäisi sallia kiihkon [*shraddha*], tehdessään henkistä harjoitusta, vähentyä ennen kuin hän tulee yhdeksi rajattoman Korkeimman kanssa.
695. Olivatpa ihmisen entiset synnit kuinka suuria tahansa, jos hän, sen sijaan, että katkerana ajattelee ja valittaa 'Olen suuri syntinen', sukeltaa Itseen suurella sinnikkyydellä, hän saavuttaa pian Autuuden.

Sadhu Om: Tämä säe välittää saman opetuksen, jonka Sri Bhagavan antoi kirjassa Kuka minä olen?, jossa Hän sanoo: "Olipa ihminen kuinka suuri syntinen tahansa, jos hän ei valita 'Oi, olen syntinen! Miten voin saavuttaa pelastuksen?', vaan täysin luopuen jopa ajatuksesta, että on syntinen, hän on lujana Itsen huomioinnissa, hän varmasti pelastuu."

696. He, jotka ovat saavuttaneet *Jnana-siddhin* [tiedon saavuttamisen] tässä nykyisessä syntymässä Jumalan Armon voimalla ja ilman omaa ponnistusta niin kuin kissanpentuesimerkissä [*marjala-nyaya*], ovat niitä, joilla oli antaumus Jumalaan aiemmissa syntymissään omilla ponnistuksilla niin kuin apinanpentuesimerkissä [*markata-nyaya*].

Michael James: Marjala-nyaya tarkoittaa esimerkiksi kissanpennusta jota, ilman sen omaa ponnistusta, äiti kantaa sinne sun tänne, kun taas markata-nyaya tarkoittaa esimerkiksi vauva-abinasta, joka omalla ponnistuksellaan takertuu äitiinsä.

697. Heille, jotka keskeytyksettä keskittyvät rajattomaan ja kaiken läpäisevään tietoisuuden tilaan [*chitrabalam*], ei ole hiukkaakaan kohtaloa [*prarabdhaa*]. Tätä yksin tarkoitetaan pyhien kirjoitusten sanonnalla, 'Kohtaloa ei ole olemassa heille, jotka etsivät taivasta'.

Sadhu Om: Tästä säkeestä meidän tulisi ymmärtää, että sanalla 'taivas' kirjoitusten sanontana, 'Kohtaloa ei ole olemassa heille, jotka etsivät taivasta' ei tarkoita mitään nautintojen maailmaa, vaan vain vapautumisen tilaa [*muktia*].

698. Tiedä, että *prarabdha* joka, kuin pyörremyrsky, vääjäämättä pyörittää ympäri ja ympäri mieltä, joka pitää kehoa 'minänä', ei voi vähimmässäkään määrin sekoittaa mieltä, joka tuntee itsensä ja joka loistaa tietoisuuden puhtaana tilana.

Sadhu Om: Tämä säe merkitsee, että Jnanilla ei ole *prarabdhaa*.

699. Kerro minulle, sydämeni, lukuun ottamatta huomion keskittämistä [*dhyanaa*] Itseen [*swarupaan*], joka loistaa ehjänä kuin ihmisen oma olemus, mitä päähänpisto siellä on polttaa tuhkaksi tekijyyden tunne [*kartrutva*], jumalaton mieli [*eli ego*], joka hukuttaa *jivan* syvällä karmojen valtameren pohjaan.

Michael James: Tämä säe opettaa painokkaasti, ettei ole muita keinoja tuhota mieltä tai egoa kuin Itsen huomiointi [*swarupa-dhyana*].

47 Luku, joka käsittelee Hengityksen Hallintaa (*Uyir Orukka Tiran*)

700. Luopuminen maailman nimestä ja muodosta [vääristä aspekteista] – joka (maailma) koostuu olemassaolosta, tietoisuudesta, autuudesta, nimestä ja muodosta – on uloshengitystä [*rechakaa*], oivaltaa olemassaolo-tietoisuus-autuus on sisäänhengitystä [*purakaa*], ja aina tiukasti pysyminen

olemassaolo-tietoisuus-autuutena on hengityksen pidätystä [*kumbhaka*]. Tee [sellaista *pranayamaa*].

Sadhu Om: Pranayama tarkoittaa käytännössä hengityksen sääntelyä. Rajajoogassa uloshengitystä kutsutaan rechakaksi, sisäänhengitystä purakaksi ja hengityksen pidätystä kumbhakaksi. Tässä säkeessä pranayaman todellista merkitystä kuvataan jnanamargan mukaan. Katso myös lukua X, 'Jnanashtanga', Sri Bhagavanin teoksesta Vichara Sangraham, jossa tämä sama ajatus ilmaistaan.

Sri Muruganar: Brahmanin viidestä osasta, nimittäin olemassaolosta, tietoisuudesta, autuudesta, nimestä ja muodosta [sat, chit, ananda, nama ja rupa], maailman tuntomerkkejä ovat nimi ja muoto, ja siksi täysin luopumalla näistä kahdesta on rechakaa. Kun väärästä nimestä ja muodosta näin luovutaan kangastuskuvitelmana, se, mitä jää jäljelle, ovat todelliset aspektit [satya amsat], nimittäin olemassaolo, tietoisuus ja autuus. Koska nämä kolme, jotka ovat Itsen tuntomerkkejä, ovat maailman todellisuus, oivaltaa ne on purakaa. Alati pysyminen siinä oivalluksessa on kumbhakaa. Eli tuhota maailmaan kohdistuvat taipumukset [loka-vasanat], oivaltamalla Itse ja alati pysyä Sinä, on Jnana-pranayaman sisällys. Vaikka sat, chit ja ananda on nimetty ikään kuin kolmeksi eri asiaksi, kokemuksessa ne ovat todella yksi ja sama. Tässä yhteydessä katso myös tämän teoksen säettä 979.

701. Luopuminen täysin käsitteestä 'Minä olen keho' on *rechakaa*; sukeltaminen sisälle hienovaraisella tutkimuksella 'Kuka minä olen?' on *purakaa*; ja pysyminen yhtenä Itsen kanssa 'Minä olen (sama kuin) Se'²⁹ on *kumbhakaa* – sellainen on *jnana-pranayamaa*.

Sadhu Om: Aiemmassa säkeessä sanottiin, että luopuminen maailman nimistä ja muodoista on *rechakaa*. Ja koska lakkaamaton huomion kohdistaminen Itseen on oivaltaa olemassaolo-tietoisuus-autuus, joka on sekä maailman että itsensä todellisuutta, sukelluksen sisälle kyselemällä 'Kuka minä olen?' sanotaan täällä olevan oikeaa *purakaa*. Koska olemassaolo, tietoisuus ja autuus eivät oikeastaan ole kolme eri asiaa, vaan pelkkä yksi Itse, alati Itsenä pysymisen sanotaan täällä olevan oikeaa *kumbhakaa*. Niinpä tässä säkeessä *jnana-pranayama Sri Ramanan* polun mukaisesti selitetään käytännöllisemmällä tavalla.

29 Alkuperäinen teksti on suomenkielellä vaikeasti ilmaistava ”as ’I am That’”!

702. Kun hän, joka harhautui pitämään itseään mielenä ja joka vaelteli [läpi syntymien ja kuolemien], luopuu harhaisesta, unenomaisesta elämästään, tutkii Itseä, omaa tilaansa ja pysyy alati Itsenä, se on *pranayaman* totuus. Näin sinun tulisi tietää.

Michael James: *Tässä säkeessä luopuminen omasta harhaisesta, unenomaisesta elämästä olisi ymmärrettävä rechakaksi, Itsen, oman tilansa tutkiminen olisi ymmärrettävä purakaksi ja ikuinen pysyminen Itsessä olisi ymmärrettävä kumbhakaksi.*

48 Luku, joka käsittelee Toiminnan Salaisuutta

(Karma Rahasya Tiran)

B11 Pelkkä tutkiskelu 'Kenellä on nämä viat, karma [eli *kamya karma*, halusta tehty toiminta], *vibhakti* [hartauden puute], *viyoga* [Jumalasta erillään olo] ja *ajnana* [tietämättömyys]?' on itsessään karmaa, *bhaktia*, *joogaa* ja *jnanaa*! [Kuinka?] Kun näin tutkittiin, 'minä' on [todettiin olevan] olematon, [ja täten] nämä [neljä vikaa] ovat [myös todettiin olevan] aina olemattomia. Totuus on [silloin paljastui], että me aina pysymme [virheettömänä] Itsenä.

Michael James: *Tämä säe on myös Ulladu Narpadu Anubandhamin säe 14.*

Sadhu Om: *Koska neljän joogan kaikki hyödyt, joiden (joogien) tarkoituksena on poistaa nämä neljä vikaa, saavutetaan Itsetutkimuksen polulla, 'Kuka minä olen?', on ymmärrettävä, että jos joku harjoittaa Itsetutkimusta, yhtäkään näistä neljästä joogasta ei tarvita. Katso myös kirjasta The Path of Sri Ramana – Ensimmäinen osa, s. 62 ja 63.*

703. Karman olemus [*tattva*] on tietää totuus itsestään tutkimalla 'Kuka minä olen, tekijä, joka alkaa tehdä karmaa?'. Ellei karman tekijä, ego, tuhoudu tutkimuksella, ei korkeimman autuuden täydellistä rauhaa, joka on karmajoogan tulosta, voida saavuttaa.

Sadhu Om: *Tämän säkeen tärkeys on, että suurimpana ja tärkeimpänä karmana, mitä karmajoogin on tehtävä, on tutkia itseään ja näin tuhottava ego ja että Itsetutkimus on sen vuoksi oikeaa karmajoogaa.*

704. Hän, joka on tullut tuntemaan oman totuutensa [eli olemattomuutensa], tekijän olemattomuuden, yksin on se, joka on tehnyt kaikki säädetyt karmat virheettä. Saadaksean muuta kuin korkeinta autuutta [joka saavutetaan egon tuhoamisella], mitä hedelmää on saatavissa päivittäisellä kovalla *tapaksella* tehden *karmoja* suurella vaivalla.

Sadhu Om: *Tämä säe paljastaa sen salaisuuden, että egon tuhoaminen Itsetutkimuksella ei ole ainoastaan yhteiskunnan palvelua karmajoogan hengessä, vaan myös kaikkien säädettyjen päivittäisten tekojen [karmanushtanat] suorittamista täydellisesti.*

705. Koska virheetön ei-kaksinainen tieto [*advaita jnana*] yksin loistaa kaikenlaisten *dharmojen* noudattamisen päämääränä, *Jnani* yksin on se, joka on noudattanut kaikkia *dharmoja*.

Sadhu Om: *Tässä Sri Bhagavan selittää sanojen 'ihmisen oma dharma' [svadharmaa] oikean merkityksen, joita Sri Krishna käytti Bhagavad Gitassa, luku 3, säe 35, kun hän opetti karmoja ja dharmoja. 'Sva' tarkoittaa Itseä ja dharma tarkoittaa olla vakiintuneena siihen. Siten, Itsessä pysyminen [atma-nishtha] yksin on todellista svadharmaa, soveltuen kaikille ihmisille. Näin karman ja dharman salaisuutta opetetaan tässä luvussa.*

49 Luku, joka käsittelee Japaa (*Japa Tiran*)

B12 Heille, jotka eivät voi saavuttaa *jnana-margalla* [eli Itsetutkimuksella] paikkaa [lähdettä], jossa 'minä' on olemassa, on parempi tuntea *japan* aikana paikka, jossa korkein Sana [*para-vak*] loistaa.

Sadhu Om: *Nähtyään seuraavan säkeen, jonka Sri Muruganar oli koonnut [joka on venba, nelirivinen säe], Sri Bhagavan koosti yllä olevan säkeen [joka on kural venba, kaksirivinen säe] antaen samaa ajatuksen suppeammassa muodossa.*

706. Heille, jotka eivät voi sukeltaa syvälle hiljaisuuden, tarkimman tiedon kautta, etsien 'Mikä on lähde, josta 'minä' nousee?', on parempi tutkia samaan aikaan, kun henkisesti tekevät *japaa*, mistä korkein Sana [*para-vak*] tulee.

Sadhu Om: *Yllä olevissa kahdessa säkeessä Sri Bhagavan on selittänyt jälkimmäisen ohjeen takana olevan salaisuuden niistä kahdesta ohjeesta, jotka hän antoi Kavyakantha Ganapati Sastrille 18. marraskuuta 1907.*

Kun Ganapati Sastri lähestyi Sri Bhagavana ja rukoili ohjeita todellisen tapaksen luonteesta, Sri Bhagavan pysyi aluksi vaiti ja katseli häntä ääneti noin viisitoista minuuttia. Silloin Ganapati Sastri rukoili uudestaan, 'Olen lukenut sellaisesta mouna-upadesasta sastroista, mutten voi ymmärtää sitä. Olkaa niin armollinen ja neuvokaa minua myös sanoin'. Ensimmäinen Sri Bhagavanin silloin antama ohje oli Hänen perusopetuksensa [yathartha upadesa] 'Kuka minä olen?', toisin sanoen, keskittyä lähteeseen, josta 'minä' nousee. Mutta hämmentyneenä tämän upadesan uutuudesta, Ganapati Sastri kysyi uudestaan, 'Voiko sen saman tilan saavuttaa myös japalla?' Sen vuoksi, havaitessaan, että opetuslapsi oli suuresti mieltynyt japaan, Sri Bhagavan antoi toisen ohjeen, nimittäin 'Jos ihminen toistaa mantraa ja jos hän tarkkailee mistä tämän mantran ääni saa alkunsa, siellä mieli häviää; se on tapasta'.

Kun rupian kolikkoa, jossa on pään kuva toisella ja kukan kuva toisella puolella, näytetään pienelle lapselle ja kun isä kysyy häneltä, 'Kumman kolikon sinä haluat, päällä vai kukalla?', pyytääpä lapsi päätä tai kukkaa, hänen isänsä antaa hänelle saman kolikon yksinkertaisesti kääntämällä yläpuolelle sen puolen, josta lapsi tykkää. Aivan kuten isä siten tekee pojastaan onnellisen, samoin Sri Bhagavan teki Ganapati Sastrin onnellisen antamalla hänelle saman ohjeen toiseen kertaan eri muodossa. Kuinka? Mistä muualta mantran ääni alkaa kuin henkilöstä, joka sitä toistaa? Sen vuoksi, tarkkaamalla lähdettä, josta mantran ääni alkaa, ei tarkoita mitään muuta kuin huomion kohdistamista 'minään', ensimmäiseen persoonaan, joka tekee japaa. Näin hellästi piilottaen tosiasian, että Hänen toinen upadesansa oli sama kuin Hänen ensimmäisensä, Sri Bhagavan antoi opetuslapselle saman rupian kolikon [Itsetutkimuksen] toinen puoli ylöspäin, ikään kuin Hän suosittelisi japa-sadhanaa.

Se tosiseikka, että Sri Bhagavan suositteli epäsuorasti vain Itsetutkimusta jopa hänen toisessa opetuksessaan, kuten selitettiin tässä huomautuksessa, vahvistetaan tässä säkeessä sanoilla 'para-vak', sillä säkeessä 715 Sri Bhagavan selittää, että para-vak ei tarkoita mitään muuta kuin 'Minä-Minä'.

707. Koska sinä itse olet japan muoto, jos kyselet 'Kuka minä olen?' ja tunnet luontososi, voi, tulet huomaamaan, että *japa*, jota aiemmin teit ponnistuksella, jatkuu aina vaivattomasti ja väsymättä sydämessä.

***Sadhu Om:** Kaikista Jumalan nimistä, äänetön nimi 'minä', ensimmäisen persoonan ainutlaatuinen tietoisuus, on tärkein. Koska Jumala loistaa yhdenvertaisena ja yhtenä kaikissa elävissä olennoissa, ja koska kaikki elävät olennot kutsuvat itseään 'minäksi', on selvää, että 'minä' on Jumalan todellinen luonne. Siksi Sri Bhagavan sanoo, 'Sinä itse [Itsetietoisuus 'minä'] olet japan muoto'. Koska tekijyys ponnistuksen muodossa tuhoutuu, kun ihmisen omaa luonnetta tutkitaan kyselyllä 'Kuka minä olen?', sahaja japa [eli alati loistava Itsetietoisuus 'Minä-Minä'], joka silloin jatkuu ponnistuksesta, on se, mitä tämä säe julistaa 'jatkuu aina vaivattomasti ja väsymättä sydämessä'.*

708. Ennen kuin tunnetut kohteet sulautuvat täysin tietävään subjektiin [eli ennen kuin aistitiedot – parit ja kolmikot – sulautuvat mieleen ja tulevat olemattomiksi] ja ennen kuin ihminen vakaasti tietää mikä todellisen Itsen luonne on, mitä hyötyä on sanoa turhaan suulla, 'Minä olen Jumala, minä olen Jumala'?

***Sadhu Om:** Koska ennen kuin ihminen tuntee Itsen, hän samaistaa itsensä kehoon. Jos hän sanoo 'Minä olen Jumala' se vastaa sanontaa, että keho on Jumala, joka ei ole ainoastaan valheellista, vaan myös vaarallista, sillä se lisää hänen valheellista egoismin tunnettaan. Sen vuoksi, ennen kuin ihminen luopuu samaistumisesta kehoon, on merkityksetöntä ja hyödytöntä toistaa sellaisia Mahavakyoja kuin 'Minä olen Brahman' ja 'Minä olen Hän'. Sitä paitsi, sen jälkeen kun ihminen tuntee Itsen, hän pysyy pelkästään Brahmanina [Jumalana] eikä hänen ole tarpeen toistaa 'Minä olen Brahman, minä olen Brahman', aivan samoin kuin miehen on tarpeeton toistaa 'Minä olen mies, minä olen mies'. Sen vuoksi Mahavakyojen japan tekeminen on vaarallinen ennen Itseoivallusta ja tarpeetonta Itseoivalluksen jälkeen.*

709. Sen sijaan, että vaeltelee toistaen [tehden *japaa*] 'Minä olen Korkein', ääneti pysyy Korkeimpana. Huutamatta ääneen 'Minä olen Se', vaan ainoastaan pysymällä 'Minä olen (sama kuin) Se' (**Katso alaviitettä 29!**), häipyvät [syntymän ja kuoleman] kurjuudet.
710. Sairauksista ei voi parantua pelkästään toistamalla lääkkeen nimeä, vaan vain juomalla lääkettä. Samoin syntymän [ja kuoleman] siteet eivät jätä meitä pelkästään tekemällä monien sellaisten *Mahavakyojen japaa* kuin 'Minä olen Siva' [*Sivoham*].

Michael James: Sitä, mitä tarkoittaa ilmaus 'juomalla lääketä', ei mainita tässä säkeessä, mutta koska edellinen säe opettaa meille, 'ääneti pysyä Korkeimpana', meidän tulisi ymmärtää, että 'juomalla lääketä' tarkoittaa ainoastaan 'pysymistä Korkeimpana'.

50 Luku, joka käsittelee Todellista Temppeleä (*Mey Koyil Tiran*)

711. He, jotka eivät syvällisesti ymmärrä, että Jumala yksin on sekä maailman että sielun temppele [t.s. asuinsija tai koti], rakentavat temppeleitä Jumalalle ja – rajoittavat rajattoman Jumalan pieneksi jumalolennoksi ja siten naamioivat Hänet – palvovat Häntä.

Michael James: Tämän säkeen tarkoituksena ei ole tuomita temppelepalvontaa tai opettaa etsijöille, ettei heidän pitäisi palvella Jumalaa temppelejumaluuden muodossa. Sen tavoitteena on vain saada heidät ymmärtämään tällaisen palvonnan rajallisuus ja auttaa heitä menemään pidemmälle kääntämällä heidän huomionsa kohti Itseä. Kuitenkin, tämän teoksen säkeestä 208 selviää, ettei Sri Bhagavan tuomitse temppelepalvontaa, jolla on oma arvonsa niin kauan kuin etsijä samaistaa kehonsa 'minäksi'.

51 Luku, joka käsittelee Pyhää Nimeä (*Tirunama Tiran*)

712. Tutkittaessa, kun todellisuus, Sydän [*ullam*], selvästi leviää sydäimestä tietoisuuden ['Minä olen'] muodossa, omaksumalla useita tuhansia nimiä, ensimmäinen näistä on 'Minä'. Näin sinun tulisi tietää.

Sadhu Om: Koska tamilinkielinen sana 'ullam', joka tarkoittaa 'Sydän', tarkoittaa myös 'olen', – Todellisuuden, 'minän' loistetta – Todellisuutta kutsutaan nimellä 'ullam'. Vertaa tätä Sri Bhagavanin pyhiin sanoihin Sri Arunachala Pancharatnamin säkeessä 2, 'Koska sinä loistat 'minänä' Sydämessä, Sinun nimesi itsessään on Sydän'.

713. Koska ainoastaan yhdessä 'Minän', edellä mainitun [Jumalan] etunimen, kanssa 'olen' aina loistaa Todellisuus 'Minän' valona, 'olen' on myös [Jumalan] [yhtä suuri] nimi.

714. Kaikkien monien tuhansien nimien joukosta, mikään ei ole niin todella osuva, niin todella kaunis kuin tämä nimi ['minä' tai 'olen'] Jumalalle, joka pysyy sydämessä ajattelematta.

***Sri Muruganar:** Kaikista tuhansista Jumalan nimistä, joita palvottiin monissa eri uskonnoissa ja monilla eri kielillä, ei ole toista niin kaunista ja todella sopivaa nimeä Jumalalle kuin tämä 'olen'. Nimi 'Jehovah', jota käytettiin heprean kielessä kuvaamaan Jumalaa, merkitsee vain tätä.*

715. Kaikista tunnetuista Jumalan nimistä, nimi 'Minä-Minä' yksin loistaa voitokkaasti, kun ego tuhotaan, nousten äänettömänä Korkeimpana Sanana, [*mouna-para-vak*] heidän sydäntilassaan, joiden huomio on kääntynyt sisäänpäin.

***Sadhu Om:** Koska tästä säkeestä selviää, että se, mitä Sri Bhagavan tarkoittaa sanalla 'para-vak', on vain atma-sphurana 'Minä-Minä', lukija voi ymmärtää, mitä hän tarkoitti, kun hän sanoi tämän teoksen säkeessä **Bhagavan-12**, 'vak parai ar stanam terdal' [*tuntea tila, missä para-vak loistaa*], oli "kiinnittää huomio lähteeseen missä 'Minä-Minä' loistaa", joka ei ole mitään muuta kuin Itsetutkimuksen menetelmä. Näin tämä säe vahvistaa ajatusta, joka ilmaistiin säkeen 706 lisähuomautuksessa. Katso myös säettä 1197.*

716. Jos ihminen alati muistaa tämän jumalallisen nimen 'Minä-Minä', se johtaa hänet turvallisesti lähteeseen, josta ajatukset nousevat, siten tuhoten kehoon juurtuneen egon.

***Sadhu Om:** Tämä säe välittää saman opetuksen, jonka Sri Bhagavan antoi kirjan Kuka minä olen? lauseessa, "Jos ihminen lakkaamatta ajattelee 'Minä, Minä', se johtaa siihen paikkaan [mielen lähteeseen]."³⁰*

717. [Vaikka sana 'Minä' näyttää tarkoittavan ruumiillistunutta sielua tai egoa], koska ruumiillistunut sielu nousee ja laskee, tiedä, että tutkimalla vain Itseä, [nousevan ja laskevan] ruumiillistuneen sielun perustaa, sen [todetaan olevan] sanan 'Minä' todellinen merkitys.

***Sadhu Om:** Katso myös Upadesa Undiyarin säettä 21.*

30 Kyseistä lausetta ei löydy meille suomennetusta kirjasta 'Kuka minä olen?'

52 Luku, joka käsittelee Antautumista
(*Bhaktimai Tiran*)

718. Paras opetuslapsi [*bhaktiman*] on vain se sankari, joka tuhoaa itsensä [egon], joka on todella olematon tyhjiys ja jota ilmaistaan termillä 'sinä' [*twam*] *Sadasivassa* [Itsessä], joka loistaa termin 'Se' [*tat*] merkityksenä kokemuksella 'olen', rauhallista Itsetietoisuutta ilmaistaan termillä 'olet' [*asi*].

Sadhu Om: Hän, joka samaistaa itsensä kehoon ja joka tuntee 'minä olen se ja se', on jiva tai ego, jota ilmaistaan termillä 'sinä' [*twam*]. Se, mikä jää jäljelle (yhdistelmästä)³¹ 'minä olen se ja se', sen jälkeen kun ego-osa, 'se ja se', on tuhoutunut autuaallisessa Itsetietoisuudessa, *Sadasivassa*, on 'minä olen', jota ilmaistaan termillä 'Se' [*tat*]. Niinpä tässä säkeessä *Vedantan* jnana-margan *Mahavakya* 'Se sinä olet' [*tat twam asi*] selitetään *Siddhantan* bhakti-margan valossa. Sen vuoksi siitä on ymmärrettävä, että egon tuhoaminen, joka on jnana-margan tavoitteena, on myös bhakti-margan tavoitteena.

719. Paras opetuslapsi on vain se sankari, joka autuuden [Itsen] käsittämättömässä valtameressä tuhoaa valheellisen 'minän', ajatusmuodon, joka kelluu kuin kupla vedessä.

Sadhu Om: Yllä olevista kahdesta säkeestä selviää, että Sahaja Jnani yksin on Jumalan täydellinen palvoja.

720. He, jotka, mielensä *bhaktilla* kypsytäneinä, ovat täysin juoneet *bhaktin* ydinmehun, toivovat saavuttavansa vain korkeimman *bhaktin* jumalallista nektaria [heidän] *bhaktinsa* hedelmänä.

Sadhu Om: Kehittyneen tason opetuslapset eivät koskaan halua saavuttaa siddhejä tai nautintojen joko tässä maailmassa tai taivaassa antautumisen hedelmänä. Koska he ovat maistaneet *bhaktin* ydinmehua, he rukoilevat Herraa suomaan heille vain alati lisääntyvän antaumuksen Häntä kohtaan. Tämä syvällisen salaisuuden Sri Bhagavan paljastaa Sri Arunachala Navamanimalain säkeen 7 viimeisellä rivillä, jossa Hän rukoilee, 'Oi rakas Herrani, suokaa minulle vain yhä lisääntyvä rakkaus Teidän Jalkojanne kohtaan'.

³¹ Englanninkielinen teksti on "out of 'I am so-and-so'".

721. Hiljaisuus ilman egon aggressiivista nousemista on Vapautuminen [*mukti*]. Paha varomattomuus [liukastumisen muodossa pois tästä Hiljaisuuden tilasta] itsessään on antaumuksettomuutta [*vibhaktia*]. Pysyminen yhtenä [Itsen kanssa] mieli laantuneena ilman että nousee jakautumalla [toiseksi], on todellista *Siva-bhaktia*.

53 Bhaktin ja Jnanan Erilaisuudettomuus

(*Bhakti Jnana Abheda Tiran*)

722. Tutkittaessa, korkein antaumus [*parabhakti*] ja *Jnana* ovat luonteeltaan yksi ja sama. Sanominen, että jompikumpi näistä on tie toiseen, johtuu siitä, ettei tunne kummankaan luonnetta.

Michael James: Koska korkeimman antaumuksen [parabhaktin] tila on yksilöllisyyden menetys, se ei ole mitään muuta kuin Jnanan tila.

723. Syy siihen miksi jopa he, jotka ovat tunteneet totuuden [että *bhakti* ja *jnana* ovat yksi ja sama], seuraavat vain toista ikään kuin, toisin kuin edellä kerrottiin, se olisi parempi kuin toinen, on estää etsijöitä, jotka seuraavat toista, pitäessään sitä parempana, poistumasta siitä ja hyppäämästä toiseen.

54 Bhakti ja Vichara

(*Bhakti Vichara Tiran*)

724. Oivalluksen [*samadhin*] saavuttaminen, joka (*samadhi*) seuraa rakastetun todellisen tiedon [*mey-jnana vicharan*] tutkimisen harjoituksen lopussa, johtuu yksinomaan Jumalan Armosta, joka loistaa Itsenä, ihmisen omana Todellisuutena, sielun Sieluna.

Michael James: Koska Itse on todellinen elämä eli näennäissielun, jivan, sielu, Se on todellinen Jumala. Siksi tutkimus, joka on Itsen huomiointia tehtynä suurella rakkaudella Itseen, yksin on Jumalan todellista palvelusta. Täten vain Jumalan, Itsen Armosta, tulee etsijä lujasti vakiintumaan Samadhiin.

725. Ellei Herra [Jumala ja Guru], joka oleskelee sisällä [Itsenä], Armonsa voimalla vedä mieltä sisällä, kuka voi, pelkällä salamyhkäisen ja

ilkikurisen mielen voimalla, ehkäistä sen ulos lähtevän luonteen ja saavuttaa Sydämen ja levätä rauhassa?

726. Jumalan Armoa, jonka (Jumalan) muoto on kahdeksankertainen, ei voida saavuttaa ilman Gurun Armoa. Eikä *vidyoilla* [taiteilla ja opiskelulla] eikä muilla keinoin Armoa saavuteta, vaan vain *bhaktilla* [Gurua kohtaan].

Michael James: *Koska Jumala itse ruumiillistuu Guruna, Jumalan Armon julistetaan olevan nolla ilman Gurun Armoa. Koska Guru-bhakti on itsessään Jumala-bhaktia, se yksin, eikä mikään muu, mahdollistaa ihmisen saavuttaa Jumalan Armon.*

727. Älköön ihminen epäilkö onko Jumalan Armo, suuri tuki, lahjoitettu hänelle vai ei. Siitä tosiseikasta, että hänen mielensä on hyvin kiinnostunut tutkimuksesta, oman suuren halun vapautua orjuudesta, on itsessään riittävä todiste, [että Jumalan Armo on ojentettu].
728. Totta puhuen, Jumalan Armo ja kysely 'Kuka minä olen?', joka on keino pysyä sisällä, kummankin ollessa suureksi avuksi toiselle, yhdessä johtavat ihmisen ykseyden tilaan korkeimman Itsen kanssa.
729. Ellei Korkein Todellisuus [Jumala tai Itse] Itse paljasta Itseen Sydämessä, tämän maailmaunen harha [*maya*] ei pääty. Kysely 'Kuka olen minä, joka näkee tämän unen?' on palvontaa [*upasanaa*], joka tuo esiin [Korkeimman Armon] tämän ilmoituksen myötä.

Sadhu Om: *Sen vuoksi Itsetutkimus on oikea upasana, jota ihmisen tulisi tehdä saavuttaakseen Jumalan Armon ja siten herätäkseen tästä maailmaunesta.*

730. Keskittymisen omaan Itseen sanotaan olevan korkeinta sitoutumista Jumalaan, joka on saavuttamaton mielellä, jne., koska nämä kaksi [Itseen keskittyminen tutkimuksella ja opetuslasten Jumalan palvonta] ovat luonteeltaan [*swarupam*] yksi ja sama.

Sadhu Om: *Swarupam, Itse, Jumala, Guru ja Armo ovat kaikki erilaisia sanoja kuvaamaan samaa todellisuutta.*

731. Tiedä, että *jnanan* ja *bhaktin* polut kuuluvat toisiinsa. Seuraa näitä kahta erottamatonta polkua jakamatta niitä erilleen.

B13 Keskittyminen Itseen on antautumista korkeimmalle Herralle, sillä Herra on olemassa Itsenä.

Michael James: Säkeen 730 pitäisi osoittautua säkeeksi 731 ja päinvastoin.

732. Jos joku selvittää 'Kuka olen minä, joka tahtoo saavuttaa Herran Armon?', ego [*anava*] tuhoutuu ja siten Herran Armo paljastuu. Sen jälkeen, kun ego on näin hävitetty, Armon tilassa, joka (Armo) itsessään on Herra, muita epäpuhtauksia [*mala*] ei ole olemassa.
733. Koska kaksi muuta epäpuhtautta [*karma* ja *maya*] kasvavat vain, koska ne riippuvat egosta [*anavasta*], [*juuresta*] liittimestä, kun ego tuhoutuu, kaksi muuta eivät voi mitenkään pelastua.

Michael James: Saiva Siddhantan mukaan kolme epäpuhtautta [malaa] ovat anava, karma ja maya. Sana 'anava', joka tarkoittaa egoa, johdetaan sanasta 'anu', joka tarkoittaa atomia, ja syytä siihen, miksi sitä näin kutsutaan, selittää Sri Muruganar alla.

Sri Muruganar: Harha, jossa samaistetaan keho, joka ei ole Itse, 'minäksi', on sisäinen kiinnitys eli ensimmäisen liitin. Koska tämä harha saa meidät luulemaan Itseä, joka on toden mukaisesti ehjä tietoisuus, atomin kaltaiseksi olioksi kehossa, sitä kutsutaan 'anavamiksi'.

55 Yksipisteinen Antaumus

(*Ekagra-Bhakti Tiran*)

734. He, joilla on horjumaton antaumus Jumalaan, kuten [laivan kompassin] magneettinen neula, joka aina osoittaa kohti pohjoista, eivät koskaan hämmenny ja eksy tähän maailmaan kiintymisen valtamereen.
735. He, jotka elävät maailmassa, takertuen koko sydämestään Jumalaan, ovat kuin lapsia, jotka pyörivät ympäri ja ympäri pylvästä pitämällä siitä tiukasti kiinni. Koska heillä on vahva ja horjumaton ote Jumalasta, he ovat vailla egoa [*anavaa*] ja siksi he eivät koskaan tipu maailman harhan saaliiksi.
736. Jos joku kiinnittää mielensä tiukasti tähän puhtaaseen Korkeimpaan Todellisuuteen, joka kyllästää kaikki teot, häneen ei vaikuta mikään niistä teoista, joita tehdään.

Sadhu Om: *Aivan kuten valkokangas, joka on pohja, jolle kaikki kuvat leviävät, ei pala tulen kuvasta tai kastu tulvan kuvasta, samoin Itseen, Korkeimpaan Todellisuuteen, joka on perusta, jolle kaikki teot leviävät, ei vaikuta mikään määrä tekoja. Näin ollen, koska hän, joka keskittyy Itseen, pysyy itse Itsenä, häneen ei vaikuta mikään niistä lukemattomista teoista, joita hän voi näyttää tekevän.*

Sri Muruganar: *(i) Sanoihin 'kaikki teot' kuuluu sekä maallinen että uskonnollinen toiminta. (ii) Koska hän, joka pysyy todellisuudessa [Itsessä] menettää tekijyyden, sanotaan 'häneen ei vaikuta'. Sen vuoksi, vaikka [saattaa vaikuttaa siltä kuin] hän tekee kaiken, itse asiassa hän ei tee mitään.*

737. Kaikista riisinjyvistä vain ne, jotka liikkuvat ympäriinsä, murskataan käsimyllyllä, kun taas ne, jotka eivät poistu akselin tyvestä, eivät murskaannu.

Michael James: *Vastaavasti, kaikkien maailman ihmisten joukosta vain he, jotka eksyvät maallisiin haluihin, jättäen Jumalan Jalkojen ajattelun, tuhoutuvat mayan toimesta, kun taas he, jotka eivät jätä Hänen Jalkojaan, eivät samalla tavoin tuhoudu.*

56 Meditaatio ja Tutkimus

(Dhyana Vichara Tiran)

738. Kun mentaalisesti kuvittelee olevansa Korkein Todellisuus, joka loistaa olemassaolo-tietoisuus-autuutena [*sat-chit-anandana*], se on meditaatiota [*dhyanaa*]. Kiinnittämällä mielen Itseen niin, että virheellisen harhan siemen [*ego*] tuhotaan, on tutkimista [*vicharaa*].

Sadhu Om: *Dhyana on henkistä toimintaa, mielen kuvitteellista toimintaa, kun taas vichara on mielen tuhoutumisen [*mano-nasan*] tila. Ajatus, joka ilmaistiin tässä säkeessä, voidaan löytää myös proosamuodossa kirjasta Kuka minä olen?*

739. Kuka hyvänsä mietiskelee Itseä millä tahansa *bhavalla* [eli missä tahansa muodossa tai millä tahansa tunnesuhteella], saavuttaa Sen vain tässä *bhavassa* [eli ominaisuudessa tai *sagunan* tapaan]. He rauhalliset, jotka pysyvät hiljaa ilman mitään tällaista *bhavaa*, saavuttavat *Kaivalyan* jalon ja täydellisen tilan [Itsen *nirgunatilan*].

Sadhu Om: Tässä säkeessä korostetaan, että mietiskelemällä Jumalan nimeä ja muotoa, ihminen saavuttaa Jumalan vain tässä nimessä ja muodossa ja että vain pysymällä ääneti [Itsetutkimuksen avulla] ajattelematta tai meditoimatta, hän voi saavuttaa Jumalan täydellisen³² [nirguna] tilan, ykseyden [Kaivalyan] tilan. Tästä säkeestä lukija voi ymmärtää Ulladu Narpadun säkeen 8 oikean merkityksen.

740. Ihmisen lähde [Itse] voidaan saavuttaa vasta kun oma itse, ego [erillinen yksilöllisyys], on täysin tuhottu. Kuinka mietiskellä 'Minä olen Se' egolla? Sen vuoksi, egon tuhoamiseksi [Itsetutkimuksella], pysyä hiljaa Itsessä on oikea tapa.

Sadhu Om: Ulladu Narpadun säettä 32 tulisi tutkia yhdessä tämän säkeen kanssa. Edellisessä säkeessä Sri Bhagavan neuvoi, että palvoa Jumalaa nimessä ja muodossa ei anna täydellistä [nirguna] tilaa, lopullista saavutusta. Tässä säkeessä Hän neuvo, että vaikka meditaation harjoitus Mahavakyoihin kuten 'Minä olen Brahman', jonka ihmiset olivat tähän asti virheellisesti uskoneet olevan meditaatiota täydelliseen [nirguna-upasana], ei anna lopullista tilaa, koska se ei ole mitään muuta kuin mielikuvituksen mentaalinen teko. Sri Bhagavan vakuuttaa, että hiljaisen Itsessä pysyminen, mikä on Itsetutkimuksen oikea tekniikka, yksin antaa lopullisen saavutuksen.

741. Syy siihen, miksi ihminen näkee Sivan (muotona)³³ 'Tämä [muoto] on Hän' meditoimalla Häntä ikään kuin Hän olisi yksi aistikohteista – vaikka [tosiasiassa] Hän loistaa muodottomana tietoisuutena – ja syy siihen, miksi hän valittaa [kun tämä muoto katoaa], johtuu itsensä tuntemattomuuden mielettömyydestä, kun hän ei kysele 'Kuka minä olen?'

Michael James: Katso tässä tämän teoksen säkeitä 1070, 1072 ja 1073.

Joikut etsijät mietiskelevät Sivaa erityisessä muodossa. Kun he tämän meditaation voiman [bhava-balan] kautta näkevät Hänet siinä muodossa nähtynä objektina, he uskovat, että he ovat saavuttaneet Siva-darshanin. Mutta se, mikä yhtenä ajanjaksona ilmenee, varmasti toisena katoaa, ja näin etsijän on valitettava, kun hänen rakastamansa Sivan muoto katoaa. Koska Siva on todellisuudessa muodoton, puhdas tietoisuus, joka loistaa sisällä 'minänä', jos

³² Nirguna tarkoittaa ominaisuudetonta vastakohtana sille, jolla on joitakin laatuja tai ominaisuuksia!

³³ Tässä alkuperäinen englanninkielinen teksti on ”as ’This [form] is He’”.

etsijä haluaa saavuttaa Sivan darshanin, joka ei koskaan katoa, hänen tarvitsee vain tutkia sisällä 'Kuka olen minä, tämän näyn näkijä?' ja siten oivaltaa Itse.

57 Meditaatio Itseen
(Swarupa-Dhyana Tiran)

742. Hän, joka hyvin ja todella mietiskelee itseään, joka on tietoisuus, tulee vakiintumaan Sivaan, Itseen.

58 Meditaatio Tilaan
(Akaya-Dhyana Tiran)

743. Meditaatio valtavaan, tutkimattomaan ja rajattomaan tilaan antaa ihmiselle mahdollisuuden saavuttaa mitä hyvänsä [maallisia] mahtavuuksia hän haluaa, millä tahansa tavalla hän haluaa.

Sadhu Om: *Jotkut ihmiset, joiden päämääränä on jotkin toivotut tulokset, eivät mietiskele Jumalan nimiä ja muotoja, vaan valtavaa tilaa. Jopa tällaisilla harjoituksilla toiveet täyttyvät.*

744. Heistä, jotka mietiskelevät tilaa, vain he, jotka silloin luopuvat siitä meditaatiosta valtavaan tilaan [kysymällä 'Kuka olen minä, joka mietiskelee tilaa?'] saavuttavat syntymättömyyden [todellisen] suurenmoisuuden. Muut loksahtavat syntymän ja kuoleman sykliin.

Sadhu Om: *On ymmärrettävä, että ilmausta 'saavuttaa mitä hyvänsä mahtavuuksia hän haluaa' käytettiin edellisessä säkeessä tarkoittamaan vain maallisten halujen [kamyoiden] täyttymistä, kun taas ilmaisua 'saavuttaa syntymättömyyden suurenmoisuutta' käytetään tässä säkeessä merkitsemään Vapautumisen saavuttamista.*

Vaikka tila ei ole nimi ja muoto, kuten Jumalan tila, sillä on myös oma nimi [nimittäin tila] ja oma muoto [nimittäin laajuus]. Sitä paitsi se on toisen persoonan olio. Sen vuoksi, tässä säkeessä suositellaan, että ihmisen pitäisi luopua tällaisesta meditaatiosta kohteeseen ja kääntyä kohti Itseä kysymällä 'Kuka olen minä, joka tuntee tämän tilan?' Itse on ainoa mietiskelyn päämäärä, joka suo syntymättömyyden ja kuolemattomuuden korkeimman tilan.

745. Sanoa, että hän, joka harjoitti Itsessä pysymistä [*nishthaa*] takertumalla Herraan, Itseen, tietoisuuden muotoon, menetti mielensä tasapainon ja tuli hulluksi, on aivan samaa kuin sanoisi, että juomalla kuolemattomuuden nektaria hän kuoli. Tiedä näin.

Sadhu Om: *On virheellistä sanoa, kuten maalliset ihmiset joskus tekevät, että joku on tullut hulluksi seuraamalla Itsetutkimuksen polkua. Tässä säkeessä Sri Bhagavan vakuuttaa, ettei kukaan koskaan kärsi tällaisesta mielenterveyshäiriöstä seuraamalla tätä polkua ja että, päinvastoin, hän saavuttaa mielen suuremman selkeyden ja lujisuuden.*

Tämä säe tulisi lukea yhdessä niiden säkeiden kanssa, jotka ovat luvussa, joka käsittelee Itsetutkimusta.

59 Ajan Mietiskely (*Kala-Dhyana Tiran*)

746. Jos haluat saavuttaa ikuisen suuruuden vailla syntymän ja kuoleman vaivaa, oikea *sadhana* on mietiskellä sitä aikaa [nimittäin nykyisyyttä]), jolla ei ole vähintäkään tulemisen ja menemisen muutosta.

Sadhu Om: *Jos tutkimme tämän säkeen merkitystä Ulladu Narpadun säkeen 15 valossa, 'Menneen ja tulevan olemassaolo riippuu nykyisyydestä; myös ne, kun esiintyvät olivat ja tulevat olemaan nykyisyyttä. Sen vuoksi, [kolmen ajan joukosta] nykyisyys yksin olemassa ... ', voimme ymmärtää, että se, mitä tässä tarkoitetaan ilmaisulla 'sitä aikaa, jolla ei ole vähintäkään tulemisen tai menemisen muutosta', on vain nykyisyys. Näin tämä säe antaa meille harvinaisen avaimen siihen, että atma-sadhanaa voi tehdä ei ainoastaan keskittymällä ensimmäiseen persoonaan [kolmen persoonan joukosta], vaan myös keskittymällä nykyisyyteen [kolmen ajan joukosta]. Kummassa hyvänsä näistä muodoista ihminen tekee atma-sadhanaa, sekä ensimmäinen persoona, että nykyhetki katoavat, kun niiden todetaan olevan todella olemattomia, ja syntymää ja kuolemaa vailla oleva ikuinen suuruus saavutetaan. Katso myös kirjasta The Path of Sri Ramana – Osa yksi, sivut 135-136, jossa tätä ajatusta selitetään laajemmin.*

747. He, jotka ovat luopuneet siitä käsityksestä [ajan käsityksestä] – tulemalla tuntemaan [keskittymällä nykyisyyteen kuten neuvottiin edellisessä säkeessä], että aika ei ole mitään muuta kuin Itse [samoin kuin näennäinen käärme ei ole mitään muuta kuin köysi] – ovat mahtavia, jotka

saavuttavat kuolemattomuus. Kaikki muut kuolevat, surmattuina ajan miekalla.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä osoitetaan, että tämä hetki ja ensimmäinen persoona ovat luonteeltaan samanlaisia. Kun joku tutkii tai mietiskelee joko 'minää' [egoa, ensimmäistä persoonaa tai ensimmäistä paikkaa] tai nykyisyyttä [ensimmäistä aikaa], ego ja nykyisyys katoavat, kun niiden todetaan olevan olemattomia ja meidän todellinen olemassaolo-tietoisuutemme [sat-chit], 'Minä olen', joka ylittää ajan ja paikan, yksin jää jäljelle. Tämä on se, mitä tarkoitetaan ilmauksella 'ovat luopuneet jopa ajan käsityksestä', jota Sri Bhagavan käytti tässä säkeessä.*

Tässä on syytä huomata Sri Bhagavanin antama varoitus Ulladu Narpadun säkeen 16 vaihtoehtoisessa versiossa, jossa hän sanoo, "Ilman 'meitä', missä on aika? Jos, tutkimatta itsestämme, me erehdymme pitämään kehoa 'meinä', aika nielee meidät ...". Sama ajatus ilmaistaan nykyisessä säkeessä lauseella 'Kaikki muut kuolevat, surmattuina ajan miekalla'.

748. He, jotka ovat lujasti vakiintuneet omaan [Itse-olemassaolon] tilaansa, eivät koskaan näe mitään sellaista kuin aika, vaan vain oman Itsensä. He eivät enää tunne yhtä kokonaista todellisuutta [tattvaa] kolmena eri aikana [nykyisyytenä, menneisyytenä ja tulevaisuutena].

Sadhu Om: *Ulladu Narpadun säe 16 on luettava ja ymmärrettävä tässä.*

60 Harjoitus (Nididhyasana Tiran)

749. Jos, sen sijaan, että keskittyy ulkopuoliseen maailmankaikkeuteen, joka koostuu maapallosta jne. – joka [näyttää] olevan olemassa vain niin kauan kuin ihminen ei tutki [todellisuutta] ja josta tulee olematon, kun hän todella tutkii – hän kiinnittää huomionsa (siihen) ja tuntee sen, joka on olemassa sydämessä, silloin siellä ei ole tarvetta olla edes uudestisyntymisen ajatusta.

Sadhu Om: *Kolme yksityiskohtaa, jotka on johdettavissa tästä säkeestä, nimittäin (1) maailmalla ei ole todellista olemassaoloa ja se näyttää olevan olemassa ainoastaan tutkimattomuuden [avicharan] vuoksi, (2) syntymä ja kuolema ovat pelkkiä ajatuksia, ja (3) kun ihminen oivaltaa Itsen, se itsessään ylittää syntymän ja kuoleman valtameren.*

Tämän säkeen kaksi viimeistä riviä ovat säe luvusta 'Knowing the Truth' kohdasta 'Concerning Renunciation' Tirukkuralissa. Se tapa, jolla Sri Muruganar käsitteli tätä Tirukkuralin säettä läsnä olevassa säkeessä, on sekä osuva ja kaunis.

750. Mitä hyvänsä ihminen ajattelee lakkaamatta [kuolemaansa saakka], tällaisella ajattelun voimalla hänestä tulee se. [Koska ihminen näin ollen tulee Itseksi, jos hän aina mietiskelee Itseä], jos hän suurella rakkaudella harjoittaa [Itsen huomiointia] ja [sitien] tuntee kiintymysten ['minä' ja 'minun'] luonteen ja pysyy Itsessä niin että kiintymykset tuhoutuvat, [ajnanan] sairaus, joka aiheuttaa syntymän [ja kuoleman] ei lähesty häntä.

Sri Muruganar: Kirjoituksissa sanotaan, että ihmisestä tulee se, mitä hän ajattelee sillä hetkellä, kun elämä poistuu kehosta. Sen vuoksi tässä säkeessä kerrotaan, että heidän, jotka haluavat vapautuksen, pitäisi ajatella Itseä kumotakseen muut ajatukset, jotka aiheuttavat uudestisyntymisen. Koska kuolema voi tulla milloin tahansa, elämämme jokainen sekunti voi olla sekunti ennen kuolemaa. Sen vuoksi Sri Bhagavanin mielipide on, että meditaatiota Itseen olisi tehtävä joka hetki.

751. Täydellinen ja rauhallinen selkeys on se, minkä Vedat julistavat olevan *tapaksen* perimmäinen päämäärä. Toisaalta, mitä hyvänsä yltäkylläisiä ja mittaamattomia hyötyjä saavutetaan [jollain erityisellä *tapaksella*], jos jopa silloin siellä on jäljellä hiukkaakaan halua [tai mielen vaeltelua], silloin siitä *tapaksesta* olisi luovuttava välittömästi.
752. Niin kauan kuin ihmisessä syntyy ajatus, että asia on välttämätön, antaa hänellä olla (se) ja nauttia siitä. Mutta kun, joidenkin katkerien kokemusten kautta, nousee ajatus päästä siitä eroon, siitä olisi luovuttava välittömästi.
753. Älä arvioi Jumalan Armoa pelkillä erilaisten hyvinvointien [kuten varallisuuden, terveyden jne.] saavuttamisilla, jotka tulevat ansiokkaiden tekojen [*punyat*] seurauksena, vaan vain tietoisuuden rauhallisella selkeydellä, joka on vailla kaikkia mentaalisia ahdistuksia, jotka johtuvat [Itsen] unohtamisesta.

Sadhu Om: Tietämättömät ihmiset ajattelevat usein, että he ovat saavuttaneet Jumalan Armon, koska heille tarjotaan erilaisia maallisia hyvinvointeja kuten vaurautta ja terveyttä. Mutta nämä eivät ole oikeita merkkejä Jumalan Armosta,

koska ne annetaan ihmiselle pelkästään hänen omien punyien vuoksi, toisin sanoen, ne ovat prarabdhan tulosta. Jnanan tila, jossa ihminen tuntee Itsen ja siten pysyy rikkumattomassa rauhassa, ilman kärsimyksiä, yksin on todellinen merkki Jumalan Armosta. Tässä on myös huomattava, että Itsetietoisuuden rauhallinen selkeys, jonka sanottiin säkeessä 751 olevan 'tapaksen perimmäinen päämäärä', sanotaan tässä säkeessä olevan Jumalan Armon todellinen merkki.

754. Sen sijaan, että saavuttaa voimakkaan *sankalpa-siddhin*, jolla ihminen saavuttaa kaiken mitä hän ajattelee [tai haluaa], saavuttaa sisäisen rauhan – jossa ei edes yhtä ajatusta [tai halua] nouse – pysymällä todellisessa tietoisuudessa [Itsessä], on kaikkein voimakkain tila.

Sadhu Om: *Sen sijaan, että saavuttaa sen mitä haluaa, olla täysin ilman halua, on täydellisen onnen tila. Toisin sanoen, koska jokainen toive ei ole mitään muuta kuin ajatus, ajattelemattomuuden voima on suurempi kuin voima, jolla saavuttaa sen mitä on ajatellut.*

61 Muut Sadhanat (*Sadhana Antara Tiran*)

755. Elämästä tulee hyvin suurenmoista *jivoille*, jos he harjoittavat Itsetutkimusta tuhlaamatta elämänsä päiviä. [Jos he tekevät niin, tunne] 'Viheliäinen kehomuoto on minä' päättyy ja korkeimman nautinnon valtameri purkautuu sisällä.

756. Mikään muu kuin Itsetutkimus, joka on paras [*sadhana*], ei ole *sadhana*, jolla saada mieli rauhoittumaan. Jos se saadaan tyyntymään muilla *sadhanoilla*, mieli pysyy jonkin aikaa ikään kuin rauhoittuneena, mutta nousee jälleen.

757. Jopa hengityksen hallinnalla mieli tyyntyy, mutta tämä vajoaminen kestää vain niin kauan kuin hengitys pysyy hallinnassa. Kun hengitys alkaa, myös mieli lähtee liikkeelle ja vaeltaa ulkoisesti, vasanoiden ajamana.

Sadhu Om: *Idea, joka ilmaistiin kahdessa edellisessä säkeessä, löytyy proosan muodossa kirjasta Kuka minä olen?*

62 Apukeinot Tutkimiseen (Vichara Sahaya Tiran)

758. Paras polku tyynnyttää mielen toiminnat – joka ponkaisee esiin ulkoisesti [kolmikkona eli *triputina*] näkijänä, näkemisenä ja nähtynä – on treenata mieli näkemään oma luonteensa [toisin sanoen, harjoittaa Itsen huomiointia].
759. Koska ihmisen oma todellisuus [Itse] loistaa itsessään sinä mikä 'Minä olen' (**Katso alaviitettä 13!**), Se voi tuntea itsensä. Paras apukeino tutkia Itsen luonnetta sellaisena kuin Se on sydämessä, on sammumaton todellinen Itsevalo.

Michael James: Jotkut sanovat, että ihmisen on mahdotonta tuntea itsensä, aivan samoin kuin silmän on mahdotonta nähdä itsensä. Mutta esillä olevassa säkeessä Sri Bhagavan todistaa tämän ajatuksen olevan väärä. Koska silmä on vain tuntemiseen kykenemätön väline, jonka avulla tunteva mieli tietää muut asiat, on sopimatonta verrata alati itsevalaisevaa Itseä silmään. Koska Itse, todellisuus (Sat), loistaa tietoisuutena (Chit) itse, se ei tarvitse mitään toista tietoisuutta tunteakseen itsensä sinä mikä 'Minä olen'. Näin ollen todellinen Itsevalo (Itsetietoisuus) on ainoa apukeino Itsen tutkimista ja tuntemista varten.

760. Tuo [puhdas] mielentila, joka on kahden ajatuksen välissä, on korkein Itse [*paramartha swarupam*]. Tunnettuaan näin tutkimuksella, pysyminen Sydämessä on [korkein] tila.
761. Tekemällä jatkuvasti *japaa* monta kertaa, meditoimalla rakkaudella Jumalan [nimeä ja] muotoa ja noudattamalla ruokavalion rajoituksia [eli ottamalla vain sattvistä ruokaa kohtuullisin määrin], mielestä tulee yksipisteinen³⁴ ja saavuttaa lujuuden, kun aiemmat taipumukset ovat heikentyneet.
762. Aivan kuten norsun kärsän vaeltavaa luonnetta [*chalana*] on helppo hillitä rautaketjulla, josta se pitää kiinni, samoin salavihkaista [tai pettävää] alhaisen ja heikon mielen vaeltavaa luonnetta hillitään [Jumalalla,] nimellä ja muodolla [josta se pitää kiinni].

Sadhu Om: Idea, joka ilmaistiin kahdessa edellisessä säkeessä, voidaan löytää myös proosan muodossa kirjasta Kuka minä olen?

³⁴ Keskittyy vain yhteen asiaan!

763. Vain sellaisen mielen, joka on saavuttanut yksipisteisyyden sisäisen voiman, Itsetutkimus onnistuu. Mutta heikko mieli on kuin märkä puu pantuna *jnana-vicharan* tuleen.
764. Ne kehittyneet sielut, jotka ovat luopuneet kaikista haluistaan, tietäen, että kasvava kurjuus yksin on halujen hedelmä, saavuttavat Itsen ikuisen autuuden valitsemalla Itsetutkimuksen suoran polun.

63 Sadhanan Raja (*Sadhana Ellai Tiran*)

765. Niin kauan kuin on olemassa *triputi-bheda* [erilaisuuden kokemus kolmikon – tietäjän, tietämisen ja tiedetyn – välillä], *sadhana* on välttämätöntä. Kolmikon [*triputin* kokemuksesta] ihminen voi päätellä, ettei valheellista harhaa, egoa ole vielä tuhottu.

Michael James: Tästä säkeestä selviää, että ego on pohja, josta kolmikoiden [*triputien*] olemassaolo riippuu. Siksi lukijan tulisi ymmärtää, että sana 'yksi' [*ondru*], jota käytetään Ulladu Narpadun säkeessä 9, tarkoittaa vain egoa eikä Itseä. Katso tässä kirjaa *The Path of Sri Ramana - Osa kaksi, liite 4 (c)*.

766. On ymmärrettävä, että niin kauan kuin kahdessa muussa kehossa [karkeassa ja hienovaraisessa] sitova kolmikko [*triputi*] näkyy kolmena eri asiana, niin kauan kiintymystä [tai orjuutta] pettävään syykehoon ei ole tuhottu ja sen vuoksi kuvitteellinen jälleensyntyminen ei lopu.
767. Jos ego tuhotaan *sadhanalla* [Itsetutkimuksella], silloin mitään ei havaita muuna [eli *triputien* kokemus lakkaa]. Silloin, kuten *Advaita* ilmoittaa, kaikki, jotka aiemmin tunnettiin harhaanjohtavina muina asioina, tullaan [tuntemaan] vain Itsenä.
768. He, jotka ovat tuhonneet egon, [kaikkien nimien ja muotojen] alkion, ja jotka ovat [siten] nähneet todellisuuden, tietävät tämän [nimien ja muotojen] maailman olevan näennäistä ilmentymää. Koska he loistavat tietoisuuden rajattomana tilana [josta puuttuvat nimet ja muodot], heidän päätöksensä on, että se tietoisuus, heidän oma luonteensa, yksin on olemassa.

64 Itsessä Pysyminen ja Arvostelukyky (*Nishtha Viveka Tiran*)

769. Itsessä pysyminen [*atma-nishtha*], joka loistaa ilman puutetta, yksin tuhoaa kaiken orjuuden, joka on ei-Itseä. [Toisaalta] arvostelukyky [*viveka*], joka erottaa todellisen, ihmisen oman luonteen, epätodellisesta, on vain apuväline puhtaaseen välinpitämättömyyteen.
770. Jos tutkit [tulet huomaamaan, että] et ole tämä [keho], jota nyt pidät itsenäsi. [Tästä syystä] tutki mitä olet, uppoa sydämeen ja ole suoraan vakiintuneena 'Sinä olet (sama kuin) Se [Itse]'. **(Vertaa alaviitteeseen 29!)**
771. Tietäen hyvin, ettei missään ole pysyvää jalansijaa sielulle paitsi pysyttäessä vain yhtenä todellisuutena, tuhoa halut kaikkea kohtaan, mutta ilman vastenmielisyyttä [mihinkään], ja pysy Sydämessä yhtenä korkeimman olemassaolo-tietoisuuden [*Sat-Chitin*] kanssa.
772. He, jotka ovat tuhonneet tietämättömyyden tietämisen selkeydellä ja jotka ovat vakiintuneet lujasti Itsessä pysymiseen [*nishthaan*], ovat täysin kuollutmielisiä. He jäävät eloon iankaikkisina *Muktina*, heidän mielilleen on annettu *jiva-samadhi* [eli on haudattu elävältä] Sivan Jalkojen juureen.

Michael James: Sanoja 'täysin kuollutmielinen' [chintai ara settu] käytettiin tässä säkeessä osoittamaan mielen tuhoutumisen tilaa [mano-nasaa]. Sen jälkeen, kun mieli näin kuolee, se loistaa Itsenä, siitä tulee ikuinen. Sellaista kuollutta, joka elää, ilmaistaan sanalla 'jiva-samadhi'. Ilmausta 'He jäävät eloon iankaikkisina Muktina' käytettiin tämän säkeen viimeisellä rivillä ilmaisemaan tilaa, jossa mieli näin kuolee mielenä ja jää jäljelle Itsenä. Kristuksen ristiinnaulitseminen ja ylösnousemus tarkoittavat vain tätä. Katso säettä 365.

65 Olla Hiljaa (*Summa Iruttal Tiran*)

773. Mitä Herramme [Sri Ramana] vakaasti opettaa meitä pitämään suurimpana ja tehokkaimpana *tapaksena* on vain näin paljon, '*Summa iru*' ['Vain ole' tai 'Ole hiljaa'], eikä mitään muuta velvollisuutta mielelle tehdä ajatusten [kuten mietiskelyn, joogan, yms.] muodossa.

Sadhu Om: Koska jälleensyntymä johtuu mielen, puheen ja kehon tekemistä karmoista, Vapautuminen saavutaan vain olemalla hiljaa ilman näiden kolmen välineen pienintäkään toimintaa. Katso Atma Vidya Kirtanamin säettä 4, jossa Sri Bhagavan sanoo, ' . . . Jos me pysymme olemalla hiljaa, ilman mielen, puheen ja kehon vähintäkään toimintaa, oi mikä ihme, Itseloisto koetaan. . . '. Sen vuoksi, kuten edellisessä säkeessä ilmaistiin, ainoa Sri Bhagavanin meille määräämä velvollisuus on vain olla. Katso Maharshi's Gospel, Kirja I, luku 6, jossa Sri Bhagavan sanoo, 'Sinun velvollisuutesi on OLLA.'

Michael James: Tämän alkuperäisen tamilinkielisen lauseen vielä sanatarkempi käänös olisi, 'Olla hiljaa [summa iruppadu] yksin on sinun velvollisuutesi'.

774. Vain olemisen ja loistamisen [sinä minä 'Minä olen'] (**Katso alaviitettä 13!**) laiska tila, on Itsen tila, ja se on korkein tila, joksi ihminen voi tulla. Kunnioittaa syvästi kaikkein hyveellisimpiä, jotka ovat saavuttaneet tämän laiskan tilan, jota ei voi saavuttaa muuten kuin erittäin suurella ja harvinaisella tapaksella.

Sadhu Om: Yllä olevassa kahdessa säkeessä opetetaan, että olla hiljaa on korkein tila. Ivatakseen loukkaamatta niitä, jotka pilkkaavat tätä tilaa laiskaksi ja elottomaksi tilaksi, Sri Bhagavan sanoo tässä humoristisesti, 'Kunnioittaa syvästi kaikkein hyveellisimpiä, jotka ovat saavuttaneet tämän laiskan tilan'.

66 Yksilöllinen 'Minä'

(Vyashti Aha Tiran)

775. Hän, joka käyttäytyy tunteella 'Minä olen se ja se, lihainen keho', jolla ei ole todellista tietoa 'Minä olen on Minä olen', tulee turhaan kärsimään, kun keho kuolee, tarttuneena unenkaltaisen harhan paulaan, että myös hän on kuolemassa.

Sadhu Om: Tunne 'Minä olen tämä keho, minä olen se ja se' ei ole oikeaa ja todellista itsensä tuntemista; se on vain egoa, virheellistä yksilöllisyyden tunnetta. Tuntee itsensä pelkkänä 'Minä olen on Minä olen', ilman mitään sellaisia lisiä kuin 'tämä' tai 'se', on todellista tietoa. Kun Mooses näki Jumalan tulen liekin muodossa, hän kysyi Häneltä, kuka Hän oli ja Jumala vastasi, 'MINÄ OLEN SE JOKA MINÄ OLEN'; Sri Bhagavanilla oli usein tapana tähdentää tätä Vanhan

Testamentin lausetta, joka on ainoa lause koko Raamatussa, joka painetaan isoilla kirjaimilla.

776. Koska virheetön Korkein Todellisuus, joka on todellinen tieto, loistaa pohjimmaisena, yhtenä ja täydellisenä Kokonaisuutena, nousta yksilönä erilleen Herrasta – jota ei voi täsmentää (joksikin) 'Hän on tämä'³⁵ – edes palvoakseen Häntä on väärin.

Sadhu Om: *Ei-kaksinainen liitto on täydellisen rakkauden tila; erossaolo osoittaa rakkauden puutetta. Sen vuoksi, palvoipa ihminen Herraa kuinka paljon hyvänsä sen jälkeen kun erottanut itsensä Hänestä yksilönä, kaikki tällainen palvonta osoittaa puutetta tämän rakkaudessa Häneen. Sen vuoksi, tosi rakkaus Jumalaan on menettää oma erillinen yksilöllisyytensä Häneen ja tulla yhdeksi Hänen kanssaan.*

777. Nousta ylös voimakkaasti hyppäävänä ja kärsivänä virheellisenä 'minänä' erilleen Todellisuudesta, *Jnanan* ehjästä tilasta, on korkeimman [ei-kaksinaisen] *dharman* [nimitäin *Brahmanin*] kahteen osaan leikkaamisen ja surmaamisen synti.

Sadhu Om: *Jakamalla yksi, ehjä Brahman kahtia, sieluksi, joka palvoo ja Jumalaksi, jota palvotaan, sanotaan tässä olevan syyllistymistä katalaan Brahmanin tappamisen] syntiin.*

778. Todellisessa maailmassa [Itsessä], joka loistaa Yhtenä, vailla tietoa [muista asioista] ja liikkeestä [*chalanasta*], kuinka on mahdollista vieraan vallan syntyä muuten kuin ihmisen vain tehdessä mentaalisen maailman tyhjän kuvitelman, joka on [näennäisesti] erillään Jumalasta [Itsestä]?

Sadhu Om: *Itsen tila yksin on todellinen ja se on olemassa ja loistaa vailla tietoa ja tietämättömyyttä, koska ei ole muuta asiaa sen tietää tai olla tietämättä ja vailla liikettä, koska se on ehjä Kokonaisuus. Toisaalta, se, mikä näkyy moninaisuuden maailmana ja jivana, joka tietää tämän moninaisuuden ja liikkuu siinä, ei ole mitään muuta kuin mentaalista harhaa eikä todellista. Näin tämä säe opettaa meille, että yksi Itse, joka on ajata [vailla luomista tai syntymistä], yksin on Todellisuus.*

³⁵ Alkuperäinen englanninkielinen teksti on ”as ’He is this’”!

779. Orjuuden luontona on vain syntyvä, tuhoisa ajatus 'Minä olen todellisuudesta erillään'. Koska ihminen ei koskaan voi pysyä todellisuudesta erillään, hylkää tämä ajatus, kun se syntyy.

Sadhu Om: *Eikö se tapahdu luomalla kuvitteellinen rajalinja Intian valtameren jakamattomaan kalvoon, kun me määrittelemme 'Tämä on Bengalinlahti'? Tämä linja on vain ajatus. Todellisuudessa merta ei ole koskaan jaettu. Kuvitteellisesta muodosta, jonka rajan määrää tämä ajatus, tulee Bengalinlahti. Vastaavasti, johtuu vain siitä, että olemassaolo-tietoisuus 'Minä' kuvitellaan virheellisesti (ajatuksena) 'Minä rajoitun tähän kehoon'³⁶, että tunne 'Minä olen rajattu ja sidottu yksilö Itsestä erillään' tulee voimaan. Eikö tämä orjuus ole pelkästään ajatus tai kuvitelma? Sen vuoksi, koska Vapautuminen orjuudesta on vain ensimmäisen ajatuksen 'Minä olen keho' poistaminen, tämä säe opastaa, että ihmisen pitäisi poistaa se ajatus vicharalla, kun se syntyy.*

780. Jättäessäsi Itsen tilan, älä ajattele mitään [edes ensimmäistä ajatusta, 'minä']; jos teet, kadu sitä äläkä sitoudu samaan hulluuteen uudestaan. 'Älä tee mitään, jota tulet katumaan; jos teet niin, on parempi olla tekemättä sellaista uudestaan.'

Sadhu Om: *Tämän säkeen kaksi viimeistä riviä ovat Tirukkuralin säe 655, jossa Tiruvalluvar puhuu virheistä, joita ihminen tekee. Mutta koska kaikkiin virheisiin syyllistytään vasta, kun syyllistytään perusvirheenä syntyvään (luuloon) 'Minä olen ihminen, sen ja sen niminen yksilö' (Vertaa alaviitteeseen 36!), Sri Bhagavan ei pelkästään suosittelen muiden virheiden korjaamisen tapaa, vaan hän opettaa, että ihmisen ei pitäisi lainkaan sallia ajatuksen 'Minä olen ihminen' syntyä, ja että jos hän kerran sallii sen nousta, hänen tulisi ainakin katua sitä eikä saisi sallia sen nousta uudestaan. Näin Sri Bhagavan käsittelee ongelman todellista juurta ja näyttää meille miten poistaa myrky sen orastavan tilassa.*

781. Älä lannistu ajattelemaan, 'Milloin minä saavutan joogan autuuden, Itsen tilan?', sillä Itsetuntemuksen todellinen tila loistaa aina samana ilman ajan tai tilan [ehtoja], sellaisia kuin kaukana tai lähellä.

Sri Muruganar: *Koska Itse on Jumala, Itsessä pysyminen on itsessään korkeinta joogaa. Heille, jotka ovat luopuneet kaikesta vain saavuttaakseen tietoisuuden autuuden [chit-anandan], Armon korkeimman hyvinvoinnin, ajatus ylenmääräisen*

36 Alkuperäinen englanninkielinen teksti on ”as 'I am limited to this body'”!

kaipuun muodossa itsessään tulee heille esteeksi saavuttaa se. Erot ajoissa, kuten menneisyys ja tulevaisuus ja paikoissa, kuten kaukana ja lähellä, ovat olemassa vain kuvittelun mentaaliossa maailmassa eikä Itsen todellisessa maailmassa. Siksi Sri Bhagavan sanoo, "Älä valita, 'Voi, milloin voisin liittyä Itseen?'" , sillä on parempi viettää Itsen huomiossa se aika, jonka ihminen tuhlaa tällaisiin valituksiin.

Sadhu Om: *Sanat 'aina sama', joita käytettiin tamilinkielisessä alkuteoksessa, voivat tarkoittaa myös 'aina yhdistynyt' tai 'aina saavutettu'. Ulladu Narpadun säkeet 15 ja 16, jotka paljastavat ajan ja paikan epätodellisuuden, voidaan myös lukea tässä.*

67 Vetäytyminen Lähteeseen

(Mula Munaiva Tiran)

782. Tutkimalla 'Mikä on meidän syntymäpaikkamme [lähtemme]?' ja siten tuntea ja päästä siihen syntymäpaikkaan, on paras kaikista poluista juuria kärsimykset, jotka voivat olla olemassa vain siinä paikassa, johon olet mennyt [eikä siinä paikassa, jossa olet syntynyt].

Sadhu Om: *Tästä säkeestä meidän on ymmärrettävä seuraavaa: Itsen tila on meidän syntymäpaikkamme ja yksilöllisyyden [jivatmanin] tila, jossa mieli, keho ja maailma ilmenevät, on paikka, johon olemme tulleet. Tässä Itsen tilassa ei ole kärsimyksiä; vain yksilöllisyyden tilassa kaikenlaiset kärsimykset, kuten syntymä ja kuolema sekä kaikenlaiset paheet, kuten halu, voivat olla olemassa. Jotta saisi juurittua kaikki tällaiset kärsimykset ja viat, Itsetutkimus on paras polku.*

Koska tytöllä on kaikki hänen oikeutensa ja kaikki mahdollisuudet nauttia elämästä vain miehensä kotona, paikassa, johon hän on tullut avioliitolla, on perinteinen maallinen käytäntö neuvoa häntä, 'Jätä syntymäpaikkasi ja mene paikkaan, johon olet tullut [eli mene miehesi kotiin]'. Mutta aivan päinvastoin kuin tällaisissa maallisissa neuvoissa, tässä säkeessä Sri Bhagavan neuvoo henkisiä etsijöitä, 'Kärsimykset ovat olemassa vain siinä paikassa, johon olet saapunut, joten poistaaksesi kaikki kärsimykset, mene takaisin syntymäpaikkaasi'.

783. Voi [typerä] mieli, joka vaeltelee [ulkopuolella] etsien [onnea], tietämättä, että Vapautumisen tila on sinun oma oikeutesi, jos menet takaisin tietä, jota tulit [ulos], niin tällä tiellä saat takaisin Vapautumisen tilan, loppumattoman täydellisen onnen.

Sadhu Om: Meidän tulisi tietää, että oman Itsemme tila on Vapautuminen, ikuinen onni ja se on aina oma oikeutemme. Me koemme kärsimyksiä vain koska käännämme huomiomme ulospäin, hyläten Itsen. Sen vuoksi, sadhana, jolla saavuttaa näennäisesti menetetty onnellisuus, on vain kääntää huomiomme takaisin kohti Itseä, lähdettä, josta nousimme ja tulimme ulos jivana.

784. Ennen kuin ihmisen oma vajoaminen Sydämeen [Itseen], [kaiken] keskukseen, koetaan, viisi aistitietoa eivät laannu hiukkaakaan ja ennen kuin harhaanjohtavat viisi aistitietoa ovat täysin sammuneet, onnellisuutta, todellisuuden tuntemista ei saavuteta.

Sadhu Om: Säkeen 604 huomautus tulisi myös lukea tässä. Ajnanan poistaminen ja Jnanan sarastaminen eivät ole kaksi erillistä tapahtumaa, vaan ne ovat yksi ja sama. Ajatellessaan niiden olevan kaksi erillistä tapahtumaa, ihmisen ei tulisi hämmentyneenä miettiä kumpi tapahtuu ensin.

Jivalla on aina vapaus haluta yksilöllisyyden eli egon hävitystä. Sen vuoksi riittää, jos egon heräämättömyyden kaipuu syntyy ihmisen Sydämessä; ole varma, että kaipuun tyydyttää Armo.

785. Voi mieli, sen sijaan, että katselet ja siten murehdit sitä, mikä on kuviteltua [maailmaa], käänny kohti lähdettäsi ja astu Sydämeen. Siinä tietoisuuden korkeimmassa tilassa, kaikki [jota aiemmin etsit] tulee yhdeksi ei-kaksinaiseksi Itseksi, sinun todelliseksi luonnoksesi.

68 Sadhakan Käyttäytyminen (Sadhakar Nadai Tiran)

786. Kun sanotaan, että jopa pelkkä liukuminen pois puhtaassa ei-kaksinaisessa Itsessä [pysymisen] tilasta on rikos heille, jotka ovat alkaneet tehdä velvollisuuttaan [eli Itsessä pysymisen todellista tapasta], onko heille, tarkemmin ajatellen, sopivaa puuttua muiden asioihin?

Sadhu Om: Tirukkuralin säkeessä 266 Tiruvalluvar sanoo, 'He, jotka tekevät vain tapasta, ovat niitä, jotka tekevät velvollisuuksiaan'. Sen vuoksi, etsijän tärkein velvollisuus eli dharma on tehdä Itsen huomioimisen ja Itsessä pysymisen todellista tapasta. Siksi leväperäisyys Itsen huomioidussa on liukumista pois ihmisen velvollisuudesta eli dharmasta; toisin sanoen, keskittyminen muihin

asioihin on adharman syntiä. Kun asia on niin, kuinka paljon syntisempää se tulee olemaan, jos etsijä sekaantuu muiden asioihin?

787. Jos ihminen näkee aina toisissa vain hyviä ominaisuuksia näkemättä mitään pahaa, hänen elämänsä on hyvin miellyttävää, antamatta mitään sijaa inholle.
788. Jollei ihminen seuraa periaatetta 'Se, mikä on oleellista uudistaa, on vain oma mieleni', hänen mielensä tulee yhä epäpuhtaammaksi näkemällä toisten viat.
789. Voi mieli, se ei johdu siitä, että olet saavuttanut egottomuuden, suloiset ominaisuudet, jotta Suurenmoiset ovat ystävällisiä sinulle; se johtuu vain heidän suuruudestaan antaa anteeksi kaikki karttuneet vikasi pahastumatta niistä. Tiedä näin.

Sadhu Om: *'Olen saavuttanut erittäin korkeat ominaisuudet ja ansiot ja siksi jopa Suurenmoiset ovat minulle erittäin ystävällisiä' – ajatellessaan näin, ihmisellä ei tulisi olla korkea käsitystä omista ansioistaan ja kypsydestään. Suurenmoiset ovat aina ystävällisiä meille, koska he pystyvät antamaan meille anteeksi, unohtamaan kaikki huonot ominaisuutemme. Sen vuoksi, kuten he, myös meidän pitäisi antaa anteeksi muiden vääryydet, joita he tekevät meille ja olla heille aina ystävällisiä.*

790. Erehtyminen on ihmiselle luonnollista; jos he, jotka ovat vahvoja, tekevät hyveellisessä käytöksessään erehdyksen, heille tekee hyvää myöntää virheensä ja parantaa tapansa, sen sijaan että piilottavat ne säilyttääkseen arvovaltansa.
791. Koska säädetyt juhlamenot [*niyamat*] auttavat ihmistä pitkän matkaa, niitä voidaan hyväksyä ja noudattaa. Mutta kun niiden [huomataan] estävän korkeimman harjoituksen, tutkimuksen todelliseen tietoon [*mey-jnana-vicharan*], luovu niistä hyödyttöminä.

Sadhu Om: *Kaikki niyaman säädetään vain kehittämään sattvistä ominaisuutta mieleen. Koska vain sattvisen mielen kautta ihminen voi ymmärtää, että Itsetutkimus yksin on todellista sadhanaa, niyamat auttavat häntä vain siihen saakka. Sitten kun etsijä alkaa harjoittaa Itsetutkimusta, minkä hyvänsä niyaman todetaan seisovan esteenä vicharaan, hänen olisi siitä heti luovuttava. Koska 'minän' nouseminen on tarpeen noudatettaessa niyameja, ja koska vicharassa*

tämän 'minän' ei tulisi sallia nousta lainkaan, niyamat jättävät etsijän omasta aloitteestaan, kuten lakastuneet lehdet putoavat puusta.

792. Kun saat mitä haluat, uskotko, että se johtuu *tapaksesi* voimasta. Tietäen, että se johtuu Jumalan Armosta, rakasta hänen Jalkojaan enemmän ja enemmän.
793. Salli sen, mitä tapahtuu, tapahtua niin kuin sen on tapahduttava [eli koska Jumala on sen määrännyt tapahtuvan]. Älä ajattele vastustavasi sitä edes vähimmässäkään määrin. Tekemättä mitään uutena alkuna, pysy yhtenä *Sakshin* [Itsen] kanssa, joka levollisesti loistaa Sydämessä.
794. Kun [Guru] johtaa ihmisen ponnistukset epäonnistumiseen, sen tarkoituksen on saada hänet ymmärtämään, että vain Gurun Armolla eikä pelkästään hänen omilla ponnistuksillaan voidaan *Siddhi* [Itsetuntemuksen päämäärä] saavuttaa, ja [siten] valmistaa häntä etsimään Gurun Armoa.

Sadhu Om: *Egon tuhoaminen on kaikkien henkisten sadhanoiden päämäärä. Mutta jos näyttää sitä, että etsijöiden ponnistuksissa olisi ikään kuin menestystä, eikö siinä ole tilaa tälle egolle itää taas ulos ja kasvaa vahvemmaksi vähintään muodossa 'Minä olen tehnyt suurta tapasta ja onnistunut'? Sen vuoksi, voidakseen estää sellaista seikkaa tapahtumasta, jopa etsijän vakavimmissa ponnisteluissa epäonnistumiset tapahtuvat monta kertaa Gurun Armosta.*

795. Heille, jotka, kuten Dattatreya, Atri Maharshin poika, voivat ottaa oppia kaikesta [tässä maailmassa], jolleivät heidän mielensä ole vinoja ja kieroja [vaan suoraviivaisia], koko elämä maailmassa tulee olemaan *gurukulam* [oppimiskeskus].

Sadhu Om: *Srimat Bhagavatamissa sanotaan, että viisas Dattatreya oppi kaksikymmentäneljä hyvää periaatetta kahdestakymmenestäneljästä asiasta, joita hän kohtasi tässä maailmassa. Samoin, jos kykenemme oppimaan yhden hyvän läksyn kaikesta, mihin pyrimme tässä maailmassa, silloin koko maailma on meidän gurukulamimme ja koko elämämme tulee olemaan Gurun Jalkojen juuressa elettyä elämää.*

Niinpä älköön tämä jättäkö minua, ystävällisyys pysyköön minussa hyvyuden näkemisenä kaikissa luodussa, jotka näen, ainakin yksi hyvä ominaisuus loistaa enemmän heissä kuin minussa ja tämän vuoksi ollen nöyrä ja alistuvainen heitä kohtaan.

Sri Ramana Sahasram, säe 31

69 Rauha
(*Amaidi Tiran*)

796. Korkeammalle kuin rauhaan ei ole olemassa saavutusta; korkeammalle kuin rauhaan ei ole olemassa ponnistusta; korkeammalle kuin rauhaan ei ole olemassa *tapasta*; korkeammalle kuin rauha on kuolematon elämä.

Sri Muruganar: *Se, mitä tässä kutsutaan rauhaksi, on mielen hiljaisuuden tila. Tämä voidaan saavuttaa ainoastaan taukoamattomalla tutkimuksella [vichara]. Kun mieli tietää, että totuuden mukaisesti ei ole mitään, mitä hylätä tai hyväksyä, se menettää liikehdintänsä [chalana] ja tulee pysymään korkeimmassa rauhassa [parama-santi]. Koska tällainen rauha on luonnollisen [sahaja] tilan siemen, sen sanotaan tässä olevan 'kuolematonta elämää' [amara vazhu].³⁷*

797. Levottomuus on ongelmia tuottava vihollinen; levottomuus ajaa ihmisen tekemään inhottavia syntejä; levottomuus on juoppoutta; mielen levottomuus on syvä, pimeä kuoppa.

Sri Muruganar: *Koska hyvin monivivahteisten ajatusten nopeat liikkeet ovat itsessään piinaa, tätä levottomuutta kuvataan tässä humalajuomiseksi ja katalaksi viholliseksi. Koska kaikki sisäiset viholliset kuten halu, viha ja ylpeys eivät ole mitään muuta kuin ajatusten salakavalina liikkeitä, hän, joka on tuhonnut tämän liikehdinnän, tahtoo siitä hetkestä lähtien olla ilman kaikenlaisia vihollisia, katalia syntejä, piinaa ja tietämättömyyden kuoppaa.*

70 Opetuslapsen Käytös
(*Sishya Achara Tiran*)

798. Kuitenkin, opetuslapsen velvollisuus on, jopa unessa, seurata vakaasti ja pysyä Gurun, jolla on kuolematon kokemus, antamissa arvokkaissa opetuksissa, joka (Guru) loistaa korkeimmalla jumalallisella ominaisuudella, aluttomalla Armolla [avyaja Karuna].

³⁷ Alkuperäisessä englanninkielisessä tekstissä yllä oleva säe ja sen kommentti eivät vastaa toisiaan! Olisiko säkeessä kirjoitusvirhe!? Säkeen viimeisen lauseen käänös perustuu pelkkään arvaukseen!

Sadhu Om: Sana 'kuitenkin', joka aloittaa tämän säkeen, viittaa samaan kuitenkin, jota käytetään kirjan 'Kuka minä olen?' seuraavassa kappaleessa: 'Aivan kuten saalis, joka on pudonnut tiikerin kitaan, ei voi paeta, samoin he, jotka ovat tulleet Gurun Armollisen katseen alle, varmasti pelastuvat eikä heitä koskaan hylätä; Kuitenkin, hänen tulisi ehdottomasti seurata Gurun osoittamaa polkua'.

Michael James: Katso säettä 284.

799. Vaikka he, jotka seuraavat vakaasti Pelastuksen polkua, saattavat joskus poiketa Vedan säännöistä joko unohduksesta tai jostain muusta syystä [kuten köyhyydestä tai sairaudesta] johtuen, heidän ei koskaan tulisi toimia vastoin Gurun sanoja.

Sadhu Om: Vaikka Vedat antoi itse Jumala, heidän vuokseen, jotka ovat seuranneet Vedoja niin monen elämän ajan ja jotka ovat siten saavuttaneet mielen kypsyyden, Hän lopulta ottaa Gurun muodon Armollaan ja opettaa Itsetutkimuksen polun, jotta he voisivat saavuttaa ei-kaksinaisen yhteyden Hänen kanssaan ja siten nauttia Hänestä, korkeimmasta autuudesta. Kun Jumala näin tulee Gurun muodossa, opetuslapsen on pidettävä Hänen sanojaan paljon tärkeämpinä ja pyhempinä kuin Vedojen sanoja, koska Gurun sanat annetaan hänelle ohjeiksi hänen kypsyytensä, kun taas Vedojen sanat annettiin hänelle ohjeiksi niin että ne sopivat hänen silloiseen kypsymättömyyden tilaansa. Joten tässä säkeessä tämä merkitsee sitä, että jos jokin Vedojen säännöistä muuttuu esteeksi Itsetutkimukselle, jopa Vedojen sanoista tulisi luopua.

800. Viisaiden sanat sanovat, että jos ihminen tekee väärin [*apacharam*] Jumalalle, Guru voi sen korjata, mutta kun *apacharam* tehdään Gurulle, Jumalakaan ei voi sitä korjata.

Sri Muruganar: Sanat 'Vedan säännöt' [*veda-neri*] tarkoittavat juhlamenoja [*acharoita*] jne., joita määrätään Vedoissa. Heille, jotka poikkeavat Gurun sanoista, vaikka hän poikkeaa Vedan säännöistä, hänen ei koskaan tulisi kieltäytyä tottelemasta Gurun sanoja. Näin korostetaan, että antautuminen Gurulle on suurempaa kuin antautuminen Jumalalle.

Michael James: Kun säettä 801 esiteltiin Sri Bhagavanille, hän laati oman säkeen, joka ilmaisi saman merkityksen. Tämä Sri Bhagavan säe on jäljempänä säkeenä **B14** ja se sisältyy myös Ulladu Narpadu Anubandhamiin säkeenä 39. Koska näiden kahden säkeen merkitys, jotka ovat Sri Adi Sankaran teoksen Tattvopadesa säkeen 87 käännöksiä, on sama, ainoastaan säkeen B14 käännös annetaan tässä.

801. **B14**³⁸ Oi poika, pidä aina ei-kaksinaisuuden [advaitan] [kokemusta] Sydämessä, mutta älä koskaan ilmaise ei-kaksinaisuutta toiminnassa. Ei-kaksinaisuutta voidaan soveltaa kolmeen maailmaan, mutta tiedä, ettei ei-kaksinaisuutta tulisi koskaan käyttää Gurua kohtaan.

Michael James: Kolme maailmaa ovat Brahma Loka, Vishnu Loka ja Siva Loka ja soveltamalla ei-kaksinaisuutta kolmeen maailmaan, se merkitsee mentaalista asennetta 'En ole Brahmasta, Vishnusta tai Shivasta erillään'. Kuitenkin, niin kauan kuin ego tai yksilöllisyys jää henkiin, ihmisellä ei tulisi olla asennetta 'En ole Gurusta erillään', koska tällainen asenne olisi pelkkä kuvitelu päätös ja se saisi hänen egonsa muuttumaan sitäkin enemmän. Näin tämä säe korostaa samaa ajatusta kuin säe 800, nimittäin, että mitä hyvänsä väärää ihminen saattaa tehdä Jumalalle, hänen ei tulisi koskaan tehdä mitään väärää Gurulle, sillä Gurua tulisi pitää jopa pyhempänä kuin Jumalaa.

71 Ystävällisyys Jivoja kohtaan (Jiva Karunya Tiran)

802. *Jnani*, joka on pelastanut itsensä, voi yksin tehdä hyvää toisille. Muut, jotka eivät ole karkottaneet tietämättömyyden pimeyttä, ovat kuin sokeita sokeille.

Michael James: Kun tätä nelirivistä säettä näytettiin Sri Bhagavanille, hän laati oman kaksirivisen säkeen, joka välittää sama merkityksen, joka näkyy alla.

B15 Vain hän, joka on pelastunut, voi pelastaa muita *jivoja*, kun taas muut ovat kuin sokeita, jotka opastavat sokeita.

803. *Jnani* joka, tuhottuaan egon, pysyy Itsen tilassa, joka on *Jnana*, suo Itsetuntemuksen heille, jotka kärsimysten vaivaamina lähestyvät Häntä uskossa, tuhoamalla heidän kehosamaistuksensa harhan; kun Hän tekee

38 Alkuperäisessä tekstissä tällä säkeellä ei ole järjestysnumeroa. Itselläni se on käytännön syistä!

näin, se on [todellista] ystävällisyyttä *jivoille* [*jiva-karunya*]. Kaikki muu ystävällisyys on hyödytöntä [eikä siten ole lainkaan todellista ystävällisyyttä].

Sadhu Om: Tämä säe korostaa selkeästi, että Itsetunemuksen suominen yksin on todellista ystävällisyyttä *armeliaisuuden, hyväntekeväisyyden tai jiva-karunyan nimissä* – edes yritys taivaallistaa maailmaa ei ole lainkaan todellista ystävällisyyttä. Koska *jivana olemisen tila on itsessään suurinta kurjuutta, todellista ystävällisyyttä jivoille on, kun Sadguru lahjoittaa heille Itsetunemuksen ja siten poistaa heidän jivaisuutensa ja myöntää heille Sivaisuuden*³⁹.

Olettakaamme, että ihminen näkee unta, että hän ja hänen seuralaisensa ovat joutuneet tiikerin hyökkäyksen kohteeksi. Jotkut hänen toverinsa olivat haavoittuneet ja tiikeri on aikeissa hyökätä uudelleen, niinpä mies huutaa unessaan pyytäen jotakuta tuomaan kiväärin ja ensiapulaukun. Hänen huutonsa kuulee ystävä, joka on hereillä. Mikä nyt on todella ystävällistä ja hyödyllistä apua, jota valveilla oleva ystävä voi antaa nukkuvalle miehelle? Onko siitä mitään hyötyä, jos hän tuo kiväärin ja ensiapulaukun? Jos hän vain napauttaa miestä ja herättää hänet, eikö se ole parasta apua sekä unta näkeväälle miehelle että hänen haavoittuneille tovereilleen?

Kaikki *jivan kärsimykset ovat hänen kokemuksiaan unessa, joka tapahtuu Itsensä muistamattomuuden pitkässä unessa ja siten hänen heräämisensä tästä unesta on ainoa ratkaisu kaikkiin hänen kärsimyksiinsä. Koska jivan voi herättää Itsetunemukseen vain joku, joka on jo hereillä, Jnani yksin voi tehdä todella hyvää jivalle. Jos joku ajnani yrittää lievittää toisen kärsimyksiä, hän on aivan kuin joku, joka unessa tuo kiväärin ja ensiapulaukun; koska hän ei tiedä unta näkevän miehen kärsimysten todellinen syytä, kaikki hänen apunsa on aivan samaa kuin sokea mies opastaa toista sokeaa.*

804. Koska sanotaan, että lääkärin on oltava lääkäri itselleen, Oi lääkäri, ennen kuin tulet parantamaan meitä, paranna ensin itsesi ja tule sitten meidän luo.

Sadhu Om: Tämä säe mukailee englantilaista sananlaskua, 'Parantaja, paranna itsesi'. Vaikka tämä säe on näennäisesti osoitettu lääkärille, se osoitetaan epäsuorasti mukamas-guruille, jotka ovat vain lukeneet kirjoituksia ja jotka heti tulevat julkisuuteen, kiipeävät puhujakorokkeille ja alkavat antaa ohjeita. Tällaisia ihmisiä tämä säe neuvoo, "Oi saarnaajat, jotka tulette antamaan ohjeita

³⁹ Tässä voisi käyttää sanoja *jiva-asu* ja *Siva-asu*, jotka kuvaavat olotilaa.

muille ilman, että itse olette saavuttaneet pelastuksen, ennen kuin alatte määrätä meille lääkettä poistamaan syntymän ja kuoleman taudin, parantakaa ensin itsenne kyseisestä taudista ja tulkaa sitten parantamaan meidät'.

Sri Muruganar: *Koska Itsetuntemus on kaikille ihmisille ainoa lääke parantua syntymän ja kuoleman taudista ja koska mitään kehon sairautta ei voi olla olemassa ilman tätä [syntymän ja kuoleman] tautia, ihmisen pitäisi ensin parantua kyseisestä taudista.*

72 Velvollisuus Esivanhempia kohtaan

(Pitirar Kadamai Tiran)

805. Kun vanhemmat ovat elossa, pojat eivät suojele heitä [tarjoamalla heille ruokaa ja muita välttämättömyystarvikkeita], mutta sen jälkeen, kun vanhemmat ovat kuolleet, nuo jalot ja hyväntahtoiset pojat juhlivat vuotuisia sielunmessuseremonioita mahtipontisesti ja loistokkaasti. Kuinka outoa on tämän maailman luonne!

73 Tehdä Hyvää Toisille

(Paropakara Tiran)

806. Joka pettää toisia, on itsensä vihollinen ja tekee vahinkoa itselleen.
807. Kaiken, mitä joku antaa muille, hän antaa vain itselleen. Jos tämä totuus ymmärretään, kuka pidättäytyy antamasta muille?

Sadhu Om: *Se idea, joka ilmaistaan tässä säkeessä, löytyy proosan muodossa kirjasta Kuka minä olen?*

808. Koska jokainen on oma Itsensä, kuka hyvänsä tekee mitä hyvänsä [hyvää vai pahaa] kenelle tahansa, on se sen tekemistä vain itselleen. [Sen vuoksi pitäisi tehdä vain hyvää toisille.]
809. Antamalla almuja Sridharalle [Lord Vishnulle] Mahabalista tuli suuri, vaikka häntä ahdistettiin ja lähetettiin Patala Lokaan [Herran Jalkojen toimesta]. Sen vuoksi, 'Vaikka se on pelkkää turmiota, joka kohtaa ihmistä antamalla, kannattaa antaa jopa itsensä myymisen hinnalla'.

Michael James: *Tämän säkeen kaksi viimeistä riviä ovat Tirukkuralin säe 220.*

Sri Muruganar: *Maailmassa ei todellakaan ole mitään, mikä voitaisiin vaihtaa omaksi hyväkseen; vaikka asia on niin, jos se tapahtuu antamisen vuoksi, jopa se [myydä itseään] pitäisi tehdä. Näin antamista niin paljon ylistetään. Tappio, joka seuraa antamisesta, ei ole lainkaan tappio. '[Hyvän ihmisen] maailman ei pidä ajatella olevan pilalla, jos hän putoaa elämässä antamalla muille', kertoo Tirukkuralin säe 117.*

74 Myötätunto Eläviä Olentoja kohtaan (*Bhuta Dayai Tiran*)

810. Hän, joka on aina iloinen, ilmaisten sanat, jotka vakuuttavat suojapaikan [*abhayan*] kaikille luoduille ja käyttäytyy niin, etteivät ne pelkää häntä, eikä pelkää edes Yamaa [kuoleman Jumalaa], koska hän on vakiintunut tasa-arvon tilaan, omaten Itsen näkemyksen.

Sadhu Om: *Koska kaikilla on suuri kiintymys kehoonsa 'minänä' ja koska kuolema erottaa hänet hänen kehostaan, kaikki pelkäävät kuolemaa. Mutta koska Jnanilla on kokemus, että hän on kehosta erillään, vaikka Hän elää kehossa, Hänellä yksin ei voi olla kuoleman pelkoa ja voi siksi antaa abhayan eli turvapaikan kaikille.*

811. Kun fyysisiltä voimiltaan vahva vahingoittaa heikkoa henkilöä, [etsijän] *dharmana* ei ole tulla levottomaksi [tai aloittaa vihaista hyökkäystä väärintekijää kohtaan], vaan olla myötätuntoinen heikkoa kohtaan, tietäen, että Jumala, joka armahtaa heikkoja, rankaisee jumalattomia kunnolla.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä opetetaan, että mieluummin kuin rajainen luonne, joka kehottaa ihmistä hyökkäämään kohti vahvaa ja jumalatonta henkilöä, satvinen luonne, joka kehottaa häntä auttamaan ahdingossa olevia, on paljon sopivampaa etsijälle. Tässä yhteydessä on syytä muistaa miten Sri Bhagavan kerran esti opetuslasta hyökkäämästä varkaiden kimppuun, jotka olivat lyöneet Häntä ja kuinka Hän oli mukana levittämässä balsamia opetuslapsen ja koiran mustelmille, joita varkaat olivat lyöneet.*

812. Hänellä, jolla ei ole voimaa palauttaa elämää ruumiiseen, josta se on poistettu, ei ole oikeutta poistaa elämää yhdestäkään kehosta mistään syystä.

813. Ne tietämättömät ja arvottomat ihmiset pahoine ja julmine tapoineen, jotka ovat ristiriidassa oikeamielisyyden kanssa, tulevat, koska sydämissään pelkäävät, lyömään ja tappamaan sääliittäviä ja synnintäyttämiä olentoja kuten myrkyä sihiseviä käärmeitä.

Sadhu Om: 'Oikeamielisyyys', joka mainittiin tässä säkeessä, tarkoittaa myötätuntoa eläviä olentoja kohtaan [bhuta daya], joka voi todella olla olemassa vain pelottomuuden seurauksena, joka mainittiin säkeessä 310, nimittäin pelottomuutena jopa kuoleman edessä. Tämä pelottomuus sarastaa ihmisessä vain silloin, kun tietämättömyys 'Minä olen keho' tuhoutuu. He, joista tätä tietämättömyyttä ei ole tuhouttu, kokevat luonnollisesti pelkoa kehoonsa kiintymyksen vuoksi. He, joista tätä tietämättömyyttä ei ole tuhouttu, kokevat luonnollisesti pelkoa kehoonsa kiintymyksen vuoksi, kun he näkevät myrkyllisiä olentoja kuten käärmeitä ja he tuntevat siksi vihaa heitä kohtaan ja tulevat lyömään heitä kuoliaaksi. Voidakseen opettaa, että on väärin tehdä niin, tällaisia tapoja kuvataan tässä säkeessä 'pahoiksi tavoiksi' ja 'toisin kuin oikeamielisyyss', ja ihmisiä, joilla on tällaisia tapoja, kuvataan 'tietämättömiksi ja arvottomiksi'. Koska näiden olentojen perusluonne on olla myrkyllisiä ja vahingoittaa muita, heitä sanotaan synnintäyttämiksi ja sääliittäviksi. Näin ollen, vaikka he aiheuttavat meille harmia, heidän tappamisensa ei ole vanhurskas teko.

Sri Muruganar: Ei ainoastaan olentoja kuten myrkyllisiä käärmeitä, vaan myös ihmisiä, jotka tekevät syntistä tekoja, motivoi alitajuisesti synnynnäinen viha. Sen vuoksi, olivatpa he kuinka syntisiä tahansa, meidän ei pitäisi olla heille vihaisia, vaan meidän pitäisi vain sääliä heidän tietämättömyyttään.

814. Vahvin mieli [jnani], jota ei koskaan ravistele edes kurjuuden kahleet, joita se kohtaa, sulaa enemmän ja enemmän ja itkee, kun opetuslapset ja muut, jotka tulevat tapaamaan Häntä, kokevat kärsimyksiä.

Sadhu Om: On hyvin tunnettua, että Sri Bhagavan pysyi tyynenä ja Hänen kasvonsa oli yhtä iloiset kuten tavallisesti, kun varkaat löivät Häntä, kun sadat herhiläiset pistivät Hänen reiteensä ja lopulta, kun kasvain Hänen vasemmassa käsivarressaan tuotti jatkuvasti sietämätöntä kipua yhdentoista kuukauden ajan. Silti siellä oli tilanteita, joissa Sri Bhagavan sulsi ja vuodatti kyynelitä, kun jotkut opetuslapset tulivat Hänen luokseen surren lapsensa tai sukulaisensa menetystä tai kun he kärsivät jostain parantumattomasta sairaudesta. Näin Sri Bhagavan itse oli esimerkkinä tässä säkeessä esitetystä ajatuksesta.

Seuraava säe on kysymys Sri Bhagavanille, jonka Sri Muruganar esitti:

815. Oi Venkata [Sri Ramana], kun Te kosketitte suurta, vihreää, vihantaa pensasta, monet herhiläiset pistivät jalkaanne, mikä aiheutti sen turpoamisen. Miten on niin, että Te tunsitte katumusta [tuhottuanne niiden pesän] ikään kuin olisitte tietoisesti tehnyt sen vääryyden, mikä tapahtui tahattomasti?

Sri Muruganar: *Eräänä päivänä, kun Sri Bhagavan kuljeskeli Arunachalalla, hän hipaisi jalallaan vasten herhiläisten pesää, joka oli piilossa vihreässä pensaassa. Samassa parvi herhiläisiä lensi Hänen jalkansa ympärille ja alkoi pistellä jalkaa ikään kuin neuloilla pistettäisiin. Sri Bhagavan seisoj jonkin aikaa jalkaa liikkumatta ja sanoi: 'Tämä rangaistus on välttämätöntä tällaisen vaivan [himsan] aiheuttamisesta; hyväksy se', ja jalka turposi. Tämä säe ja seuraava ovat kysymys ja vastaus, jotka liittyvät tähän tapaukseen.*

Michael James: *Eräänä päivänä, noin vuonna 1906, Sri Bhagavan kuljeskeli korkealla Arunachalan pohjoisrinteillä, kun hän sattui näkemään hyvin suuren banyanpuun. Halutessaan katsella sitä tarkemmin, Hän siirtyi sitä kohti, mutta sinne mennessään Hänen reitensä hipaisi sitä ja rikkoi herhiläisten pesän, joka oli piilossa vihreässä pensaassa. Vihaiset herhiläiset lensivät ulos, parveilivat Hänen jalkansa ympärillä ja pistivät vihaisina vain sitä reittiä, joka oli rikkonut niiden pesän. Tuntiessaan sääliä herhiläisiä kohtaan, Sri Bhagavan sanoi: 'Kyllä, eikö se ole tämä reisi, joka rikkoi pesän? Rangaistakoon sitä.', ja salli kärsivällisesti herhiläisten pistellä Hänen jalkaansa. Edellinen säe on Sri Muruganar kysymys tästä tapauksesta ja seuraava säe on Sri Bhagavan vastaus.*

B16 Vaikka herhiläiset pistivät jalkaa ja saivat sen turpoamaan, kun se kosketti ja vahingoitti pesää, joka oli rakennettu keskelle vihreää, lehtivihantaa pensasta, ja joka tapauksessa se oli väärin, mitä oli tapahtunut tahattomasti, mikä todellakin olisi hänen mielensä luonne [eli miten kivimäinen se olisi], jos hän ei edes tuntenut katumusta?

75 Tasa-arvoisuuden Tila
(*Naduvu Nilai Tiran*)

816. On väärin heiltä, jotka yrittävät elää oikea elämää, jättää tasa-arvon tila ja ottaa erityisesti itselleen joitakin oikeuksia, jotka eivät ole käytettävissä kaikille samalla lailla.

Sadhu Om: Tässä on syytä muistaa, että Bhagavan Ramana kieltäytyi hyväksymästä itselleen mitään erityistä ruokaa, mukavuutta ja tärkeyttä, jota ei toimitettu kaikille ashramissa, jossa Hän eli. Niinpä Hän itse oli esimerkkinä siitä, mitä opetti tässä säikeessä.

817. Jos toisilla on joitain oikeuksia, vain silloin voisi ihminen käyttää itse tätä oikeutta. Jos jotkin oikeudet evätään toisilta, ihmisen olisi väärin käyttää sitä itselleen.

Sadhu Om: Kerran ulkomaalainen (nainen), joka ei tuntenut Intialaisia käyttäytymistapoja, istui hallissa jalat suorana kohti Sri Bhagavania. Ashramilaiset eivät hyväksyneet sitä, että hän teki näin ja sanoivat: 'On väärin ojentaa jalkansa ketään kohti; olkaa niin hyvä ja taittakaa jalkanne'. Kerran Sri Bhagavan, joka istui sohvallaan jalat ojennettuina kohti opetuslapsia, taittoi jalkansa. Tämä tapaus osoittaa, kuinka Sri Bhagavan ei ottanut mitään erityistä oikeutta itselleen, jos sitä ei sallittu muille.

818. He, jotka toimivat vastoin tasa-arvon tilaa, ovat niitä, jotka toimivat vastoin Jumalaa, joka on itse tasa-arvo. Vaikka he suorittavat palvontaa Jumalan takia, heidät Jumalanpalvontansa hylätään täysin.

Sadhu Om: Koska tasa-arvo [samatvam] on Jumalan luonne, Jumalalokemusta kutsutaan samadhiksi [tilaksi, jossa mieli pysyy tasapainossa]. Siksi he, jotka kieltävät tasa-arvon muilta, toimivat Jumalaa vastaan.

Sri Muruganar: Aivan kuten aurinko tai sade, Jumala ei hylkää ketään. Sri Ramalinga Swami pitää puheen, 'Oi Tasa-arvo, joka pysyy puolueettomana niin hyvälle kuin paholle ihmisille'. Sen vuoksi, opetuslasten ei myöskään tulisi poiketa tasa-arvon tilasta; jos he poikkeavat, silloin heidän Jumalanpalveluksensa on kelvotonta.

76 Omatunto (Mana-Sandru Tiran)

819. Jos ihmisen omatunto, jonka mukaan hän on [aina] toiminut, kerran kertoo hänelle, ettei hän elä [nähtävästi] hyvässä yhteisössä, hänen on parempi elää yksin, sen sijaan että eläisi siinä yhteisössä hyläten puhtaan omantuntonsa.

***Sadhu Om:** Tämä säe annetaan ohjeeksi hyvälle opetuslapsille kuten Sri Muruganarille, joka tuli elämään Ashramissa, uskoen, että se olisi suotuisa ympäristö heidän hengelliselle edistykselleen, mutta jonka oli pian lähdettävä elämään yksin Ashramin ulkopuolelle, huomattuaan syystä tai toisesta, ettei se ollut sopiva ympäristö. Kun näennäisen hyvä yhteisö näin osoittautuu kehittyneelle etsijälle sopimattomaksi, hänen tulisi seurata omaatuntoaan ja elää yksin, eikä hänen tulisi millään tavoin jatkaa riippuvuuttaan siitä yhteisöstä.*

On kuitenkin syytä huomata, että tässä säkeessä sana 'omatunto' tarkoittaa ainoastaan kehittyneiden etsijöiden omaatuntoa, minkä vuoksi sitä kutsutaan 'puhtaaksi omaksitunnoksi'. Koska kypsymättömien ihmisten mielet eivät useinkaan pysty vastustamaan huonoja taipumuksia, heidän omantuntonsa voi joskus päättää hyvän olevan huonoa ja huonon olevan hyvää, ja siksi tällaisilla ihmisillä ei ole sitä omaatuntoa, mitä tässä tarkoitetaan. Sen sijaan, että olisivat harhassa virheellisen arvostelukykynsä vuoksi, heidän olisi parempi seurata heitä vanhempien neuvoja.

***Sri Muruganar:** Jos ihmisen omatunto, prarabdhan ohjaamana, erottaa hänet ja estää häntä asumasta hyvässä yhteisössä, viisaan etsijän on parempi elää yksin, sen sijaan, että hylkää puhtaan omantuntonsa yrittämällä elää saman ihmisryhmän keskuudessa.*

77 Ei Puhua Perättömiä (Poyyamai Tiran)

***Michael James:** Tätä säettä voidaan tulkita kahdella tavalla:*

820. **a)** Ellei ihminen pidä lupaustaan, jonka on jo antanut jollekin, se olisi yhtä väärin kuin rakastavasti kertoo korkeimman totuuden Itsestä *anadhikarille* [hänelle, joka on sopimaton]. **b)** Kertojan puolelta olisi väärin kertoa rakastavasti korkein totuus Itsestä *anadhikarille*, koska se

olisi ristiriidassa siihen nähden, mitä oli aiemmin opettanut tälle ja koska se näin menettäisi [tämän mielestä] todellisuutensa, hän kieltäytyisi hyväksymästä sitä.

Sadhu Om: *Sanaa 'tannil', jota käytetään tässä säkeessä, voidaan tulkita kahdella tavalla, nimittäin (i) merkityksessä 'yhtä [väärin] kuin' tai (ii) merkityksessä 'omalta puoleltaan'.*

821. Koska Korkein Itse, joka seisoo Herrana jokaisen sydämessä, loistaa Totuutena [*Satyam*], [kaikkien hyveiden] asuntona, ihmisen ei pitäisi rikkoa lupaustaan, vaikka se samalla vaarantaisi hänen elämänsä. Jos hän rikkoo sen, seurauksena on ehtymätön kärsimys.

78 Kiintymättömyys (*Anasakti Tiran*)

822. Vene voi kellua vedessä, mutta jos vettä pääsee veneeseen, se aiheuttaa suuren katastrofin. [Samalla lailla] ihminen voi elää maailmassa, mutta jos maailma siirtyy hänen [mieleensä], koko elämä on kurjaa.

Sri Muruganar: *Ei maailma sinänsä, vaan vain kiintymys maailmaan on se, joka muodostaa samsara-bandhan [arkipäiväisen olemassaolon orjuuden]. Kiintymys johtuu mielestä eikä siitä, mitä on ulkopuolella. Mikään onnettomuus ei kohtaa ihmistä hänen vain eläessään maailmassa; mutta kaikki kärsimys ilmestyy olemassaoloon vain kun hän haluaa nauttia maailmasta.*

823. Vain ruukku, joka ottaa sisäänsä vettä, uppoaa siihen, kun taas tukki, joka ei ime itseensä vettä, ei uppoa siihen. [Samalla lailla] vain he, jotka sisäisesti kiintyvät maailmaan, harhautuvat, kun taas he, jotka eivät kiinny maailmaan, eivät harhaudu, vaikka he harjoittavat maallista toimintaa.
824. Hänellä, joka on sydämeltyään vapaa kaikesta kiintymyksestä, ei koskaan ole mitään vaaraa, vaikka osallistuu kaikenlaisiin [töihin], sillä se johtuu selkeydestä, jolla hänen mielensä loistaa.
825. Sen sijaan, että takertuu tähän ihanaan, mutta täysin virheelliseen maailmaan turvana [tai sen sijaan riippuu siinä onnesta] ja siten hukkuu siihen, on viisasta luopua siitä sisäisesti kuin tamarindin hedelmä kuoresta ja unohtaa se täysin.

Michael James: *Vielä kun se on kuorestaan, tamarindin hedelmä erottaa itsensä kuoresta ja pysyy kiinnittymättä siihen. Samalla lailla, vaikka maailmassa, mielen tulisi erottaa itsensä maailmasta ja pysytellä erillään siitä. Jos se sen sijaan tarttuu maailmaan, riippuen siinä sen onnen tähden, se hukkuu siihen kuin ruukku, joka ottaa sisäänsä vettä.*

826. Raskas rakennus, joka rakennettiin perustuksille, joita ei tehty lujiksi, romahtaa tuhoisasti ja häpeällisesti. Sen vuoksi on tärkeää heti alusta alkaen etsijöiden, jotka työskentelevät lujasti [henkisellä polullaan] noudattaa tiukasti ja mihin hintaan hyvänsä alustavia seremonioita.

Sri Muruganar: *Alustavat seremoniat [charyat] tarkoittavat tässä antaumusta [bhaktia] ja kiintymättömyyttä [vairagyaa].*

Sadhu Om: *Jos etsijä ei heti alusta asti kehitä tarvittavaa luonteen lujuutta harjoittelemalla aistien hallintaa, kun häntä opetetaan Advaitiseen totuuteen kirjoituksilla tai Gurun toimesta, häntä ravistelee hänen maallinen halunsa ennen kuin hän saavuttaa Inanan ja kokee luhistumisen.*

Sri Muruganar: *Heti alusta alkaen etsijöiden on tärkeää ponnistella harjoittamalla chitta-vrittien [mielen juoksemista aistikohteiden perään] hallintaa. Jos etsijä liikkuu läheisesti maallisten kohteiden seassa, teeskennellen ikään kuin hän olisi vapaa kiintymyksestä, hän lopulta kokee pettymyksen.*

827. Jos ihminen lakkaamatta ja lujasti tarttuu todelliseen Olemiseen [Itseen] ja näin saavuttaa [todellisen tiedon] selkeyden, kiintymykset, jotka ovat päälle asetettuja ilmentymiä kuin taivaan sinisyys, tulevat omasta tahdostaan poistumaan jättäen hänet puhtaaksi.

79 Luopumisen Suurenmoisuus (*Turavu Matchi Tiran*)

828. Luopumisen polku on liukasta maata. Liukastuminen edes henkisesti johtaa suureen tuhoon. Sen vuoksi, hänen velvollisuutensa, joka kulkee luopumisen, liukkaan maan polkua, on suojella itseään ettei petollinen muistamattomuus tulisi salakavalasti hänen sydämeensä.

Sadhu Om: Heille, jotka ovat aloittelijoita luopumisen polulla, sanaa 'muistamattomuus' käytetään tässä tarkoittamaan sellaisten seremonioiden unohtamista kuten aistien hallinta ja käyttäytymisen ja luonteen hallinta, kun taas heille, jotka ovat edenneet polulla pitkälle, se tarkoittaa Itsen unohtamista.

829. Koska on täysin mahdotonta etukäteen tietää elämänsä viimeistä hetkeä, on parasta sille, joka on lujasti päättänyt [lopettaa syntymän ja kuoleman] luopua juuri sillä hetkellä, kun hän saa inhon kehoon ja maailmaan.

Sri Muruganar: Koska vairagya, luja päätös panna piste syntymälle ja kuolemalle, on kypsyyden oikea merkki, ihmisen pitäisi ryhtyä luopumiseen [sannyasaan] heti kun hänessä syntyy inho kehoon ja maailmaan, riippumatta siitä mihin neljästä ashramasta [elämäntilasta] hän saattaa tuolloin kuulua. Ashramien nousevaa järjestystä sovelletaan vain tavallisiin etsijöihin eikä niihin kypsiin etsijöihin, joilla on intensiivinen vairagya.

830. Aivan kuten hedelmä putoaa puusta kypsänä, samalla lailla etsijä varmasti luopuu perhe-elämästään kuin suolaisesta vellistä heti kun hän on täysin kypsä, jollei hänen *prarabdharma*nsa ole esteenä.

Sadhu Om: Jos tällaisen kypsän etsijän *prarabdha*na on pysyä kotona, se estää hänen ulkoisen luopumisensa ja hän pysyy kodissaan täysin sisäisesti luopuneena. Koska *prarabdha* hallitsee hänen ulkoista elämäänsä, ashramit tulevat vain *prarabdhan* mukaisesti; mutta koska *prarabdha* ei voi estää hänen sisäistä luopumistaan, todellinen kiintymättömyys [vairagya] voi syntyä hänessä riippumatta siitä mihin ashramaan hän kuuluu.

831. He, jotka ovat ymmärtäneet, että lukemattomat kohteet, jotka näkyvät itsessä ja itsestä kuin uni [mutta jota pidetään ikään kuin ulkoisena maailmankaikkeutena], ovat pelkkiä mentaalisia käsityksiä [omien sisäisten *vasanoiden* heijasteita] ja he, jotka ovat siksi luopuneet niistä, yksin voivat tuhota *mayan* petollisen virheen. Muut eivät tiedä, miten tuhota tämä epäkohta.

Sadhu Om: Ennen kuin tämän maailmailmiön ei ymmärretä olevan ihmisen omaa mentaalista heijastetta tai käsitystä, kuin unta, sen todellisuudentuntu [satya-buddhi] säilyy hänessä ja siten hän ei voi saavuttaa täydellistä luopumista. Sitä

tosiseikkaa, että maailma on pelkkä epätodellinen henkinen harha, korostetaan myös seuraavassa säkeessä.

832. Täydellisille *Jnaneille*, jotka ovat kokeneet Itsen, ei-kaksinaisen todellisen tiedon, ei tämä kaksinainen näky [maailmailmiö] aiheuta epätietoisuutta. He hylkäävät sen tyhjänä, visaisena harhanäkynä [*mayana*].
833. Buddha hylkäsi rajattoman rikkauden, koska hän oli ymmärtänyt [tämän maailman] ohimenevyyden. Sen vuoksi, hänen, joka on tuntenut maailman, joka ilmenee aisteille, ohimenevyyden, on mahdotonta olla *laukika* [maallisesti ajatteleva henkilö].
834. Vain he, jotka pitävät maailmaa arvottomana, ovat pelottomasti luopuneet siitä suurella rohkeudella, ovat viisaita, jotka epäilyksettä näkevät Korkeimman Todellisuuden. Muut ovat typeryksiä, jotka näkevät vain sitä, mikä on epätodellista.
835. 'Hylätä maailma iäti olemattomana, vaikka se näyttää olevan olemassa, on Itsen, tietoisuuden saavuttaminen, joka (Itse) näyttää olevan olematon', sanovat Viisaat.

Sadhu Om: *Mitä tarkoittaa 'Itsen saavuttaminen'? Itse yksin on iäti olemassa oleva todellisuus, samalla kun maailma on aina olematon asia [katso Upadesa Manjari, luku 2, vastaus kysymykseen 5]. Kuitenkin, niin kauan kuin maailma tuntuu ikään kuin olevan olemassa, Itse näyttää olevan piilossa tai saavuttamaton. Näin ollen, pelkkä maailman epätodellisena hylkäämisen⁴⁰ teko tulee itsessään olemaan Itsen, Korkeimman Todellisuuden saavuttaminen.*

836. Se, mikä jää jäljelle hylkäämättömänä, kun kaikesta, mistä voidaan luopua, on luovuttu – se olemassaolo loistaa Sydämessä todellisena Itsenä, yksin on autuaan yltäkylläisyyden saavuttaminen.
837. Heille, jotka ovat tehneet harvinaisimman luopumisen, egon hylkäämisen, ei jää jäljelle mitään, mistä luopua.

Sadhu Om: Katso tässä Ulladu Narpadun säettä 26.

838. Koska *Sadhun* mieli [*chittam*] loistaa *Sadasivana*, mitään ei ole jäljellä [luovuttavaksi tai] edes haluttavaksi.

⁴⁰ Käytän tässä ja ilmeisesti muuallakin kahta sanaa, hylkääminen ja luopuminen samassa merkityksessä. Tekstikohta ilmeisesti ohjaa käyttämään sopivammalta kuulostavaa sanaa!

839. Majesteettinen ihminen [tosi luopuja], joka vaeltaa huoleti, omistamatta mitään ja kieltäytymällä kaikesta, hämmästyttää ja hämmentää jopa kuninkaan mielen, joka voi antaa mitä tahansa! Ah, mikä ihme!

80 Todellinen Luopuminen (Turavu Unmai Tiran)

840. Tiedä että, sen sijaan, että ihminen ajattelee sydämessä 'Minä olen luopunut kaikesta', hän ei ajattele 'Minä rajoitun kehon mittaan ja olen kiinni perhe-elämän ilkeässä orjuudessa', on ensiluokkaista luopumista.

Sadhu Om: Niin kauan kuin sannyasista tuntuu 'Minä olen luopunut kaikesta', eikö ole selvää, että hänellä on kehoon samastumisen tunne, 'minä olen se ja se', ja tekijyyden tunne, 'minä olen luopunut'? Siksi hänen luopumisensa ei ole todellista luopumista. Toisaalta, jos perheellinen ei tunne 'minä olen isäntä' tai 'minulla on perhe', eikö hän ole vapaa 'minä-' ja 'minun-'tunteesta? Sen vuoksi hän yksin on todellinen luopuja. Näin tämä säe opettaa, että luopuminen egosta, 'minä-'tunteesta, on todellista luopumista kaikesta.

81 Mielen Ykseys (Samashti Mana Tiran)

841. Mieliä sanotaan olevan kaksi [joko hyvä tai huono] vain verrattaessa hyviin ja huonoihin taipumuksiin, jotka vaikuttavat siihen. Tiedä, että tutkittaessa se on todella yksi mieli, joka toimii eri tavalla hyvänä ja huonona mielenä.

Sadhu Om: Sama ajatus ilmaistaan myös proosana kirjan Kuka minä olen? seuraavassa tekstin kohdassa: 'Ei ole olemassa kahta mieltä, hyvä mieli ja paha mieli. Mieli on vain yksi. Taipumuksia [vasanoita] yksin on kahdenlaisia, hyväenteisiä [subha] ja pahaenteisiä [asubha]. Kun mieli on hyväenteisten taipumusten alainen, sitä kutsutaan hyväksi mieleksi, ja kun se on huonoenteisten taipumusten alainen, huonoksi mieleksi.'

842. Harkinta 'Tämä on minun mieleni, se on sinun mielesi' on orjuuden syy. Mutta kun mieli loistaa sinä mikä se on, [toisin sanoen] kirkkaana

korkeimpana Itsetietoisuuden voimana, se on varmasti vain yksi. Tiedä näin.

843. Tiedä, että yksi todellinen 'Minä' näyttää olevan monta 'minää' kehonäkemyksen vuoksi [eli se johtuu virheellisestä näkemyksestä, että kukin keho on 'minä']. Mutta Itsenäkömyksen, ikuisen olemassaolotietoisuusnäkömyksen kautta, tiedä niiden kaikkien olevan yksi.

82 Egon Tuhoaminen

(*Ahandai Yozhivu Tiran*)

844. Kitke pettävä ja surulla kuormattu ego voimakkaalla, tutkimuksella saadulla tiedolla, [koska] rauhan [*santin*] todellinen onni ei voi vallita muualla kuin sydämessä, mistä tämä solmu [*granthi*] on kitketty.
845. Jumalallisen Hiljaisuuden terävällä miekaniskulla muokaten sydämessä *jnana-vicharan* harjoituksella, ihmisen tulisi kaivaa ja heittää pois juuri, ego, 'minä olen keho'. Tämä on keino saavuttaa rauhan ylipursuava onni.
846. Älä tee mitään todellista ja lujaa ponnistusta muuta kuin tuhota tunne 'Minä olen keho' [ego]. Tiedä, että ego, 'Minä olen keho', on kaiken *samsara-dukhan* [elämän kurjuuden] ainoa syy.
847. Tiedä, että harvoin saavutettu korkein autuus, vapautuminen, suurin luopuminen, kuolematon kuolema ja viisaus ovat kaikki yksi ja sama – tietämättömän harhan 'Minä olen keho' tuhoaminen.
848. [Tämän harhan tuhoamista ovat myös] kaikki nämä: lukeminen ja kuunteleminen [eli *sravana*], pohdiskeleminen [*manana*], pysyminen [*nididhyasana*] Armon saavuttaminen, Hiljaisuus, korkein asunto, rauha, rituaalinen uhraus, antaumus, hyväntekeväisyys, *tapas*, *dharma* ja *jooga*.
B17 Tiedä, että tunteen 'Minä olen keho' [*dehatma-bhava*] tuhoaminen on hyväntekeväisyyttä [*danam*], ankaruutta [*tapas*], rituaalista uhrausta [*yagna*], vanhurskautta [*dharma*], yhtymistä [*jooga*], antaumusta [*bhakti*], taivasta [*swarga*], rikkautta [*vastu*], rauhaa [*santi*], totuudellisuutta, Armoa [*arul*], hiljaisuuden tilaa [*mauna-nilai*], kuolematonta kuolemaa, tietoa [*arivu*], luopumista, vapautumista [*mukti*] ja autuutta [*ananda*].

Sadhu Om: *Kaikki yllä mainitut saavutetaan pelkästään tuhoamalla väärä käsitys 'Minä olen keho' Itsetutkimuksella. Siksi Itsetutkimuksen tulisi ymmärtää olevan kaikki kaikessa.*

849. Vaikka hyviä *dharmoja* [oikeamielisiä tekoja] sanotaan olevan niin monia, aivan kuten kultakoristeita on monia, kaikkien noiden *dharmojen* ainoa todellisuus on uhrautuvaisuus [*tyaga*], aivan samoin kuin kaikkien koristeiden ainoa todellisuus on kulta.

Michael James: *Sana tyaga tarkoittaa uhrautuvaisuus ja sen oletetaan yleensä tarkoittavan 'minun'-omani [mamakaran] uhrausta. Koska tämä säe kuuluu lukuotsikon 'Egon Tuhoaminen' alle, tässä yhteydessä tyagan tulisi ymmärtää tarkoittavan 'minuuden' [ahankaran]⁴¹ uhrausta eli luopumista egosta.*

Sri Muruganar: *Aivan kuten kulta, joka on yhteinen tekijä [samanyam], yksin on kaikkien monimuotoisten [visesham] koristeiden todellisuus, samoin tyaga, joka on yhteinen tekijä, yksin on näiden monimuotoisten dharmojen todellisuus. Aivan kuten ilman kulta ei voi olla olemassa moninaisia koristeita, samoin ilman tyaga ei voi olla olemassa monenlaisia dharmoja.*

850. Jos erittäin rohkea etsijä, joka on luopunut 'minun'-omastani [*mamakarasta*] – portista kaikkiin kärsimyksiin, jotka ovat halujen muodossa – onnistuu luopumaan täysin 'minuudesta' [*egosta* eli *ahankarasta*] *vicharalla*, se on jokaisen suuren *dharman* hedelmän saavuttaminen.

851. Sen sijaan, että pilaa Herran [Itsen] olemassaolon kokonaisuuden ylopeästi nousemalla 'minänä [olen erillinen yksilö]⁴², tyyntyy sisällä, on asianmukaista seremoniaa [*niyamaa*] tai *tapasta* mentäessä sanctum sanctorumiin (Pyhistä Pyhimpään), *Jnana-Sivan* läsnäoloon.

Sadhu Om: *Tämä säe opettaa meille millaista tapasta tai seremoniaa tarvitaan mentäessä Sivan sanctum sanctorumiin. Egon nouseminen muodossa 'Minä olen keho' – ikään kuin se olisi todella Itsestä, Sivasta erillään – on itse asiassa Sivan ykseyden pilaamista. Siksi jos, ilman että nousee näin, ego laantuu Itseen, se olisi oikeaa tapasta tai seremoniaa, jota edellytetään mentäessä Sivan sanctum sanctorum. Näin tässä epäsuorasti vihjattiin, että he, joilla ei ole tällaista tapasta, olivatpa keitä hyvänsä, eivät ole sopivia tulemaan temppeliin, Lord Sivan sanctum sanctorumiin, koska heillä on pahin epäpuhtaus, nousevan egon epäpuhtaus.*

41 Tässä on kaksi termiä 'mine'-ness (mamakara) ja 'I'-ness (ahankara), jotka vaativat hieman 'vääntelyä' ennen kuin sopivat tekstiin!

42 Alkuperäinen teksti ”as 'I [am a separate individual]” pitäisi ilmeisesti kääntää kaikkien sanojen na-, nä-päätteillä!

Sri Muruganar: *Lukuun ottamatta kahdesti syntyneitä – toisin sanoen, heitä, jotka eivät ole syntyneet vain fyysisesti, vaan ovat myös uudestisyntyneet Itsenä kysymällä 'Mistä olen minä, sielu, syntynyt?' – kukaan ei ole pätevä menemään Lord Sivan puhtaimpaan läsnäoloon joko nähdäkseen tai koskettaakseen Hänen jumalallista muotoaan. Sen vuoksi, se seremonia, joka vaaditaan tempppelin sisäänkäynnissä, joka määrätään tässä, on egottomuus.*

Sadhu Om: *Tässä on ymmärrettävä, että Itse on Siva, sydän on Hänen sanctum sanctoruminsa ja Itseoivaltanut Jnani on kahdesti syntynyt [todellinen brahmin].*

852. Viisaan näkemyksessä, karkottaa ego, joka supistaa Korkeimman täydellisen kokonaisuuden [rajoittamalla sen kehoksi tunteella 'Minä olen keho'], on Korkeimman todellista ja virheetöntä palvontaa [jonka (Korkeimman) luontona on loistaa rajattomana ja ominaisuudettomana 'Minä olen'].

853. Hullut ihmiset, jotka, sen sijaan, että tulisivat ruuaksi Jumalalle, pyrkivät tekemään Jumalasta ruokaa itselleen, tulevat lopulta egoismin kautta ruuaksi *Yamalle* [kuolemalle].

Sadhu Om: *Eivätkö monet asurat pyri alistamaan Jumalan palvonnassaan saavuttaakseen omat itsekkäät päämääränsä? Juuri tällaista suhtautumista Jumalaan kuvataan tässä säkeessä 'pyrkii tekemään Jumalasta ruokaa itselleen'. Heidän itsekään palvontansa [kamya upasanan] kautta tällaiset ihmiset ovat itse asiassa vain käräjöimässä omaa tuhoaan!*

854. Ellei [tämän maailman] ilmentymää tunneta ulkoisesti aisteilla, ja ilkeä ego, sen tuntija, kuole ruokana Sivalle, joka loistaa korkeimman tietoisuuden tilana, korkeinta todellisuutta ei voida saavuttaa.

855. Voiko todellisen Itsen liikkumatonta tilaa tuntea mitättömällä [vaeltelevalla] mielellä? [Tästä syystä] ellei egotunne, joka on solmuna tietoisuuden ja tiedottoman välissä [*chit-jada-granthi*], tuhoudu, [meidän] todellista luontoamme ei voida saavuttaa.

856. Eikö se johdu 'minän' nousemisesta [tietoisuuden ja tiedottoman kehon] väliin, että ihmisen rauha tuhoutuu täysin? [Tästä syystä] ellei viheliäinen *Vritrasura*, turhamainen ego-'minä', kuole, ei *Kaivalyamia* [ykseyden tilaa] voida saavuttaa.

857. Kun kuunvalo, *jiva* eli mielitieto, sulautuu todelliseen auringonvaloon, korkeimpaan Itsetuntemukseen, kuolee ja tulee yhdeksi Sen kanssa, se on *amavasyan* [kuuttoman yön] hyväenteistä aikaa.

858. Vain kuoleamalla eikä millään muulla tavalla voi ihminen saavuttaa *Moksha-lokan* [Vapautuminen maailman]. Mutta mitä on tämä kuolema? Se [ei ole pelkästään tappaa keho vaan] tappaa 'minä' ja 'minun', [sillä] tappaa tämä keho on rikos.

Sadhu Om: *Kehon kuolema ei ole meidän todellinen kuolemamme. Sri Bhagavanilla oli tapana sanoa, 'Tappaa kehomme tappamatta egoamme on aivan samaa kuin hakkaisi ja särkisi tuolin sen sijaan että rankaisisi rikollista, joka istuu sen päällä'. Toisin sanoen, keho on viaton ja tiedoton kuin tuoli; se on meidän mieleemme eli egomme, joka on väärässä, joka on aiheuttanut kaikki kärsimykset ja siksi se yksin ansaitsee tulla rangaistuksi ja tuhotuksi.*

859. Vain heidän, jotka ovat kuolleet (haluille maailman valtavaan pettävään panoraamaan)⁴³ maailman valtavan pettävän panoraaman [nautinnoille], elämänsä on muuttunut Sivaksi. Ei ole olemassa autuutta millään muulla tavoin kuin Itsen puhtaan ja tuoreen kokemuksen sarastuksessa.

Sadhu Om: *Tässä korostetaan sitä, ettei todellinen onni lepää halujen täyttämässä, vaan ainoastaan halujen tuhoamisessa.*

860. Jos kysyt: 'Mikä on se suuri kuolema, joka ei enää tuo syntymää ja joka tuhoaa lukemattomat syntymät ja niistä seurauksena olevat kuolemat?', se on tietämättömyyden 'minä' ja 'minun' kuolema.

Sadhu Om: *Kehon jokainen näennäinen kuolema ei ole mitään muuta kuin mahdollisuus syntyä uudelleen toisessa kehossa. Sen vuoksi, mieluummin kuin etsii fyysisen kehon kuolemaa, on viisainta etsiä 'minän' ja 'minun' erittäin suurta ja kunniaakasta kuolemaa, koska mitätön kehollinen syntymä ja kuolema tulevat silloin päättymään lopullisesti.*

861. Vain keskittymällä todellisuuteen, 'Kuka minä olen?', tulee kehoon sidottu egoelämä kuolemaan.

43 Tässä käsitellään samassa lauseessa sekä haluja että niillä saatavia nautintoja. Siksi sen laittaminen yhteen lauseeseen suomeksi kääntyi hieman kiharaiseksi!

862. Tuhota oma valheellinen egonsa [Itse-]Tuntemuksessa ja pysyä [tässä Itsetuntemuksessa] on todellista selkeyttä [eli todellista heräämistä].
863. Ilman että tuhoaa virheellisen, pettävän tunteen "Minä' [olen keho]', ei ole olemassa todellisen *Jnanan* kokemusta.
864. Hän, jonka harhauttava ego [täysin] tyyntyy sisään ja tulee yhdeksi olemassaolo-tietoisuuden kanssa, lakkaa tekemästä alkuponnisteluja [mihinkään toimistaan eli karmaan] ja loistaa Sydämessä saavutettuaan autuuden luonnollisen ja rauhallisen tilan.

83 Todellisuuden Tietoisuus

(*Tattva-Jnana Tiran*)

865. Vasta kun egoharha, yksilöllisyyden tunne [*jiva-bodha*] – joka nousee juonittelevasta *Mayasta*, joka tekee monia sankaritekoja valtavalla voimalla ja auktoriteetilla [ikään kuin hän (nainen) olisi erillään silti yhtä suurena kuin korkein Brahman] – tuhoutuu, korkeimman Itsetuntemuksen [*Paramatma-bodhan*] kokemus saa alkunsa.

Sadhu Om ja Michael James: Valheellisesta *Mayasta* syntyy näennäisen todellinen yksilöllisyyden tunne, väärä käsitys 'Minä olen jiva'. Vasta, kun tämä väärä yksilöllisyyden tunne tuhotaan, todellisuuden tietoisuus saavutetaan. Vaikka *Maya* luo yksilöllisyyden tunteen ikään kuin hän saisi suuren voiman ja auktoriteetin, hän on itse asiassa 'ma-ya' [kirjaimellisesti 'mitä ei ole']. Sen vuoksi, jos todellisuuden tietoisuus valkenee, *Mayan* ja kaikkien hänen luomustensa täytyy todeta olevan olemattomia, aivan kuten, jos köysi tunnetaan sellaisena kuin se todella on, käärmeen täytyy todeta olevan olematon.

866. Kun tunne 'Minä olen keho' [*dehatma-buddhin*] poistuu, harhaanjohtava hämmennys ja ahdistukset loppuvat. Ahaa! 'Minä' loistaen sydämessä, jossa tutkimusta suoritetaan, on muutokseton korkein tietoisuus [*nirvikalpa chit-param*].

Sadhu Om: Koska kaikkien erilaisuuksien [vikalpojen] juurisyy on *dehatma-buddhi* ja koska *dehatma-buddhi* tuhoutuu tutkimuksella, se, mikä loistaa Sydämessä tutkimuksen seurauksena, on muuttumaton *sat-chit-ananda*.

867. Jumala, joka tuntuu olevan olematon, yksin on aina olemassa, kun taas itse [yksilö], joka näyttää olevan olemassa, on aina olematon. Tilan,

jossa näin nähdään itsensä olemattomuus [*maya*], voidaan yksin sanoa olevan korkeinta *Jnanaa*.

868. *Sahaja samadhi*, *sattvan* hiljaisuus, yksin on *tattva-jnanan* [todellisuuden tietoisuuden] kauneus.

Michael James: *Sattva on yksi mielen kolmesta gunasta eli ominaisuudesta. Joissakin kirjoituksissa kuten Kaivalya Navanithamissa sanotaan, että sattva on mielen alkuperäinen luonne eli perusluonne. Siksi tässä säkeessä sanotaan, että luonnollisessa tilassa [sahaja-samadhissa] tämäkin sattva – mielen perusluonne – on äänetön.*

Sri Muruganar: *Vaikka sahaja samadhi on tila, joka ylittää kaikki kolme gunaa [sattva, rajas ja tamas], koska sattva yksin on mielen perusluonne, ilmausta 'sattva-mouna' [sattvan hiljaisuus] käytetään tässä.*

84 Näkeminen

(*Katchi Matchi Tiran*)

869. Näkemisen roolin [*dharman*] katsotaan kuuluvan Itselle – tietoisuuden tilalle, auringolle – vain *ajnanien* mielikuvituksessa, [koska] *maya*, [toiseuden näkemisen] tyhjä tietämättömyys, ei ole koskaan olemassa Itsessä, tuessa [*sthanu*], [ja myös koska] Itse on ilman toista.

Sadhu Om: *Koska Itse on todellisuudessa se, joka ylittää kaikki roolit ja kaikki ominaisuudet ja koska Se on olemassa yhtenä ilman toista, ylistää Sitä 'kaiken todistajana' [sarva-sakshi] tai 'kaikkietävänä' [sarvajna] on pelkkää tietämättömien ihmisten hulluutta.*

870. Jos minusta tuntuu, että näen maailman, mikä on tämän takana oleva salaisuus? Se on, että aistikohteiden maailma ja sen näkijä nousevat 'minussa', ehjässä [Itse-]Tuntemuksen täydellisen ja todellisen valon tilassa. Tiedä näin ehdottomasti.

Sadhu Om: *Tämä maailmailmiö, joka koostuu viidestä aistitiedosta ja jivasta, joka näkee sen, eivät ole todellisia. Ne ovat pelkkiä valheellisia ilmentymiä kuin kangastus, jolla on Itse pohjanaan ja ne näkyvät vain Itsen valon avulla. Lisäksi, tätä maailmailmiötä ei edes näe Itse, vaan ainoastaan jiva, joka itse on osa sitä. Katso tässä Ulladu Narpadun säettä 7, jossa Sri Bhagavan sanoo, 'Vaikka*

maailma [nähdyt esineet] ja mieli [jiva, joka näkee sen] nousevat ja asettuvat yhdessä, se on mieli yksin [eikä Itse], jolla maailma nähdään. [Itse, toisaalta, on] Kokonaisuus, joka on perusta maailman ja mielen [virheelliselle ilmiölle] nousta ja asettua, mutta joka Itse loistaa nousematta tai laskeutumatta, [ja näin ollen] Se yksin on todellisuus.'

871. Aistien luoma vakaumus, että ilmiö on todellinen, on virheellinen vakaumus. Tiedä, että sekä aistit, joiden kautta vaikutelma syntyy, että *jiva*, sen kokija, ovat samassa määrin todellisuutta kuin ilmiö.

Sadhu Om: *Koska tietäjä [jiva], tiedetty [maailmailmiö] ja tietäminen [maailman havaitseminen viidellä aistilla] muodostavat kolmikon [triputi], ne kaikki ovat yhtä virheellisiä. Toisin sanoen, koska jopa jiva, joka nähdään ja hänen näkemisen tapahtumansa ovat molemmat osa maailmailmiötä, ne ovat molemmat yhtä epätodellisia kuin se ilmiö. Tämän kuvaamiseksi, olettakaamme, että filmille kuvataan kuningasta katsomassa elokuvaa; kun tätä elokuvaa heijastetaan, eivätkö kuningas ja hänen elokuvan katsomisensa, molemmat ole kuvia elokuvassa? Katso tässä säettä 160 ja sen huomautusta.*

872. Hän, joka näkee näkijän [mielen tuntijan eli Itsen], loistaa Korkeimpana Itsenä, tuhottuaan erillisyyden tunteen 'Minä olen erillään näkijän näkijästä' ja on saavuttanut oman luontonsa.

Sadhu Om: *Tämän säkeen keskeinen ajatus on, että hän, joka on nähnyt Itsen, loistaa Itsenä, tuhottuaan yksilöllisyytensä ja saavutettuaan ei-kaksinaisen tiedon [advaita-jnanan].*

Vaikka säkeessä 869 ja muissa tämän teoksen säkeissä Sri Bhagavan sanoo, että on väärin yhdistää 'näkemisen' toiminto Itseen, tässä säkeessä Hän viittaa Itseen 'näkijän näkijänä'. Syy tähän näennäiseen ristiriitaan on se, että Hän puhuu tässä tavallisen ymmärryksen tasolta – saman ymmärryksen tasolta, jolta kaikkein vanhimmat kirjoitukset kuten Drik-Drisyä Viveka annettiin. Siksi lukijan tulisi ymmärtää ilmaisun 'näkijän näkijä' olevan kuvaannollinen eikä kirjaimellinen.

873. Tällainen näkijän näkijä [eli *Jnani*] ei koskaan koe karmoien orjuutta. Hän hallitsee korkeimman tietoisuuden tilaa kuningaskuntanaan. Itsen näkemisen kautta Hän pystyy hallitsemaan [eli tarkastelemaan] kaikkea, joka nähdään, omana Itsenään. Tiedä näin.

874. Kun nähdään Itsen korkeimman tilan näkemisen kautta, syntymien tapahtumisen illuusion tässä kangastuksen kaltaisessa virheellisessä maailmassa [todetaan olevan] ei mitään muuta kuin kehon 'minäksi' samaistamisen egoistista tietämättömyyttä.

***Sadhu Om:** Kun kiinnitytään [abhimani] 'minäksi' samaistettuun kehoon, se merkitsee syntymistä; tämän kiinnityksen lakkaamaton ruokkiminen on elämää tässä maailmassa; tämän kiinnityksen tilapäinen unohtaminen on kuolema; ja tuhota tämä kiintymys⁴⁴ ikuisesti on Jnana eli Moksha.*

875. Kun ei katsota mitättömän 'minän' kautta, vaan läpi äärettömän 'Minän', kaiken tiedetään olevan Itsessä, tosi Korkeimmassa. Tiedä että, aivan kuten monien erilaisten esineiden ilmiö unessa, Itse yksin nähdään muina asioina [maailmana].

***Sadhu Om:** Se, mitä nähdään unessa, näkyy vain hänelle, joka nukkuu. Vaikka kaikki, jotka nähdään, näyttävät olevan uneksijasta [unen näkijästä] erillään olevia esineitä, eivätkö ne kaikki [uneksija mukaan lukien] ole ei-erillään hänestä, joka nukkuu? Samalla lailla, se on vain me [Itse], jotka esiinnyimme tässä valvetilan unessa jivana [näkijänä] ja maailmana [erilaisina esineinä, jotka nähdään].*

876. Ennen kuin käärmeen virheellinen ilmentymä poistuu, todellista köyhtä, perustaa, ei tunneta. [Samalla lailla], ennen kuin maailman virheellinen ilmiö katoaa, todellista Itseä, perustaa, ei havaita.

***Sadhu Om:** Sri Bhagavan ilmaisee saman ajatuksen kirjan Kuka minä olen? seuraavassa otteessa: 'Aivan kuten ellei tieto käärmeestä, kuvitteellisesta päälle asettamisesta, poistu, tietoa köydestä, joka on perusta, ei saada, joten ellei käsitys maailmasta, joka on kuvitteellinen päälle asettaminen, lakkaa, Itseoivallusta, joka (Itse) on perusta, ei saada. Katso säkeitä 46, 876 ja 877.*

877. Vasta, kun maailman tieto lakkaa, Itsetuntemus saavutetaan. Tällainen Itsen valaisema loistava elämä on *Jivan* todellista ja luonnollista elämää; kaikki muunkaltaiset [niin kutsutut loistavat elämät] ovat joutavia hänelle.

44 Tässä säkeessä voisi käyttää sekä sanaa kiintymys että kiinnitys, sillä kiintymys on kiinnittymistä eli takertumista eli sitoutumista!

***Sri Muruganar:** Koska sana 'maailma' [loka] tarkoittaa kirjaimellisesti 'se, joka nähdään', ilmaisua 'maailman tieto' käytetty tässä säkeessä ilmaisemaan objektiivista tietoa, näkemistietoa, joka ilmenee triputi-bhedalla [näkijän, näkemisen ja nähdyn erillisyyksinä]. Sana 'valaisema' tarkoittaa tässä todellisuuden loistamista varauksettomana tietona [toisin sanoen, lisättömänä tietoisuutena 'Minä olen'].*

OSA KOLME

TOTUUDEN KOKEMUS

(Tattva Anubhava Viyal)

1 Suora Tieto

(Aparoksha Jnana Tiran)

878. Itse yksin on todellinen silmä. Sen vuoksi Itse, joka tuntee itsensä, yksin on todellista välitöntä tietoa. Mutta tiedottomat ihmiset, joilla ei ole Itsen näkyä, väittävät ulkopuolisten aistiesineiden tietoa välittömäksi tiedoksi.

Sadhu Om: Sri Bhagavan kuvailee tässä heitä, jotka eivät näe Itsen silmän kautta 'tiedottomiksi ihmisiksi', koska he näkevät vain tiedottomien fyysisten silmien kautta. Sellaiset ihmiset sanovat, että tämän maailman esineiden tieto on välitöntä tietoa [pratyaksha aparoksha jnanaa]. Kuitenkaan maailmaa, joka nähdään silmien edessä, ei koeta suoraan, koska se tiedetään vain mielen ja aistien välityksellä. Itse, oman olemassaolon tieto, on paljon todellisempaa ja suorempaa tietoa kuin minkään ulkopuolisen kohteen tieto. Vasta sen jälkeen, kun on olemassa ensimmäinen tieto 'Minä olen', voi tieto 'maailma ja kaikki muu on olemassa' tulla olemassaoloon ja siksi mikään muu tieto kuin 'Minä olen' ei voi olla välitöntä tietoa; Itse yksin on iäti välitöntä tietoa.

879. Voiko kolmikoiden [*triputi*] ilmentymä olla mahdollista Itsen näkyvissä, joka on olemassa ja loistaa [puhtaan tietoisuuden] [yhtenä] rajattomana silmänä? Kaikkien muiden kohteiden Sen edessä [todetaan olevan] pelkkää Itseä, kun ne on poltettu *Jnanan* tulen silmän voimakkaalla katseella.

880. Yksi jakamaton todellinen tietoisuus, joka ei tiedä mitään [itseltään] erillisenä ja joka on vailla kaikkia näitä tietoja – hyvän ja huonon, ajan, tilan, syyn, seurauksen, karman jne. kaksoisnäkemistä – on rajaton silmä [mainittiin edellisessä säkeessä].

2 Jatkuvasti Suora Kokemus

(Nitya-Aparoksha Tiran)

881. Kaikki hyöty, joka saadaan sisäisellä tutkimuksella, on vain petollisen 'minä'-tunteen [egon] tuhoaminen. Olisi liikaa sanoa, että se on saavuttaa Itse, joka aina loistaa selvänä ja saavutettuna.

Sadhu Om: Kirjassa Maharshi's Gospel, Kirja 1, luku kuusi, sivu 30, Sri Bhagavan sanoo, 'Tehtäessä tilaa riittää, että puutavara poistetaan; tilaa ei tuoda muualta.' Katso myös kirjasta Talks s. 199. Jos ego tuhotaan, se yksin riittää, sillä se on samaa kuin saavuttaa Itse.

882. Itsen puhdas ja suora loistaminen esiin, kuin kymmenennen miehen, saavutetaan ainoastaan poistamalla [Itsen] virheellinen unohtaminen; saavutettu kokemus ei ole uusi. Tiedä näin.

Sadhu Om: Ylitettyään joen, kymmenen hölmöläistä alkoi laskea lukumääräänsä saadakseen selville, olivatko he ylittäneet joen turvallisesti. Mutta kun jokainen laski, hän unohti laskea mukaan itsensä ja niin he kukin laskivat vain yhdeksään, mikä sai heidät uskomaan, että yksi heistä oli hukkunut jokeen. Nähdessään heidän hätänsä, kulkija ymmärsi, että heidän kurjuutensa johtui ainoastaan siitä, että he olivat unohtaneet laskea mukaan itsensä, joten hän sanoi: 'Minä annan jokaiselle teistä yhden iskun ja teidän jokaisen on laskettava ääneen, kun saatte iskun'. Heti kun kymmenes mies sai iskun ja laski 'Kymmenen', he kaikki huudahtivat: 'Kyllä, meitä on sittenkin kymmenen. Meidän kadonnut kumppanimme on löytynyt.' Todellisuudessa kuitenkin kymmenes mies ei löytynyt uudestaan, sillä hän ei ollut koskaan todella kadonnut. Samalla lailla, Itsen kokemusta ei saada uutena. Sadhanan hedelmänä on vain Itsen näennäisen unohtamisen poistaminen.

883. Tuleeko koristeesta kultaa vasta, kun sen muoto tuhoutuu sulattamalla? Eikö se ole [todellisuudessa] kultaa, vaikka se on koristeen muodossa? Sen vuoksi tiedä, että kaikki kolme mielen luomaa [epätodellista] yksikköä [maailma, sielu ja Jumala], eivät myöskään [todellisuudessa] ole mitään muuta kuin olemassaolo-tietoisuutta [Itseä].

Sadhu Om: Vaikka ne näyttävät olevan monia eri asioita, maailma, sielu ja Jumala eivät todellisuudessa ole mitään muuta kuin yksi Itse. On väärin ajatella,

että niistä tulee Itse vasta, kun niiden erilaiset muodot ovat kadonneet. Todellisuudessa, vain Itse, noiden erilaisten muotojen perusta tai todellisuus, on todellinen, kun taas itse muodot ovat aina epätodellisia.

884. Ihmisen Itsen etsiminen ja saavuttaminen sydämessä on aivan kuin nainen etsii kaulakoruaan, kun on harhautunut luulemaan, että hän oli kadottanut sen, vaikka hän [tosiasiassa] aina kantoi sitä kaulassaan, ja [lopulta] saa sen takaisin koskettamalla kaulaansa.

Michael James: *Aivan kuten nainen ei tosiasiassa koskaan kadottanut kaulakoruaan, samoin todellisuudessa Itse ei koskaan ole tuntematon. Sen vuoksi ajatella, että Itsetuntemus on jotain uutena saavutettavaa, on yhtä typerää kuin on ajatella, että nainen sai takaisin kaulakorunsa vasta kun hän kosketti kaulaansa.*

885. Jos ei [ponnistele] tutkimuksen polkua mystiseen tunteeseen [egoon], millään muulla ponnistuksella muiden polkujen kuten karman kautta, on mahdotonta saavuttaa ja nauttia Itsestä, aarteesta, joka loistaa sydämessä.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä Sri Bhagavan antaa selkeästi ja painokkaasti oman toteamuksensa, että kuinka paljon tahansa ihminen yrittää muita polkuja kuten karmaa, joogaa, bhaktia tai jnanaa, hän ei voi saavuttaa Itsen autuutta ennen kuin hän kysyy 'Kuka olen minä, joka kamppailee näillä muilla poluilla?' Vertaa Ulladu Narpadu – Anubandhamin säettä 14 tähän.*

886. Jos tämä vertaansa vailla oleva tila, joka koetaan tulevaisuudessa *tapaksella* [kuusivaiheisen] saman yms. muodossa, on todellinen tila, sen tulisi olla olemassa [ja kokea] jopa nyt yhtä hyvin kuin silloin.

Sadhu Om: *Jos meille on kerrottu, ettemme koe Itseä nyt ja että koemme sen vasta joskus tulevaisuudessa, se vastaisi sanomista, että Itse on olematon yhteen aikaan ja olemassa toisella hetkellä. Jos jotain ei ole olemassa yhteen aikaan ja tulee olemassaolon toisella kerralla, eikö se välttämättä katoa uudestaan? Näin ollen, koska se ei ole olemassa kaikkina kolmena aikana [menneenä, nykyisenä ja tulevana], miten sitä voidaan kutsua todelliseksi asiaksi [sat vastu]? Näin ollen, koska Itsetuntemus on todellisuutta, sen tulisi ymmärtää olevan täällä, nyt, aina saavutettuna [nitya-siddha] ja suoraan koettuna [pratyaksha]. Sama ajatus ilmaistaan myös seuraavassa säkeessä.*

887. Jos sitä tilaa ei ole nyt, vaan se tulee [olemassaoloon] vasta myöhemmin, tämä tila, joka tulee, ei voi olla meidän luonnollinen tilamme ja siksi se ei jää meille pysyvästi, vaan katoaa [joskus] meistä.

Sri Muruganar: *Katso viimeistä yksityiskohtaa, joka mainittiin edellisessä säkeessä. Koska tila, joka ilmestyy yhdellä hetkellä ja menee pois toisella kerralla, ei ole lopullinen tila, olipa se kuinka loistava ja autuas hyvänsä, se ei ole ikuinen. Jos ihmisen oma luonnollinen tila on itsessään lopullinen tila, silloin sillä ei ole mitään häviämistä. Se on ainoa luonnollinen ja niin, että jokin muu tila, kuin oma luonnollinen tila, katoaa ihmisestä jossain vaiheessa.*

888. Se [*Brahman*] on kokonaisuus [*purnam*]; tämä [maailmailmiö] on myös kokonaisuus. Jopa silloin, kun [tämä] kokonaisuus sulautuu [siihen] kokonaisuuteen, se on kokonaisuus. Jopa silloin, kun [tämä] kokonaisuus sammuu [ikään kuin erillinen todellisuus] [siitä] kokonaisuudesta, kokonaisuus yksin jää jäljelle.

Michael James: *Tämä säe on muokattu kuuluisasta Vedalaisesta säkeistöstä, 'Purnamadah purnamidam ...', jota Sri Bhagavan joskus lainasi. Joissakin kommentteissa, joissa kommentoidaan Sri Bhagavanin opetuksia, tämän Vedalaisen säkeistön on virheellisesti tulkittu tukevan näkemystä, että 'on sekä virheellistä että hyödyttömyä vakuuttaa, että Brahman yksin on todellinen ja että [nimien ja muotojen] maailma on epätodellinen' [katso Sat-Darshana Bhashya, 6. painos., s. 6-7]. Kuitenkin, kun tämä säkeistö sanoo, 'Se on kokonaisuus ja tämä on kokonaisuus' sen ei pidä katsoa tarkoittavan, että Brahman on todellinen ja että maailma sellaisenaan on myös todellinen. Sri Bhagavanin opetus on, että koko maailma on epätodellinen maailmana, mutta todellinen Brahmanina, kokonaisuutena (purnam), aivan kuten käärme on epätodellinen käärmeenä, mutta todellinen köytenä, sen perustana. Siksi tämä säe tulisi ymmärtää seuraavassa valossa: 'Se [köysi] on köysi; tämä [näennäinen käärme] on myös köysi. Jopa silloin, kun tämä käärme sulautuu [katoaa] tuohon köyteen, se on köysi. Jopa silloin, kun tämä käärme sammuu [ikään kuin käärmeenä] siitä köydestä, köysi yksin jää jäljelle.' Toisin sanoen, aivan kuten todellisuudessa köysi yksin on olemassa, samoin todellisuudessa Brahman, kokonaisuus, yksin on olemassa; ja aivan kuten näennäinen käärme on virheellinen ilmiö, samoin näennäinen maailma on virheellinen ilmiö. Ei tämän maailmailmiön ulostulo*

[ilmeneminen], eikä sen sulautuminen jälleen Brahmaniin, ole todellista. Brahman pysyy aina muuttumattomana ja entisenlaisena kokonaisuutena.

889. Se [*Brahman*] on korkein tila; myös sinä olet korkein tila. Se [*Mahavakya*], joka ohjaa, että 'Sinä olet Se' on myös korkein tila. ['Joogalla' eli 'yhdistymisellä'] mitään ei uutena lisätä siihen todelliseen kokonaisuuteen, joka on olemassa ja loistaa yhteisenä tilana, ja ['ei-eillä' eli 'kieltämisellä'] mitään ei poisteta siitä.

Sri Muruganar: Tämä säe selittää ajatusta, joka esitettiin Upadesa Undiyarin säkeistössä 29. Meidän pitäisi tietää, että todenmukaisesti ei ole Vapautumisen saavuttamista. Koska orjuus on virheellinen mentaalinen käsitys, Vapautuminen on myös vain virheellinen käsitys. Itsestä erillään ei ole Jnania eikä ajnania; absoluuttisen totuuden tilassa ei ole jnanopadesaa tai Mahavakyaa! Jopa ajatus, että Itsen luonnollinen tila on kadonnut, on virheellinen; tapas, jota tehdään, jotta poistetaan kurjuus, jonka tämä ajatus aiheuttaa, on myös virheellinen; jopa Jnanan tila, jossa etsijä on jälleen saavuttanut pysymisen [tapasilla], on virheellinen! Upadesa on, että Itse yksin on aina olemassa.

890. "Lukuun ottamatta ei-kaksinaista kokonaisuutta [Itseä], kaikki tavanomaiset moninaisuudet, jotka on langetettu Sen päälle 'tänä' tai 'tuona', eivät ole todellisia edes pienimmäskään määrin; ne eivät ole mitään muuta kuin täydellistä harhaluuloa asetettuna Sen päälle" – sellainen yksin [kaikkien *Jnanien*] lopullinen lausunto.
891. Koska he [*Jnanit*] sanovat, 'Vaikka Yhdestä [näennäisesti] tulee monia [esineitä tässä maailmassa], [todellisuudessa] Siitä ei tule mitään', ja koska alusta alkaen jokainen pysyy tänä Yhtenä [Itsenä], todellisen tiedon saavuttaminen [että meidän luonnollinen tilamme on siksi aina koettu eli *nitya-aparoksha*] on Vapautuminen.
892. Sen jälkeen kun on ymmärtänyt teoriassa [*sravanalla* ja *mananalla*], että Itse on ei-kaksinainen ja sen jälkeen kun on horjuen uudelleen ja uudelleen ponnistuksissaan saavuttaa [*nididhyasanalla*] todellisen Itsen käytännöllisen kokemuksen, kun, [vihdoin ja suurella apeudella] kaikki hänen henkinen työnsä laantua, tieto, joka silloin loistaa sydämessä, on sen todellisuuden luonto.

Sadhu Om: Tämä säe kuvaa selvästi etsijän todellista kokemusta. Eikö monen vilpittömän etsijän kokemus ole, että sen jälkeen, kun on oppinut Itsen todellisen

luonteen kuulemalla [sravana] ja pohdiskelemalla [manana], he taistelevat kovasti Itsen huomioonin harjoituksessa [nididhyasana], mutta epäonnistuvat toistuvasti pyrkimyksissään, kunnes he lopulta tuntevat väsymystä ja masennusta, tuntiessaan oman kyvyttömyytensä? Tämä säe kannustaa tällaisia etsijöitä huomauttamalla, että kun mieli, joka on kaikkien ponnistelujen juurisyy, näin tulee täysin pysähtyneeksi äärimmäisestä väsymyksestä johtuen, tämä on juuri se hetki, kun Itse loistaa esiin selvästi ja esteettä. Tamilinkielinen laulu Konjam Poru [joka on käännetty englanniksi otsikolla 'Wait a Little' ja painettiin kappaleena n:o 15 kokoelmassa 'A Selection of Songs from Sri Ramana Gitam'] antaa havainnollisen ja kannustavan kuvauksen sellaisen etsijän mielentilasta, joka saavuttaa tämän tilan.

3 Nirvikalpa Samadhi (Nirvikalpa Samadhi Tiran)

893. Pelkkä ulkomaailman erilaisuuksista [vikalpojen] tietämättömyys ei ole merkki todellisesta *nirvikalpa samadhista*. Erilaisuuksien [vikalpojen] olemattomuus mielessä, joka on kuollut, on korkein *nirvikalpa samadhi*.

Sadhu Om: Monilla ihmisillä on virheellinen käsitys, että hänen, joka on nirvikalpa samadhissa, pitäisi pysyä tiedostamattomana kuin tunnoton tolppa, tiedostamatta tätä kehoa tai maailmaa. Pysytyään jonkin aikaa [joko päiviä, kuukausia tai jopa vuosia] sellaisessa tilassa, jota kutsutaan kashta nirvikalpa tai kevala nirvikalpa samadhiksi, hänen kehotietoisuutensa palaa, jolloin mielestä tulee ulospäin suuntautunut ja kaikki paheet, kuten himo ja viha nousevat menneistä taipumuksista [vasanoista] johtuen. Tällainen samadhi, joka on kokemus, joka saattaa ilmestyä tiettyjen sadhanaharjoituksen alkuvaiheessa, on vain tilapäinen mielen keskeytyksen tila [mano-laya]. Kuitenkin, oikeanlainen nirvikalpa samadhi on vain mielen tuhoaminen [mano-nasa], pohjimmaisena vikalpan 'Minä olen keho' pysyvä tuhoaminen. Tämä on todellisen tiedon tila ja sitä kutsutaan sahaja nirvikalpa samadhiksi.

Kashta nirvikalpa samadhia voidaan verrata köyteen sidotun ruukun tilaan, joka roikkuu vedessä kaivossa. Kuten ruukku upotettuna veteen, mieli uppoaa layaan. Mutta ruukku voidaan milloin tahansa vetää ylös köydellä. Samoin, koska mieltä ei ole tuhottu, se voidaan koska tahansa vetää ulos uudelleen sen vasanoiden toimesta ja pakottaa vaeltelemaan niiden heilunnan vaikutuksesta. Mutta sahaja nirvikalpa samadhissa mieli liukenee Itseen ja

menettää muotonsa tai yksilöllisyytensä, kuten mereen upotettu suolanukke. Siksi se ei voi nousta uudelleen. Sahaja nirvikalpa samadhi, jossa mieli on tuhoutunut, yksin on todellinen samadhi.

894. Pysyminen omassa luonnollisessa tietoisuudessaan, 'Minä olen', on *samadhi*. Vapautuneena lisällä sekoitetuista tietoisuuksista ['Minä olen se ja se', 'Minä olen keho', 'Minä olen mies', 'Minä olen sitä tai tätä' jne.], lujasti pysy tässä rajattomassa [lisästä vapaassa] [todellisen *samadhin*] tilassa.
895. Suuret Viisaat sanovat, että tasapainotila, joka on vailla 'minää' [egoa, 'Minä olen sitä tai tätä'] on *mouna-samadhi*, tiedon huippu [*jnananta*]. Ennen kuin *mouna-samadhi*, 'Minä olen se, joka [Minä olen]', on saavutettu, tavoitteenasi etsi egon tuhoamista.
896. Toisin kuin nouseva ja laskeva 'minä' [ego], Itse pysyy loistaen aina. Siksi hylkää ja siten tuhoa virheellinen ensimmäinen persoona, 'Minä [olen se ja se]', ja loista todellisena 'Minänä' [Itsenä].

Sadhu Om: *Sekoitettu tietoisuus, joka nousee (muotoina) 'Minä olen se ja se', 'Minä olen tämä' tai 'Minä olen se', (Vertaa alaviitteeseen 42!) on virheellinen ensimmäinen persoona eli ego. Mutta olemassaolo-tietoisuus, joka yksin loistaa puhtaana 'Minä olen', on todellinen Itsetietoisuus, joka on vailla kaikkia kolmea persoonaa, ensimmäistä, toista ja kolmatta. Siksi Sri Bhagavan neuvoo meitä pysymään Itsenä, tuhoamalla ego.*

897. Oi mieleni, joka kärsit [tai joka olet menettänyt todellisen luontosi] ajattelemalla 'Minä olen *jiva*', sinua petetään taas jos ajattelet tai meditoit 'Minä olen Jumala' ['Minä olen *Brahman*' tai 'Minä olen Siva']. [Koska] korkeimmassa tilassa mitään ei ole olemassa (muotona) 'Minä [olen sitä tai tätä]', vaan vain yksi Itse [Minä olen], Sydän [joka aina pysyy sellaisena kuin se on].

Sadhu Om: *Tunne 'Minä olen ihminen' on pelkkä ajatus. Se on egon muoto. Näin ollen, jos joku alkaa ajatella tai mietiskellä 'Minä olen Brahman' tai 'Minä olen Siva' tai 'Minä olen Hän', myös se on pelkkä ajatus, saman egon toinen muoto. Näin ollen, koska tämä on vain toisenlainen ajatus, hän ei voi näin vapautua ajatuksista ja saavuttaa Itsen tilaa, jonka (Itsen) muoto on pelkkä olemassaolo [sat]. Siksi Sri Bhagavan varoittaa, että hän, joka mietiskelee 'Minä olen Brahman' tulee lopulta huijatuksi.*

898. Lujaksi vakiintunut tila, jossa hiljentyneellä mielellä [mielellä vailla ajatuksia] on [puhtaan tietoisuuden] katkeamaton kokemus, on *samadhi*. Tällainen asettunut mieli, jolla on rajattoman korkeimman Itsen saavuttaminen, on Jumaluuden olemus.

Sadhu Om: *Aalto on aalto niin kauan kuin se liikkuu; kun sama aalto asettuu aloilleen liikkumatta, se on merta. Samalla tavoin, mieli on mieli niin kauan kuin se liikkuu ja on rajallinen; kun mielestä tulee äänetön ja liikkumaton, se on Jumalaa tai Brahmania. Tamilinkielinen sana 'Kadavul' [Jumala] tarkoittaa kirjaimellisesti 'kadandu-ullavar' [Hän, joka on olemassa ulottumattomissa]; siksi oma todellinen tilasi, Itse, joka ylittää kaikki määreet kuten 'tämä' tai 'se', on Jumala [Kadavul].*

899. Kuuntele vihjettä saavuttaa todellisuus, joka pysyy [sinä mikä 'Minä olen'] tiedon [mielen] sisällä tietona tietoon [eli Itsenä, joka antaa valoa mieleen]: tutkimalla ja tuntemalla kohteentietämistieto [mieli] tällä samalla tiedolla [kysymällä 'Mikä se on?' tai 'Kuka minä olen?'], on keino pysyä sisällä [todellisuutena].

Sadhu Om: *Katso Sri Arunachala Ashtakamin säkeen 5 toiselta riviltä, jossa Sri Bhagavan laulaa, 'Aivan kuten jalokiveä kiillotetaan, jos mieltä kiillotetaan kivellä nimeltä mieli, jotta se vapautuisi puutteista, se loistaa Sinun Armosi loisteella'. Toisin sanoen, vasta kun mieli huolehtii itse siitä, että se vapautuu puutteista ja sen kautta loistaa todellisuutena, puhtaana 'Minä olen'. Huolehtimalla toisista ja kolmansista persoonista, mieli vain kokoaa epäpuhtauksia. (Tähän väliin sopii hyvin myös säe 619 ja sen huomautus!) Sen vuoksi, harjoittamalla mitään muuta toimintaa tai sadhanaa kuin Itsensä huomiointia, mieli ei koskaan kuole. Se kuolee vasta, kun se kiinnittää huomionsa omaan muotoonsa saadakseen selville 'Mikä minä olen?' tai 'Kuka minä olen?' Tämän totuuden Sri Bhagavan löysi omalla suoralla kokemuksellaan. Mietiskelemällä tai tutkimalla mitään muuta kuin mieltä, ei ole sulkeutuneisuutta [antarmukhamia] eikä keino tuntea todellisuus. Vain Itsen huomiointi – harjoitus, jossa mieli keskittyy ensimmäisen persoonan yksittäiseen tunteeseen 'minä' – suiistaa mielen Itseen ja siten tuhoaa sen. Sen vuoksi tämä on ainoa polku saavuttaa ja pysyä todellisuutena.*

900. Lujasti pysyen 'Minä olen Minänä' ilman mitään mielen liikettä, on Jumaluuden [*Sivatva-siddhin*] saavuttaminen. [Koska] todella vakiintuneen tietämisen tilan [Itsetuntemuksen] loiste, jossa mitään muuta ei ole olemassa kuin tämä [tieto], on puhdas Shiva, eikö totta?
901. Tietoisuus-autuuden säteily, joka loistaa yhden tietoisuuden muodossa tasapuolisesti sisällä ja ulkona, on korkein ja autuas perimmäinen todellisuus, jonka muotona on Hiljaisuus ja jonka *Jnanit* ilmoittavat olevan todellisen tiedon lopullinen ja rajoittamaton tila.

Sadhu Om: *Koska kehoa, joka rajoittuu aikaan ja paikkaan, erehdytään pitämään 'minänä', jokaisella on tunne 'Minä olen vain kehossa enkä sen ulkopuolella'. Jos kehon ei näin oleteta olevan 'minä', ei ole sijaa erojen 'sisäpuolella' ja 'ulkopuolella' tunteelle [katso säettä 251]. Tällaisessa tilassa Itsetietoisuus 'Minä olen', joka loistaa yhtenä tietoisuutena ilman 'sisä-' tai 'ulkopuolta', on itsessään todellinen tieto [mey-jnana], kokonainen ja täydellinen perimmäinen todellisuus.*

902. Kuka voi ja miten ajatella koko perimmäistä todellisuutta, jonka lopullisuus on Hiljaisuus, (muotona) 'Minä olen Se', (**Katso alaviitettä 42!**) ja miksi siten kärsiä? Saavuttaa [ajattelusta vapaa] Hiljaisuus on Itsessä pysymistä [*nishthaa*]; se [saavutetaan] tuhoamalla [ensimmäinen ajatus] 'minä'. Kun 'minä' näin tuhoutuu, missä on aihetta ajatella?

Sadhu Om: *Kun todellisuus ei tosiasiallisesti ole mitään muuta kuin kokonainen ja täydellinen Hiljaisuus, joka on olemassa ajattelun alueen ulkopuolella, miksi kenenkään tulisi kärsiä yrittämällä turhaan saavuttaa se ajattelemalla 'Minä olen Se'? Mietiskely 'Minä olen Brahman', 'Minä olen Hän' tai 'Minä olen Shiva' on turhaa eikä ole lainkaan kunnollista jnana-sadhanaa. Sri Bhagavanin mukaan ainoa todellinen jnana-sadhana on hävittää 'minä', ego kysymällä 'Kuka minä olen?'*

4 Muuttumattomuus

(*Nirvkara Tiran*)

903. Oi erittäin suuret ja harvinaiset viisaat miehet, mikä on muutoksen luonne? Tapahtuuko kaikkien näiden asioiden ilmestymistä ja katoamista todella jatkuvasti, vai ovatko ne vain [näennäisiä muutoksia] ilmestymisiä ja katoamisia [alati muuttumattomassa todellisuudessa]?

Sadhu Om: Tämän teoksen säkeisiin 63, 64, 65 ja 91 viitataan tässä uudelleen. Jotkut meistä uskovat virheellisesti, että vaikka tämä maailmankaikkeus kokee lukemattomia muutoksia, kuten luomisen, kasvun, rappeutumisen ja tuhoutumisen, se on aina olemassa oleva todellisuus ja että kaikki nämä muutokset ovat näin ollen totta. Sri Bhagavan kertoo sellaisille ihmisille, että heidän uskomuksensa on erheellinen ja selittää, että syy siihen, miksi heillä on sellainen erheellinen uskomus, johtuu vain heidän virheellisestä katsannostaan nähdä aina muuttumaton Itse maailmankaikkeutena, jossa on lukemattomia muutoksia. Läpi koko tämän luvun Sri Bhagavan kumoaa jatkuvasti heidän erheellistä uskomusta monilla argumenteilla, ja siksi nämä säkeet palvelevat heidän virheellisen filosofiansa asianmukaisina tuomioina.

904. Tämän maailmankaikkeuden nouseminen ja laskeutuminen on virhe [tai muutos], jonka aiheuttaa saastaisen ja lihaisan kehon syntyminen ja kuolema. Syyttää näistä muutoksista Itseä, *Jnanan* tilaa, on harhaa, niin kuin on syyttää pilvien ilmestymisestä ja katoamisesta taivasta.

Sadhu Om: Tila, jossa maailma ilmestyy ja katoaa, on mitätön ja epätodellinen, koska nämä muutokset näkee vain mitätön ego, joka ilmestyy ja katoaa yhdessä kehon kera.

905. Onko mikään harha huonompi kuin harha, erehtyy luulemaan, että Itse, joka tietää näennäisesti olemassa olevan maailman olevan täysin olematon, on muutoksen alainen?

Sadhu Om: Katso tässä Ulladu Narpadun säettä 4, jossa Sri Bhagavan sanoo, '... Voiko näky [nähty] olla erilainen kuin silmä [näkijä]? Totisesti, Itse on Silmä, ääretön [ja siksi muuttumaton] Silmä.' Toisin sanoen, millainen on silmä, sellainen on näky. Sen vuoksi jos, sen sijaan, että näkee puutteellisten ja muuttuvien fyysisten silmien avulla, ihminen näkee Itsen äärettömällä ja muuttumattomalla silmällä, maailmankaikkeus katoaa ja yhden Itsen tiedetään olevan olemassa yksin. Kun totuus on tällainen, voiko olla olemassa mitään suurempaa harhaa kuin nähdä Itse, aina muuttumaton todellisuus tänä mitättömänä ja muuttuvana maailmana? Tämä on Sri Bhagavanin kysymys.

906. Tiedä, ettei edes pieninkään heikkous [tai muutos], joka aiheutuu toiminnoista [maailmassa], vaikuta muuttumattomaan Itseen, aivan kuten

ei edes pieninkään heikkous [tai muutos], jonka aiheuttavat muut [neljä] elementtiä, maa, vesi, tuuli ja tuli, vaikuta suunnattomaan tyhjiyteen.

Sadhu Om: *Katso myös kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan ilmaisee samanlaisen ajatuksen.*

907. Ihmisten eri näkökulmien mukaan samaa naista pidetään vaimona, aviomiehen siskona, miniänä, lankomiehen vaimona, äitinä, jne. Silti todellisuudessa hänen muodossaan ei tapahdu lainkaan muutosta.

Michael James: *Samalla lailla, vaikka tietämättömän jivan näkemyksen mukaan Itsessä näyttää tapahtuvat muutos tulemalla moniksi eri nimiksi ja muodoiksi, kuten maailmaksi, sieluksi ja Jumalaksi, todellisuudessa Se pysyy aina muuttumattomana.*

5 Yksinäisyys (Ekanta Tiran)

908. Kun tutkittiin tarkoin, kaikista niistä monista ominaisuuksista, jotka ovat tarpeen heille, jotka haluavat saavuttaa katoamattoman Vapautumisen, on suuren mieltymyksen asenne olla jatkuvasti yksinäisyydessä, jonka täytyy kunnolla vakiintua heidän mieliinsä.

Sadhu Om: *Sri Bhagavanilla oli tapana sanoa, 'Yksinäisyys [ekantam] ei ole paikka; se on mielen sisäinen asenne' [katso Maharshi's Gospel, Kirja I, luku. 2]. Mumukshun mielen tulisi aina haluta olla onnellisuuden tilassa vapaana kaikista vasanoista tai ajatuksista. Vertaa tässä säkeeseen 912.*

6 Erillisyys (Asanga Tiran)

909. Oi mieli, [jonka todellinen luonne on Itse], vaikka oman pelkän läsnäolosi voimalla kaikki *tattvat* [epätodelliset aineosat, kuten mieli, aistit, keho ja maailma] liittyvät yhteen ja tekevät tuhojaan sisällä, älä ole ymmälläsi niistä, vaan ole niiden pelkkä todistaja irrallisen Itsen tiedon kokemuksen [lujuudella].

Michael James: *Vaikka tämä säe kohdistetaan mielelle, tulisi ymmärtää, että se osoittaa mielelle sen todellisen luonteen Itsenä. Toisin sanoen, tämä säe kertoo välillisesti mielelle, 'Sinä et toden mukaisesti ole se, johon kaikki nämä tattvat vaikuttavat, vaan olet irrallinen Itse, jonka läsnäolossa ja jonka läsnäololla kaikki nämä tattvat toimivat. Sen vuoksi, ole se, mikä todella olet [eli pysy todellisessa luonnossasi Itsenä]. 'On myös pantava merkille, että tässä säkeessä Sri Bhagavan neuvoo mielelle miten pysyä irrallisena todistajana kaikille näille epätodellisille tattvoille. Kuvittelemalla olevansa itse todistaja niille, mieli ei voi koskaan pysyä todella niistä erillään; vain irrallisen Itsen tiedon kokemuksella [asanga-swarupa-jnananubhavalla], toisin sanoen, vain tuntemalla ja olemalla todellinen ja aina irrallinen Itse, voi ihminen pysyä erillisenä todistajana kaikille epätodellisille tattvoille.*

910. Mitä hyvänsä ja kuinka paljon tahansa [hyvää tai huonoa] joko tulee [häneen] tai menee pois [hänestä], pysyä muuna kuin niiden tuntijana ja olla niiden vaikuttamatta, kuin tuulen kuljettama olki, on *Jnana*.

Michael James: *Mitä hyvää tai huonoa tulee Sahaja Jnanille, Hän pysyy Itsenään niin, etteivät ne koskaan vaikuta Häneen ja ollen välinpitämätön niiden suhteen, koska hän tietää olevansa Itse, joka on muuta kuin hyvän tai huonon kokija. Hänen tilaansa voidaan verrata valkokankaaseen, joka ei syty palamaan tulen kuvista eikä kastu veden kuvista, vaikka se on kaikkien niiden kuvien jalusta. Tätä todellisen tiedon [jnanan] täydellisen irrallista ja välinpitämätöntä tilaa havainnollisesti hyvin Sri Bhagavanin elämä. Vaikka niin monet pahat tapahtumat jatkuivat Hänen ympärillään – vaikka jotkut valesadhut yrittivät tekeytyä Hänen gurutukseen, vaikka he mustasukkaisuudesta yrittivät tappaa Hänet vierittämällä lohkareita Hänen päälleen, vaikka jotkut vilpilliset kannattajat teeskentelivät rakastavansa Häntä, mutta tekivät Hänelle selän takana paha, vaikka jotkut ihmiset antoivat Hänelle huumaavien aineita kuten bhangia, vaikka tahtoa tehtiin Hänen nimissään, vaikka oikeustapauksia käytiin Häntä vastaan, vaikka Hänestä kirjoitettiin solvaava kirja, vaikka joitakin hänen hyviä opetuslapsiaan kuten Sri Muruganaria pahoinpideltiin ja kohdeltiin huonosti, vaikka jotkut niin sanotut opetuslapset jopa yrittivät tietoisesti tulkita väärin Hänen opetuksiaan kääntämällä ne virheellisesti ja kirjoittamalla niihin valheellisia kommentteja, jne. – ja vaikka niin monia hyviä tapahtumia jatkui Hänen ympärillään – vaikka vilpittömiä palvojia tuli Hänen luokseen ja ylisti Häntä Korkeimmaksi Herraksi, vaikka hänen Jayantiaan, Golden Jubileeta ja muita tapahtumia vietettiin niin suuressa mittakaavassa, vaikka Hänen nimensä ja maineensa levisi ympäri*

maailmaa, jne. – Hän aina pysyi pelkkänä todistajana, välinpitämättömänä kaikille näille asioille.

911. Ennen kuin ihminen oivaltaa olevansa irrallinen Itse, joka on kuin tila, joka pysyy vailla pienintäkään kiinnitystä mihinkään, vaikka se on olemassa sisäpuolella, ulkopuolella ja tunkeutuu kaikkeen, hän ei voi säilyä hämmentymättä.

Sadhu Om: *Ilman Itsetuntemusta kukaan ei voi elää tässä maailmassa irrallaan.*

912. Taipumukset [*vasanat*] sydämessä ovat todellinen kiintymys [*sangam*], joka tulisi hävittää. Sen vuoksi, missä tahansa yhteisössä [*sangamissa*] he elävät, mikään onnettomuus ei kohtaa niitä suuria, jotka ovat täysin hallinneet petollisen mielen [ovat tuhonneet kaikki *vasanansa* ja siten saavuttaneet *mano-nasan*].

7 Mielenhallinta (*Mano-Nigraha Tiran*)

913. Heillä, jotka sallivat mielensä vaellella sinne sun tänne, kaikki menee pieleen.

Sadhu Om: *Mieltä tulisi hallita ja saada se laantumaan, eikä sallia sen vetää sinne sun tänne sen vasanoiden toimesta.*

914. Saada mieli, joka juoksee kaikkiin suuntiin sellaisella vauhdilla, että jopa tuulta pelottaa, lamautumaan kuin täysin ramman miehen, joka ei voi liikkua missään ja siten tuhota se, on saavuttaa todellinen kuolemattomuus.

Sri Muruganar: *Koska syntymän ja kuoleman samsara on totuudessa vain mieltä eikä Itseä varten, jos, sen sijaan, että liikkuu yhdessä mielen kanssa ikään kuin sen muoto olisi oma muoto, ihminen tuntee sen olevan muuta kuin hän itse ja näin tuhoaa sen, kuolemattomuuden tila tunnetaan selvästi ihmisen omana todellisuutena.*

915. Kitkeä rikkakasvien kaltaiset kolme halua [halut naisiin, rikkauteen ja maineeseen] jopa ennen ne itävät ja saada mieli laantumaan ja pysymään hiljaa kuin valtameri ilman tuulen luomia aaltoja, se on *Jnanaa*.
916. Kun mieli ei vaella vähimmässäkään määrin aistien kautta, jotka ovat syy, joka heittää ihmisen kurjuuteen ja kun mieli pysyy laantuneena kuin myrskyinen valtameri, joka on täysin rauhoittunut ja tullut tyyneksi, se on *Jnanaa*.
917. Aivan kuten aurinkoa ei voi nähdä paksussa pilvessä olevalta taivaalta, samoin ihmisen omaa Itseä ei voi nähdä mieltaivaalta, jota peittää ajatusten tummat pilvet.
918. Hän, joka on tuhonnut mielen, on keisari, joka ratsastaa korkeimman *Jnanan* elefantin niskalla. Tiedä varmasti, että mielen kuohunta on julman ja ankaran syntymän [ja kuoleman] kurjan orjuuden ainoa syy.

Sri Muruganar: Koska mielen kuohunta [chitta-chalana] on syntymän kurjuuden juuri, ajatusten yksinään sanotaan täällä olevan orjuutta. Koska ihmisen oma luonto [Itse] loistaa esiin niin pian kuin ajatukset tuhotaan, häntä, jonka mieli näin tuhoutuu, ylistetään kuvainnollisesti keisariksi, joka ratsastaa *Jnanan* elefantilla.

919. Rauhallinen selkeys vailla mentaalista kuohuntaa on *samadhi*, joka on välttämätöntä Vapautumiselle. [Tästä syystä] yritä hartaasti kokea rauhallisen tietoisuus, sydämen selkeys, tuhoamalla [mielen] petollinen myllerrys.
920. Ilman Itseoivallusta [*atma-darshanam*], ego ei kuole. Samalla lailla, ilman mielen [eli egon] kunniakasta kuolemaa, tämä kurja uni maailmanäyttämöstä ei katoa. Tiedä näin.

Sadhu Om: Jos kaiken elämän kurjuuden on loputtava, mielen on kuoltava. Jos mielen on kuoltava, Itseoivallus täytyy saavuttaa. Sen vuoksi vain Itseoivallus poistaa kaiken kurjuuden.

921. [Kohtaamalla sitä] kukaan ei voi tuhota [mielen] [nousevaa ja aistien kautta ulos hyppäävää] luonnetta. [Ainoa tapa tuhota se, on] sivuuttaa se jonain olemattomana [eli pelkkänä valheellisena ilmentymänä]. Jos tiedät ja tietoisesti pysyt Itsessä, perusta [mielen] luonteen [nousemiselle ja asettumiselle], [mielen] luonteen nopeudelle [eli

nopeudelle, jolla se nousee ja hyppää ulos aistien kautta] loppuu vähitellen [koska ei ole ketään kiinnittämässä huomiota siihen].

Sadhu Om: *Valilla oli lahja, jonka kautta hän sai puolet jokaisen vastustajan voimasta, joka kohtasi hänet ja sen vuoksi Ram'in oli tapettava hänet kohtaamatta häntä kasvotusten. Samalla tavoin, jos joku yrittää tappaa mieli-mayan kohtaamalla sen suoraan [eli koettaa epätoivoisesti hallita ajatuksia, mielen nousevaa ja hyppäävää luonnetta], hän itse asiassa antaa tuoretta voimaa sille. Koska mieli [eli mielen nouseva ja hyppäävä luonne] on meidän tuntema kohde, meidän pitäisi käsitellä sitä toisena persoonana ja sivuuttaa se kääntämällä huomiomme kohti ensimmäistä persoonaa, pelkkää tunnetta 'minä'. Mieli menettää silloin Armon voimansa [anugraha-saktin] ja näin se vähitellen laantuu ja kuolee itsestään. Tämän täydellisemmäksi selitykseksi, katso kirjan The Path of Sri Ramana – osa I, 2. painos, kappale 7, sivut 101-105.*

922. Oi ihmiset, jotka ikävöivät ja surevat niin paljon, tuntematta vähimmässäkään määrin keinoa tuhota mieli niin, ettei se toimii enää, keino on kokea selvästi, että nähty [maailmailmiö] ja näkijä [jiva] eivät ole mitään muuta kuin minä itse [Itse].

Michael James: *Niin kauan kuin ihminen kokee eron näkijän ja nähdyn välillä, mieltä ei voi millään keinoin saada hallintaan. Ja ennen kuin hän tietää oman todellisen luonteensa, hän ei voi kokea, että näkijä ja nähty eivät ole mitään muuta kuin hän itse ja ovat sen vuoksi ei-erilaisia. Sen vuoksi ainoa keino tuhota mieli ja siten hallita sitä tehokkaasti, on tuntea oma todellinen luonteensa.*

Joissakin käännöksissä tämän säkeen on tulkittu tarkoittavan, että lopettaakseen mielen levottomuuden ihmisen täytyy 'katsoa kaikkia asioita, jotka ovat havaittava ja havaitsija Itsenä' [katso Guru Ramana Vachana Mala, v. 207]. Tämä tulkinta on virheellinen, sillä ellei ihminen tunne Itsen todellista luonnetta, on mahdotonta katsoa kaikkia asioita Itsenä. Kun yrittää kuvitella, että kaikki on Itseä, se olisi vain henkistä bhavanaa ja siksi se ei olisi tehokas keino saada mielen levoton luonne laantumaan. Itsetuntemuksen todellinen kokemus on ainoa keino lopettaa mielen levottomuus.

923. Niin kuin korut [nähdään] kullassa, niin kuin vesi [nähdään] kangastuksessa ja niin kuin unikaupunki rintavarustuksineen, kaikki, mikä nähdään, ei ole mitään muuta kuin pelkkää Itseä. Pitää niitä jonain muuna kuin Itsenä, on virhe.

Michael James: Niin kuin tarkasteltaessa monenlaisia koruja, niiden todetaan olevan vain kultaa, näennäisen veden todetaan olevan pelkkää hohtavaa lämpöä ja unikaupungin todetaan olevan vain nukkujan mielikuvitusta, niinpä, kun totuus oivalletaan, valheellisen maailmailmiön todetaan olevan vain Itseä.

8 Kuollut Mieli (Mrita Mana Tiran)

924. Minä vakuutan varmuudella, että vaikka mieli on lakannut eikä ole enää toimintaa ajatusten muodossa, siellä on yhä edelleen olemassa todellisuus ['Minä olen'] *Jnananandan* [todellisen tiedon autuuden] asuntona, joka oli [aiemmin] piilossa ['Minä olen tänä kehona'] ikään kuin se rajoittuisi aikaan ja tilaan.

Sadhu Om: Tässä *Sri Bhagavan* vakuuttaa, että ensimmäisen ajatuksen tuhoutumisen jälkeen, joka (ajatus) loisti koko tämän ajan 'Minä olen tänä kehona', siellä on Itse olemassa loistaen *sat-chit-anandana*, 'Minä olen Minä'. Joitkut *Buddhism*in koulukunnat sanovat, 'Viimein jäljelle ei jää mitään Itsenä; vain tyhjiys [sunya] on jäljellä'. Mutta *Sri Bhagavan* kiistää tämän virheellisen uskomuksen ja ilmoittaa painokkaasti omasta kokemuksestaan, 'Siellä on todella olemassa todellisuus [sat-vastu], joka on *Jnanananda*; se tila ei ole tyhjiys [sunya] vaan täydellinen kokonaisuus [purna]'. Vertaa tähän *Upadesa Undiyarin* säettä 20, "Missä 'minä' [ego-itse] kuolee, se Yksi [todellinen Itse] loistaa esiin spontaanisti 'Minä-Minänä'; se yksin on kokonaisuus [purna]" ja *Ulladu Narpadun* säettä 12, 'Itse on todellinen tieto; se ei ole tyhjiys [vaikka vailla kaikkea tavoitteellista tietoa]'.

925. Se, joka on aina saavutettu [*nitya-siddha*] ja joka loistaa leviten kaikkialle vailla [sellaisia eroja kuin] 'nyt' tai 'silloin', 'täällä' tai 'siellä', 'on olemassa' tai 'ei ole olemassa', on puhdas *Siva*.

9 Kaikkitietävyys (Mutrunarvu Tiran)

926. Vain absoluuttinen tieto, joka loistaa jakautumatta, koska se tietää, ettei mitään muuta asiaa ole olemassa kuin Itse, eikä kohteellinen tieto,

joka tuntee jopa [kaiken, mikä tapahtuu kaikkialla] kolme aikaa [menneen, nykyisen ja tulevan], on korkein kaikkítietävyys. Tiedä näin.

Sadhu Om: *Kykyä tietää kaikki muut asiat, kuten tapahtumat menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa ja kykyä hallita kaikkia kuuttakymmentäneljää taitoa, ihmiset ylistävät 'Kaikkítietävyytenä' eli 'sarvajnatvamina'. Kuitenkin, koska Sri Bhagavan sanoo Ulladu Narpadun säkeessä 13, 'Tieto moninaisuudesta on tietämättömyyttä [ajnanaa]' ja koska Hän sanoo Ulladu Narpadun säkeessä 26 'Totisesti ego on kaikki,' kaikkien näiden asioiden, joita ylistetään 'kaikkítietävyytenä' tulisi itse asiassa ymmärtää olevan pelkkä egon kohteellista tietoa ja siten olla vain tietämättömyyttä. Ulladu Narpadun säkeessä 13 Sri Bhagavan sanoo, 'Se, joka tietää [moninaisuuden eli toiseuden] ei voi olla todellista tietoa', koska todellisuudessa mitään muuta asiaa ei ole olemassa, jota tietää tai tulla tuntemaan. Sen vuoksi ei-kaksinainen Itsetuntemus, joka loistaa itsestään kokonaisuutena [purnana] tietämättä mitään muuta, yksin on todellista kaikkítietävyyttä eli sarvajnatvamia.*

927. Koska jopa heidän vähäisellä tiedollaan niin monet onnettomuudet ja kärsimykset jo tungeksivat heissä, joiden mieli ei ole laantunut, jos he saavuttavat kaikkítietävyyden, he eivät hyödy siitä lainkaan, vaan saavat vain lisän harhan tiheään pimeyteen, joka on jo olemassa heidän sisällään.

Sadhu Om: *Etsijä, jonka mieli ei ole laantunut, hämmentyy jo kaikesta objektiivisesta tiedosta, jonka hän on koonnut ja siten läikähtyy, pystymättä kantamaan vaeltelevien ajatustensa raskasta taakkaa. Sen vuoksi, jos hän kykenee hankkimaan lisää tietoa, kuten tiedon kaikista tapahtumista, joita tapahtuu kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa, eikö hän ole yhä hämmentyneempi ja eikö häntä rasita yhä enemmän ajatusten aallot? Näin ollen, eikö hänen ole mahdotonta vapauttaa itsensä kaikista ajatuksista ja pysyä rauhallisesti Itsessä? Sen vuoksi, tällainen niin kutsuttu kaikkítietävyys [kaikkien ulkopuolisten kohteiden tieto] ei ole vain hyödytöntä, vaan myös erittäin vahingollisia.*

928. Vain hänelle, joka sen sijaan, että tietää olevansa se, joka vain on olemassa, erehtyy pitämään itseään [muiden asioiden] tietäjänä ja joka siten näkee [tämän maailman] petollisen näyn, [suhteellisen tiedon] tulvasta koostuva kaikkítietävyys on todellista. Mutta *Jnanille*, jolla ei ole tällaista harhaa, kaikkítietävyys [joka koostuu niin monesta tiedosta] ei ole mitään muuta kuin mielipuolista tietoa.

929. Vain kun ihminen harhautuu [ajattelemaan], että hän on tietäjä [mieli], hän tuntee 'Minulla on vähän tietoa'. Mutta, kun todellinen tieto valkenee, kaikkítietävyys kuolee myös täydellisesti niin kuin vähäinen tieto.

Sadhu Om: *Se, joka pysyy pelkän olemisemme luonnollisena tietona Jnana-pralayan, suuren liukenemisen jälkeen, jossa (liukenemisessä) kaikki tuhoutuu, on todellisuutta. Näin ollen, aivan kuten vähäisen tiedon, myös erityyppisten kaikkítietävyyksien täytyy tuhoutua samalla. Niinpä Itsetuntemuksen korkeimmassa tilassa mikään muu ei pysy kuin ainoa todellinen tieto, ensimmäisen persoonan yksittäinen tunne 'Minä olen'.*

930. Vedat ylistävät Jumalaa 'kaikkítietävänä' vain heidän vuokseen, jotka ajattelevat olevansa ihmisiä, joilla on vähän tietoa. [Mutta] kun kiihkeästi tutkitaan, [ymmärretään, että] koska Jumala on luonteeltaan todellinen Kokonaisuus [josta erillään 'toinen' ei voi olla olemassa Hänelle tietää], Hän ei tiedä mitään.

931. 'Koska näkemisen [kuulemisen, maistamisen, jne.] kokemukset ovat, kun koetaan, samoja *Muktoille* [kuten muille] ja koska he [*Muktat*] näin kokevat monenlaisia eroja, jotka ilmenevät näkemisen [kuulemisen, jne.] seurauksena, he kokevat ei-erilaisuutta [vaikka huomaavat näitä eroja] – sanoa näin on virhe.

Sadhu Om: *Ihmisillä on monia vääriä käsityksiä Jnanin tai Jivanmuktan tilasta ja yksi tällainen väärinkäsitys osoitetaan tässä vääräksi. 'Sen, minkä ihmiset näkevät vetenä, Jivanmukta näkee myös vetenä ja sen, minkä he näkevät ruokana, myös Hän näkee ruokana. Sen vuoksi, aistikohteidensa kokemuksessaan Jivanmukta on samanlainen kuin muut ihmiset. Mutta vaikka Jivanmukta näin näkee nämä erot, Hän näkee ei-erilaisuuden niissä' – eikö ole olemassa monia panditeja ja luennoitsijoita, jotka puhuvat ja kirjoittavat näin, vaikka heillä itsellään ei ole Advaitan kokemusta, vaan ovat vain lukeneet siitä kirjoista? Mutta kuka on kunnollinen auktoriteetti sanomaan, mikä on Jivanmuktan todellinen kokemus? Vain todellinen Jivanmukta! Näin Bhagavan Sri Ramana, joka on todella kokenut todellisuuden ja joka on todellinen Loka Maha Guru, vakuuttaa tässä säkeessä, että tällaiset lausunnot ovat vääriä ja seuraavassa säkeessä Hän kertoo, miten ja miksi he ovat väärässä. Katso myös säettä 1180.*

932. Se, että *Mukta* nähdään ikään kuin myös Hän näkisi monia [eri] muotoja, johtuu vain sivustakatsojien harhautuneessa näkymässä, jotka (katsojat) näkevät monia eroja; mutta [tosiasiassa] Hän ei ole näkijä [tai mitään].

Sadhu Om: *Tämän teoksen säe 119 tulisi taas lukea tässä. Niin kauan kuin joku näkee itsensä yksilönä, joka näkee erilaisuuksien maailman, hän ei voi muuta kuin nähdä Jnanin samoin yksilönä, joka näkee eroja [katso Ulladu Narpadun säettä 4 'Voiko näky olla erilainen kuin silmä?'] Mutta koska Jnani ei itse asiassa ole mitään muuta kuin ruumiiton ja yksilöllisyydetön Jnana Itse, nähdä Hänet näkijänä ja uskoa, että jopa Hän näkee eroja niin kuin joku, on totta vain ajnanien näkemyksessä. Absoluuttinen totuus kuitenkin on, että Jnani ei ole näkijä ja että Hän ei koskaan näe mitään eroja, kuten Sri Bhagavan sanoo Ulladu Narpadun säkeessä 13, 'Moninaisuuden tieto on vain tietämättömyyttä [ajnananaa]'*.

Näin kahdessa edellisessä säkeessä Sri Bhagavan kumoo selvästi virheellisen ajatuksen, joka esitettiin kommenttina, perehdyttäminen [bhoomika] Sat-Darshana-Bhashyaan, 6. painos, s. 35-38, lopussa⁴⁵, nimittäin ajatuksen, että Jnani eli vapautunut sielu säilyttää yksilöllisyytensä egon tuhoamisesta huolimatta ja että Hän 'näkee moninaisuuden ykseydessä ja kokee ykseyden moninaisuudessa' [vertaa tähän Maha Yoga, 7. painos, s. 160-164]. Tästä bheda-abhedan virheellisestä teoriasta eli ykseydestä moninaisuudessa Sri Bhagavanilla oli tapana sanoa, että jos pienintäkin erilaisuutta tai moninaisuutta koetaan, se tarkoittaa, että ego eli yksilöllisyys on paikalla, joten jos erilaisuutta koetaan, ei-erilainen tai ykseys olisi pelkkää teoreettista väitettä eikä varsinainen kokemus [katso Golden Jubilee Souvenir, 2. painos, s. 295, ja The Mountain Path, Lokakuu 1981, s. 224].

933. Johtuu vain toisiin persooniin kohdistuvasta virheellistä tottumuksesta, että ihminen harhautuu [ajattelemaan], että hänellä on vähän tietoa. Kun hän luopuu tästä mielenkiinnosta toisiin persooniin ja tietää totuuden omasta Itsestään *vicharalla*, vähäinen tieto kuolee ja loistaa täytenä [eli täytenä tietona eli todellisena kaikkietävyyttenä].

934. Tuntee suoraan ei-kaksinainen Itse, joka ihmisen virheellisestä näkemyksestä johtuen ilmenee kaikkina näinä monina [niminä ja] muotoina, [maailmankaikkeutena] eikä minään muuna, on [oikea] kokemus.

45 Tämän perehdyttämisyksikön s. 35-38 lopussa on kommentti!

Sadhu Om: *Eikö olekin olemassa joitakin harhautuneita ihmisiä, jotka ajattelevat, että tämän maailman on virheellisesti luonut Jumala kivun ja mielihyvän seoksena, ja jotka sen vuoksi yrittävät jonkinlaisilla joogilla poistaa kivun ja luoda mielihyvää ja siten taivaallistaa maailman? Osoittaakseen heille, että heidän ajattelutapansa on virheellinen ja heidän pyrkimyksensä on silkkää typeryyttä, Sri Bhagavan alkaa tämän säkeen sanoilla 'virheellisestä näkemyksestä johtuen' siten tarkoittaen seuraavaa: 'Johtuu vain teidän virheellisestä näkemyksestänne, että tämä maailma näkyy teille sillä tavoin; Jumala ei koskaan luonut sitä näin; virheet, jotka näette maailmassa, ovat seurausta drishti-doshasta [viasta näkemyksessänne] eikä srishti-doshasta [viasta Jumalan luomakunnassa]'. Sen vuoksi Sri Bhagavan opettaa, että todellinen kaikkítietävyys eli sarvajnatvam on vain oman virheellisen näkemyksen [dosha-drishtin] poistamista saavuttamalla Jnana-drishti [Jnanan näkemys].*

935. Jos kaikki ihmisen mielikuvat [jotka näkyvät] unessa, eivät [jo] oleskelisi [hänen] sisällään, niitä ei voisi nähdä. Koska asia on niin, saavuttaa Itsen kokemus, jossa (Itsessä) asuvat kaikki nämä [mielikuvat, jotka näkyvät] valvetilassa, yksin on [todellista] kaikkítietävyyttä.

Michael James: *Kaikki, mitä ihminen näkee unessa, on vain vasananoiden heijastusta, jotka jo oleilevat hänen sisällään. Samalla lailla, kaikki, mitä hän näkee tässä valvetilassa, on vain omien vasananoiden heijastusta [katso säettä 84]. Näin ollen, tietääkseen kaiken, ihmisen tarvitsee vain tuntea itsensä. Kuitenkin, koska oma itse [Itse] yksin on todella olemassa ja koska niin kutsuttu 'kaikki' on todella olematonta ja epätodellista, ei ole olemassa 'kaikkea', jonka tietää, kun tuntee itsensä. Kuten Sri Bhagavan sanoo Atmavidya Kirtanamin kolmannen säkeen toisella rivillä, 'Mitä [muuta] täytyy sen jälkeen tietää, kun tuntee itsensä?'*

936. Jos ihminen ei antaudu modernin sivilisaation harhaiseen elämään, jos hän hylkää kaipuun hyödyttömiin maallisiin tietoihin [kuten tieteisiin, taiteisiin ja kieliin] ja jos hän poistaa erottelemisen tunteen [bheda-buddhin] Sivan [eli Paramatman] ja sielun [eli jivatman] välillä, vain silloin Siva Jnana Bodhamin todellinen sisältö loistaa esiin.

Michael James: *Sanat 'Siva Jnana Bodham' tässä antavat kaksi merkitystä; niillä voidaan tarkoittaa joko kyseisen nimistä Advaitista tekstiä tai niiden voidaan katsoa tarkoittavan Sivan, korkeimman todellisuuden tietoa.*

10 Neljänteen Ylennyt Tila (*Turiyatita Tiran*)

937. *Jnaneissa*, jotka ovat tuhonneet egon, kolme tilaa [valveillaolo, uni ja syväuni], jotka nähtiin aiemmin, katoavat ja *turiyan* ['neljännen'] jalo tila tulee itsestään loistamaan kunniakkaasti heissä *turiyatitana* [tilana, joka on ylennyt 'neljänneksi'].
938. *Turiyan* tila, joka on Itse, puhdas *sat-chit*, on itsessään eikaksinainen *turiyatita*. Tiedä, että kolme tilaa ovat pelkkiä [virheellisiä] ilmentymiä ja että Itse on niiden tukialusta [eli pohja, jolle ne ilmestyvät ja jolta katoavat].
939. Eikö johdu vain siitä, että jos muut kolme tilaa [valveillaolo, uni ja syväuni] olivat todellisia, tämä valveilla oleva syväuni [*jagrat-sushupti*], puhdas *Jnana*, olisi neljäs? Koska näiden kolmen tilan [todetaan olevan] epätodellisia *turiyan* edessä, se [*turiya*] on ainoa tila; tiedä [sen vuoksi], että se [*turiya*] on itsessään *turiyatita*.

Michael James: *Edellisissä kolmessa säkeessä esitetyt ajatukset Sri Bhagavan tiivistä seuraavaa säkeeseen, joka on myös Ulladu Narpadu Anubandhamin säe 32.*

B18 Vain heille, jotka kokevat valveillaolon, unen ja syväunen, tätä valveilla olevan syväunen tilaa, joka on [näiden kolmen tilan] tuolla puolen, kutsutaan *turiyaksi* ['neljänneksi']. Koska tämä *turiya* yksin todella on olemassa ja koska näennäiset kolme tilaa eivät ole, se [*turiya*] on itsessään *turiyatita*.

Sadhu Om: *Sana 'turiya' tarkoittaa kirjaimellisesti 'neljäs'. Koska kaikki ihmiset kokevat vain kolmea tilaa, valveillaoloa, unta ja syväunta, Jnanan tilaa eli valveilla olevaa syväunta [jagrat-sushuptia], joka ei ole mikään näistä kolmesta tilasta, kutsutaan sastroissa 'neljänneksi'. Mutta Sri Bhagavan kysyy tässä, 'Miksi tätä tilaa tulisi kutsua neljänneksi tai turiyaksi kun, tämän tilan kokemisen aikaan, joka on ikuisen Itseheräämisen tila, kolmen muun tilan [valveillaolon, unen ja syväunen] todetaan olevan todella olemattomia?' Eikö tätä tilaa silloin tulisi pitää ensimmäisenä? Ei, olisi virheellistä edes pitää sitä ensimmäisenä, koska mitään toista tilaa ei ole olemassa koettavaksi sen jälkeen, kun tämä tila, ainoa todellinen tila, koetaan. Sen sijaan, että kutsuu sitä joko ensimmäiseksi tai*

neljänneksi, sitä tulisi oikeastaan kutsua vain 'atitaksi' [kaikenylittäväksi tilaksi, turiyatitaksi] – tällainen on upadesa, joka annetaan tässä säkeessä.

Edes Jivan kolme tilaa, valveillaolo, uni ja syväuni, eivät ole todella kolme; niitä on vain kaksi, nimittäin sakala [mielen toiminnan tila] ja kevala [mielen toimimattomuuden tila]. Jopa näillä kahdella on vain suhteellinen todellisuus [vyavakarika satya]. Todellisuudessa, syväuni yksin on turiyan tai turiyatitan luonto. Tämän yksityiskohdan täydellisemmäksi selvitykseksi lue sivut 144-145 kirjasta The Path of Sri Ramana - Osa I, 2. painos. Katso myös tämän teoksen säkeitä 460 ja 567 ja vastaus kysymykseen 9 (8) Upadesa Manjarin 4. luvusta.

940. Kutsutaanpa sitä mahtavaksi syväuneksi vailla heräämistä tai yksittäiseksi heräämiseksi syväunen sisään liukumisen koskematta, se osuvasti sopii kunnianarvoisaan *Jnana-turiyaan*.

Sadhu Om: *Tätä todellista tilaa voidaan osuvasti kuvailla niin monin eri tavoin, kuten valveilla oleva syväuni, nukkumisen täyttämä valveillaolo, heräämätön syväuni, nukkumaton valveillaolo, syntymätön kuolema tai kuolematon syntymä.*

11 Akhanda Vritti (Akhanda Vritti Tiran)

941. Koska jokainen *vritti* [mielen liike] on katkelma [*khanda*], suuri *Akhanda* [katkeamaton eli ehjä todellisuus] on vain *nivrittin* [liikkumattomuuden] tila. [Tästä syystä] sanoa, että korkeimmassa tilassa on *Akhandakara-vritti* [liike ehjässä muodossa] on samaa kuin puhuisi joesta valtameren muodossa.

Sadhu Om: *Jotta ne sopisivat kypsymättömien mielen heikkotasoiseen ymmärrykseen, kirjoituksissa käytetään monia soveltumattomia termejä. Sri Bhagavanilla oli toisinaan tapana huomauttaa siitä, kuinka sopimattomia muutamat tällaiset hengelliset termit olivat, kuten termi 'Akhandakara-vritti', joka tarkoittaa kirjaimellisesti 'liikettä [vrittiä] katkeamattomassa eli ehjässä muodossa'. Tätä termiä käytetään joskus kuvaamaan täydellisen Itsessä pysymisen lopullista tilaa ja joskus myös ilmaisemaan tiettyjä harjoituksia, kuten Mahavakyyn 'Minä olen Brahman' mietiskelyä. Kuitenkin Sri Bhagavan paljastaa tässä säkeessä, ettei tämä termi ole sopiva harjoituksen eikä saavuttamisen tilaan, sillä harjoituksen tila on khandan [pirstoutumisen] tila, kun taas saavuttamisen*

tila on nivrittin tila. Akhandan [katkeamattomuuden] korkeimmassa tilassa ei voi olla sijaa millekään liikkeelle eli vrittille. Kun joki sulautuu mereen, se menettää erillisen identiteettinsä tai yksilöllisyytensä jokena ja tulee yhdeksi meren kanssa; sen vuoksi ei olisi sopivaa kutsua sitä 'joeksi valtameren muodossa' [samudrakarānadi]. Samalla lailla, kun kaikki vrittit [mielen liikkeet] mukaan lukien ensimmäinen vritti, aham-vritti eli 'minä'-ajatus, ovat sulautuneet Itsetuntemuksen katkeamattomaan tilaan, ne menettävät erillisen identiteettinsä vritteinä ja tulevat yhdeksi katkeamattoman tilan kanssa; sen vuoksi, sen sijaan, että kutsuu tätä ehjää tila pelkäksi 'Akhandaksi', on sopimatonta yrittää säilyttää termi 'vritti' ja kutsua sitä tilaa 'vritti ehjässä muodossa' [akhandakara-vritti].

12 Solmun Irrottaminen

(Granthi-Bheda Tiran)

942. Tila, jossa mieli ei tule sydäntä särkevään tuskaan, jossa mieli ei uppoudu iloon ja jossa se pysyy yhtä välinpitämättömänä ja tyytyväisenä [sekä tuskassa että mielihyvässä], on merkki *granthi-bhedasta* [kehoon samaistumisen solmun irrottamisesta].
943. Ajattelemta sitä, mitä on tapahtunut menneisyydessä ja ajattelemta sitä, mitä on tulossa [tulevaisuudessa], vaan pysyen irrallisena todistajana jopa kaikelle, mitä tapahtuu [nykyisyydessä] ja ollen autuas yltäkylläistä rauhasta, on merkki *granthi-bhedasta*.
944. Mitä hyvänsä ajatuksia saattaa tulla, niiden luonne on sellainen, etteivät ne voi olla olemassa ilman välttämätöntä Itseä; sen vuoksi, lankeamatta tarkkaamattomuuteen [*pramadaan*] sellaiseen kuin [saa itsensä tuntemaan], 'Voi, Itsen tila [Itsessä pysyminen tai Itsen huomiointi] on kadonnut matkan varrella', on myös sitä [eli on myös merkki *granthi-bhedasta*].

Michael James: *Vaikka ajatuksia pitäisi nousta, Jnani, [hän, josta solmu tai granthi on leikattu irti] tietää horjumattoman Itsekokemuksensa kautta, etteivät ne ei voi olla olemassa ilman Itseä ja siten mikään määrä ajatuksia ei saa Häntä tuntemaan, että Hän on menettänyt otteensa Itsen huomiointiin tai Itsessä pysymiseen. Henkilö, joka ajattelee, että aallot ovat erillään merestä, tuntee, nähdessään aalloja, että ne verhoavat merta, kun taas henkilö, joka tietää, etteivät aallot ole muuta kuin merta, ei koskaan tunne niin. Samalla lailla, ajnani, joka tuntee ajatusten olevan muuta kuin hän itse, tuntee, että ajatukset kääntävät hänen huomionsa Itsestä, kun taas Jnani, joka tietää, etteivät ajatukset ole muuta*

kuin Hän Itse [eli joka tietää, ettei ajatuksilla ole itsenäistä olemassaoloa, vaan ne näyttävät olevan olemassa vain riippumalla Hänen omasta olemassaolostaan], ei koskaan tunne, että ajatukset ovat kääntäneet Hänen huomionsa pois Itsestä.

13 Tehtyään Sen, Mitä on Tehtävissä

(Krita-Kritya Tiran)

945. Kellä hyvänsä on mitä tahansa kokemuksia, missä hyvänsä ja vaikka mistä tahansa asioista, kaikkien noiden kokemusten, tutkittaessa, [todetaan olevan] ei mitään muuta kuin Itsekokemuksen [heijastunut] osa.

Sadhu Om: *Kaikki tavoitteelliset kokemukset eivät ole mitään muuta kuin yhden todellisen Itsekokemuksen, 'Minä olen' valheellista heijastusta. Katso tässä tämän teoksen säettä 1074, 6. vastausta Upadesa Manjarin luvusta 2 ja kirjan The Path of Sri Ramana – Toinen osa, 1. painos, s. 19-21.*

946. Koska Itse vetää sisäänpäin ensimmäisen ajatuksen [mielen], [onnellisuuden] kokijan, hukuttaa sen sydämeen eikä salli sen pään nousta. Sen muoto on puhdasta *sukhatitaa* [sitä, joka ylittää onnellisuuden]; kutsua Sitä *sukha-swarupaksi* [onnellisuuden muodoksi] on virhe.

Sadhu Om: *Se, mikä tuntee parin 'onnellisuus ja kärsimys' [sukha-duhka] on vain mieli. Itse ylittää kaikki kaksikot eikä ole niiden vaikutuksen alainen. Koska Itseoivalluksen aikana mielen, joka kohoaa luokittelemaan 'tämä on onnea' tai 'tämä on kärsimystä', ei sallita nostaa päätään edes vähimmässäkään määrin, vaan vedetään sisään ja hukutetaan Itsetuntemuksen [absoluuttiseen tietoisuuteen, joka on pelkkää olemassaoloa] mereen, olisi paljon sopivampaa kutsua Itseä 'siksi, joka ylittää onnellisuuden' [sukhatita] mieluummin kuin 'onnen muodoksi' [sukha-swarupa].*

947. Sen jälkeen, kun on tutkinut ja siten tuntenut sen Itsenä 'Minä olen se [Itse, joka ylittää jopa onnellisuuden]', haluten, mihin kaksinaiseen onneen kenelle voisi tämä todellinen ja suuri *Jnani* saada henkistä janoa?

Sri Muruganar: *Koska Hän [Jnani] on todella Itse, katkeamaton autuus [akhanda-ananda] ja koska mitään onnea eikä jivaa ole olemassa Hänestä erillään, sanotaan 'haluten, mihin kaksinaiseen onneen kenelle', ja koska mikään*

kipua ei ilmesty ilman halua, sanotaan 'haluten, mihin olisi Hän saanut henkistä janoa'.

948. Vedalaisia määräyksiä, jotka sanovat, 'Sinun täytyy tehdä tämä', ei sovelleta todellisiin *Jnaneihin*, joilta tekijyyden pimeä harha on kuollut. Syy siihen, miksi sanotaan [*Vedojen* 'Karma Kandassa'], että jopa *Jnanit* joutuvat tekemään niin paljon karmaa, on vain varjella *vaidika dharmaa* [eikä pakottaa *Jnaneja* suorittamaan *karmoja*].

Michael James: *Jotkut koulukunnat uskovat, että jopa Jnanien täytyy tehdä joitakin hyviä tekoja [karmoja], esimerkiksi, että heidän tulisi tehdä uhrauksia [yajnoja] maailman hyvinvoinnin tähden tai että heidän tulisi auttaa Jumalaa hallitsemaan universumia. Tällaisista asioista puhutaan myös 'Karma Kandassa' [siinä osassa Vedoja, joka opettaa rituaalisia tekoja toiveiden täyttämiseksi], mutta niitä sanotaan vain, jotta ne rauhoittaisivat tietämättömien ihmisten mieliä ja kannustaisi heitä seuraamaan karman polkua niin, ettei kurittomuus kukoistaisi yhteiskunnassa. Koska kuitenkin Jnanilta puuttuu kaikki tekijyyden tunne, vain ajanien näkemyksessä Hän saattaa joskus näyttää tekevän sellaisia hyviä karmoja. Kun kypsymätön etsijä kysyi Sri Bhagavanilta voivatko Jnanit valita tekevätkö He jonkinlaista työtä tai karmaa, jopa Hänellä oli joskus tapana vastata: 'Kyllä, jotkut Jnanit voivat ottaa vastaan työtä [karmaa], mutteivät kaikki' [katso Maharshi 's Gospel, Kirja I, luku 7, s. 39]; kuitenkin, Hän antoi tällaisia vastauksia vain, jotta ne miellyttäisivät tällaisten etsijöiden kypsymätöntä ymmärrystä ja rauhoittaisi heidän mieliään.*

949. Koska sen takana ei ole mikään saavutettavaa, jonka he ovat jo saavuttaneet, egottomilla *Sukhatitareilla* [heillä, jotka ovat ylittäneet onnellisuuden] ei ole enempää tehtävää. Koska tällainen on heidän luontonsa, he yksin ovat niitä, jotka ovat saavuttaneet päämäärän, tehtyään [kaiken sen, mitä on tehtävissä].

Sadhu Om: *Vertaa tätä Upadesa Undiyarin säkeeseen 15, 'Suurelle Joogille, joka on saavuttanut todellisuuden, tuhottuaan mielimuotonsa, ei ole yhtä ainoaa tehtävää [jäljellä tehtäväksi] ...' ja Ulladu Narpadun säkeeseen 31, 'Mitä yksittäinen asia on jäljellä Hänelle tekeväksi, jotka näin nauttii Itsen autuudesta, joka (Itse) on noussut itsensä [mielen eli egon] tuhoamisesta...'*

Sri Muruganar: *Egottomuuden tila yksin on puhdasta hiljaisuutta; se yksin on se, jota kutsutaan 'se, joka ylittää onnellisuuden' [anandatita] ja 'se, joka ylittää neljännen' [turiyatita]. Koska heille, jotka ovat saavuttaneet kyseisen tilan, joka on paratpara [korkeista korkein], ei ole myöhempää tilaa, joka voidaan saavuttaa ponnistuksella, heitä yksin kutsutaan 'he, jotka ovat tehneet sen, mitä on tehtävissä' [krita-krityarit]. 'Voiko täysi ruukku sulkea sisäänsä enempää vettä? [Vastaavasti] miten ja mihin voivat he, jotka ovat saavuttaneet vahvaksi vakiintuneen Hiljaisuuden, tehdä työtä?' laulaa Tayumanuvar.*

950. Jos ihminen tyyntyy ilman omaa ponnistusta *Sadasivaan*, omaan Itseen, Itsenä itse, silloin hän pysyy rauhallisessa autuudessa kuin hän, joka on jo tehnyt kaiken ja jolla ei ole enempää tekemistä.
951. Tahtovatko nuo *Jnanit*, jotka ovat saavuttaneet Itsekokemuksen täyteyden, tuntea mitään muuta [kuin Itsen]? Kuinka voi harhainen ja rajallinen mieli kuvitella heidän korkeinta autuuttaan, joka ylittää [onnen ja kurjuuden] näennäisen kaksinaisuuden?

Sadhu Om: *Vertaa tätä Ulladu Narpadun säkeeseen 31, '... Koska Hän [Jnani] ei tiedä mitään muuta kuin Itsen, kuka voi ja miten ajatella, mikä Hänen tilansa on?' On mahdotonta määritellä Jnanin tilaa ja on väärin yrittää tehdä niin. Heidän korkeimman autuuden kokemustaan, joka on sukhatita [ylittäen jopa onnellisuuden], eivät voi mitata edes ihmiset, joilla on hyvin terävä älyn, koska, kuinka on mielen mahdollista ratkaista autuuden tilaa, joka loistaa vasta mielen tuhoutumisen jälkeen?*

14 Kärsimyksen Olemattomuus (Dukha-Abhava Tiran)

952. Ihmisen oma todellisuus [Itse], joka loistaa jokaisen sisällä Sydämenä, on puhtaan autuuden valtameri. Sen vuoksi kärsimystä, joka on epätodellista kuin taivaansini, ei totisesti ole olemassa missään muualla kuin pelkässä mielikuvituksessa.

Sadhu Om: *Tässä luvussa Viisas Appar julistaa totuuden, nimittäin 'Autuus yksin on olemassa, kärsimystä ei ole koskaan', selitetään selkeästi. Se, mitä todella on olemassa, on vain autuutta, meidän todellinen luontomme. Menneisyydessä, nykyisyydessä ja tulevaisuudessa ei ole koskaan ollut eikä koskaan tule olemaan sellaista asiaa kuin 'kärsimys'. Pari 'nautinto ja kipu' on harhaa tai*

mielikuvitusta, joka näyttää olevan olemassa vain egon puutteellisen näkemyksen vuoksi (egon nousu itsessään on epätodellinen)⁴⁶. Sen vuoksi kärsimys voi olla vain yhtä todellinen kuin ego. Koska ego tai jiva on virheellinen ilmestys, jolla ei ole todellista olemassaoloa, kärsimykset, jotka näkyvät egon puutteellisessa näkemyksessä, ovat myös virheellisiä ilmiöitä, kuten sinisen värin ilmiö näkyy värittömällä taivaalla.

953. Koska ihmisen oma todellisuus, *Jnanan* aurinko, joka ei ole koskaan nähnyt harhan pimeyttä, itse loistaa onnellisuutena, kärsimyksen hämmennys ilmenee vain yksilöllisyyden [*jiva-bodhan*] epätodellisen tunteen vuoksi; mutta todellisuudessa kukaan ei ole [koskaan] läpikäynyt mitään sellaista asiaa [kuin 'kärsimys'].

Sadhu Om: *Oletetaan, että mies, joka nukkuu onnellisena, syötyään täyden aterian, näkee unta, että hän vaeltelee ympäriinsä nähden nälkää. Kun hän herää, eikö hän ymmärräkin, että nälkä ja kärsimys, jotka hän koki unessa, ovat todellisuudessa epätodellisia ja olemattomia? Samalla lailla, kun ihminen herää Itsensä unohtamisen unesta, jossa hänen nykyisen elämänsä uni tapahtuu, hän oivaltaa, että kaikki kärsimykset, jotka hän kokee jivana, ovat todellisuudessa epätodellisia ja olemattomia [katso Ekatma Panchakamin säettä 1]. Katso myös Sri Bhagavanin antamaa esimerkkiä UlladuNarpadu Anubandhamin säkeessä 30 "... vaikka maaten liikkumattomana täällä [sängyllään], [mies unessa] kiipeää ylös mäkeä ja putoaa kallionjyrkänteeltä'. Sri Bhagavanin opetus on, että kärsimys on epätodellista, ollen pelkästään mentaalista.*

Koko tämän luvun Sri Bhagavan selittää totuutta, että kärsimys on olematonta vahvistaakseen titikshaa [kärsivällisyyttä eli kykyä selviytyä kärsimyksistä] etsijöissä, etteivät he masentuisi ja luopuisi sadhanasta monenlaisten kärsimysten vuoksi, joita tapahtuu heidän elämässään.

954. Jos [kyselyllä 'Kuka minä olen?'] ihminen tutkii [ja tuntee] oman Itsensä, joka on suopeaa autuutta, hänen elämässään ei ole mitään kärsimystä. Johtuu ihmisen ilikurisesta harhasta, että hän kärsii sen ajatuksen vuoksi, että keho, joka ei ole koskaan hän, on 'minä'.
955. He, jotka eivät tiedä olevansa yksi [ei-kaksinainen] Itse, murtuvat päivittäin, suotta kärsien pelossa [nähdessään maailman jonain muuna kuin

46 Tämä tekstipätkä on erilaisilla viitteillä ujutettu sanan 'ego' ympärille, mutta suomenkielessä sitä oli mahdotonta sovittaa oikealle paikalleen. Niinpä laitoin sen vain sulkuihin kuvaamaan egon ominaisuutta!

itsenään]. [Tästä syystä] tuhoamalla käsitteen 'Minä olen keho', [kaiken kärsimyksen] juuren, saavuttamalla [kyselyllä 'Kuka minä olen?'] lujan tiedon todellisesta Itsestäsi, saavuta ei-kaksinaisuuden [*advaitan*] tila.

956. Jos ihminen takertuu vain [oman Itsensä] tietoon todellisena suojapaikkanaan, silloin syntymän kärsimys [tai kärsimyksen syntymä], joka johtuu tietämättömydestä, päättyy.

15 Nukkumisen Kaikenkattavuus

(*Sushupti Vyapaka Tiran*)

957. Älä lannistu ja menetä henkistä tarmoasi ajattelemalla, että [kokemisen tilaa] nukuttaessa unta ei ole vielä saavutettu. Jos [kokeminen] nukkumisen vahvuus nykyisessä valvetilassa saavutetaan, silloin [kokemisen tila] nukuttaessa unta myös saavutetaan.

Sadhu Om: Sanat 'nukkua nykyisessä valvetilassa' [anavum nanavil sushupti] tarkoittavat hereillä olevan nukkumisen tilaa [jagrat-sushuptia] tai turiyaa, tilaa, jossa ei koeta mitään eroja valvetilan aikana. Saavuttaakseen tämän tilan, etsijöiden on ponnisteltava valvetilassa. Kuitenkin, joillakin etsijöillä oli tapana kysyä Sri Bhagavanilta, 'Onko meidän tehtävä sellaisia ponnistuksia myös unessa, jotta voimme saavuttaa erojen kokemattomuuden tilan jopa nukkuessa?' Tähän epäilyyn Sri Bhagavan vastaa tässä säkeessä.

Tunne 'Minä olen tämä keho' [dehatma-buddhi] nousee hienovaraisessa kehossa unen aikana vain, koska valveilla oltaessa on tapana samaistaa karkea keho 'minäksi'. Koska, jos ihminen harjoittaa Itsetutkimusta valvetilassa ja siten tukahduttaa dehatma-buddhin [tavan näin samaistaa keho 'minäksi'] tässä tilassa, se itsessään riittää poistamaan dehatma-buddhin myös unessa. Sen vuoksi Sri Bhagavan neuvoo seuraavassa säkeessä, että ennen kuin dehatma-buddhi on kokonaan hävitetty jopa unessa, ei pitäisi luopua Itsetutkimuksesta valvetilassa. Katso tässä Vichara Sangrahamin⁴⁷ ensimmäisen luvun viidettä kohtaa, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Kaikki kolme kehoa [karkea, hienovarainen ja kausaalinen], jotka koostuvat viidestä tupesta, sisältyvät tunteeseen 'Minä olen keho'. Jos tämä yksi [eli samaistuminen karkeaan kehoon] poistetaan, kaikki [eli samaistuminen kahteen muuhun kehoon] poistuu automaattisesti. Koska [samaistuminen] muihin kehoihin [hienovaraiseen ja kausaaliseen] pysyy hengissä vain riippumalla tästä [samaistumisesta karkeaan kehoon], niitä ei tarvitse poistaa yksitellen."

47 Itselläni kirja on käännettynä nimellä *Itsetutkimus*.

Sanojen 'kanavil sushupti' [nukkua unessa]), joita käytetään tämän säkeen ensimmäisellä ja viimeisellä rivillä, voidaan myös katsoa tarkoittavan 'nukkua ilman unta', jolloin seuraava vaihtoehtoinen merkitys voidaan antaa 'Älä lannistua ja menetä henkistä tarmoasi ajattelemalla, että nukkumista ilman unta ei ole vielä saavutettu. Jos [kokemus] nukkumisen vahvuus nykyisessä valvetilassa saavutetaan, silloin nukkuminen ilman unta myös saavutetaan.'

958. Ennen kuin valveilla nukkumisen tila [eli hereillä olevan unen tila eli *jagrat-sushupti*] saavutetaan, Itsetutkimusta ei tule lopettaa. Sen lisäksi ennen kuin saavutetaan myös nukkuminen unessa, on tärkeää pysyä itsepintaisesti tässä tutkimuksessa [eli jatkaa yritystä takertua pelkkään tunteeseen 'minä'].

Michael James: Edellä olevien kahden säkeen ajatukset Sri Bhagavan tiivistä seuraavaan säkeeseen.

B19 Valveilla nukkumisen tila [eli *jagrat-sushupti*] on seurausta jatkuvasta tarkasta itsensä tutkimisesta. Siihen saakka, kunnes uni on vallitsevana ja loistaa valvetilassa ja unessa, tee sitä tutkimusta jatkuvasti.

16 Tietoinen Unitila (Arituyil Tiran)

959. Oi miehet jotka, tarttuneena maailman vaarallisiin pauloihin ja julmien kärsimysten terävien nuolten iskemänä, kärsivät suuresti ja vaeltelevat etsien korkeimman autuuden saavuttamista, unta, jossa ei ole tietoisuuden menettämistä [t.s. valveilla olevaa unta eli *jagrat-sushuptia*], joka yksin on katoamaton onnea.

Sadhu Om: 'Uni, jossa ei ole tietoisuuden menetystä' [arivu-azhiya tukkam] tarkoittaa vain Itsetuntemuksen tilaa. Tässä tietoisuus [arivu] tarkoittaa prajnaa eli oman olemassaolonsa tietoa eikä tietoa muista asioista. Se, mikä tietää muita asioita, ei ole todellista tietoa [katso Ulladu Narpadun säettä 12]. Se tila, jota me kutsumme syväuneksi, on tila, jossa emme tiedä mitään muuta, emme edes kehoa. Se tila, jota me kutsumme valvetilaksi, on tila, jossa yhdessä oman olemassaolotietomme ['Minä olen'] kanssa, on myös tietoa muista asioista. Tilassa, jossa pysymme tietoisina vain omasta olemassaolostamme, kuten valvetilassa, mutta jossa mieli [muiden asioiden tietäjä] ei nouse, kuten

syväunessa, kutsutaan tietoisien nukkumisen tilaksi tai valveilla olevaksi nukkumiseksi. Koska mitään muuta asiaa ei tiedetä tässä tilassa, se on syväunta; ja koska oma olemassaolo loistaa siellä selvästi, se on tietoisuuden tilaa eli valveillaoloa.

960. He, jotka nukkuvat, luovuttuaan tavasta [mennä ulos] petollisten aistien kautta ja vakiintuneet sydänlootukseen, ovat niitä, jotka ovat hereillä todellisen tiedon [*mey-jnanan*] asunnossa. Muut ovat niitä, jotka nukkuvat, uppoutuneina tämän epätodellinen maailman [*poy-jnalan*] tiheään pimeyteen.

17 Ei-kaksinainen Tieto

(Advaita Jnana Tiran)

961. Kun 'minä' on kuollut *Sivaya Namahilla* [täydellisellä Herra Sivan kunnioituksella] ja palaa rajattoman ja paahtavan antaumuksen [*bhaktin*] tulesa, silloin Itsekokemuksen liekissä loistaa erehtymättömän *Sivohamin* [kokemuksen 'Minä olen Siva'] todellinen kirkkaus.

Sadhu Om: *'Sivoham' on kokemuksen lopullinen tila, joka johtuu egon kuolemasta. Mutta ego ei koskaan kuole pelkästään tekemällä 'Sivoham, Sivoham'-japaa tai mietiskelemällä 'Sivoham, Sivoham' [Minä olen Siva, Minä olen Siva]. Egon tappamiseksi 'Sivaya Namahin' [täydellisen Herra Sivalle, Korkeimmalle Todellisuudelle antautumisen] harjoitus on tarpeen. Ja saadakseen egon antautumaan [eli luopumaan itsestään] Herra Sivalle, ihmisen täytyy keskittyä lähteeseensä ja siten estää sitä nousemasta [katso Ulladu Narpadu säettä 27, "Tila, jossa 'minä' ei nouse, on tila 'Me olemme Se'. Ellei hän tutki lähdeettä, josta 'minä' nousee, miten saavuttaa egottomuuden tila, josta 'minä' ei nouse? ..."]. Sen vuoksi Itsetutkimus, 'Sivaya Namahin' todellinen harjoitus, yksin on sadhanaa, joka tuhoaa egon ja saa siten aikaan 'Sivohamin' todellisen kokemuksen.*

962. Tiedä, että tulen kirkas valo, joka nousee sisällä, leimahtaa enemmän ja enemmän sisimmässään hiotusta mielestä, joka on vapautunut epäpuhtauksista, sydämen kiven päällä [tutkimuksella] 'Kuka minä olen?', on todellinen tieto '*Anal Haq*' [Minä olen todellisuus].

Sadhu Om: *Tämän teoksen säkeessä 341 ilmaistua ajatusta pitäisi huomioida tässä. Jos uskonto on todellinen, ainakin yksi Mahavakyen pyhä ilmaus, joka paljastaa Itsen transsendentaalisen luonteen, pitäisi löytyä sen kirjoituksista. Jos tällaista Mahavakyä ei löydy sen kirjoituksista, se ei olisi todellinen uskonto. Esimerkiksi, Sri Bhagavanilla oli tapana tuoda esiin verraton Mahavakya 'Minä olen se, joka Minä olen', joka paljastuu Raamatusta. Samalla tavalla, Hänellä oli myös tapana tuoda esiin pyhä ilmaus 'Ana'l Haqq' islamin uskonnossa [al-Haqq on yksi Allahin 99 nimestä ja tarkoittaa 'todellisuutta' tai 'totuutta'; 'Ana'l-Haqq' tarkoittaa 'Minä olen todellisuus', ja on pyhä ilmaus, jonka laati Hallaj, tunnettu Sufilainen Viisas]. Sri Bhagavanilla oli tapana selittää, että kaikkien näiden uskontojen lopullinen tavoite on saada ihminen tuntemaan Itsen. [Katso myös säettä 663.]*

963. Vain järkähtämättömyys ei-kaksinaisessa tiedossa [advaita jnanassa] on sankaruutta. Toisaalta, jopa [omien] vihollisten voittamisen, tutkittaessa, [ei todeta johtuvan sankaruudesta vaan vain] suuresta mielen tuottamasta pelosta, jota ravistelee kaksinaisuuden maailman epätodellinen mekkala. Tiedä näin.

Sadhu Om: *Vain kun asia koetaan muuna kuin itsenä, voi sen pelko tai halu siihen syntyä ihmisessä. Koska mikään muuta asiaa ei ole olemassa Itsetuntemuksen ei-kaksinaisessa tilassa, mitään pelkoa tai halua ei voi syntyä kyseisessä tilassa ja näin ollen vain se on todellisen pelottomuuden tai sankaruuden tila. Vaikka joku omalla vahvuudellaan kykenee voittamaan ja alistamaan kaikki voimakkaat vihollisensa, hänen ei voida sanoa olevan todellinen sankari, sillä hän yrittää voittaa heidät vain, koska pelkää, että he voivat vahingoittaa häntä. Pelko on ainoa syy, joka pakottaa hänet voittamaan vihollisensa ja kaksinaisuuden tieto on ainoa syy pelkoon. Vain Jnanilla, jolla on ei-kaksinaisuuden kokemus, ei ole pelkoa, koska mitään ei ole olemassa muuna kuin Hänenä ja siten Hän yksin on todella suuri sankari [maha-dhira].*

964. Vain se [tila], joka on vailla egon, synkän ja suuren harhan, luomia erilaisuuksia, on Ykseyden [Kaivalya-darsanamin] oivallus. Tämä tunkeutuva, kaiken ylittävä, äänetön ja jumalallinen korkein tietoisuus on suurten Viisaiden kokema Korkein Asuinsija [param-dhana].

18 Jumalainen Armo

(Tiruvarul Tiran)

965. Jos sinä, ajatellen Häntä [Jumalaa tai Gurua], otat yhden askeleen [kohti Häntä], vastauksena tähän, [ystävällisempänä] kuin edes äiti, tuo Herra, ajatellen sinua, tulee yhdeksän askelta [kohti sinua] ja ottaa [sinut] vastaan. Kuvittele, sellainen on Hänen Armonsansa!
966. Kun jumalainen Armo on ainoa todellisuus, joka loistaa [jokaisen *jivan* sydämessä] 'olena' [*ullamina*]⁴⁸, syyllistyminen välinpitämättömyyteen [tai olemalla epäystävällinen] todellisuutta kohtaan sopii vain *jivoihin*, jotka eivät ajattele sitä [eli jotka eivät kiinnitä huomiotaan siihen todellisuuteen, joka loistaa sinä, mikä 'Minä olen'] **(Katso alaviitettä 6!)** sulaen sisimmässään [rakkaudella]; miten, päinvastoin, voi syyllistyminen suloisen Armon suomattomuuteen sopia tähän todellisuuteen?

Sadhu Om: Ensimmäisen persoonan tietoisuus 'olen' on kaikkien kokemus. Tämä olemassaolomme tietoisuus on olemassa meissä vain siksi, että Jumala asuu meissä Itsenä Hänen käsittämättömästä Armostaan johtuen. Näin Jumala aina suo Armoaan jokaiselle tietoisuus 'olen' muodossa. Koska tämän tietoisuuden 'olen' loiste on suurin tuki, joka tekee jivoille mahdolliseksi saavuttaa Jumala ja siten pelastua, tämän tietoisuuden on tässä sanottu olevan Jumalan jumalaista Armoa. Sen vuoksi, jivojen on väärin syyttää Jumalan olevan epäystävällinen heitä kohtaan. Päinvastoin, koska jivat eivät koskaan kiinnitä huomiotaan Itseen, olemassaolo-tietoisuuteen, joka loistaa sinä, mikä 'Minä olen', vaan aina kiinnittävät huomionsa vain toisiin ja kolmansiin persooniin, se ei ole Jumala vaan vain jivat, joita voidaan syyttää epäystävällisiksi.

Sri Muruganar: Koska, jotta jivoilla ei olisi edes vähintäkään vaikeutta tuntea ja saavuttaa Häntä, Jumala on olemassa ja loistaa Hänen äärettömästä Armostaan johtuen joka ikisessä jivassa, ei toisena, vaan vain Itsenä, näiden jivojen todellisuutena, siitä sanotaan, "Jumalainen Armo on ainoa todellisuus, joka loistaa 'olena'"; koska Jumala lakkaamatta lahjoittaa Armoa loistamalla aina kaikkien jivojen sydämissä päivin ja öin 'Minä-Minän' jatkuvan loisteen muodossa, siitä sanotaan, 'Miten voi syyllistäminen suloisen Armon

48 Sae 712 kommentteineen selittää sanan 'olen', 'ullam' merkitystä! Tässä on huomioitava myös se, että kun käytän sanaa 'olen' eri muodoissa, se tarkoittaa olemista ilman 'minää'! Näin ollen ilmauksilla 'olen' ja 'minä olen', silloin kun ne ovat heittomerkeissä (' '), on eri merkitykset!

suomattomuuteen sopia tähän todellisuuteen?'; koska, elleivät jivat käänny sisäänpäin kohti Häntä ja kiinnitä huomiotaan Häneen, he eivät voi ymmärtää totuutta, että Jumala suo jatkuvasti Armoa heille ja koska näin on suurta vääryyttä jivoilta, jotka eivät kiinnitä huomiota Häneen, jonka peruluonteena on Armo, syyttää Häntä siitä, ettei Hän lainkaan suo Armoa heille, siitä sanotaan, 'Syyllistyminen välinpitämättömyyteen todellisuutta kohtaan sopii vain jivoihin, jotka eivät ajattele sitä, sulaen sisimmässään'. Koska, aivan kuten yksi todellisuus, Itse, joka on olemassa ja loistaa yhtenä ilman toista sydämessä, se [näennäisesti] on olemassa monena, eli kaikissa jivoissa, joita on [näennäisesti] monta ominaisuuksista [upadheista] johtuen, se [näennäisesti] loistaa yksilöllisesti 'Minä-Minä', tiedä, että ensimmäisen persoonan monikollista verbiä 'ullam' ['ullom'-sanan sovittu muoto] käytetään sopivasti tässä. Kun sydäntä [hridayamia] kutsutaan tamilin kielessä nimellä 'ullam', koska se on paikka, jossa se [Itse] näin on olemassa ja loistaa, tätä sanaa 'ullam' käytetään tässä kahdessa merkityksessä [eli 'olen' ja 'sydän'] ja näin ollen molemmat merkitykset voidaan hyväksyä tässä.

967. Vaikka olemassaolo-tietoisuus [*sat-chit*], joka loistaa yltäkylläisenä pysymisen [tilassa] – jossa mieli on kääntynyt sisäänpäin [kyselyllä 'Kuka minä olen?'] ja ego on [näin] rauhoittunut – on vailla erityispiirteitä ja ominaisuuksia ja on mielen tuolla puolen, se ilmenee Guruna, [jolla on ominaisuuksia, kuten nimi ja muoto]. [Sellainen on] Jumalan Armo, joka on Itse.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä opetetaan selvästi, että Itse yksin on Guru, Itse yksin on Jumala ja Itse yksin on Armo. Vaikka Itsellä, joka on Jumala, ei ole erityispiirrettä [kuri] tai ominaisuutta [guna], yltäkylläisestä Armostaan etsijöitä kohtaan, Se omaksuu erityispiirteitä ja ominaisuuksia ja ilmenee Gurun muodossa voidakseen pelastaa heidät. Näin Armo, Jumala, Guru ja Itse ovat yksi ja sama.*

968. [Noiden] todellisten etsijöiden 'minä', jotka ovat nähneet Armon muodon [tai luonteen], tulee loistamaan korkeimman todellisuuden muotona, koska ego, epätodellinen *chit-jada-granthi* [solmu tietoisien Itsen ja elottoman kehon välissä], joka luo petollisia henkisiä tuskia, on kuollut eikä enää nouse sydämessä.

Sadhu Om: *Ilmaisun 'todelliset etsijät, jotka ovat nähneet Armon muodon [tai luonteen]' [arul vannam kanda mey anbar] voidaan katsoa tarkoittavan joko (1) noita todellisia etsijöitä, jotka ovat nähneet Sadgurun, joka on Armon ruumiillistuma [kuten selitettiin edellä olevassa säkeessä] tai (2) noita todellisia etsijöitä, jotka ovat oivaltaneet Itsen, Armon todellisen luonteen, Itsetutkimuksella.*

969. [Koska, kuten selitettiin säkeessä 966, Herra suo aina ja kaikkialla Armonsa kaikille loistamalla heissä sinä, mikä 'Minä olen'] *jivat* pysyvät upotettuina Armon herkullisen tuoksun tulvaan; [kun on niin, heidän] harhautumisensa ja kärsimisensä harhan vuoksi on hulluutta, [juuri kuten ihmisen] kuolema [koska] ei tiedä kuinka sammuttaa [oma] janonsa [vaikka hän] seisoo keskellä kohisevan Gangajoen tulvaa.

Michael James: *Hänen, joka seisoo kaulaansa myöten Gangan tulvivassa vedessä, tarvitsee vain taivuttaa päätään pystyäkseen juomaan ja sammuttamaan janonsa. Samalla lailla, koska Jumala tai Guru suo aina Armonsa meille loistamalla meissä sinä, mikä 'Minä olen', meidän täytyy vain kääntää huomiomme kohti tätä 'Minä olen', juodaksemme ja sammuttaaksemme Hänen Armonsa janomme.*

970. Miksi puolueeton Jumala, joka suo [Hänen] armollisen silmäyksensä yhdelle ja kaikille, hävittää syntiset ihmiset? [Jumalallinen] silmä, joka tulvahtaa kaikkena, ei hävitä ketään; [se johtuu vain] heidän hämärän, puutteellisen näkemyksensä harhasta [että se näyttää hylkäävän joitakin ihmisiä].

Sadhu Om: *Tamilinkielistä sanaa 'kan', joka tarkoittaa 'silmiä', käytetään joskus myös tarkoittamaan 'todellista tietoa' eli 'jnanaa'. Sen vuoksi sanat 'silmiä, joka tulvahtaa kaikkena' [ellamay pongum kan] tarkoittaa myös tietoa 'Minä olen', joka loistaa kaikkena. Koska tieto 'Minä olen' loistaa jokaisessa Armon todellisena muotona, siitä ei koskaan voida sanoa, että Armon silmiä hylkää jonkun.*

Jos aiomme sanoa, 'Se ja se ei ole nähnyt minua', emmekö voi tehdä niin vain, kun etsimme sitä persoonaa? Samalla lailla, jos aiomme syyttää Jumalaa siitä, ettei Hän suo Armollista silmäystä meille, emmekö me voi tehdä näin vain sen jälkeen, kun emme ole kääntyneet sisään päin ja katselleet Häntä, Itsetietoisuutta, joka loistaa meissä sinä, mikä 'Minä olen'? Sen vuoksi, kun emme

koskaan käännä huomiotamme Itseen, vaan aina pysymme ulospäin suuntautuneena, emme voi oikeutetusti syyttää Jumalaa siitä, ettei Hän suo Armoaan meille. 'Kääntyen sisäänpäin, katsele itseäsi päivittäinen sisäänpäin kääntyneellä katseella ja se selviää [että, Hän aina suo Armoaan] ...' laulaa Sri Bhagavan Sri Arunachala Aksharamanamalain säkeessä 44. Tietämättömien ihmisten ulospäin suuntautunutta katsetta, jotka eivät koskaan käänny sisäänpäin, kuvataan esillä olevassa säkeessä 'heidän hämärä, puutteellisen näkemyksensä harha' [avar mangun kan malai mayakku].

Sri Muruganar: Kun Jumala asuu jokaisen jivan sisällä Itsenä ja herkeämättä aina tuntee ne kaikki Itsenään, elleivät jivat tunne Häntä, he eivät voi tietää sitä tosiasiaa, että Jumala suo Armoaan heille; sen vuoksi sanotaan 'heidän hämärä, puutteellisen näkemyksensä harha'.

19 Olemassaolo-Tietoisuus-Autuus

(Sat-Chit-Ananda Tiran)

971. Kun, muuttamalla [sen suuntaa, eli kääntämällä kohti Itseä], harhautunut tieto, äly [*buddhi*], joka tietää muita asioita, saavuttaa [ja sulautuu] Sydämeen [Itseen], joka on puhdasta olemassaoloa, se olemassaolo-tietoisuus-autuus [*mey-arivu-ananda*] saavutetaan.
972. Kun [kaikki sen] onnettomuudet [liikkeet] laantuvat, mieli [*chittam*], joka on [sen todellisessa luonteessa] tietoisuus [*chit*], tulee itse näkemään itsensä todellisuutena [*satina*]. [Kun näin] *chit-sakti* [tietoisuuden voima eli tietämisen voima] tulee yhdeksi todellisuuden [*satin*] kanssa, mikä on [siitä seuraava] tiheä korkein autuus [*paramananda*], jäljelle jäävä osa [*Brahmanin* kolmesta osasta], muuta kuin se Itse?

Sadhu Om: Tietää [*chit*] itsensä olevan todellisuus [*sat*] on autuus [*ananda*]. Luulla itsensä, Itsen, olevan keho, on harhautunutta tietoa, jota kutsutaan 'mieleksi' [*chittamiksi*]. Johtuu vain tästä väärästä tiedosta, että sellainen asia kuin 'kärsimys' näyttää ilmenevän olemassaoloon. Kuitenkin, kun ihminen tietää olevansa Itse [*atman*], koska *chittam* silloin menettää liikkeensä luonteen ja saavuttaa tietoisuuden luonteen [*chit-rupa*], se tietää olevansa todellisuus [*sat*]. Koska tämä *satin* ja *chitin* liitto on anandan täyteyttä, tullaan tietämään, että *kärsimys* on aina olematonta ja se totuus, että Itse yksin on *sat*, *chit* ja *ananda*, tulee loistamaan esiin. Korkeimman autuuden [*paramanandan*] tila, joka koetaan,

kun tietoisuuden voima [chit-sakti] ja Herra [Siva], jonka luonto on olemassaolo [sat] näin tulevat yhdeksi, on Ardhanariswaran [Herra, joka on sekä Siva että Sakti] muodon todellinen merkitys.

973. Kun tuntemiseen kykenemätön ego, *jiva*, joka on *chit-jada* [tietoisuuden ja elottomuuden yhdistelmä], kuolee, hän loistaa tietoisuuden luonteena [*chit-swarupana*]. Koska tietoisuuden luonto pysyy siellä [kyseisessä tilassa] pelkkänä olemassaolona [*satina*], autuus [koettuna siellä] on aina pelkkää Itseä.

Sadhu Om: *Ego tai jiva on virheellistä tietoa, joka toimii keinotekoisena solmuna yhdistäen toisiinsa Itsen, joka on tietoisuus [chit] ja kehon, joka on eloton [jada]. Kun tämä ego kuolee, eli kun sen virheellinen samaistus elottomaan kehoon tuhotaan Itsetutkimuksella, sen elottomuuden luonne [jada-swarupa] yksin poistuu ja näin se jää jäljelle loistaen tietoisuuden aitona luonteena [chit-swarupana]. Koska mitään muuta tietoisuutta ei voi olla olemassa kuin tämä, tämä tietoisuus [chit] itse pysyy ainoana olemassaolona [satina], joka on Itse. Koska tämä tila on ei-kaksinaisuuden tila, autuuskokemus siellä ei myöskään ole mitään muuta kuin Itseä. Näin Itsen tieto [chit], ihmisen oma olemassaolo [sat], on itsessään autuutta [anandaa].*

Sri Muruganar: *Tuntemiseen kykenemättömän egon kuolema on chit-jada-granthin [tietoisuuden ja elottoman kehon välisen solmun] katkaisua. Katkaista chit-jada-granathi tarkoittaa kehon ja Itsen toisistaan irrottamista Itsetutkimuksella, jotka yhdisti tietämättömyys [avidya]. 'Vuoren Herra tanssi ja [näin] erotti kehon ja Itsen,' laulaa Sri Sundaramurti Nayanar. Tässä [esillä olevassa säkeessä] solmun katkaisun hedelmää [granathi-bhedaa] kuvataan 'autuutena, [joka on] pelkkää Itseä' [tan-mattira-inbam] ja tietoisuuden luonnetta, joka on seurausta tästä [solmun katkaisusta], kuvataan 'pelkkänä olemassaolona' [sat-mattiramina].*

974. Unohtamatta tietoisuutta [eli unohtamatta omaa Itsetietoisuuttaan *pramadan* eli tarkkaamattomuuden vuoksi] on antaumuksen [*bhaktin*], kuihtumattoman todellisen rakkaussuhteen polku, sillä Itsen todellinen tietoisuus, joka (Itse) loistaa ehjänä [ei-kaksinaisena] korkeimpana autuutena, tulvii rakkauden [eli *bhaktin*] luonteena.

Sadhu Om: *Itsen todellinen tunteminen, joka (Itse) aina loistaa luonnollisesti, on ei-kaksinaisen autuuden [anandan] täyteyttä, koska se loistaa rakkauden totuutena. Olemassaolo [sat], tietoisuus [chit] ja autuus [ananda] eivät oikeastaan ole kolme, vaan yksi ja sama. Meidän tulisi tietää, että olla tietoisena [chit] omasta olemassaolostamme [sat] on itsessään autuutta [anandaa]. Säkeen 979 tulisi viitata tähän. Rakkaus itseen loistaa kaikissa jivoissa, koska itserakkaus on Itsen perusluonne. Näin ollen, koska rakkaus on Itsen luonne ja koska Itse on korkeimman onnen aito muoto, on virheellistä uskoa onnen olevan rakkauden seurausta; sen sijaan, että näin kuvittelee rakkauden ja onnen olevan syy ja seuraus, meidän tulisi ymmärtää, että rakkaus on itsessään onnea. Koska rakastamalla Itseä ihminen tuntee Itsen ja tuntemalla Itsen, hän rakastaa Itseä, meidän tulisi myös ymmärtää, että rakkaus on itsessään onnea. Koska rakastamalla Itseä, ihminen tuntee Itsen ja tuntemalla Itsen, hän rakastaa Itseä, meidän tulisi myös ymmärtää, että tieto itsessään on rakkautta, joka on onnea. Koska Itse on ihmisen omaa olemassaoloa eli olemista, siitä ei voi koskaan tulla kohde, joka tunnetaan ja näin Itsen tunteminen ei ole mitään muuta kuin Itsenä olemista; näin meidän tulisi ymmärtää, että oleminen [sat] itsessään on tietoa [chit], joka on sekä onnea [anandaa] että rakkautta [priyamaia]. Sen vuoksi, todellinen tieto 'Me, rakkauden eli onnen muoto, yksin olemme olemassa' on täydellisen, ei-kaksinaisen autuuden [anandan] tila.*

975. Kun lihainen egovika, [maailmailmiön näennäisen olemassaolon] vaikuttava syy, joka on [itse] olematon, on tuhottu, se [Itsen] tila on ainoa olemassaolo [sat], joka makaa [kantavana pohjana] kaikille maailmoille, jotka näyttävät olevan olemassa, ollen riippuvaisia Siitä [niiden näennäiselle olemassaololle].

Sadhu Om: *Egoa kuvataan tässä hetkelliseksi, epätodelliseksi ja lihaisaksi, koska se samaistaa hetkellisen, epätodellisen ja lihaisan kehon 'minäksi'. Koska ego on epätodellinen [asat], maailman nimet ja muodot, jotka havaitsee vain ego, ovat myös epätodellisia. Kuitenkin, ego näyttää olevan todellinen, koska se on kehon epätodellisen nimen ja muodon ja Itsen todellisen tietoisuuden sekoitus. Sen vuoksi, se on Itse, egon todellinen puoli (aspekti), joka saa maailman epätodelliset nimet ja muodot näyttämään todellisilta. Näin Itse on tämän näennäisen maailmailmiön ainoa todellisuus.*

976. Kun hullu egoharha, ainut jiva, joka on [itsessään] tuntemiseen kykenemätön, on heitetty pois, se [Itsen] tila on ainut tietoisuus [chit], joka

lepäsi [kantavana pohjana] kaikille *jivoille*, jotka näyttivät ikään kuin olevan tietoisia, tietää [eli olla näennäisesti tietoinen ja tietää muita esineitä].

977. Kun kurja egoylpeys, joka on [kaiken kärsimyksen] ainoa syy ja joka on [itsessään] onnettomuutta, on tuhattu, se [Itsen] tila on autuutta [anandaa], joka lepäsi [kantavana pohjana] kaikille ulkokohtaisille nautinnoille, jotka näyttävät ikään kuin olevan onnellisuutta, tullen koetuksi [näennäisesti miellyttävänä].

Sadhu Om: *Egoa kuvataan tässä ylpeydeksi, joka aiheuttaa kaiken kärsimyksen, koska se ylpeänä samaistaa kehon, joka on täysin vailla onnea, 'minäksi'.*

Kaikkia edellä olevia kolmea säettä, 975-977, tulisi lukea ja pohtia yhtä aikaa. Eikö tämä maailma vaikuta siltä kuin se olisi aina olemassa oleva todellisuus [sat], eivätkö kaikki jivät maailmassa näytä siltä kuin ne olisivat tuntevia [chit], eivätkö kaikki esineet maailmassa vaikuta siltä kuin ne antaisivat onnea [anandaa] meille? Kaiken tämän takana oleva salaisuus paljastuu näistä säkeistä.

Keho on hetkellinen [ja siten epätodellinen eli asat], eloton [jada] ja kaikkien kärsimysten lähde kuten sairaus jne., kun taas tietoisuus 'minä' on sat-chit-anandan loistetta. Virheellinen tieto, joka samaistaa tämän kehon 'minäksi', on ego. Vain egon toiminnan aikana ja vain egon näkemyksessä, joka (ego) näin erehtyy pitämään epätodellista, elotonta ja viheliäistä kehoa todellisena, tuntevana ja onnellisuuden lähteenä [eli olevan sat-chit-anandaa], että tämä maailma näyttää olevan todellinen [sat], siinä olevat elävät olennot näyttävät olevan tuntemiskykyisiä [chit] ja siinä olevat kohteet näyttävät olevan onnellisuuden [anandan] lähde. Nämä kolme säettä vakuuttavat näin selvästi, että ego on ainoa syy, joka saa nimet ja muodot [nama-rupa, Brahmanin kaksi epätodellista aspektia] näyttämään ikään kuin ne olisivat todellisia, tuntevia ja onnellisuuden lähde [sat-chit-ananda, Brahmanin kolme todellista aspektia]. Tyrkyttää olemassaoloa [sat], tietoisuutta [chit] ja onnea [ananda], jotka ovat todellisia, nimille ja muodoille, jotka ovat epätodellisia ja siten pitää näitä nimiä ja muotoja todellisina, on egon virheellistä näkemystä [dosha-drishtia]. Kun tämä ego tuhoutuu Itsetutkimuksella, maailmalle tyrkytetty näennäinen sat-chit-ananda katoaa ja todellinen sat-chit-ananda, joka on Itse, maailmailmiön pohja tai tuki, yksin loistaa. Vain kun ego näin tuhoetaan, selviää totuus, että johtui vain Itsen olemassaolosta [sat], että maailman nimet ja muodot näyttivät siltä kuin ne todella olisivat olemassa, että johtui vain Itsen tietoisuudesta [chit], että maailman nimet ja muodot näyttivät siltä kuin ne todella olisivat tietoisia ja että

se oli vain Itsen onnen [anandan] esiintuloa, että maailman nimet ja muodot näyttivät siltä kuin ne todella antaisivat onnea.

Nämä säkeet eivät ainoastaan paljasta tätä syvällistä totuutta, vaan ne tekevät niin hyvin kauniilla tavalla. Jokaisen säkeen ensimmäiset ja viimeiset sanat tarkoittavat vastaavasti satia, chitiä ja ananda. Ensimmäisessä säkeessä egon kuvataan olevan epätodellinen, virheellinen ja lihaisa [päinvastoin kuin todellisuus eli sat], toisessa säkeessä sen kuvataan olevan eloton, harhautunut ja hullu [päinvastoin kuin tietoisuus eli chit] ja kolmannessa säkeessä sen kuvataan olevan viheliäinen, ylpeä ja vailla onnea [päinvastoin kuin autuus eli ananda]. Monet muut kirjallisuuden yksityiskohdat ja kielellinen kauneus voidaan todeta näistä kolmesta säkeestä, joista kaikki auttavat korostamalla niiden ilmituomaan syvällistä totuutta.

978. He, jotka sanovat, 'Jos he pysyvät korkeimpana todellisuutena, autuuden muotona [sukha-swarupa], heillä ei voi olla autuuden kokemusta,' ovat niitä, jotka [siten] väittävät ja vakuuttavat, että autuuden muoto [eli korkein todellisuus, joka on *sat-chit-ananda*] on pelkkä eloton esine, kuten sokeri.

Sadhu Om: *Kaksinaisen rakkauden päihdyttäminä joillakin ihmisillä on tapana sanoa, 'En halua tulla itse sokeriksi; haluan miehuummin pysyä kuin muurahainen istuen sokerin vieressä maistellen sen makeutta'. Toisin sanoen, joillakin etsijöillä on virheellinen uskomus, että ei-kaksinaisuuden [advaitan] tila, jossa ihminen sulautuu ja tulee yhdeksi Brahmanin kanssa, on kuiva ja tyhjä tila vailla autuutta [ananda]. Vain he, jotka eivät ole saavuttaneet täydellisen antautumisen [sampurna-bhaktin] kokemusta, voivat uskoa tai puhua näin. Katso kirjan The Path of Sri Ramana - Toinen osa, sivua 152, jossa selitetään, että täydellinen etsijä [sampurna-bhaktiman] on vain hän, jolla on 'toiseton rakkaus'⁴⁹ [ananya-priti].*

Sokeri on eloton esine [ada-vastu], kun taas muurahainen on aistiva ja kykenee siten nauttimaan sokerin makeudesta. Mutta Brahman ei ole tällainen; Se ei ole eloton esine, kuten sokeri. Brahman, joka on todellisuus [sat], on myös tietoisuus [chit] ja kykenee siten tuntemaan itseään. Koska Brahman on myös autuus [ananda], joka on tietoisuuden aito luonne [chit-swabhava], mitään toista aistivaa oliota [chit-vastua] ei tarvita kokemaan Brahmanin autuutta. Siksi on typerää verrata Itseä, joka ei ole vain autuus, vaan myös tietoisuus, joka tuntee autuutta, elottomaan esineeseen, kuten sokeriin.

⁴⁹ Rakkaus ilman kohdetta!

On täysin väärin sanoa, kuten jotkut ihmiset tekevät, että tämän samankaltaisuuden oli opettanut Sri Ramakrishna. Sri Ramakrishna, jolla oli satchit-anandan täydellinen kokemus, ei olisi koskaan näin verrannut Brahmania elottomaan esineeseen, kuten sokeriin. Kun ihmiset sanovat, että Sri Ramakrishnalla oli näin tapana verrata Brahmania sokeriin, meidän on syytä epäillä Hänen opetustensa tallennuksen paikkansapitävyyttä.

979. Vaikka olemassaolosta [*sat*], tietoisuudesta [*chit*] ja autuudesta [*ananda*] puhutaan ikään kuin [ne olisivat] erilaisia, kun on todella kokenut, näiden kolmen [todetaan olevan] yksi [nimittäin 'minä', Itse] aivan kuten sopusointuiset kolme ominaisuutta, nestemäisyys, makeus ja viileys, ovat [aineeltaan] vain vettä.

20 Todellisuuden Suurenmoisuus

(Unmai Matchi Tiran)

980. Olemassaolo [kirjaimellisesti, olla se, joka on olemassa] on Itsen luonne. Kaikki muut kuin yksi [Itse] ovat virheellisten kuvitelmien [kalpana] paljoutta, eivätkä voi [todella] olla olemassa. Kaikki ne poistuvat Itsestä, mutta tämä [Itse] ei koskaan katoa [eli ei muutu koskaan olemattomaksi].

Sadhu Om: *Sana 'olemassaolo' [uladadal] tarkoittaa tässä meidän todellista olemassaolo-tietoisuuttamme [olemisemme tunnetta], joka on vailla kehoa ja mieltä. Vaikka mieli, keho ja maailma, jotka ovat epätodellisia, häviävät syväunen, kuoleman ja liukenemisen aikana, me [Itse eli Brahman] yksin olemme se, joka loistaa tuhoutumattomana olemassaolo-tietoisuutena.*

981. Hän [eli Itse], joka on olemassa tietoisuuden muotona, ei muutu olemattomaksi. Jos ihminen pysyy vailla muita tietoja, [toisin sanoen] jos tietoisuuden [päälle asetetut] petolliset, epätodelliset ja kaksinaiset kuvitelmat poistetaan, hänelle, joka [näin] on olemassa [pelkkänä] tietoisuutena, ei ole tuhoutumista.

Sadhu Om: *Vain ne asiat, jotka tunnetaan mielellä kohteina, ovat tuhoutumisen alaisia, kun taas meitä, jotka olemme olemassaolo-tietoisuus, ei koskaan voida tuhota. Koska puhdas tietoisuus 'Minä olen' loistaa jopa egon, kohteiden tietäjän tuhoutumisen jälkeen, siellä ei koskaan voi olla tuhoutumista meille.*

982. Itse, Kokonaisuus [*paripurnam*] näyttää ikään kuin täysin olemattomalta [*sunya*] heille, joilla on *pramada* [Itsen tarkkaamattomuus], joka murhaa Itsen [ja joka tulee olemassaoloon], kun 'minä' nousee [edes] hiukan, kun [ominaisuuksia eli *upadheja*] asetetaan oman korkeimman Itsen päälle, joka on korkein Todellisuus.

Michael James: *Pramada eli Itsen, ihmisen oman olemuksen tarkkaamattomuus, tulee olemassaoloon vain, kun ego, epätodellinen tunne 'Minä olen se ja se', nousee, kun liite [upadhi] 'se ja se' asetetaan puhtaan tietoisuuden 'Minä olen' päälle. Koska tämän ominaisuuden päälle asettaminen peittää Itse, puhtaan 'Minä olen' todellisen luonteen ja saa sen näyttämään ikään kuin olemattomalta, pramadana sanotaan murhaavan Itsen.*

Sri Muruganar: *Koska ajatus 'minä' yksin on ego, kun se nousee [edes] hiukan, orjuus tulee olemassaoloon 'Minä olen keho'-tunteesta [dehatma-buddhista] johtuen, ja koska tietämättömyys [ajnana], joka tunnetaan pramadana, joka on liukumista alas Itsenä [pysymisestä], syntyy. Tiedä, että totuudessa tämä yksin on Brahmanin murhaamisen [brahma-hatja dosha] synti. Noille sidotuille jivoille, jotka ovat näin pramadana vallan alla, Kokonaisuus tuntuu olevan tila, jota ei voi tuntea ja [näin] se näyttää ikään kuin olemattomalta [sunya].*

983. Hän, joka tietää olevansa erinomainen, [Itsen] todellinen tila, sen sijaan, että virheellisesti pitää itseään sinä, joka näkee esineitä ulkopuolella, saavuttaa rauhan yltäkylläisyyden tilan, menetettyään [asianmukaisella erottelukyvällä] halun kaikkiin kahdeksankertaisiin *siddheihin*.

Sadhu Om: *Tämä säe voidaan myös lukea yhdessä säkeiden 645-649 kanssa kappaleesta 'Luku, joka käsittelee Tavoitteellista Huomiointia'.*

Vain ne ihmiset, jotka harhautuvat ajattelemaan, että kohteet ovat olemassa ulkopuolella ja ovat todellisia, harkitsee, että kahdeksankertaiset okkulttiset voimat [ashta-siddhit] ovat ihania ja saavuttamisen arvoisia. Mutta hän, joka tietää olevansa Itse, olemassaolo-tietoisuus ja joka on siten luopunut tavoitteellisesta tiedosta, ymmärtää kaikkien siddhien arvottomuuden ja epätodellisuuden ja siten hän hylkää ne merkityksettöminä ja pysyy Itsen, ainoan todellisuuden autuudessa.

984. Voimakas Ihminen, joka [aina] tarttuu todellisuuteen, ei koskaan pelkää, henkisen harhan vuoksi, yhtään mitään.

Sadhu Om: Pelon tunne voi syntyä ihmisessä vain niin kauan kuin hän harhautuu ajattelemaan, että on todella olemassa jotain muutakin kuin hän itse. Mutta Sankarilla, joka on saavuttanut Itsessä pysymisen [nishta-balan] vahvuuden, on luja, horjumaton kokemus, että Hän, todellisuus, yksin on olemassa. Näin ollen, koska mikään muuta ei ole olemassa Hänen näkemyksessään, ei pelkoa eikä hämmennystä voi syntyä Hänelle.

21 Kaikki on Brahmania (Sarvam Brahma Tiran)

985. Se on vain Itse, yksi puhdas tieto, joka, epätodellisena tietona [mielenä], saa kaikki erilaisuudet [vikalpat] ilmestymään. [Sen vuoksi] hänelle, joka tuntee ja saavuttaa Itsen, joka on harmonista tietoa, kaikki muut asiat [koko maailmailmiö] tulevat olemaan [toteaa olevan] luonteeltaan yhtä Itseä.

Michael James: Kaikki erilaisuudet, kuten nimi ja muoto, aika ja tila, subjekti ja objekti, saa ilmenemään vain mieli, joka on todella olematon, olemalla vain epätodellista ilmiötä todellisessa Itsessä. Aivan kuten, kun todellinen köysi nähdään, epätodellisen ja olemattoman käärmeen todetaan olevan vain tätä köyttä, joten kun todellinen Itse tunnetaan, epätodellisen ja olemattoman mielen ja kaikkien sen tuotosten [koko maailmailmiön] todetaan olevan vain Itseä. Vain tässä merkityksessä epätodellisen maailmailmiön sanotaan olevan luonteeltaan yhtä Itseä tai Brahmania.

986. Vain aina olemassa oleva Itse, jota lukuun ottamatta mitään ei ole olemassa ja josta mikään ei ole erillään, on ainoa todellisuus. Kaikki se, mitä tiedetään tässä Sivassa [tässä ainoassa todellisuudessa], joka on Korkein, joka on olemassa ja loistaa *sat-chitinä*, on vain sitä Korkeinta eikä mitään muuta.
987. Olipa todellista tai epätodellista, olipa tietoa tai tietämättömyyttä kerättynä älyllä, olipa miellyttävää tai epämiellyttävää mielelle, kaikki ovat vain *Brahmania* eikä mitään muuta.
988. Usko [*shraddha*], epäusko [*asraddha*], ajattelu [*chinta*], ajattelemattomuus [*achinta*], välinpitämättömyys [*virakti*], ei-

välinpitämättömyys [*avirakti*], tiedettävissä oleva [*vedam*], tiedon ulottumattomissa oleva [*avedam*], etevyys [*varam*], ala-arvoisuus [*avaram*], kiitettävä [*vaniyam*], halveksittava [*avanidyam*] – kaikki ovat vain *Brahmania* eikä mitään muuta.

Sadhu Om: *Kaikki tämän luvun neljä säettä korostavat, että Itse tai Brahman on ainoa olemassa oleva todellisuus. Meidän tulisi ymmärtää, että kaikki parit tai vastakohtien parit, jotka mainittiin näissä säkeissä, ovat todellisuudessa olemattomia ja että ainut Brahman yksin on olemassa [katso huomautusta säkeeseen 985]. Meidän ei tulisi uskoa näiden säkeiden tarkoittavan sitä että, koska jopa parit ovat vain Brahmania, kaksinaista näkemystä arvostetaan tai tarkoittavan sitä, ettei ole väärin, jos joku on syventynyt noihin pareihin.*

22 Uskontojen Yhteinen Sopusointu (*Samarasa Tiran*)

989. Koska hiljaisuus, tiedon korkeinta taso, on [jokaisen uskonnon] yhteinen luonto, kaikki uskonnot [*matat*] ovat sopivia menetelmiä todelliseen *Advaitaan*, joka loistaa ainutlaatuisena ja puhtaana, ja [siksi] ne eivät vastusta ihanaa Vedantaa.

Sadhu Om: *Minkä hyvänsä tiedon mikä tahansa uskonto julistaa lopulliseksi tavoitteeksi tai saavutukseksi, koska Hiljaisuus yksin on kaiken tiedon yläraja tai raja, kaikkien näiden uskontojen lopullinen tieto sisältyy Hiljaisuuteen. Koska Advaita Vedanta on yleinen periaate, jolla on Hiljaisuus päämääränään, jokainen uskonto on keino ja on Vedantan mukainen. Katso tässä säkeitä 1176-1179, 1235 ja 1242.*

990. Vaikka [jotkut] ahdas- ja ilkeämieliset ihmiset keksivät eri uskontoja johtuen vihamielisyydestä [jo olemassa olevia uskontoja kohtaan], tiedä, että jopa se uskonto on Sivan mukainen, joka loistaa yhtenäisen tiedon muodossa.

991. Mihin tahansa uskontoon sinä uskot, seuraa tätä uskontoa todellisella rakkaudella, kääntymällä sisäänpäin sen sijaan, että ulkoisesti intät muita uskontoja vastaan omaan uskuntoosi kiintymyksen [*abhimanin*] takia.

Michael James: Kaikenlainen kiinnitys [abhimani], jopa kiinnitys omaan uskontoon [matabhimana], ovat juurtuneina vain egoon, dehabhimanaan eli kiintymykseen omaan kehoon 'minänä'. Sen vuoksi, jos, johtuen ihmisen omasta kiintymyksestä omaa uskontoaan kohtaan, hän kääntää huomionsa ulospäin inttäen muita uskontoja vastaan, hän vain vahvistaa omaa dehabhimanaansa eli samaistumistaan kehoon. Koska kaikkien uskontojen perimmäisenä tavoitteena on tuhota dehabhimana, tulisi kääntyä sisäänpäin ja tuntea oma todellinen luonteensa, siten kitkien egon.

992. On parasta luopua lukuisista perusteluista, jotka koskevat kaksinaisuutta [*dvaita*], ehdollista ei-kaksinaisuutta [*visishtadvaita*] ja puhdasta ei-kaksinaisuutta [*suddhadvaita*] ja sen sijaan ajatella ja palvoa Jumalaa kypsävällä rakkaudella [*tapaksella*] saavuttaakseen jumalallisen Armon rikkauden ja [siten] tuntea todellisuus.

993. Uskonto [*mata*] ovat olemassa vain niin kauan kuin mieli [*mati*] on olemassa. Sen jälkeen, kun se [mieli] on sulautunut sydämeen kääntymällä sisään päin ja tarkastelemalla tätä mieltä [kysymällä 'Kuka minä olen, tämä mieli?'], [siinä] yltäkyläisen rauhallisessa Hiljaisuudessa, mikään tällainen uskonto ei voi olla voimassa.

Michael James: Sanskritin ja tamilin kielessä uskonto on nimeltään 'mata', koska se voi olla vain mielen [matin] valtakunnan sisäpuolella. Sen vuoksi, kun mieli sulautuu Itseen, Korkeimman Hiljaisuuden tilaan, kyseleyllä 'Kuka minä olen?', mitään uskontoa ei voi jäädä jäljelle. Niinpä etsijöiden tulisi ymmärtää, että kaikki erilaisten uskontojen luomat erilaisuudet ja ristiriidat ovat olemassa vain mielessä ja että nämä erot ja ristiriidat voidaan ratkaista ainoastaan kääntämällä mieli sisäänpäin ja sulautumalla Itseen, todellisuuteen tai Hiljaisuuteen, joka on [kuten paljastettiin säkeessä 989] yhteinen ja harmoninen tekijä kaikissa uskonnoissa.

23 Lapsenkaltainen Tila

(*Saisavya Tiran*)

994. Lukuisan ihmiskunnan keskuudessa vain lapset [eli lapsenmieliset Viisaat], jotka ovat ilman ilkkurista mieltä, egotunnetta, ovat täysin suojassa hädältä Äiti-Isän [eli Jumalan] toimesta, joka aina ajattelee heitä.

995. Vain puhtaat *mahatmat*, joissa vaihteleva mieli [*vikara manas*] ei nouse edes hiukkaakaan, ovat onnekkaita ihmisiä, koska ilo istua ja leikkiä

ikuisesti Äidin sylissä, joka (Äiti) on onnellisuuden lähde, on heidän täydellinen kokemuksensa.

Sadhu Om: *Vaikka Jumala on niin myötätuntoinen, että Hän aina suo Armonsaa kaikille omasta halustaan, me, ego, estämme Hänen Armoaan nousemisillamme ja ilkkurisilla toiminnoillamme. Koska Jnanit, jotka ovat ilman noita egon ilkkurisia toimintoja, ovat kuin vastasyntyneitä, jotka eivät estä ponnisteluja, joita heidän vanhempansa tekevät suojellakseen heitä, he yksin ovat onnekkaita, jotka aina nauttivat Jumalan Armon korkeimmasta autuudesta.*

24 Yhdistyminen Itseen

(Atma Muyakka Tiran)

996. Tila, joka on vailla kaksinaista erottelua 'minä' ja 'Hän' ja jossa joku on tullut yhdeksi Sulhasen, Itsen kanssa, joka on todellisen tiedon [mey-jnanan] tila, 'minä'-tunteen pudottua pois, on itsessään Sivan kanssa yhtä olemisen siveyden loistoa.

Sadhu Om: *Jos myös tämän teoksen säe 73 luetaan tässä, ilmaisu 'Sivan kanssa yhtä olemisen siveyden loisto' tulee selkeästi ymmärretyksi.*

997. Voiko olla puhetta tai hengitystä siinä äänettömässä liitossa, jossa kaksinainen näkemys 'minä' ja 'Hän' [tai 'Minä olen Hän'] sulautuu ykseyteen? Kun 'minä' [näin] tuhoutuu, [toisin sanoen], kun silmän katse liittyy yhteen silmän kanssa, puhutuille sanoille ei ole minkäänlaista käyttöä.

Sadhu Om: *Tämän säkeen kaksi viimeistä riviä ovat Tirukkuralin säe 1100 [katso tämän teoksen säettä 286, jossa käytetään samaa Tirukkuralin säettä]. Tämä Tirukkuralin säe kuvaa kahden rakastajan silmien kohtaamista, mutta tässä nykyisessä säkeessä Sri Muruganar käyttää samaa säettä hengellisessä yhteydessä.*

Kun ego tuhoutuu, kaikki kaksinaiset tunteet kuten 'Jumala ja sielu' [Sivajiva] ja 'Mestari ja opetuslapsi' [Guru-sishya] tuhoutuvat myös täysin ja siten Hiljaisuus yksin jää jäljelle. Vain silloin, kun erottelu 'Siva ja jiva' on olemassa, voi puheen voimaa käyttää palvelemaan Jumalaa laulamalla stotria yms., ja vain silloin, kun erottelu 'Guru ja sishya' on olemassa, voi puheen voimaa käyttää välittämään upadesan opetuslapselle. Kuitenkin, koska kaikkien opetuslasten

laulamien sanojen kuten stotrien tai Gurun antaman upadesan tarkoitus on vain tuhota ego ja siten saada erottelu 'minä' ja 'Hän' sulautumaan ykseyteen korkeimman Hiljaisuuden tilassa, tässä lopullisessa tilassa puhutuille sanoille ei ole enää käyttöä.

Koska tamilinkielisellä sanalla 'silma' [kan] tarkoitetaan myös tietoa tai tietoisuutta, lause 'Kun silmän katse liittyy yhteen silmän kanssa' tulisi tässä ymmärtää tarkoittavan kun rajallisen yksilön tietoisuuden [egon] tarkkaavaisuus kohdistuu ja siten sulautuu rajattomaan korkeimpaan tietoisuuteen [Itseen], aivan kuten joki kohtaa meren ja yhdistyy siihen. Kun ego näin sulautuu Itseen, se menettää yksilöllisyytensä ja tuhoutuu täysin ja siten kaikki egon luomat kaksinaisuudet ja erilaisuudet myös tuhoutuvat. Tällaisessa täydellisen Hiljaisuuden tilassa, miten siellä voi olla edes vähäisintäkään puhetta tai hengitystä tai mitään muuta tämän kaltaista?

998. [Vain] he, jotka ovat yhdistyneet [Itseen] voivat tietää heidän luonteensa, jotka ovat yhdistyneet [Itseen]. Kuinka voivat he, jotka eivät ole yhdistyneet [Itseen] tietää sitä? Heidän luonteensa, jotka ovat yhdistyneet [Itseen], kuin hunajamehiläisen, joka on juonut hunajaa, on niin ihana, etteivät he tiedä mitään muuta kuin Itsen.

Michael James: Kun hunajamehiläinen on juonut hunajaa, se on niin paljon päihtynyt, ettei se tiedä mitään muuta. Samalla lailla, tultuaan yhdeksi Itsen kanssa, Jnani ei tiedä mitään muuta kuin Itsen ja siksi hänen tilansa [eli Hänen olemassaolonsa luonne, Hänen tietoisuutensa tai tietonsa luonne ja Hänen autuutensa luonne] luonne ei voi olla muiden tiedossa, jotka eivät ole saavuttaneet sitä tilaa. Vertaa tähän Ulladu Narpadun säettä 31.

Sri Murugunar: Heidän luonteensa, jotka ovat liittyneet todellisuuteen, kuin hunajamehiläisen, joka on juonut hunajaa, on niin suurenmoista, ettei sitä muut voi tietää. Tämä johtuu siitä, etteivät he tiedä toiseutta. Vain he, jotka ovat liittyneet, voivat tietää heidän luonteensa, jotka ovat liittyneet; he, jotka eivät ole liittyneet, eivät voi tietää sitä.

999. Jopa he, jotka ovat yhdistyneet [Itseen], eivät voi ajatella yhdistymisen onnea, vaan voivat vain kokea sitä. He, jotka ovat yhdistyneet [eivät voi edes ajatella] menetelmää, jolla ovat saavuttaneet [tämän] Hiljaisuuden [tilan], tuhoamalla egotunteen siinä *anandatitamissa* [siinä autuuden ylittävässä tilassa].

Michael James: *Vaikka vain he, jotka ovat saavuttaneet yhtymisen Itseen, voivat tietää heidän luonteensa tai tilansa, jotka ovat saavuttaneet sen yhtymisen, edes he eivät voi ilmaista sitä muille, vaan voivat vain kokea sen. Jos sitä silloin kysyttiin, 'He eivät voi ilmaista sitä muille, koska heille ei ole olemassa muita, mutta eivätkö he voi edes itse ajatella sitä tilaa ja miten he saavuttivat sen?'; Vastaus olisi, että jopa se on mahdotonta, koska heille ajatteleva mieli tai ego on täysin tuhottu.*

Lisäksi, absoluuttisen todellisuuden tilassa, jonka kokevat Jnanit, ajnanan tilan oivalletaan olevan aina olematon ja siksi heidän on mahdotonta ajatella menetelmää, jolla he siirtyivät aina olemattomasta ajnanan tilasta Jnanan aina olemassa olevan ja ainoan todellisuuden tilaan. Siksi tämän teoksen säkeessä 413 sanotaan, että on mahdotonta jäljittää sitä polkua, jolla Jnanit ovat saavuttaneet Itsen. Koska Itse yksin on olemassa, ei voi olla paikkaa tai tilaa [kuten ajnana] Itsen ulkopuolella, josta sen voi saavuttaa eikä siksi polkua, jota pitkin sinne päästä. Linnulla, joka lentää taivaalla, ei voi olla polkua, jota seurata taivaalla ja kalalla, joka ui vedessä, ei voi olla polkua, jota seurata vedessä. Koska me olemme todella aina Itse ja Itse yksin, meille ei voi olla olemassa polkua tai menetelmää, jolla saavuttaa Itse. Kuitenkin, niin kauan kuin ajattelemme, että emme tiedä olevamme Itse, ainoa olemassa oleva todellisuus, Viisaiden täytyy neuvoa meitä yrittämään selvittää, kuka tai mikä me todella olemme. Kun me näin käännämme huomiomme kohti itseämme saadaksemme selville 'Kuka minä olen?', tulemme huomaamaan, että olemme aina vain pelkkä Itse ja että näennäinen ego tai yksilöllisyys, jota me virheellisesti olemme pitäneet 'minänä', oli aina olematon. Siinä tilassa emme voi ajatella, että olemme seuranneet jotain polkua tai menetelmää; me pelkästään oivallamme, että olemme aina niin kuin me olemme ja ettemme koskaan ole läpikäyneet edes pienintä muutosta tai minkäänlaista liikettä.

25 Tietoisuuden Suurenmoisuus

(Chaitanya Matchi Tiran)

1000. Tieto, joka näkee maailman ikään kuin [itsestä] erillään, materiaallinen tieto, joka on ego [*ahankara*], on pelkästään elotonta [*jada*]. Kun [tämä] ego kuolee, puhtaan ei-kaksinaisuuden [*suddha-advaita*] liekki, joka on mielen lähteen tietoa, loistaa esiin.

Michael James: Ego, materiaallinen tieto, joka näkee maailman muuna kuin itsenään, on elotonta [jada] ja epätodellista [asat], koska se samaistaa elottoman ja epätodellisen kehon 'minäksi'. Sen vuoksi, puhdas ei-kaksinainen todellinen tieto loistaa esiin vain silloin, kun tämä eloton ego, epätodellinen tieto, tuhoutuu.

1001. Olemassaolo [sat] itse loistaa tietoisuutena [chitinä]. Sen vuoksi, ennen kuin mieli [chittam] täysin sammuu ja [siten] tulee absoluuttiseksi olemassaolo-tietoisuudeksi [kevala sat-chitiksi], mitättömän mielen, joka on virheellistä kuvittelua [kalpanaa], tietoisuuden heijastusta [chit-abhasaa], on mahdotonta nähdä todellisuutta, joka on ei-kaksinainen korkein tietoisuus.
1002. Vain siihen saakka, kunnes aurinko nousee itäiseen horisonttiin, tulee tuon kuun omahyväisyys [loistamaan ylpeänä] tässä maailmassa. [Samalla lailla] siihen saakka, kunnes se tieto, joka on luonteeltaan tietoisuutta [chinmaya-unarvua eli Itsetuntemusta] ilmestyy, tuhoten pettävän tiedon, egon, tulee jivan tiedon omahyväisyys [loistamaan ylpeänä]. Tiedä näin.

Michael James: Toisin sanoen jivan henkiset tiedot ja taidot eri taiteissa ja tieteissä.

1003. Suuren auringon, Itsen edessä – [joka aina loistaa] Sydämessä, tietoisuuden taivaalla [chit-akasassa], nousematta ja laskematta – Atma-jnanin mieli on, valtavassa maailmassa, niin kuin kuu nähdään kirkkaassa päivänvalossa.

Michael James: Yöllä kuusta saattaa olla jotain hyötyä, kun se antaa ihmiselle mahdollisuuden nähdä maailmaa hämärästi, mutta kun aurinko on noussut, kuusta ei ole enää mitään hyötyä, vaikka sen voi edelleen nähdä taivaalla. Samalla lailla, ajanatilassa mielestä, joka on pelkkä Itsen puhtaan valoin heijastus, saattaa vaikuttaa olevan jotain hyötyä valaistessaan maailmaa, mutta kun Itsetuntemuksen [atma-jnanan] aurinko on noussut, mielestä on yhtä vähän hyötyä kuin kuusta kirkkaassa päivänvalossa.

1004. Tiedä, että mieli, joka valaisee kuvitteellista maailman, on [pelkkä heijastunut valo] kuin välkkyvä peilivalo, heijastaen kirkasta auringonvaloa.

Michael James: Tätä nimien ja muotojen kuvitteellista maailmaa heijastaa ja valaisee vain mielivalo, joka on vain Itsen todellisen valon hämärä heijastus. Aivan kuten kalpea kuunvalo häipyä näkyvistä, kun kirkas auringonvalo ilmestyy, samoin kalpea mielivalo häipyä näkyvistä, kun kirkas Itsevalo syöksyy esiin [katso säettä 857]. Kun mielivalo on näin häipyä näkyvistä, maailman kuvitteelliset nimet ja muodot, jotka olivat näennäiselle olemassaololleen riippuvaisia tästä auringonvalosta, katoavat myös, kun niiden todetaan olevan epätodellisia Itsetietoisuuden todellisen valon edessä. [Katso tämän teoksen säettä 114].

26 Äärettömyyden Suurenmoisuus (Bhuma Matchi Tiran)

1005. Tila, jossa ihminen ei näe yhtään toisen persoonan kohdetta, tila, jossa hän ei kuule toisen persoonan kohdetta, tila, jossa hän ei tiedä mitään toisen persoonan kohdetta – tiedä, että tila yksin on ääretön [bhuma].

Michael James: Sri Bhagavanin tässä säkeessä antama upadesa on sama kuin, minkä Sanatkumara antoi Chandoyga Upanishadissa, 7.24.1, nimittäen, 'Se [tila], jossa ihminen ei näe mikä-on-muuta [anya], ei kuule mikä-on-muuta eikä tiedä mikä-on-muuta, on Ääretön [bhuma], kun taas se [tila], jossa ihminen näkee mikä-on-muuta, kuulee mikä-on-muuta ja tietää mikä-on-muuta, on rajallinen [alpa]. Se, mikä on ääretöntä [bhumaa], yksin on kuolematonta [ikuista ja siten todellista], kun taas se, mikä on rajallista [alpaa], on kuolevaista [ohimenevää ja siten epätodellista] ... '. Samassa Upanishadissa 7.25.1 ja 7.25.2, Äärettömän [bhuman] samaistetaan ensin olevan sama kuin 'minä' [aham] ja sitten sama kuin Itse [atma]. Sen vuoksi tässä ja seuraavassa säkeessä sanan 'Bhuma' tulisi ymmärtää tarkoittavan Itseä eli Brahmania, meidän omaa pelkän olemisen todellista tilaa.

Esillä olevasta säkeestä meidän on ymmärrettävä, että jokainen tila, jossa on edes hiukankin tietoa mistään toisen tai kolmannen persoonan kohteesta, ei ole Itsen, todellisen heräämisen tila; se on vain toinen uni, joka ilmenee Itseunohduksen unessa [katso tässä kirjasta The Path of Sri Ramana - Osa I, s. 143]. Sen vuoksi, riippumatta siitä tilasta, jota saatamme kokea, vaikka se olisi jumalallinen tai taivaallinen tila, kuten eläminen Siva Lokassa tai Vaikunthassa, niin kauan kuin me koemme jotakin muuta kuin pelkkää Itsetietoisuutta 'Minä olen', meidän tulisi kysyä 'Kuka tietää nämä muut asiat?' ja siten kääntää huomiomme takaisin kohti ensimmäisen persoonan tunnetta 'minä'. Kun huomio siten kohdistuu yhä intensiivisemmin ensimmäiseen persoonaan, tuon

ensimmäisen persoonan [egon eli mielen, joka näkee nämä muut asiat] nousu heikkenee enemmän ja enemmän, kunnes lopulta se yhdistyy ikuisesti lähteeseensä, jolloin Itsen todellinen tila, jossa ei tunneta mitään muuta kuin pelkkää Itsetietoisuutta 'Minä olen', koetaan.

1006. Minne se, mikä nähdään, se, mikä kuullaan ja *pramada* [eli ego, jonka luontona on *pramada* eli Itsen tarkkaamattomuus], jolla on rajallisen näkemisen suurenmoisuus, [kaikki] tuhoutuvat, [se] mittaamaton *Bhuma*, [jonka muotona on] ei-kaksinainen tieto [*advaita-jnana*], yksin on yltäkyläisen rauhan puhdasta onnea.

*Michael James: Sri Bhagavanin tässä säkeessä antama upadesa on sama kuin, minkä Sanatkumara antoi Chandogya Upanishadissa, 7.23.1, nimittäin, 'Se, mikä on ääretön [bhuma], yksin on onnea [sukham]. Rajallisessa [alpa] ei ole onnea. Ääretön yksin on onnea [bhumaiva sukham]' Mutta esillä olevassa säkeessä Sri Bhagavan paljastaa lisää tämän Bhuman luonteesta, joka yksin on onnea, nimittäin, että se on ei-kaksinainen Jnana, joka on vailla mitään nähtyä tai kuultua ja joka on vailla jopa egoa, jonka luontona on *pramada* [Itsen tarkkaamattomuus] ja jonka niin sanottu 'suurenmoisuus' on vain tietää rajallisesti kohteita. Kahdesta tämän luvun säkeestä meidän tulisi ymmärtää, että todellinen onni löytyy vain ei-kaksinaisen tiedon äärettömässä, ikuisessa ja todellisessa tilassa, joka on vailla sekä tietävää mieltä että tiedettyjä kohteita ja ettei edes vähintäkään todellista onnea ole olemassa kaksinaisen tiedon rajallisessa, ohimenevässä ja epätodellisessa tilassa, jossa kohteet tiedetään.*

27 Jnanan Tila (*Jnana Veli Tiran*)

1007. Oi miehet, jotka – sen jälkeen, kun ovat juosseet kaikkialla maailmassa ja nähneet ja palvoneet pyhiä miehiä – tekevät tutkimusta totuudesta suurella rakkaudella, jos te tarkastelette korkeinta todellisuutta, jonka [nämä] suuret *tapasvinit* selvästi tuntevat, [tulette huomaamaan, että se on vain] *Jnanan* avoin ja tyhjä tila.

Michael James: Todellisuus, jonka Jnanit kokevat, on vain Jnanan [oman olemassaolon tiedon] tyhjä tila, toisin sanoen, pelkkää tietoisuutta 'Minä olen'. Tämä Jnanan tila on sama kuin Bhuma, jota kuvattiin edellisessä kappaleessa, ja

tässä sen sanotaan olevan avoin ja tyhjä tila, koska se on tila, joka on täysin vailla sekä kohteita, joita tietää että mieltä, joka ne tietää.

1008. Kun tutkitaan, se, mitä esittävät ja antavat Guru-Isät [isänkaltaiset Gurut] opetuslapsille, jotka menevät etsimään hengellisiä mestareita, pyörien ympäri maailmaa, on vain *Jnanan* [pelkän tietoisuuden 'Minä olen'] ihana tila.
1009. Ikuinen päämäärä, joka on pelastus tai turva, jossa väsyttävät vaeltelut siellä sun täällä päättyvät, [ja jonka antaa] *Jnana-Guru*, joka on Siva, korkein todellisuus, joka loistaa voitokkaasti viattomana olemassaolo-tietoisuutena [*sat-chit*], on vain *turiyan* [*Jnanan* tyhjän tilan] ihana tila.

Michael James: *Väsyttävät vaeltelut niin monen syntymän ja kuoleman läpi, samoin kuin kehon ja mielen väsyttävät vaeltelut kussakin syntymässä päättyvät.*

1010. Jos, loppuun asti, ihminen tekee täyttä ponnistusta saavuttaakseen pysymisen [*Itsenä*], joka poistaa orjuuden halujen [*sankalpojen*] [muodossa], aivan kuten käärme poistaa nahkansa, se, mikä paljastuu, on [vain] *Jnanan* avoin ja tyhjä tila.
1011. Tietoisuuden tilan valon loisto [*chit-akasa jyoti*] on polttohautausmaa, jossa *jiva*, tietoisuuden rajaton heijastus [*chit-abhasa*], on täysin kuollut [ja poltetaan tuhkaksi]. Se on kuin [tuli], joka tarttuu tiheään kuivaan metsään ja leviää ja palaa rajattomasti.

Michael James: *Jivaa, tietoisuuden heijastusta, kuvataan tässä rajattomaksi, koska se on taipumusten [vasanoiden] rajattoman määrän juurisyy, siementen, jotka antavat syntymän kaikille tietämättömille kuvitteluille [ajnana-kalpanoille]. Kun tämä jiva täysin tuhoutuu ja palaa yhdessä kaikkien vasanoidensa kanssa todellisen tiedon [jnanagnin] tulessa, polttohautausmaa, jossa se näin palaa, on puhtaan tietoisuuden [chit-akasan] laajuus, jonka valo on kuin roihuavan tulen laajuus, joka tarttuu ja leviää heti kaikkialle valtavaan, tiheään ja kuivaan metsään, muuttaen sen täysin tuhkaksi. Tässä vertauksessa, valtavan metsän kuivan puun on ymmärrettävä olevan kuin jivan lukemattomia vasanoita, joista on tullut kuivaa jivan vairagyan eli niiden tarkkaamattomuuden seurauksena ja joista ovat näin tullut sopivaa polttoainetta Jnanan tulelle [katso sivuja 102-103 kirjasta The Path of Sri Ramana – Osa I]. Puhtaan tietoisuuden valo, jonka tässä sanotaan olevan kuin villi metsäpalo, joka leviää ympäriinsä ja nielee heti egon*

ja kaikki sen tuotokset [koko maailmailmiön], on sama kuin roihuava Arunachalan aurinko [Itsetuntemuksen aurinko], joka, kuten kuvattiin Sri Arunachala Aksharamanamalain säkeessä 27 ja Sri Arunachala Pancharatnan säe 1, kirkkaan valonsa leviävillä säteillä nielee kaiken [katso tämän teoksen säettä 114].

1012. Tiedä, että se, mikä on [saavuttamisen] arvoista, on vain Hiljaisuus, joka on pelkkä Itse, [virheellisen] tiedon 'minän' kuoltua tietämättömyytenä [ajnanana]. Jos kysyt totuutta, 'Miksi [on niin]?', [se johtuu siitä, että Hiljaisuuden tila on] [Jnanan] tila, jossa ei ole mitään, mitä haluta ja [siten] olla kärsimyksen syynä.

Michael James: *Halu on kärsimyksen ainoa syy ja se voi syntyä vain, jos jotain muuta kuin itsensä on olemassa. Sen vuoksi, koska Hiljaisuus, Itsen tila, on pelkän tietoisuuden tila, jossa ei mitään muuta kuin Itse ole olemassa, se yksin on saavuttamisen arvoista. Saavuttaakseen tämän Hiljaisuuden, egon, virheellisen tiedon 'Minä olen keho', on tuhouduttava, kun sen on todettu olevan vain olematonta tietämättömyyttä.*

1013. Todellisen tiedon [mey-jnanan] laajan tilan loiste, jonka (todellisen tiedon) suurenmoisuutta ei voida ylittää millään muulla, ei voida helposti havaita muilla keinoin, vaan ainoastaan Gurun Armolla, joka tuhoaa [kaikki meidän] vikamme.
1014. He, jotka ovat nähneet [tämän] [Jnanan] laajan tilan loisteen, muuttuvat äärimmäisen autuaaksi ja hiljaiseksi Sivaksi, tuhottuaan syntymän [ja kuoleman], joka toistui uudestaan ja uudestaan johtuen turhamaisesta kiintymyksestä [kehoon 'minänä'] ja toisesta turhuudesta [uskoa tämän maailman esineiden, kuten kehon, olevan 'minun'].
1015. Subjektina Parasaktille, joka seisoo predikaattina, ollen kohteina kaikille asioille, jotka tunnetaan viidellä – maistaen, haistaen, nähden, kuullen ja koskettaen – on Jnanan tilaa, ihanaa tilaa.

Sadhu Om: *Lauseessa kohde riippuu predikaatista tai pääverbistä ja predikaatti riippuu subjektista. Ilman predikaattia ja kohdetta, subjekti voi olla olemassa, mutta ilman subjektia, predikaatti ja kohde eivät voi olla olemassa. Tässä säkeessä koko maailmailmiötä, joka koostuu pelkästään viidellä aistilla hankitusta tiedosta, verrataan lauseen kohteeksi; Parasaktia, mayan voimaa, joka luo tämän maailmailmiön, verrataan lauseen predikaatiksi tai pääverbiksi; ja*

Jnanan tyhjää tilaa, Itsen todellista tilaa, josta sekä Parasakti ja Hänen luomisensa riippuvat näennäiselle olemassaololleen, verrataan lauseen subjektiksi. Näin humoristisesti Sri Bhagavan vakuuttaa, että tämä koko laaja universumi ja sen voimakas luoja ovat olemassa ainoastaan riippumalla pelkästä avoimesta ja tyhjästä tilasta.

Tähän säkeeseen on piilotettu myös toinen salainen merkitys. Tamilinkielinen sana 'subjektille' on 'ezhuvay', mikä voi tarkoittaa myös 'nousevaa paikkaa'; tamilinkielinen sana 'predikaatille' on 'payanilay', mikä voi tarkoittaa myös 'hyödytöntä'; ja tamilinkielinen sana 'kohteelle' on 'seyyappadu porul', joka tarkoittaa 'tehtyä asiaa'. Näin Sri Bhagavan varoittaa epäsuorasti, "Jos nouset Jnanan tilasta ja siten luot niin monia asioita, siitä ei ole mitään hyötyä".

Läpi koko tämän luvun, säkeestä 1007 säkeeseen 1015, Jnanan tilaa – elämän korkein päämäärä [parama-purushartha], joka lopulta saavutetaan sadhakoilla sen jälkeen, kun harjoitetaan niin monia sadhanoita ja sen jälkeen, kun tehdään niin monia uhrauksia niin monien syntymien läpi – sen sijaan, että sitä ylistettäisiin erittäin suurena saavutuksena, kuvataan 'avoimeksi ja tyhjäksi tilaksi, pelkäksi tilaksi, joka on vailla mitään muuta mitä haluta tai saavuttaa, pelkäksi ehdottoman hiljaisuuden tilaksi'. Kuitenkin tulisi ymmärtää, että syy siihen, miksi Sri Bhagavan näennäisesti pilkkaa Jnanan tilaa tällä tavalla, on vain tehdä meidät kykeneviksi tietämään tyhjän tilan kaltaisen tilan todellinen suuruus. Toisin sanoen, Sri Bhagavan opettaa näissä säkeissä että, koska eivät ainoastaan tämän käsittämättömän suuren ja valtavan maailmankaikkeuden kaikki lukemattomat esineet, vaan jopa parasakti, joka luo ja ylläpitää niitä, nousee ja levittää vain Itsetuntemuksen tilasta [atma-jnanakasa], joka on pelkkä tietoisuus 'Minä olen', korkein ja voittamaton tila, on vain Jnanan tilaa, pelkkää tietoa omasta olemassaolostamme, joka on perusta, joka tukee tätä kaikkivaltiasta Parasaktia.

Koska, noustuaan ylös ja hylättyään pelkän tietoisuuden tilan [oman olemassaolonsa tuntemuksen], kaikkien jivojen mielet pysyvät aina ulospäin suuntautuneina ja ylpeinä vain objektiivisesta tiedosta, he eivät ole sopivia saavuttamaan mokshan tai Jnanan tilaa elleivät he luovu tästä kaipuusta objektiiviseen tietoon ja sen sijaan saavuta suurta rakkautta olemiseen ja löydä täydellistä tyytyväisyyttä pelkkään olemisen tilaan. Vain opettaakseen tämän totuuden ja siten istuttaakseen lujan vairagyan opetuslastensa sydämiin, Sri Bhagavan ylisti Jnanan tilaa kuvaamalla sitä tässä luvussa pelkkänä avoimena ja tyhjänä tilana. Vain tästä samasta syystä Sri Bhagavan huomautti kerran humoristisesti, "Jokainen, joka tulee tänne, kertoo, että he ovat tulleet vain

mokshan tähden. *Mutta jos edes pieni mokshan kokemus annettaisiin näytteenä, se riittäisi eikä edes yksittäinen varis tai varpunen pysyisi täällä; kaikki lentäisivät pois ja minä jäisin istumaan tänne ypöyksiin!"*

28 Tietoisuuden Tila

(Chit-Ambara Tiran)

1016. Vaeltaen siellä sun täällä etsien tietoisuuden tilaa [*chit-ambaraa*], joka on olemassa ja loistaa kaikkialla Itsenä, on samaa kuin hakisi leimuavalla soihdulla aurinkoa kirkkaassa päivänvalossa, joka ylivallallaan laittaa valkoisen kuun häpeään.

Sri Muruganar: *Tietoisuuden tila [chitrabalama tai chit-ambara] on se, jota kutsutaan myös Sydäntilaksi [daharakasa tai hridayakasa], tietoisuustilaksi [chidakasa] ja tietotilaksi [jnana-kasa]. Tämä yksin on Jumalan todellinen muoto, joka loistaa Itsenä.*

1017. 'Minä' [ego] on epätodellinen; tämä [maailma], joka ei ole [tämä 'minä'], on myös epätodellinen; tieto, joka tietää 'Että minä olen tämä [keho]' on myös täysin epätodellinen [tai tämä 'minä', tieto joka tietää tämän, on myös täysin epätodellinen]; alkuperäinen syy [*mula-prakriti*], joka saa kolmikon [*triputi*] ilmestymään, on myös epätodellinen. Tietoisuuden ihana tila [*chit-ambara*] yksin on todellinen.

Michael James: *Alkuperäinen syy [mula-prakriti], joka mainittiin tässä, on maya, mieli eli ego. Tietoisuuden tila, joka yksin on todellinen, on sama kuin Bhuma, jota kuvattiin säikeissä 1005 ja 1006, jonka luonto on pelkkää olemassaolo-tietoisuutta ja joka on täysin vailla epätodellista kolmikkoa – tietäjä [ego], tietäminen ja tiedetyt kohteet.*

1018. He, jotka ovat harhautuneet, ajatellen 'Se, mikä tunnetaan viidellä aistilla, on todellista,' ja joka kumoaa epätodellisenä oman [Itsensä] tilan, joka on tietoisuuden tila, jolla kaikki lukuisat valtavat ja täpötäydet maailmat ilmestyvät [kuten kuvat elokuvateatterin valkokankaalla], eivät voi saavuttaa [Itsetuntemuksen] korkeinta hyötyä.

1019. Ketkä muut kuin *Jnanit*, jotka loistavat Sivana Itsenään, tuhottuaan mielen epäpuhtaudet [t.s. taipumukset eli *vasanat*], voivat tuntea selvästi

tietoisuuden [todellisen *Jnanan* tilan] kunniakkaan tilan suurenmoisuuden, jota ei kosketa mikään vika tai puute?

28 Paljastus (*Arivurutta Tiran*)

1020. ”Sen vuoksi, että tietoisuuden tila on itsessään todellinen korkein Siva, jota ei voi kuvata kukaan” – sanomalla näin, jumalallinen Herra Ramana, korkein *Jnani*, paljasti minulle Itsen tilan, joka on Siva Itse.
1021. Itse itse ystävällisesti paljasti ja lahjoitti Itsen, joka on Itsen muoto, ajassa, joka on Itsen muoto, ja paikassa, joka on Itsen muoto; jotta Itse saavuttaisi [itsensä], se oivalisi itsensä Itsen muotona.

Sadhu Om: *Yllä olevissa kahdessa säkeessä Sri Muruganar ilmaisi korkeimman Jnanan kokemuksen, jonka hänelle soi Hänen Sadgurunsa, Bhagavan Sri Ramanan Armo. Sri Muruganarin egottomuuden tila voidaan selvästi ymmärtää tässä siitä, että hän sanoo, että Itse oivalisi itsensä, eikä 'Minä olen oivaltanut Itsen'.*

Todellakin, yksikään jiva ei voi koskaan oivaltaa Itseä; se on Itse yksin, joka oivaltaa itsensä [katso sivuja 105-106 kirjasta The Path of Sri Ramana – Osa I]. Lisäksi, sanoista, joita käytettiin säkeessä 1021, 'aikana, joka on Itsen muoto, ja paikassa, joka on Itsen muoto', meidän tulisi ymmärtää, että Itse ei oivalla itseään mihinkään tiettyyn aikaan tai missään tietyssä paikassa. Koska aika ja tila ovat molemmat epätodellisia, olematta muuta kuin virheellistä ilmiötä todellisessa Itsessä, Jnanin kokemus on, että Hän, Itse, on aina tuntenut Itsensä kaikkina aikoina ja kaikissa paikoissa. Hänelle tietämättömyys [ajnana] on jotakin, joka on aina olematonta, joten vaikka muiden käsityksessä saattaa vaikuttaa ikään kuin siltä, että Hän on saavuttanut jnanan tiettyyn aikaan ja tietyssä paikassa, omassa näkemyksessään Hän ei todellakaan tunne, että Hän oli kerran tietämättömyydessä ja on nyt saavuttanut Jnanan [katso säettä 1085].

30 Itsen Tila (*Atma Nilai Tiran*)

1022. Kun ego, joka heijastaa maailman, mutta piilottaa itsensä [kykenemättä tuntemaan omaa todellista luonnettaan], astuu sydämeen [tiedustelemalla] näin 'Mikä on oma loistava lähteeni?', korkein tieto, joka

loistaa esiin voitokkaasti ja ponnekkaasti [*sphuranan*, 'Minä-Minän' muodossa] on Itsen päättymätön ja todellinen tila.

Sadhu Om ja Michael James: *Egon todellinen luonne on kiinnittää huomionsa vain muihin asioihin kuin itseensä. Sen vuoksi ego ei tiedä kuka tai mikä se on. Tämä oman luonteensa tietämättömyys [eli sen tosiseikan tietämättömyys, ettei sillä todella ole olemassa omaa olemassaoloa] on se, mitä tässä tarkoitetaan ilmaisulla 'ego, joka piilottaa itsensä' [olikkum ahankaram]. Mutta jos tämä ohimenevä ja epätodellinen ego, joka nousee virheellisen tiedon muodossa 'Minä olen tämä' tai 'Minä olen se', yrittää kääntää huomionsa pois toisten ja kolmansien persoonien maailmasta, joita se heijastaa viiden aistin kautta, ja kohti itseään, ensimmäistä persoonaa, selvittääkseen 'Kuka minä olen?', se vajoaa lähteeseensä, sydämeen eli Itseen, jolloin ikuinen ja todellinen tila loistaa esiin itsestään todellisen tiedon muodossa 'Minä olen Minä'.*

1023. Jos – sen sijaan, että pyörii kaivaten [maallisia nautintoja], koska se tavoittelee tietoa muista asioista, jotka ilmestyvät sen edessä [sen] tavoitteellisen tarkkaavaisuuden takia – ilkkurinen mieli kohdistaa huomion itseensä, kyselemällä 'Kuka olen minä, joka tietää esineitä?', [se saavuttaa sen] pysyvyyden [tilan] omassa todellisuudessaan, joka yksin on [Itsen] todellinen tila.

1024. Mihin tahansa *asramaan* he ovat tulleet ja mihin hyvänsä kastiin [*varnaan*] he ovat syntyneet, *Jnanit* pysyvät aina omassa tilassaan [Itsen luonnollisessa tilassa]. Vain heidän oma tilansa on todellinen tila; kerro minulle, toisaalta, eivätkö kaikki muut tilat [kuten *varnat* ja *asramat*] ole pelkkiä epätodellisia tiloja [koska ne liittyvät vain epätodelliseen kehoon]?

1025. Itsen tila yksin on todellinen ja rakastettava tila. Toisaalta, kaikki elämiset taivaassa, [joka on] kuin taivaslootus, ovat vain epätodellisia mielentiloja, jotka lihottavat enemmän ja enemmän harhaa ja joka, kuin kangastuksen vesi, näkyy [vain] mielikuvituksen johdosta.

Sadhu Om: *Sanoille 'kuin taivaslootus' [van-murali pol] voidaan antaa kaksi merkitystä, nimittäin (i) '[taivaat] kuten Brahma-Loka' [koska Brahman istuin, jonka asunto on taivaassa, on lootus] ja (ii) 'kuin kuvitteellinen lootus taivaalla'. Aivan kuten kuvitteellinen lootus nähtiin taivaalla ja kuin kuvitteellinen vesi nähtiin kangastuksessa, kaikki muut tilat, paitsi Itsen tila, ovat pelkkiä henkisiä harhaluuloja ja ovat todella olemattomia. Jopa elämännautinnot erilaisissa taivaissa, kuten Brahma Lokassa, ovat merkityksettömiä ja epätodellisia, ja näin*

ollen ne eivät voi tyydyttää kaipuutamme puhtaaseen ja täydelliseen onneen enempää kuin kangastuksen vesi voi sammuttaa janomme. Sen vuoksi, ainoa tila, joka todella ansaitsee tulla rakastetuksi ja tavoitelluksi, on Itsen tila.

1026. Vaikka ihmisen oma luonnollinen todellisuus itse on olemassa [ja koetaan päivittäin syväunessa] korkeimpana onnellisuutena, [hänen] onnen etsintänsä ja [siten] kärsimisensä harhautuneen ja petollisen mielen seurassa aina kulkien mikä-on-muuta [ei-Itsen] perässä, on itsessään sen menettämistä, mikä on onnellisuutta.

Sri Muruganar: *Koska kaikki ilmaisevat totuuden omasta kokemuksestaan näin, 'Heräsin unesta; nukuin onnellisena', jokainen myöntää, että Itse loistaa onnen muotona unen luonnollisessa tilassa, jossa mieli on tyhjä ja vailla kiintymystä aistikohteisiin. Jos kysytään, miksi sitä onnea, joka oli olemassa ihmisen omana luontona siinä tilassa, ei enää koeta heti kun uni päättyy, se johtuu hänen halustaan juosta aistikohteiden perään, irrottautumalla omasta tilastaan. Sen vuoksi neuvotaan, että ihmisen tulisi saavuttaa vertaansa vailla oleva onni, joka on hänen oma todellinen kokemuksensa, pitämällä mieli niin, ettei halu aistikohteisiin sitä horjuta, joka (halu) syntyy harhasta, tuntemalla itsensä ja loistamalla ilman tarkkaamattomuutta [pramadaa], pysyen rauhallisena jopa valvetilassa niin kuin unessa.*

1027. *Jnanit tietävät, että Itsen maku [atma-rasam] yksin on parasta makua [ati-rasam], ja siten ne pysyvät Itsen tilassa. He, jotka eivät tiedä, että Itsen onni yksin on ehdottomasti korkeinta, pysyvät maailman tilassa [eli ne pysyvät uppoutuneina maailman elämään etsien vain maallisia nautintoja].*

Michael James: *Guru Vachaka Kovain liitteessä – Urai, Sri Sadhu Om sisällytti Sri Bhagavanin yksitoista yksittäistä säettä ja antoi muistiinpanoja siitä, missä kohdin kukin olisi liitettävä tekstiin. Tämän liitteen säkeessä 6, joka tulisi liittää tähän, Sri Bhagavan sanoo:*

Jos [kysymällä 'Kuka minä olen?'] ihminen tuntee oman todellisen luonteensa sydämessä [sen todetaan olevan] olemassaolo-tietoisuus-autuus [sat-chit-ananda], joka on aluton ja loputon täyteläisyys [kokonaisuus tai täydellisyys].

Yllä olevassa säkeessä Sri Bhagavan on selostanut omin sanoin Upadesa Undiyarin säkeen 28.

1028. He, jotka eivät tiedä, että heidän oma luonteensa on onnea, harhautuvat kuin myskihirvi, [kun taas] he, jotka tietävät selvästi oman luonteensa [olevan olemassaolo-tietoisuus-autuus], pysyvät omassa [Itsen] tilassaan osallistumatta maailmaan [ja etsimättä onnea maallisista kohteista].

Michael James: *Myskihirvestä lähtee miellyttävä tuoksu, mutta kun se ei tiedä, että tuoksu tulee vain siitä itseltään, se juoksee ympäriinsä etsimässä tuoksun lähdeä. Vastaavasti, tietämättä, että kaikki onni, josta he nauttivat, tulee vain heidän omasta Itsestään, jonka todellinen luonne on onnea, tietämättömät ihmiset [ajnanit] juoksevat maallisten esineiden perässä etsimässä onnea. Vertaa tähän tämän teoksen säettä 585 sekä sivuja 36-40 kirjasta The Path of Sri Ramana – Osa I.*

1029. Se, mitä kutsutaan onnellisuudeksi, on vain Itsen luonne; Itse ei ole mitään muuta kuin täydellistä onnea. Se, mitä kutsutaan onneksi, on yksin olemassa. Tietäen sen tosiasian ja pysyen tässä Itsen tilassa, nauti autuudesta ikuisesti.

Sadhu Om: *Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan sanoo: 'Se, mitä kutsutaan onnellisuudeksi, on vain Itsen luonne; onnellisuus ja Itse eivät ole erillään. Itsen onni [atma-sukha] yksin on olemassa; se yksin on todellinen.'*

31 Itsen Voima (*Atma Vala Tiran*)

B20 Julista näin "Ken on valloittanut aistit tiedolla [*jnanalla*], ollen Itsen tuntija [*atma-vid*] joka pysyy olemassaolo-tietoisuutena, on tiedon tuli [*jnanagni*]; [Hän on] tiedon salaman kantaja [*jnana-vajrayudha*]; Hän, Kala-kalan, on sankari, joka on tappanut kuoleman."

Michael James: *Salaman [vajrayudha] kantaja on Indra, kaikkein voimakkain jumala, jonka jotkut karma-kandan [Vedojen osa, joka opettaa rituaalisia tekoja maallisten halujen täyttämiseksi] seuraajat uskovat olevan Maailmankaikkeuden*

Korkein Herra. Sen vuoksi tässä säkeessä Sri Bhagavan kertoo sellaisille karma-kandeille, että todellinen Indra, Jnana-Indra, on vain Atma-jnani.

Sana 'kala' tarkoittaa joko 'kuolemaa' tai 'aikaa' ja on kuoleman Jumalan, Yaman nimi. Kala-karan tarkoittaa joko 'kuolemaa kuolemalle' tai 'ajan valloittajaa', ja on Herra Sivan nimi, joka tappoi Yaman.

Näin tässä säkeessä Sri Bhagavan paljastaa, ettei Jnani ole pelkästään jonkun tietyn Jumalan inkarnaatio. Jnani on Jnana itse ja siten Hän ei ole mikään muu kuin Indra, Herra Siva ja kaikki muut Jumalat. Koska Jnani on vallannut aistit, joiden kautta koko maailmankaikkeus heijastuu, Hän on todellisuudessa vallannut koko maailmankaikkeuden. Sen vuoksi koko maailmankaikkeudessa ei ole suurempaa voimaa kuin Jnanin Itsessä pysymisen voima.

Sri Bhagavanin edellä oleva säe, joka sisältyy myös Ulladu Narpadu – Anubandhamiin säkeenä 28, tiivistää ajatukset, jotka Sri Muruganar esitti seuraavissa kahdessa säkeessä.

1030. Vain voimakas *Jnani*, joka on vallannut viisi [aistia] Itsessä pysymisellä, jotka roihahtavat esiin rajattomasti [jopa vähimmälläkin *pramadalla*], on *Jnanan* salaman kantaja, joka on tuhonnut Yaman, joka ei koskaan käänny takaisin [tyhjin käsin]; [Hän on] *Jnanan* aurinko, joka tuhoaa [kuuden sisäisen vihollisen, nimittäin halun, vihan, kitsauden, harhan, ylpeyden ja] mustasukkaisuuden ilmaantumisen [pimeyden].

1031. Tiedä, että Hän [*Jnani*], joka vihaisesti ajaa sen takaisin sydämeen [Itsen tarkkaamisella], tuhoaa julman Surapadman, 'minän' [eli egon], jolla on riittävästi voimaa luoda ja ylläpitää kaikkia maailmoja kuuden aistin kautta, on Kumara [Herra Subramanya], joka iloitsee korkeimmassa autuudessa.

Sadhu Om: *Koska se on ainoastaan mieli, jolla ihminen voi tuntea maailman muiden viiden aistin kautta, mieli lasketaan joskus yhdeksi aistiksi, näin tehden niiden lukumääräksi kuusi.*

Sitä tosiseikkaa, että todellinen Jnani, joka on vallannut ja tuhonnut egon, on kaikkien Jumalan muotojen [Iswara-murtien] ruumiillistuma, Sri Bhagavan paljastaa myös Devikalottaramin säkeessä 6, "Hän on Nelikasvoinen Yksi [Brahma], Siva ja Vishnu; Hän on devojen kuningas [Indra] ja Guha [Lord Subramanya]; Hän yksin on kaikkien devojen Guru; Hän on suuri Joogi ja kaikkien tapaksien runsauden haltija."

32 Itsen Luonne (Atma Swarupa Tiran)

1032. Oi miehet, jotka [virheellisesti uskotte], että tämä keho, joka on [eloton kuin] kuva, on 'minä', voiko kuva ajatella mitään? Se, joka ajattelee ja joka unohtaa, on vain sielu. Sen vuoksi se, jota kutsutaan 'minäksi' on [ei eloton keho vaan] vain se [tunteva sielu].

Sadhu Om: Tässä säkeessä egoon eli jivaan, virheelliseen 'minään', viitataan ikään kuin se olisi todellinen 'minä'. Miksi? Koska Sri Bhagavanin tavoitteena on aluksi vain todistaa, että tunteva olento on vain jiva eli mieli, joka ajattelee ja unohtaa. Sitten Hän sanoo lopuksi, että keho, joka on eloton ja joka ei voi ajatella mitään, ei siksi ole 'minä'. Sitten seuraavassa säkeessä Hän paljastaa sen totuuden, ettei edes tämä mieli ole todellinen 'minä'. Siten näissä kahdessa säkeessä oleva Sri Bhagavanin hyväksymä opetusmenetelmä on sama, mikä mainitaan Kaivalya Navanithamin, luku 1, säe 18, nimittäin, "Niin kuin kuunsirpin osoittamiseksi osoitetaan ensin joitakin puita maan päällä, ja niin kuin Arundhatin [pienen tähden] osoittamiseksi osoitetaan ensin joitakin [suurempia] tähtiä taivaalla ...".⁵⁰

1033. Kun sen kehon [näin todetaan olevan] erilainen kuin ['minä'], siellä on oltava toinen sielu [tai elämä], joka ottaa kehokseen sielun, jonka muoto on 'Minä olen keho', loistaen sen sielun sisällä. Kun asia on näin, lukuun ottamatta tätä [toista sielua], joka on todellinen sielu, voiko olla muita sieluja? Kerro minulle.

Sadhu Om: Ajatteleva ja unohtava sielu, joka mainittiin edellisessä säkeessä, on jiva, jonka muotona on ajatus 'Minä olen keho'. Mutta koska tämä säe toteaa, ettei keho ole 'minä', jivalla eli egolla ei oikeastaan todeta olevan mitään muotoa. Toisin sanoen, koska jiva ei ole eloton keho eikä tietoisuus 'Minä olen', vaan on vain virheellinen sidos, joka näennäisesti tulee olemassaoloon, kun näitä kahta eri asiaa pidetään virheellisesti yhtenä ja samana, meidän on todettava, ettei jivalla ole todellista olemassaoloa ja että se näin ollen ei voi olla 'minä', todellinen sielu tai elämä. Näin meidän täytyy hyväksyä, että on olemassa toinen sielu [toinen tunteva todellisuus], joka on olemassa koko tämän ajan tämän elottoman jivan sisällä, aktiivimalla sitä ja ottamalla sen asuinpaikakseen. Tämä toinen sielu [Itse], jolla on jiva kehonaan ja joka on tietoisuus eli elämä, joka saa

⁵⁰ Omassa käännöksessäni paikka on kappale I ja säe 25!

tämän elottoman jivan näyttämään ikään kuin se olisi tunteva tai elossa, yksin on todellinen sielu. Kun Itsen [todellisen, puhtaan tietoisuuden 'Minä olen'] näin todettiin olevan jivojen [epätodellisten, sekoitettujen tietoisuuksien 'Minä olen keho'] ainoa todellisuus, miten siellä todella voi olla olemassa mitään muita sieluja kuin Itse? Näin tämä säe opettaa, että lukuun ottamatta Itseä, yhtä ja ainoaa todellista sielua tai elämää, siellä ei koskaan ole olemassa mitään sielua minään aikana tai missään paikassa.

Michael James: *Katso tässä säettä 1051.*

1034. Todellisuus, joka loistaa täysin ilman kärsimystä ja kehoa, ei vain silloin, kun maailma tiedetään, vaan myös silloin, kun maailmaa ei tiedetä [kuten unessa], on sinun todellinen muotosi [*nija-swarupa*].
1035. Annatpa maailman, joka tunnetaan [viidellä aistilla] olla todellinen tai annatpa sen hävitä mielen kuvitteluna, joka tietää [sen], etkö sinä ole siellä olemassa tietävän tietoisuuden muotona? Se, puhdas tietoisuus ['Minä olen'], yksin on Itsen muoto [*atma-swarupa*].
1036. Todellisuus, joka on [oman olemassaolon] pelkkää tietoisuutta, joka jää jäljelle, kun [kohteiden] tietämättömyys tuhoutuu yhdessä [kohteiden] tiedon kanssa, yksin on Itse [*atma*]. Siinä *Brahma-swarupassa*, joka on runsasta Itsetuntemusta [*prajnanaa*], ei ole vähäisintäkään tietämättömyyttä [*ajnanaa*]. Tiedä näin.

Sadhu Om: *Yleensä ihmiset ajattelevat, että muiden asioiden tuntemattomuuden tila on tietämättömyyden [ajnanan] tila. Mutta tämä ei ole oikein. Todellakin, muiden asioiden tietäminen on itsessään tietämättömyyttä [katso Ulladu Narpadu, säe 13]. Koska jopa muiden asioiden niin kutsutun tietämisen poissaolon aikana, mikä on vain tietämättömyyttä, puhtaan Itsetuntemuksen 'Minä olen' kokevat kaikki, tämä oman olemassaolon tieto yksin täydellistä tietoa [purna-jnanaa]. Tähän tietoon, joka eroaa muista tiedoista, viitataan tässä säkeessä 'todellisuutena, joka on pelkkää [tai tyhjää] tietoisuutta' [vetrarivana unmai], 'Itsenä' [atmana], 'Itsetietoisuutena' [prajnanana] ja 'Brahma-swarupana'.*

1037. Se [tämä *Brahma-swarupa*] ei ole ainoa, josta puuttuu tietämättömyys [*ajnana*], vaan myös Itse, joka on täydellistä tietoa [*sujnanaa*]. Jos se ei olisi todellista tietoa [*sat-bodhaa*], kuinka voisivat älyn erot syntyä siitä?

Sadhu Om: *Ilmaisu 'älyn erot' [vijñana-bheda] tarkoittaa tietoa eroista [parien ja kolmikoiden tietoa], joka loistaa älyssä eli vijñanamaya-kosassa ja jonka kokevat kaikki jivat. Vaikka tämä rajallinen tieto [viśeṣha jñana] on epätodellista, pohjan, josta se näennäisesti nousee tai syntyy, on oltava todellista tietoa tai tietoisuutta. Sen vuoksi on pääteltävä, että Itse [atma], älyn lähde, on tiedon [jñanan] aidon luonteen lähde. Katso tässä Ulladu Narpadun säettä 12, '... Tiedä, että Itse on tietoa, ei tyhjyyttä'.*

1038. Tämä tieto ei ole Itsen ominaisuus [guna], koska Itsen luonne on nirguna [vailla ominaisuuksia]. [Lisäksi] Itsetuntemus ei ole [tietämisen] tapahtuma, koska [Itse on] ilman tekijyyttä [akartritva]. [Sen vuoksi] tieto on [Itsen] aitoa luonnetta.

Michael James: *Koska Itse on ei-kaksinainen todellisuus, ei ole toista, joka tuntee Itsen, ja siksi se on Itse yksin, joka tuntee itsensä. Mutta koska Itse on luonteeltaan ilman tekijyyttä ja siten toimimaton, Itsen itsensä tunteminen ei ole tietämisen tapahtuma; Itse tuntee itsensä ei tietämisen teolla, vaan olemalla itse [katso Upadesa Undiyarin säettä 26, "Olemalla Itse on itsessään Itsen tuntemista, koska Itse on se, joka on vailla kaksinaisuutta ..."]. Sen vuoksi tästä seuraa, että Itsen aito luonne on itsessään tietoa, vaikka se on tietoa, joka on vailla tietämisen tapahtumista. Siksi Sri Bhagavan sanoo Ulladu Narpadun säkeessä 12 "... Se, mikä tiedetään, ei voi olla [todellista] tietoa ...". Sri Muruganar ilmaisee saman totuuden myös Mey Tava Vilakkamin säkeessä 831, jossa hän sanoo, "Todellinen 'minä' on sellainen tieto, joka ei tunne mitään muuta kuin itsensä". Koska Itsetuntemus on ei-kaksinainen, se on tietoa, joka loistaa ilman kolmikkoo [triputi] – tietäjä, tietäminen ja tiedetty kohde – ja siksi se on täysin erilainen kuin muut tiedot, joihin liittyy tietämisen tapahtuma. Katso myös kirjasta The Path of Sri Ramana – Toinen osa, liite 4 (c), s. 236.*

1039. Se ominaisuudeton tieto, joka on pelkästään voimakas olemassaolo, joka loistaa sisällä omasta tahdostaan tuhoutumattomana 'Minä olen' ja joka ei riipu vähimmässäkään määrin mistään muusta, yksin on ihmisen oman järkkymättömän todellisuuden [Itsen] luonne.
1040. Miten tuntee oma todellisuutensa, joka [kuten kuvattiin edellisessä säkeessä] on olemassa Jñanan loisteena, niin kuin [ihminen tuntee] mitättömiä aistiesineitä [toisia ja kolmansia persoonia]? [Mutta], jos hän rauhallisesti pysyy Itsessä, [siten] tuhoten virheellisen ensimmäisen persoonan 'minä' [egon, joka nousee sekoittuneena lisiin kuten 'Minä olen

tämä, Minä olen se ja se'], todellinen ensimmäinen persoona [Itse, todellinen 'Minä'] tulee loistamaan esiin itsestään.

1041. Useiden ryhmien keskuudessa, jotka ovat kolmikoita [*triputeja* eli objektiivisen tiedon kolme tekijää], yksikään tekijä [*puti*] ei voi olla olemassa jättämällä Itsen. Silti yksikään niistä tekijöistä ei ole Itse. Vain se, joka pysyy kaikkien noiden [tekijöiden] perustana, on Itsen todellinen tila.

Sadhu Om: *Kolmen tekijän ryhmä, näkijä, näkeminen ja nähty kohde, on kolmikko [triputi]. 'Minä olen näkijä', 'Minä näen' ja 'Nämä esineet näen minä' – mikään näistä kolmesta tiedosta ei voi olla olemassa ilman 'minää'. Mutta tämä 'minä', näkijä, ei ole Itse; se on vain ego. Siksi tässä säkeessä sanotaan, ettei yksikään kolmesta tekijästä, jotka muodostavat kolmikon, ole Itse. Toiminnot eli pravrittit, kuten näkeminen, eivät ole Itsen luonnetta. 'Minä näen' on egon tietämisen luonnetta. Ihmisen oman olemassaolon tieto, 'Minä olen', yksin on Itsen luonto. Jos ei ole olemassa perustietoa, 'Minä olen', varauksellista tietoa 'Minä näen' ei voi syntyä egolle. Sen vuoksi tässä säkeessä sanotaan, ettei yksikään kolmikon tekijöistä voi olla olemassa jättäen Itsen, ja myös että, koska objektiivista tietoa ei ole olemassa Itselle, mikään näistä tekijöistä ei ole Itse.*

1042. Ihmisen oma Itse, jonka suuruus on ikuisuus ja täydellinen kokonaisuus, ei ole ollenkaan kaksinaisuus [toinen asia], jonka saavuttaa. Yhtyminen [saavuttaa joogalla] Itseen on tietää [oma] olemassaolonsa [*sat*] eikä tietää mitään muita asioita. Tämä tieto [oman olemassaolonsa tieto] yksin on Itsen todellinen muoto.

Michael James: *Oikea jooga⁵¹ on vain yhtymistä Itseen, joka ei ole muiden asioiden tietämisen tila, vaan vain oman olemassaolonsa tietämisen tila. Koska tietääksemme jotakin, meidän täytyy kiinnittää huomiomme siihen, ainoa polku saavuttaa todellinen jooga, on Itsen huomioimista eikä huomion kiinnittämistä mihinkään muuhun. Kun Itsen huomioimalla ihminen näin saavuttaa joogan eli yhtymisen omaan Itseen, tullaan huomaamaan, että tällainen Itsen huomiointi [oman olemassaolonsa tietoisuus] on itsessään Itsen todellinen muoto tai luonto.*

1043. Ainut päättymätön korkein tieto, joka on olemassa perustana kaikkien parien [*dvandvat* eli vastakohtaparien] esiintymiselle, jotka havaitaan, kuten hienovarainen [*sukshama*] ja karkea [*sthula*], tyhjiys

51 Kuinka monelle voimistelulle on annettu komealta kalskahtava nimi jooga!

[*sunya*] ja täyteys [*purna*] ja toivottomuus [himosta johtuva] ja himosta vapaa riemu, yksin on 'Minä' [Itsen todellinen muoto tai luonne].

1044. Ainut todellinen tietoisuus [*chinmaya*], joka on olemassa perustana monien epätodellisten minäin [egojen] ja [niiden] kärsimysten nousulle, kärsimättä itse, koska kärsimykset tuotti mieli, joka (tietoisuus) on olemassa suorittamatta kahta karmaa [hyvää ja huonoa], yksin on Itse.
1045. Tiedä, että Sydäntila, joka, kuin aurinko, on olemassa ja loistaa itsestään [olemassaolon] 'Minä olen' pelkkänä luonteena ja [tietoisuuden] todellisena selkeytenä, joka on vailta kehoon [mielitymyksen] ylpeyttä, yksin on Itse.
1046. Se, mikä on suuri Hiljaisuus, todellinen tietoisuus, hienovaraisin valo, joka ei ole ego, joka objektiivisesti tietää edessään olevia asioita 'tänä' ja jonka johdosta mielestä tulee alakuloinen ja se valittaa, 'Minä en tunne sitä', yksin on Itse, olemassaolo-tietoisuus.
1047. Kaikki maailmat ovat liikkuvaa elokuvaa, [kun taas] Itse on liikkumaton todellisen tietoisuuden [valkokangas].

Michael James: *Vertaa tätä säkeeseen 1218.*

1048. [Aivan kuten elokuvassa] nuo kolmikot [*triputit*] heijastetaan tälle todellisuuden [Itsen] valkokankaalle, joka on tietoisuuden muoto.
1049. Aivan kuten perussävel [*sruti*], joka on [muuttumaton] sävel, sekoittuu kaikkiin ja on välttämätön kaikille seitsemälle [muuttuvalle] sävelelle, ja aivan kuten valkokangas, joka on [muuttumaton] pohja kuville, jotka liikkuvat [sen päällä] [sähkö] voimasta johtuen, se, joka on olemassa ilman [muutoksen ja liikkeen] vikoja, on Itse, todellisuus.

Michael James: *Vaikka muut sävelet muuttuvat jatkuvasti, perussävel [sruti] pysyy aina ennallaan; samalla lailla, vaikka mieli ja sen tuotteet, keho ja maailma, läpikäyvät aina lukemattomia muutoksia, Itse, perustietoisuus 'Minä olen', säilyy aina ennallaan. Ja vaikka kuvat valkokankaalla ovat aina liikkeessä sähkökäyttöisen projektorin johdosta, valkokangas pysyy aina liikkumatta; samalla lailla, vaikka mieli ja sen tuotteet ovat aina liikkeessä prarabdhan voiman ajamana, Itse, perustietoisuus, jolla ne näkyvät, pysyy aina liikkumatta. Näin, kuten perussäveleen ja valkokankaaseen, Itseen ei vaikuta vähimmässäkään määrin mitkään muutokset tai liikkeet, jotka saattavat näyttää esiintyvän siinä.*

1050. Se, mikä on olemassa aina ja kaikkialla ilman ominaisuuksia, sellaisia kuin tuleminen ja meneminen [tai nouseminen ja laskeutuminen], ja joka, koska se loistaa jokaisen epätodellisen asian sisällä, saaden nämä epätodelliset asiat, joita ovat monia ja monenlaisia, vaikuttamaan ikään kuin todellisilta, yksin on Itse, korkein todellisuus [*para vastu*].
1051. Hän, joka on tuntematon, vaikka asuu jokaisen *jivan* sisällä ja joka lakkaamatta, väsymättä ja tehokkaasti aktivoi kaikkia näitä *jivoja*, pitäen niitä Hänen kehoinaan, yksin on kuolematon sisäinen Itse [*antar-atma*].

Michael James: *Katso tässä säettä 1033 ja sen huomautusta.*

1052. Tiedä, että Itse on vain [kuin] liikkumaton akseli [pyörän] keskellä eikä [niin kuin] pyörivän pyörän pinnat, joita voi [verrata] alati kärsiviin [tai alati vaeltaviin] egosieluihin, joiden luontona on nouseminen ja putoaminen [asettuminen].

Sadhu Om: *Tässä luvussa säkeet 1033, 1046, 1051, 1052 ja 1057 osoittavat selvästi jivan [yksilösielun tai egon] ja atman [todellisen Itsen] välisen eron.*

Vaikka joissakin uskonnollisissa koulukunnissa, kuten Saiva Siddhanta ja buddhalaisuus, kärsivää jivaa kutsutaan 'atmaksi' [tai jivatmaksiksi], Sri Ramanan opetuksissa ja monissa Advaitisissa kirjoituksissa sanaa 'atma' ei käytetä ilmaisemaan jivaa [egoa eli epätodellista sielua], vaan ainoastaan ilmaisemaan korkeinta todellisuutta. Sen vuoksi lukijoiden tulisi ymmärtää, että ero näiden eri koulukuntien välillä piilee ainoastaan sanalle 'atma' annetuissa merkityksessä eikä niiden lopullisessa päätelmässä yksilösielun epätodellisuudesta.

1053. Se, mikä ilmenee [olipa mitä hyvänsä], ilmetköön; se, joka häviää [olipa mitä hyvänsä], hävitköt kaikki. Mitä [katoaminen tai hankkiminen] merkitsee Itsetuntemukselle? Se, mikä pysyy, kun kaikki on tullut ja lakannut olemasta Sivan ykseydessä [*kevalam*] – joka tulvii Kokonaisuutena [*purnam*] – yksin on Itse, ihmisen oma luonto.

Sadhu Om ja Michael James: *Kaikki, mikä ilmestyy ja katoaa, on olemassa vain egon virheellisessä näkymässä eikä Itsen todellisessa näkymässä. Siksi Itseen ei vaikuta vähimmäskään määrin se, mikä ilmestyy tai katoaa ja siksi tässä säkeessä ja Sri Arunachala Ashtakamin säkeessä 6 Sri Bhagavan sanoo, 'Anna niiden ilmestyä tai anna niiden kadota'. Se, mihin ei vaikuttanut millään tavalla joko tämän universumin ilmestyminen tai sen häviäminen [kuten unessa], ja joka*

pysyy loistaen kuin yksi täydellinen Kokonaisuus jopa sen jälkeen, kun koko tämä ilmiö on tuhoutunut liukenemisen [pralaya] aikaan – se yksin on Itse, se yksin on 'me', se yksin on Siva.

1054. Puhdas tieto, joka loistaa esiin [*sphuranana* 'Minä-Minänä'], kun se petollinen ego tutkitaan [kyselyllä 'Kuka on tämä minä?'] ja tuhotaan, jota *Upanishadit* ylistävät Sivan tanssin loisteliaana *darshanina* ja joka on Jumalan Armon todellinen selkeys, yksin on Itsen muoto.

Michael James: *Tässä säkeessä Sri Bhagavan paljastaa, että Natarajan, Herra Sivan tanssivan muodon, todellinen merkitys on Itsen loistaminen esiin sphuranan, 'Minä-Minän' muodossa.*

1055. Tiedä, että *Brahma-swarupan* luonne, joka (swarupa) on [yksi] ilman toista [t.s. joka on ei-kaksinainen], on ikivanha kunnia. Vaikka tämä ikivanha *swarupa* [Itse tai Brahman] näyttää olevan kuin tyhjyys [*sunya*] se ei ole tyhjyys; [se on] yksi ainut olemassaolo-tietoisuus [*sat-chit*], joka on ehjä todellisuus itse.

Michael James: *Katso myös Ulladu Narpadun säettä 12.*

1056. Viisaat sanovat, että tila [tai paikka], jossa ajatus 'minä' [ego] ei nouse edes hiukkaakaan, yksin on Hiljaisuus [*mouna*] tai Itse [*swarupa*]. [Tämä] hiljainen Itse yksin on Jumala; Itse yksin on *jiva*; Itse yksin on tämä ikivanha maailma.

Sadhu Om: *Sri Bhagavan ilmaisi saman ajatuksen myös kirjan Kuka minä olen? kahdessa seuraavassa kohdassa: "Paikka [tai tila], jossa vähäisintäkään merkkiä ajatuksesta 'minä' ei ole olemassa, yksin on Itse [swarupa]. Sitä yksin kutsutaan Hiljaisuudeksi [mounaksi] Itse yksin on maailma; Itse yksin on 'minä'; Itse yksin on Jumala; kaikki on Korkeinta Itseä [Siva-swarupaa]." Katso myös säkeen 985 huomautusta, jossa selitetään missä merkityksessä kaikki on Itseä tai Brahmania.*

1057. Todellisuus – pelkkä olemassaolo, joka on maailmalle, sielulle ja Jumalalle kuten tila on kaikille esineille – yksin on Itsen luonne, joka (Itse) on korkein Siva, ja jota ylistetään ylimpänä asuinsijana [*param-dhamana*], joka ylittää mielen.

33 Itsen Suurenmoisuus

(*Atma_Matchi Tiran*)

1058. Koska ykseyden luonteen suurenmoisuus on, että näkijä yksin on nähty, ihmisen oma todellisuus [Itse] on suurin asia [mahat]. Hiljaa säteilevä ensimmäisen persoona, [joka loistaa] sen jälkeen, kun ego, ensimmäinen persoona, joka on näkijä, on täysin tuhottu, yksin on Itse, korkein tietoisuus.

Sadhu Om: *Kaikki esineet, jotka nähdään, ovat vain egon, virheellisen ensimmäisen persoonan laajennusta, joka näkee ne. Sen vuoksi sekä näkijän [egon] että nähdyn [koko valtavan maailmankaikkeuden] todellisuus on vain yksi. Tämä todellisuus ei ole mitään muuta kuin Itse, ihmisen oma olemassaolon-tietoisuus, joka on todellinen ensimmäinen persoona, joka jää jäljelle loistaen säteilevänä Itsetuntemuksena Hiljaisuuden tilassa, jossa ego, virheellinen ensimmäinen persoona, on täysin tuhottu. Näin ollen, koska ego eli näkijä ei ole mitään muuta kuin epätodellinen, mitätön ja atominkaltainen Itsen, oman todellisuuden heijastus, Itse yksin on suurin kaikista asioista.*

1059. He, jotka sukeltavat syvälle kohdistuen mielen [tai huomion] Itseen – tietoisuuden autuuden asuinsijaan, rauhan suureen valtameriin, suurimpaan asiaan [mahat] – saavuttavat Itsen Armon, loppumattoman aarteen.

1060. Itse yksin on suurin asia [mahat]; todellakaan, ei ole toista mahatia, joka on suurempi kuin Itse. Sen vuoksi, millä tahansa muulla keinolla [tai tapaksella] emme ole tavanneet mitään muuta arvokasta ihmiselle saavuttaa kylpemällä Itsessä.

Sadhu Om: *Ei ole korkeampaa saavuttamista kuin Itsen saavuttaminen; sen vuoksi, on typeryyttä hylätä Itsen saavuttaminen minkään muun saavuttamiseksi, sellaisten kuin kahdeksankertaiset siddhit. Nykyään on kuitenkin olemassa joitakin niin kutsuttuja mahatmoja, jotka pilkkaavat Itseoivallusta sanomalla, ettei se ole korkein saavutus ja että jopa sen saavuttamisen jälkeen on paljon suurempia asioita, joita voidaan saavuttaa harjoittelemalla joitakin erikoislaatuksia joogia. Sen vuoksi, voidakseen kumota tällaiset virheelliset uskomukset, tässä säikeessä Sri Bhagavan, suurin kaikista tapasvineistä, painokkaasti ilmoittaa totuuden, jonka Hän oivalsi omasta kokemuksestaan,*

nimittäin, että minkä tahansa määrän minkälaisia tapaksia tahansa ihminen saattaa tehdä, hän ei voi saavuttaa mitään suurempaa kuin Itseoivallus.

1061. Lukuun ottamatta korkeimman Itsen loistavaa saavuttamista, joka on suurin asia [*mahat*], ei ole saavuttamisen [arvoista] tässä elämässä. Tietääksesi ja kokeaksesi sen [korkeimman Itsen], tuhoa arvoton egominä kyselemällä [tai tutkimalla] tehtynä sydämessä.
1062. Jos kyselemällä ["Kuka minä olen?"] sydämessä ihminen saavuttaa Itsen harvinaisen rikkauden, joka on todellisen tiedon [*mey-jnanan*] kaunis helmi, joka on [aina] olemassa ja loistaa, köyhyys synkän harhan muodossa kuolee, [siten] tuhoten syntymän [ja kuoleman] kärsimyksen, joka (syntymä) on [kaiken] kärsimyksen juuri.
1063. Tunteematta [*Jnanan*] helmen arvoa, hullut kuolevat laiskasti [yrittämättä saavuttaa sitä]. [Toisaalta] he, jotka, tuntien [Itsetutkimuksen] menetelmän, ovat saavuttaneet tämän [*Jnanan* helmen], jonka hallussapito on laillista kaikille, ovat Suurenmoisia, jotka ovat saavuttaneet korkeimman autuuden. Palvokaa heitä.
1064. Sen sijaan, että pysyisi oman Itsensä tietoisuudessa rauhallisesti tutkimalla näin, 'Kuka minä olen, tietoisuuden muodossa?', miksi kärsiä [menemällä ulos] pahanilkisten aistien kautta, pitäen [itseään] tietoisuuden heijastuksena [*chit-abhasa*], joka, ollen erillään [todellisesta Itsetietoisuudesta], on mielen muoto [*chittam*]?
1065. Vaikka ihminen on saavuttanut yllin kyllin ja täysin [kaikki] okkultiset voimat [*siddhit*] *animasta* alkaen, joita rakastavat [niin paljon] typerät maalliset ihmiset, kaikki oppimalla opittu, hänen, joka ei ole saavuttanut Itsen täydellistä helmeä katkaisemalla perussolmua [*chit-jada-granthia* eli egoa], on tyhjyyttä.

Michael James: Anima, ensimmäinen kahdeksasta siddhistä, on kyky tulla niin pieneksi kuin atomi.

1066. He [Viisaat] sanovat, että Armo-Hiljaisuuden aarre, koskaan loppumaton jumalallisen Sivan ajattelu [eli Itseen keskittymisen katkeamaton tila] – on todellista rikkautta. Tämä loistava korkein aarre, jota on vaikea saavuttaa, on rikkaus, joka on [tarjolla] vain heille, joilla on rakkaus tuhota [koko] ajattelu.
1067. Aivan kuten [hemensukeltaja] sukeltaa mereen, [jossa helmet lepäävät] piilossa, yksipisteisin mielin ja kivi [sidottuna vyötärölleen],

hankkii jalon helmen ja [siten] tulee onnelliseksi, sukella sydämeen kiintymättömyydellä [*vairagyalla*], saavuta Itsen aarre ja [siten] ole vapaana kärsimyksestä.

Sadhu Om: *Sri Bhagavan ilmaisi myös saman ajatuksen kirjan Kuka minä olen? seuraavassa lainauksessa: "Aivan kuten helmensukeltaja, sitoen kiven vyötärölleen, sukeltaa mereen ja ottaa helmen, joka lepää pohjalla, samoin jokainen, sukeltaen syvälle itseensä kiintymättömyydellä [*vairagyalla*], voi saavuttaa Itsen helmen."*

1068. Erittäin puhdas Itsekokemuksen tietoisuus – joka hiljaa on olemassa ilman sekä 'minää' että 'minun' omassa Itsessään, joka on yksi kirkas todellisuus, se, joka on olemassa ilman vikoja – yksin on se, joka loistaa [kaiken] yllä.

34 Itsen Ylivalta (*Atma Para Tiran*)

1069. Olemassaolo-tietoisuus [*sat-bodha*], joka loistaa [aina] tulematta epätodelliseksi, yksin on Itse, joka ylittää mielen ja jossa äly ja sielu juhlivat. Tämä armollinen Korkein, joka on äärimmäisen rauhan keko, yksin on lääke, jolla saada tietävä [tai ajatteleva] mieli [rauhottumaan ja tulemaan] rauhalliseksi.
1070. He, jotka eivät tiedä [olevansa] Itse, joka on todellisuus, jota ei saastuta [vähinkään] epätodellisuus, vaan [luulevat olevansa] vain keho, joka on ohimenevä ja epätodellinen, tuntevat henkisesti onnea näkemällä joskus innostuksissaan monenlaisia Jumalan muotoja.
1071. Jos ihminen lähestyy ja palvoo jotain muuta [jotain muuta Jumalaa kuin Itseä], hän voi saada kaikki muut asiat [kaiken muun paitsi Itsen]. Mutta mikä mitätön ihminen [mikä mitätön Jumala] voi suoda *jivalle* elämän Sivan jumalallisessa tilassa, joka (Siva) on ikuinen ja todellinen korkein tietoisuus?

Sadhu Om: *Jos ihminen haluaa saavuttaa muita asioita kuin Itsen, kuten rikkautta, terveyttä, mainetta, taivaallisia nautintoja, jne., hän voi saavuttaa ne palvomalla muita Jumalia kuin Itseä. Mutta jos hän haluaa saavuttaa Itseivalluksen, Sivan tilan, korkeimman tietoisuuden, suora polku hänelle on palvoa Itseä harjoittamalla Itsen huomiointia. Pelkästään erinimisten ja*

-muotoisten Jumalien palvonta ei riitä Itseoivalluksen saavuttamiseksi ja sen vuoksi Sri Bhagavan sanoo tässä säkeessä, "Mikä mitätön Jumala voi suoda jivalle elämän Sivan jumalallisessa tilassa?". Jumalan palvonta nimessä ja muodossa voi ainoastaan puhdistaa mielen ja siten johtaa hänet epäsuorasti Itsetutkimuksen polulle.

Tästä säkeestä lukija voi ymmärtää sen todellisen merkityksen, jota Sri Bhagavan tarkoitti Ulladu Narpadun säkeessä 8, kun Hän käytti sanoja 'peruruvil', joka on vain 'nimessä ja muodossa' eikä 'ilman nimeä ja muotoa'. Katso tässä kirjan The Path of Sri Ramana – Toinen osa, liite 4 (b).

1072. He, jotka eivät tiedä oman Itsensä olevan todistaja sekä sille, joka tiedetään valvetilassa [*sakalan* eli moninaisuuden tilassa] että sille, jota ei tiedetä vähimmässäkään määrin verhoutuneena uneen [*kevalan* eli ykseyden tilassa], harhautuvat [tai ahdistuvat] ikään kuin he olisivat [silloin] saavuttaneet [Jumalan näyn], mutta olisivat [myöhemmin] kadottaneet [sen].

Sadhu Om: Aivan kuten maailman esineet näkyvät valvetilan aikana ja katoavat nukkumisen aikana, samoin Jumalan näyt näkyvät yhteen aikaan ja katoavat toisena aikana. Sen vuoksi näillä Jumalan näyillä ei ole sen enempää todellisuutta kuin maailmalla ja sen esineillä. Mutta se, mikä aina loistaa [Itsetietoisuuden muodossa 'Minä olen'] sekä valveilla [kun esineet tiedetään] että nukkuessa [kun esineitä ei tiedetä], on Itse. Vain koska he eivät keskity siihen ja oivalla aina loistavaa Itsen luontoa sellaisena kuin se on, jotkut etsijät tuntevat onnea yhteen aikaan ikään kuin he olisivat nähneet Jumalan ja ahdistuvat toisen kerran ikään kuin he olisivat menettäneet sen Jumalan näyn. Mutta heillä, jotka ovat tunteneet Itsen, joka ei ilmesty eikä katoa, ei koskaan ole syytä kokea sellaista ahdistusta.

1073. Koska monet Jumalat, jotka nähdään suoritetun palvonnan [*upasanan*] [voimakkuudesta] johtuen, kokevat ilmestymisen ja katoamisen [muutoksia], ihmisen oma luonto [Itse], joka on se, joka on aina olemassa ja tunnetaan, on todellinen ja korkein Jumala, joka pysyy [ikuisesti] muuttamatta.

Sadhu Om: Todellisuuden luonteena on loistaa aina muuttamatta tai katoamatta, kun taas Jumalan näyt ilmestyvät ja katoavat. Jopa ennen kuin Jumala ilmestyi, meidän oman olemassaolomme [meidän olemassaolo-tietoisuutemme, sat-chit]

tieto loisti; vaikka tämä Jumala näkyi, meidän olemassaolomme loisti muodossa 'Minä, joka näen tämän Jumalan, olen olemassa'; ja jopa senkin jälkeen, kun Jumala oli kadonnut, meidän kokemuksemme oli, että me olimme olemassa tietämässä tämän katoamisen. Sen vuoksi, koska se, joka loisti kaikkina kolmena aikana muuttamatta tai katoamatta, oli vain meidän oma olemassaolo-tietoisuutemme, tämä säe vakuuttaa, että olemassaolo-tietoisuus [sat-chit], joka on Itse, yksin on korkein Jumala [para-deva] ja todellinen Jumala [nija-deva].

1074. Täällä tai tuolla, tänä tai tuona, mikä tahansa tunnetaan missä hyvänsä toisena persoonana, se johtuu [hänen] katselustaan objektiivisen tiedon [mielen] kautta – ne kaikki joka paikassa ovat [vain] valon [tietoisuuden tilan] puhdasta tilaa, hänen omaa todellisuuttaan, joka on olemassa ja loistaa Itsenä.

Sadhu Om: Vastauksessaan Upadesa Manjarin (**Katso alaviitettä 1!**) luvun 2 kysymykseen 6, Sri Bhagavan sanoo, "Missä tahansa mitä hyvänsä esineitä tiedetään, se on Itse, joka tietää itsensä siellä noina esineinä". Katso myös säettä 945 ja kirjan The Path of Sri Ramana – Toinen osa s. 19.

1075. Tietäen, että mitä tiedetään objektiivisesti 'tänä' tai 'tuona' ei ole [mitään muuta] kuin mielen kuvittelua, jos ihminen pysyy ääneti [summa irukka] siinä, mikä on neutraali [t.s. jos hän pysyy pelkkänä sinä mikä 'Minä olen', (**Muista alaviite 13!**) neutraalina tietoisuutena, joka ei objektiivisesti tiedä mitään toista tai kolmatta persoonaa], tämä todellisuus joka [silloin] loistaa esiin, yksin on olemassaolo-tietoisuus [sat-chit], korkein ja suurin Itse.
1076. Ihmisen hämmentyessä tutkimalla, joka (hämmennys) johtuu harhaluulosta, osatekijöistä [tattvoista], jotka ovat muuta kuin korkein liikkeelle paneva voima, Itse, on aivan samaa kuin kokea tuskaa, kun perusteellisesti tutkii parturin arvotonta jätettä sen sijaan, että heittäisi sen kokonaisuudessaan pois.

Sadhu Om: Sri Bhagavan ilmaisi saman ajatuksen myös kirjan Kuka minä olen? seuraavassa otteessa: "Aivan kuten ihmisen on hyödytöntä tutkia jätettä, joka tulisi kokonaan hävittää, samoin on hedelmätöntä hänen, jonka tulisi tuntea itsensä, laskea kuinka monta ja tutkia tattvojen [osatekijöiden, jotka koostuvat maailmasta, sielusta ja Jumalasta] ominaisuuksia, jotka peittävät hänet, sen sijaan, että heittäisi ne kaikki kokonaan syrjään."

Tässä Sri Bhagavan tuomitsee sen tavan, jolla oppineet tuhlaavat aikaansa lukemalla, opettelemalla ulkoa, keskustelemalla ja väittelemällä loputtomasti niistä yksityiskohdista, miten maailmankaikkeus on luotu viidestä elementistä, jotka koskevat pranojen, jnanendriyanien, karmendriyanien, nadien yms. toimintaa kehossa, jotka koskevat erilaisia jivoja ja jotka koskevat kaikkia muita lukemattomia luokitteluita, joita annetaan kirjoituksissa. Koska kaikki nämä osatekijät eli tattvat ovat vain toisia tai kolmansia persoonia, ei-Itseä [anatmaa], ihmisen ei tulisi tuhlaata aikaansa tutkimalla niitä, vaan hänen tulisi sen sijaan tutkia Itseä, ainoaa todellista voimanlähdeä, kyselyllä 'Kuka minä olen?'

1077. Tiedä, että heille, jotka pysyvät sisäpuolelta kuuliaisella rakkaudella [Itseen], autuus nousee tulvien enemmän ja enemmän. Autuus, rakkaus, Siva, Itse, Armo, tieto, rauha ja vapautuminen – kaikki nämä ovat [vain nimiä] ihmisen omalle todelliselle luonteelle.

35 Pelottomuuden Tila (Abhaya Nilai Tiran)

1078. Mielen tietämättömyydestä johtuen Itsestä erossa olon tunteen [bheda-buddhin] kokien, [jopa] suuret devat häiriintyvät pelon tähden. [Sen vuoksi] on viisasta pysyä ilman pelkoa ei-kaksinaisuuden korkeimmassa tilassa, saavuttamalla todellisuuden, oman Itsensä, [ei-Itsen] kieltämällä.

Sadhu Om: Jivan luontona on ajatella, että pelko poistuu vasta kun jokin toinen henkilö on hänen kanssaan. Mutta tämä ajattelu on typerää. Miten voi pelkoa olla Itsen tilassa, jossa ei ole mitään muuta olemassa? Vain tilassa, jossa on jotain muuta olemassa kuin itse, on ihmisellä mahdollista olla joko halu tähän asiaan tai pelätä sitä. Sen vuoksi, todellinen pelottomuus voidaan saavuttaa vain Itsen ei-kaksinaisessa tilassa, jossa ei ole mitään muuta olemassa.

Havainnollistaakseen miten pelottomuuden voi saavuttaa ainoastaan, kun joku saavuttaa Itsen tilan, Sri Bhagavanilla oli tapana kertoa seuraavaa tarinaa: Sen jälkeen kun Herra Vishnu oli tappanut Hiranyan, Hiranyan poika Prahlada hallitsi onnellisena valtakuntaa. Mutta jonkin ajan kuluttua syntyi pelko Prahladassa. 'Koska Herra Vishnu on minulle ystävällinen, elän turvallisesti. Mutta jos Hän jonain päivänä suuttuu minulle, hän tappaa minut niin kuin Hän tappoi isäni', ajatteli Prahlada. Koska oli Herra Vishnun suuri ihailija,

Prahladalla ei ollut ketään muuta, jonka puoleen kääntyä, joten hän rukoili Häntä. Herra ilmestyi välittömästi Prahladan eteen, joka silloin selitti pelkonsa ja rukoili pelottomuuden tilaa. 'Kyllä', sanoi Herra Vishnu, 'Olet oikeassa. Näkemällä minut näin nimessä ja muodossa, sinä et voi olla vapaana pelosta. Sinun täytyy nähdä minut itsessäsi. Vasta kun sinä näin oivallat, etten Minä ole sinusta erillään, sinä saavutat pelottomuuden tilan'. Sitten Herra opetti hänelle Itsetutkimuksen polun. Kun Prahlada seurasi Herran ohjeita ja oivalsi Itsen, hän saavutti pelottomuuden tilan. Näin tämä tarina osoittaa, ettei edes Jumala voi tarjota pysyvää suojapaikkaa pelolta niin kauan kuin joku säilyttää erossa olemisen tunteen [bheda-buddhin]. Vain saavuttamalla ei-kaksinaisen Itsen, voi hän aidosti ja pysyvästi vapautua pelosta.

1079. Vasta kun ihminen saavuttaa Itsen vapauden [Itseoivalluksen tilan] voidaan mielenrauhan runsaus, jossa hän voi loputtomasti riemuita, saavuttaa. Sen monarkian [Itsen kuningaskunnan] kokemuksessa, joka on todellinen ja avaruudenkaltainen ei-kaksinaisuuden [tila], ei tule olemaan pienintäkään kaksinaista halua pelolle.

Sadhu Om: Vain tässä Itsen ei-kaksinaisessa tilassa tullaan Saint Apparin sanojen totuus, 'Nyt ei ole mitään pelättävää eikä mikään tule aiheuttamaan pelkoa', tuntemaan käytännössä.

36 Ei-kaksinaisuus (Advaitan Tiran)

1080. Koska yksi olemassaolo-tietoisuus-autuus yksin nähdään Jumalana ja sieluna – aivan kuten ruukun tai huoneen takia, yksi avoin tila nähdään tänä tai tuona tilana [ruukku- tai huonetilana] – heidän olemassaolonsa [Jumalan ja sielun todellinen olemassaolo] eivät voi olla erillään. Tiedä näin.

Michael James: Tila ruukussa [ghatakasa] ja tila huoneessa [mathakasa] näyttävät olevan erillään vain ruukun ja huoneen rajaavista ominaisuuksista johtuen, sillä todellisuudessa tiloja on vain yksi. Samalla lailla Jumala ja jiva näyttävät olevan erillään vain niiden rajaavien ominaisuuksien tähden, sillä niiden todellisessa luonteessa, joka on olemassaolo-tietoisuus-autuus, ne ovat yksi ja sama. Katso Upadesa Undiyarin säettä 24, jossa Sri Bhagavan sanoo: "[Heidän todellisessa] luonteessa [joka loistaa] olemassaolona, Jumala ja sielut

ovat vain yhtä olemusta [vastua]. Vain [heidän] tieto-ominaisuutensa [upadhit] ovat erilaisia."

1081. Todellisuudessa [todellisessa tietoisuudessa 'Minä olen'] onko kahden eri asian mahdollista tulla olemassaoloon *jivana* ja *Sivana*? Onko mitään erilaisuutta [olemuksessa] isäntänuken ja renkinuken välillä, molemmat valmistettu saavutetusta ambrosiasta, kerro minulle?

Michael James: *Ainoa ero kahden ambrosiasta valmistetun nuken välillä, toinen isännän muodossa ja toinen orjan muodossa, on heidän nimensä ja muotonsa. Heidän olemuksensa, kuolemattomuuden ambrosia [amrita] tai nektari, on yhtä ja samaa. Samalla lailla, sekä Jumalan [Sivan] että sielun [jivan] olemus eli todellisuus on yksi kuolematon Itse ja näennäinen ero heidän välillään lepää vain heidän nimissään ja muodoissaan.*

37 Ateismi (Nastika Tiran)

1082. Eikö hän, joka pitää itseään virheellisesti sinä, jota ei ole olemassa [eli kehona, joka on todellisuudessa olematon], julista Sinun [Jumalan] olevan olematon? Miten hän, joka tuntee oman todellisuutensa sellaisena kuin se on [eli pelkkänä olemassaolo-tietoisuutena 'Minä olen'] kieltää Sinut, joka olet sitä [samaa] todellisuutta sanomalla, että Sinä olet olematon?

Michael James: *Huomautus tamilinkielisessä tekstissä toteaa, että tämä säe osoitetaan Jumalalle ja että se koskee ateistin uskomusta, joka uskoo, ettei Jumalaa ole olemassa. 'Asattu' tarkoittaa sellaista, jota ei ole olemassa. 'Mey' tarkoittaa todellisuutta. Toisin sanoen, 'Miten voi hän, joka tietää, että on itse olemassa, sanoa, ettei Jumalaa, joka ei ole erillään tästä olemassaolosta tai todellisuudesta, ole olemassa?'*

Sadhu Om: *Sri Bhagavan päättää Ulladu Narpadun säkeen 20 sanomalla: "... koska Itse ei ole mitään muuta kuin Jumala". Vastaavasti, ateisti, joka kieltää Jumalan olemassaolon, kieltää siten oman Itsensä olemassaolon. Koska kukaan ei voi todella kieltää omaa olemassaoloaan, heidän, jotka haluavat kieltää Jumalan olemassaolon, tulisi ensin yrittää tutkia ja tuntea oman olemassaolonsa todellista luonnetta, 'Mikä on totuus omasta olemassaolostani? Kuka minä olen?' Jos he*

tekevät niin, he tulevat automaattisesti tuntemaan totuuden Jumalan olemassaolosta. Sen vuoksi meidän tulisi ymmärtää, että he, jotka oivaltavat oman olemassaolonsa sellaisena kuin se on, eivät koskaan kiellä Jumalan olemassaoloa ja että koska kukaan ei voi todella kieltää omaa olemassaoloaan, kukaan ei oikeastaan ole ateisti. Mutta kuka on todellinen teisti, se selitetään säkeessä 1084.

38 Teismi

(Astika Tiran)

1083. Heille, jotka sanovat, että Hän [Jumala] todella on olemassa, Hän on olemassa [heidän] sydämessään tietoisuutena. [Mutta] [heidän, jotka eivät usko Häneen], myrkyllisissä mielissä Hän ei koskaan ole olemassa [eli hän ei koskaan loista tai ole tiedossa]. Jos, puhdistamalla myrkyllisen mielen, ihminen näkee ilman harhaa, Hän loistaa voitokkaasti ja puhtaana Itsenä.
1084. Tiedä, että Buddha [Viisas tai *Atma-jnani*], joka on kokenut puhtaan todellisuuden [Itsen], tuntien selvästi 'Tämä on tietoisuuden luonne', yksin on todella nimen 'teisti' [*Astika*] arvoinen.

Sadhu Om: *Koska maailma, sielu ja Jumala kaikki näkyvät, ovat olemassa ja katoavat samanaikaisesti, niillä kaikilla on keskenään saman arvoinen todellisuus [sama-satya]. Siksi, jos ihminen hyväksyy oman olemassaolonsa sieluna tai jivana, se merkitsee sitä, että hän hyväksyy kahden muun kokonaisuuden, maailman ja Jumalan olemassaolon. Siksi säkeeseen 1082 on lisätty huomautus, ettei kukaan ole todella ateisti. Silti, kuka on todellinen teisti? Kaikki, jotka sanovat, että Jumala on olemassa, eivät ole todellisia teistejä. Vain Jnania, joka on oivaltanut olevansa korkein Itse, luovuttuaan väärästä tiedosta, että hän on yksilö eli jiva, on sopiva kutsua todelliseksi teistiksi [Astikaksi]. Näin säkeiden 1082 ja 1084 kauneus lepää niiden johtopäätelmässä, nimittäin, ettei kukaan, joka ei voi kieltää omaa olemassaoloaan, ole ateisti ja ettei kukaan, joka ei ole oivaltanut Itseä, ole teisti.*

39 Aluton Vapaus Epäpuhtaudesta

(Anadi Mala Mukta Tiran)

1085. Koska kehon [samaistamisen] ['minäksi'] harhan pimeyttä ei ole koskaan ollut olemassa [joko menneisyydessä, nykyisyydessä tai

tulevaisuudessa] Hänelle, joka tuntee oman todellisen luonteensa, joka on todellisen tiedon [*mey-jnanan*] aurinko, ja jolla on [tietoisuuden] tila kehonaan, tietää, että [tietämättömyyden eli *ajnanan*] pimeys on olemassa vain hänelle, joka sokaistuu [samaistamalla] keho ['minäksi'].

Sadhu Om: *Vain jivan, epätodellisen sielun näkemyksestä johtuu, että sastroissa sanotaan, että orjuus on olemassa sellaisten epäpuhtauksien muodossa kuin ego, maya, tietämättömyyden pimeys, jne. ja että vapautuminen saavutetaan, kun tällainen orjuus poistetaan sadhanalla ja jumalallisella Armolla. Kuitenkin, tässä luvussa paljastuu, että koska tämä jiva on vain olematon ja virheellinen kokonaisuus, sinulle, jotka olet Itse, todellisuus, ei koskaan ole olemassa mitään sellaista kuin epäpuhtaus, maya tai orjuus, ja että vapaus epäpuhtaudesta [malamuktista] on sinun aluton todellinen luonteesi [anadi swabhava].*

1086. Kysely, joka olisi tehtävä ja *Jnana*, joka olisi saavutettava, soveltuvat vain *jivalle*, jota ahdistaa [kehoon 'minänä'] kiintymyksen harha. Virheellisen tiedon [*mala bodhan*] harha ei sovellu [*Jnanille*, joka on] ei-kaksinainen Itse, joka on vailla harhaa ja vapaa ilman alkua epäpuhtaudesta [*malasta*].
1087. Onko Itsen, joka on olemassa leviten kaikkialle todellisena perusolemuksena [*nija rasamina*], mahdollista joutua *mayan*, joka on virheellinen ilmestys, sitomaksi? [Sen vuoksi] älä ole levoton ikään kuin olisit sidottu, [vaan sen sijaan] rauhallisesti tutki ja tyynesti tiedä [tämä totuus].
1088. Miksi olet turhaan kuohuksissa henkisesti ajattelemalla olevasi lisän [kehon] rajoissa? Tiedä, että sinun todellisuutesi [Itse] on olemassa [ja loistaa] esteettä jopa nukkuessa, jonne yhdistyt vailla [ainoatakaan tällaista] sekoittumista lisiin, [ja siten ole vapaana kärsimyksestä].

40 Elämä Elettynä Todellisuuden mukaisesti

(*Sat-Achara Vazhkkai Tiran*)

1089. Oi miehet, jotka haluatte elää ikuisesti, te ette tiedä, mikä on oikea tapa elää [näin]. Näkemällä unelman harhan [pimeydellä], joka (harha) itää esiin tyhjiydestä [*mayasta*], te ylpeästi ajattelette ja väitätte, että se, mikä lankeaa [nykyinen langennut elämänne, niin kutsuttu valvetila], on [oikeaa] elämää. [Takertumalla Itsetietoisuuteen 'Minä olen' ja siten]

- lävistämällä tyhjiön [joka on syynä tämän valvetilan virheelliselle harhalle], saavuttakaa todellinen elämä [Itsen koskaan katoamaton tila].
1090. Noudattamalla välinpitämättömyyttä kaikkea kohtaan estämällä ilkeitä vihaa ja halua niin, että virheellisen mielikuvitelman [*mana-mayan*] sekaannus voidaan tuhota, yksin on parasta elämää elettyinä todellisuuden mukaisesti [*sat-achara vazhkkai*]. Noudata [sellaista elämää].
1091. Todellinen, rakkauden värjäämä elämä pysymällä esteettömästi sydämessä ihmisen omana todellisuutena, yksin on *Jnanan* kauneutta, [*Siva-swarupa-bhogan*] luonteen nautintaa, jossa epätodellinen ja pettävä ego, joka vallitsi [aiemmin], on tuhattu.
1092. *Jnani*, joka loistaa Itsen voimakkaana kauneutena [tai onnellisuutena], elää välinpitämättömyyden [*udasinan*] majesteettista elämää, laskettuaan koko taakkaansa Herra Sivan Jalkojen juureen, yksin on todella kaunista [tai onnellista] ja onnekasta.
1093. Autuus tulvii esiin sydämessä, joka kastuu rakkauden värjäämän todellisen tiedon [*mey-jnanan*] kokemuksessa. Kärsimystä luovaa, harhaa aiheuttavaa halua ei ole siellä. Tämä erittäin puhdas Itsen luonnollinen elämä on täynnä rauhaa.
1094. Se, mikä ansaitsee olla [ihmisen] tavoitteena, on Itse, tieto, joka on puhdasta autuutta. Täydellinen elämä on hänelle, joka on olemassa suoraan [Itsenä], pysyen sydämessä unohtumattomalla tiedolla ['Minä olen'].
1095. [Itsenä pysymisen] jumalallinen elämä yksin on korkeimman todellisuuden elämää. Toisaalta, elämä maailmassa, joka nähdään, on harhaluulon elämää. Mitä harhaa [*mayaa*] on elää pelon elämää [peläten kuolemaa]. Eikö se [pelon elämä] ole pelkkää [ihmisen] hukkumista mielikuvitelman [*mano-mayan*] näytelmässä?
1096. Yksikään *tapas* ei ole tarpeen heille, jotka pysyvät [lujasti Itsessä] vailla *jivan* ilkivaltaa, joka tarttuu pettävään [nimien ja] muotojen maailmaan tarkkaavaisuudella, joka syntyy mitättömistä aistiesineistä [kun] uskotaan maailman, joka nähdään aistien kautta, olevan todellinen.

Sadhu Om: *Se, mitä tässä säkeessä tarkoitetaan sanoilla 'jivan ilkivalta' [uyir-cheshtai] on vain mielen ulospäin suuntautunutta toimintaa [pravrittia], jossa se menee ulos kohti maailmaa viiden aistin kautta. Todellinen 'todellisuuden tarkkaaminen' [sat-achara] on estää mieltä näin juoksemasta toisten ja kolmansien persoonien perässä ja saada se sen sijaan pysymään Itsessä, todellisen ensimmäisen persoonan tietoisuudessa.*

1097. Heillä, jotka vakiintuvat Armoon ja jotka kokevat [tai hallitsevat] kaikki maailmat Itsenä, hävitettyään nousevan egon elämän ja valloitettuaan parit, kuten kipu ja mielihyvä, mitään [muuta] *tapasta* ei ole tarpeen tehdä.

Sadhu Om: *Voidakseen tehdä minkäänlaista tapasta, egon tai yksilöllisen 'minän' täytyy nousta tekijäksi. Mutta kaikkien tapasten täydellinen hedelmä on tämän 'minän' tuhoaminen. Heti kun 'minä' tuhoutuu, mitä muuta tapasta täytyy tehdä ja kuka on sitä tekemässä? Siksi, vahvistaakseen, että kaikki muu jooga kuin egon tuhoaminen, on hyödytön, Sri Tayumanuvar lauloi, 'Kun pysyt ääneti [summa irukka], autuus nousee esiin; miksi silloin [tehdä mitään] sellaista kuvitteellista joogaa [maya-joogaa]? Onko mahdollista [saavuttaa autuus] sinun päämäärällisellä tarkastelulla? Älä sano enempää, Oi karma-nishtha [hän, joka on uponnut karmaan], Oi sinä pieni lapsi.'*

41 Muodottomuus

(Nishkala Tiran)

1098. Jos itsellä on muoto [keho], jopa Itse, lähde, joka on Herra, näkyy myös samalla tavalla [eli näkyy myös muotona]. Jos itsellä ei ole muotoa, koska siellä ei voi olla tietoa muista asioista [siinä tilassa], pitääkö tämä toteamus [että Jumalalla on muoto] paikkansa?

Sadhu Om: *Tässä luvussa käsitellään sitä kysymystä, onko Jumalalla muotoa vai ei. Niin kauan kuin ihminen ajattelee, että hänellä itsellään on nimi ja muoto, keho, hänen täytyy hyväksyä se, että myös Jumalalla on nimi ja muoto. Vasta sen jälkeen kun hän on menettänyt egotunteensa, 'Minä olen keho', voi hän tuntea Jumalan muodottomana. Siihen saakka hänen ei pitäisi nousta väittelemään, että Jumalalla on muoto tai ettei Hänellä ole muotoa. Myös Ulladu Narpadun säe 4 olisi luettava tässä.*

1099. Hän [Jumala] omaksuu [minkä tahansa] kuvitellun muodon, jonka palvoja kuvitteli toistuvilla ajatteluilla pitkittyneessä mietiskelyssä [*bhavanassa*]. Vaikka Hän [näin] omaksuu loputtomasti nimiä ja muotoja [Hänen näennäisellä samaistumisellaan] kuviteltuihin liitteisiin [*mayan-upadhiin*], todellinen muodoton tietoisuus yksin on Hara [Jumala].

Sadhu Om: Jiva heijastaa omat vasanansa, jotka sijaitsevat varastoituina hänen chittamissaan, viidellä aistilla ja näkee ne ulkopuolella nimien ja muotojen maailmana. Jumalan näyt nimessä ja muodossa nähdään myös samalla tavalla. Sri Bhagavanilla oli tapana selittää, että jopa viswarupa darshan [Jumalan kosmisen muodon näky], jonka Krishna esitti Arjunalle Bhagavad Gitassa, oli vain Arjunan omien vasanoiden heijastusta. Krishna antoi Arjunalle jumalallinen näön [divya-drishtin], jotta hän kykeni näkemään Hänessä suotuisia ideoita [bhavanoita] Jumalasta, jotka Arjuna oli jo varastoinut vasanoiden muodossa chittaminsa sisään. Tämä divya-drishti ei ollut jnana-drishti, kuten jotkut kommentaattorit ovat virheellisesti todenneet, vaan se oli vain kyky heijastaa tiettyjä suotuisia vasananoita, jotka olivat olemassa hienovaraisessa muodossa hänen chittamissaan ja nähdä ne karkeina esineinä ulkopuolella. Jnana-drishtissä, Jnana yksin loistaa eikä nimiä ja muotoja nähdä. Se, mitä Krishna sanoi, oli vain, 'Minä annan sinulle jumalallisen silmän' [divyam dadami techakshuh – XI.8]. Lisäksi Hän sanoi, 'Näe minussa mitä muuta sinä haluat nähdä' [yach chanyad drashtum ichchasi – XI. 7] eikä 'Näe minut sinä mikä Minä todella olen!' Se, mitä on tässä ymmärrettävä, on, että Sri Krishna yksinkertaisesti salli Arjunan heijastaa ja nähdä karkeassa muodossa aiemmat ideat [bhavanat] Jumalan nimissä ja muodoissa, jotka jo olivat varastoitu hänen chittaminsa sisään.

1100. Olemalla ääneti ja keskittymällä korkeimpaan todellisuuteen [Itseen] *para-vakilla* [korkeimmalla sanalla 'Minä-Minä'] lausuttuna sydämellä, yksin ylistää täydellistä perimmäistä Korkeinta, joka on [tiedon] sisäinen valo, joka loistaa sydämessä ja joka on vailla nimiä ja muotoja, jotka ovat epätodellisia illuusioita kuin taivaansini.

Sadhu Om: Atma-anusandhana, huomion Itseen keskittämisen ja Itsenä pysymisen tila yksin on täydellinen tapa ylistää Jumalaa [katso säkeitä 730 ja **B13**, joissa sanotaan, että atma-anusandhana on korkeinta sitoutumista Jumalaan]. Miksi? Mikä on kaikkien ylistysten tai stotrien päämäärä? Eikö se ole Herran todellisen suuruuden ylistämistä? Ainoa tapa ylistää Herran suuruutta pysyvästi ja täydellisesti, on saada ego sulautumaan Itseen, niin ettei se nouse uudestaan. Toisin sanoen, koska Jumalan todellinen suuruus piilee siinä, että Hän yksin on olemassa ja koska tätä täydellistä ykseyden tilaa varjosta egon nousu [ollen näennäisesti jaettuna kahdeksi erilliseksi yksiköksi, sieluksi ja Jumalaksi], vain silloin, kun ihminen pysyy Itsessä ja estää näin egoa nousemasta, Jumalan todellinen suuruus todella loistaa koko komeudessaan. Siksi täydellinen tapa ylistää Jumalaa on vain pysyä Itsessä ilman pienintäkään egon nousua.

1101. Kaikenlaisten ylistysten [*stutien*] ydin, joita laulavat he, jotka noudattavat tällaista *Jnana-acharaa* [eli *Jnanit*, jotka aina pysyvät ääneti ja keskittyvät korkeimpaan, kuten kuvattiin edellisessä säkeessä], on vain tämä puhdas korkein todellisuus [*Itse*] eikä se rajoitu millään tavoin [*tiettyyn*] nimeen ja muotoon.

Sadhu Om: *Vaikka Jnanit ylistävät Jumalaa nimessä ja muodossa, tulisi ymmärtää, että se, mitä he todella ylistävät, on vain Itse, nimetön ja muodoton korkein todellisuus. Siitä ei pidä ajatella, että heidän ylistyksensä rajoittuu mihinkään tiettyyn nimeen ja muotoon. Tästä säkeestä selviää, että aina kun Sri Bhagavan käyttää nimiä 'Annamalai' tai 'Arunachala' sellaisissa teoksissa kuin Sri Arunachala Stuti Panchakam, Hän itse asiassa viittaa vain Itseen. Samalla lailla, Herra Siva, jota ylistetään Saivalaisten Pyhimysten, kuten Jnanasambandharin säkeissä ja Herra Vishnu, jota ylistivät Vaisnavitiset Pyhimykset, kuten Azhwarit, ovat vain Itse.*

Sri Muruganar: *Kaikenlaisten ylistysten [*stotrien*] todellinen kohde, joita laulavat Viisaat, jotka tarkkailevat Jnana-acharaa Itsessä pysymisen [*atma-anusandhanan*] muodossa, on vain se korkein todellisuus, joka ylittää henkisen ymmärryksen eikä mikään erityinen nimi ja muoto, joita he pitävät ainoastaan symboleina. Vaikka pinnallisessa näkemyksessä nuo stotrat näyttävät liittyvän moniin eri uskontoihin, he, jotka voivat ymmärtää syvällisesti, eivät unohda ajatella puolueettomuuden yleistä luonnetta, jolla he [*viisaat*] käyttäytyä vailla sitä [*liittymättä mihinkään tiettyyn uskontoon*].*

1102. Herra Natarajan armollisen Jalan nosto, joka tanssii rakastavaa tutkimusta, [*siten*] syleillen Hänen opetuslapsiaan, jotta he voisivat päästä Sydämeen, on uusi ja ihana mysteeri, aivan kuten kuun ja auringon yhteen liittyminen.

Michael James: *Opetuslapsen suurella rakkaudella tekemä Itsetutkimus on vain Herran Armon toimintaa hänessä. Siksi tässä säkeessä sanotaan vertauskuvallisesti, että Herra Itse tanssii rakastavaa Itsetutkimusta. Sphuranan 'Minä-Minän' nousua, joka lumoo ja syleilee opetuslapsen mieltä, siten johtaen sen Sydämeen, verrataan tässä Herran Jalkansa nostamiseen Hänen tanssinsa huipentumana. Tämä sphuranan nosto on uusi ja hieno kokemus ja tässä sitä verrataan kuun ja auringon yhdistymiseen tai yhteen vihkimiseen, koska*

opetuslapsen mieli on heijastunutta valoa, kuten kuun valo, kun taas Sydän on alkuperäistä valoa eli tietoisuutta, kuten auringon valo ja siten mielen yhdistymistä Sydämeen voidaan verrata siihen, kun kuun valo yhdistyy ja sekoittuu auringon valoon.

Näin tämä säe osoittaa, että Herra Natarajan muodon todellinen merkitys on vain sphuranan 'Minä-Minän' muodoton kokemus. Katso myös säettä 1054.

1103. Harhautua tässä elämässä, vaellella ympäri koko maailmaa ja kokea kärsimystä [haluamalla itselleen niin monia asioita], on typerää. Pysy Korkeimman Sivan Jaloissa, Hiljaisuuden [tilassa], joka on Sadasiva ja joka tuhoaa egon aiheuttamat liikkeet [*chalanat*].
1104. Lukuun ottamatta heitä, jotka laskeutuvat [ja pysyvät] Sydämessä tietoisuuden [olemassaolo-tietoisuuden 'Minä olen' muistamisen kanssa] kanssa, kukaan ei voi saavuttaa todellisuuden virheetöntä tilaa, [koska] todellisuutta verhoaa mielen unohtaminen ja ajattelu unessa ja valveilla tässä järjestyksessä.

42 Hän, joka Pysyy Luonnollisessa Tilassa (*Sahaja Nishthar Tiran*)

1105. *Jnani*, muuttumaton, joka nukkuu luonnollisesti kehossa, ei tiedä toimintojaan [*vyavaharaa*] maailmassa, Hänen imeytymistään [*nishthaa*] ja Hänen nukkumistaan, aivan kuin hän, joka nukkuu vaunuissa tietämättä vaunujen liikuttamista, niiden paikallaan seisomista ja niiden irrallaan olemista [häarkiin sitomatta].

Michael James: *Sri Muruganarin yllä olevan säkeen Sri Bhagavan kirjoitti uudestaan seuraavan säkeen muodossa, joka sisältyy myös Ulladu Narpadu – Anubandhamiin säkeenä 31.*

B21 Todellisuuden tuntijalle [*mey-jnanille*], joka nukkuu lihallisen kehon sisällä, joka on [kuin] vaunut, Hänen toimintansa [valveilla ja unessa], Hänen imeytymisensä [*nishtha*] ja Hänen syväunensa on verrattavissa vaunujen liikkeeseen, niiden paikallaan seisomiseen ja vaunujen valjastamattomuuteen, hänelle, joka nukkuu vaunuissa.

Sadhu Om: *Jnanin ruumiillinen elämä näyttää olevan todellista vain muiden näkemänä. Näin tietämättömät ihmiset [ajnanit] ajattelevat, 'Tämä Jnani suorittaa*

toimintaa täällä valvetilassa'. Mutta koska Jnani on todellisuudessa ruumiiton, Hän ei tiedä näitä toimintoja; Hänelle keho ja sen toiminnot ovat täysin olemattomia. Sellainen opetus annetaan tässä säkeessä. Aivan kuten matkustaja, joka nukkuu härkävaunuissa, ei tunne vaunujen liikkumista ja aivan kuten nukkuva lapsi ei tiedä, että hän syö ruokaa [katso säettä 1140], samoin Jnani ei tiedä tilaa, jossa keho, aistit ja mieli ovat aktiivisia.

Kun Jnanin keho, aistit ja mieli pysyvät ilman toimintaa [pravritteja], ihmiset ajattelevat, 'Tämä Jnani on samadhissa'. Tämä on verrattavissa tilaan, jossa härkiä ei valjasteta vaunuihin, vaan ne seisovat liikuttamatta. Edes tämä samadhin eli nisthain tila ei ole Jnanin tiedossa; Hänelle se on täysin olematonta.

Kun ihmiset ajattelevat, 'Tämä Jnani nukkuu', tämä näennäisen syväunen tila, jossa Hänen kehonsa, aistinsa ja mielensä näyttävät olevan tiedottomia, on vastaava kuin vaunujen tila, kun härkiä ei ole valjastettu. Aivan samoin kuin vaunujen oleminen valjastamatta ei ole vaunuissa nukkuvan matkustajan tiedossa, samoin edes syväunen tila ei ole Jnanin tiedossa; Hänelle tämä tila on täysin olematonta.

Sen vuoksi, nämä kolme erilaista tilaa Jnanin elämässä näyttävät olevan olemassa vain ajanien virheellisessä näkemyksessä, jotka pitävät ruumiitonta Jnania kehona. Jnanille toiminnan [valveen ja unen] tilaa, samadhin tilaa ja syväunen tilaa ei todellisuudessa ole olemassa lainkaan. Siksi Sri Bhagavan sanoo Ulladu Narpadun säkeessä 31, "Kuka voi ja miten ajatella, mikä Hänen [Jnanin] tilansa on?"

1106. *Jnanin* puhdas mieli, joka on olemassa ja loistaa todistajana [jota ei mikään sido], on kirkas peili, joka heijastaa kaikki toisten [jotka ovat tulleet Hänen lähelleen] harhautuneiden mielten virheelliset ajatukset ja jotka [näin] harhauttavat ihmisten mielet saaden Hänen [*Jnanin*] näyttämään vialliselta.
1107. [Tietämättömien ihmisten] silmissä, joita harhauttaa tekijyyden [*kartritvan*] tunne, *Sahaja Jnani*, joka elää ylittäen jopa *sattva-gunan*, saattaa joskus näyttää siltä, jolla on paljon petollista *rajo-gunaa*. Siitä huolimatta, älä epäile [heidän *Jnanaansa*, koska *rajo-guna* on vain heijastusta katsojan *rajaisista* ajatuksista].
1108. Jos joku tekee vääryyttä Suurenmoiselle, *Jivan-muktalle*, joka loistaa ja tunnetaan puhtauden aarteena, hän ansaitsee ja kantaa taakkana valtavaa syyllisyyttä ja syntejä tälle elämälle ja tuleville elämille [t.s. syyllisyyttä, jota koetaan tässä elämässä ja syntejä, joiden hedelmiä koetaan seuraavissa elämissä].

1109. Halpamaiset ihmiset tekevät vääryyttä samalla tavalla sekä ilkeille ihmisille että suurille Viisaille, tietämättä niiden olevan erilaisia, niin kuin koira, joka elää nuolemalla samalla tavalla sekä öljyn puristinta että Siva-lingamia, tietämättä [niiden välistä eroa].

Michael James: Kun puja on suoritettu, öljy pysyy Siva-lingamin pinnalla. Sen vuoksi, tuntematta Siva-lingamin pyhyyttä, kulkukoirat tulevat joskus ja nuolevat siitä öljyä samalla tavalla kuin ne nuolevat öljyä, joka on valunut öljypuristimen ulkopuolelle. Samalla lailla, tuntematta Jnanin todellista suuruutta, halpamaiset ihmiset käyttäytyvät Häntä kohtaan samalla väärällä ja epäkunnioittavalla tavalla kuin he käyttäytyvät jopa ilkeitä ihmisiä kohtaan.

1110. Vaikka koira haukkuu aurinkoa, loukkaus ei vaikuta aurinkoon. [Samalla lailla] tietämättömien ihmisten ahdasmieliset syyttävät sanat [paheksunta, pilkka tai panettelu] eivät kosketa häntä, joka on saavuttanut todellisen tiedon [mey-jnanan] valon, joka on kirkas kuin aurinko.

43 Hän, joka Lujasti Pysyy Puhtaana Tietoisuutena (Sthita Prajnar Tiran)

1111. Jnani [kirjaimellisesti, hän, joka on tietoisuuden tila], joka aina pysyy vain kirkkaana tietona [pelkkänä tietoisuutena 'Minä olen'] vailla erilaisia huomion sisään- ja ulospäin kohdistamisen hetkellisiä [tiloja], yksin on muuttumaton sthita-prajna [hän, joka lujasti pysyy muuttumattomana puhtaana tietoisuutena].

Sadhu Om: Hän, joka loistaa vailla kaksinaisuuden tunnetta 'sisäpuolella' ja 'ulkopuolella' ja joka ei koe vähäisintäkään erilaisuuden tunnetta imeytymisen [samadhin] tilan, joka saavutettiin sisänpäin kääntyneisyydellä [ahamukkalla] ja toiminnan [vyavaharan] tilan, joka johtuu ulospäin kääntyneisyydestä [bahirmukkasta] välillä, yksin on sthita-prajna [hän, joka lujasti pysyy puhtaana tietoisuutena] tai dridha-jnani [hän, joka on saavuttanut vakaan tiedon]. Hän, joka kokee Itsen vain samadhin tilassa ja joka kokee kehon ja maailman, kun hän ei ole samadhissa, on vain kokelas [abhyasi] eikä sthita-prajna. Koska tätä erilaisuutta kokemuksessa ei ole olemassa sthita-prajnalta, Hän aina pysyy sahajaniishthassa [Itsessä pysymisen luonnollisessa tilassa].

1112. Tiedä, että Hän, joka Sydämen todellisen tiedon avulla loistaa Sivan luontona [Siva-swarupana], joka on Itse ja joka on vailla 'minää' [egoa], on täysin äänetön *sthita-prajna*, jota ei liikuta mikään.

Sadhu Om: *Kaikista liikkeistä [chalanosta ja vritteistä] egon nousu tunteena, 'Minä olen tämä keho', on ensimmäinen. Sen vuoksi, kaikki muunlaiset liikkeet [chalanat] muuttuvat luonnollisesti olemattomiksi Hänelle, joka on saavuttanut Hiljaisuuden tilan vajoamalla ja tuntemalla Itsensä olevan liikkumaton [achala] Siva, joka on Itse ja joka on täysin vailla jopa egon vähäisintäkin nousua, 'Minä olen tämä'. Tällainen vakaa tiedon tila yksin on sthita-prajnatvamin [lujan puhtaana tietoisuutena pysymisen] tila.*

44 Hän, joka on Katkaissut Solmun (*Granthi Bhedittar Tiran*)

1113. Niin kuin karusellimieliset, tietämättömät ihmiset [*ajnanit*] näkevät [vain] maailman, joka on nippu aistiesineitä, kaikkialla [heidän] objektiivisesta tiedostaan johtuen [tiedosta, jolla he näkevät kaiken toisina ja kolmansina persoonina, itsestä erillään olevina kohteina], niin Viisas, joka pysyy [Itsenä] katkaistuaan solmun [*chit-jada-granthin* eli egon] ja luovuttuaan [näin] [objektiivisesta tiedosta] näkee [vain] Itsen, perustietoisuuden, olevan olemassa ja loistavan kaikkialla.
1114. Hän yksin on Buddha [Viisas tai *Atma-jnani*], joka aina on olemassa ja loistaa [itsevalaisevana] [*Jnanan*] aurinkona ja jonka edessä kaksinainen maailmailmiö, joka näyttää ihmeeltä niin monine erilaisuuksineen, ei ilmene ja muuttuu [täysin] olemattomaksi.
1115. Tiedä, että todellisuuden tuntija [*mey-jnani*], joka on kunnolla vakiintunut Sydämeen ja joka on aina tyytyväisenä riemuitsee Itsen suurenmoisuudesta, ei pidä maailmaa synkkänä [epätodellisena] harhana eikä ajattele sen olevan muuta kuin Hän itse.

Michael James: *Lausuntoa, joka annetaan Sri Ramana Gitan, kappaleen I, säkeessä II ja joka toistetaan tässä nykyisessä säkeessä, nimittäin, että Jnani ei pidä maailmaa epätodellisena eikä muuna kuin Hänenä itsenään, ovat jotkut ihmiset tulkinneet väärin tukeutumalla virheellisiin uskomuksiinsa, että nimien ja muotojen maailma on todellinen sellaisenaan. Kuitenkin, se tosiasia, että tällainen tulkinta on väärä, selviää tämän teoksen edellisestä säkeestä, jossa todetaan, että kaksinainen maailmailmiö [eli nimien ja muotojen maailma] on*

olematon Buddhalle tai Jnanille, ja myös tämän teoksen kahdessa seuraavassa säkeessä, joissa todetaan, että Jnani tietää, että tietoisuus on maailman ainoa todellisuus ja että Jnanan eli puhtaan tietoisuuden tilassa, mitään muuta ei ole olemassa kuin tämä puhdas tietoisuus.

Toisin sanoen Jnani ei koe olevansa keho, joka on pelkkä nimi ja muoto, vaan vain Itse, joka on olemassaolo-tietoisuus-autuus [sat-chit-ananda], ja siten Ulladu Narpadun säkeessä 4 vahvistetun perusteen mukaisesti Hän ei näe maailmaa niminä ja muotoina, vaan vain Itsenä, nimettömänä ja muodottomana puhtaana tietoisuutena eli sat-chit-anandana [katso Ulladu Narpadun säettä 18, "... heille, jotka ovat tunteneet Itsen, todellisuus loistaa vailla muotoa maailman kasvuhalustana ... "].

Siten, koska Jnani tietää, että Hän, todellisuus, yksin on olemassa ja että epätodelliset nimet ja muodot ovat täysin olemattomia, Hän ei voi nähdä maailmaa jonain epätodellisina tai muuna kuin Hänenä itsenään. Toisaalta, koska ajnani näkee maailman niminä ja muotoina, hänelle on oikein ja välttämätöntä kyetä erottamaan epätodelliset nimet ja muodot todellisesta sat-chit-anandasta ja pitää maailman nimiä ja muotoja mielen luomana epätodellisena harhana, joka (mieli) itse on epätodellinen ja olematon kokonaisuus. Katso tässä teoksen Maharshi's Gospel, kirja II, luku 3 [kahdeksas painos s. 60], jossa Sri Bhagavan sanoo, "Sinulla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin hyväksyä maailma epätodellisena, jos etsit Totuutta ja Totuutta yksin". Katso myös tämän teoksen säkeitä 50 ja 51, joissa Sri Bhagavan sanoo, että ilmaisun 'maailma on todellinen' voi oikein ymmärtää ainoastaan Jnani eikä ajnani.

1116. Jnani tietää koko maailman, joka ilmenee tietoisuudessa, olevan tietoisuuden [Itsen] luotoa. Hän, onnekas, pysyy [aina] Itsessä, tietäen, että muuna kuin tietoisuutena [Itsenä] ei ole todellisuutta maailmalle.

1117. Hän, jonka mieli on tuhoutunut, hukkuneena ei-kaksinaiseen kokonaisuuteen [advaita-purnaan], ei koskaan ole levoton tässä kaksinaisuuden epätodellisessa elämässä, [koska] tässä Armon korkeimmassa tilassa, Itsen [tilassa], joka (Itse) on puhdas tietoisuus [sekoittumatta minkään liitteen, kuten 'tämän' kanssa], mikään sellainen kuin 'minä' [ego eli subjekti] ja 'tämä' [maailma eli kohde] ei ole olemassa paitsi se [Itse, puhdas tietoisuus 'Minä olen'].

Michael James: Viimeinen rivi voidaan myös kääntää seuraavasti, "mitään [ei ominaisuustunnetta] sellaista kuin 'Minä olen tämä' ei ole olemassa".

Puhtaan tietoisuuden tilassa, mitään muuta ei ole olemassa kuin se puhdas tietoisuus, 'Minä olen'. Sen vuoksi, Jnanin todellisessa näkymässä, joka (Jnani) aina pysyy puhtaana tietoisuutena, mitään ei ole olemassa 'minänä' [egona] tai 'täinä' [maailmana].

1118. Koska *Jnani* on katkaissut tekijyyden [*kartritvan*] solmun, Hän ei havaitse [mitään] toimintaa, jonka täytyy tapahtua [Hänen toimestaan]. Koska Hänen *Jnanan* tilassaan edes atomi ei ilmesty ollessaan tiedostamaton muun esine [tiedostamaton esine muu kuin Hän Itse], ei edes atominkokoista epäilyä tai harhaa synny [Hänelle].
1119. Vaikka [*Jnanin*] mieli, jonka on lumonnut [Itsetuntemuksen] todellinen valo, antautuu [näennäisesti] niin kuin aikaisemminkin viiteen aistiin, jotka tuntevat makua, hajua, näköä, ääntä ja kosketusta, se on [itseasiassa] katkaistu [tuhottu] intensiivisen Itsetutkimuksen voimalla.
1120. Hänen, joka on saavuttanut *Jnanin* elämän sydämessä, ilonsa ei polveudu vähimmässäkään määrin lihaisan kehon ja mitättömien [viiden] aistin elämästä. Eikö tämä Hiljaisuuden elämä ole itsessään korkeimman *Brahmanin* rajatonta ja päättymätöntä kokemusta?

Michael James: *Sen vuoksi, tämän rajattoman autuuden edessä, eikö viidestä aistista polveutuva mitätön ilo muutu täysin merkityksettömäksi?*

1121. Aivan kuten joesta, joka on yhdistynyt aaltoilevaan mereen ja tullut sen kanssa yhdeksi, ei tule [merestä] erillistä muuttumalla [itse jälleen joeksi], samoin *jivalle*, joka on saavuttanut Itsen [ja tullut yhdeksi] Itsen kanssa, joka on tiedon muoto, ei tule harhautumisesta johtuvaa jälleensyntymää.

Sadhu Om: *Koska Itsen perusluonne on tieto eli Jnana ja koska syntymä on vain virheellistä tietoa eli tietämättömyyttä 'Minä olen keho', joka näyttää olevan olemassa vain Itsen harhakuvitelmasta tai unohtamisesta johtuen, sielu, joka on saavuttanut todellisen Itsetuntemuksen, ei koskaan synny uudelleen.*

1122. Niiden joukossa, joiden mieliä hallitsee [Itsen] unohtaminen, he, jotka ovat syntyneet, kuolevat ja he, jotka kuolevat, syntyvät [uudelleen]. [Mutta] tiedä, että he, joiden mielet ovat kuolleet, tuntemalla loistavan korkeimman todellisuuden, pysyvät vain siellä [siinä] [todellisuuden] ylenneessä tilassa täysin vailla [sekä] syntymää että kuolemaa.

1123. Hän, joka on nähnyt [Itsensä olevan] olemassaolo-tietoisuus [*satchit*], on nähnyt *Sadasivan*; Hän on nähnyt pelkoa luovan kaksinaisuuden tuhoutumisen; Hän on nähnyt luonnollisen tilansa, joka on puhdas *turiyan* tila; Hän on Suurenmoinen; Hän ei näe syntymää [enää koskaan].
1124. Jos kerran aiemmin alkuperäinen solmu [ego] on katkaistu, ihminen ei joudu enää koskaan uudestaan sidotuksi. Tämä [vapautumisen tila], joka on hänen omaa luontoaan, yksin on Jumaluuden tila; tämä yksin on voimakas Herruus; tämä yksin on yltäkylläistä rauhaa. Tiedä näin.

45 Viisaan Mahtavuus (*Sandror Matchi Tiran*)

1125. Kun Hän, joka on [oivaltanut] Jumalan [*mahesanin*] sisällään suurena todellisuutena [Hänen omana Itsenään] ja hän, jolla ei ole edes yksittäistä kiintymystä, kävelee, tiedä, että se Jumala, joka on olemassa ja loistaa Suojana vaaralta, kävelee.

Sadhu Om: *Tämä säettä voidaan tulkita seuraavilla kahdella tavalla:*

- a) *Kun Jnani kävelee, tiedä, että se on Jumala Itse, joka kävelee Jnanin muodossa.*
- b) *Kun Jnani kävelee, tiedä, että Jumala Itse kävelee Hänen takanaan suojellen Hänen kehoaan vaaralta.*

Ajatus, joka ilmaistiin versiossa (b), ilmaistiin myös Kurundirattun säkeessä, johon Sri Bhagavanilla oli joskus tapana viitata [katso Devaraja Mudaliarin kirjasta My Recollections of Bhagavan Sri Ramana, 1970 painos, s. 31-32].

1126. Hän [*Jnani*], joka pysyy Sivana, tuhottuaan mielen [rajallisen tiedon 'Minä olen se ja se'], asuu tasapuolisesti kaikkien *jivojen* sisällä [niiden todellisena Itsenä, rajattomana tietona 'Minä olen']. [Sen vuoksi] ihmisen mietiskelyllä Hänen muotoaan [*swarupaa*], joka selvästi loistaa *Muktana*, [Hänen Armostaan johtuen] [Itsetuntemuksen] todellinen valo tulee loistamaan esiin sisältäpäin [*sphuranana* 'Minä-Minä'].

Michael James: *Jnanin swarupan voidaan tässä ymmärtää tarkoittavan joko Hänen fyysistä muotoaan tai Hänen todellista luonnettaan. Mutta koska Jnanin*

todellinen luonne on Itse, hän oma todellinen luonteensa, joka on yhteistä kaikille [samanya], ja koska tämä säe viittaa Jnanin swarupaan erityisesti [visesha], tässä on oikeampaa ymmärtää sanan 'swarupa' tarkoittavan Hänen fyysistä muotoaan. Lisäksi, kun katselemme muita säkeitä tässä luvussa, voimme ymmärtää, että ne kaikki liittyvät Jnanin fyysisen muodon suurenmoisuuteen ja siihen korvaamattomaan hyötyyn, joka voidaan saavuttaa liittämällä tämän muodon seuraan.

Sri Bhagavanilla oli usein tapana ylistää sat-sangan [seurustelua tai yhteyttä Jnanin kanssa] suurta voimaa ja Hänellä oli myös tapana huomauttaa, että henkinen yhteys on parempi kuin pelkkä fyysinen yhteys [katso kirjasta Day by Day, 9-3-46]. Tämän vuoksi Sri Bhagavan vakuuttaa tässä säkeessä, että ihmisen ajatellessa Jnanin muotoa, Itsetuntemuksen todellinen valo tulee loistamaan esiin sisältäpäin. Tämä on myös syy siihen, miksi Sri Bhagavan vahvisti, että ihmisen ajatellessa pelkästään Arunachalan muotoa, Mukti saavutettaisiin. Sen vuoksi, opetuslasten ei tarvitse pelätä, ettei Sri Bhagavanin sat-sang ole enää saatavilla nyt, kun Hänen fyysinen muotonsa on kuollut; Hänen sat-sangansa on aina saatavilla heille, jotka kääntävät mielensä kohti Häntä.

Sri Muruganar: *Muktan swarupa asuu Sivan swarupana kaikissa jivoissa. Paljastaakseen sen syyn, miksi todellinen valo tulee loistamaan esiin itsestään heidän sydämessään, jotka harjoittavat mietiskelyä Hänen swarupaansa, sanotaan, 'Hän, joka pysyy Sivana' ja 'Hän asuu tasapuolisesti kaikissa jivoissa'.*

1127. Hänen [Jnanin] silmäyksensä, jossa on runsaasti todellista tietoa [mey-jnanaa], joka on korkeinta elämää, joka tulvii kuin sadan auringon nousu koskaan vähenemättä, suo helposti vertaansa vailla olevan Jnanan heille, jotka kylpevät siinä, näin pelastaen heidät ja johdattaen heidät kuolemattomuuden maaliin.

Michael James: *Muruganar ilmoitti, että seuraava Bhagavanin säe olisi sisällytettävä tähän. Se näkyi alun perin Guru Vachaka Kovain liitteessä säkeenä 7.*

Luennoista, kirjoituksista eikä hyveellisillä teoilla voida saavuttaa tilaa, joka vastaa [sitä tilaa, joka saavutetaan] [Itsetutkimuksen tai Itsessä pysymisen] vihjeellä, joka selvästi saavutetaan liittymällä Sadhun [hänen, joka pysyy todellisuutena eli satina] seuraan. [Tietäen tämän varmasti,] mene.

Tässä säkeessä *Sri Bhagavan* ilmaisee kaksirivisellä runomitalla [kural-venba] saman ajatuksen, joka Hän ilmaisi nelirivisellä runomitalla [venba] Ulladu Narpadu – Anubandhamin säkeessä 2.

1128. He [*Jnanit*], joiden mielet liukenevat Sivan nautinnon ytimeen [*Siva-bhoga-rasam*], todelliseen tietoon [*mey-jnanaan*], joka on olemassa ja loistaa *eka-rasamina* [ainoana ytimenä, ei-kaksinaisena Itsenä], muuntaa aution [*jivan* mielen], joka on polttava autiomaa, harhan ydin [*mohar-rasam*], [viileäksi ja hedelmälliseksi] paikaksi [joka tuottaa *bhaktin* ja *Jnanan* hedelmiä ja] jota rakastavat jopa jumalat.
1129. Kaikkien heidän mielensä, jotka tulevat *Jnanin* luo, jonka sydän on tulvillaan rauhaa, tulee autuaita [täytyttyään Hänen rauhallaan]. [Sillä] eivätkö Hänen viileät [kuun kaltaiset] kasvonsa, jotka kastuvat ilosta, [täysin puhjenneina kukkaan] [*Jnanan*] punaiseen lootukseen, vedä puoleensa mehiläisiä [opetuslapsia]?

46 Suurenmoisten Ylistys (*Periyar Matchi Tiran*)

1130. Jos hän tekee pyhää palvelua Suurenmoiselle [*Jnanille*], harhautunut sielu tulee kadottamaan harhansa, [hän] tulee saavuttamaan kunnolla vakiintuneen ja pysyvän Armon rikkauden sydämessä ja hän tulee [näin] elämään kaikkein onnekkaimpana ihmisenä.

47 Hän, jonka *Vasanat* ovat Kuolleet (*Vasanai Mandar Tiran*)

1131. Koska levottomuus [tai sekavuus] ei koskaan nouse ilman tunteen 'Minä olen vain keho' [egon] [nousua] sydämessä, hän, jonka taipumukset [*vasanat*] – [jotka ovat] egon tai mielen [muoto] – ovat kuolleet, ei tule henkisesti levottomaksi [tai sekavaksi] edes unessa.
1132. Alhaiset olennot kuten nelijalkaiset eläimet ja linnut elävät [aina] levottomin [tai vaeltavin] mielin. [Mutta] valaistunut [*Jnani*], jonka mieli elää vailla mitään ajattelua [pelkkänä olemassaolo-tietoisuutena 'Minä olen'], [yksin] on hän, joka [todella] elää.

Michael James: Hiljainen elämä, jossa mieli on kuollut, yksin on elämää, joka sopii ihmiselle elää; sen ihmisen elämä, jonka mieli vaelttaa, ei ole parempaa kuin lintujen ja eläinten elämä.

1133. Vaikka he sitoutuvat ja tekevät monia tekoja [vyvaharoja], he, joiden henkiset taipumukset [mana-vasanat] ovat kuolleet, ovat aivan kuten se, joka istuu pitkän aikaa [näennäisesti] kuuntelemassa puranisia tarinoita, mutta joka on [tosiasiassa] suunnannut mielensä kauas pois.
1134. Vaikka he [istuvat] ääneti, jos heidän henkiset taipumuksensa [mana-vasanat] eivät tuhoudu, he ovat todellakin niitä, jotka ovat tehneet kaiken tekijöinä, kuten se, joka [kärsii ajattelemalla] unessa [kun hän] on kiivennyt mäelle ja pudonnut pään edellä jyrkänteeltä, vaikka [itse asiassa hänen kehonsa] lepää hiljaa [nukkuen sängyssään].

Michael James: Sri Muruganarin kahdessa edellisessä säkeessä ilmaisemat ajatukset, jotka esitetään myös Vichara Sangrahamin yhdennessätoista luvussa, Sri Bhagavan tiivistää seuraavaan säkeeseen, joka sisältyy myös Ulladu Narpadu – Anubandhamiin säkeenä 30.

B22 Aivan kuten se, joka [näennäisesti] kuuntelee tarinaa, kun hänen mielensä on [tosiasiassa] mennyt kauas pois, [Jnanin] mieli, josta *vasanat* on poistettu, ei ole tehnyt [mitään] vaikka [näennäisesti] se on tehnyt [monia asioita]. [Toisaalta] [ajnanin] mieli, joka kastuu niistä [vasanoista], on tehnyt [monia asioita] vaikka [näennäisesti] se ei ole tehnyt [mitään], [kuten] se, joka [ajattelee] unessa [että hän] on noussut mäelle ja putoaa jyrkänteeltä, vaikka [itse asiassa hänen kehonsa] lepää liikkumatta täällä [nukkumassa sängyssään].

*Sadhu Om: Vaikka henkilö voi vaikuttaa sivustakatsojasta istuvan ja kuuntelevan tarinaa, jos hänen mielensä ei keskity tarinaan, vaan imeytyy ajattelemaan joitakin muita asioita, hän ei itse asiassa kuule tarinaa. Samalla lailla, vaikka Jnani saattaa meistä katsojista vaikuttaa olevan mukana monissa toiminnoissa, vaikka hänen vasanansa on hävitetty ja koska Hän on sen vuoksi menettänyt tekijyyden tunteen, Hän ei itse asiassa tee mitään [katso myös säkeitä 1105, **B21**, 1140 ja 1165].*

Vaikka nukkuvan ihmisen kehon nähdään makaavan hiljaa yhdessä paikassa, hän saattaa kärsiä unestaan johtuen, uskoen, että hän on noussut mäelle ja putoaa jyrkänteeltä. Samalla lailla, vaikka ajanin kehon nähdään

istuvan hiljaa pitkän aikaa meditaatiossa tai samadhissa ja vaikka hän näyttää olleen luopunut kaikista teoistaan, vaikka hänen taipumuksiaan toimintaan [karma-vasanoita] ei ole tuhottu, ja koska hän sen vuoksi säilyttää tekijyyden tunteen, hän on itse asiassa se, joka tekee kaikenlaista karmaa ja kokee niiden hedelmiä.

48 Vapautunut (Jivan-Muktar Tiran)

1135.

52

1136. "Vaikka heidän tekijyytensä on tuhoutunut, onko oikein kutsua heitä, jotka pukeutuvat kehoon, jotka syövät [pitävät elämää yllä] muilla toiminnoilla ja jotka tekevät tekoja [*karma-bandhaa*], 'vapautuneeksi'? Me näemme myös että, joutumalla alttiiksi määrättyyn karmaan [eli heidän *prarabdha* karmaansa], jopa nuo Suurenmoiset kärsivät, [joten miten voidaan sanoa, että ne ovat vapaana ilon ja kärsimyksen kokemuksista, jotka ovat toiminnan tulosta?]. Jos kysytään näin, [vastaus on että] heidän kärsimyksensä ovat pelkästään katsojien [*ajnanien*] näkemysten [*drishtien*] mukaisia; kerro minulle, sanovatko he [*Jivan-muktat*], että he kärsivät?

Sadhu Om: *Koska ajnani luulee olevansa keho [erillinen, äärellinen yksilö], hän ei voi muuta kuin nähdä jopa Jnanin kehona; kuitenkin, omissa näkemyksessään Jnani tietää olevansa ääretön Itse, joka on ruumiiton ja täysin vailla yksilöllisyyttä. Virheellisestä näkemyksestään [dosha-drishtistä] johtuen, ihmiset näkevät Jnanin toiminnan tekijänä [kartana] ja niiden hedelmien kokijana [bhoktana], jotka jaetaan prarabdhana. Mutta koska Jnani on kuin ääretön ja jakaantumaton tila, jolla ei ole erillistä yksilöllisyyttä, Hän ei tunne, että Hän tekee mitään toimintaa tai että Hän joko nauttii tai kärsii niiden hedelmistä. Ylitettyään ilon ja kivun kaksikon, hän on sekä ei-tekijä [akarta] että ei-kokija [abhokta]. Näin Jnanille yhtäkään kolmesta karmasta [agamyä, sanchita ja prarabdha] ei ole olemassa edes vähimmässäkään määrin. Katso tässä säkeitä 1144 ja **B23** ja Ulladu Narpadu – Anubandhamin säettä 33.*

Sri Bhagavan paljasti kerran oman kokemuksensa sanomalla, "Radio laulaa ja puhuu, mutta jos avaat sen, huomaat, ettei sen sisällä ole ketään. Samalla lailla, minun olemassaoloni on kuin avaruus; vaikka tämä keho puhuu kuin radio, siellä ei ole sisällä ketään tekijänä."

52 Tässä on kaksi eri säettä kirjoitettu samaan nippuun!

1137. Kun nuo Suurenmoiset [*jivan-muktat*] kokevat transsendenttisen todellisuuden [Itsen] pelkästään omana muotonaan [*swarupana*], nämä tiedostamattomat ihmiset [*ajnanit*, jotka samaistavat tiedostamattoman kehon 'minäksi'] nähden heidät [*Jivan-muktat*] kärsivän kehon muotona, se johtuu vain katsojien [näiden *ajnanien*] näkemyksestä.
1138. Tiedä, että ansio [eli *punya*, joka johtuu hyvistä teoista, joita *jivan-muktat* saattavat näyttää tekevän] menee heille, jotka lähestyvät ja ylistävät rakkaudella [heitä] vapautuneita Suurenmoisia, jotka ovat menettäneet tekijyyden tunteen, eläen kuin Jumalan ohjaamana, ja että haitta [eli *papa*, joka johtuu synneistä, joita *jivan-muktat* saattavat näyttää tekevän] menee heille, jotka ylistämisen sijaan parhaavat heitä.

Michael James: *Koska Jivan-muktan ruumiillinen elämä on pelkkä ilmiö, joka on olemassa vain ajanin virheellisessä näkemyksessä, kaikki Hänen kehonsa, puheensa ja mielensä teot ovat myös pelkkiä ilmiöitä. Sen vuoksi, koska tällaisia tekoja ei ole Hänen näkymässään, Hän ei voi vaikuttaa millään tavalla niiden tuloksiin.*

1139. Jos kysytään 'Jos he [*Jivan-muktat*] ovat menettäneet tekijyyden tunteen, miten [heidän kehonsa, puheensa ja mielensä] teot jatkuvat? Me todella näemme [tällaisten] tekojen jatkuvan', toiset vakuuttivat, että koska [heidän] sisäiset kiintymyksensä ovat kuolleet, heillä on Jumala asumassa sydämessään ja tekee [kaikki nämä teot].

Sadhu Om: *Kuten säkeen 1136 huomautuksessa mainittiin, Sri Bhagavan vertasi kerran Jivan-muktan kehoa radioon, joka laulaa ja puhuu, mutta jossa ei ole ketään sisällä. Aivan kuten se, joka saa radion laulamaan tai puhumaan, on lähetysasema, joka on jossakin etäisessä paikassa, samoin tekijä, joka puhuu ja toimii Jnanin kehossa on Jumala.*

1140. Suurten *Jivan-muktien* teot Hiljaisuuden huumassa, joka on vailla kaikkia 'minä' ja 'minun', ovat kuin lasten syöminen hyvin syvässä unessa, kun pannaan istumaan ja ottamaan ruokaa.

Sadhu Om: *Ollen syvän unen autuaan tilansa huumaannuttamia, noilla lapsilla ei ole tekijyyden tunnetta, 'Minä syön' eikä kokijyyden tunnetta, 'Tämä ruoka on maukasta' ja silti he suorittavat syömisen toimintaa. Samalla lailla, ollen*

*Hiljaisuutensa autuaan tilan, unettoman syväunen tilan huumaamina, Jnaneilla ei ole tekijyyden tai kokijuuden tunnetta, vaikka he saattavat näyttää suorittavan tekoja. Aivan kuten lapsi on täysin tietämätön syömisestään, samoin Jnani on täysin tietämätön kaikista kehonsa, puheensa ja mielensä teoista. Katso tässä säkeitä 1105, **B21**, 1133, **B22**, 1148. **B24** ja 1165.*

1141. Aivan kuten kuli kantaa taakkaa ja onnellisena laskee sen maahan määränpäässä, samoin myös suuri todellisuuden tuntija [*mey-jnani*] on onnellinen laskiessaan maahan tämän kehon taakan.

Sadhu Om: *Kuli ei koskaan tunne mitään kiintymystä muodoissa 'minä' tai 'minun' sitä taakka kohtaan, jota hän kantaa. Samalla lailla, Jnani ei koskaan tunne mitään kiintymystä kehoaan kohtaan joko muodossa 'Minä olen tämä keho' tai muodossa 'tämä keho on minun'. Aivan kuten lehtilevy on sopiva vain hävitettäväksi sen jälkeen, kun siltä on nautittu ruoka, samoin keho on sopiva vain hävitettäväksi sen jälkeen kun Itsetuntemus – hedelmä, joka on saavutettu elämällä kehossa – on saavutettu. Ruumiin kuolemalla Jnanille ei koidu mitään menetystä eikä hän tunne surua. Esillä olevan säkeen tarkoituksena on vain opettaa tämä totuus eikä sen tulisi katsoa tarkoittavan joko sitä, että keho sitoo Jnania kuolinhetkeen saakka tai että Hän pitää kehoa ei-toivottuna taakkana tai että Hän kärsii elämällä kehossa.*

Michael James: *Guru Vachaka Kovain liitteessä – Urai säe 8 sisältyy tähän. Tässä säkeessä Sri Bhagavan sanoo:*

Hän, joka on tuntenut Itsen, hylkää kehon aivan kuten [hän, joka heittää pois] lehden sen jälkeen, kun on syönyt ruuan [sen päältä].

Tähän kaksiriviseen säkeeseen Sri Bhagavan on tiivistänyt sen ajatuksen, jonka Sivaprakasa Swamigal ilmaisi nelirivisenä säkeenä tamilinkielisessä teoksessa nimeltä Prabhulingalila, luku 12, säe 11. Katso kirjasta Letters from Sri Ramanasramam, s. 208 lisätietoja. Hänen ruumiillisen elämänsä viimeisinä päivinä, kun opetuslapset rukoilivat Häneltä: 'Oi Bhagavan, teidän pitäisi elää tässä kehossa useita vuosia,' Sri Bhagavanilla oli tapana viitata tähän säkeeseen, saadakseen heidät ymmärtämään että, koska siinä ei ole enempää hyötyä saavutettavissa elämällä kehossa sen jälkeen kun Itsetuntemus on saavutettu, se on sopiva vain hylättäväksi.

1142. Salliiko syvän valtameren aalto pienen olennon, joka on pudonnut [siihen] ja joka on kuolemaisillaan, nostaa päätään? [Samalla lailla] todellisen tiedon Hiljaisuuden [*mey-jnana-mounan*] täyden tulvan kasvojen edessä, onko mahdollista egolle, 'Minä olen kehno ja lihaisa keho', nousta?

Sadhu Om: *Jivan-muktan kokemus on Jnanan Hiljaisuuden suuri vellova tulva. Siinä Hiljaisuuden rajattomassa tulvassa ego ei voi koskaan nousta uudelleen ja näin on varmaa, ettei Jivan-muktalle tule jälleensyntymää [ei egon uudelleen nousua].*

1143. Voiko [*Jnanin*] mieli, joka on tuntenut oman Itsensä suurenmoisuuden, hävitettyään 'minän' [egon, jonka muoto on 'Minä olen tämä'], harhautua [tämän epätodellisen maailman] petollisesta ja pettävästä ulkonäöstä? Voiko kaksinaisuuden epätodellisen ilmiön havainto olla todellista *turiyan* [puhtaan tietoisuuden nimettömän ja muodottoman tilan] ihanan ja puhtaan tilan keskellä?
1144. *Jivalle*, joka kärsii kuoleman ja uuden syntymän tähden, kaikkein arvokkain asia tehdä ja saavuttaa täydellä rakkaudella, on [saada] *Jivan-muktan* suuren tilan kokemus, vajoamalla ja tuntemalla [oma todellinen luonteensa], niin että [egon] nouseminen, joka on [*jivan*] elämään tulemista, kun [se] unohtaa oman todellisuutensa [Itsen], voi kuolla.

Michael James: *Egon nouseminen luulona 'Minä olen se ja se' (Katso alaviitettä 25!), joka tapahtuu Itsen unohtamisen tähden, on jivan syntymä. Jotta tämä jiva voisi kuolla ja niin, että loputon syntymän ja kuoleman kärsimys voisi näin päättyä, kaikkein arvokkain asia jivalle tehdä, on keskittyä itseensä suurella rakkaudella ja siten tuntea oma todellinen luonteensa [Itse] ja näin vajota sen lähteeseen ja saavuttaa Jivan-muktin kokemus.*

Tämä säe voidaan lukea yhdessä säkeiden 500 ja 501 kanssa luvusta, joka käsittelee sitä, mikä on kelpollista tehtävää.

1145. Kerro minulle, kun heidän aviomiehensä, joka on tekijä, kuolee – tekijyyden tunne [*kartritva*] on tuhottu – sen sijaan että vaimoista, jotka ovat hänen kolme karmaansa, tullen leskiksi kaikki yhdessä, voiko kaksi heistä tulla leskiksi eikä yksi leskeydy?

Sadhu Om: *Jiva ei ole ainoastaan karman tekijä, vaan myös niiden hedelmien kokija. Sen vuoksi, kun jiva tuhotaan Itsetuntemuksella, kaikista kolmesta karmasta [agamyä, sanchita ja prarabdha] tulee olemattomia, koska siellä ei ole ketään jäljellä tekemään tai kokemaan niitä. Sen vuoksi Jnanille ei ole mitään karmaa. Näin ollen, kun jotkut kirjoitukset sanovat, että agamyä ja sanchita tuhotaan ja että prarabdha yksin jää jäljelle Jnanille, heidän sanoessaan niin, se on ymmärrettävä pelkkänä muodollisuutena [upacharana] eikä sitä tulisi pitää varsinaisena totuutena.*

Sen ajatuksen, jonka Sri Muruganar ilmaisi edellä olevalla nelirivisellä säkeellä, Sri Bhagavan tiivistä seuraavaan kaksiriviseen säkeeseen. Myöhemmin, kun tämä kaksirivinen säe sisällytettiin Ulladu Narpadu – Anubandhamiin, Sri Bhagavan lisäsi siihen toiset kaksi riviä.

B23 Tiedä, että aivan kuten yksikään vaimo säily leskeytyttä, kun mies kuolee, kaikista kolmesta karmasta tulee olemattomia, kun tekijä kuolee.

Michael James: *Tämä säe on Ulladu Narpadu – Anubandhamin säkeen 33 kaksi viimeistä riviä. Kyseisen säkeen kahdella ensimmäisellä rivillä Sri Bhagavan sanoo, "Jos sanotaan, etteivät sanchita ja agamyä kosketa Jnania, [mutta], että prarabdha todella pysyy [Hänen kokemuksenaan], se on pinnallinen vastaus, joka on kerrottu toisten kysymyksiin". Katso tässä kirjasta The Path of Sri Ramana – osa I, s. 66-68, yksityiskohtaista selitystä.*

1146. Keholle, joka syntyi prarabdhan johdosta, tämä prarabdha ei koskaan laiminlyö [antaa hedelmiä]. [Mutta] Jivan-mukta, joka on erottanut Itsensä [kehosta] katkaisemalla chit-jada-granthin, on ylittänyt prarabdhan.

Sri Muruganar: *Visishtadvaitan opinkappale, että prarabdha ei laiminlyö antaa hedelmiä edes Jivan-muktalle, kumotaan tässä. Miten? Koska Hän on menettänyt kehotietoisuuden chit-jada-granthin katkaisulla, Hänen kehonsa toiminnot ovat olemassa vain toisten näkemyksessä.*

1147. 'Kun [se on tosiasia, että] [prarabdhan] karman kokemus on olemassa kehona, jos ei ole [prarabdhan] karman kokemusta jollekin, [vaikka jos hän on Jnani] eikö se [hänen kehonsa] kuole?' – jos sinä kysyt näin, kerro minulle täsmällisesti kuka karkean kehon näkee?

Michael James: *Onko se Jnanin Itsensä näkemä? Eikö sen näe ainoastaan ajnanit?*

Sadhu Om: *Jnani, jolla ei ole prarabdhan kokemusta, ei näe kehon olevan olemassa Hänelle. Aivan kuten ihmisen unikehosta tulee olematon, kun hänen unensa päättyy, samoin, Jnanin näkymässä, Hänen kehostaan tuli olematon heti kun Hän saavutti Jnanan [eli heti kun Hänen prarabdhan kokemuksensa tuhoutui]. Näin Jnanin keho näyttää olevan olemassa vain ajnanien näkymässä, jotka itse ovat täysin olemattomia Hänen näkymässään. Sen vuoksi on hyödytöntä sanoa, että Jnanin keho yhä elää.*

Michael James: *Guru Vachaka Kovain liitteessä – Urai säe 9 sisältyy tähän. Tässä säkeessä Sri Bhagavan sanoo:*

*"Jos kyyhky, johon metsästäjän käsi tarttui, pääsee vapaaksi, se lentää pois jopa metsästä [, jossa siihen tartuttiin], [eikö totta?]"
Jos sinä kysyt näin, [vastaus on, että] kun metsästäjä, palaten kotiin, menee pois [metsästä jättäen kyyhkynen], se [kyyhkynen] pysyy [metsässä], koska jopa sen metsän, jota [se aiemmin piti] vieraana, [havaitsi olevan sen] koti.*

Eräänä päivänä opetuslapsi nimeltä K. V. Ramachandran kirjoitti kaksirivinen säkeen [kural venban], jossa hän sanoi: "Jos kyyhky, johon metsästäjän käsi tarttui, pääsee vapaaksi, se lentää pois jopa metsästä". Vaikka tämä säe näyttää olevan myönteinen lausunto, sen oli itse asiassa tarkoitus olla kysymys vertauskuvallisessa muodossa. Tässä 'metsästäjä' tarkoittaa mayaa, 'kyyhkynen' tarkoittaa jivaa, kyyhkynen vapaaksi pääseminen merkitsee jivan vapautumista ja 'metsä' tarkoittaa karkeaa kehoa. Siksi K. V. Ramachandranin säkeen sisältämä merkitys on, "Jos jiva, jota sitoo maya, vapautuu, se jättää heti kehon [, johon se oli sidottu], eikö totta?"

Sri Bhagavan antoi vastauksensa tähän kysymykseen ottamalla saman kaksirivisen säkeen ja laajentamalla sen neliriviseksi säkeeksi [venba]. Hänen vastauksensa sisältämä merkitys on seuraava: "Jos sinä kysyt näin, vastaus on, että kun, keskittymällä 'minään', maya [, joka ei ole muuta kuin mieli] katoaa, kun sen todetaan olevan olematon, jiva [, joka on siten oivaltanut todellisen luonteensa Itsenä] pysyy karkeassa kehossa, sillä jopa tämän kehon, jota jiva oli aiemmin pitänyt muukalaisena tai muuna kuin itsenään, tiedetään [Jnanan katkeamattomalla kokemuksella] olevan vain Itseä".

Tämän sisältämän merkityksen tekee entistä selvemmäksi tamilinkielessä se tosiseikka, että Sri Bhagavan käyttää sanoja 'nadi aham', joka tarkoittaa sekä 'Kääntyä takaisin kotiin' että "keskittyä 'minään'".

Siten Sri Bhagavanin vastauksen merkitys on, ettei ole olemassa sääntöä, että kehon on kuoltava, kun Jivan-mukta saavutetaan. Lisäksi, koska Itseovalluksen jälkeen mitään [ei kehoa eikä maailmaa] ei voi olla olemassa muuna kuin ainoana ehjänä Itsetietoisuutena, jopa rajallinen tieto 'keho ei ole minä', joka oli olemassa sadhanajakson aikana, poistuu ja rajaton tieto 'keho on myös minä' saavutetaan. Ulladu Narpadun säe 17 voidaan myös lukea tässä.

1148. Hän, jonka humala on sokaissut, ei tiedä onko hänen kehonsa yllä vaatteita vai ovatko ne tippuneet pois. [Samalla lailla] *Siddha* [eli *Jnani*] joka tuntee [ja uppoaa] valon [oman Itsetietoisuutensa] muotoon, joka on [rajaton ja hienovarainen kuin] avaruus, ei tiedä epätodellisen ja tiedottoman kehon yhdistämistä [elämää] tai poistamista [kuolemaa].

Michael James: *Tämä säe on käänös sanskritinkielisestä säkeestä Bhagavatamissa [XI-13-36], jota Sri Bhagavanilla oli joskus tapana lainata. Saman ajatuksen Sri Bhagavan esitti myös seuraavassa säkeessä. Katso tätä kirjasta Day by Day with Bhagavan, 1.9.-46 ja 18.1.-46–21.1.-46.*

B24 Keho on ohimenevä [ja siten epätodellinen]. Lepääpä tai liikuupa se [prarabdhasta johtuen], tarrautuupa [elääpä] se tai onpa se poistunut [kuollut] [prarabdhasta] karmasta johtuen, *Siddha*, joka tuntee Itsen, ei tiedä kehoa, aivan kuten se, jonka totihumala sokaisi [ei tiedä] vaatteitaan.

Sadhu Om: *Vain sen vuoksi, että sanoja 'lepääpä tai liikuupa se, eläkö se vai onko se kuollut' käytetään tässä, meidän ei tulisi päätellä, että Jnanille keho todella syntyy, elää, toimii ja kuolee. Meidän tulisi ymmärtää, että Jnanille ei todellisuudessa ole sellaista asiaa kuin kehon syntymä, toiminta ja kuolema, ja että nämä näyttävät olevan olemassa vain ajanin virheellisessä näkemyksessä, joka (ajnani) näkee ne.*

1149. Täydellisen *Jnana-muktan* elävän kehon muoto, joka on tuhonnut egovian, on kuin [palanutta] punaista silkkikangasta, joka jää jäljelle menettämättä ulkonäköään, vaikka se on menettänyt todellisuutensa, tultuaan tuhkakksi.

Michael James: Kun punainen silkkikangas palaa, se säilyttää sekä muotonsa että värinsä, vaikka sen aineesta on tullut tuhkaa. Samalla lailla, kun ego on poltettu Jnanan tulessa, Jnanin keho näyttää pysyvän ennallaan ja näennäisesti jatkavan elämää ja suorittavan toimintoja, vaikka Hänen 'Minä olen keho'-tietoisuutensa [dehatma-buddhi] on tuhoutunut täysin.

1150. Aivan kuten vain käärme voi tuntea käärmeen jalat, vain *Jnani* voi tuntea *Jnanin* luonteen. *Jnanin* luonnetta ei voi tietää kukaan muu täsmällisesti, vaan vain virheellisesti [kirjaimellisesti, kuten *viparita*].

Sri Muruganar: Koska hänen tietonsa, joka hallitsee vain kirjatietaa, on harhaista tietoa, hän pystyy näkemään todellisuuden vain virheellisesti eikä niin kuin se on, ja siksi hän ei voi selvästi tietää Jnanin todellista luonnetta. Jopa kirjoituksissa, jotka antavat 8857 Jivan-muktin määritelmää [lakshanaa], sanotaan, että Jnanit saattavat vaikuttaa hulluilta, haamun valtaamilta ihmisiltä tai lapsilta ja ettei tietämättömien ihmisten [ajnanien], joiden maailman tietoisuus ei ole hävinnyt, ole mahdollista käsittää heitä.

1151. Korkeinta kokemusta [*brahmanubhavaa*], – jossa on ei minkään muun asian tietämisen ylistys – joka on todellisen tiedon autuuden [*mey-jnana-maha-anandin*] suurella nauttijalla, joka on saavuttanut Hiljaisuuden [*mounan*] tilan, Sen [*tadakaran*] muodon, joka loistaa voitokkaana itsensä [egon] tuhoamisen yllä, ei voi käsittää kukaan.⁵³

Michael James: Tässä säkeessä esitetyn ajatuksen Sri Bhagavan ilmaisee uudestaan omin sanoin seuraavassa säkeessä, joka sisältyy myös Ulladu Narpaduun säkeenä 31.

B25 Hänelle, joka nauttii Itsen autuudesta, joka on noussut itsensä [egon] tuhoamisen ylle, mikä yksittäinen asia jää jäljelle tehtäväksi? Hän ei tiedä mitään muuta kuin Itsensä; [sen vuoksi] kuka voi ja miten käsittää mikä Hänen tilansa on?

⁵³ Tämä säe on kirjoitettu niin takaperoisesti, että se täytyy ilmaista tässä vielä pähkinänkuoressa: ”Suuren nauttijan korkein kokemus on sellainen, ettei sitä voi käsittää kukaan.”

49 Jnani
(*Jnaniyar Tiran*)

1152. On mahdotonta ilmaista *Jnanin* suurenmoisuutta. Hän yksin tietää olemassaolonsa luonteen [tai kauneuden]. Hän on laajempi kuin avaruus; Hän on vakaampi kuin vuori. Tutkittuasi ja tuhottuasi '[Minä olen] keho'-tunteen, tiedä [tämä totuus selkeästi].

Sri Muruganar: *Niin kauan kuin meillä on 'Minä olen keho'-tunne [dehatma-buddhi], jopa Jnanilla näyttää olevan keho ja olevan orjuudessa niin kuin me ja siksi meidän on mahdotonta tietää Jnanin suurenmoisuutta sellaisena kuin se on. Vasta kun me hävitämme tämän tietämättömyyden [ajnanan], tulee Jnanin ehjä tila [akhanda nilai] loistamaan esiin.*

1153. Tiedä, että Muni, joka on tuntenut todellisen valon – joka on Itse, joka muodottomana pysyen saa kaikki [maailman muodot] loistamaan – loistaa kirkkaasti ja verhoamatta [*tirodhana*] 'minänä' itseään, on kuningas, joka hallitsee [kaikkia] taivaita [kuten Brahma Lokaa, Vishnu Lokaa ja Siva Lokaa].
1154. *Jnanin* mieli, joka nukkuu Itsessä, laskeuduttuaan liikkumattomaksi Itsen muuttumattoman Hiljaisuuden [*swarupa-nirvikalpa-mannan*] täysin luonnollisen autuuden [*nir-atisaya anandan*] valtamereen, ei kärsien mene hukkaan maailmassa.

Michael James: *Toisin sanoen, hän ei kärsi maailmassa jäämällä kiinni virheellisten kolmikoiden tai triputien harhan erämaahan.*

1155. Oppineet jotka, pudottuaan [*pramadalla*] Itsestä, joka on [todellinen] herääminen, haluavat maailman pettävää unta, joka nähdään, ikään kuin [se olisi] [todellinen] herääminen, ovat erilaisia, ja viisaat, jotka ovat selkeydessä, tunnettuaan Itsen, ovat erilaisia.

Sadhu Om: *Sana 'pulavan' [viisas mies] tarkoittaa 'häntä, joka tietää'. Ensimmäisen kaltainen viisas mies, joka mainittiin tässä säkeessä, on oppinut ajnani, joka on saanut tiedon vain viidellä aistilla, kun taas toisenlainen on todellinen Jnani, joka on saavuttanut Itsetuntemuksen. Koska viidellä aistilla saatu tieto on virheellistä tietoa, kun taas Itsen tieto yksin on todellista tietoa, nämä kahdenlaiset viisaat miehet eroavat täysin toisistaan.*

1156. Kuinka innokkaasti hyvänsä ihminen katselee todellisia kirjoituksia, ne tahtovat hänen vain tutkivan itseään itsessään [ja siten tietävän, kuka hän todella on]. Peiliin katsomisen tarkoituksena on vain olla onnellinen näkemällä miehen omat kauniit kasvot, eikö totta?

Sadhu Om: *Peiliin katsomisen tarkoituksena ei ole vain tuhlata aikaansa joko katselemalla heijastusta tai arvostamalla peiliä; tarkoituksena on vain kokea iloa näkemällä omien kasvojensa kauneus. Samalla lailla, pyhien kirjoitusten lukemisen tarkoituksena on vain kokea Itsetuntemuksen onnellisuutta. Sen vuoksi, heti kun ihminen lukee kirjoituksia, jotka paljastavat 'Sinä itse olet se Brahman', hänen tulisi käyttää hyväkseen tätä tietoa ja hänen tulisi tarkistaa sen totuus omalla suoralla kokemuksella tutkimalla ja tuntemalla itsensä kyselyllä 'Kuka minä olen?'. Katso tässä kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan sanoo, "Kun kaikissa kirjoituksissa sanotaan, että saavuttaakseen vapautumisen ihmisen tulisi hallita [t.s. tuhota] mieli, saatuaan tietää, että mielenhallinta yksin on kirjoitusten lopullisen päätös, pyhien kirjoitusten rajoittamaton lukeminen on hedelmätöntä" [katso tämän teoksen säettä 141].*

Sen jälkeen kun on sitonut itsensä Itsen tuntemisen sadhanaan, kirjoitusten tutkimisesta ei ole mitään hyötyä. Kirjoitukset ovat hyödyllisiä vain kääntämällä meidät kohti Itsetutkimuksen polkua ja ovat meille täysin hyödyttömiä sinä aikana, jolloin ryhdymme harjoitukseen eli nididhyasanaan. Tätä Sri Bhagavan tarkoitti kirjassa Kuka minä olen?, kun Hän sanoi: "Onko Ramalla välttämättä oltava peili tietääkseen olevansa Rama? ... Kaiken sen, mitä ihminen on oppinut, hänen on kerran unohdettava."

1157. Niiden keskuudessa, jotka lähestyvät peiliä – todellisia *Jnana-sastroja*, jotka paljastavat, että se, mikä tulisi tuntea, on Itse – monet [vain] katselevat *sastroja* ja suuria kommentteja [niistä], kun taas harvat pelastavat itsensä [niin kuin kirjoitukset suosittelevat] etsimällä [sisällä] ja tuntemalla oman luonteensa [Itsen].
1158. Jos [totuus] kerrotaan, todellisuuden tietäjä [*mey-jnani*] on erilainen, ja oppinut [*vijnana*], joka tuntee kirjoitukset [, jotka kertovat] todellisesta tiedosta [*mey-jnanasta*] on erilainen. Heille, jotka haluavat katkaista tietämättömyyden [*ajnanan*] orjuuden, on tarpeen hylätä oppineet ja liittyä heidän seuraansa, jotka pysyvät korkeimpana Itsenä [*atma-para-nishtharina*].

Sri Muruganar: Hän [Sri Bhagavan] sanoo näin, koska kokemuksellista tietoa [anubhava-jnanaa] ei voida saavuttaa ellei ihminen seurustele heidän kanssaan, jotka pysyvät Itsenä. Hyöty, joka voidaan saavuttaa pelkällä vijnanalla [pyhien kirjoitusten tiedolla] ei ole mitään muuta kuin maailman ylistys ja palvonta.

1159. Tiedä, että [upadesan] sanat, jotka lausui Jnani, joka on tuntenut todellisuuden, joka tukee kaikkea [sen] Armon voimalla, tulevat aina olemaan pelastava tuki sieluille, jotka ovat olleet harhassa pitkän aikaa pimeyden vallan alla [mutta jotka haluavat pelastua].

Sadhu Om: Syy siihen, miksi säkeessä 1158 sanotaan, että tulisi hylätä oppineet ja sen sijaan seurustella heidän kanssaan, jotka pysyvät Itsenä, selitetään tässä säkeessä. Ennemmin kuin kaikissa kirjanoppineiden luennoissa ja selityksissä, yhdessä Jnanin lausumassa sanassa, joka (Jnani) [vaikka Hän saattaa olla oppimaton] on tuntenut korkeimman todellisuuden, on enemmän auktoriteetin voimaa [Itsen valon voimaa] hälventämään tietämättömyyden [ajnanan] pimeyden muista jivoista. Sen vuoksi tässä opastetaan, että meidän tulisi lähestyä rakkaudella Jnania mieluummin kuin kirjanoppineita.

50 Jnanien Toiminta (Jnanigal Karma Tiran)

1160. Jos päätös on, että toimimattomuus yksin on Jnanaa, [silloin se tarkoittaisi, että] päätös on, että jopa leprasta johtuva toimimattomuus on Jnanaa! Tiedä, että se ylennetty tila, jossa ihminen on luopunut mieltymyksistään ja inhoistaan tekoihin [ja niiden hedelmiin] ja joka on vailla kaikkea tekijyyttä [kirjaimellisesti, vastuullisuutta] mielessä, yksin on Jnanan tila.

Sadhu Om: Pysy ilman tekijyyden nousua joko muodossa 'Minun tulisi tehdä toimintoja' tai muodossa 'Minun pitäisi lakata tekemästä toimintoja' on todellinen Jnanan tila. Sri Bhagavanilla oli tapana sanoa, että nishkamya karman tekeminen [eli suorittamalla toimintaa ilman halua hedelmään] todella tarkoittaa vain pysymistä tilassa, jossa tekijällä ei ole tekijyyden tunnetta niissä toimissa, joita hän suorittaa.

1161. Heille, jotka elävät Itsessä kauneutena vailla ajatusta, ei ole mikään, mitä ajatella. Se, mistä on pidettävä kiinni, on vain Hiljaisuuden

kokemus [*mauna-anubhava-katchi*], [koska] [tässä] korkeimmassa tilassa ei ole olemassa mitään muuta saavutettavaa kuin itsensä.

1162. Tiedä, että vaikka he tekevät suunnattomasti toimintoja, he, jotka ovat oivaltaneet vailla ajattelua olemisen majesteettisen tilan, tiedettyään, että pelkkä olemassaolo ['Minä olen'] yksin on heidän todellinen luonteensa, ovat ei-tekijöitä [*akartoja*] ja [heidän tietonsa 'Minä olen se, joka on olemassa, enkä se, joka tekee' lujudesta johtuen] eivät ole harhautuneet ikään kuin [he olisivat] tekijöitä [*kartoja*].

1163. Jopa hylkäämällä *niyaman* [uskonnollisen velvollisuuden] polun, suuret *Jivan-muktat*, jotka pysyvät transsendenttisisessä todellisessa luonteessaan [Itsessä], kypsyttyään *dharman* polulle, on yhtä kaunis kuin [heidän] noudattaessaan [*niyaman* polkua] ulkoisessa elämässään.

Michael James: *Koska korkein kaikista dharmoista [velvollisuuksista] on swadharma, ja koska swadharman todellinen merkitys on Itsessä pysyminen, Jivan-muktat [eli he, jotka ovat saavuttaneet täydellisyyden Itsessä pysymisessä] aina noudattavat todellisinta ja korkeinta dharmaa. Sen vuoksi ei ole sopimatonta, vaikka he luopuvat kaikista muista dharmoista, sillä heidän luopumisensa niistä on yhtä loistavaa kuin silloin, kun he noudattivat niitä.*

Ajnaniien näkemyksessä jotkut Jiva-muktat saattavat näyttää tekevän kaikkia dharmoja ja karmoja dharma-sastrojen määräysten mukaan, kun taas toiset Jivan-muktat saattavat näyttää ikään kuin he eivät noudattaisi tällaisia dharmoja, vaan käyttäytyvät sen sijaan kuin hullut, lapset tai tyhmät. Mutta jopa heidän käyttäytymisensä niin on yhtä kaunista kuin heidän noudattaessaan kaikkia dharmoja ja karmoja asianmukaisesti.

1164. Tiedä, että ruumiittoman ja jakamattoman suuren *Muktan* kävely ikään kuin [hänellä olisi] keho, on ikään kuin [tietoisuuden] korkein tila kulkisi [maan päällä], aivan kuten Lord Vishnu, joka mittaili askelillaan [kaikki] maailmat Hänen suurtilanaan.

Michael James: *Koska Jivan-mukta on oivaltanut, ettei Hän ole rajattu keho, Hän loistaa vailla kehoa jakamattomana ja rajattomana Itsenä. Kuitenkin, ajnaniien näkymässä Hänellä näyttää olevan keho ja kävelevän maan päällä. Koska se ei todellisuudessa ole mitään muuta kuin Itsen muodoton tila, joka näyttää kävelevän kehon muodossa, se on yhtä ihanaa kuin Lord Vishnu, joka otti valtavan muodon ja astui kaikki maailmat kolmella askeleella, siten vaatien niitä Hänen suurtilanaan.*

1165. Vaikka *Jnani* – jolla, heitettyään työvälineiden [*karuvi*] ja instrumenttien [*karana*] kokoelman pois tekijöinä, jotka suorittavat toimia, ei ole yhteyttä niihin, jotka ovat tekijöitä – [näennäisesti] tekee [tekoja], Hän on ei-tekijä.

Sadhu Om: *Sana 'työvälineet' [karuvi] tarkoittaa viittä aistielintä [jnanendriyaa], nimittäin silmät, korvat, nenä, kieli ja iho ja viittä toimintaelintä [karmendriyaa], nimittäin suu, jalat, kädet, peräaukko ja sukuelimet, kun taas sana 'instrumentit' [karana] tarkoittaa neljää sisäelintä [antahkaranaa], nimittäin mieli, äly, chittam ja ego. Tietäen, että vain nämä työvälineet ja instrumentit, jotka suorittavat kaikki teot ja tietäen, ettei yksikään niistä ole 'minä', Jnanihat hävittävät ne ja pysyvät ilman pienintäkään yhteyttä niihin ja siksi Hän aina jää ilman tekijyyden tunnetta, vaikka toisten näkymässä Hän saattaa näyttää olevan suorittamassa tekoja. Katso tässä säkeitä 1105, **B21**, 1133, **B22** ja 1140.*

1166. Noita [*Jnaneja*], jotka ovat iloisesti tyytyväisiä sydämessä sen kanssa, mitä hyvänsä tulee [itsestään *prarabdhasta* johtuen], jotka ovat ylittäneet kaikki parit [*dvandvat*], jotka ovat vailla kateutta ja jotka ovat saavuttaneet rauhan tilan onnistumisen ja epäonnistumisen keskellä, ei sido teot [karmat], joita he [näyttävät] tekevän.

Michael James: *Sri Muruganarin edellä oleva säe on mukaelma Bhagavad Gitan neljännen luvun säkeestä 22. Sri Bhagavan ilmaisee saman ajatuksen Bhagavad Gita Saramin säkeessä 40 ja myös seuraavassa kaksirivisessä säkeessä.*

B26 Tiedä, että Hän [*Jnani*], joka on tasapainoinen [sekä onnistumisessa että epäonnistumisessa], ollen tyytyväinen siihen, mitä saa [*prarabdhan* mukaan], hävitettyään kateuden ja parit [eli vastakohtien parit kuten kipu ja ilo, pitää ja inhoaa, jne.], ei ole sidottu, vaikka Hän [näennäisesti] tekee tekoja.

51 Niiden Luonne, jotka Pysyvät Itsenä (*Tanmayar Salbu Tiran*)

1167. Nuo, jotka tarkastelevat [ja arvioivat] *Jnania* ulkoisten merkkien mukaan, tulevat pois nähtyään [Hänet] tyhjyytenä, [koska] he eivät näe

[*Jnanin*] sisäistä valoa, jota ei voida tietää tyhjällä [*lihaisalla*] silmällä kasvoissa.

Sadhu Om: *Jotkut ihmiset menevät tapaamaan Jnania hankkiakseen ansiota [punyaa]. Kuitenkin, heidän mielensä kypsymättömyyden tähden, he näkevät vain Jnanin ulkomuodon ja koska se ulkonäkö ei ole heidän hienojen ennakkoluuloisten käsitystensä mukainen, kuinka Jnanin tulisi olla, he poistuvat pettyneinä. Lisäksi, aivan kuten henkilö, joka haluaa ottaa kylvyn ja joka palaa mutaisena, samoin kypsymättömät ihmiset joskus jopa pilkkaavat Jnania ja siten palaavat takaisin mukanaan nippu syntejä [papa], joita on kertynyt heidän panettellessaan Häntä sen sijaan, että ylistäisivät Häntä [katso säettä 1138].*

Jopa Sri Bhagavanin elämässä oli muutamia ihmisiä, joilla oli tapana pilkata Häntä ja löytää Hänestä vikoja. Esimerkiksi, tietämättä kuinka Sri Bhagavan oli elänyt alkuaikoina, täysin kehostaan tietämättömänä ja maaten tai istuen paljaalla mutamaalla, joillakin ihmisillä, jotka näkivät Hänet myöhempinä päivinä elävän näennäisesti normaalia, aktiivista elämää ja istumassa mukavasti sohvalla, oli tapana huomauttaa 'Mitä tämä on! Hän istuu sohvalla tukeaan pehmeitä tyynyjä. Hän syö ja käyttäytyy kuin me. Onko hän Rishi? Onko tämä Jnanaa?' Sen vuoksi, läsnä oleva säe annetaan varoituksena tällaisille tietämättömille ihmisille, jotka yrittävät arvioida Jnania Hänen ulkomuotonsa mukaan.

1168. Kun mittana käytetään vain *siddhejä*, *Jivan-muktan* suurenmoisuutta arvioidaan virheellisesti. *Muktat* loistavat olipa heillä *siddhejä* tai ei. [Tästä syystä] nuo, jotka ihailevat *siddhejä*, eivät voi tuntea [*Jivan-muktan* todellista suurenmoisuutta]. Tiedä näin.

Sadhu Om: *Eräällä matemaatikolla, joka oli voittanut Nobelin palkinnon, oli kuusivuotias poika, jolla oli vaikeuksia osata ulkoa yhdeksän kertotaulua. Eräänä päivänä tämä pieni poika kysyi isältään, voisiko tämä toistaa yhdeksän kertotaulun. Kun isä toisti oikein, poika oli ihmeissään ja huudahti ylpeänä, "Ah, kuinka viisas on isäni! Tämän vuoksi maailma kunnioitti häntä Nobelin palkinnolla! Hän todella ansaitsee palkinnon!" Maalliset ihmiset, jotka hyväksyvät jonkun Jnaniksi vain, jos hänen on nähty suorittavan *siddhejä*, eivät ole parempia kuin tämä poika, joka hyväksyi isänsä palkinnon vain siksi, että tämä pystyi toistamaan yhdeksän kertotaulun.*

1169. Maailma on täynnä tyhmiä, jotka vähättelevät *Jnanin* suurenmoisuutta, joka (*Jnani*) on olemassa ja loistaa etäällä [ihmisen käsityskyvyn tuolla puolen], kuvittelemalla [että he näkevät Hänessä] monia *siddhejä*, jotka havaitsee vain heidän täysin kelvoton ja mitätön harhautunut mielensä.

Michael James: Typerykset ajattelevat, että he kunnioittavat Jnania, kun he kuvittelevat, että he näkevät niin monia siddhejä Hänessä. Itse asiassa, he kuitenkin vain vähättelevät Häntä, koska siddhit, joita he näkevät, ovat pelkkää henkistä mielikuvitusta, kun sitä vastoin Hänen todellinen suuruutensa lepää mielen tuolla puolen.

1170. Tiedä, että lukea suuruus sen täydellisen, joka pysyy Itsenä, ansioksi *siddhien* vuoksi [joita Hän saattaa näyttää suorittavan], on [kuin] ylistäisi täysillä loistavan auringon suuruutta pelkästään kunnioittamalla kirkkaan säteen atomin ihmeellistä kauneutta, joka tulee taloon [katon reiän läpi].

1171. Hän, joka, samalla kun jatkaa elämäänsä kehossa ja maailmassa, on tiennyt kehon ja maailman olevan [vain] tietoisuutta [eli Itseä], harhauttaa toisia ikään kuin Häntä sitoisivat keho ja maailma. [Tästä syystä] kuka voi tietää *Muktan* [todellisen luonteen] Hänen kasvoistaan [eli näkemällä Hänen pelkän ulkoisen olemuksensa]?

Sadhu Om: "... Hän, [joka pysyy Itsenä] ei tiedä mitään muuta kuin Itsen; [sen vuoksi] kuka voi ja miten käsittää mikä Hänen tilansa on?" sanoo Sri Bhagavan Ulladu Narpadun säikeessä 31.

52 Hiljaisuuden Suurenmoisuus (*Mauna Matchi Tiran*)

1172. Yksi kirjain – joka on puhdas, joka suo todellisen tiedon [*mey-jnanan*] loiston ja joka on kaikkien kirjainten lähde, jotka ovat nousemassa [äänen tai valon muodossa] – on se, joka aina loistaa itsestään [tai Itsenä] sydämessä! Kuka pystyy kirjoittamaan sen?

Sadhu Om: 30. päivänä syyskuuta 1937 opetuslapsi nimeltä Somasundara Swami pyysi Sri Bhagavana kirjoittamaan 'yhden kirjaimen' [eli ezhuttun] muistikirjaansa. Sri Bhagavan vastasi armollisesti kirjoittamalla kaksirivisen

säkeen [kural venban], jossa hän sanoi: "Yksi kirjain [eli ezhuttu] on se, joka aina loistaa itsestään [tai Itsenä] sydämessä! Kuka kykenee kirjoittamaan sen?" Myöhemmin kun Sri Bhagavan selitti sen yhden kirjaimen luonnetta, Sri Muruganar tallensi Hänen selityksensä edelliseen säkeeseen, johon hän sisällytti Sri Bhagavanin kural venban kahtena viimeisenä riviä. Myöhemmin Sri Bhagavan vielä käänsi kural venbansa sanskritin ja telugun kielille. Sanskritinkielisessä versiossa Hän sanoi: "Yksi kirjain [ekam aksharam] keskeytyksettä loistaa itsestään sydämessä! Kuinka sen voi kirjoittaa?". Lopuksi 21.9.1940, Sri Bhagavan muunsi Hänen kural venbansa venbaksi [neliriviseksi] lisäämällä alkuun kaksi riviä, joissa Hän antoi syyn siihen, miksi säe kirjoitettiin:

"Se [joka ansaitsee tulla kutsutuksi] kirjaimeksi [aksharam] on yksi kirjain [eli ezhuttu]. Sinä olet pyytänyt [minua] kirjoittamaan sen yhden kirjaimen [aksharam] tähän kirjaan. Se yksi kirjain, joka on katoamaton [aksharam], on se, joka aina loistaa itsestään [tai Itsenä] sydämessä! Kuka kykenee kirjoittamaan sen?"

Sana 'aksharam', jota Sri Bhagavan käytti kolme kertaa tässä säkeessä, tarkoittaa sekä 'kirjainta' että 'sitä, mikä on katoamaton' ja siksi ensimmäisen lauseen voi vaihtoehtoisesti tarkoittaa: 'Se, mikä on katoamaton [aksharam], on yksi kirjain'.

Yksi kirjain, joka mainittiin tässä säkeessä, on Itse. Sen todellinen muoto on vain Hiljaisuutta [maunaa], joka on Jnanan oikea määritelmä. Itsetietoisuus 'Minä-Minä' loistaa ylittäen valon ja äänen. Koska se loistaa vailla ääntä pelkkänä sphuranana, se ylittää äänen ja siten se ylittää kielen. Lisäksi, koska Itse on itsestään loistavaa puhdasta tietoisuutta [prajnaa], joka on kaikenlaisten karkeiden ja hienovaraisten valojen tuolla puolen, se ylittää valon ja näin sillä ei voi olla kirjoitetun kirjaimen muotoa, koska kaikki näkyvät muodot tulevat valon alueelle.

Korkeimman todellisuuden, Itsen, todellisen tietoisuuden ensimmäinen ilmaus on sphurana 'Minä'. Pranava 'Om' on vain sen todellisuuden äänimuoto, joka nousee myöhemmin sen toissijaisena ilmauksena. Mutta koska se, joka loistaa äänen 'Om' todellisuutena, on vain Itse eli 'Minä', Sri Bhagavan lauloi Sri Arunachala Akshara Mana Malain säkeessä 13, "Oi Arunachala, 'Om:in' todellisuus, ylittämätön ja voittamaton! Kuka voi ymmärtää sinua?", ja Hänellä oli tapana sanoa, että jopa ennen 'Om:ia', todellisuuden luonnollista nimeä, on

vain tietoisuus 'Minä', joka ylittää sekä äänen että valon. Katso tässä tämän teoksen säkeitä 712 ja 713.

Sen vuoksi, koska Itse, tärkein todellisuus, on yksi [ekam] ja koska mitään muuta ei ole olemassa kuin se, Sri Bhagavan kysyy kuka voi kirjoittaa sen ja miten tai mihin sen voisi kirjoittaa. Näin, vaikka opetuslapsi pyysi Häntä kirjoittamaan 'yhden kirjaimen' muistikirjaansa, Sri Bhagavan opetti koko maailmalle, että sitä, joka loistaa itsestään sydämessä, ei voida mitenkään ajatella, puhua tai kirjoittaa ja että kaikki, mitä ihminen voi tehdä, on olla se ja tuntea se sellaisena kuin se on sydämessä.

1173. Jos kysytään, '[Mikä on] [todellinen] jumalallinen kieli, joka on kaikkien kielten lähde, joka on todellinen ja joka on kaikkein selkein?' Se kieli on vain Hiljaisuus [*mauna*], mitä Herra [Sri Dakshinamurti], joka on tiedon ruumiillistuma [*jnana-swarupa*], joka istui banyanpuun juurella, opetti.

Michael James: Guru Vachaka Kovain liitteessä – Urai säe 10 lisättiin tähän [katso huomautusta säkeeseen 1027]. Tässä säkeessä Sri Bhagavan sanoo:

Hiljaisuus [*mauna*] on Armon muoto [kirjaimellisesti, tila], yksi [ainoa, ei-kaksinainen, ylittämätön ja voittamaton] kieli, joka [aina] velloo sisällä.

Kerran eräs opetuslapsi kirjoitti Sri Bhagavanista artikkelin nimellä 'Missä Hiljaisuus on Loistava Saarna'. Nähdessään tämän, Sri Bhagavan kirjoitti yllä olevan yksirivisen säkeen antaen Hiljaisuuden määritelmän. "Hiljaisuus on lakkaamatonta kaunopuheisuutta ... se on 'kielen' [Armon todellisen kielen] jatkuvaa vuota", sanoo Sri Bhagavan kirjassa Maharshi's Gospel, kirja I, luku 2.

1174. Koska se suuri *Brahman*, jota ei voida paljastaa edes lukemattomilla kommentteilla, paljastuu ainoastaan Gurun Hiljaisuudella, joka (Guru) on harvinainen saavuttaa, tiedä, että se Hiljaisuuden kommentti yksin on paras kommentti.
1175. 'Minä olen keho'-tunne [*alaya-vijnana*] on tukeva perusta maailmalle, joka näyttää ikään kuin hyvin todelliselta. Katoamaton peruskivi *alaya-vijnanalle* on Hiljaisuus [*mauna*], iänikuinen perimmäinen todellisuus.

Sadhu Om: *Sri Muruganar selitti, että koska maailma ilmestyy hetkessä [kshanika] ja katoaa hetkessä, sanaa 'kshanika' käytetään tässä säkeessä tarkoittamaan maailmaa. Hän selitti myös, että alaya-vijnana on kehotietoisuus, joka jatkuu kehossa kehon kuolemaan saakka, toisin sanoen, että se on mieli, jonka muoto on 'Minä olen keho'-tunne [dehatma-buddhi].*

Pohja, jolle maailma ja keho ilmestyvät, on mieli, 'Minä olen keho'-tietoisuus, ja perusta, jolle mieli ilmestyy, on Itse, puhdas tietoisuus, joka on Hiljaisuus. Siksi tuhoutumaton Hiljaisuus yksin on perusta kaikenlaisille tiedoille.

1176. Sen sijaan että kiistelee älyn [matin] terävyydellä, joka [nousee ja] tyyntyy, 'Se [todellisuus] on olemassa', 'Sitä ei ole olemassa', 'Sillä on muoto', 'Se on muodoton', 'Se on yksi [ei-kaksinainen]', 'Se on kaksi [kaksinainen]', olemassaolo-tietoisuus-autuuden [sat-chit-anandan] Hiljaisuus, joka on aina peittämätön kokemus, yksin on todellinen uskonto [mata].

Sadhu Om: *Käyttämällä mitättömän ja katoavan älyn terävyyttä, jonka luontona on nousta ja tyyntyä, kiistelemisen ikuisen korkeimman todellisuuden olemassaolosta ja luonteesta ei ole todellista uskontoa. Hiljaisuuden aina peittämätön kokemus, jossa kaikista tällaisista argumenteista on luovuttu, yksin on oikeaa uskontoa. Katso tässä Ulladu Narpadun säettä 34 ja tämän teoksen säkeitä 989-993 ja 1235.*

1177. Kun Jnana ei ole noussut Hiljaisuuden jumalallisella elämällä, ylistetty ja tuonpuoleinen perimmäinen uskonto [adi-mata], ottaessa sydämen haltuunsa, tulee erillisyyden tunne [bheda-mati] poistumaan vähimmässäkään määrin jopa peittäväillä kastiajatuksilla ja uskontojen käytännöillä?

Sadhu Om: *Eriarvoisuuden tila, joka aiheuttaa erilaisuuksia kuten korkea ja alhainen, voidaan poistaa pysyvästi ja täydellisesti ainoastaan Hiljaisuudessa, Itsessä pysymisen tilassa eikä sitä voida koskaan poistaa edes vähimmässäkään määrin millään määrällä parannusta, jota tehtiin uskonnollisissa ja kastillisissa käytännöissä.*

1178. Aivan kuten monet joet, jotka virtaavat ja sulautuvat [yhteen] suureen valtameriin [ovat kaikki luonteeltaan vettä], samoin kaikki uskonnot – jotka virtaavat vain kohti Sivan merta, yltäkylläistä tietoisuus-

autuutta [*chit-anandaa*], niiden päämääränä – ovat [Sivan luonteen] *Sivamayam*. Sen vuoksi, siihen ei sovi sijaa erotteluille [kaikkien uskontojen perimmäisessä tavoitteessa].

1179. Sen jälkeen, kun ihminen sukeltaa sisään pitäen [ainoana] tavoitteenaan haluta [tietää] näin, 'Kuka minä olen, joka huomaa erot [eri uskontojen] opinkappaleissa?', 'minä' [yksilöllisyys tai *jiva*] kuolee ja muuttuu olemattomaksi, jättäen jäljelle vain aina olemassa olevan Itsen, [joka aina loistaa vailla eroja], voiko siinä Hiljaisuudessa erilaisuuden tunne säilyä?

1180. 'Jos erilaisuuden tunne ei säily siinä Hiljaisuudessa, voiko vastakkainen tunne [ei-erilaisuuden tunne] yksin jäädä jäljelle?' – jos siitä kysytään näin, [vastaus on, että] ei-erilaisuuden tunne [*abheda-buddhi*], jota ylistävät todellisuuden tuntijat, on vain erilaisuuden tunteen [*bheda-buddhin*] häviäminen.

Michael James: Kun Jnanit puhuvat ei-erilaisuuden kokemuksesta, se, mitä he tarkoittavat, on vain erilaisuuden ei-kokemus, koska Hiljaisuuden tilassa mitään erilaisuuksia ei ole koettavana. Kuitenkin, luettuaan termin abheda-buddhi [ei-erilaisuuden tunne] kirjoituksista, monet ihmiset ajattelevat virheellisesti, että Jnani tietää kaikki erilaisuudet, mutta kokee ei-erilaisuudet noissa erilaisuuksissa. Katso säkeitä 931 ja 932, joissa tämä virheellinen ajatus kumotaan.

1181. Tietämättömät [eli vialliset] kysymykset ja vastaukset ovat [näennäisesti] todellisia kaksinaisuuden [*dvaitan*] kielessä, mutta jos tiedetään [oikeasti], nämä kysymykset ja vastaukset eivät todellakaan ole olemassa edes vähimmässäkään määrin ei-kaksinaisuuden [*advaitan*] täydellisessä kielessä, joka on Hiljaisuus.

Michael James: Edellinen nelirivinen säe on säkeen [2-39] mukaelma Panchadasissa. Saman ajatuksen Sri Bhagavan ilmaisee myös seuraavassa kaksirivisessä säkeessä.

B27 Kysymykset ja vastaukset ovat olemassa vain kahtalaisuuden [*dvaitan*] kielessä; ei-kaksinaisuudessa niitä ei ole olemassa.

1182. Kun tutkitaan, todellinen keskustelu jatkuu keskeytymättä heidän [Gurun ja opetuslapsen] välillä, jotka kokevat viisaiden kysymysten [ja vastausten] iloa, jotka saavuttavat täydellisyyden, tapahtuu vain

pääsemällä ja pysymällä siellä [Hiljaisuuden mielestä vapaassa tilassa] jossa, jos he saavuttavat ja pysyvät, heidän molempien mielet yhdistyvät.

Sadhu Om: Gurun ja opetuslapsen välisen kysymysten ja vastausten muotoisen keskustelun päämääränä on tehdä opetuslapselle mahdolliseksi saavuttaa todellisuuden täydellinen tila. Mutta koska kysymyksiä ja vastauksia voi olla vain kaksinaisuuden maailmassa, ne eivät koskaan voi viedä häntä täydellisyyden ei-kaksinaiseen tilaan. Sen vuoksi, todellinen ja täydellinen 'keskustelu' Gurun ja opetuslapsen välillä [guru-sishya samvada] tapahtuu vain, kun he saavuttavat ja pysyvät Hiljaisuuden tilassa, jossa molempien mielet ovat yhdistyneet ja tulleet yhdeksi.

Täydellinen tapa, jolla oppilas voi 'kysyä' ja oppia Gurulta, on pysyä Hiljaa, sillä todellinen Sadguru 'vastaa' ja opettaa aina Hiljaisuuden ei-kaksinaisella kielellä. Jos opetuslapsi ei pysy Hiljaisuuden ajattelusta vapaassa tilassa, hän ei voi ymmärtää oikein Gurun Hiljaisuuden kielellä opettamaa Jnana-upadesaa. Vain tässä Hiljaisuuden tilassa tulee Brahman todella paljastumaan. "Hiljaisuus on lakkaamatonta kaunopuheisuutta; se on kaikkein täydellisin kieli. Se on Armon kielen pysyvää virtausta. Sanat estävät Hiljaisuuden kielen [mauna-bhashan]. Suulliset luennot eivät koskaan voi olla niin kaunopuheisia kuin Hiljaisuus ", sanoo Sri Bhagavan. [Katso kirjasta Maharshi's Gospel, Kirja I, luku 2, josta tämä lainaus esitetään mukaillen].

53 Puhdas Hiljaisuus (Suddha Mauna Tiran)

1183. Tiedä, että Itse, jota tutkitaan ja saavutetaan sydämessä onnellisuuden tilana tarvittavalla tapaksella [eli Itsessä pysymisellä], on vain Hiljaisuuden [maunan] tila, joka koetaan poistamalla pettävä ja arvoton erilaisuuksien tuntemus [yhdessä sen juuren, tietämättömyyden eli virheellisen tiedon 'Minä olen tämä keho' kanssa].

Sadhu Om: Itse, joka on hedelmä, joka saavutetaan tutkimuksella eli vicharalla, on vain Hiljaisuus täysin vailla virheellistä tietoa 'Minä olen keho'.

1184. Yhden ei-kaksinaisen Hiljaisuuden kokemuksen tila [eka advaita mouna anubhuti], joka saavutetaan rajattoman todellisen tiedon [mey-jnanan] kokemuksena, on vain [oman itsensä] loistetta tyhjänä tilana vailla virheellistä kuvittelua, joka on häijyn egomielen nousua.

Sadhu Om: *Hiljaisuus on vain tila, jossa ego eli mieli, joka on vain virheellistä kuvittelua, on tuhottu.*

1185. Koska Itsen Hiljaisuus, joka (Itse) loistaa läpi puhtaan mielen [puhtaan olemassaolo-tietoisuuden, josta puuttuvat kaikki ajatukset], yksin osoittautuu portiksi Vapautumiseen, vaikka he etenevät mitä tahansa polkua pitkin, joka miellyttää [heitä], se portti yksin on viimeinen turvapaikka.

Sadhu Om: *Ihminen saattaa edetä mitä tahansa polkua kohti Vapautumisen tilaa, hän voi lopulta tulla siihen tilaan vain Hiljaisuuden yhdyskäytävän – egottomuuden eli minättömyyden yhdyskäytävän kautta. Sri Bhagavanilla oli tapana sanoa, "Lähestyipä ihminen vapautumisen kaupunkia mitä tietä hyvänsä, päästäkseen tähän kaupunkiin, hänen täytyy maksaa tulliporttimaksu. Tämä tulliporttimaksu on oman egonsa eli mielensä tuhoaminen."*

1186. Olemalla lakkaamatta läsnä ja [keskittämällä] mieli täysin Itseen, joka on ei-kaksinainen täydellinen todellisuus, yksin on puhdasta korkeinta Hiljaisuutta; sitä vastoin, pelkkä tylsän mielen [harkitsematon] laiskuus ei ole mitään muuta kuin viallista [ja tamasista] harhaa. Tiedä näin.

Sadhu Om: *Mielen laiskuus tai verkkaisuus ei ole todellista Hiljaisuutta. Itsen huomiointi yksin on todellista ja puhdasta Hiljaisuutta.*

1187. Tiedä, että sisäinen Hiljaisuus – Lord Sivan Jalkojen taukoamattoman ylistämisen ja palvomisen, ilman palvontaa, loppumaton voima kauniilla Korkeimmalla Sanalla [*para-vakilla*], joka on puhdasta nousematonta puhetta [t.s. palvontaa Itsen huomioinnilla, egon ei-nousulla] – yksin on [todellisuuden] todellista ja luonnollista palvontaa.

1188. Vain he, jotka ovat tunteneet todellisuutensa olevan Siva [Itse], ovat niitä, jotka imeytyvät Hiljaisuuden täydelliseen ja luonnolliseen tilaan. [Sen vuoksi] poistettuasi 'minä'-tunteen muuna kuin Sivana [toisin sanoen, luovuttuasi itsesi samaistamisesta kaikkiin liitteisiin kuten keho], pysy ilman toimintaa Sivassa.

1189. Hiljaisuuden tilan ylistys – jossa ihminen on sulautunut ja kuollut todelliseen lähteeseen [*mey-tattvaan*], Jumalaan, joka on egoton Itse, kysymällä 'Kuka minä olen, virheellinen ensimmäinen persoona?' – yksin

on itsensä luovuttamisen kunnioituksenosoituksen luonnetta [*sarangati-dharmaa*].

Michael James: *Itsensä luovuttamisen todellinen harjoitus on luopujalle tyyntyä kyselyllä 'Kuka minä olen?' ja siten yhdistyä ja pysyä Itsessä, Hiljaisuuden tilassa, joka on vailla jopa vähintäkin egon, ensimmäisen ajatuksen 'Minä olen tämä', nousua. Katso myös säettä 482.*

Sri Muruganar: *Huomaa, että tämän säkeen ajatus, nimittäin, että Hiljaisuus, joka on Itsetutkimuksen päämäärä, yksin on täydellisen itsensä luovuttamisen totuus, jonka ilmaisee myös suuri Vaishnavite Saint Nammazhwar seuraavassa säkeessään: "Tuntematta itseäni minä elin 'minänä' ja 'minun omana' [ikään kuin 'minä' olin tämä keho ja nämä omaisuudet olivat 'minun']; Oi taivaallisten olentojen Herra, jota palvovat jumalat, minä olen Te ja minun omaisuuteni on Teidän."*

1190. [Jivan] *prarabdhan* mukaisesti Korkein saa *jivan* toimimaan kunnes se [*prarabdha*] päättyy. *Prarabdhasta* johtuen tehdyt ponnistelut tulevat epäonnistumaan; jopa estelyistä [huolimatta], se [*prarabdha*] kantaa hedelmää. [Tästä syystä] pysyminen hiljaa [yrittämättä vastustaa omaa *prarabdhaa*] on parasta.

Sadhu Om: *Tämä säe ilmaisee saman upadesan, jonka Sri Bhagavan antoi äidilleen vuonna 1898, kun tämä oli pyytäen Häntä palaamaan Maduraihin, nimittäin "Jokaisen henkilön kohtalon [prarabdhan] mukaisesti Säättäjä, ollen kaikkialla, saa heidät toimimaan. Se, minkä ei koskaan ole määrä tapahtua, ei tapahdu, vaikka ponnistellaan kuinka paljon hyvänsä; se, minkä on tapahduttava, ei lakkaa, vaikka estetään kuinka paljon hyvänsä. Tämä on varmaa. Sen vuoksi, pysyä hiljaa on parasta." Tämä ja seuraava säe voidaan lukea yhdessä säkeiden 150 ja 151 kanssa.*

1191. Kenenkään ei ole mahdollista tehdä mitään vastakkaista Jumalan määräykselle [*niyati*], jolla (Jumalalla) on kyky tehdä [mitä tahansa ja] kaikki. [Tästä syystä] pysyä hiljaa [Jumalan] Jaloissa, luopuneena [kaikista] häijyn, puutteellisen ja pettävän mielen huolista, on parasta.

1192. Jos me tutkimme [mikä] menetelmä lopettaa [ikuisesti] vaeltelevan mielen eli egon liikkeet, joka (mieli) on [kuin] heijastus [aaltoilevassa] vedessä, [huomaamme, että] menetelmä ihmiselle on pysyä hiljaa

keskittymällä vain itseensä eikä keskittyä siihen [vaeltelevaan mieleen], joka saa hänet putoamaan [Itsen] tilasta.

Sadhu Om: *Ihmiselle ainoa menetelmä hiljentää vaelteleva mieli pysyvästi, on keskittyä ääneti itseensä [ensimmäiseen persoonaan, 'minään'] eikä keskittyä vaeltelevaan mieleen, joka on vain nippu alati muuttuvia ajatuksia, jotka liittyvät toisiin ja kolmansiin persooniin. Kuitenkin, emmekö kuule nykyään, että monet guruina esiintyvät neuvovat etsijöitä 'Jatka mielen ajatusten tarkkailua', ikään kuin kyseessä olisi henkisen harjoituksen [jnana-abhyasan] todellinen menetelmä? Koska kaikki mielen ajatukset eivät ole mitään muuta kuin arvottomia toisia ja kolmansia persoonia, keskittyä näihin ajatuksiin on hyödytön menetelmä, jota suositellaan vain vedantisteille, joilta puuttuu todellinen kokemus. Paljastaakseen, ettei tästä menetelmästä ole mitään apua mielen pysyvään hiljentämiseen [eli tuhoamiseen], Sri Bhagavan sanoo tässä säkeessä, "[Oikea] menetelmä ihmiselle on pysyä hiljaa keskittymällä vain itseensä [ensimmäisen persoonan] eikä keskittyä vaeltelevaan mieleen [joka on nippu toisen ja kolmannen persoonan kohteita]". Katso s. 101-102 kirjasta *The Path of Sri Ramana - Osa I*, saadaksesi täydellisemmän selityksen.*

Upadesa Undiyarin säkeessä 17 Sri Bhagavan sanoo, että jos ihminen tutkii valppaasti mielen muotoa, hän tulee toteamaan, ettei sellaista asiaan kuin mieli ole lainkaan olemassa. Jotkut ihmiset ovat virheellisesti tulkinneet tämän opetuksen tarkoittavan, että ihmisen tulisi keskittyä mieleen tai tarkkailla sitä, toisin sanoen, ajatuksiin, jotka liittyvät toisen ja kolmannen persoonan kohteisiin. On kuitenkin syytä ymmärtää, että aina kun Sri Bhagavan suosittelee meitä tutkimaan mieltä, Hän ei tarkoita sitä, että meidän tulisi keskittyä ajatuksiin, jotka liittyvät toisiin tai kolmansiin persooniin, vaan vain, että meidän tulisi keskittyä ja tutkia ensimmäistä persoonaa eli egoa, juuriajatusta 'minä'. Jos me näin keskitymme ajatukseen 'minä', se automaattisesti tyyntyy ja katoaa, sitä vastoin, jos me keskitymme muihin ajatuksiin, ne lisääntyvät ja voimistuvat. Sen vuoksi, esillä olevassa säkeessä Sri Bhagavan paljastaa, että jos me keskitymme vaeltelevan mielen ajatuksiin, me tulemme liukumaan alas Itsessä pysymisen luonnollisesta tilastamme, jossa toista tai kolmatta persoonaa ei voida tietää.

1193. He, joilla on täydellinen tieto, sanovat, että todellisen tiedon tila [mey-jnana-samadhi], jossa ihminen pysyy ilman 'minää' [egoa], yksin on mauna-tapasta. Kokeakseen [sen] hiljaisuuden [maunan], joka on vailla kehoajatusta [tunnetta 'Minä olen tämä keho'], takertuminen Itseen sydämessä on sadhanaa.

1194. Puhdas Hiljaisuus, joka loistaa esiin, kun 'minä'-tunne [ego] menetetään [omalla] pysymisellä sydämessä, tuntemalla oma todellinen olemassa oleva tilansa, sen sijaan että menee ulospäin vaalimalla ja keskittymällä muihin asioihin, yksin on *Jnanan* rajoitus.

Michael James: *Jnanan tila on se, joka on vailla mitään rajoitusta ja kaikkien määritelmien tuolla puolen. Jos ylipäättään annetaan rajoitus tai määritelmä Jnanalle, se on vain puhdas Hiljaisuus, joka jää jäljelle loistaen sen jälkeen, kun ego on tuhottu.*

1195. Koska, aivan kuten tapahtumista, jotka nähdään sisäpuolella [ja] uihenkilön toimesta, tulee naurettavia ja olemattomia hereillä olevan henkilön näkymässä, jopa *jivan* tapahtumista [kuten hänen syntymänsä ja kuolemansa], jotka ovat mielikuvitusta [, jotka hän näkee] itsessään, tulee olemattomia Itsetuntemuksen [todella heränneessä näkymässä], kaikki [nuo tapahtumat, kuten hänen orjuutensa ja vapautumisensa] ovat epätodellisia [ja ovat pelkkää *mayan* leikkiä].
1196. Kun puhdas armollinen Korkein paljastaa Itsen luonteen, hän, joka oli [*ajnanan*] pimeässä huoneessa, sulautuu Itsessä pysymisen Hiljaisuuteen, hukkuen *Siva-bodhaan* [Jumalatietoon tai olemassaolotietoisuuteen], joka on todellisuuden kauneutta.
1197. Tiedä, että Hiljaisuus – joka on Itsen muodon täydellistä tietoa ja joka loistaa sisäpuolella, kun ego saavuttaa sydämen hylkäämällä kaikki ajatusten temppuilut [*sankalpa-jalas*], jotka harvoin hylätään – yksin on loistava Korkein Sana [*para-vak*].

Sadhu Om: *Tämä säe paljastaa sanan 'para-vak' todellisen merkityksen, jota Sri Bhagavan käytti säkeissä B12, 706 ja 715.*

1198. Vain he, jotka eivät ole halukkasti kuunnelleet Herran Armon [Hiljaisuuden] kieltä, joka on Korkeinta Sanaa [*para-vakia*], [joka loistaa esiin], kun vaelteleva mieli tyyntyy, sanovat, että huilun [ääni] on suloista, että *veenan* [ääni] on suloista tai että heidän omien joteltelevien lastensa rupatteleva puhe on hyvin suloista.

Sadhu Om: *Koska Sadguru Armon kieli – para-vak eli Hiljaisuus, joka loistaa esiin sydämessä, kun vaelteleva mieli tyyntyy ja tuhoutuu siellä – suo*

kuolemattoman ja täydellisen autuuden, se on suloisempaa kuin jopa suloisin ääni tässä maailmassa.

Koska Viisas Tiruvalluvar kirjoitti Tirukkuralin antaakseen neuvoja kaikenlaisille ihmisille heidän omien kypsyysasteidensa mukaan, säkeessä 66 [luvussa, joka koskee heitä, joilla on lapsia, joka tulee väliotsikolla, joka käsittelee perheenpäiden elämää] hän sanoi "Vain he, jotka eivät ole kuulleet omien lastensa rupattelevaa puhetta, sanovat, että huilun [ääni] on suloinen tai että veenan [ääni] on suloinen". Mutta vain sen vuoksi, että Tiruvalluvar sanoi näin, meidän ei pitäisi lainkaan tulla siihen tulokseen, että kuunnella omien lastensa rupattelevaa puhetta on kaikista kokemuksista suloisinta. Koska lasten rupattelun kuuleminen voi antaa ihmiselle vain ohimenevää iloa, Sri Bhagavan puhuttelee etsijöitä, jotka harjoittavat korkeinta hengellistä harjoitusta ja sanoo tässä säkeessä, että Sadgurun korkeimman Hiljaisuuden suloisuus, joka aina loistaa sydämen sisällä, on suurempaa ja todellisempaa kuin omien rupattelevien lasten äänen suloisuus.

Kuitenkaan lukijoiden ei tulisi tästä säkeestä päätellä, että Tiruvalluvar oli yksi 'niistä, jotka eivät ole halukkaasti kuunnelleet Herran Armon kieltä, joka on Korkeinta Sanaa, [joka loistaa esiin], kun vaelteleva mieli tyyntyy', vaan tulisi ymmärtää että, koska hänellä itsellään ei koskaan ollut lapsia, hän kirjoitti sen säkeen vain perheenpäiden tähden, jotka etsivät maallisia iloja.

1199. Jos sisällä [alinomaa] nousevien ajatusten [sankalpojen] melu ei laannu, Hiljaisuuden sanoinkuvaamaton tila ei paljastu. Heidä, joiden sisällä ajatukset [vrittitt] ovat tyyntyneet, ei jätä Hiljaisuuden vahva ja täydellinen [tila] edes suurella taistelutantereella.

Sadhu Om: Aivan kuten pehmeän ja melodisen musiikin suloista ääntä ei voi kuulla paikassa, jossa on suurta melua kuten markkinoiden metakassa tai valtameren aaltojen mölyssä, samoin Sadgurun suloisen äänetöntä opetusta [mouna-upadesaa], joka aina jatkuu syvällä sydämessä, eivät voi kuulla tavalliset ihmiset, miljoonien ajatusten melun vuoksi, jotka alinomaa nousevat heidän mielissään. Toisaalta, Hänen Hiljaisuutensa voimasta johtuen, jopa taistelutantereen valtava melu pysyy tuntemattomana Jnanille, joka on hävittänyt mielen tuhoamalla kaikki ajatukset eli sankalpat. Koska ajnani keskittyy ainoastaan ajatusten hälinään, hän ei huomioi aina loistavaa Hiljaisuutta sisällä, kun Jnani sitä vastoin keskittyy vain Hiljaisuuteen sisällä, Hän ei pysty erottamaan edes suurinta melua, joka saattaa jatkua ulkopuolella.

1200. Kerro minulle, eikö heidän noudattamansa puhumattomuus, jotka eivät ole sitoutuneet Itsetutkimukseen [*jnana-swa-vicharaan*] ja jotka eivät tiedä todellista päämäärää, joka on Hiljaisuus [joka loistaa esiin], kun ego, 'Minä olen lihaisa ja saastainen keho', tyyntyy ja saavuttaa sydämen, ole [pelkkä] henkinen ponnistus [*chitta-vyapara*]?

Sadhu Om: *Heidän ponnistelunsa, jotka noudattavat ainoastaan äänellistä hiljaisuutta sen sijaan että harjoittaisivat Itsetutkimusta tai Itsessä pysymistä, mikä on mielen Hiljaisuuden todellinen tila, on hyödytöntä.*

1201. Itsen elämä – todellinen tieto [*mey-jnana*], joka loistaa esiin vailla egotunnetta, joka johtuu [egon] hukkumisesta lähteeseensä, kun halun hulluus mitättömiin, kuvitteellisiin ja pettäviin aistikohteisiin on täysin tuhattu – yksin on se, joka voi [todella] tyydyttää mieltä.

1202. He, joiden sydämet vellovat ilosta kokemalla alati uutta Itsen ambrosiaa [*amrita*], joka loistaa kirkkaasti puhtaassa Hiljaisuudessa, eivät pilaannu maailmassa kokemalla mitättömiä aistikohteita, jotka antavat hieman henkisen harhan aiheuttamaa hullua iloa.

1203. Todellisuus, jonka Viisaat tietävät hyvin selvästi kaikkien *Vedojen* ja *Agamoiden* päämääränä [*siddhantana*], ja kaikkien *dharm-upadesien* suosittelema todellisuuden [sat-acharan] kunnianosoitus, on [vain] Hiljaisuus, korkeimman rauhan tila.

Sadhu Om: *Lopullinen päämäärä, jota opetetaan kaikissa Vedoissa, Agamoissa, dharm-sastroissa ja muissa kirjoituksissa, on vain täydellisen Hiljaisuuden [pari-purna-maunan] tila, joka ei ole mitään muuta kuin mielen tuhoutuminen [manonasa]. Katso kirjasta Kuka minä olen?, jossa Sri Bhagavan sanoo, että kaikki kirjoitukset sanovat lopuksi, että saavuttaakseen vapautumisen ihmisen täytyy vaientaa mieli.*

1204. Täydellinen luopuminen kaikista [kolmesta muusta *purusharthasta*] *dharmasta* alkaen, on loistava rauhan tila, joka (rauha) on vapautumisen [neljännen *purusharthan*, ainoan todellisen *purusharthan*] luonto. [Tästä syystä] täysin luopuen [kaikesta] muiden [kolmen virheellisen *purusharthan*] ajattelusta, takerru vain Hiljaisuuteen, korkeimman Itsen tietoon, joka on Siva.

Sadhu Om: *Ihmiselämän todellinen purushartha eli päämäärä on vapautumisen rauhallinen tila, joka voidaan saavuttaa vain, kun hän täysin luopuu halusta muihin kolmeen niin kutsuttuun purusharthaan, nimittäin dharmaan, arthaan ja kamaan. Sen vuoksi, hänen tulisi luopua jopa näiden kolmen muun purusharthan ajattelemisesta ja tulisi vakaasti pysyä Hiljaisuudessa, Itsetuntemuksen korkeimmassa tilassa, joka yksin on vapautuminen. Katso tässä tämän teoksen säettä 8.*

54 Korkein Antautuminen (Para-Bhakti Tiran)

1205. Kun ihminen on täysin luovuttanut itsensä Sivan Jalkoihin ja hänestä on tullut Itsen luonteinen, [siitä seuraava] yltäkylläinen rauha, jossa ei ole edes pienintä sijaa sydämen sisällä [hänelle] tehdä yhtään valitusta [omista] vioista ja puutteista, yksin on korkeimman antautumisen luonto.

Sadhu Om: *Jos ihminen on luovuttanut itsensä täysin Jumalalle, hänen on mahdotonta edes rukoilla vapautumista. Katso tässä Sri Arunachala Navamanimalain säettä 7.*

1206. Sydämessä, joka on olemassa ja loistaa todellisena ja täydellisenä autuutena, tultuaan Jumalan Armon kohteeksi, voiko siellä olla mielen mitättömiä heikkouksia, jotka ovat merkki lihaista egotunteesta [tunteesta 'Minä olen tämä lihaisa keho'], joka on tietämättömyyttä?

1207. Vain niin kauan kuin on olemassa muita ajatuksia sydämessä, siellä voi olla Jumalan ajatus mielen kuvittelemana. Jopa sekin [Jumalan] ajatuksen kuolema, joka johtuu [kaikkien] muiden ajatusten [sisältäen juuriajatuksen 'minä'] kuolemasta, yksin on todellinen [Jumalan] ajatus, ajattelematon ajatus.

Sadhu Om: *Vain niin kauan kuin ihmisen mielessä on olemassa muita ajatuksia, hän voi ajatella tai mietiskellä Jumalaa. Mutta Jumalan todellinen ajatteleminen tai meditointi, joka (Jumala) on 'ajattelematon ajatus', on vain se tila, jossa kaikki muut ajatukset, sisältäen ensimmäisen ajatuksen 'Minä olen tämä keho', ovat kuolleet itsensä luovuttamisella.*

Vasta egon eli ajattelijan, ensimmäisen ajatuksen 'Minä olen keho' nousemisen jälkeen, voi muita ajatuksia nousta maailmasta ja Jumalasta. Näiden

nousevien ajatusten jälkeen, koska ihmisestä silloin tuntuu, että Jumala on itsestä erillään, hän voi vain mietiskellä Häntä ajatuksen kohteena. Mutta kun ego, juuriajatus 'minä', kuolee itsensä luovuttamisella, eivät ainoastaan kaikki ajatukset maailmasta katoa, vaan myös ajatus Jumalasta, jolla on sama todellisuus [sama-satya] kuin muilla ajatuksilla, katoaa myös. Tämä tila, joka on vailla kaikkia ajatuksia maailmasta, sielusta ja Jumalasta ja jossa ihminen loistaa ajattelusta vapaassa korkeimmassa todellisuudessa, yksin on todellista meditaatiota eli Brahma-dhyanaa.

1208. Jos pyydät, "Kerro minulle, miksi 'ääneti olemista' [pelkän olemisen tilaa, jota kuvattiin edellisessä säkeessä], joka on vailla ainoatakaan nousevaa ajatusta, kutsutaan 'ajatteluksi' [tai 'meditaatioksi']?", tiedä, että se johtuu todellisuuden ['Minä olen'] koskaan unohtumattoman tietoisuuden loisteesta.

Sadhu Om: *Ajattelemisen (muistaminen) ja unohtaminen ovat pari [dvandva] tai vastakohtapari. Koska todellisuuden ['Minä olen'] koskaan unohtumaton tietoisuus loistaa täydellisesti 'ääneti olemisen' tilassa – Itsen huomioon tai Itsessä pysymisen tilassa – sitä tilaa kutsutaan joskus 'ajattelun' tai 'meditaation' [dhyanan] tilaksi. Toisin sanoen, koska todellisuus ei ole unohtunut siinä ajattelusta vapaassa tilassa, sitä kuvataan löyhästi todellisuuden 'ajattelun' tai 'meditoinnin' tilaksi. Vain tässä merkityksessä Sri Bhagavan kuvaili Itsen huomioon tilaa 'Itsen ajatukseksi' [atma-chintana] kirjassa Kuka minä olen? ja tämän teoksen säkeessä 482.*

1209. Rakkaus, joka pulppuaa sisällä, paikassa [sydämessä], jossa raikas rauha saavutetaan [Jnanan] valon vuoksi, joka syöksyy esiin, kun harhaanjohtava mieli, joka on täynnä [ajnanan] myrkyllistä pimeyttä, tuhotaan ja kun sydäimestä tulee avoin kuin avaruus, yksin on todellista rakkautta [mey-bhaktia] Sivaan.
1210. Vain he onnekkaat, jotka aina elävät ollen riippuvaisia vain Itsestä [joka on Jumalan todellinen muoto] parhaana suojapaikkanaan, saavuttavat oman todellisuutensa. Muille vapautuminen, se päättymätön armollinen Korkein Asuinsija [param-dhama], on saavuttamaton millään keinoin.
1211. Todelliset palvojat, jotka kaikin tavoin pysyvät alistuneina [adhina] ainoastaan Itselle [Jumalalle], [yksin] ovat *tadiyareja* [heitä, jotka kuuluvat Herralle]. Tiedä, että vain heille [noille todellisille palvojille], joilla on

lakkaamaton rakkaus, tulee Korkein Asuinsija [*param-dhama*], joka riemuitsee tuonpuoleisena, olemaan täydellinen saavutus.

55 Jnanan Saavuttaminen (*Jnana-Siddhi Tiran*)

1212. Vaikka *siddhejä* sanotaan olevan monia ja erilaisia, *Jnana* yksin on noista monista eri *siddheistä* korkein, [koska] he, jotka ovat saavuttaneet muita *siddhejä*, haluavat *Jnanan*, [kun taas] he, jotka ovat saavuttaneet *Jnanan*, eivät halua muita [*siddhejä*]. [Tästä syystä] tavoittele [vain *Jnanaa*].
1213. Hän, joka on saavuttanut Itsen [*atma-swarupa-siddhan*], on hän, joka on saavuttanut myös kaikki muut [*siddhit*], koska se yksi [Itsen saavuttaminen eli *atma-siddhi*] on korkein *siddhi*. Aivan kuten [kaikki] planeetat ovat avaruuden sisällä, [joko] ilmenneenä tai ilmenemättömänä, ne kaikki [kaikki *siddhit*] tulevat olemaan hänessä, joka on saavuttanut Itsetuntemuksen [*atma-jnana-siddhan*].
1214. Jos sukeltamalla syvälle, ihminen saavuttaa sydämen pohjan, alhaisuuden tunne [tunne 'Minä olen mitätön *jiva*'] poistuu ja katoaa ja *jnanan* Herrana olemisen elämä, jonka Jaloissa jopa taivaan kuningas [Indra] laskee päänsä alas, tulee olemaan [hänen] elämäänsä.

56 Brahman (*Brahman Tiran*)

1215. Autuaan hiljainen todellinen lähde [Itse eli *Brahman*] yksin on lava tai alusta *Mayalle* – joka on tietoisuuden suuri voima [*maha-chit-sakti*], joka ei ole mitään muuta kuin todellinen täydellinen lähde – leikkiä [hänen]⁵⁴ leikkiään ikuisesti, omaten kolme ainesosaa [maailman, sielun ja Jumalan] leikkikalunaan. Mikä ihme se on!

Sadhu Om: *Tästä säkeestä meidän tulisi ymmärtää, että Brahmanista erillään Mayalla ei ole omaa todellista olemassaoloa. Kolme ainesosaa, maailma, sielu ja Jumala, ovat leikkikaluja, joilla hän esittää luomisen, ylläpidon ja tuhoamisen kuvitteellista leikkiään [maya-lilaa]. Mutta leikkiä, jota hän leikkii näillä kolmella, ei voi tapahtua, jos sillä ei ole Itseä eli Brahmania, täydellistä todellisuutta, perustanaan. Se totuus, että Itse aina pysyy perustana, jolla Maya*

⁵⁴ Tässä *Mayaa* kuvataan naisena. Suomen kielessä hän-sana ei ilmaise sukupuolta!

leikkii, on se, mitä näkyy Saktoissa, kun ne figuratiivisesti kuvaavat Jumalatar Kalin tanssia Herra Sivan lepäävän kehon päällä. Se, mikä tässä on ymmärrettävä, on se, että maailman, sielun ja Jumalan ilmeneminen ja niiden luomisen, ylläpidon ja tuhoamisen ilmeneminen, ovat kaikki Mayan, jolla ei ole omaa todellisuutta, epätodellista leikkiä. Tässä säkeessä annettu opetus on samaa kuin se, millä kirjan The Path of Sri Ramanan osan kaksi ensimmäinen luku alkaa.

1216. Jos he näkevät monia liikkuvia kuvia, he eivät näe yhtä liikkumatonta valkokangasta, pohjaa. He, jotka näkevät liikkumattoman valkokankaan, eivät näe yhtään kuvaa. Tällainen on elokuvateatterin luonne.

Michael James: *Kun kuvat heijastetaan valkokankaalle, ne itse asiassa piilottavat valkokankaan. Samalla lailla, jos nimien ja muotojen kuvat – maailma, sielu ja Jumala – nähdään, ne itse asiassa piilottavat pohjan, Itsen eli Brahmanin. Sen vuoksi, aivan kuten valkokangas nähdään sellaisena se on vain silloin, kun kuvia ei nähdä, samoin Itse nähdään sellaisena kuin se on vain silloin, kun maailmaa, sielua ja Jumalaa ei nähdä. Siksi, jos maailma, sielu ja Jumala nähdään, Itseä ei nähdä ja jos Itse nähdään, maailmaa, sielua ja Jumalaa ei nähdä. Katso myös säkeitä 46, 876 ja 877, joissa sama totuus ilmaistaan.*

1217. Elokuvatteatterissa, ilman liikkumatonta valkokangasta ei voi olla yhtään liikkuvaa kuvaa. Kun tutkitaan, tämä yksi liikkumaton kangas on erillään kankaalla liikkuvista kuvista.
1218. Valkokangas, liikkumaton pohja, yksin on *Brahman* [eli Itse]. Sielu, Jumala ja maailmat ovat vain liikkuvia kuvia tällä liikkumattomalla kankaalla. [Sen vuoksi] tiedä, että kaikki, mikä nähdään [tällä kankaalla], on harhaa [*mayaa*].

Michael James: *Edellä olevat kolme säettä paljastavat, että maailma, sielu ja Jumala voidaan nähdä vain, kun Brahmania ei nähdä, mutta että ilman Brahmania ei voi olla mitään maailmaa, sielua tai Jumalaa, ja että, vaikka Brahman on näin todellisuus tai pohja, jonka päällä ne näkyvät, se on niistä erillään. Siten tämä säe sanoo lopuksi piirtämällä päätelmän, 'Kaikki, mikä nähdään (t.s. maailma, sielu ja Jumala) on harhaa'. Vertaa tähän säkeistä 160 ja 1047 ja 1049.*

1219. Hän, joka, kuvamaailmassa, ajattelee ja kaipaa vain kuvamaailmaa, – joka liikkuu kuvasielujen kanssa, jotka liikkuvat kuin hän itse – mutta myös kuvaJumalaa [joka luo, ylläpitää ja tuhoaa kuvamaailmaa ja kuvasieluja], on vain sielu [*jiva*], joka on liikkuva kuva.

Sadhu Om: *Maailma, sielu ja Jumala ovat pelkkiä liikkuvia kuvia; ne eivät voi olla valkokangas, pohja. Sielu eli ihminen, joka on yksi niistä liikkuvista kuvista, näkee maailman ja Jumalan, kaksi muuta liikkuvien kuvien joukossa ja kärsii, koska joko pitää niistä tai inhoaa niitä. Toisin sanoen, monet ihmiset näkevät ja haluavat maailman esineitä ja kärsivät kaipuusta saada niitä, kun taas toiset kärsivät kaipuusta nähdä ja saavuttaa Jumala. Ensin mainittuja ihmisiä kutsutaan maallisiksi ihmisiksi, kun taas toisen kaltaisia kutsutaan Jumalanpalvelijiksi. Kuitenkin, tämä säe opettaa, että koska molemmat tällaiset kaipuut ja kärsimykset, joita ihmiset käyvät läpi, ovat osa mayan leikkiä, niillä ei ole mitään merkitystä ja ne molemmat ovat pelkkiä epätodellisia tapahtumia, jotka johtuvat Itsen eli Brahmanin, korkeimman todellisuuden, tuntemisen tietämättömydestä, joka (Brahman) on perusta, jolla maya näin leikkii.*

1220. Ajattelulle [*chitta-vrittille*], joka käy läpi kärsimystä ajattelemalla itsensä – joka on [todelliselta luonteeltaan vain] valkokangas, liikkumaton pohja – olevan liikkuva kuva [sielu tai *jiva*], oikea tapa tehdä, on pysyvä tiukasti Hiljaisuuden tilassa, ollen täysin tyyntyneenä [Itsensä huomioinnilla].

Sadhu Om: *Tässä säkeessä mainittu chitta-vritti on sielu, ego tai 'minä'-ajatus [aham-vritti], jonka todellinen luonne on vain Itse, liikkumaton pohja, mutta joka virheellisesti luulee olevansa keho, yksi liikkuvista kuvista valkokankaalla ja joka siten näkee ja haluaa muita kuvia, maailmaa ja Jumalaa.*

Edellisessä säkeessä, jopa sen uskovan jalon ponnistuksen, joka kaipaa nähdä ja saavuttaa Jumalan, todettiin olevan virheellisen, eikö totta? Kun asia on niin, eikö ole välttämätöntä opettaa tälle jalolle sielulle, mitä hänen oikein tulisi tehdä? Siksi Sri Bhagavan opettaa tässä säkeessä, että paras ja jalo in asia sielulle on vain tyyntyä ja pysyä tiukasti Hiljaisuuden tilassa tuntemalla ja pysymällä Itsenä, liikkumattomana perustana, jolla maailman sielun ja Jumalan liikkuvat kuvat näkyvät. Koska [kuten säkeessä 1216 mainittiin], hän, joka näkee valkokankaan, ei voi nähdä kuvia, kun hän näin tuntee oman todellisen luonteensa, hän ei näe maailman, sielun ja Jumalan kuvia ja näin saavuttaa korkeimman rauhan, joka on vailla mielenvikaista harhaa näiden kuvien perään.

57 Vapautumisen Luonne (Mukti Uru Tiran)

1221. Oman todellisen luonteensa tieto – joka pysyy sydämessä, kun jopa ajatus orjuudesta pelastumisesta tuhoutuu orjuuden ajatuksen täydellinen mielestä poistaminen vuoksi, joka (mieli) näkee itsensä [tutkimalla] näin 'Kuka minä olen, joka olen sidottu?' – yksin on vapautumisen luonne.⁵⁵

Michael James: Kun mieli näkee oman todellisen luonteensa kysymällä 'Kuka minä olen, joka olen sidottu?', se oivaltaa, ettei se todellisuudessa koskaan ollut sidottu. Sen vuoksi, koska orjuuden ajatus näin täysin tuhoutuu, vastakkainen ajatus vapautumisesta myös katoaa, koska orjuus ja vapautuminen ovat pari [dvandva] tai vastakohtapari, joista jokaisen merkitys riippuu toisesta. Tämä säe kertoo omin sanoin ja selittää Sri Bhagavanin esittämää ajatusta kirjassa Kuka minä olen?, kun Hän sanoo: "Kysymällä 'Kuka minä olen, joka olen orjuudessa?', ja [siten] tietäen omaa todellisen luonteensa, yksin on vapautuminen".

1222. Se, mikä on tietoisuudentäyttämä rauha [*bodhamaya-santaa*], joka loistaa sinä, joka pysyy [kun orjuuden ja vapautumisen ajatukset näin poistetaan Itsetutkimuksella], yksin on *Sada-sivam* [ikuinen todellisuus]. Egoton Hiljaisuus [joka loistaa] [todellisena tietona] "Sinä [*Sada-sivamina*], joka on aina olemassa oleva Korkein, yksin on 'Minä'", yksin on vapautumisen lopullisuus.

Sadhu Om: Ulladu Narpadu Anubandhamin säe 40 tulisi lukea ja ymmärtää tässä.

1223. Ihmisen luopuessa kaikesta [pysymällä päättäväisesti] ilman että järkkyy [rauhallisen Itsessä pysymisen] tilasta, joka johtuu velttoudesta [eli *pramadasta*] [tässä] rauhan [tilassa], joka virtaa oman Itsetutkimuksen vuoksi, joka (Itse) on perustietoisuus, jonka päällä kaikki [maailma, sielu ja Jumala] ilmenevät – yksin on vapautuminen.

1224. Ellei ulkopuolista tietoa [mieltä, joka tietää toisen ja kolmannen persoonan kohteita] ole täysin tuhattu, kiintymystä maailmaan, joka muodostuu aistien kautta, joka sitoo sielun, ei voida katkaista. Tämän

⁵⁵ Tämä säe on englannin kielellä kirjoitettu niin usealla of-viitteellä, ettei sitä voinut selvyden säilyttämiseksi kirjoittaa 'perä edellä'!

ulkopuolisen tiedon tuhoaminen [omalla] pysymisellä Itsen tilassa, joka on *nishtha*, yksin on vapautumisen luonne, josta hän nauttii.

1225. Pelkästään olemalla ['Minä olen'] – tuntemalla polun, joka tuhoaa kiintymyksen, vihollisen, joka on syntymän [ja kuoleman] orjuuden äiti, joka antaa tilaa naurulle [t.s. jolle Viisaat nauravat] ja saavuttamalla tämän kiintymättömyyden – yksin on vapautuminen.

Sadhu Om: *'Polku, joka tuhoaa kiintymyksen, vihollisen' on [kuten ilmaistiin edellisessä säkeessä] pysyä Itsessä, luopuneena ulkopuolisesta tiedosta, toisin sanoen, kiinnittää huomionsa vain Itseen eikä mihinkään toisen tai kolmannen persoonan kohteisiin. 'Pelkästään olemalla' tarkoittaa pysymällä ääneti pelkän tietoisuuden 'Minä olen' kera ja tietämättä mitään muuta.*

1226. Sanonta, "Puhtaan Itsetietoisuuden elämän saavuttaminen, joka loistaa pelkästään olemassaolona ['Minä olen'], yksin on vapautumisen tila, joka on korkeimman tiedon [*para-jnanan*] valoa", on todellisuuden Näkijöiden vakaa lausunto, joka on Vedojen kruunu.

58 Korkein Totuus (*Paramartha Tiran*)

1227. Ei ole joksikin tulemista [luomista] eikä myöskään tuhoutumista, [luomisen] vastakohtaa; ei ole ihmisiä orjuudessa eikä myöskään ihmisiä tekemässä *sadhanaa*; ei ole olemassa ihmisiä, jotka etsivät korkeinta [eli vapautumista] eikä myöskään ihmisiä, jotka ovat saavuttaneet vapautumisen. Tiedä, että tämä yksin on korkein totuus [*paramartha*]!

Sadhu Om: *Tämä säe on muokattu sanskritinkielisestä slokasta, 'Na nirodha na cha utpattih na baddhah na cha sadhakah, Na mumukshuh na vai muktah iti esha paramarthata', jota Sri Bhagavanilla oli usein tapana siteerata ja joka on sisällytetty Amritabindu Upanishadiin [säe 10], Atma Upanishadiin [säe 30], Mandukya Karikaihinkin [2,32] ja Vivekachudamaniin [säe 574]. Nähtyään tämän Sri Muruganarin kirjoittaman nelirivisen säkeen, Sri Bhagavan ilmaisi saman ajatuksen seuraavassa kaksirivisessä säkeessä.*

B28 Ei ole joksikin tulemista [luomista], tuhoutumista, orjuutta, halua katkaista [orjuus], ponnistusta [saada vapautuminen] heille, jotka ovat

saavuttaneet [vapautumisen]. Tiedä, että tämä on korkein totuus [paramartha]!

Sadhu Om: Luominen, tuhoutuminen, orjuus, halu katkaista orjuus, hän, joka etsii vapautumista ja hän, joka on saavuttanut vapautumisen, kaikki ovat olemassa vain mielen näkymässä. Siten niillä kaikilla on sama todellisuuden aste [sama-satya] kuin mielellä, joka ne tietää. Mutta kuten Sri Bhagavan paljastaa Upadesa Undiyarin säkeessä 17, kun mielen muotoa valppaasti tutkitaan, tullaan huomaamaan, ettei ole lainkaan olemassa sellaista asiaa kuin mieli. Sen vuoksi, kun mielen näin todetaan olevan olematon, koko luomisen, tuhoutumisen, orjuuden, vapautumisen, jne. virheellisen ilmiön todetaan myös olevan täysin olematonta. Siten Jnanin kokema absoluuttinen totuus, joka (Jnani) on tuntenut Itsen ja joka on siten oivaltanut olemattoman mielen, on ainoa ajata – totuus, ettei koskaan ole ollut, ole tai tule olemaan mitään luomista, syntymää tai joksikin tulemista lainkaan.

Viisi jumalallista toimintaa [panchakrityaa], nimittäin luominen, ylläpito, tuhoaminen, peittäminen ja Armo, ovat kaikki asioita, jotka liittyvät ainoastaan maailmaan, sieluun ja Jumalaan, jotka [kuten paljastettiin säkeessä 1215] ovat pelkkiä mayan leikkikaluja. Sen vuoksi, mikä hyvänsä näyttää todelliselta näiden viiden toiminnan alueella, ei voi olla absoluuttista totuutta. Koska orjuus, vapautuminen, sadhaka, sadhana, saavuttaminen, jne., koskevat ainoastaan maailmaa, sielua ja Jumalaa, ne ovat kaikki epätodellisia. Toisin sanoen, koska maailma, sielu ja Jumala ovat mayan leikkikaluja, kaikki niitä koskeva tieto on epätodellista. [Katso Ulladu Narpadun säettä 13, 'Moninaisuuden tieto on tietämättömyyttä, joka on epätodellista'.] Kun asia on niin, vain se tieto, joka loistaa ylittäen mayan ja joka ei ole moneuden, vaan ykseyden tietoa, voi olla korkein ja absoluuttinen totuus [paramartha]. Tämän korkeimman totuuden oikean luonteen voivat tietää vain Jnanit, jotka tiukasti pysyvät tänä ainoana, kaiken ylittävänä todellisuutena. Heidän kokemustaan yksin voidaan pitää absoluuttisena totuutena.

Meidän tulisi tässä muistaa, että tämän teoksen säkeessä 100 todetaan, että vaikka Sri Bhagavan opetti erilaisia oppeja, jotka sopivat jokaisen kypsyyteen, joka tuli Hänen luokseen, Hän paljasti, että Hänen oma kokemuksensa oli ainoa ajata. Osoittaakseen, että Hänen oma kokemuksensa oli myös niiden muinaisten Rishien kokemusta, jotka antoivat Upanishadeja, Sri Bhagavanilla oli usein tapana siteerata slokaa, josta tämä säe on käänös.

Sanan 'maya' kirjaimellinen merkitys on 'ma-ya' [se, jota ei ole], koska kun Itsetuntemus sarastaa, mayan aktiivisuuden [vrittin] eli sen edellä mainitun

leikin, todetaan olevan täysin olematonta. Aivan kuten olematon käärme sulautuu yhteen ja tulee yhdeksi aina olemassa olevan köyden kanssa heti kun köysi nähdään sellaisena kuin se on, samoin olematon maya sulautuu yhteen ja tulee yhdeksi aina olemassa olevan ja Itseloistavan Itsen kanssa heti kun Itse tunnetaan sinä mikä se on. Sen vuoksi, vaikka maya ei ole muuta kuin Brahman tai Itse ja vaikka sen sanotaan olevan aluton kuten Brahman, sillä ei ole loppua, koska sen todetaan olevan olematon Itsetuntemuksen selkeässä valossa. Näin ollen, me [Itse], jotka pysymme loistaen jopa tilassa, jossa mayan näin todetaan olevan olematon, yksin olemme korkein ja absoluuttinen totuus [paramartha].

Näin, tämän teoksen, Guru Vachaka Kovain, joka tunnetaan myös nimellä 'Korkeimman Totuuden Valo' [paramartha dipam] lopullisena päätösosana, Sri Bhagavan paljastaa, että Itse – joka aina loistaa ilman alkua tai loppua ja ilman yhtään muutosta ainoana, ei-kaksinaisena olemassaolo-tietoisuus-autuutena [sat-chit-anandana] muodossa 'Minä olen' – yksin on korkein totuus [paramartha] ja että kaikki muu on pelkkää mayan leikkiä ja on sen tähden täysin epätodellista ja olematonta.

Kuitenkin, tätä absoluuttista totuutta eivät voi ymmärtää ihmiset, jotka ovat mayan vallan alla ja siksi harhautuneet egovian vuoksi. Siksi, sivuuttamalla tämän korkeimman totuuden, he kuvittelevat monia erilaisia tavoitteita, kuten ikuistaa keho, taivaallistaa maa, mennä taivaallisiin maailmoihin, saavuttaa voimia [siddhejä], jne., ja uskomalla tällaisten tavoitteiden olevan korkeinta totuutta [paramartha], ja joogan tai uskonnon nimissä he suunnittelevat erilaisia polkuja saavuttaa nämä erilaiset tavoitteet, he kirjoittavat laajoja kirjoja omista tavoitteistaan ja toimintatavoistaan, ja he tulevat sotkeutumaan monimutkaisiin kiistoihin niistä. Kaikki tällaiset ponnistukset ovat tuloksettomia, koska ne ovat mahdollisia vain mayan epätodellisen leikin alueella. Katso tässä Ulladu Narpadun säettä 34, jossa Sri Bhagavan sanoo, että kiistellä todellisuuden luonteesta, sen sijaan että sulautuu sisälle ja tuntee sen sinä mikä se on, on vain mayasta syntynyttä tietämättömyyttä.

1228. Koska vain epätodellisuuden [tai tietämättömyyden] [hämärän valon] on mahdollista saada sen, mikä on olemassa [näyttämään] olemattomalta ja saada sen, mitä ei ole olemassa [näyttämään] olemassa olevalta, mutta on mahdotonta [tehdä niin] totuuden kirkkaissa [valossa], varmuudessa, joka on totuus, että kaikki on tietoisuutta [chitiä].

Michael James: Köysi voi näyttää käärmeeltä vain hämärässä eikä täydellisessä pimeydessä tai kirkkaassa valossa. Samalla lailla, aina olemassa oleva Itse tai

Brahman voi näyttää olevan olemattomat nimet ja muodot [maailma, sielu ja Jumala] vain tietämättömyyden [mielivalon] hämärässä valossa eikä unen täydellisessä pimeydessä tai Itsetuntemuksen kirkkaassa valossa. Näin ollen, koska se, joka on olemassa [Itse tai Brahman], ei voi näyttää olevan se, jota ei ole olemassa [monet nimet ja muodot] totuuden kirkkaassa valossa, tässä kirkkaassa valossa oivalletaan, että mikä hyvänsä näytti olevan olemassa tietämättömyyden tilassa, ei todella ole mitään muuta kuin tietoisuutta, joka yksin on se, joka todella on olemassa. Toisin sanoen, aivan kuten köysi yksin on aina olemassa sekä silloin, kun se näyttää olemattomalta käärmeeltä ja silloin, kun se nähdään sellaisena kuin se on, samoin tietoisuus yksin on aina olemassa sekä silloin, kun se näyttää olemattomilta nimiltä ja muodoilta ja silloin, kun se loistaa sinä mikä se on.

1229. Tiedä, että kaikki se, mitä kerrotaan sielusta ja Jumalasta – [kuten] siitä, mikä on sielu, jolla on kiintymyksen orjuus, tulee Jumala, kun orjuus poistetaan, aivan samoin kuin kuorimattomasta riisistä tulee riisiä, kun kuori poistetaan – on [vain] kuvitelmaa, jonka vajavainen mieli [asetti] Itsen, tämän tietoisuuden muodon päälle.

Michael James: Vaikka kirjoitukset aluksi sanovat, 'Aivan kuten kuorimattomasta riisistä tulee riisiä, kun sen kuori poistetaan, samoin sielusta [tai jivatmasta] tulee Jumala [paramatma], kun sen kiintymyksen orjuus poistetaan,' korkein totuus [paramartha] on, ettei sielua, Jumalaa, orjuutta tai vapautumista ole lainkaan, ja että kaikki nämä ovat pelkkiä henkisiä kuvitelmia asetettuna Itsen päälle, joka on ainoa aina olemassa oleva todellisuus.

59 Täydellinen Todellisuus (Semporul Tiran)

1230. Minkä hyvänsä mielellä ajattelet [tai tiedät] olevan se, joka on olemassa, ei todellisuudessa ole se, joka on olemassa. Se yksi [Itse], joka ei voi olla mielessäsi [eli jota ei voi ajatella] joko sinä, joka on olemassa tai sinä, jota ei ole olemassa, yksin on se, joka on olemassa [ulladu].

Sadhu Om: Koska mieli itse on epätodellinen ja olematon kokonaisuus, kaikki mikä tiedetään mielellä todelliseksi tai olemassa olevaksi, on itse asiassa epätodellista ja olematonta. Näin ollen, jos Itse olisi jotain, jonka voisi tuntea mielellä, se olisi myös epätodellista, eikö totta? Mutta koska Viisaat ilmoittavat

Itsen olevan se, jota mieli ei voi tietää, se yksin on se, joka todella on olemassa ja on todellinen.

1231. Sano, on mahdollista kuvittelulla [mielellä] kieltää laajalti levittäytyvän ja tuonpuoleisen Korkeimman suuruus [ja todellisuus], joka (Korkein) täysin nielee itseensä viat ja erilaisuudet, jotka aiheuttaa kaikenlaisten tietojen joukko?
1232. Tiedä, että tietoisuus, joka loistaa aina sydämessä muodottomana ja nimettömänä Itsenä, 'Minänä', [ja joka tunnetaan] [omalla] hiljaa olemisella ajattelematta [mitään] olevana tai olemattomana, yksin on täydellinen todellisuus.
1233. Niistä kuudesta opista, joiden julistettiin olevan ilman alkua, tuo eikaksinaisuus [*advaita*] yksin on ilman loppua, kun taas muilla viidellä opilla on loppu. Pitämällä tämä mielessä, tiedä se selvästi.

Sadhu Om: *Tässä säkeessä mainitut kuusi oppia ovat shad-darsanoita, Intian filosofian kuusi oikeaoppista koulukuntaa, nimittäin Gautaman Nyayakoulu, Kanadan Vaiseshikakoulu, Kapilan Sankhyakoulu, Patanjalin Joogakoulu, Jaiminen Purva Mimamsakoulu ja Vyasan Vedantakoulu. Oppi, johon tässä säkeessä viitataan Advaitana, on Vedantan oppi, jonka loppupäätelmä on, että eikaksinainen Itse tai Brahman, joka ylittää mayan, yksin on aina olemassa oleva todellisuus, jossa ei ole alkua eikä loppua. Toisaalta, muiden viiden koulukunnan päätelmät käsittelevät kaikki sitä, mikä on mayan leikin alueella. Sen vuoksi, juuri kuten mayasta sanotaan, että sillä ei ole alkua, mutta on loppu, näistä viidestä filosofian koulusta sanotaan myös, että niillä ei ole alkua, mutta on loppu, koska he eivät voi pysyä, kun totuus [Itse] oivalletaan ja kun maya siten päättyy. Koska kaikki muut opit kuin Advaita näin mitätöidään, kun Itsetuntemus valkenee, Advaita yksin on totuus, joka on olemassa ja loistaa ikuisesti ilman sekä alkua että loppua.*

1234. Kun tiedetään [oikein], se, minkä sanotaan olevan todellinen, on vain yksi. Tiedä, että se vakaa, ehjä täydellinen todellisuus yksin on se, jota kuvailevat monin tavoin *Brahma-jnanit*, jotka ovat tunteneet [sen] hiljaa menemällä sydämeen hyvin hienovaraisella älyllä.

Michael James: *Vaikka Viisaat, joka paljasti kuusi hindulaista oppia [shad-darsanaa] ja jotka perustivat erilaisia uskontoja maailmaan, olivat kaikki oivaltaneet ei-kaksinaisen täydellisen todellisuuden, he kuvailivat sitä eri tavoin*

heidän luokseen tulleiden ihmisten mielten kypsyyssasteiden mukaan. Kuitenkin, kypsien etsijöiden tulisi ymmärtää se, että, vaikka todellisuutta näin kuvataan Viisaiden toimesta monin eri tavoin, se on todellisuudessa yksi ja ei-kaksinainen.

1235. Ei-kaksinaisuuden totuus [*advaita-tattva*], joka on korkein kaikista uskonnoista, joita on niin kovin monia, yksin on hiljainen todellisuus, jonka luontona on tietoisuus vailla epäolennaista ja aavemaista egoa, eri uskontojen siementä.

Michael James: *Katso säkeitä 989-993, 1176-1179 ja 1242.*

1236. He, jotka tuntevat täydellisen todellisuuden – jolla ei ole alkua eikä loppua, joka on vailla muutosta, syytä tai edes vertailukohtaa ja joka on se, jota ei voida tietää yksilöllisyyden [egon] petollisella järjellä – [yksin] tulevat saavuttamaan kunniaa.

60 Ajattelun Tuonpuoleisuus (*Bhavanatita Tiran*)

1237. *Advaitan* kunnia loistaa *Jnani*en sydämissä aitona Itsenä sen jälkeen kun petolliset kolmikot [*triputit*] ovat kadonneet, mutta sitä eivät voi saavuttaa he, jotka ajattelevat [sitä] mielellä niin kuin [he ajattelevat] kuvitteellisia, epätodellisia, kaksinaisia ja mitättömiä aistikohteita.
1238. Ajattelusta vapaata Sivaa, joka on Itse, todellinen tietoisuus, eivät voi tuntea he, joilla on mieli, joka ajattelee, vaan vain ajattelusta vapaat sankarit, joilla on mieli, joka, sisäisestä tietoisuudesta [eli Itsestä] johtuen on mennyt ja pysyy ajattelun lähteellä, [heidän ajattelevan] mielensä kuoltua.
1239. Oi te [erittäin kypsät etsijät], joilla on voimakas hulluus ei-kaksinaisuuden [*advaitan*] suurenmoisuuden [kokemukseen]! Ei-kaksinaisuuden [kokemus] on vain heitä varten, jotka pysyvät todellisuuden tilassa, saavutettuaan täydellisen mielenrauhan [joka johtuu kaikkien ajatusten täydellisestä vajoamisesta, jotka nousevat mielessä]. Sano, mikä on hyöty heikkolahjaisille ihmisille, jotka eivät etsi suoraa pysymistä todellisuudessa.

Michael James: *Ainoa todellinen saavutettava hyöty on ei-kaksinaisuuden kokemus, jonka voivat saavuttaa vain ne kypsät etsijät, jotka Itsetutkimuksella*

etsivät ja saavuttavat täydellisen mielenrauhan, joka on Itsessä, todellisuudessa pysymisen tila, eivätkä ne epäkypsät ihmiset, jotka eivät edes halua seurata Itsetutkimuksen suoraa polkua ja siten saavuttaa Itsessä pysymisen tilaa.

61 Kokemuksen Kuvaus (Anubhavam Uraitta Tiran)

1240. Kun me kerromme kokemuksesta, jonka [saavutimme] Gurun [Sri Ramanan] sanojen johdosta, [se on kokemus, että] kaikki, mikä nähtiin kiintymyksen [tai orjuuden] metsänä, on vain todellisen Tiedon Hiljaisuuden [*mey-jnana-maunan*] sanoinkuvaamatonta tilaa ja [että] kaikki alempi tieto on unta.

Sadhu Om: *Tässä kappaleessa [säkeissä 1240-1248] Sri Muruganar kuvailee Jnanan kokemusta, jonka hän saavutti Sadgurunsa, Sri Ramanan Armolla.*

1241. Olen tuntenut, olen tuntenut korkeimman totuuden tilan, joka on täynnä ylivertaista olemassaolo-tietoisuutta [ja jossa tiedetään], että todellisessa totuudessa ei ole edes vähintäkään saavutusta siitä, mitä kutsutaan orjuudeksi, vapautumiseksi jne., [jotka kaikki ilmenevät vain kun] on erehtynyt pitämään [itseään] muuna [kuin Itsenä].

Sadhu Om: *Kun korkeimman totuuden tila [paramartha sthiti] tunnetaan, ihminen huomaa, että hän ei todellisuudessa koskaan ollut erehtynyt pitämään itseään muuna kuin Itsenä, minkä vuoksi hän ei koskaan ole ollut orjuudessa eikä koskaan ollut saavuttanut mitään sellaista kuin vapautuminen.*

Sri Muruganar: *"Pysyminen tässä tilassa, saavutettuaan korkeimman autuuden, joka on vailla orjuutta ja vapautumista ..." on Sri Bhagavanin sanonta [Upadesa Undiyarin säkeessä 29]. Hän on myös sanonut [Ulladu Narpadun säkeessä 37], "Jopa väite, josta pidetään kiinni, että kaksinaisuus on olemassa harjoituksen aikana ja ei-kaksinaisuus saavuttamisen jälkeen, ei ole totta ...". Jos korkeimman totuuden tila tunnetaan sinä mikä se on, tiedä, ettei edes vapautumisen tunnetta ole siellä; koska orjuus on aina olematon, Itsen luonto on se, joka on täysin vailla jopa tietoa "Minä olen Mukta".*

1242. Vaikka me katselemme mitä tahansa uskontoa ja vaikka me kuuntelemme mitä tahansa oppia [, joita nämä uskonnot esittävät], me

selvästi havaitsemme, että kaikkien näiden uskontojen opit julistavat ehdottomasti vain yhtä päämäärää, joka loistaa vailla erilaisuuksia.

Michael James: *Jnanan kokemuksessaan Sri Muruganar tajusi, että vaikka eri uskonnot näyttävät julistavan erilaisia päämääriä, kaikki nämä näennäisen erilaiset tavoitteet ovat todellisuudessa vain yksi, nimittäin Itsetuntemuksen tila, joka loistaa vailla erilaisuuksia. Kuitenkin, tämä todellinen harmonia ja ykseys uskontojen kesken voi vallita vain Hiljaisuuden tilassa eikä voi vallita pelkällä älyä ajattelulla 'Kaikki uskonnot ovat yhtä', koska niin kauan kuin äly on olemassa, se ei voi muuta kuin nähdä eroja yhden uskonto ja toisen uskonnon välillä. Katso tässä säikeitä 989-993, 1176-1179 ja 1235.*

Sri Muruganar: *Todellisuudessa, harmonia [uskontojen kesken] voi olla olemassa vain Hiljaisuudessa [maunassa] eikä sitä voi olla olemassa [pelkällä] älyn erottelukyvyyllä. Sen jälkeen kun on saavutettu Hiljaisuuden [mauna-anubhavan] kokemus, se tiedetään yhtä selvästi kuin hedelmä kämmenellä, että kaikilla uskonnoilla ja opeilla on Itsen saavuttamisen päämäärä, ilman mitään erilaisuuksia niiden kesken.*

1243. Kun menee ja pysyy Kokonaisuudessa [purnassa], joka on luonteeltaan tietoisuutta [chinmayaa], joka loistaa siellä erehtymättömissä Vedoissa todellisuutena, silloin on mahdotonta nähdä kolmea aikaa [mennyttä, nykyistä ja tulevaa], kolmea paikkaa [ensimmäistä, toista ja kolmatta persoonaa] ja kolmikoita [tietäjää, tietämistä ja tiedettyä kohdetta].

Michael James: *Sanojen 'kolmea paikkaa' merkityksen selvitys löytyy säkeen 447 kommentista.*

1244. Kun tiesin, [tässä teoksessa] paljastunut hienovarainen totuus on sitä [mitä minä opin] äänettömällä selvittämällä [mauna-vyakhyanalla], jonka iloisesti soi [minulle] Jnana-Ramana-Guru-Nathan, joka opetti [minulle] tulemalla ulos minun eteeni kaikkein todellisimpana Brahminina.

Sri Muruganar: *Koska yllä olevien säkeiden [t.s. koko tämän teoksen] hienovarainen totuus voidaan ymmärtää vain Jnanan kokemuksessa, se, mitä Jnana-Guru soi minulle, oli vain Hiljaisuuden kokemisen ydin [mauna-anubhava-*

sara]. *Sanat 'tulemalla ulos minun eteeni' tarkoittavat, että vaikka Jnana-Guru on aina olemassa sisällä [Itsenä], Hän otti minut omakseen ilmestymällä mayan leikillä ihmisen fyysisessä kehossa kuten me. Koska selkeys [ymmärtää Sri Bhagavanin opetukset] vahvistuvat vain Hiljaisuudella, sanotaan 'äänettömällä selvittämisellä' [mauna vyakhyanalla].*

1245. Minun [ei-kaksinaisessa] näkymässäni [jossa minä olen yksin olemassa todellisuutena], sinä et ole olemassa, vaan ainoastaan minä; sinun [ei-kaksinaisessa] näkymässäsi [kun oivallat, että sinä yksin olet olemassa todellisuutena], minä en ole olemassa, vaan vain sinä; omassa [ei-kaksinaisessa] näkymässä [kun on oivaltanut totuuden], muita ei ole olemassa, vaan ainoastaan itsensä. Kun [totuus näin] tunnetaan, ne kaikki [minä, sinä, itsensä ja muut] eivät ole [muuta kuin] 'minä' [Itse].
1246. Tiedä, että minä en ole omaisuus enkä omistaja; en ole orja [opetuslapsi] enkä mestari [Herra]; minulla ei ole tekijyyden velvollisuudentunnetta [tekijyyden tunnetta, joka saa ihmisen tuntemaan 'Minulla on velvollisuus tehdä ne-ja-ne asiat'] eikä minulla ole kokijuuden tunnetta; en ole ollenkaan tekijä.
1247. Koska Itse otti minut omakseen, esiintyen täällä Guruna [Sri Ramanana] minun tavoitteellisen tietoni [mieleni] edessä, joka valitti, ikään kuin olisi mayan sitoma, [minä tarjoan] kaikkein arvokkaimman kunnioitukseni vain äärettömälle Itselleni, joka roihuaa kuin aurinko.
1248. Tiedä, että huolimatta [mistä tahansa määrästä] kurjaa köyhyyttä, joka saattaa kohdata [häntä], [tämä] Murugan [Sri Muruganar] ei koskaan anna periksi tyhjän maailman harhan voimalle [*maya-saktille*], vaan vain korkeimman Ramanan, joka on Siva, tietoisuuden voimalle [*chit-saktille*].

Michael James: *Sri Muruganarin ulkoisessa elämässä olemme nähneet selvästi, kuinka täydellisesti hän eli sen totuuden mukaisesti, jonka hän ilmaisee tässä säkeessä. Huolimatta lukemattomista uskomattomista kurjuuksista ja vaikeuksista, joita hänen oli käytävä läpi siitä päivästä lähtien, kun hän tuli Sri Bhagavanin luo, siihen päivään saakka, kunnes hän jätti ruumiinsa, Sri Muruganaria ei koskaan ravistanut eikä hän koskaan alistunut edes pienimmissä määrin maallisen mayan voimakkaille uhkille ja kiusauksille, jotka ympäröivät häntä.*

62 Tasa-arvoisuuden Tila (Sama Nilai Tiran)

1249. Heille, jotka pysyvät Itsessä pysymisessä [*jnana-atma-nishthassa*], joka on kaikkein tärkein *dharma*, ei ole edes vähimmässäkään määrin [mitään erilaisuuksia kuten] kastissa, suvussa tai uskonnossa. Ei ole erilaisuuksia [kuten nämä] Itsessä, vaan vain arvottomalle, epätodelliselle keholle.

Sadhu Om: *Kaikki tämän päätösluvun viisi säettä tallennettiin Sri Bhagavanin todellisista sanonnoista.*

Koska Itsessä pysyminen on itsessään kaikkein tärkein dharma ja kaikkien dharmojen lähde ja koska muut erilaiset dharmat eli velvollisuuden, joista nautittiin eri kastien, sukujen ja uskontojen mukaisesti, ovat olemassa vain keholle eikä Itselle, heidän, jotka pysyvät Itsenä, ei tarvitse tehdä mitään muuta dharmaa.

1250. Tiedä, että tasa-arvon näkemisen näky – joka on [kokemus], että Itse yksin on todellisuus kaikessa, mikä tunnetaan [aisteilla] – yksin on 'yhtäläinen näky' [*sama-darsana*], jonka selkeästi julistavat Viisaat, [jotka ovat saavuttaneet] todellisen tiedon [*mey-jnanan*], joka on tulvillaan tasa-arvoa [*samarasaa*].

Michael James: *Sanojen 'sama-darsana' [yhtäläinen näky] ja 'sama-drishiti' [yhtäläinen näkymä] uskovat ihmiset yleensä tarkoittavan kaikkien ihmisten, kaikkien olentojen ja kaikkien asioiden näkemistä tasavertaisina. Mutta tässä säkeessä Sri Bhagavan paljastaa, että 'sama-darsanan' tai 'sama-drishitin' todellinen merkitys on vain Jnanin kokemus, joka tietää, että Hänen oma Itsensä on ainoa todellisuus koko maailmailmiön takana. Niin kauan kuin moneudesta ja monimuotoisuudesta ollaan tietoisia, epätasa-arvo varmasti pysyy; ainoastaan täydellisen ei-kaksinaisen ykseyden tilassa, jossa tiedetään, että Itse yksin olemassa, voidaan todellinen tasa-arvo kokea.*

1251. Hän [*Jnani*], joka on täynnä täydellistä rauhaa, joka on liikkumattoman Itsen kokemus, joka on vailla egoa, on hän, jonka mieli ei ole onnellisesti tyytyväinen ylistyksestä ja joka ei koskaan ärsyynny moitteesta.

Michael James: Katso Ulladu Narpadu Anubandhamin säettä 38.

1252. Todellisuuden tuntijalle [*mey-jnanille*] – joka ei virheellisesti kuvittele olevan todellista elämän autuutta, joka on *prarabdhan* mukaisesti, houkuttelevassa maailmassa, joka näkyy vain ilmentymättömässä tyhjyydessä niin kuin kirkkaan veden nautinto [nähtynä kangastuksesta johtuen] [autiomaan] paahtavassa auringossa – jopa elämän alennustila [köyhyys tai kurjuus] [koettaisiin] suurena ilona.
1253. Tiedä, että kaikki *tapas*, jota suuret jumalalliset Viisaat luonnollisesti tekevät ilman itsekkäitä haluja, on hyödyllistä [tämän] muinaisen maailman [kaikille] ihmisille, tarjoten [ne] kauniilla hyväenteisyydellä.

Michael James: Koska Sri Bhagavan on sanonut Upadesa Undiyarin säkeessä 30 "Tuntien sen, joka säilyy hengissä 'minän' [egon] tuhoamisessa, yksin on erinomaista tapasta ..." meidän tulisi ymmärtää, että Jnanit tekevät aina luonnostaan mitä parhainta tapasta. Katso tämän teoksen säettä 303, jossa Sri Bhagavan sanoo, että pelkkä Jnanin olemassaolo maan päällä riittää poistamaan kaikki maailman synnit, ja kirjasta Day by Day with Bhagavan, 09.3.1946, jossa Sri Bhagavan sanoo "Jos maailmassa on olemassa yksi Jnani, hänen vaikutuksensa tulee hyödyttämään kaikkia maailman ihmisiä".

Ylistys

(Vazhttu)

1254. Ylistys Arunagirille; ylistys Ramana Gurulle; ylistys opetuslapsille, jotka elävät yhden [vertaansa vailla olevan] sanan [Sri Ramanan opetusten] mukaan; ylistys tälle 'Korkeimman Totuuden Valolle' [*paramartha dipamille*], joka on Gurmurtin [Sri Ramanan] lausuntojen [*Vachaka*] hieno seppäle [*Kovai*], antaessaan [sen] hedelmän [Itsetuntemuksen]!

Sri Ramanarpanamastu

LIITE

Michael James: *Guru Vachaka Kovai – Urain liitteessä, Sri Sadhu Omin Guru Vachaka Kovain tamilinkielisen proosan käännös, seuraavat yksitoista Sri Bhagavanin eksynyttä säettä lisättiin, koska ne ovat säkeitä, jotka sisältävät ohjeita tai upadesan. Kunkin säkeen huomautuksen lopussa osoitetaan mihin kohtaan Guru Vachaka Kovain tekstissä se on lisättävä.*

1. Johtuen näkymästä, jossa [tämä maailma] nähdään vaikutuksena [karyana], joka koostuu naisesta, miehestä, sukupuolettomasta, jne., tekijä, joka luo [sen] on olemassa tämän maailman syynä [karanana]. Hän tuhoaa ja luo tämän maailman. Tiedä [tämän] tekijän olevan Hara [Herra Siva].

Sadhu Om: *Tämä säe on Sri Bhagavanin mukaelma sanskritinkielisestä säkeestä, "Sri-pum-napumsaka-aditvat jagatah karya-darsanat, Asti karta sah hritva-etat-srijati-asmata-prabhuh-harah", joka on Siva-Jnana-Bodhamin ensimmäinen säe.*

Syy ja seuraus ovat pari [dvandva], koska kummallakin on merkitystä vain suhteessa toiseen. Tämän säkeen tarkoituksena on opettaa, että koska maailmailmiö nähdään vaikutuksena, siinä on oltava Jumala sen syynä. Katso myös Ulladu Narpadun ensimmäistä säettä.

Niin kauan kuin maailmaa pidetään vaikutuksena, on välttämätöntä hyväksyä, että sillä on syy. Mutta kun Itsetuntemus sarastaa, maailmailmiö tullaan tuntemaan vain Itseksi, ja syyn ja seurauksen pari lakkaa sen vuoksi olemasta. Kun maailmaa ei näin enää nähdä vaikutuksena, vaan vain syyttömänä, luomattomana ja muuttumattomana Itsenä, Jumalaa ei enää tunneta syynä tai tekijänä – erillisenä kokonaisuutena – vaan Hän loistaa pelkästään tänä yhtenä jakaantumattomana Itsenä.

Tämä säe on lisättävä tekstiin säkeen 114 jälkeen.

2. Oi poika, silmäkääntäjä [indrajalikan] harhauttaa tämän maailman ihmisiä harhautumatta itse, kun taas siddha harhauttaa tämän maailman ihmisiä ja [samaa aikaan] harhauttaa itseään. Mikä suuri ihme tämä on!

Sadhu Om: *Tämä säe on Sri Bhagavanin mukaelma Rama Gitan säkeestä "Aindrajalikakarta-api bhrantan-bhramayati svayam, Abhrantak eva siddhastu svabhratah bhramayatya".*

Silmänkääntäjä, joka viihdyttää ihmisiä tekemällä temppuja kaduilla, tietää, etteivät hänen temppunsa ole todellisia. Siddha, toisaalta, uskoo, että

hänen okkultismin voimansa [siddhit], joita hän esittää, ovat todellisia ja harhautuu sen vuoksi itse luulemaan, että hänestä on oikeasti tullut suuri. Silti, hänen siddhinsä eivät todellisuudessa ole todellisempia kuin silmäkääntäjän temput. Sen vuoksi, vaikka siddha ja silmäkääntäjä ovat samanarvoisia taidossaan erehdyttää muita, siddha on huonompi kuin silmäkääntäjä, koska hänellä ei ole edes mielen selkeyttä ymmärtää, että hänen voimansa ovat epätodellisia.

Tämä säe on lisättävä tekstiin säkeen 224 jälkeen.

3. Oi hankala sieluni, sinä et anna lepoa minulle, vatsalle, [edes] yhtä *nazhigaita* [kahtakymmentäneljää minuuttia]; et lopeta syömistä edes yhdeksi *nazhigaiksi* päivässä; et koskaan tiedä minun kärsimystäni. Sinun kanssasi on vaikea elää.

Sadhu Om: *Chitra-purniman-päivänä Tamin vuonna Sukla [täyden kuun päivänä huhti-toukokuussa 1929], runsas ateria tarjottiin Ashramissa, jonka seurauksena monet opetuslapset valittivat epämukavuudesta vatsassa. Silloin eräs opetuslapsi lainasi Saint Avaiyarin (nainen) laulamaa tunnettua tamilsäettä, jossa hän puhuttelee vatsaa ja sanoo, "Oi hankala vatsani, jos sinua pyydetään luopumaan ruuasta yhdeksi päiväksi, et luovu [siitä]; jos sinua pyydetään ottamaan [ruokaa riittävästi] kahdeksi päiväksi, et ota [sitä]; et koskaan tiedä minun kärsimystäni. On vaikea elää kanssasi."*

Kuultuaan tämän, Sri Bhagavan huomautti, että näissä olosuhteissa oli epäreilua syyttää vatsaa lainaamalla Avaiyarin säettä, koska se oli vain sielu eli ego, joka oli, omaksi mielihyväkseen, täyttänyt vatsan yli sen kapasiteetin. "Päinvastoin", sanoi Sri Bhagavan "nyt olisi oikeudenmukaisempaa vatsan valittaa sielua vastaan," ja niin hän kirjoitti edellisen säkeistön. Koska Avaiyar eli almuilla ja joutui usein näkemään nälkää useita päiviä peräkkäin, hän voisi oikeutetusti valittaa ongelmista, joita vatsa aiheutti hänelle. Mutta läpi koko säkeensä, Sri Bhagavan neuvoi humoristisesti opetuslapsiaan, että niillä ihmisillä, jotka hemmottelevat makuaistiaan ylensyönnillä, ei ole oikeutta syyttää vatsaa.

Tämä säe on lisättävä tekstiin säkeen 492 jälkeen.

4. Oi te, jotka vietätte suurta juhlaa [nimittäin syntymäpäivää], [tiedättekö] mikä on [todellinen syntymäpäivä]? [Todellinen] syntymäpäivä on vain se päivä, jolloin, tutkimalla, 'Missä olemme syntyneet?' [t.s. "Missä tai mistä ego, virheellinen käsitys 'Minä olen tämä keho', nousi?"]], me synnymme

todellisuuteen [Itseen], joka aina loistaa ilman syntymää tai kuolemaa ainoana.

Sadhu Om: Vuonna 1912, kun opetuslapset alkoivat viettää Hänen syntymäpäiväänsä [Jayantia], Sri Bhagavan kirjoitti tämän säkeen ja seuraavan.

Ulladu Narpadu Anubandhamin säkeessä 11 Sri Bhagavan on antanut vastauksen kysymykseen: 'Kuka todella syntyy?' Samalla lailla, tässä säkeessä Hän on antanut vastauksen kysymykseen 'Mikä on todellinen syntymäpäivä?' Samaistaa keho 'minäksi' kiintymyksestä [dehabhimana] johtuen, on jivan syntymä. Mutta tämä on itse asiassa väärä syntymä, sillä samaistaa keho 'minäksi' on meidän todellisen tilamme kuolema. Toisaalta, koska pysyminen Itsenä on ainoa todellista elämää, Itsetuntemuksen saavuttaminen – joka saavutetaan tutkimalla Itseä, egon lähde – yksin on meidän todellinen syntymämme.

Tämä ja seuraava säe on lisättävä tekstiin säkeen 603 jälkeen.

5. Vajoamalla [ja sulautumalla Itseen] tuntemalla itsensä – [harkitsemalla] näin, "Viettämällä syntymäpäiväjuhlaa, itkemättä [omaa] syntymäänsä [luulona 'Minä olen tämä keho'] (**Katso alaviitettä 25!**) ainakin [omana] syntymäpäivänään, on kuin koristelisi ruumista" – yksin on [todellista] tietoa [tai viisautta].

Sadhu Om: Paljastettuaan edellisessä säkeessä, että Itseivallus yksin on todellinen syntymä, tässä säkeessä Sri Bhagavan opettaa, että on tietämättömyyttä juhlia omaa väärää syntymäpäiväänsä, päivää, jona ihminen syntyi tähän maailmaan kehona. Vaikka hän muina päivinä unohtaa valittaa, "Voi, minä synnyin tähän maailmaan samaistamalla tämän kehon 'minäksi'," vähintään omana syntymäpäivänään pitäisi muistaa valittaa näin ja katua tätä virhettä. Jos hän sen sijaan juhlii omaa syntymäpäiväänsä suurella loistolla, se on kuin iloisesti koristelee ruumista – tätä kehoa – sen sijaan, että heittää sen pois vastenmielisenä ei-'minänä'.

Tämä ja edellinen säe on lisättävä tekstiin säkeen 603 jälkeen.

Toimittajan huomautus: Tässä liitteessä on yksitoista säettä. Michaelin käsikirjoituksessa säkeet 6-11 on jo lisätty tekstiin sopiviin paikkoihin. Ne löytyvät säkeiden 1027, 1127, 1141, 1147, 1172, 1173 huomautuksista.

Michael James: Seuraava säe löydettiin Sri Muruganarin käsikirjoitusten joukosta huomautuksella 'Lisätään Guru Vachaka Kovaihin', ja sen vuoksi se lisättiin Guru Vachaka Kovai – Urain liitteen loppuun. Tämä säe on tarkoitus lisätä tekstiin säkeen 592 jälkeen.

592-a Koska kuolema [yama-tattva] tulee [Itsen] unohtamisen muodossa, heidän mielilleen, jotka [pyrkivät] saavuttaa kuolemattomuuden elämän, viisi aistikohdetta, joiden luonne on *tamas* ja jotka toimivat yhdessä, se on vaarallisempaa kuin [mikään] tappava, julma myrkky.

Michael James: Tietämällä kohteita millä tahansa viidestä aistista, se saa ihmisen kadottamaan oman Itsehuomioinnin, toisin sanoen, unohtamaan Itsen. Tällaisen unohtamisen [pramadan] tai Itsehuomioinnin menetyksen Viisaat ilmoittavat olevan kuolema [katso tämän teoksen säettä 394 ja Vivekachudamanin säkeitä 321-329]. Sen vuoksi heidän, jotka harjoittavat Itsetutkimusta saavuttaakseen Itsen kuolemattoman tilan, tulisi olla varovaisia sallimatta pienintäkään tilaa sydämessään halulle aistikohteisiin.